

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

HISTORIÆ POETICÆ

SCRIPTORES ANTIQUI.

APOLLODORUS *Atheniensis.* PTOLEMÆUS *Hephaest. F.*

CONON *Grammaticus.* PARTHENIUS *Nicaensis.*

ANTONINUS LIBERALIS.

Græcè & Latine.

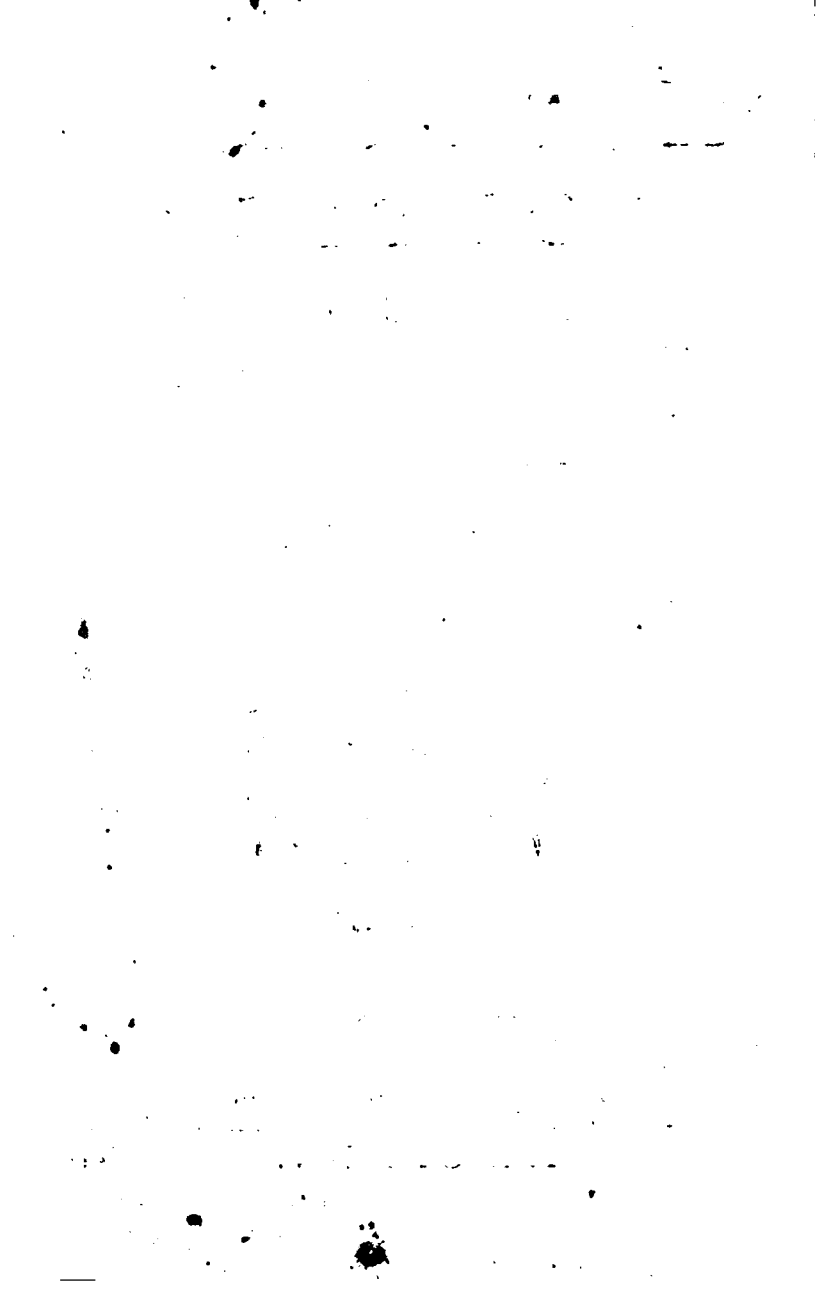
Accessère breves Nota & Indices necessarij.

PARISIIS.

Typis F. MUGUET. Prostant apud R. SCOTT,
Bibliopolam Londinensem.

MDCLXXV.

V I R O
I L L U S T R I
D. JOSEPHO
WILLIAMSON,

EQUITI AURATO,

SERENISSIMO CAROLO II.
MAG. BRIT. FRANC. ET HIB. REGI
A CONSILIIIS INTERIORIBUS,
ET A SECRETIS STATUS.

 *Xstant in me, VIR
CLARISSIME,
promerita tua, magna
sanè & diuturna. Sponte tuâ,
nullo meo merito, descendisti etiam
ad me, eâ benevolentia, quâ Gentis
a hujus*

Epistola Dedicatoria.

hujus & aliarum literatos homines complecteris. Nec spem, nec cogitationem quidem fori, dignum aliquid tantis beneficiis unquam reponendi; neque enim patiebatur id aut fortunæ IUVÆ magnitudo, aut meæ angustia. Non cesso interim justâ debitâq; prædicatione ubiq; testari tantum Tibi debere me, quantum fermè homo homini potest. fugi hâc (nullâ aliâ de causâ) gratitudinis meæ significandæ curâ adductus, Nomini Tuo hos libellos inscripsi. Malui parum modestus haberi, quàm minùs gratus. Quanquam consilio huic meo illud etiam patrocinari possit, quòd non ita pridem (quæ tua est humanitas) studiorum meorum rationem Te expectare

Epistola Dedicatoria.

pectare dices. Obtempero jussis
tuis ; etiam ad existimationis
meæ periculum. Hæc tamen qua-
liacunque sunt, non prorsus , uti
spero, apud TE evilescent. Vo-
torum religioni nihil addit marmor
quantumvis pretiosum, nec detrahit
vile saxum, sed nuncupantis ani-
mus. Hunc ut velis intueri, non
quæ offeruntur, obnixè rogat,

SUMME VIR,

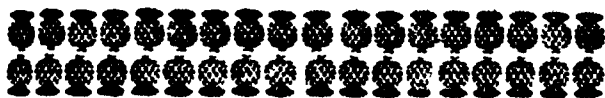
Amplitudini Tuæ

Devotissimus

Londini,
Decemb. Idib. Anno
MDCLXXV.

THO. GALE.

DISSERTATIO

D E

SCRIPTORIBUS MYTHOLOGICIS.

C A P. I.

*De Mythologiâ. Quæ sint ejus species; contra
Asclepiadem Myrleanum.*

OMne genus scriptionis ad certam aliquam discipline partem & sedem revocare oportet. Ταξιν vocant Græci, & post quatuor illa περιηλούμενα, sc. ἐπηγεῖν, συγγραῖν, σκοπεῖν, τέλει & χρήσιν, quæ in quôque libro consideranda veniunt, agunt loco ultimo de Ordine, quem in orbe disciplinarum sibi postulare debeat id, de quo instituitur sermo. Atque hæc, quanquam vulgaria sint, non omisit Ammonius in Porphyrii Isagogen, nec Theodosius ad Dionysium Thracem.

Jam qui de Grammaticæ partibus accuratissimè disputasse videntur, Historiarum cognitionem & explanationem ad Grammatici officium pertinere unanimiter decreverunt, Dionysius Thrax & Asclepiades apud Sextum Empiricum *adversus Mathematicos* c. XII, hanc ejus partem ἱστορίαν vocant.

Historia porro omnis aut vera est, aut quasi vera, aut planè falsa. Veram intelligo, quæ de iis agit, quæ aliquando in rerum naturâ extitère; Verisimilis illa erit, in quâ versantur Dramatici & Mimici: ut falsa sit ea, quæ continet *μύθους*; ea volo, quæ nec fuerunt unquam, neque; *post aliis erunt in annis*. Suetonius in Tiberio *Mythistoriam* appellavit.

Mythistoriæ speciem unam tantùm constituit Asclepiades, τὸ μυθικῆς ἐν ἡδὲ μόνον γυναιολογικόν. Angusta autem & iniqua mihi videtur hæc Asclepiadæ ratiocinatio; imò tota Peripateticorum Schola litem ei intendet, qui genus in unâ specie consistere posse affirmabit.

Sit igitur & alia species τὸ πλασμαίνον, sive Plasma. Sanè cùm scriberent Theogonias Heliodus aut Orpheus, & cùm Apollinem *Ἀπὸλλῶν καὶ Διὶς* quòd diceret alius è Poëtis; in Genealogico charactere versati sunt. Cùm autem Simonides *Ἄγχιον* fecit *Δαίμονα*; Homerus *Δαίμον* & *Φέβον* deos; cum alius *Ζυλοπώϊαν* deam finxit, cui invidiam pro vittis, pro *πονῇ* contentionem apposuit; omnes quidem *μυθικῶς* scribebant, non tamen *γυναιολογικῶς*. Restat igitur aliud adhuc membrum assignandum.

Porro si hoc aliud adijciamus membrum; erit, quò commodè referamus *Ἀλλεγορίας*; nam & hæ sunt inter *μυθικῶς*: Tale est; *Apollo Admeto servitium exhibuit. Laomedonti murum edificavit*. Plura hujusmodi Sallustius de Diis, & Julianus *περὶ βάρβας* exhibent. Erit quoque ubi collocemus *δευγύμνια μυθικῶς*, cuiusmodi scripsere Libanius & Severus Sophista. Denique habebimus caput ad quod *Metamorphôsein*, & illiusmodi scriptiones, tanquam ad fontem suum, revoce-
mus.

Genus hoc cum suis speciebus in hoc pacto subdu-
ctis, illustrare videtur voluisse divinus Plato in *Sym-
posia*. Certè quæ ibi Aristophani & Agathon attribuiun-
tur, sunt planè τὸ μυθικὸν πῦν; quæ porro Phædrus
de Amore disputat, sunt μυθελογικῆ; Socrates au-
tem apertè finxit, quæ de Poro & Peniâ, ad imaginem
veri, differit.

Quamquam autem parum dignitatis habere potuit
tota hæc scribendi ratio, ut quæ omnia ferè de le-
nocinio, parum de veritate traheret; quæq; nullâ arte,
scientiâ aut sine comprehendi possit, cùm error om-
nis infinitum quid & incertum sit, & pro scriptorum
ingenio varium, & mutationi semper obnoxium;
habuit tamen cultores suos, benè multos, nec eru-
ditionis famâ incelebres. Quorum institutum si
aliud nihil, saltem numerus defendere posse videatur.

Acestorides libros quatuor edidit τῶν κατὰ πόλιν μυ-
θικῶν *De civitatum fabulis*. In his, veris multis non
pauciora falsa admiscuit; ut tamen simul calumniam
effugeret, & operis jucunditatem palam faceret, μυ-
θικῆς nominavit.

Sed ad alia festinanti satis erit nuda nomina hujus-
modi aliquot Scriptorum in medium conjecisse.

Fabularem igitur historiam pro suo quisque consi-
lio pertractarunt apud Græcos præcipuè Agatharci-
des, Antiochus cognomento *Mythicus*, Apollonius
Alexandrinus, Alexon Myndius, Aristodemus, Cha-
mælion, Herodoti duo, & Herodorus, Diodotus,
Euanthes, Silenus Chius, Didymus: præter poetas Eu-
phorionem, Rhianum, Leschem, Onomacritum, Arcti-
num, Parthenium aliosque, quos index Apollodo-
ri complectitur.

Portentosa Græcorum mendacia minus placuere
Latinis ingeniis. Hyginus tamen, & Marfus hanc vi-

am ingressi sunt; Cornelius quoq; Nepos paulò minus monstifica quàm Græci tradidit, & si Plinio fides, avidissimè credidit.

Sed his, ut jam dixi, prætermisiss, ad Apollodorum Atheniensem (qui Græcorum hodie extantium in hoc genere scribendi aut antiquissimus aut præcipuus est) sermonem converto.

C A P. II.

Apollodorus Atheniensis. Antiquorum aliquot de eo judicia. Recentiorum de eo scripta. Scipio Tettius. Ger. Vossius. Joannes Jonsius.

N Eminem latet, qui in Græcis literis planè hospes non sit, quàm in omni Philologiæ parte Apollodorus Atheniensis Grammaticus diligenter, & cum laude se exercuit. Atque hoc abundè constare possit, cum ex aliis argumentis, tum ex eo, quòd ut frequens occurrat Apollodori apud Veteres commemoratio; ita nulla ferè extet, quæ non ad ejus honorem pertineat. Plinius scribit lib. 2. Naturalis Hist. *Amphiçtyon. Apollodoro honorem habuisse.* Quintetiam περί πόντων Stephanus Θυμασιώτατος; & Marcianus in *παιδείας γνήσιον φιλόλογον* vocat. Quare quanquam interierunt omnia præne Viri doctissimi scripta, ex quibus justam, & solidam diffusissimæ eruditionis gloriam, & famam sponte suâ esset consecuturus; qualis tamen quantusq; fuerit Apollodorus non malè possumus conjectare, ex fragmentis, & ut sic dicam, stricturis de ejus lumine hausitis, quas adhuc retinent alii Scriptores; quemadmodum & Solem nobis,

bis, etiam post occasum, radii fracti, & vibrantes in aere inferiori representant.

Tantis celeberrimi viri meritis permotus Johannes Jonsius accuratè quidem multa attulit ad illustrandum Apollodori nomen in elaborato opere de *Scriptoribus Historie Philosophicae*. Ante Jonsium hoc argumentum tractavit J. Gerhardus Vossius (& fortè J. Meursius in *Athenis Atticis*) ita tamen, ut Jonσιο non satisfecerit, & ulteriori diligentiae aditum potiùs aperuisse, quàm spem, aut fructum ademisse visus sit.

Utrisque his in hoc curriculo lampadem tradidit Scipio Tettius Neapolitanus. Is enim Commentarium edidit, in quo recepit se acturum de *Vita, & Scriptis Atheniensis Apollodori*, & illorum omnium pariter, quos cognomines huic nostro, de quo nunc agitur, in veterum Scriptis reperisset.

Dices igitur, quid est, quod tua diligentia amplius efficere possit in hac re post istos Triumviros? *invento scilicet navem edificas*; Nolo de aliis quicquam humiliùs, nec de meipso ambitiosius dicere. Licuit Vossio Tettii vestigiis insistere; nec Jonsium à scribendo deterruit Vossius. Liceat & mihi in eodem campo me exercere. Procul enim habeo & omnem invidiam, & contumeliam; nec aliena pro meis, nec mea præ alienis venditabo.

C A P. III.

Apollodori multi, Scriptores ἱστοριογράφοι. Laertius sentatus. Casauboni lectio refutata. Cl. Alexandrinus illustratus.

V Eriissimè, ut alia, illud Aristoteles protulit, *πῶς τὸ ἀσπῆς, ἱστοριογράφοι*. Nihilq; adeo historię, & veritatis

tatis faciem ignorabilem reddidit, ac nimia nominum Similitudo, hominûmque longè inter se dissimilium homonymiæ. Vitio huic diligenter cavit *Magnus Magister* Topicorum libro 6, ne Philosophiæ disputationibus officeret; eidemque malo in alio cognitionis genere occurrere voluit Agresphon, & Demetrius Magnes, qui *αὐτὸν ὁμωνύμων πινυτοῦ, καὶ Συρρηχθῆναι De Scriptoribus, & Poetis homonymis* egregium opus edidisse cognoscitur.

Ego autem in recensendis Apollodoris variis id temperamentum servabo, ut eos omnes, qui ab hoc nostro planè diversi sint, strictim, & quali *καὶ ὁποῖα* nominâsse satis sim habiturus; de iis autem explicatius agam, quos pro Atheniensi Apollodoro lectoribus incautis aliquando imposuisse deprehenderim.

Primò igitur Apollodorus Adramyttenus; item Arithmeticus qui sæpè & Logisticus appellatur; Artemites; Carystius (cujus fabulæ nonnullæ Apollodoro Gelôo attribuuntur;) Cittienlis; Corcyræus; Cyzicenus; Dorieus; Erythræus; Gelôus; Lemnius; Megarenlis; Nicæus; Pergamenus rhetor; Pythagoræus; Socraticus; Tarentinus medicus; Apollodorus sculptor, Tarsensis (sive Cilix) tragicus; Telmessensis onirocrites, ab Atheniensi alius omnino est, quod nemini, puto, dubium esse possit. De his ferè omnibus agit in Bibliothecâ Gesnerus, ubi etiam quis à quoquam citetur, & quæ scripserit, distinctè docet.

Accedo ad alios, inter quos & Atheniensem nostrum non ita in promptu sit discrimen ponere.

Primus sit Apollodorus quidam Atheniensis. Scripsit is, teste Laertio, supra quadragintos libros; vide-

videtur operi suo titulum fecisse *Συναγωγὴν δ' ὅρων*; è quibus libri de vitâ Epicuri adducuntur ab eodem Diogene Laertio. Idem opus videtur mihi intelligi, cùm Apollodorum idem citet in τὰς α' εἰς τὰ δ' ὅρων εἰσαγωγῶν. Quamquam enim *Ἐπιλλος* à Laertio, libro 7, cognominetur; eundem tamen esse post Jonsium, putat Menagius cum eo Apollodoro, de quo jam sumus locuti. Huic porro tribuitur *συναγωγὴ ἡθικὴ & φυσικὴ*. Nequeo autem Gesnero assentiri, qui existimat has *Synagogas* ad Apollodorum Atheniensem Grammaticum pertinere; Quoniam ad distinctionem innuendam Laertius perpetuò Apollodorum istum aut Epicuræum vocat, aut *Κηπολύκενον*, aut denique Ephillum, vel ut alii legunt, Syllum. Fateor interim ætatem utriusque ita coincidere, ut nihil ausim in hâc re definire. Quinimo *nostrum* inter Philosophos numerari infra observabimus.

Laertius Apollodorum adfert ἐν τῇ περὶ τῶν φιλοσόφων αἰρίστων; ea autem quæ laudantur, omninò sunt τῇ ἡθικῇ γένους; ut meritò suspicetur aliquis idem adhuc opus innui cum *Συναγωγῇ ἡθικῇ*. Porro idem Laertius *Ἀντόδωρον ὁμιλέρον* citat, aitque Heraclidæ Ethicis contradixisse. Jam vero cùm Antodorus ille (Neque enim intelligendus videtur Antodorus Cumæus Grammaticus, cujus meminit Theodosius ad Dionysium Thracem, & fortè Cl. Alexandrinus) nullo inveniatur, non est alienum à probabilitate Apollodorum in corrupto vocabulo latere.

Secundus Apollodorus sit Atheniensis, sed poeta Comicus; ejus tabulæ fuere XLVI vel XLVII. Diversus hic esse creditur ab Apollodoro Gelœo qui Menandro Synchronus fuit, & à quo Terentius duas fabulas transtulit. De his Apollodoris Ric. Montacutius ad Photii Epistolam 156, sic scripsit, *Scipio Tettius*

in commentario de Apollodoro negligenter satis hic se gessit.

Est & alius adhuc Apollodorus Athenientis. Hunc tamen ab eo quem quærimus, facile internoscas, quòd ab Eustathio in K. 11. p. 723. ed. Frobenianæ, apertè *εὐαγγέλιον* dicitur. Hic Ulyssis capiti pileum primus pictorum circumposuisse traditur; ejus meminit Plinius Historiæ Natur. l. 35. c. 9. Est quoque & in Plutarcho hujus mentio, & apud Hephæstionem in Enchiridio, & Eustathium in 11. p. 984.

Subtilioris erit acuminis alios adhuc quos producam Apollodoros ab Athenienti illo discriminare; quoniam aut obscura aut nulla secum adferunt *γνώσιματα*.

1. *A Polluce*, inquit Gesnerus, *adducitur Apollodorus ἐν τῷ ποίματι*, qui fortè erit navium catalogus. Laudatur quidem Apollodorus noster ἐν τῷ πρὸ τοῦ ἔργου, & ἐν τῷ ἑξαλόγῳ, hoc est, in opere eo, quod de catalogo Homérico fecit, libris duodecim; sed opus illud nullo modo dici potuit *ποίησις*, vel *ποίημα*, quod infra demonstrabo.

2. *Ἡ τῷ τῷ ποίματι* ita fuisse Apollodori dicitur à Polluce, ut & Philonis cujusdam ab aliis existimatam innuat. De libris Apollodori in catalogum navium Græcarum, sive Bœotiam, nemo unquam dubitavit.

3. Apollodorus ὁ τῶν οὐ τῷ ποίματι *ὡς μηχανικός*, potest esse Apollodorus Mechanicus. Philonem & Apollodorum de iisdem rebus scripsisse significat Pollux. De *Ædium sacrarum Symmetriis* Philonem laudat Vitruvius in præfatione ad librum septimum. At enim Apollodori τῷ τῷ ποίματι, non erat fictio poetica; sed tale opus, quale egregius Mathematicus & ingeniosissimus Architectus *Christophorus Wren* Londini nunc molitur, qui Templum D. Paulo ejusmodi ædificat, quod omnia omnium poetarum opera, artificio, & elegantia longè superabit.

4. Alius

4. Alius in hoc censu erit Apollodorus ille, cuius *ἑρμῆς* ἄρτεκαλῆς ἀπιδαν ἀντισεφάν commemorat Athenæus lib. 14. c. 9. Scripserat Aristocles *πρὸς Μελικῆς* & *πρὸς χορῶν*; in his disputabat de nominibus mulicorum instrumentorum, uti colligere licet ex variis Athenæi locis; conjicit Jonsius Aristoclem hunc vixisse circa eadem tempora, in quibus Apollodorus Grammaticus; & proinde qui ad Epistolam hanc Aristoclis respondit, videtur ei esse idem Apollodorus.

5. Distingui debet Apollodorus Cyrenæus Grammaticus ab Atheniensi nostro; scripsit sanè uterque *de poculis*, ut non obscurè innuit Athenæus libro XI, C. 12, ubi de Cyrenæo verba facit, & libro eodem, c. 13. & 14, ubi Atheniensem citat de poculis *ἱσοῦντα*. Illud autem scriptores hos ab invicem distinguere possit, quòd Cyrenæus de poculis egit tanquam glossographus, & proinde cum Pamphilo eum conjungit Athenæus, Suidas cum aliis *γλωσσογράφους* in voce *Ἀπιδανὺς* & *βδελύσσω*, ut & Etymologus magnus; Apollodorus autem noster poculorum *historias* collegisse videri meritò potest.

Iidem Apollodori non sunt confundendi, licet *πρὸς Διὸν* scripsisse uterque fortè reperiatur. Sanè Natalis de Comitibus libro 3. c. XVI. sic scribit, *Theagenes & Apollodorus Cyreniacus in libro de Diis scriptum reliquit, Jovem ad placandam Proserpinam, Ipsi Siciliam donasse.* Idem c. 17, *Ære veteres utebantur in omnibus expiationibus, quod scriptum fuit ab Apollodoro Cyreniaco in libro de Diis.* Alia producit de Britomarti, c. 18. de Rheæ quercu l. 9. c. 5. Equidem fateor ignotum esse mihi hunc Apollodorum Cyrenæum, credo & aliis. J. Ger. Vossius libro 5 de Idol. citat Apollodori Bibliothecæ lib.

lib.3. de quercu Rheæ sacrâ; quæ autem adducit, eadem sunt cum iis quæ Natalis l.9. c.5. Adhuc, locus ille de ære quem laudat Natalis lib.3. c. 17, ad verbum occurrit in Scholiis græcis ad Theocriti αἶδ. β. ibi tamen Apollodorus πρὸς Διών, sine adjecto Cyreniaci habetur. Quod autem ibidem statim sequitur, οὐκ ἐστὶν Ἀπολλόδορος Ἀθήναιος ἢ κυρῆναιος, &c. Apollodorum Atheniensem tantum non sonat. Ut igitur rem in pauca mittam, Apollodorum Natalis & Scholiastæ alium non esse pronuncio, quàm Apollodorum Atheniensem; Hunc autem à Natali visum fuisse nequeo à me impetrare ut credam.

6. Apollas de civitatibus Peloponnesi commemoratur Athenæo, lib. IX. Hunc cum Apollodoro eundem judicet quis, factâ diminutione, quæ frequens est in hujusmodi vocabulis, ut in Ζώνης, Ἀρπυιάς: Quin imo & Cyrenæum, hunc quoque dictum existimat D. Ger. Vossius, ex epitome Artemidori Ephesii. Quare idem quoque non nemini videbitur cum Apollodoro Cyrenæo. Hunc igitur pro nostro minimè admittendum censeo.

7. Apollodorus ὁ γεωγράφος πρὸς ὕμνους profertur Erotiano in explicatione vocis ῥήδρον. Idem ne sit cum Apollodoro Logistico (nam & is versus fecit, ut ex Laertio & Plutarcho, p. 1094. discimus) videntum; certè cum Atheniensi, nulla hæctenus oboritur suspicio, cur eundem existimemus.

8. Addo his Apollodorum Mechanicum. Floruit sub Hadriano; cujus fuerit nondum mihi constat; Pollux eum appellat l. XI. c. li. ejus extare Mechanica & Poliorcetica Romæ, affirmat Gesnerus; in Galliis Labbæus: cum aliis Stra-
tege-

tegeticis Salmafius se editurum receperat ; quòd, puto, non præstitit. Hoc in scriptionis genere quoniam nusquam laudatur Atheniensis Apollodorus minime dubito, quin hi pro diversis sumi debeant.

Sunt & alii Apollodori, quos facilius est distinguere à nostro, quàm qui sint, determinare.

1. Horum primus sit Apollodorus Cumæus. De eo prodidit Cl. Alex. Strom. I. quòd *πρῶτος τῶ κελινῷ ἱστορίῳ τῷ γεωμ.* Hujus Scripta nusquam commemorantur, adeoque nihil habet cum nostro commune, excepto quod uterque *ἑμπερίκωσ* Grammaticus fuit cognominatus.

2. Sit secundus Apollodorus ille, ad quem Lyncei Samii Epistola data fuit, cujus meminit Athenæus. Fuit Lynceus Theophrasti discipulus ; longo intervallo ab Apollodoro nostro disjunctus.

3. Eodem discrimine sejungimus Apollodorum, ut credibile est, Atheniensem, Archilai patrem à Grammatico Apollodoro. Fuit enim Archilaus Socratis magister, atque ita Apollodorus Socrate est prior. Horum igitur tempora non conveniunt. De hoc Apollodoro legere est apud Diogenem Laertium & Justinum Martyrem.

4. Apollodorum *πρὸς Θηρίων* laudat Athenæus XV. c. 8. Causabonus dubitat an rectè legatur *πρὸς Θηρίων*, mallétque, *πρὸς δικάων* ; alius potius, *μύγων* substitueret ; loquitur enim Apollodorus non de animalibus, sed de plantis, apud Deipnosophistam. Sed nihil mutandum censeo, quoniam Plinius l. XI. Nat. Hist. quædam se desumpsisse agnoscit ex *Apollodoro de bestiiis venenatis* ; meminit hujus Apollodori Scholiaffes Nicandri semel atque iterum.

5. Apol-

§. Apollodorus quintus est ille qui Athenæo l. XV. c. 8, producitur *περὶ μύθων καὶ τεράτων*. Quin hic idem sit cum eo, quem Plinius ait scripsisse de Odoribus, vix dubito.

6. Apollodorus Corcyraeus memoratur Cl. Alexandrino Strom. 5. ubi narrat quid de Branchi vatis Iustrali *carmine* (non autem Empedoclis, ut scripsit Jonsius) Apollodorus ille prodidit. De hoc alibi me legere non memini; cur autem cum Atheniensi aliquis hunc eundem esse velit, nihil est, opinor, quod vereamur.

Quoniam autem incidit mentio *carminis* istius apud Cl. Alexandrinum valde ænigmatici, in quò explicando multi olim sudarunt viri docti, proferam hîc in medium, quæ Porphyrius ad id commentatus est, nondum, quod sciam, à quoquam producta.

Πορφυρίου φιλοσόφου περὶ τοῦ Κναξ. ζβλ. χθ' αἰ. φλέγμα.
Δρόψ. ἀρμυρία — — — — —.

Hæc est libri veteris & amicissimi E. Bernardi Oxoniensis scriptura. Apud Clementem Alex. paulò aliter; Κναξζβλ, χθ' αἰς, φλεγμὰς, Δρόψ; & quidem rectius; nam voces istæ sunt *τεχνικαὶ*, & continere debent elementa linguæ Græcæ omnia, prout Clementis locus ea exhibet. Sed Porphyrium audiamus. Ἐν δόλοισι, εἰς τὸν ναὺν ἐπιγύγασθαι. Τεάγος ἰχθύος ἐπὶ ψαλγίτος ἐπικείμενος. Κναξ μὲν γάρ ἐστιν ὁ τεάγος καὶ ἀποκοπὴν τῶν σοιχείων τῷ Κῶς· ἢ καὶ πάλιν ἀφαίρεσις τοῦ ξ. Κνακὸν γὰρ καλεῖται· ὡς καὶ Θεάκριος ἐν Βυβάλοις λέγει, οἷον τεάγος καὶ ἰχθύος, ὁ μὲν φλεγμώδης· ὁ δὲ δρόψ ἐφ' ὃν· λέγει δὲ ἐπὶ ὁ τεάγος φλεγμώδης ἐστίν

ἔστιν πάσι τοις ἀπὸ λαγνείας, ὅτι ἐὰν τις τὰς ρίμαι ἀπὸ ἀπο-
φαλίζῃ, διὰ τῶν κατὰ τὴν ἀναπνοήν. Multa in his sunt, sive
Scribæ antiqui incuriâ, sive rei ipsius obscuritate, συγ-
γνῆται. Imo ipse Philosophus, quasi nec sibi nec aliis satis-
fecisse se crederet, aliam statim subnectit interpretatio-
nem, & ipsam quoque mancarn. Τὸ Κραῖξ ζβι,
γάλα ἐστὶ. τὸ δὲ χδὺ πῆις, πυρὶς. δρδψ ὁ ἀνδραποῖς δρῶπις
γδ ἀνδραποῖς λέγοντι. Hæc eadem ferè apud Hesychium
habes in ζαβιχ, δρδψ & Κρακὸν; ubi πυρὶς pro πυρὶς
non esse substituendum constat ex eodem Hesychio in
Κρακὸν & Κρακός.

Apud Clementem Alex. aliud eodem loco adduci-
tur carmen, huic planè simile. Βεδὺ, Ζὰψ, Χδὺν,
Πλῆκλον, Σφίγξ: in quo etiam Alphabetum Græcum
comprehenditur. Nec multùm discrepat Porphyriana
hujus carminis explicatio à Clementinâ. Sic enim per-
git Porphyrius; καὶ ἔπειτα ὁ πῶσις τοιαῦτα διὰ τῶν Κδ σοι-
χάων ἀπερρίζονται ἴδιον σκοπὸν ὑπερῶν, οἶον, Βέδου [βέδου]
Ζὰψ, χδὺ [χδὺν] πλῆκλον, Σφίγξ [Σφίγξ] ἃ ἔστιν
ἔπος. βέδου ἐστὶν ἡ ὑπερῶν ὑψία. Ζὰψ ἡ πυρὶς ὑψία. χδὺν
ἡ γῆ. Πλῆκλον ὁ ἀήρ. σφίγξ ἡ τέτων φιλία, διὰ τὸ
ζυνισφίγχει. Κρόδος δὲ ὁ Νεαπολίτης ἔπος ἡρμάνδου τὸ
περικείμενον. ἀδρ, δάλασσα, γῆ, ἥλιος. καὶ ἔπειτα πινεσ φοι-
λόσσοι καὶ ποιηταὶ σῶτοι τὸν σκοπὸν [τέρας] ἡρμάνδου.

Quamquam autem ex his dictionibus pleræque ali-
quam significationem in Græcâ linguâ obtinuerint;
inventas tamen existimo à Grammaticis ad puerorum
memoriam & pronunciationem confirmandam; quod
ipsum Cl. Alexandrinus innuit, ubi vocat σοιχαίμων
τὸν παῖδων διδασκαλόν. Monet quoque Quintilianus
alicubi de hujusmodi auxiliis.

Sed ad obscuritatem de Apollodoris ulterius tollen-
dam, illud ampliùs monendum censeo, non tantùm ali-
os Apollodoros pro hoc Nostro venire, sed etiam pro

Apollodoro Apollonium, & vicissim, frequenti errore permutari. Stephanus adducit Apollodorum *ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας, ἐκ τῆς γῆς, & ἐκ τῆς καὶ κείνης*. Quibus in locis Apollonium Aphrodisiensem substituo. Idem in *Χαλκησίων* ex Apollodoro fecit Apollonium : Quo pacto Erotianus Apollonium Cittiensem pro Apollodoro laudat. Porro apud Scholiastem Apollonii Rhodii legitur Apollodorus in Ponticis: Sed & hæc quoque Apollonio attribuerim. D. Vossius Lib. 1. de Historicis Græcis Apollonium Logisticum commemorat : Is tamen Lærtio Apollodorus dicitur. Nolo tamen his annumerari Apollonium, quem Scholiastes Homeri ad *Iliad. θ.* producit in *καταλόγῳ νηῶν*. Nam certum est designari Apollonium Rhodium in catalogo Herorum; quemadmodum patebit insipienti Pindari Interpretem ad Nemeorum Oden quintam, ubi Apollonii versus ex libro primo eadem de re proferuntur, de quâ loquitur Homericus Scholiastes.

His ita utcunque absolutis, restâ deveniamus ad eum Apollodorum, quem jamdudum mente agitamus, cujus opusculum nunc edimus, & cujus gratiâ hoc, quicquid est subitanæ descriptionis, aggressi sumus.

Pauca sunt & obscura, quæ de eo Suidas in suis collectaneis; *Ἀπολλόδωρος Ἀσκληπιάδης γραμματικός. εἰς τὸν Πανσίην τῷ Ροδίῳ φιλοσόφῳ, καὶ Ἀριστάρχῳ τῷ γραμματικῷ μαθητῶν Ἀδωαῖῳ τὸ γένος. ἦρξεν ὁ πρῶτος τὸν καταλόγον τῶν γαλιέων.. Apollodorus Asclepiades F. Grammaticus; unus discipulorum Panætii Rhodii Philosophi, & Aristarchi Grammatici. Genere Atheniensis. Primus Tragiamborum inventor extitit.*

Quin fuit domo Atheniensis Apollodorus hic, dubitavit nemo; præter unanimem omnium Scriptorum consensum (qui quoties illum ad partes vocant, Ἀπολλόδορον appellant) eum omnino gentis istius fuisse illud argumento esse possit, quod in dubiis Chronologiæ rationibus, & speciatim in controversis Antiquitatum Atticarum locis, Scriptorum Atticorum sectam perpetuo sequatur.

Primum Atticæ Regem Chronologi aliarum gentium affirmant fuisse Ogygem; Hoc Philochorus in *Atthide* pro figmento habuit, ut ex Eusebio colligimus: Philochorum Apollodorus sequitur libro 3 Biblioth. c. 13. Argivi Historici de Cereris adventu ad se quid senserint, docet Pausanias libro 1; docet idem quod de ea re diversa ab aliis scripserint et Ἀπολλόδορος: cum his eadem prorsus tradidit Apollodorus Biblioth. libro 1. cap. 5. Inter scriptores rerum Atticarum non ultimæ notæ fuit Pherecydes Lærius, (qui & Atheniensis dictus fuit, quia apud eos viveret;) Hujus Pherecydæ sententiam ubique ferè amplectitur Apollodorus. Plures hujusmodi ἑρμηνείαι possint addi, sed rem manifestam nimiam solitudine in dubium non vocabo.

Illud potius videtur ventilandum, utrum Ἀσκληπιάδης apud Suidam, vertendum sit, *Asclepiade filius*, quemadmodum vertit Portus, D. Vossius in Histor. Græcis, & Gesnerus, an rectius, *Asclepiade discipulus*? Frequens est ellipsis nominativi, ita ut subintelligatur aliquando *pater, mater, uxor, amicus*, aliquando *discipulus*. Sic Παρθένιος ὁ τοῦ Διονυσίου apud Athenæum, est Dionysii *discipulus*, non *filius*: constat utique ex Suidâ aliisque, Dionysium Alexandrinum fuisse Parthenii præceptorem. Quid multis? Stephano πρὸ πύλων dicitur Ἀλέξανδρος ὁ Ἀσκληπιάδου Alexander

der (*Cornelius Polyhistor*) *Asclepiadæ discipulus* in v. *Κελύδορος* ; sin minus, Apollodorus noster erit Alexandri frater, quod, si verum fuisset, non tacuissent, opinor, qui de utroque scripserunt ; intò 'Αριστοβανς ὁ Πλάτωνος, duos patres habiturus est. Hac ratione tot fuerint *Asclepiadæ filii*, quot erant discipuli. Denique, Polyhistor fuit Milesius, Apollodorus verò Atheniensis, *Asclepiades* autem Myrleanus ; quis credat filios gente tam diversos unius fuisse patris, qui & ipse aliunde esset ?

Asclepiades interim ille Myrleanus sit, oportet, Diotimi filius, qui floruit sub regibus Pergamenis Attalo I, & Eumene ; Circa hæc tempora floruit Panætius ; clarus fuit & Aristarchus, quos auditos ab Apollodoro testes sunt Suidas & Marcianus Heracliota. Quare cùm nullus *Asclepiades*, præter Myrleanum illum, his temporibus vixerit (fuit quidem alius, sed junior, Romæ non ignotus Pompeio,) sit is, necesse est, quem Apollodorus præceptorem habuit, quémque ipse apud Etymologum in 'Ασκληπιδῶν laudare videtur.

Aristarcho & *Asclepiadæ* debuit Apollodorus quicquid in Grammaticâ potuit. Non inferiores secutus est in Philosophiâ magistros, Panætium & Diogenem sectæ Stoicæ principes. De Panætio audivimus Suidam. Diogenem ei præficit Marcianus in *Periegeli*,

Τῶν Ἀθηκῶν πρὸς γνησίαν τὴν φιλοσόφον,

Γεωργίῳ ἀκουστῇ Διογένης τῷ Στωικῷ.

Ex Atticis quoque inclytis scriptoribus,

Diogenis auditor docentis in Stoâ, &c.

Auditorem hunc fuisse Apollodorum volo mihi tantisper credi, donec ad eum locum venero, ubi de *Opere Chronico* Apollodori disputabo ; ibi huic rei probandæ locus

locus erit opportunior. Diogenem autem hunc Babylonium vulgò cognominant; is est qui pro populo Atheniensi nobilem Romæ legationem obibat cum Carneade & Critolao, Olymp. CLVI, 2. P. Scipione & M. Marcello Coss. Anno V.C. DXCVIII.

Credi possit Apollodorus sectam Stoicorum fuisse amplexus. Sanè Jonsius libro II, c. XV. de script. Hist. Philos. de eo hæc reliquit, *Apollodorus Panætii Rhodii Stoici discipulus; Stoicus fortassis & ipse, sed hæc sententia dubio non caret.* Idem tamen cap. XVIII, inter Stoicos recenset. Vereor ut hæc idoneis auctoribus probari queant. Enimverò Apollodorus cognomine Ephillus patria fuit Atheniensis, fuit quoque sectâ Stoicus; quod colligi videtur ex Suidâ in *Θίωρ*. Considerandum igitur, uter ex his meliori jure Stoicus dici debeat.

Felix erat, & magnorum virorum, si quod aliud, fecundissimum illud seculum, in quo vixit Apollodorus. Habuit enim Apollodorus æquales & *αυγέστους*, florentissimos in omni eruditionis genere homines, Posidonium & Mnesarchum *Stoicos*, Polemonem, & Lælium *Sapientissimum*, discipulos sub Panætio. Cognovisse potuit Mnasæam *Patarensem*, Demetrium *Scephium*, Aristodemum *seniorem*, Menecratem, & Apollonium, omnes *Nyæos*; iisdem temporibus celebres erant Herodicus *Cratetis discipulus*, Clitomachus *Carneadis*, Aristocles *Musicus*, Dionysius *Ibrax* (cujus Grammatica non edita in Bibliothecâ Regis nostri Clementissimi, & Oxoniensi-Bodleianâ scrivatur) Alexander *Polyistor*, Artemidorus *Ephesius*, Apollonius *Tyrinus*, Castor *Chronographus*, Didymus *Chalcenterus*, Lyfimachus *Attali preceptor*, Lycon *Troadensis*, Attalo in primis amicorum, & præter innumerabiles alios, potuit vidisse Nicandrum *Colophonium*, Ctesibium *Mechanicum*, Appellicontem *Tei-*

um, Æschinem *Neapolitanum*, Melanthium *Rhodium* Philonem & Charmidem *Academicos*; quos omnes secunda apud veteres fama prosequitur.

Ex his igitur possit colligi ætas Apollodori. Nam si Aristarchum & Panætium vidit, sequitur eum floruisse, quo tempore Ægypti regnum obtinebat Ptolemæus cognomine Physco, sive Euergetes secundus; in cuius tempora incidit Attalus Philadelphus Pergami Rex. Fuit igitur Olympiade CLX, & deinceps, nam sub Lathuro quoque eum collocant Vossius & Jonsius. Atque ista firmè sunt quæ de patriâ & ætate Apollodori impresentiarum exploratè & liquidè affirmare possum. Pauca in hanc partem alia subjiciam, quo loco de Chronicis Apollodori sermo instituetur. Venio ad scripta.

CAP.

CAP. IV.

*Apollodori scripta historica. De iis Heracleide
judicium. Temporis triplex discrimen, se-
cundum Varronem, ἄδελον, μυθικόν, ἱστορικόν.
Tria hæc, suis quodque scriptis, illustravit
Apollodorus. Ejusdem XXIV libri περί ποιῶν,
quale habuerint argumentum. Sopatri Eclogæ
ex iisdem. Fragmenta. Vera Inscriptio.
Malè cum Bibliothecâ confundi. De diis
quinam scripsere.*

Video Apollodorum in scribendo varium fuisse, &
valdè diffusum; nullam non, pænè, partem hu-
maniorum literarum illustrasse comperio. Cum autem
nullis indiciis constet, quo primùm in campo eruditio-
nis se ostenderit; de ejus scriptis agam ita, ut quodque
se obtulerit.

Heraclides Ponticus (modo is auctor sit Allegori-
arum Homericarum) Apollodorum περί ποιῶν ἱστορίαν
ἄδελον vocat. Est autem Historia testis temporum.
Tempus porrò aliud ἄδελον, aliud μυθικόν, aliud deniq;
ἱστορικόν dici possit; tria hæc temporum discrimina suis
lucubrationibus complecti voluisse videtur Apollodo-
rus. De iis igitur non abs re fuerit Varronem audire
differentem.

Censorinus libro de die natali, cap. 21, ex eo sic scribit. *Hic, inquit, tria discrimina temporum esse tradit: primum, ab hominum principio ad cataclysmum priorem, quod propter ignorantiam vocatur ἀδύλον. Secundum, à cataclysmo priore ad Olympiadem primam; quod, quia in eo multa fabulosa referuntur, μυθικὸν nominatur: tertium, à primâ Olympiade ad nos; quod dicitur ἰσοεικὸν, quia res in eo gestæ veris historiis continentur. Primum tempus, sive habuit initium, sive semper fuit, certè quot annorum sit, non potest comprehendere. Secundum non planè quidem scitur, sed tamen ad mille circiter & sexcentos annos esse creditur. De tertio autem tempore fuit quidem aliqua inter auctores dissensio, in sex septimve tantummodo annis versata.*

Primo illi intervallo illustrando Apollodorus attribuebat libros περὶ θεῶν; opus, haud dubiè, multiplici antiquitatis & historiarum varietate plenissimum. De Diis apud veteres duplex erat sermo & sententia, Philosophorum unus, vulgi alius. Quòd Deus naturâ esset ingenuus & incorruptibilis, illi serè existimabant. Nisi quod Plato videatur, ad aliam sententiam descivisse, ubi scribit, *μυθῶναι δὲ θεοὶ ὡς τῶν ἀνθρώπων*.) Vulgus omnes Deos γυναικῶν, nec ullos Jove aut, fortè, Saturno priores credebatur; unumque hoc in Sallustio desiderabat, quòd non sentiret *μετὰ θεῶν τὰ ἀνὰ τοῖς πολλοῖς*.

Cæterùm quousque priorem sermonem de Diis in hoc opere suo excoluerit, quàmque altè penetrârit in scrutandâ & peruestigandâ primâ causâ Apollodorus, tam est mihi incertum, quàm certissimum habeo, in posteriori sermone longè latèque eum fuisse spatiatum. Certè ex reliquiis librorum de Diis facile est observatu, quòd ejus disputatio complexa sit Deorum γένεσις, & quid de eis tradiderint tum Græci, tum Barbari; Atque hîc differebat de ætatibus deorum; quis seni-

senior, quis recentior. Item quis pro Deo sine controversia admittebatur, & de quo non conveniret, putà de Hercule & Baccho. Porro hujus loci erat dicere de potestatibus deorum; etiam quot quisque in se contineret; aiebant enim ut Solem & Apollinem eundem esse, sic Lunam, Dianam, Hecaten. Nec omisit Apollodorus imperia exponere, sive in Coelis, in terris, in aquis versarentur; nec tacuit opera, inventa, beneficia erga humanum genus, *Ἀπολλοῦ* (nam Apollo Delios & Milesios, Diana Argivos invisere credebatur,) Festa, & cognomina, Tempia, Sacra, Loca, Animalia, Arbores, Plantas, Herbas, Fontes, Fluvios, Hymnos, Sacerdotes, Oracula, Dies, & quicquid erat hujus *ἑλκ*, explicuisse debuit. Fuit autem genus hoc commentandi historicum, quatenus Grammatici historiam attingunt; Quamquam ad Theologiam referri quoque possit, quatenus de Diis agebat; licet id ipsum fecit aliter, ac Philosophi, qui scripsere *περὶ θεῶν*.

Hos libros perdidit aut sua moles, aut Sopatri Epitome; Eclogas ex his fecerat Sopater, libris duodecim, inquit Photius Cod. CLXI. Horum primus *περὶ τῶν πρὸ Ἑλληνικῆς μυθολογικῶν θεῶν διαλαμβάνει*: ὁ σὺν εἰλεῖται ἐκ τῶν Ἀπολλοδώρου περὶ θεῶν γ' λόγων. Ἀδελφῶν δ' Ἀπολλοδώρου, καὶ γραμματικῆς τῆς τέχνης ἐκ ἐκ τῶν βίβλων τῶν μόνων ἢ διαλογῶν αὐτῶν πεποιμένη, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐκ Δ' καὶ Ε', καὶ Σ', οὗτοι Α' πάλιν, καὶ Ιβ', καὶ Ιε' τε καὶ Ις', μέχρι οὗ Κδ'. ἐν τῇ συλλογῇ τὰ τε μυθικῶς περὶ θεῶν διαπεπραγμένα, καὶ ἐν ταῖς ἱστορίαις περιεχόμενα· περὶ τε τῶν παρ' αἰσθητῶν καὶ νοητῶν καὶ περὶ τῶν ἐν γένει καὶ οὐκ ἐν ἀριθμῷ.

Horum I de Græcorum Diis fabulosis tractat. Eleeta hæc ex Apollodori libro tertio de Diis, qui patria Atbeniensis Grammaticam doquit. Nec verò è tertio duntaxat libro hæc selegit. Sed & è quarto, quinto, ac nono; Item è primo, duodecimo, decimo quinto, & decimo sexto, usque ad quartum & vicesimum. Quibus collectaneis, quæ de diis fabulosè ficta sunt, quæque historicè narrantur, completitur universa, ut & de Heroibus ac Dioscuris; de iis item quæ apud inferos sunt, aliæque id genus plurimæ.

Præter Photium alii quoque scriptores passim utuntur testimoniis ex hoc Apollodori opere petitis. Stephani Fragmentum librum I, adducit in Δωδώνη.

Ἀπολλόδωρος ἐν α' περὶ θεῶν τὸν Δωδωναῖον ἕως ἐτυμολογῇ. Καθάπερ δὲ τὸ Δία Δωδωναῖον μὲν καλεῖται, ὅτι δίδωκεν ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ. Πελασγικὸν δ', ὅτι γῆς πέλας ἐστὶ. Apollodorus l. i. de Diis, vocis Δωδωναῖον hanc Etymologiam ponit. Jovem aliqui Dodoneum vocant, quoniam bona nobis donat; Pelasgicum verò quoniam terre vicinus est.

Ex II libro de Diis Stobæus libro i. Eclogæ Phycæ hæc habet, Ἀπολλόδωρος ἐν δ' αὖτε περὶ θεῶν, Πυθαγορείαν ἢ περὶ τύπων αὐτὸν ἢ φυσικὸν πρὸς ἑαυτὸν λέγει. Apollodorus altero de Diis libro Pythagoram ait primum opinatum esse, eundem esse Luciferum, & Hesperum. Erotianus in v. χαίτης, ejusdem II libri adhibet hunc locum, Ἀπολλόδωρος ἐν β' περὶ θεῶν, φασὶν αὐτὰς καλεῖσθαι ἀπὸ μὲν τῆς χαρῆς, χαίτης· καὶ γὰρ πολλὰς αὐτὰς ποιεῖν τὸ χαεῖν χαρὰν καλεῖται. Apollodorus in 2 de Diis dicit charitas à χαρὰ derivari, & Poetas sæpe χαεῖν ponere pro χαίειν.

Librum

Librum VI citat Harpocracion in ἀπομομῆσι. Ἀπομομῆσι πῶς ἐκαλεῖτο θεοί, περὶ ὧν Ἀπολλόδορος ἐν ἑκτῷ περὶ θεῶν διαλέχεται. Dii quidam appellantur ἀπομομῆσι, de quibus Apollodorus agit in VI libro περὶ θεῶν. Stephanus Ethnographus in Ἀρεῖ παγῷ IX ad-
 vocat, Ἀρεῖ παγῷ, ἀρεωλήριον Ἀθήνησιν, ὅς Ἀρεα-
 λόδορος ἐν ἐννάτῳ περὶ θεῶν. Arcus Pagus est locus editus
 Athenis, quemadmodum docet Apollodorus libro IX de
 Diis.

Macrobius XIV appellat, Saturn. l. i. c. 17. ubi ait
 Apollodorum affirmare ἥλιον Solem dici ἀπὸ τοῦ ἡλίου
 κρόνον ἑῷ, καὶ ἑῷ. Quod Sol per orbem impetu fer-
 tur.

Laudatur Stephano liber XVI in v. Ἀρεῖ. Inde
 quædam de Cerere nobis narravit. Sed locus corrup-
 tus est.

Profertur XVII Sophoclis Scholiastæ ad Oodip.
 Colon. οὗ ἐν τῷ Ἡεσυχιδῶν γένος καὶ ἱερεῖς. De familiâ
 Hesychidarum, & Sacerdote.

Stobæus denique in Ecl. Physicis, libro 1. p. 129,
 locum benè longum ex XX οὗ θεῶν Apollodori
 conservavit. Ceterùm cùm in eo libro egerat Apol-
 lodorus οὗ τῷ ἐν θεοῖς, ut quidem Stobæus inquit,
 ut autem Photius, de istis tractârat in libro XXIV;
 suspicor peccatum esse in numero, aut apud hunc
 aut apud illum.

Jam ut de filo & ratione totius operis περὶ θεῶν
 plenius constare possit, libet eundem Apollodori lo-
 cum (quem nec Porphyrium, nec Stobæum exscribere
 piguit.) hîc ob oculos ponere.

Τῷ δὲ Ἀπολλοδώρῳ ἐν τῇ εἰκοστῇ περὶ τῶν θιῶν συγ-
γραμμάτων, ὅ ἐστι περὶ τοῦ ἄδου, τὰδε περὶ τῆς συγῆς λεγό-
μεθα ὑπομνήσθαι. Ἀρχαῖον γὰρ ἀπὸ τέτων, τὸ ἴ ἐκ τῶ ὀνομά-
των παρεκράσας ἐκείνου ἡγήσιν. ἐκ γὰρ ποίετον ὁρμῶντες
πιδανῶν, καὶ τῶς ἐν ἄδου νομιζομένους ποίεμας καλῶνομαίνα-
σιν. Ἀχέροντα μὲν διὰ τὰ ἄχρη, ὡς καὶ Μεταναστεύσεως
ἐν Περσέων. Καλῶς δὲ ἐν κέλποισι γαίης ἀχέουσι
περχίων Ἀχέρον.

— Ἐπὶ καὶ Δικυμνίῳ φησὶ,

Μυρίασι παγαῖς δακρύων ἀχέων τε βρύει. καὶ πάλιν,
Ἀχέρον ἄχρη πορδμὸν βροτοῖσι.

Ἀχέρον δὲ καὶ Ἀχερυσία λίμνη ταυτὴν, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν
Πολυξίῳ τῇ Ἀχιλλείῳ ψυχὴν εἰσάγει λέγουσιν.

Ὡ τὰς Ἀἰῶνας τε καὶ μελαμβροῖς,
Λιπῶσα λίμνης Ἀχέροντος ὀξυπλήγας,
Ἦχευε γόνυς ἔλδον ἄρσιναι χεῖρας.

Τὰς τῶ νεκρῶν λέγων, παιδῶνα ἔκ ἐχέουσι ἄρσιναι δὲ, τὰς
ἐδὲν ἐκπεφύκασι, θήλειά μὲν γὰρ τὰ καρποφόρα ἄρσιναι, τὰ
ἄρσιναι λέγουσιν, τὸ μὲν, τὸ σπέρμα παρέχον μόνον. Τὴν δὲ, καὶ
ἐκτρέφειν. ὅθεν καὶ θήλυς ἔστιν, ἢ πολύτρον, καὶ ὑπομνήσθαι.
Διαπαινῶν δὲ ὑπὸ τῶ ὑποχνομένων τῇ Ἀχέροντι φαίνεται
εἰκότως. ὁ γὰρ μεταλλάξας πάντα τὰ τῷ ζῆν ἄχρη ἔχον
ὑπερέστη, καὶ ἔστιν ἐν ὑπὸν καὶ ἀλυπία πάση. Τοργύραν δὲ
τῇ Ἀχέροντι γυναικαὶ προσπένεσθαι, ἀπὸ τοῦ γυναικῶς
φαίνεται τοῖς πολλοῖς τὰ ἐν ἄδου. καὶ δὲ καὶ αὐτὴ τέτε π-
δωλὴν ὁ Σάφρων Μορμολύχην ὠνόμασεν. Εἰπὼν περὶ τοῦ Ἀχέ-
ροντος Ἀπολλοδώρου ἐπὶ τῇ συγῇ αὐτῇ λέξει
τὰδε. Σπύρα δὲ δφινίω πνα, καὶ φασεῖν ὑποσημαίνει δαί-
μονα, θιῶν ὄρκον, ἐν ἄδου τε ταύτῃ κατέφυκται καὶ τῇ περὶ
γυναικῶν

χορίαι ταύτης ἤξιωσαν, ἀπὸ τοῦ συγγαζῖν τοῖς πένδεξι,
 καὶ σύμμετρον τὰ ἐν αὐτῇ· ἔρπον καὶ τὸ διῶν, δι' ἐναλίειντα· ἢ
 μὲν γὰρ τὸ ὄντων τὸ ὃ ζώντων φαρμακίῳ ἔχει δυνάμει, ἔσονται
 ἐφ' ἑαυτῇ, οἱ δὲ τῇτι περιαιρίσει καὶ τῇ πρόπῳ διεσκήσας·
 τοσαῦτα περὶ τὸ συγδοῖς ἐπὶ, ἐπὶ γὰρ, Κωκυλὸν δὲ ποτα-
 μὸν ἀνέπλασαν ἀπὸ τοῦ κακύνειν, ὅς ἐστι συγδοῖς καὶ συγνώ-
 ρως ἀπορροῇ. Τοιούτου δὲ ἐστὶ γένους καὶ ὁ Πυριφλεγέθων·
 ἔστιν δὲ ἀπὸ τοῦ περὶ φλέγας τῆς πλεονεξίας· οἷς
 Ὁμῆρος φησὶ,

Ὅου γὰρ ἔπ' οὐρανὸν καὶ ἐστὶν Ἰνὸς ἔχουσαν,
 Ἀλλὰ τὰ μὲν τι πυρὸς κρατερὸν μὲν αἰδομένοιο
 Δαμνῶ, ἐπὶ καὶ φῶτα λίπῃ λευκ' ἐστὶν θυμὸς,
 Ψυχὴ δ' ἡνὶ τ' ὄντι· ἀποπνέμενη πνέουσα.

Ἐπορίδης γὰρ τὰς ψυχὰς τοῖς εἰδώλοις τοῖς ἐν τοῖς κελύψεσιν
 φαινόμενοις ὁμοίας, καὶ τοῖς διὰ τὸ ὑδάτων λυσιτελέουσιν· ἃ
 καλεῖται ἡμῖν ἑξήκασαι, καὶ τὰς κνήκας μῦθον, περιμένει
 δὲ ὑπὸ τῇ ἐδμῇ ἔχειν οἷς ἀντίληψιν, καὶ ἀφ' ἧς ὅταν αὐ-
 τὰς ἐρεῖν εἰδῶτα κεραιώσαν λόγῳ.

*In viceffimo Apollodori de dñs volumine, quod de
 Inferis inferibitur, hac de Styge reperi: Ab his enim
 incipiendum est, nec Nominum contentuenda Notio.
 Siquidem hanc notione fluvios quoque inferorum nuncu-
 pârunt, Achérontem quidem à doloribus, quemadmo-
 dum ait in Proserpina Menalippides: vocatur autem in
 terre visceribus fluens doloribus Achéron. Ac simili-
 ter ait Licymnius, Infinitis lachrymarum, ac dolo-
 rum fluit fontibus: ac rursus, Achéron dolores homi-
 nibus parit. Achéron porro, & Achersia palus idem
 valent, quemadmodum Sophocles in Polxena Achillis
 animam introducit loquentem, Ad Paonis expertia, &
 nigricantia, relinquens paludis Achéronis planities,*
 mas-

mascula veni libamina: in quibus quidem mortuorum dicit libamina, quæ medico carerent: mascula verò, quæ nihil producerent. Siquidem frugifera quidem feminea, sterilia verò mascula dicuntur, quod ille semen duntaxat suppeditet, hæc etiam nutriat: unde etiam ros femineus à fecunditate dicitur. Nec immeritò dicunt à mortuis Acherontem trajici, quoniam tales omnes vitæ dolores excefferunt, omnique labore, ac morore carent. Gorgyram deinde Acherontis uxorem finxerunt, quod horrendi quibusdam inferi videantur: ut & ejus. Nutricem Sophron Mormolycem vocavit. Atque hæc de Acheronte locutus Apollodorus, ista de Styge subjungit: Stygem verò horrendam quandam fingentes deam, ac deorum iusjurandum, tum apud inferos eam collocârunt, tum quod præ. luciu invisi sint inferi, hoc eam nomine donârunt: ut iusjurandi per contrarium, quandoquidem ut hæc vitæ tollende vim in se habet, ita illi voluntate, ac moribus ab eâ distant. Quibus de Styge positis, hæc subjicit: Cocytum porro fluvium à ploratu finxerunt, qui Stygis est rivus. Neque alterius generis est Pyriphlegethon, ab urendis mortuis dictus, quemadmodum Homerus ait.

Nam nec adhuc carnem, nec habent ossa arida nervi.

Illa sed ardentis Victrix violentia flammæ

Edomat, ut primùm spirantem vita reliquit.

Ast anima ut fumus supera in convexa volavit.

Ponit enim animas imaginibus speculorum, vel aquarum similes, quæ ut planè nos exprimunt, ac motus imitantur, ita solidam Naturam ad contactum non habent: quæ de causa illas vitæ simulacra carentum nominat.

Quinimò sine ullo librorum discrimine sæpe occurrit Apollodorus *περὶ θεῶν* ; sæpè simpliciter, nec posito *περὶ θεῶν* indice ; si quis tamen ad ea de quibus fit sermo, diligentius attenderit, facile perspiciet quæ loca ad hoc opus pertineant. Clemens Alexandrinus, Athenagoras, Theodoretus, Arnobius, Suidas in *ἀποφωρίτες, μεταγωγία. Ταυτοπλόον, & χέρις*. Hesychius in *Ἀγρίδι*, Stephanus in *Ἰλιωθ*, Scholiastes Odyss. J. Apollonii Rhodii & Aristophanis, Sophoclis ad Oedip. Colon. Porphyrius *περὶ ἀποχῆς* L. II. aliq; (ne infinitus sim in te non necessariâ) ex his Apollodori rivis largiter hauserunt.

Illud non prætermittam, posse alicui videri hos libros fuisse inscriptos *περὶ θεῶν ἡ ἡρώων*. Nam & Photius hoc aliquatenus innuit, & Scipio Tettius verbis conceptis affirmat.

Equidem existimo Apollodorum scriptis his suis titulum fecisse *περὶ θεῶν* : descendisse tamen eo usque, ut etiam Heroas (intervalli Mythici partem) complecteretur. Constat hoc ex Photii verbis jam allatis; Multum quoque sententiæ huic favet locus Zenobii in *Μῆλον Ἡρακλῆς*, ubi ait ὅτι δὴ *Ἀθήνησιν Ἡρακλῆος ἀλεξιχαμῶ ἰδιόζυγά περὶ θεῶν*, & quæ sequuntur ; sunt autem ex libris *περὶ θεῶν*.

Favet & ille locus apud Demetrium Triclinium in Sophoclis Oedip. Colon. ubi Apollodorus de Promethei cultu & statuâ allegatur. Sed, ut hæc ita sint, certum est Tettium errare; & obtorto collo (quod aiunt) ad testimonium traxisse Macrobius. Imò testis est locupletissimus Macrobius (ut qui legerit Apollodorum) nos verum titulum indicasse, nam libro I. Stat. C. XX aperte ita scribit, *Apollodorus in libris quibus titulus est περὶ θεῶν*.

Atque

Atque ita quidem apud omnes sine ullâ discrepantiâ isti libri indigitantur, ut mirum sit repertos fuisse, qui hoc opus cum Bibliothecâ idem esse crediderunt.

De diis, ut jam diximus, multi scripsere; Maussacus ad Harpocratonem, & nos alibi complures designavimus. Pauci tamen eo instituto, quo noster Apollodorus; nisi forte Cleanthes, & ex parte Cornutus, & Nicolaus Damascenus, (quem Simplicius in Physicis adducit) nam & is libenter usus est Apollodori collectionibus, ut ex Photio discas, & ex Notis nostris ad Apollodori Bibliothecam; De quâ jam sermonem instituemus.

C A P.

CAP. V.

Secundum temporis intervallum. Huic Bibliothecam applicuit Apollodorus. Photii de eâ iudicium. Errare qui idem opus cum libris πρὶ διῶν faciunt. Erroris origo. Agii Spoletini, contra veteres, tum codices, tum scriptores incæptum. Error eorum qui epitomen esse contendunt. Erroris duæ causæ. Quid sit synopsis hac Bibliotheca, sed ab ipso Apollodoro facta. Testimonia ex epigrammate, & Jos. Scaligero. Argumenta contra opinionem eorum qui epitomen putant. Refellitur F.T. qui Castorem ante Apollodorum vixisse statuit. Bibliothecæ titulus huic libello quare inscriptus. Diodori Bibliotheca. Veterum de eâ iudicia huic Apollodori conveniunt. Apollodorus Anaximenem Lampsacenum, Dodorus & Hyginus hunc & Apollodorum imitati sunt. An librorum divisio in hoc opusculo antiqua sit? Editiones variae.

Secundo temporis intervallo, quod μὲν δὲ Varro dixit, Bibliothecam accommodavit Apollodorus. Quale fuerat id opus, docet Photius Cod.

CLXXXVI. Ἐν τῇ αὐτῇ δὲ τῷ ἁλὶ καὶ Ἀπολλοδώρῳ γεγενημένη

μαλὶκὺ βιβλιόδειον ἀνεγνώδην μοι, Βιβλιοθήκη αὐτῇ ἡ ὀλίγη. περὶ τὰ παλαιότατα τῶν Ἑλλήνων, ὅσα τε πόλεις ἦσαν καὶ ἡρώων ὁ χρόνος αὐτοῖς ἐξέλιξεν ἔδωκεν, ὀνομασίας πηγαίων, καὶ χωρῶν, καὶ ἔθνων, καὶ πόλεων. ὅθεν καὶ τὰ πολλὰ ὅσα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀνατρίχει, καὶ κατὰ μίχρην τῶν Τρωϊκῶν καὶ ἀνδρῶν τινων ποδὲς ἀλλήλως μάχης καὶ ἐργα ὀπτιζέχων. καὶ τῶν ἀπὸ Τροίας πλάναις πνέας, μάλιστα δ' Ὀδυσσεύς, εἰς οὗ αὐτῶν καὶ ἡ ἀρχαιολογία καταλήγει. Συνόψις δ' ἐστὶ τὰ πολλὰ ἐν βιβλίῳ, καὶ ἐκ ἀχρενῶν τοῖς τὰ παλαιὰ ἐπὶ μνήμης ἔχον λόγων μελαποικυμοῖς.

In eodem item volumine legi Apollodori Grammatici libellum, cui Bibliotheca titulus erat. Continebat antiquissimas quasque Græcorum historias, & quæ sive de Diis sive de Heroibus temporis ratio dedit opinanda, cum appellationibus, fluminum, regionum, gentium, & urbium. Hinc & pleraque antiqua, ad ipsa usque Trojana tempora descendens, refert. Virorum quoque nonnullorum inter se pugnas, resque gestas commemorat, & capta jam Troia, errores quorundam, præcipue Ulyssis, in quem ejus prisca rerum narratio terminatur. Compendiosa quedam narratio est maxima hujus libelli pars, iis non inutilis, qui vetera complecti memoriâ volunt.

Meminit idem Photius cod. CLXXXIX, ubi docet eandem magnâ ex parte historias à Conone & Apollodoro fuisse congestas.

Quaquam autem verbis disertis de Bibliothecâ Apollodori loquatur Photius his in locis, alibi autem Librorum περὶ θεῶν non minus distinctè video tamen viros doctissimos complures, (quorum nominibus parco, quoniam laudare nequeo,) utrumque opus mirâ quâdam ἀβελία ita confunderi, ut libri περὶ θεῶν nunc pro Bibliothecâ ponantur, nunc hæc, vice versa, pro illis sumatur. Vide, inquit F.T. librum XVI

Bibli-

Bibliotheca ab Hermolao citari in voce 'Aγρῆς. Atenim nulla ibi βιβλιοθήκη mentio.

Huic errori tam latè diffuso occasionem dedit Benedictus Ægius Spoletinus, qui Romæ anno MDLV primus edidit Græcè, cum versione & notis, Apollodori Bibliothecam.

Ægius enim in epistola ad Fulvium Ursinum, postquam de operis hujus titulo vero, BIBLIOTHECA, (quémque adeo apud veteres solum repererat) verba fecerat, sic scribit, *Quòd autem, si DE DEORUM ORIGINE LIBRI TRES adjecerimus; Hic, qui hujusce auctoris primi certè libri unam aut alteram pagellam vel lippientibus oculis legerit: in sententiam nostram, & manibus & pedibus, eum ituram certò scio.*

Ausu temerario (ne quid gravius dicam) indicem operis obscuravit Ægius, dum adjicit de suo cerebro, quod nullius è veteribus libri auctoritate comprobare poterat. Nam ut de Photii accuratâ & planè criticâ in titulis librorum distinguendis diligentiam nihil dicam, affirmo

1. Nullos codices manu exaratos, quos Ægius Romæ vidit, aut quos servant Bibliothecæ Venetæ, Florentina, Palatina, Altempsiana, Montchaliana, Gallicana Regia, aut Oxoniensis, aliura dare huic libello titulum, quàm hunc

Ἀπολλοδώρου Ἀθηναίου γρηγορητικῆς Βιβλιοθήκης.

2. Afferro neminem ex antiquis Poëtarum Scholiastis (qui frequenter tamen depromptis ex hoc opusculo testimoniis utantur) alio nomine, quàm Bibliothecæ, hunc librum appellare.

Sed nec hic solus error de libello isto doctorum hominum animis insedit. Prodierunt in lucem quoque, qui epitomen esse contendunt, & diffusioris operis

Διῶν compendium. Duo sunt quæ mihi videntur impulsisse eos, qui sic sentiunt, in istam fraudem.

Primò Apollodori libros περί Διῶν passim laudari observabant; deinde istud opus constare libris non minus viginti quatuor; exiguum porrò librum qui circumferebatur, περί Διῶν inscribi: esse ergo epitomen, quòd tantùm nomine, non mole operi illi ἀπὲς Διῶν responderet.

Secundò Photii verba malè intellecta errorem aut peperere aut auxere. De hâc Bibliothecâ sic Photius prodidit, Περὶ τὰ παλαιότερα ἢ Ἑλλήνων, ἔσα πέντε Διῶν καὶ ἡρώων ὁ χρόνος ἀνίστοις δεξάζειν ἔδωκεν.

De diis egisse in hoc opusculo Apollodorum quis potest inficias ire? Enimverò (ut notarum p. 1. ostendi) hîc tantùm Græcorum de Diis traditiones & historias persecutus est; in illo autem altero opere aliarum quoque gentium Theologiam, & ritus sacros enarraverat, saltem attigerat. Quæ dixi partim ex Photii verbis pressius observatis patent, partim ex Cl. Alexandrino; (is enim Apollodorum de Scytharum, & Carum sacris egisse ostendit in Protreptico ad Gentes,) & ex eo Arnobius lib. IV. Idem colligi potest ex iis, quæ de Ταυροπόλει Suidas ab Apollodoro, aliique ante Suidam mutuati sunt. Nec est nunc primùm à me excogitata ista Græcarum & Barbaricarum traditionum distinctio; Docuit me Diodorus Sic. qui sex primis libris complexus est Βαρβαρίων simul & Ἑλλήνων ἀρχαιολογία. Apollodorus hîc tantùm Græcanicas perstringit.

Alius Photii locus, qui à vero nonnullos abduxit, paulò infra sequitur ea quæ jam posui; Ζυνώφης δ' ἔστι τὰ πολλὰ τῶν βιβλίων. Quæ non ita accipienda sunt, ac si hic libellus esset epitome alterius alicujus ab Apollodoro scripti, sed ita dicta sunt, ut intelligamus ea quæ

quæ fufius apud varios fcriptores de re Mythologicâ pertractata fuêre, quæque apud Poetas fparfim & variè occurrunt, hîc uno quali intuitu confpicienda proponi. Confirmatur hæc mea fententia difticho ultimo elegantiffimi Hexaftichi, quod de Apollodori hæc Bibliothecâ apud Photium & alibi extat,

Ἀϊὼν ὁ πάρισμα ἀφυσίμῳ ἀπ' ἐμῆς
 Παιδείης, μύθους γινῶσι παλαιγέτας.
 Μῆδ' ἐς Ὀμηροῖω σιλίῳ ἔμβλεπε, μῆδ' ἐλεγείῳ,
 Μὴ τραγικὴν μῦθον, μῆδ' μιλογραφίῳ.
 Μὴ κυκλίων ζήτη πολύθεν εἶχον· ἔς με γὰρ ἀδερῶν
 Ἑυρύκλεις ἐν ἐμοὶ πάνθ' ὅσα κόσμος ἔχει.

*Sæclorum seriem nostrâ si legeris arte,
 Antiqua hinc fiet fabula nota tibi.
 Meonide ne volue volumina, neve Elegian,
 Ne Tragicam Musam, ne melicos numeros.
 Multifonos Cyclicum versus ne quære : quod in me
 Invenias, quicquid maximus orbis habet.*

Quoniam autem in hoc testimoniorum quasi loco versamur, addam de Bibliothecâ hac quod magnus Scaliger ex vero scripsit in Elencho Orationis Chronologicæ. *Apollodori Bibliotheca, opus sanè ingeniosissimum, & elegantissimum, fabula est : Non si homines, sed si hominibus attributa considerantur. Eam totam si velimus, possumus & græcis in certum Chronicum conjicere.*

Enimverò ne eminùs diutius veliter; Quæro quid sit epitome? Strabo, Stephanus, Artemidorus Ephesus, Athenæus, Dionys. Halicarnassensis (ne plures addam,) epitomatores, iratis diis suis, experti sunt; ii tamen ità se gesserunt, ut multa immutata &

intacta reliquerunt, nec commiserunt, ut prorsus Stephanum in Stephano desideraremus; alii medullam, alii saltem ossa & cutim, (ut olim Jovi Prometheus) nobis afferunt. At qualis est hæc Apollodori *πρὸ θεῶν* epitome, in quâ nec vola nec vestigium majoris operis apparet, imò meliora & *γλαφυράτερα* omittuntur, minus utilia comparent?

1. Mecum sentiet qui loca ea, quæ jam supersunt apud antiquos scriptores, ex libris *πρὸ θεῶν* contulerit cum hac Bibliothecâ.

2. Qui varias & benè longas, quæ subinde in hac Bibliothecâ occurrunt, repetitiones, & transitiones, qui dicendorum *πρὸ θεῶν*, & *κατὰ θεῶν* animadvertet, non poterit pro epitome habere.

3. Qui consideret multis in locis *ἀντιστοιχίαις* loqui Apollodorum, aliter statuet. Perpendat enim prudens lector hæc & hujusmodi plura loca, p. 5. *πρὸ θεῶν ἐν τῇ περὶ Ὀδυσσεὺς ἐρῶμεν.* p. 21. *ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν μὲν τῷ θεῶν, ἡμῖν λαλῶν.* v. & p. 152. Adstantur his primæ linæ libri secundi, & varii loci, quos in notis adduxi; Quis epitomatorum sic solet loqui? quis tam religiosus est in indicandâ historiæ serie & methodo? quis tam verborum prodigus, ut puras putas repetitiones nobis representare, & ingerere locis quamplurimis non parcat?

4. Qui attenderit hæc duo opera Apollodori ab antiquis, (qui utrumq; viderunt,) ita distinctè citari, ut libri *πρὸ θεῶν* nunquam ab iis Bibliotheca appellentur, nec hæc illorum titulo proferatur.

5. Libri de Diis XXIV non poterant non conficere justum volumenerat quippe argumentum latum, varium & spissum: Photius autem ubi Bibliothecam describit, *βιβλιοθήκειον* vocat: Sed Photius non vidit Epitomen esse? Vellem autem qui Photio tantum tribuit, ubi de loco Josephi contenditur, etiam in hac re non minus eidem daret.

Nec momenti quicquam habet, quod scripsit V. D. *Castor post Apollodorum vixit, itaque ab Epitomiste additum id fuerit.* Castor certè vixit eodem tempore, quo Apollodorus, sed paulò seniores fuisse ostendunt Jonsius & Rheinesius; quorum sententiæ & illud favet, quòd Josephus II contra Apionem, post Castorem collocet Apollodorum: Quòd autem Bibliothecæ titulum tantillo libellulo parùm convenire nonnulli existiment, id me parùm movet. Est enim hic libellus, quasi Bibliotheca eorum tantum scriptorum, qui Antiquitates Græcicas intervalli Mythici conscripserunt; est *ἱστορίων βιβλιοθήκη*, ut enarrator Aristophanis de Diodori Bibliothecâ loquitur. Et Diodorus ipse videri potest, ut in argumento aliquatenus, ita & in titulo nostrum secutus; adeoque quæ ab H. Stephano de inscriptione Diodoréi operis disputantur, omnia ferè pro nobis faciunt. De Diodoro ait Eusebius, *ὁ ἐκ παλόνων τὰς ἱστορίων ἀναλεξάμενος*, & alibi, *ὁ τὰς βιβλιοθήκας ἐπὶ ταύτῃ ὁμῶς συμαγαγόν.* De eodem Justinus Martyr sic scripsit, *ὁ τὰς βιβλιοθήκας ἐπιλεγόμενος.* Atqui nihil aliud de Diodoro dicunt, quàm Photius de Apollodori Bibliothecâ, cùm, ut jam innuimus, scriberet, *ὧς: φέρεται ἐς τὰ πολλὰ τῆ βιβλίου.* Opus utriusq; variorum historicorum monumenta ita complectitur, ut, tanquam instructissima & commodè disposita Bibliotheca, omnes exhibeat auctores, qui in isto commentandi genere à quoquam expeti possent. Quare non malè

distinctioni ansam dedisse ipsum βιβλίον πάλιν · nam apertis & manifestis exordiis utitur iis in locis, unde I, II, & III liber jam initium capit. Et Lectoris fastidio mederi fortè voluere qui tot, quasi interstitia, constituerunt. Nec hoc improbandum, nec recens inceptum est. Nam Ennii Annales Vargunteius divisit libros; & Nævium Octavius, & Lampadio. Nos quoq; ut longius iter falleremus, plures adhuc quasi *παρὰ* sumus dimensi. Nam singulos libros in capita; hæc iterum in *πρὸς* divisimus; quarum tamen unam & alteram à Typothesis contrà atque oportet, positam seriùs deprehendi.

Editiones hujus libelli tres vidi, Romanam, Commelinianam, & Salmuriensem; Antwerpianæ nondum incidi; nec versioni Gallicæ. Quid post has in nostrâ præstitum sit quæris? Interpretationem multis in locis ad Græca exegimus; ipsa Græca emendavimus; aliorum tamen culpâ, *πάλιν* iterum *ἐκινῆσθαι καὶ ἐπὶ τὴν ὀρθότητα*. Notæ brevitæ suâ (quanquam etiamnum longiores, quàm speraram, evasisse video) placere voluerunt.

C A P. VI.

Tertiam temporis intervallam. Ejus initium varium. Diodorus & Porphyrius Apollodorum secuti. Marciani locus expensus. χρονικὴ συντάξις verus titulus operis Apollodorèi de tertio intervallo. Ejus argumentum ex reliquiis. Attalo II dicabatur. De Attalo. Chronicum Apollodori an epitomen sensus? metro conscriptum. Quale illud. Tragiambi, Heroiambi, Meliambi.

TERTIUM temporis intervallum ἰσοεικὸν Varroni dicebatur, quia res in eo gestæ veris historiis continentur.

De initio hujus intervalli nonnulla videtur fuisse inter auctores dissentio. Varro id exorsus est à primâ Olympiade; & Julius Africanus pronunciavit μέχρι τῆς Ὀλυμπιάδος ἔστιν ἀκριβὲς ἰσότης πῶς Ἑλληνιστὶ. Idem sensit Eusebius Chronicorum p. 28. Nihilominus Apollodorus ab ipsis temporibus Trojanis exordium hujus intervalli arcessivit, & ad ejusdem notitiam nobile & fidei plenum opus Chronologicum elaboravit.

De eo opere loquitur Diodorus Siculus in proœmio, Ἀπὸ τῶν Τρωικῶν ἀκολουθεῖς Ἀπολλοδώρῳ πρὸς Ἀθηναίων, τίθειμεν ὀργανήκοισι ἔτι πρὸς τὸν ἑκάστον τῶν ἱστορικῶν. Eadem ex Apollodoro adfert Porphyrius apud

apud Eusebium, loco quem jam attuli. Atque hæc ut mihi quidem videtur, satis clarè ostendunt, illa Marciani Heracleotæ verba omninò de Apollodoro Chronographo esse accipienda. Dicit enim Marcianus Atticum quendam Philologum, Aristarchi discipulum, composuisse Chronographiam à captivitate Trojæ usque ad sua tempora. Subnectam ipsa Marciani carmina, quoniam istius scriptoris non nimis frequentia sunt exemplaria; simul quòd eam rem quam agimus, mirificè illustrent.

Τῶν Ἀπικῶν πῆς γνησίῳν τὲ φιλολόγων,
Γεγονῶς ἀνεστῆς Διογένης τῷ σοῦκῷ,
Σωιστολακῶς ἢ πολὺ Ἀετάρχῳ χρίοντι,
Σωίταξι τὸ ἀπὸ τῆ Τρωϊκῆς ἀλώσεως,
Χρονογραφίας σοιχῶσιν ἄχρει τῷ νῦν βίῃ.
Ἐπὶ ἡ πεπραγμένηα ποδὲ πῆς χαλκίῳς
᾽Ωειμένῳς ἐξέδωτο, καλαειδέμενθ
Πόλιων ἀλώσει, ἐκλοπόμενς στρατοπέδων,
Μεταναστάσει ἐδόντων, στρατίας βαρβάρων,
Ἐφύδαε, περὶ ὧς τε ναυτικῶν εἰλῶν,
Θίσει ἀγόνων συμμαχίας. σπονδαίς, μάχαις,
Περίσει ἐκκρίλων, ὀπφρατῶν ἀνδρῶν βίαις.
Φυγὰς, στρατίας, καλαυῶς τε περὶ ὧν
Πάντων ὀπφισμένην τῇ χυδῶν εἰρημῶν,
Μίττεθ ἢ ταυτῶν ἐκιδέναι πορταίῳ.
Τῷ κομικῷ ἢ, τῷ Λαφειῶν χρίοντι,
Ἐνυμνημένῳ τὸν ἐσομένῳ ὅπως ὄρῳν.

*Ex Atticis quoque inclytis scriptoribus,
Diogenis auditor docentis in Stodæ.
Qui nunc cum Aristarcho diu versatus est,
Conscripsit à Troje ruinis inclyte*

Chronographiam

*Chronographiam pergentem usque ad hoc seculum,
 Annos quaterdenos super mille integros
 Comprendit omnino, oppidorumque explicat
 Excidia, castra quoque metata, indeque
 Migrationes gentium, atque barbaros
 Excercitus, trajectiones classium,
 Certamina, Arma sociæ, fœdera, prœlia,
 Regum acta, vitæ, & virorum illustrium :
 Exilia, labes imperj tyrannici.
 Summam omnium, quæ dicta sunt fusè supra,
 Versu explicare voluit atque comico
 Potissimum, dilucidi causâ ordinis,
 Duntaxat id juvare memoriam videns.*

Credo genuinum titulum operis fuisse *Χρόνων χρονικήν*, cùm ob Marciani verba, tum etiam quoniam Diodorus libro XIII sic scribat. *Ἀπολλοδώρου ἡ Ἰστορία χρονικήν* *Χρόνων περιγραφή*. Alias, passim Apollodori *χρονική* dicuntur.

Ex iis est, quod Cicero, libro XII petit ab Attico doceri, cùm alia, tum *qui etiam Athenis πολλοὶ καὶ fuerint illustres, quæ, inquit, ex Apollodori, puto posse inveniri*. Hinc est quod Diodorus libro XIII quo tempore *Euripides mortuus sit, nos docet*. Nam Eusebius quot & quanta ex Apollodoro desumpsit, nemini ignotum esse possit. Idem dixerim de Diogene Laertio, & Stephano. Hujus operis fidem advocant etiam Gellius, Cl. Alexandrinus, Phlegon, Eustathius, Tzetzes, Plutarchus, Strabo, Scholiastes Nicandri, alique, quibus cnumerandis abstineo. Illud tantum adjicio Chronographiam hanc diversis libris constitisse, nam III Laertius, I, III & IV. Stephanus, & VIII forte Syncellus laudat.

Inscripsit Chronica hæc Attalo. Marcianus.

*Ἐπεὶ βασιλέως ἀπέδεξο φιλαδέλφου χάριν,
 Ἀθανάσιον ἀποτέμοντα δόξαν Ἀπάλφ.*

*In principis Philadelphi honorem condidit,
Et gloriam eternam dederunt Attalo.*

Attali tempora plenè cognita, Apollodori quoque illustrabunt. De Attalo igitur pauca adjiciam.

Fuit hic Attalus ob fraternam benevolentiam, & amorem erga Eumenem cognominatus Φιλάδελ-
φος. Livius ejus industriam & fortitudinem cum singulari modestiâ conjunctam prædicat. Hic est, cujus egregiam operam in Romanis bellis navatam legimus. Ad Magnesium strenuè pro iis depugnavit. Manlio Volsoni contra Galatas auxiliariis copiis adfuit. Regnum à fratre morituro (nam & priùs, falso nuncio de Eumenis morte inductus, occupaverat) per manus traditum accepit. Is est Attalus, qui Antiochum Magnum obsessus Pergami rejecit; qui Nicomedi Epiphani auxilia subministravit. Nicomedes idem est, ad quem scripsit Periegeseos metricæ auctor qui Marcianus Heracleota appellatur, scripsit. Ostendit autem idem Periegetes Attalum hunc II, Nicomedem, Apollodorum, & seipsum fuisse συγχερόντες; nam ad ea tempora descendisse tradit Apollodori Chronicon.

Attalo quoque labores suos obtulit Biton Mechanicus. G. Vossius in Mathematicis de Bitone hæc habet; *Opusculum suum Bito inscripsit τῷ πάλαι βασιλεῖ*. Nesciit, quem intelligere oporteat παλαιὸν βασιλέα; tandem Dionysium Corinthi agentem esse suspicatur. Codex meus calamo exaratus, (in quo cum aliis nonnullis Bito ille comprehenditur,) apertissimè hunc titulum præ se fert. Βίτωνος καὶ μηχανικοῦ πολέμων ὀργάνων καὶ κατασκευῶν, πρὸς Ἀττάλον.

Ni-

Nicandri Biographus & Suidas notant Poetam suam quædam Attali nomini dicasse. Atqui hic Attalus junior, & Γαλασίωνος cognominatus fuit; alius ingenio moribusque à secundo, & secundi interfector. Hunc igitur, an potius secundum Attalum Bitonis libellus sibi præscripserit, nequeo affirmare.

Epitomen sensit hoc Apollodori *πρόγραμμα*; incertum cujus manu. Stephani Fragmentum in v. Δύμη sic loquitur, Ἀπολλόδωρος ὃς ὁ τὰ τέτα ἐπιτηνέμενος, *Apollodorus, vel qui cum in epitomen redegit.* Hæc autem ex Chronicis desumpta fuisse ex iis patet, quæ mox subnequit ibidem Stephanus. Idem sentire videatur & Marcianus his verbis

Πάντων ἐπιτομὴν τὴν χύδον εἰσημύων.
Summam omnium quæ dicta sunt fuisse.

Equidem fui aliquando in hæc sententiâ, ut existimarem Apollodorum in compendium metricum contraxisse, quæ fusiùs scripserat de rebus Chronologicis, solutâ oratione. Sanè Philochorus Atthidem suam in epitomen constrinxit. Hunc imitari in hæc re, quod fecit in aliis, potuit Apollodorus. Enimverò ut, quid statuendum sit, nesciam, facit Marcianus;

Ἐκείνα μὲν εἰς κεφάλαια ἑωραθέντες χρόνιον.
Apollodorus, inquit, summa temporum capita & res maxime insignes complexus est. Quod profectò aliud non erit, ac Apollodorum ipsum de multis rebus breviter & concisè in opere isto egisse, quemadmodum se quoque scripturum profitetur verbis his ipse Marcianus;

Ἐκ τῶν ποικίλων καὶ ἰσορρομίων
Ἐν ἐπιτομῇ σοι γέγραφα —
*Nam sparsa varie olim à quibusdam literis
Compendiariâ viâ scripsi —*

Faci-

Faciliùs in hâc reſdecipi potuit Stephanus, qui longius ab Apollodori ætate diſjunctus erat, quàm Marcius, qui eodem tempore cum eo vixit. Et rectiùs judicare videatur is, qui opus hoc in materiâ Chronologicâ talem fuiſſe *Κωβίτην* credat, qualis fuit in re Mythicâ ejusdem Apollodori Bibliotheca.

Oſtendit porrò idem Periegetes Chronicon iſtud ab Apollodoro carmine fuiſſe conſignatum. Hoc ut tacuiſſet ille, oſtendiſſet tamen Stephanus *μετὰ πόλεων*, cujus *Fragmentum* locis aliquot Apollodori carmina nonnulla reliqua nobis fecit. Etiam in v. *χαλκίβοιον* verſus comparet, non certè ex Apollonii (ut ibi habetur) ſed Apollodori Chronicis. Nec cuiquam inſolens in hoc argumento exiſtimari debet metrum : ſecere hoc alij, item boni; Helladius apud Photium, Manaffes, Tzetzes *χρονολογικὴ ἱάμβος*, ut ipſe de ſe teſtatur; quinimò ante hos omnes, Nævius Saturnino metro, Ennius Heroico hiſtorias & res geſtas luculentè concepere.

Reſtat dubium quoddam de Apollodori metro, cui tollendo, ut par ſim, vereor. Suidas igitur in v. *τραγῳδία*, dicit Apollodorum inveniriſſe *τραγιάμβους*. Ex Suidâ Gyraldus & G. Voſſius idem docent, nec tamen docent, quid metri fuerit Tragiambus. Augetur dubium ex eo, quòd Marcius, uti jam vidimus, apertè dicat Apollodori carmen fuiſſe *χωρικόν*. Ego ſic cenſeo; dicantur Heroiambi, quando Heroicis miſcentur Jambi; *Ἰαμβόλογοι*, cùm in Elegiaco veniant; *μελίσταμβοι* ſi ὅν *πρὸς μέλῃ* adhibeantur. Primum genus Homerus in Margite attulit, ſecundi meminit Heſphæſtion, tertio uſus eſt Cercidas. Pari ratione Tragiambi dici videntur, ubi in carmine Jambico (Comicis

micis & Tragicis usitatissimo) plures Tragici Jambi interponerentur. Qualis autem fuerit Jambus Tragicorum, docent Hephæstion, Tzetzes, & post Latinos Grammaticos Delrius ad Senecam.

Res huc redit. Quod Marcianus laxè loquendo *καμικόν* vocabat, id Suidas pressius, *τραγυιαμβόν*; quemadmodum Cercidæ versus Athenæo simpliciter *ιαμβος* audiunt, quos Laertius appellavit *μοιὰμβος*. Aliis quoque versibus scripsit bellum Punicum Nævius, quàm Saturninis; quoniam tamen aliis crebrior is erat, dicitur Nævius eo *ἀπλῶς* fuisse usus. Potuit igitur Apollodorus auctor istius Tragiambi à Suidâ dici, non quidem absolutè, sed quia in Chronicis primus Græcorum eum frequentissimè adhiberet.

C A P.

CAP. VII.

Alia Apollodori scripta. In Catalogum navium apud Homerum. De Poculis. De Sophrone & Epicharmo. An de legum latoribus? De Etymologiis, & fortè de Proverbiis. De Meretriculis Atheniensibus. Non scripsisse de Heraclidarum reditu; nec de rebus Geographicis opus aliquod distinctum.

Festino ad reliqua Apollodori scripta, in quibus primum locum do libris *περὶ τῶν ναυαλῶν*. Libros XII impendit explicandæ Homericæ Boeotiæ. Horum meminere Eustathius, Tzetzes Chil. VII, Hist. 144. Etymol. M. Scholiastes Apollonii, & Homeri, Athenæus, & imprimis Strabo, qui vehementius subinde contra Apollodorum, præcipuè l. XIV insurgit. Meminit & Enarrator Nicandri; quamquam in totum Homerum scripsisse Apollodorum nonnulli ex eo loco fortè conjiciant; nam *Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς εἰς Ὅμηρον*, nihil certi ponit. Scripsere in eundem Homeri catalogum Polus, ut testis est Suidas, & Menogenes, quemadmodum ex Porphyrio ostendit Eustathius.

Apollodorum scripsisse *περὶ ναυαλῶν* & *περὶ κρασίων* docet nos Athenæus libro XI c. 12. dubito, utrùm opere separato, & his proprio.

Egit quoque de Sophrone mimographo Siculo, uti manifestum est ex Etymologi variis locis p. 72, 51, 151. item Schol. Aristophanis; ex Athenæi l. 3. ut & l. 7, in quo loco vertendo pessimè lapsus est latinus interpres,

terpres. Ex quibus locis inter se collatis liquet ab Apollodoro Sophronem (sermonis peregrinitate obscurum & pænè obsoletum minimâ vetustate,) sive glossis, sive commentariis fuisse illustratum. De Sophrone egi aliàs, & plenâ manu ad Aristotelis Poeticen.

In Epicharmo recensendo similè operam collocavit Apollodorus. Testis est Porphyrius in vitâ Plotini, ubi se Apollodori exemplo disposuisse Plotini scripta fatetur. Testatur & Lexicon vetus in v. Καρδάνη.

Asclepiades Apollodori præceptor ἐν ταῖς πρὸ Κερατίνης videtur explicuisse voces apud eum difficiliores, ut docet Athenæus lib. XI. ubi sermo est πρὸ βαλαντιομαίων. Alexander Polyhistor laudatur ἐν τῇ πρὸ 7 πρὸ Ἀλκμῶνι τοπικῶς εἰρημύων. Alcman enim in suis Hymnis Dianam ἐκ μυρίων ὀρέων, πόλεων, ποταμῶν ἀνακαλεῖ, inquit Menander; in his tenebras depellere voluit Alexander. Hos igitur quos imitaretur in isto scribendi genere habuit Apollodorus.

Vix persuaderi mihi potest, quin πρὸ Νομοθεσίῳ scripsit Apollodorus. Istius operis II expressè citat Laertius in *Solone*; nisi malis secundum librum Chronicorum intelligere; certè ex Chronicis Apollodori multa hausit Eusebius de Legum Latoribus; τὰ Δουκέρων νόμιμα, αἰς Ἀπολλόδωρον. Lycurgi leges à Lacedæmone juxta sententiam Apollodori, hæc ætate susceptæ, inquit Hieronymus. Nec est alius quisquam præter Laertium, qui meminerit librorum Apollodori πρὸ Νομοθεσίῳ.

Citantur Apollodori libri ἐτυμολογίων; ex iis enim profecisse se testatur Varro l. 4. & 5. de L.L. Etymologus multis locis; Schol. Apollonii, & Harpocraton. Ad hunc librum pertinere puto duos Athenæi locos de *Paphis*, & de *Delis*, quos describere

bere longum esset. Nescio autem an & περί παρρησιῶν commentatus sit; nam quæ ex eo Hesychius & Paroemiographi in γένος Σίειος adducunt, non satis evidenter hoc probant.

Adhuc sunt inter veteres auctores, qui Apollodori libros in testimonium vocant, qui inscribebantur περί τῶν Ἀδύων ἐπιτελών, *de meretriculis Atheniensibus*. Scriptum hoc legere Harpocraton, Etymologus, aliique ex quibus Suidas sua compilavit. Quale fuit istud opus, possit sciri ex jam prolatis scriptoribus; & plenius ex Athenæo. In hoc argumento (quod mireris meritò) tempus posuere Antiphanes, Ammonius, Aristophanes, Gorgias Atheniensis, & Callistratus; quos omnes cum Apollodoro non leviter perstringit Athenæus libro XIV; ac si in re parum honestâ malè abusi essent otio suo.

Hactenus videor certos & indubitatos Apollodori foetus suo parenti restituisse. Plures si quis ei attribuet, non invitus pro suis admittet, modò justa monumenta & necessaria agnitionis indicia proferantur; spurios interim non adoptavit.

Hujus notæ erit *Historia Atheniensium*. Scripsit (inquit vir quidam doctus) *Historiam Atheniensium usque ad reditum Heraclidarum*. Atqui nemo antiquorum opus hoc aut vidit, aut laudat. Dum hujus erroris fontem quæro, puto me in Diodoro Siculo malè intellecto deprehendisse. At Diodorus se collocare Ἡρακλιδῶν ἔλθον in anno à Trojâ captâ octuagesimo ἀκολουθεῖς Ἀπολλοδώρῳ. Hæc quidem habes in fine proœmii ad librum primum, nec ultrà quicquam.

Hujus quoque notæ erit *Apollodori Geographia*. Vir magnus & nunquam satis laudandus J. Ger. Vossius libro III de Hist. Græcis, existimabat se invenisse Apol-

lodorum Geographum, apud Tzetzem chil. 3.H.100. Perpendenti Tzetze verba aliud mihi videtur. Nam hæc, ἐν τῇ περὶ πόλεων, καὶ γένων, καὶ δόμων, non sunt ad Apollodorum (qui præcedit) referenda, sed ad Stephanum qui proximâ lineâ subsequitur. Deinde, quæ ibi Tzetzes scribit, ex Bibliothecâ Apollodori hausit, non aliunde. Sed hunc, & si qui alii sunt, errorem tollet secunda editio istius operis, quod quidem optimus Vossius ante mortem auxerat plurimum, & emendaverat. *Atque* de Apollodoro nihil addam amplius, ut qui jamdudum longius provectus sim, quàm decreveram.

C A P. VIII.

Conon. Ejus tempus, scripta, stylus, homonymi. Ptolemai, vulgò Hephæstionis, atas. Tzetzes de eo; integrum vidit. Tertulla. Parthenius; de ejus atate. Dubitatur an ad Tiberium pervixerit. Suida locus controversus. Parthenii scripta; & versio Gallica. Plures Ἐρωτικῶν Scriptores. Antoninus, vel Antonius Liberalis; doctorum de eo dissidia. Metamorphoseων Græci aliquot scriptores.

SEquantur Conon, Ptolemæus Hephæstionis, Parthenius, & Antoninus Liberalis. In his, L.C.tædium tuum brevitatis solabitur.

Apollodorum excipit Conon. Floruit is Julii Cæsaris tempore & sub Augusto. Photius benè animadvertat

vertebat opus suum Cononem Archelao dicasse. Archelaus porro dictus Philopator is erat, qui M. Antonium in Asiâ secutus est, eique favit contra Augustum.

Idem Photius ait se ἐν τῷ αὐτῷ τῷ δ' ἔχει reperisse has Cononis Narrationes & Apollodori Bibliothecam. Ea ratio me permovit, ut hîc quoque conjungerem. Præcessit in eo codice, quo utebatur Photius, Apollodorum Conon. Sed ab illo cùm viderem pleraque hunc fuisse mutuatum, volui ut hîc etiam Apollodorum sequeretur. Quicquid de Conone reliquum est, acceptum referimus Photio; qui de stylo operis quid senserit, sic nos docet. Ἀπιδὲ τῆς φιλίας ἐστὶν Κόνων· τοῖς τε Συμμάχοις καὶ ἀνέξεσι χαεῖς τε καὶ ἐπαρρόδοις. Attico sermone utitur Conon; compositione ac dictione elegans est & venustus.

Conones plures memini me legere. Erat Atheniensium Prætor nemini ignotus Conon; erat Zenonis imperatoris frater hoc nomine, eûmque fortè intelligit Stephanus in Ἑλλάδα. Conon Mathematicus fuit Archimedis amicus. Fuit denique qui περὶ Ἡρακλείας, περὶ Νηλεΐδου, περὶ Ἰταλίας citatur. Jam, an unus, an plures fuere qui de his scripsere; & si unus, utrûm is noster fuerit Conon, incompertum habeo.

Ptolemæum subjunxi Cononi; habui rationem argumenti, (quod utrique simile est) non temporum. Suidæ testimonio Alexandrinus fuit Ptolemæus, cognomento Chennus. Quod autem Hephæstionis filium vulgò faciant viri eruditi, dubio non caret. Vixit enim Ptolemæus sub Trajano; Hephæstion autem sub Antonino Pio; alius certè non occurrit apud veteres, excepto illo Hephæstione, qui Enchiridii auctor existimatur, & cujus meminit Capitolinus inter Veri præceptores. Hephæstion apud Apfyrtum inferioris seculi omnino fuit. Tzetæ interim Ptolemæum Hephæstiona,

stiona, non Hephæstionis, dici video, Chil. VIII. Hist. CXCv, (ubi etiam quædam refert quæ in excerptis non habentur) quod quanti sit, doctis æstimandum relinquo. Emisit Ptolemæus VII libros *κατὰ* ut Photius, *περὶ δόξης ἱστορίας* ut Suidas indicat. Dedicavit labores lectissimæ feminæ Tertullæ, cujus τὸ φιλολόγον & πολυμαθὲς vehementer suspiciebat. Photius minimè malus iudex credidit hoc scriptum utile fore *περὶ πολυμαθῶν ἱστορίαν*, ideòque excerpta fecit, nec jucunditatis nec fructûs expertia. Plura de eo commemorat Suidas.

Parthenius merito suo & exemplarium paucitate jamdudum carus factus est. Ideo locum in hoc corpore Mythologico invenit. Ejus tempora notiora sunt, quàm ut in iis colligendis moram faciamus. Vixit cum Cornelio Gallo familiarissimè, habuitque in Græcis auditorem Virgilium, (qui ex eo nonnulla transtulit, inter alia, Moretum; quod D. V. Isaaci Vossii observatione didicimus.) Bello Mithridatico captus à Cinnâ Romam venit. Atque hæc certa sunt. Suidas autem mox magnas turbas creat, ubi scribit eum ad Tiberium in vivis perdurasse; ita enim anni, inquit Gyraldus, CXX plus minus ei attribuendi sunt. Huic incommodo J. G. Vossius sic mederi conatur, ut *Tiberii tempus intelligi velit, non quo imperare, sed quo florere cæpit*. Solenne est Suidæ homonymos commiscere. Sanè Parthenii plures fuere. Fuit quidam Grammaticus Dionysii Alexandrini discipulus. Hunc in testimonium advocat Athenæus, & ejus compilator Eustathius p. 1412 Il. item p. 567. Odyss. Editionis Frobenianæ. Cùm autem Dionysius ille sub Nerone vixerit; nullo pacto ad Tiberium revocari potest ejus auditor Parthenius. Fuit quoque alius, patriâ Phocensis; Is cùm in scriptis suis Magnentiū memi-

meminerit, ut ex Stephano in *Δακρύσις* clarè constat, longè abest ab iis temporibus, in quibus scimus Nicænum nostrum innotuisse. Tertius adhuc Parthenius fuerit, Chius gente, poeta ex Homeri familiâ oriundus. Scripsit hic inter alia *ἡλεγὼν τῆς Ἀποθνήσκουσας*; colligo hoc ex Scholiis in Epigrammatum Græcorum librum 3. c. 40. Suidas tamen hæc ipsa attribuit Parthenio Nicaensi. Qui, si Scholiastæ fides sit, duos diversos Parthenios confudit, & poterit Chius ille sub Tiberio floruisse. Sed redeo ad nostrum. Præter ea ejusdem scripta quæ alii ex Suidâ concessere, reperio citari in Crinagorâ, apud Etymologum; in Leucadiis, apud Stephanum. Quod autem *Ἐρωτικὰ* hæc ejus sint, licet solutâ oratione concepta, ambigere nos non sinunt Plutarchi Parallela Minora. Si cui argumentum operis minùs placeat; poetam fuisse Parthenium cogitet. Quinimò *Ἐρωτικὰ* scripsit Aristoteles, Aristot Chius, Cadmus, Capito, Clearchus, Heraclides Ponticus, Phanocles, Plutarchus junior, Philippus Amphipolites, Achilles Tatiuss, Heliodorus, Antonius Diogenes, Aristænetus, Longus, Alciphron, Ælianus, Jamblichus *Babylonicorum* auctor, Lucianus, Lucius Patrensis, Xenophontes tres, Babylonius, Ephesius, Cyprius; Zeno Cittieus; Lysias Rhetor, Zonæus, Eustathius, Cyrus Prodromus. His Herodianum adderem, ex Rheinesii Var. Lect. si quis esset, affirmare possem. Secutus sum in Parthenio Cornarii Editionem, ducem non satis fidam. Exemplar Ms. nullum invenire potui, sed nec versionem Gallicam, quam J. Fournier adornavit.

Antonini Liberalis incertum an apud veteres fiat mentio. Existimabat I. Causabonus in notis ad Suetonii Rhetoras, hunc esse Antonium Liberalem illum, quem Hieronymus ex Suetonio ponit ad annum Euseb. Chronici CIO CIO LXIV; hujus opinioni refragantur

gantur Scaliger, Mauffacus, & G. Voffius; accedit ei Abr. Berkelius V. D. qui Liberalem nuper in lucem emisit. Ego in re dubiâ *ἐπιχω*. Narrationes complectitur Antoninus ex scriptoribus ævi melioris, qui interci- derunt; quò nomine commendatior esse debet Philo- logis. Metamorphoseis apud veteres scripsisse repe- rio (præter eos quos laudat Liberalis) Callisthenem, Dorotheum, Theodorum, Parthenium, & Adrianum Sophistam. Sed de his hætenus. Ne fortè, ut citra laudem (quod faciliè credo,) scripti, ita ultra veniam quoque molestus esse pergam.

E R R A T A.

In Dissert. p. 41, lege in lib. 45, dele *scripsit*. In Notis, p. 85, l. col. 90, additus 98, ad *Meloffos*, & d. *decessit*. 147, *Ulyssis*. 148, *Pausania*, cætera L. C. condonabit.

APOL.

APOLLODORI ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΥ

ATHENIENSIS

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ

BIBLIOTHECES

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Liber primus.

βιβλίον α.

C A P U T I.

Κ Ε Φ Α Λ Α.

CŒLUS omnium primus mundi universi imperio præfuit: ductaque uxore Tellure, priores ex ea filios sustulit, quos Centimanos cognominarunt, Briareum, Gyen, ac Cœum. Qui, quòd singuli centum manus & capita quinquaginta haberent, corporis cum magnitudine, tum robore cæteris mortalibus antecelluerunt.

§. 2. Post hosce autem è Cœlo Tellus Cyclopas, Harpen, Steropen, & Bronien, quorum singuli unum oculum in media fronte habe-

OΥΡΑΝΟΣ παλαιός πάντων ἐδωκένδοσι κόσμῳ· γήμας δὲ Γῆν ἐτίκνωσε παλαιότες τὰς ἑκατόγχειρας Περαιερδάντας, Βριάρεον, Γύην, Κοῖον. οἱ μὲν γὰρ τὴν αὐτοπρόβλητοι καὶ δυνάμει καθεσκήσαν· χεῖρας μὲν, ἀνὰ ἑκατὸν, κεφαλὰς δὲ, ἀνὰ πεντήκοντα ἔχοντες.

§. β. Μετὰ τούτους δὲ, αὐτῷ περὶ τοῦ Γῆ Κύκλωπα, Ἀρπῆν, Στερόπην, Βρόντιν, ὧν ἕκαστος ἔχει ἓνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τῇ με-

πάντων. ἀλλὰ τέτοις μὲν Οὐρανὸς δῖος, εἰς Τάρταρον ἔρριψε· τόπος ὅς οὐτὸς ἐρεβώδης δὲν ἐστὶν ἄδου, ποσὺτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα, ὅσον ἀπὸ ἐρεβὸς γῆς.

§. γ. Τεχνοῖ ὅς αὖθις ἐκ τῆς παῖδας μὲν τὴν Τιτάναν, ὡς παρὰ Διόντα, Ωκεανὸν, Κοῖον, Ὑπερίωνα, Κεῖον, Ἰαπτόν, καὶ νεώτατον ἀπαίτων Κρόνον. Δυοτάτας τε παρὰ κληθεῖσας Τιτανίδας, Τηθύ, Ρέα, Θέμιν, Μνημοσύνην, Φοίβην, Διώνην, Θείαν. ἀνακλιθεῖσα δὲ τῇ δὴ τῇ ἀπωλείᾳ τῇ εἰς Τάρταρον ριζίντων παίδων, πείθει τὰς Τιτάνας ἐπιδέδαι παρὰ πατρί· καὶ διδόνον ἀδαμαντίνην ἀφ᾽ ἑαυτῇ Κρόνῳ. οἱ δὲ, Ωκεανὸς χεῖρες, ἐπιπδένται. καὶ Κρόνος ἀποτεμὼν τὰ αἰδοῖα τῷ πατρὶ εἰς πλὴν δάλασσαν ἀφίησιν· ἐκ δὲ τῇ σαλαγμῶν τῷ ῥέοντος αἵματος Εἰριννύες ἐγγίνονται, Ἀληκτώ, Τιςφόνη, Μεγάρη τῆς δὲ ἀπ᾽ αἵματος ἐκβαλόντες τὴν τε χαταρταρὸν Διόντα ἀνή-

bant, peperit. Sed hos Cælus victos dejecit in Tartarum. Is locus est apud Inferos tenebrosissimus, qui tantum à terra distat, quantum à cælo terram abesse ferunt.

§. 3. Cælus item ex eadem conjuge procreavit Oceanum, Cœum, Hyperionem, Crium, Iapetumque, cognomento Titanas, & novissimum omnium Saturnum suscepit. Præterea filias, Tethyn, Rheam, Themim, Mnemosynen, Phœbénque & Dionen, ac Thiam, quas Titanidas nominarunt. Mox verò Terra, indignissimè ferens filiorum in Tartarum dejectorum internecionem, Titanas, ut patrem aggredierentur, inducit: Saturnoque adamantinam falcem suggerit. Tum ij omnes, præter unum Oceanum, in patrem impetum faciunt; & Saturnus præfecta Cæli genitalia dejecit in pelagus, deque virilium sanguinis fluentibus guttis Erinnyes, Alecto, Tisiphone, ac Megæra, enatæ sunt. Cælo demum è regno expulso, & revocatis ab ima Tartari profunditate

germanis fratribus, Saturnum imperio suffecerunt. At hic rursus Titanas fratres compeditos demisit in Tartarum. Rheam inde sororem sibi in matrimonium copulavit. Postea cum Caelus ac Terra illum filij sui viribus imperio deturbatum iri prædicerent, singulos, ut quisque in lucem prodibat atque nascebatur, ita devorabat: & Vestam prius, Cererem deinde, & Junonem; post has Plutonium & Neptunum deglutivit. Quamobrem irata conjux Rhea in Cretam, quo tempore Jovem in utero ferebat, proficiscitur, ubi in antro Diætæo illum parit; & Curetibus, Adrastæque ac Idæ Nymphis Melissarum filiabus alendum dedit. Hæ verò Amaltheæ lacte puerum educant. At Curetes, in antro armati infantem aservantes, hastilibus scuta; ne vagientis pueri vocem Saturnus audiret, quatiabant. Rhea verò involutum fasciis lapidem pro nato patri filio devorandum dedit.

μαρην ἀδελφούς. καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνον παρέδωκεν. Ὁ δὲ τέ-
τοις μὲν τῷ Τάρταρῳ, πάλιν
θήσας, καθεύδοντες. ἥ δὲ ἀδελ-
φὴν Ρέα νύμφας· ἐπειδὴ Γῆ
τε, καὶ Οὐρανὸς ἐδεσπαιώδουν
αὐτῷ, λέγοντες ὑπὸ παιδὸς
ιδίῃς ἥ ἀρχὴν ἀφαιρῆσθαι,
κατέπειν τὰ θυνώμματα, καὶ
περὶ τὴν μὲν θυνῆσθαι Εὐρίαν
κατέπειν· εἴτα Δήμητραν, καὶ
Ἡραν· μεθ' αὐτῶν Πλειόνα καὶ
Προσπύδα· ὀργισθεῖσα δὲ
ὅτι τέτοις Ρέα, παρεξίνε-
ται μὲν εἰς Κρήτην, ὅπνιχα
ἥ Δία ἐγκυμονοῦσα ἐτύλ-
χανε. θυνῶ δὲ ἐν αὐτῇ ἥ
Δίκη Δία. καὶ τῶτον μὲν
δίδωσι πέφρασθαι Κούρησιν τε,
ταῖς Μελισσέων παισὶ νύμ-
φαι, Ἀδραστίᾳ ἥ καὶ Ἰδῇ.
αὐταὶ μὲν οὖν ἥ παῖδας ἔτρε-
φον τῷ ἥ Ἀμαλθείᾳ γάλακτι.
οἱ δὲ Κούρητις, ἐνοπλοὶ
ἐν τῇ αὐτῇ τὸ βρέφος φυ-
λάσσοντες, τοῖς δόρασι ταῖς
ἀσπίδας σωέκρον, ἵνα μὴ ἥ
ἥ παῖδος φωνῇς ὁ Κρόνος
ἀκούσῃ. Ρέα δὲ λίθον παρ-
γανώσασα, δέδωκε Κρόνον
καταπιεῖν, ὡς ἥ γνησίμῳ
παῖδι.

Επειδὴ δὲ Ζεὺς ἐγμύθη
 τέλειος, λαμβάνει Μη-
 πην τὸν Ωκεανοῦ σούεργον· ἡ
 δὴδωκε Κρόνῳ καταπιεῖν φάρ-
 μακον· ἐφ' οὗ ἐκείνος ἀναγ-
 καδείς, παρθενὸν μὲν ἔξαιμι
 τὸν Λίδον, ἐπιτα τοὺς παῖ-
 δας, οὓς κατέπιε. μεθ' ὧν
 Ζεὺς τὸ πρὸς Κρόνον, καὶ
 Τιταῖας ἐσθνεγχε πῆλεμον.
 μαχομένων δὲ αὐτῶν ἐνταυ-
 τοῖς δέκα, ἡ Γῆ πρὸς Διὶ
 ἔχρησε τὸν νίκην, τοὺς κα-
 τὰ ἀφ' αὐτῶν δύντας αὐτῶν ἔχρη συμ-
 μάχοις. ὁ δὲ, πῶν φρου-
 ρεῦσαν αὐτῶν τὰ δισημὰ
 Κάμπῳ ἀποκτείνας, ἔλυ-
 σι. καὶ Κύκλωπις τότε
 Διὶ μὲν διδῶκε βροχὴν, καὶ
 κεραυνόν. Πλούτωνι δὲ κυ-
 νήν, Ποσειδῶνι δὲ πρῖον.
 Οἱ δὲ, τούτοις ὅπλι-
 δύντες κρατῶσι Τίταιων. καὶ
 καθεύδαντες αὐτοὺς ἐν τῷ
 Τάρταρῳ, τοὺς ἑκατόγ-
 χιρας κατίστησαν φύλακας.
 αὐτοὶ δὲ διακληρωῦται
 πρὸς τῆς ἀρχῆς. καὶ λαγ-
 χάνει Ζεὺς μὲν, πῶν ἐν
 οὐρανῷ δυναστείαν· Ποσει-
 δῶν δὲ, πῶν ἐν θαλάσσῃ.

MOx ubi Jupiter justæ
 atque integræ fuit æ-
 tatis, Metin Oceani filiam
 sociam capit : quæ Saturno
 pharmacum bibendum pro-
 pinat : cujus ille vi coactus,
 lapidem prius, deinde, quos
 antea filios devorarat, evo-
 mit : quorum adjumento Ju-
 piter adversus patrem Sa-
 turnum ac Titanas bellum
 gessit. Verùm decimo post
 hujusce inter eos belli anno,
 Tellus victoriam Jovi, si in
 Tartarum dejectos sibi in
 societatem adscisceret, vari-
 cinata est. Tum is, Campe
 custode interfecta, eos è vin-
 culis liberavit. Tum etiam
 Cyclopes Jovem tonitru,
 fulgetraque & fulmine: Plu-
 tonem autem galea, & Ne-
 ptunum tridente condona-
 runt. His illi telis armati Ti-
 tanas subigunt, & coniectos
 in vincula, atque in Tarta-
 rum detrusos, Centimanis
 custodiendos dederunt. Quo
 facto, iidem rerum impe-
 rium sorte inter se partiun-
 tur : ac Jovi quidem cœli
 regnum, Neptuno maris,

Plutoni autem Inferorum loca obtigerunt.

§. 2. Cæterum Titanibus procreantur Oceano quidem & Tethye Oceanidum tria millia, Asia, Styx, Electra, Doris, Eurynome, Amphitrite, Metis. Cæo autem ex Phœbe, Asteria, & Latona: ex Hyperione ac Thia, Aurora, Sol, Luna. Crius ad hæc & Eurybœa Ponti filia genuerunt Astræum, Palantem, Persen.

§. 3. Iapeto autem ex Asia Oceani filia nascitur Atlas, qui suis humeris cælum sustinet; Prometheus item, & Epimetheus, ac Menœcius, quem in Titanico bello fulminatum Jupiter in Tartarum detrufit.

§. 4. Sed è Saturno ac Philyra natus est Chiron geminus Centaurus: ex Aurora verò & Astræo nati sunt Ventī & Astra; Perses ex Asterio Hecaten genuit. Palanti & Stygi Oceani filij procreati sunt Nice, Cratos, Zelus, Bia.

§. 5. Jupiter Stygis aquam de scopulo per Inferorum loca fluentem, jurisjurandi

Πλούτων δὲ, πῶς ἐν αἴδῃ.

§. β. Εγένοντο δὲ Τιτάνων ἔκγονοι, Ωκεανοῦ μὲν καὶ Τηθύς, Πειρώχαια Ωκεανίδες, Ἀσία, Στύξ, Ἠλέκτρα, Δῶρις, Εὐρυνόμη, Ἀμφιτρίτη, Μῆτις. Κοῖνός δὲ καὶ Φοίβης, Ἀσπεία, καὶ Ἀητώ. Υπερίωνος δὲ καὶ Θείας, Ἡώς, Ἡλίου, Σελήνης. Κεῖνος δὲ καὶ Εὐρυβοίας τῆς Πόντος, Ἀστῆος, Πάλλας, Πέρσης.

§ γ. Ἰαπετῷ δὲ καὶ Ἀσίᾳ τῇ Ωκεανοῦ, Ἀτλας, ὅς ἐστι τοῖς αἵμοις τῷ οὐρανῷ καὶ Προμηθεὺς, καὶ Ἐπιμηθεὺς, καὶ Μενόϊππος, ὃν κεραιώσας ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ Ζεὺς, καπιταρτάφειν.

§. δ. Εἰρήσιο δὲ τῷ Κρόνῳ καὶ Φιλύρῃ, Χείρων διφυὲς Κένταυρος. Ἡὸς δὲ καὶ Ἀστῆος, αἵμοι καὶ ἄσπρα. Πέρσου δὲ καὶ Ἀσπείας, Εἰρήνη. Πάλλαντι δὲ καὶ Στυγὶ τῇ Ωκεανοῦ, Νίκη, Κράτος, Ζῆλος, Βία.

§. ε. Τὸ δὲ τῷ Στυγὶ ὕδωρ ἐκ πέτρας ὅν αἴθου ρέον, Ζεὺς ἐποίησεν δεκόν, πᾶσι τῷ αἵματι

πρὸν διδούς, αὐτὸν ὅν αὐτῷ
καὶ Τιταίων μὲν καὶ παίδων
σωματίζουσι.

§. 5. Πόντε δὲ καὶ Γῆς,
Φόρκου, Θαύμαν, Νηρεὺς,
Εὐρύβοια, Κητώ. Θαύμαν-
τος μὲν οὐδὲ καὶ Ηλέκτρας
καὶ Ωκεανοῦ, Γείης, καὶ
Ἀρπυιᾶς, Αἰλλῶ, Ωκυπέ-
της. Φόρκου δὲ καὶ Κηλῆος Φορ-
κυάδες Γοργόνες. αὐτὸν ὅν
ἑρμῶν, ὅταν τὰ κατὰ Περ-
σέα λέξομεν.

§. 6. Νηρείως δὲ, καὶ Δω-
ειδῶς καὶ Ωκεανοῦ, Νη-
ρείδες ὅν τὰ ὀνόματα,
Κυμοδόη, Σπειώ, Γλαυ-
κοδόη, Ναυσιδόη, Ἀλίνη,
Ερατώ, Σαώ, Ἀμφιτείτη,
Εὐνίκη, Θέτις, Εὐλιμένη,
Ἀγανή, Εὐδότης, Δότω,
Φέστυσα, Γαλαΐα, Ἀχταΐη,
Προτομέδουσα, Ἴπποδόη,
Λυσισάσσα, Κυμώ, Πίονη,
Ἀλιμίδα, Πλησαύρη, Εὐ-
κράτη, Προτομή, Καλυψώ,
Πανόπη, Κραντώ, Νεόμειρις,
Ἴππονόη, Δηϊάμερις, Πο-
λυδόη, Αὐτονόη, Μελίη,
Διώνη, Ἰσμή, Διερῶ, Εὐα-
γόρη, Ψαμάδη, Εὐμόλπη,
Ιόνη, Δυναμένη, Κητώ,
Λιμνώρεα.

religione decoravit : quod
ipsi contra Titanas unā cum
filiis opem tulisset.

§. 6. Ponti verò & Terræ
hi sunt filij, Phorcus, Thau-
mas, Nereus, Euryboea ;
Ceto. Ex Thaumante autem
& Electra Oceani filiis, natæ
sunt Iris, Harpyiæ ; Aello &
Ocypete. Phorco ex Cetone
gignuntur Phorcyades Gor-
gones : de quibus dicendum
erit, ubi de Persei rebus age-
mus.

§. 7. Nerei & Doridis,
quos Oceanus genuit, Ne-
reides filia fnerunt, quæ his-
ce nominibus appellantur,
Cymothoë, Speio, Glauco-
thoë, Naufithoë, Halia,
Erato, Sao, Amphitrite,
Eunice, Theris, Eulimene,
Agave, Eudora, Doto, Phe-
rusa, Galatea, Actæa, Pro-
tomedusa, Hippothoë, Ly-
sianassa, Cymo, Pione, Ha-
limede, Plesauze, Eucrate,
Proto, Calypso, Panope,
Cranto, Neomeris, Hippo-
noë, Dejanira, Polynoë, Au-
tonoë, Melie, Dione, Isza,
Dero, Evagore, Psamathe,
Eumolpe, Ione, Dynamene,
Ceto, Limnoëa.

CAP. III.

ΚΕΦ. Γ.

Jupiter autem Junonem sibi connubio junxit, ex eaque Heben, Ilithyan, & Argen procreavit : Ad hæc multis cum mortalibus tum immortalibus feminis rem habuit. Ex Themide igitur Cæli filia, Horas procreavit, Irenen, Eunomiam, Dicen : Parcas Clotho, Lachésin, Atropon. Ex Dione Venerem : ex Eurynome Oceani filia Gratias, Aglaïam, Euphrosynen, & Thaliā : de Styge Proserpinam : è Mnemosyne, Musas, quarum prima fuit Calliope, deinde Clio, Melpomene, Euterpe, Erato, Terpsichore, Urania, Thalia, & Polymnia.

§. 2. Atqui Calliopes & Oeagri, Linus, qui & patrem habuisse Apollinem dicitur, filius fuit, quem Hercules interemit : & Orpheus, qui citharædicam exercuit : qui & canens lapides arboresq; movebat. Hic post Eurydicen conjugem serpentis morsu è medio sublatam, ad Inferos, revocaturus ipsam

Zεύς δὲ γαμέϊ μὲν Ἥραν, καὶ τεκνοῖ Ἥρας, Εἰληδιῶν, Ἀργῶν. μίγνυται δὲ πᾶσι, θνητοῖς τε καὶ ἀθανάτοις γυναιξίν. ἐκ μὲν οὖν Θέμιδος τὴν Οὐρανὸν, Ἥρην, Διώνην, Μοῖραν, Κλωθὴν, Λάχαιναν, Ἀτροπὸν. ἐκ Διῶνης γὰρ, Ἀφροδίτην. ἐξ Εὐρυνόμης δὲ τὴν Ωκεανὸς Χάριτας, Ἀγλαΐαν, Εὐφροσύνην, Θάλειαν. ἐκ δὲ Στυγὸς, Περσεφόνην. ἐκ δὲ Μνημοσύνης, Μῦσας, πρῶτη μὲν Καλλιόπην, εἰτα Κλειώ, Μελπομένην, Εὐτέρπην, Ἑρατώ, Τερψιχόρην, Οὐρανίαν, Θάλειαν, Πολυμνίαν.

§. β. Καλλιόπης μὲν οὖν καὶ Οἰάχου, κατ' ἐπίκλησιν δὲ Ἀπόλλωνος, Λίνου, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκλεινε· καὶ Ὀρφέος, ὁ ἀσκήσας κιθαριδίαν· ὃς ἄδων ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα· ὑποδανύσης δὲ Εὐρυδίκης τὴν γυναικὸς αὐτῆς ἀνὰ χεῖρας ὑποφάσας, καὶ ἄλδεν εἰς Ἄδου,

δίλων ἀγαθῶν ἀντίω· καὶ
Πλούτων ἐπεισὺν ἀναπη-
ψαι· ὁ δὲ ὑπεύθυνος ἦν το
ποιήσῃν, ὃ μὴ περὶ δό-
μου· Ορφέος ὁππασφῆ
πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
περὶ γυμνασίου· ὁ δὲ, ἀπ-
εὐθύν, ὁππασφῆς ἐνθάδε
τὴν γυναικα. ὁ δὲ, πάλιν
ἐπὶ σφῆν· εὐρε δὲ Ορφέος
καὶ τὸ Διονύσου μυστήρια, καὶ
τὰ ταῦτα πρὶν Πιερίαν,
διὰ τὰς ἀνδρῶν ἀπὸ τῆς Μαιναδῶν.

Μαινάδibus, ad Pieriam

§. 2. Κλειὸς τῆς Πιέρης τῆς
Μάγνης· ἡ ἐρῶσα κατὰ μῆ-
ριν Ἀφροδίτης· ὡς εἰδὼς γὰρ
αὐτῇ τὸν τῆς Ἀδωνίδος ἔρωτα.
συνελθὼσα τῇ ἐρῶσιν ἐξ
αὐτῆς παῖδα τὸν Ἀκινθον, οὗ ὁ Ἀ-
μυεύς, ὁ φιλαμμωνος καὶ Ἀρ-
γίους νόμους, ἔχον ἔρωτα,
πρὸς τὸν ἀρῶν· ἐρῶν ἄρ-
ρῶν. ἀλλ' ὁ τὸν Ἀκινθον μὴ ὕ-
παρ· Ἀπόλλων ἐρῶν μόνον ὄν-
τα, δίσκω βαλὼν, ἀκὼν ἀπὸ κ-
τενι. ὁ Ἀμυεύς τῇ, χάλλει δι-
νεγλῶν καὶ καθαρῶς ἀφ' ἑαυτοῦ
σικῆς ἤειρε Μῆσας, συναθ-
ροῦσθαι, ὃ μὴ κρείττων ὕμνων,
καὶ τὰς ἀσσοὺς· ἐκ τῆς ἡμετέρας
πρὸς τῆς οὗ ἀφ' ἑκείνου διέλωσι.

descendit : ab eoq; persuasus
Pluto ei reducendæ uxoris
potestatem facit, ea lege, ut
inter redeundum Orpheus
conjugis conspiciendæ gratiâ
antea nunquam respiceret,
quàm cùm jam domum per-
venisset suam. Ille autem
haudquaquam fidens, con-
versus Eurydicen uxorem in-
sequentem spectavit : quæ
tum ad Inferos remeavit. Post
hæc Orpheus Dionysij my-
steriis inventis, discerptus à
sepultus fuisse proditur.

§ 3. Clio Pierum Magne-
tis filium, Veneris ira, quod
ei Adonidis amorem expro-
brasset, deperivit, cujus com-
pressu Hyacinthum filium
concepit. Hujus amore Tha-
myris, Philammonis & Ar-
giopes Nymphæ filius, in-
flammatus fuit; ac masculâ
Venere primus usus dicitur.
Sed Hyacinthum amasium
disco percussum Apollo in-
vitus occidit. Thamyris cùm
forma corporis præstans,
tum fidibus clarus, de cantu
Musas provocavit, omnium-
que concubitus victor, vi-
ctus autem, illarum arbitratu
se multatum iri paciscitur.

Musæ

Musæ itaque superatum
Thamyrin , oculorum luce
& citharœdica privant.

§. 4. Cæterum Rhesus fuit
Euterpes ac Strymonis am-
nis filius, quem in bello Tro-
jano Diomedes obtruncavit.
Nec defunt, qui hunc Callio-
pe natum scribant. Cory-
bantes ex Apolline , & Tha-
lia geniti sunt. At Melpome-
ne & Acheloo, Sirenes ; de
quibus, ubi de Ulyssæ agetur,
dicemus.

§. 5. Juno citrà cujusquam
côcubitum peperit Volca-
num. Sed Homeri testimo-
nio, & hunc Jove natum esse
confirmatur: Quem Jupiter
matri in vincula conjecit
opem ferentem de cælo præ-
cipitem dedit. Nam conju-
gem , quod Herculi ad Ilium
devastandum navigantitem-
pestatem intulisset, ex Olym-
po suspenderat. Volcanum
verò in Lemno insula deje-
ctum , & eo casu claudum
factum , Thetis servavit in-
columem.

§ 6. Jupiter ad hæc The-
tidi, varias alternanti formas
quo illius vitaret amplexus,
immiscetur. Quam , cùm

καθυπέρπεται ὃ αἱ Μῆσαι γ-
νόμηναι, καὶ τ' ὁμιμάτων αὐτὸν
καὶ τ' κιδαρφδίας ἐτέρησαν.

§. 4. Εὐτέρπης ὃ καὶ πα-
ταμοῦ Στρυμόνῳ Πῆσῳ.
ὃν ἐν Τροίᾳ Διομήδης ἀ-
πὶκτενεν. ὥς ὃ ἐνιοὶ λέ-
γουσιν, ὅτι Καλλιόπης ὑπὲρ-
χεν. Θαλαίης ὃ καὶ Ἀπόλ-
λωνῳ ἐγγόντο Κορύβαν-
τες· Μελπομένης ὃ καὶ Ἀχ-
ελῶς, Σειρῶναι· περὶ ὧν ἐν
ποίσι περὶ Οδυσσεύς ἐρεῖ-
ται.

§. 5. Ἡστὶς ὃ , χαεὶς ἐν-
νῆς ἐγγόνειν Ἡφαιστον· ὥς
ὃ Ὀμηρῳ λέγει, καὶ τῷτον
ἐν Διὶς ἐγγόνειν. ῥίπτει ὃ
αὐτῷ ἐξ οὐρανεῦ Ζεὺς,
Ἡρὰ δὲ θείῃ βοηθῶντα.
ταῦτῃ γὰρ ἐξέκρεμασε Ζεὺς
ἐξ Ολύμπου, χειμῶνα ἐπι-
πέμψασαν Ἡρακλεῖ, ὅτε
Τροίαν ἐλὼν ἔπει. πτόν-
τα δ' Ἡφαιστον ἐν Δήμῳ,
καὶ πηρωδέντα τὰς βάσεις,
δίεσωσε Θέτις.

§. 6. Μίγνυται δὲ Ζεὺς
Θέτιδι, μεταβαλλοῦσθαι εἰς
πολλὰς ἰδέας, ὑπὲρ τῆς μὴ
σιωπεῖν. καὶ αὐτῷ ἡμο-

μάνιω ἔγκυον , καταπίνει
φάσας· ἐπὶ περ ἔλεγε γυνή-
σιν παῖδα , μετὰ ᾧ μάλλεσαν
ἐξ αὐτῆς γυνέδαι κέρων , ὅς
ἔραρον διμάσης γυνήσιν·
αὐτὸ φοβηθεὶς , κατίπει αὐ-
τῷ . οἷς δ' ὅτ' ἡμύστωες ἐρέση
χρόνον , πλήξατο· αὐτὸς ᾧ
κεφαλῇ πλέκει Περμη-
δίως , ἢ , κατὰ τὸν ἄλλοι λέ-
γουσι , καὶ Ἡφαιστῷ , ἐκ κορυφῆς
ὅθι ποταμὸς Τείτων· Αἰθ-
να σὺν ὅπλοις ἀέθουσε .

Κ Ε Φ . Δ .

Τὼν δὲ Κοῖε θυγατέ-
ρον Αστέια μὲν , ὁμοιω-
θεῖσα ὄρνυμι , ἐαυτῇ εἰς δά-
λασαν ἔριψε , φεύγουσα
τὴν περὶ Δία σπουδαίαν ,
καὶ πόλιν ἀπ' ἐκείνης Ασ-
τεία πόλιν κληθεῖσα , ὕστε-
ρον δὲ Δῆλον· Λιτὴ δὲ ,
συνελθὼσα Διὶ καὶ τὴν γλῶ-
σσαν ὑφ' Ἡρας ἠλαύνε-
το , μέχρις εἰς Δῆλον ἐλ-
θεῖσα , γυνὰν περὶ τὴν Ἀρ-
μὴν ὑφ' ἧς μαιωθεῖσα , ὕστε-
ρον Ἀπόλλωνα ἐγέννησεν . Ἀρ-
τίμω μὲν οὐκ , τὰ περὶ θήραν
ἀσκήσουσα , παρδίνος ἐμει-
νει· Ἀπόλλων δὲ , τὴν μαρ-
τιῶν μαδῶν περὶ τὴν Πανδῆ

gravidam esse persensisset ,
absorbere occupat , quoniam
post natam ex ea puellam ,
filium se parituram dicebat ,
qui cœli dominatione potiturus
esset . Id futurum veritus
eam absorbuit . Ubi verò pa-
riendi tempus advenit , Pro-
metheus , sive , ut alij tra-
dunt , Vulcanus , ejus caput
securi percussit , deque illius
vertice secus Tritonem am-
nem armata Pallas exilivit .

C A P . I V .

CÆterum de Cœi filia-
bus Asteria fugiens Jo-
vis complexum in coturni-
cem mutata seipsam demisit
in mare , quæ ab ea urbs
Asteria appellata fuit , quæ
postea Delos nomen acce-
pit . Siquidem Latonam ab
Jove compressam per uni-
versum terrarum orbem Ju-
no infectata est , donec De-
lum pervenit , atque ibi Dia-
nam prius peperit : qua ob-
stetrice adjuncta mater Apol-
linem deinceps edidit . Enim-
vero Diana venationis studio
delectata , virgo permansit :
Apollo autem divinandi fa-
cultatem edoctus à Pane

Jovis & Contumeliæ filio, Delphos, quo tempore Themis illic oracula dabat, se contulit. At cùm templi custos Pytho serpens ab hiatus aditu prohiberet Apollinem, hoc perempto Deus oraculi locum occupat, neque longo post tempore Tityum quoque Jovis ex Elara Orcho-
meni filia natum interemit: quam Jupiter ubi comprefsit, Junonis metu sub terram occuluit, conceptumque filium Tityum inusitatæ magnitudinis in lucem edidit. Hic igitur in Pythonem contendens, Latonam conspiciatus, ejusque desiderio detentus, abripit. Hæc filiorum opem implorat, ij Tityum sagitis conficiunt: qui & mortuus cruciatur. Vultures enim apud Inferos ejus cor depascere nunquam desistunt.

§. 2. Apollo etiam Mar-
syan Olympi filium occidit. Hic enim, cùm tibias invenisset, quas Minerva, quod informem vultum efficerent, abjecerat, Apollinem de Musica provocare non dubitavit. Hoc de compacto in

τῷ Διὶ καὶ Τερτίῳ, ἦσαν αἱ Δέλφοι, χρησιμφοδύσης τότε Θέμειδος. ὡς δὲ ὁ φρουρῶν τὸ μαντεῖον Πύθων ὄφεις, ἐκόλυεν αὐτὸν παρελθῆν ὅπῃ τὸ χάσμα, τῷτον ἀελαὶν, τὸ μαντεῖον ὄφθαλμοῦ. κτείνει δὲ μετ' οὐ πολὺ καὶ Τιτυόν· ὅς ἐστὶ Διὸς υἱός, καὶ τῆς Ορχομένηδος θυγατρὸς Ἐλάρης, ἐκ τῆς Ζῆτος, ἐπειδὴ συνῆλθε, δέισας Ἡραν, ὑπὸ γλῶττι ἐκρυψέ· καὶ τὸν κυοφορηθέντα παῖδα Τιτυὸν ὑπερμεγέθη, εἰς φῶς ἀνήγαγε. ἔτ' ἐρχόμενος εἰς Πύθωνα, Λιτὴν διωκείσας, πύθων καταχευεῖς ὀπισσάται· ἡ δὲ, τὰς παῖδας ὀπισθεῖται, καὶ κατατοξεύει αὐτόν· κολλάζεται δὲ καὶ μετὰ δάκτυλον γύμης· ὃ αὐτῷ πύθων καρδίαν ἐν ἄδου ἐδίουσιν.

§. 3. Απόκτεινε δὲ Απόλλων καὶ τὸν Ολύμπου παῖδα Μαρσύαν. ἔτ' ὃ, εὐρῶν αὐλὴς, ὅς ἐρρίψεν Ἀδριαῶν, διὰ τὸ πύθων ὄφιν αὐτῆς ποιῆν ἄμορφον, ἦλθεν εἰς εἶναι μανσικῆ· Απόλλωνι. σωθεμένων δὲ αὐτῶν, ἵνα

ὁ νικήσας, ὃ βέλεται διαδῆ-
 τὸν ὑψημέρον, τ' κείσας
 ῥυομένης. πῶς κιδάσαν κρέ-
 ψας, ἡγωνίζετο ὁ Ἀπόλλων,
 καὶ ποιεῖν ἐκέλευσε τ' Μαρ-
 σίαν. τῷ δὲ ἀδωατοῦτος,
 εὐρεδὶς κρείστων ὁ Ἀπόλλων,
 κρεμάσας τὸν Μαρσύαν ἐκ π-
 νθ' ὑπερτινοῦς πίτυθ', ἐκ-
 τεμὼν τὸ δέρμα, ἐπὶ δὲ ῥ-
 θηρεν.

§. γ. Πείωνας δὲ Ἀρτε-
 μιν ἀπέκτεινεν ἐν Δήλῳ.
 τῷτον γηγῆν λέγεισιν ὑπερ-
 μαχέσθαι τὸ σῶμα. Φερεκύδης
 δὲ αὐτὸν Ποσειδῶνθ' καὶ
 Εὐρυάλης λέγει. ἐδωρήσα-
 το δὲ αὐτῷ Ποσειδῶν δια-
 βάλειν πῶς θάλασσαν. ἔπος
 μὲν ἔφημα Σίδων· ὡς ἔρ-
 ριψεν εἰς αἴθουσιν μέρ-
 φῆς εἰσάσαν Ηρα. αἴθης
 δὲ ἐλθὼν εἰς Χίον, Με-
 ρόπῳ πῶς Οἰνοπίωνθ' ἐμ-
 νησεύσατο. μεθύσας δὲ Οἰ-
 νοπίων αὐτὸν, κοιμώμενον
 ἐτύφλωσε, καὶ πῶς τοῖς
 αἰμαλοῖς ἔρριπεν. ὁ δὲ,
 ὅτι τὸ χαλκίον ἐλθὼν,
 καὶ ἀπάσας παῖδας ἕνα,
 ἐπὶ ὅσῳ ἄμυν ἐπιδέμε-
 νθ', ἐκέλευσε ποδηγεῖν
 πρὸς τὴν ἀνατολάν. ἐκεῖ δὲ

certamen descendunt, ut vi-
 ctor arbitrato suo devictum
 afficiat. Inito igitur certami-
 ne, conversa cithara certabat
 Apollo, idemque ut Marfyas
 faceret, imperavit: quod
 cum ille nequiret, Apollo
 præstantior est inventus.
 Quare suspensum Marfyan ἐ
 proximè ac patulæ pini ramo
 detracta pelle ita confecit.

§. 3. Sed & Diana Orionem
 in Delo necavit. Hunc terra
 natū vastissima corporis ma-
 gnitudine fuisse memorant:
 eum Neptuni ex Euryale fi-
 lium Pherecydes esse refert.
 Huic à Neptuno patre in
 summo mari pedibus ince-
 dendi facultas data fuit. Hic
 Siden uxorem habuit, quem
 Juno secum de forma certare
 ausam ad Inferos detruxit;
 Quique cum remeasset in
 Chium, Meropen Oenopio-
 nis filiam in connubium po-
 stulavit. Hunc Oenopion per
 ebrietatem somno gravatum
 excēcavit, & secus littora eje-
 cit. Hic officinam ætariam
 ingressus puerum abripuit, ac
 suis humeris imposuit, seque
 versùs orientem solem ut du-
 ctaret, imperavit: quò cum

venisset, solis radiis exal-
ctus, pristinam oculorum lu-
cem recuperavit, inde con-
festim adversus Oenopionem
contendit. Sed & Neptuno
quidem Volcani artificio sub-
terraneum domicilium fecit.

§.4. Ad hæc Aurora Orionis
amore capta ipsum rapuit,
ac secum in Delum transtulit:
Nam Venus, quod cum Mar-
te concubuerat, perpetuo il-
lam ardore cruciabat. Nec
desunt qui scribant, Orio-
nem, quod Dianam, ut se-
cum disco luderet, invitasset,
occisum fuisse. Sed aliis pro-
ditur inferentem vim Opi
uni è virginibus, quæ ab Hy-
perboreis venerant, à Diana
fagittis confixam fuisse.

§.5. Neptunus autem Am-
phitriten Oceani filiam sibi
conjugio copulavit: ex qua
Triton ac Rhode, quæ Soli
nupsit, orti sunt.

CAP. V.

Pluto Proserpinæ amo-
re succensus incredibili,
eam Jovis adjumento furtim
rapuit. At Ceres, accensis fa-
cibus, noctes, atque dies
universum terrarum orbem

ᾠδαρχομένου, ἀέβλεψεν
ἐκχεῖς ὑπὸ τῇ ἡλιακῇ ἀκ-
τῇ, καὶ διὰ ταχέων ὅτῃ
τῷ Οἰνοπίωνα ἔσπευδεν. ἀλ-
λὰ πρὶν Περσείδῳ, Ἡρα-
τότευκτον ὑπὸ γλῶσσεσσι
υἱοσιν οἶκον.

§. 4. Ωρίωνος δ' Ἡὼς
ἐραδίῃσιν ἤρπασε, καὶ ἐκ-
μυσεν εἰς Δῆλον. ἐποίησε
αὐτῷ Ἀφροδίτη σωμαχῶς ἐ-
ρεῖν, ὅππῃ Ἀρεΐ σωμαδανάσθη.
ὁ δὲ Ωρίων, ὥς μὲν ἔνιοι
λέγουσιν, ἀνῆρέθη, διακλινὴν
Ἀρπυιὴν περιχαλόμενος. ὥς
δὲ πῶς, βία ζώμενος ὤπην
μίαν ἤνδ' ἐξ Ὑπερβορέων
παρρημομένων παρθένων,
ὑπὸ Ἀρτίμιδι ἐποξεύ-
θη.

§. 5. Περσείδῳ δὲ, Ἀμ-
φιτρίτῳ τῷ Ωκεανοῦ γα-
μῇ. καὶ αὐτῷ γένετο Τρί-
των καὶ Ρόδη, ὧν Ἡλίου
ἔγνημι.

Κ Ε Φ. Ε.

Πλέτων δ', Περσεφόνης
ἐραδίης, Διὸς σωμα-
ρυῖτος, ἤρπασεν αὐτῷ κρύ-
φα. Δήμητρα δὲ, μὴ λαμ-
πῶν νυκτός τε καὶ ἡμέ-
ρας, καὶ πᾶσαν τῷ γλῶ

ζητῶσα φρίκη· μαθῶσα δὲ παρ' ἐρμηνείων, ὅτι Πλούτων αὐτῷ ἤρπασεν, ὁρμηζομένη διότι, ἀπέλιπεν ἑρπυρίων· εἰκαδίστα δὲ γυναικῶ, ἦκεν εἰς Ἐλευσῖνα· καὶ πρῶτον μὲν ὅτι τῷ ἀπ' ἐκείνης ἐληθεῖσαν Ἀγέλαστον ἐκάλεσεν· πύργον παρὰ τὸ Καλλίχρον φρέαρ καλέμενον· ἔπειτα πρὸς Κελεὸν ἐλθῶσα τὸν βασιλεύοντα τότε Ἐλευσινίων, ἔνδον εἶσεν γυναικῶν, καὶ λεγουσῶν τέτων, παρ' αὐταῖς καθεζέσθαι, χαῖα περὶ ἰάμβην, σκώψασα τῷ Διῶν, ἐποίησεν μειδιάσαι· διὰ τοῦτο ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις καὶ γυναικάς σκώπειν λέγουσιν. ὄντων δὲ τῇ Κελεῖ γυναικὶ Μετανείρα παιδίον, τῷτο ἔδρεψεν ἡ Δημήτηρ παραλαβῶσα· βυλομένη δὲ αὐτὸ ἀθάνατον ποιῆσαι, καὶ νύκτας εἰς πῦρ κατέδει τὸ βρέφος, καὶ πειρήρει καὶ διητὰς σάρκα αὐτῆς.

§. β. Καθ' ἡμέραν δὲ, παραδόξως αὐξανόμενα τῷ Διὶ φῶνται, τῷτο γὰρ ἡ ὀνόμα τῷ παιδί, ἐπιστήρουν

vestigando lustravit: quæ, ubi renunciatur, à Plutone filiam fuisse abreptam, Diis irata cœlum reliquit, mortaliq̃ue assimilata mulieri, Eleusinem contendit, ac primo quidem lapidem Ἀγέλαστον de suo mœrore appellatum, non procul à Callichoro puteo, insedit; Inde ad Celeum jam tum Eleusiniorum Regem profecta, ad illius mulieres introducta est: à quibus, cum, ut affideret, rogaretur, Anus quædam, cui Iambe nomen fuit, Deam scommatibus laceffivit: eaq̃; ratione risum illi excussit: qua de re in Thesmophoriis, mulieribus scommatum licentiam enatam fuisse memorant. Celeo tum ex Metanira conjugis filius erat: hunc in sinu suo assumptum Ceres alebat, quem, cum immortalem facere vellet, per noctes in igne deponebat infantem, ac eum in modum, quidquid in illo mortalitatis inerat, adimebat.

§. 2. Puer autem, cui Deiphonti nomen erat, in dies supra quàm credi posset, adolefcebat: mater quidnam

Dea faceret, observat, cū-
que igne coopertum depre-
hendisset filiolum, exclama-
vit; Quocirca puer ab igne
fuit absumptus, seque ipsam
Dea agnoscendam dedit; ac
Triptolemo Metaniræ nato-
rum maximo currum ab ala-
tis trahendum draconibus
comparat, triticūque con-
cessit, quod per aërem vectus
universo terrarum orbi se-
rendum condonaret. Atqui
Panyasis Triptolemum Eleu-
sinis filium facit: ad eum enim
Cererem pervenisse refert;
Pherecydes autem ipsum O-
ceano & terra natum esse ait.

§. 3. Inter hæc Jupiter Plu-
toni, ut Proserpinam remit-
teret, imperavit. Quare Plu-
to, ne penes matrem ea diu
remaneret, Punici mali gra-
num dedit illi comedendum.
Hæc autem, cūm quid man-
daret, minimè prævideret,
idipsum confecit. Ceres Af-
calapho, Acherontis & Gor-
gyræ filio, quod falsum in
eam testimonium dixisset,
grave superimposuit saxum
apud Inferos. Sic demum
Proserpina tertiam singulo-
rum annorum partem cum

Μεταίρεα τί παρέξει δια.
καταλαβῶσα εἰς πῦρ ἱκα-
χυμένον ἀνέκοιτο. διότι
τὸ μὲν βρέθη ὑπὸ τοῦ πυρὸς
ἀηλωθῆναι, ἢ δια δὲ αὐτῶν
ἐξέφηνε. Τειπτολίερω δὲ τοῦ
προσβυτέρου τῆς Μεταίρεας
παῖδων, διότι κατασκά-
λασα πλῆθιν δρακόντων, καὶ
πυρὸν ἔδωκεν, ὅτι τὴν ἑλὼν
οἰκυμένῳ δὲ ἕρκεος αἰε-
τῶν κατίσπειρε. Πανύασας
δὲ, Τειπτολίεμον ἐλάδων
λέγει. φησὶ γὰρ Δήμητραν στεί-
ναι αὐτὸν ἐλθεῖν. Φερεκύδης δὲ
φησὶν αὐτὸν ὑπὸν Ὀκεανῶ καὶ
τῆς.

§. γ. Διὸς δὲ Πλείστον
τὴν Κόρινθον ἀπαίμψαι κα-
λάσαντα, ὃ Πλεύτων, ἵνα
μὴ πολὺν χρόνον παρὰ τῆς
μητρὸς καταμείνῃ, ῥοιᾶς ἔδω-
κεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον. ἢ
δὲ, ὃ σπειρομένη τὸ συμ-
μασώμενον, κατὴν ἄλωσεν
αὐτὸν. καταμαρτυρήσαντα
δὲ αὐτῆς Ασκαλάφου τῆς
Αχέρωντος, καὶ Γοργύ-
ρας, τοῦτο μὲν Δημή-
τρει ἐν ᾧ δου βαρεῖαν ἐπὶ-
θήκε πέτραν. Περσιφόνης
δὲ, καὶ ἐκείνην ἐν τῷ
τόν, τὸ μὲν τῆς, καὶ

Πλέτων Θ' ὡς ἀγχιόσθην μί-
την· τὸ δ' ἐλοιπὸν, παρὰ
τοῖς θεοῖς. καὶ μὲν οὖν Διὶ
μητρὸς ταῦτα λέγεται.

Plutone manere compelli-
tur. Quod superest illi cum
superis degendum fuit. Hæc
itaque sunt quæ de Cerere
traduntur.

Κ Ε Θ . ς .

C A P . V I .

Γῆ δὲ, πρὶ Τिताίων
ἀγανακτοῦσα, ἦν ἄ-
Γίγαντας ἐξ Οὐρανοῦ, μα-
γίδας μὲν σωματίων ἀνυψώ-
σιν, δυνάμει δὲ ἀκα-
ταγωνίστοις· οἱ φοβεροὶ μὲν
ταῖς ὄψεσι κατὰφαίνοντο,
κατειμένοι βαδίζαν κόμῳ
ἐν κεφαλῇς καὶ γυνείων·
εἶχον δὲ τὰς βάσεις φολί-
δας δρακόντων· ἐκέρχοντο δὲ,
ὡς μὲν πνεύματα λέρουσι, ἐν
Φλέγας· ὡς δὲ ἄλλοι, ἐν
Πελλώνῃ. ἡκόντῳ δὲ εἰς
οὐρανὸς πύργος, καὶ δρυὶς
ἡμίανας· διέφερε δὲ πάν-
των Πορφυρίων τε καὶ Αλ-
κυονίδος, ὅς δὲ καὶ ἀθά-
νατος ὡς, ἐν ᾗ ἔσθ' ἐγχο-
ρήσθην γῆ μαχόμενος· οὐτὸς
δὲ καὶ τὰς Ηλίου βόας ἐξ
Ερυθίας ἤλασε· τοῖς δὲ θεοῖς
λόγον ὡς, ὑπὸ θεῶν μὲν μη-
δέν· ἄνθρωποι γὰρ ἀπολέ-
σθαι δυνάμεται· συμμαχοῦν-
τες δὲ θεῶν πνέουσι, πλεον-

Ps ad hæc Titanibus
irata, Gigantes è Cœlo
non modo corporis magni-
tudine præcellentes, sed viri-
bus etiam invictissimos pro-
creavit : qui terribili planè
vultu, ac promisso è ca-
pite, & proluxa è mento
barba, prædiri esse videban-
tur, & anguineos pedes
habuisse produntur. Sunt
qui in Phlegæis campis, alij
verò ad Pellenen eos habi-
tasse ferunt. In cœlum saxa
atque accensas arbores jacu-
labantur : in quibus Porphy-
rionem & Halcyoneum om-
nium facile principes fuisse
legimus. Qui ea, in qua na-
tus esset, terra, dimicans, erat
immortalis. Hic etiam Solis
boves ex Erythia abegisse
dicitur. Cæterum inter Deos
rumor erat, Gigantum posse
occidi neminem : verum si
mortalium quisquam in so-
cietatem arcessatur, eos inte-
rituros

rituros esse. Quod cum Terra præfensisset, ne mortalis cujuscumque viribus Gigantes occiderent, remedium quaeritabat. Tum Jupiter Auroræ, Lunæ, ac Soli ne proderent, imperavit. Ipse itaque medicamentum ne Terra comperiret, antevertens præcidit. Siquidem ad se consilio Palladis Herculem socium arcessivit. Qui primus omnium Halcyoneum sagitta confossum interemit: hic autem longè plus quàm antea virium resumebat à Terra, donec Minerva submonente, ipsum extra Pellenem urbem abstraxit: atque ita mortuus est.

§. 2. Porphyryon autem in Herculem & Junonem pugnans impetum facit. Cui tum Jupiter Junonis desiderium injecit: quæ, cum sibi peplum descindi, ac vim parari videret, opem advocat. Tum Gigas ab Jove fulminatus, & ab Hercule sagittis transfixus occubuit. Inter cæteros Apollo lævum Ephialtæ oculum, dexterum Hercules, sagittarum ictu effoderunt; Eurytum verò querno

πήσιν. αἰσδομένη δὲ γῆ τοῦτο, ἐξύγει φάρμακον, ἵνα μὴδ' ὑπὸ θνητῷ δουνηθῶσιν ἀπολέσται. Ζεὺς δ' ἀπειπὼν φαίνειν Ἡοὶ τε καὶ Σελῳῇ, καὶ Ἡλίῳ· τὸ μὲν φάρμακον αὐτὲς ἔταμε φθάσαι. Ἡρακλῆα δ' σύμμαχον δὲ Ἀθλῳαῖ ἐπεκαλέσατο, καλεῖν τε πατρὸς μὲν ἐτόξευσεν Ἀλκυονέα· αὐτὸς δὲ ἐπὶ τῆς γῆς μάλιν ἀνεδάλπτο· Ἀθλῳαῖ δὲ ὑποδεμένης, ἔξω τῆς Πελλῳῆς εἰλκυσεν αὐτόν. καλεῖν τε μὲν ἔτι ἐπὶ πλάγῃ.

§. β. Πορφυείων δὲ Ἡρακλῆα καὶ Ἰὺνὸν μάχῃ ἐφώρμησε, καὶ Ἡρα. Ζεὺς δ' αὐτῷ πόδον Ἡρας ἐνέβαλεν, ἥ τις καὶ παρρηγιώτῃ αὐτῷ τοὺς πέλους, καὶ βιάζεσθαι δέλοντῃ, βοηθὸς ἐπεκαλέσθη. καὶ Διὸς κεχυνώσαντῃ αὐτόν, Ἡρακλῆς τοξεύσας ἀπὸ κτείνε. ἥ μὲν δὲ λοιπῶν, Ἀπόλλων μὲν Ἐφιάλτου τὸν ἀριστερὸν ἐτόξευσεν ὀφθαλμὸν, Ἡρακλῆς δὲ τὸν δεξιόν. Εὐρύτου δὲ θυρεῶν,

δρυὸς ἔκτεινε· Κλύπῳ δὲ φασὶν Εὐάτη· μᾶλλον δὲ Ἡφαιστος, βελὼν μύδροις. Ἀδλωᾶ ὃ Εὐκελάδῳ φεύγοντι, Σικελίαν ἐπὶ ῥέειπε ὃ νῆσῳ. Πάλλαντι ὃ ὃ δὲ ἐκτεμῆσα, ταύτῃ κτὶ πλὴν μάχῳ τὸ ἴδιον ἐπίσκειπτο· Πολυβώτης ὃ δὲ ὃ δὲ δαλάσσης διαχθεὶς ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶντος, ἦκεν εἰς Κῶ· Ποσειδῶν ὃ τῆς νῆσῳ μέρῳ [διαρρήξας] ἐπὶ ῥέειπεν αὐτῷ, τὸ λεγόμενον Νίσυρον. Εὐμῆς ὃ, ὃ Αἰδῶ κυνέλω ἔχον κτὶ πλὴν μάχῳ, Ἰππόλυτον ἀπέτεινεν· Ἀρτεμις ὃ * Γεραπίνα· Μοῖραι δὲ Θόανα χαλκείῃς ῥοπαλοῖς μαχομένους· τὸς δὲ ἄλλοις κεραυνοῖς Ζεὺς βαλὼν διέφθειρε· πάντας δὲ Ηρακλῆς ἀπολλυμένους ἐτόξευσεν.

§ γ. Ὡς δὲ ἐκράτησαν οἱ θεοὶ τῶν Τιγάντων, Γῆ μᾶλλον χολωθεῖσα, μῖγνυται Ταρτάρῳ, καὶ θύνα· Τυφῶνα ἐν Σικελίᾳ, μεμυγμένῳ ἔχοντα φύσιν, ἀνδρὸς καὶ θηρίου. Ὡς μὲν καὶ μεγέθει καὶ δυνάμει πάντων διηνέγκειν, ὅσους ἐθύνησε Γῆ· ὧς δὲ αὐτῷ τὰ μὲν ἄλλ'

telo peremit. Clytium ab Hecate, seu potius à Volcano candenti ferro occisum fuisse scribunt. Minerva Encelado fugienti Siciliam insulam injecit. Pallanti autem pelle detracta in pugna, suum sibi corpus contexit. Polybotes item per maris fluctus Neptuno infectante, in Cō tandem pervenit. In hunc Deus insulæ partem revulsam pro telo conjecit: quæ Nisyron dicitur. Mercurius Orci galea tectus pugna confecit Hippolytum, * Gratiōnem Diana, Agrium deinde Parcæ & Thoonem, æne clava pugnantes contuderunt. Reliquos autem fulmine ictos Jupiter interfecit; sed & Hercules ita pereuntes sagittis confodit.

§. 3. Post igitur debellatos à Superis Gigantas Terra longè atrocius indignata Tartaro immiscetur, ac Typhonem duplici natura, humana simul atque ferina constantem in Sicilia parit. Hic & corporis vastitate & robore cæteris omnibus quos Terra genuerat, antecellebat. Huic etiam ceterum te-

nus immensa humanæ formæ magnitudo erat, ut omnium montium cacuminibus altior esse videretur: cujus etiam caput sæpenumero astra pertingebat. Sed & ejusdem manuum altera ad occidentem usque, altera ad orientem pertinebant: ex his centum draconum capita eminebant. In cruribus maximas viperarum spiras ille continebat: quarum volumina ad verticem ipsum usque protendebantur; exque viperæ ingentem sibilum excitabant. Typhonis corpus erat totum pennis circumdatum: Squalentes autem è capite crines, & mento barba impexa proluxaque, ventilabant. Ignis oculis emicabat. Talis itaque tantusque Typhon candentes in cœlum lapides jaculatus, cum sibilo simul atque boatu ferebatur; magna etiam ex ipsius ore ignis procella defervebat. Hunc ubi Dij in cœlum prospiciunt irruentem, acti in fugam properare in Ægyptum cœperunt, & ubi illum insequentem vident, in varias animantium formas sese

μερῶν ἀπλετον μέγας ἀνδρόμορφον, ὥς τε ὑπερέχον μὲν πάντων ἧς ὄρεων ἢ δὲ κεφαλῇ, πολλάκις ἧς ἄστρον ἔφαυε· χεῖρας δὲ εἶχε, τὴν μὲν, ὅτι τὴν ἐσπέραν ἐκτείνονένω. τὴν δὲ, ὅτι τὰς ἀνατολάς. ἐν τούτων δὲ εἰσέχον ἑκάτὸν κεφαλὰς δρακόντων· τὰ δὲ ἀπὸ μερῶν, σπεῖρας εἶχε ὑπερμεγέθεις ἐχιδνῶν· ὧν ὁλκοὶ πρὸς αὐτῶν ἐκτείνονέμενοι κορυφῶν, σπειγμὸν πολὺ ἐξέεισαν· πάν δὲ αὐτὸ τὸ σῶμα κατεπέρατο, ἀνχημῆαι δὲ ἐν κεφαλῇ καὶ γυμναῖον πρίχες ἐξηνάμουντο· πῦρ δὲ ἐδέχεται τοῖς ὄμμασι. τοῦτο ὧν ὁ Τυφὼν καὶ τῆ λικαῦτο, ἡμμένας βάλλον πύρας ἐπ' αὐτὸν οὐρανὸν, μετὰ σπειγμῶν ὁμοῦ καὶ βοῆς ἐφέρετο· πολλὴ δὲ ἐν τῷ σώματι πρὸς ἐξέβρασι ζάλη. θεοὶ δ' ὥς εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανὸν ὀρμύμενον, εἰς Αἰγύπτου φυλάς ἐφέρετο, καὶ διωκόμενοι, τὰς ἰδίαις μετέβαλον

εἰς ζῶα. Ζεὺς δὲ πέρβω
 μόν' ὄντα τυφῶνα ἔβαλε
 κεραυνοῖς· πλησίον δὲ θυό-
 μῃον, ἀδαμαντίνης καπ-
 πῆσεν, ἐφύροντα ἄχρει τῇ
 Κασίῳ ὄρει, σωεδίωξε·
 τῷτο δ' ἰστέρεκεται Συρίας.
 καὶ δι' αὐτὸν κατατετρα-
 μένον ἰδὼν, εἰς χεῖρας σωέ-
 βαλε. Τυφῶν δὲ, ταῖς ἀνεί-
 ραις περικεχθείς, κατίζαν
 αὐτὸν καὶ πῶ ἀπ' ἰω περ-
 λόμεν, τὰ τε τῆς χεῖρας,
 ἀλάμην δὲ ὅππ' ἄμυν,
 διεκόμεσιν αὐτὸν διὰ τῆς Σα-
 λάσσης, εἰς Κιλικίαν καὶ πα-
 ρελθὼν, εἰς τὸ Κερύκειον
 ἄγρον κατήειτο· ὁμοίως δὲ
 καὶ τὰ νεῦρα κρύψας ἀκ-
 τυθόρα, καὶ δι' ἀπείδοτο,
 καὶ κατέστη Δελφιδίῳ δρά-
 κωναν (ἡμίτῃ δὲ λῶ αὐ-
 τῇ ἡ κόρη) Ἐρμῆς δὲ καὶ
 Αἰγίπαν ἐκκλέψαντες τὰ
 νεῦρα, ἤρμωσαν πρὸ Διὸς
 λαδόντες. Ζεὺς δὲ, πῶ
 ἰδίαν ἀνακοιμήσμεν ἰσ-
 χυῶ, ἐξείρνης ἐξ οὐρανοῦ
 ὅππ' ἡλυῶν ὀχρύμην ἱπ-
 πων ἄμμα, βάλλων κε-
 ραυνοῖς, ἐπ' ὅρ' ἰδίωξε
 Τυφῶνα, τὸ λεγόμενον Νύ-

quisque transmutabant. Ju-
 piter autem procul à se Ty-
 phonem conspiciatus, fulmi-
 ne percussit : ubi verò comi-
 nūs fuit, adamantina illum
 falce deterruit: ac fugientem
 ad Casium usque extremæ
 Syriæ montem persecutus
 est: ibique cū saucium esse
 cognovisset, manus conse-
 ruit. Typho autem spirarum
 volumine circumplexum Jo-
 vem detinuit, eique harpe
 adempra, pedum manuumq;
 nervos dissecuit, impositum-
 que humeris in Ciliciam us-
 que transvexit: quòcūm per-
 venisset, intra Corycium an-
 trum deposuit, similemque
 ad modum nervos præcisos
 in urfi pelle occultatos ibi-
 dem collocavit, ac Delphy-
 nem serpentem, (semifera
 hæc erat puella) velut custo-
 dem apposuit. Interim verò
 Mercurius & Ægipan nervos
 suffurati, clanculum Jovi
 rursus compegerunt. Mox
 Jupiter receptis pristinis viri-
 bus, alatos equos curru re-
 pente jungit, eumq; actutum
 conscendit, ac Typhonem ad
 Nysam usque montem ful-
 minibus impetendo, est per-

secutus, quò à Jove actum
 Parcæ deceperunt. Nam,
 cùm ipsi in animum induxif-
 sent, se valentiorē fore,
 matura ac mitia poma gusta-
 vit. Proinde cùm Jovem rur-
 sus insequentem videret,
 contendit in Thraciam, pu-
 gnâq; ad Hæmum cominif-
 sa, solidos montes jaculatus
 est. Hi verò contranova ful-
 minum vi deturbantur, mul-
 tùmque in ipso monte san-
 guinis exundavit: à quo Hæ-
 mi nomen factum fuisse fe-
 runt; Cuique cùm per Sicu-
 lum mare fugere incœpisset,
 Jupiter Ætnam Siciliæ mon-
 tem superinjecit: Hic miræ
 vastitatis est, à quo in hanc
 usque tempestatem ob fre-
 quentem fulminum jactum,
 ignium in eo fieri spiramenta
 ferunt. De his autem hæc ha-
 ctenus à nobis dicta sunt.

CAP. VII.

INtereà verò Prometheus
 formatis ex aqua & terra
 hominibus, clàm Jove ig-
 nem in ferula furatus dedit.
 Quod ubi sensit Jupiter, Vol-
 cano ad montem Caucasum
 religandum affigendùmque

σαν· ἔπευ Μοῖραι αὐτὸν διω-
 χθέντα ἐπάτησαν. πρῶτος γὰρ
 ὅτι πρῶθ' ὁσέσται μάλλον, ἐγού-
 σατο τῇ· ἐφημέρων καρτῶν·
 διότ' ἐπιδιωκόμην· αὖτις,
 ἦκεν εἰς Θράκιον, καὶ μα-
 χόμεν· περὶ τὸν Αἷμον,
 ὅλα ἔβαλεν ὄρη. τέτων δ' ἐ-
 ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ τῷ κεραυνῷ
 πάλιν ἀνδράμινον, πολὺ δὲ
 πρὸ ὄρει ἐξέκλυσεν αἷμα· καί
 φασιν ἐν πύτῃ τὸ ὄρη
 κληθῆναι Αἷμον. φάγειν δ'
 ὀρεμνέντ' αὐτῇ διὰ τῆς
 Σικελικῆς θαλάσσης, Ζεὺς
 ἐπ' ἑρμύφειν Αἰτνίῳ ὄρη· ἐν
 Σικυλίᾳ· τῷτο δ' ἐπ' ἑρμύ-
 γιδες ὄρει· ἐξ οὗ μέχρι
 δεῦρ' φασὶ ἀπὸ τῇ βλη-
 θέντων κεραυνῶν γίνεσθαι
 πυρὸς ἀσφυσήματα. ἃ λ-
 λά τῇ μὲν τούτων μέ-
 χρι τῷ δεῦρ', ἡμῶν λε-
 λέχθω.

ΚΕΦ. Ζ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕ, ΕΞ ὕδα-
 τος καὶ γῆς ἀνδράποισ
 πλάσας, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ
 λάθρα Διός, ἐν νοσθήκει
 κρύψας· ὡς δ' ἤδ' ἐτο Ζεὺς,
 ἐπάταξεν Ἡφαίστῳ τῷ Καν-
 κάσῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτῇ

αεθρηλῶσαι· τῷτο δὲ Σκυ-
δικὸν ὄρε' ὄρειν. ἐν δὲ τούτῳ
αεθρηλῶδεις Περμηθεύς,
πολλῶν ἐστὶν ἀνθρώπων ἐν δὲ
τοῦ· καὶ ἐχάστω δὲ ἡμέραν
αἰτὸς ἐπιπλάμην·, αὐτῷ
λοβοῖς ἐνέματο ὅτι ἡπάτων
αὐξανόμενων διὰ νυκτὸς. καὶ
Περμηθεύς μὲν πρὸς κλα-
πίντ'· δίκην ἐκπνε τῷ-
τῷ, μέγας Ἡρακλῆς αὐ-
τὸν ὕστερον ἔλυσεν, ὡς ἐν
τοῖς καὶ· Ἡρακλῆα δὴλῶ-
σιν.

§. β. Περμηθεύς δὲ παῖς
Δαυκαλίαν ἐγένετο. οὐτὸς
Βασιλεύων ὅτι τῷ
Φθίαν τόπων, καὶ Πύρ-
ραν τῷ Επμηθείας καὶ
Πανδώρας, καὶ ἔπλασαν
θεοὶ πρὸς τῷ γυναικί. ἐπὶ
δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ καλ-
κὸν ὅτι ἡδύλησεν, ὑπο-
δουμένου Περμηθείας, Δευ-
καλίαν τεκτὴν ἄμην λαφ-
ρακα, καὶ τὰ ὀπιθήσεια
ἐν δὲ μὲν, εἰς ταῦτῳ με-
τὰ Πύρρας ἀνέβη. Ζεὺς
δὲ, περὶ ὕστερον ἀπ' ἑρα-
τοῦ χέας, τὰ πλεῖστα μέ-
ρη τῆς Ελλάδος κατέκλυ-
σεν· ὥστε διαρπαγεῖν πά-
τας ἀνθρώπους, ὀλίγων κα-

dedit. Scythiae mons est Cau-
casus, ubi Prometheus clavis
confixus multorum anno-
rum curriculo religatus per-
manfit; ad quem Aquila quo-
tidie devolans hujus hepatis
fibras per noctem succref-
centes depascebatur. Igitur
ob ignis furtum hanc poenam
Prometheum dedisse memo-
rant, donec Hercules eum
vinculis liberavit: quemad-
modum in rebus ab Hercule
gestis demonstrabimus.

§. 2. Cæterum Deucalion
Promethei filius fuit. Hic
imperio tenens ea loca quæ
ad Phthiam sunt, Pyrrham
filiam Epimethei & Pando-
ræ, quam mulierem omnium
primam Dij finxerunt, ux-
orem duxit. Post, ubi prolem
æneam tollendam Jupiter
censuit, Deucalion Prome-
thei consilio fabrefacta è li-
gnis arca, in eamque ad vi-
tam transfigendam rebus ne-
cessariis impositis, cum Pyr-
ra ingressus est. Mox Jupi-
ter largè effusis de cælo im-
bribus, maximam Græciæ
partem cooperuit: ut, quic-
quid in ea mortalium foret,
interierit, præter admodum

paucos, qui in altissimos circa montes confugerant. Tum verò Theſſalicos montes aquarum diluvij immunes fuisse ferunt, necnon, quæ sunt Isthmum extra & Peloponnesum loca, undarum vi omnia conteſta fuerunt; quo tempore Deucalion novem dies, totidémque noctes pelago circumlatus, Parnassum demum appellit, ibique cum imbres defiissent, egressus, Jovi Phyxio, [qui ad eum confugientibus opem ferre consuevit] sacris operatur. Jupiter interea demisso ad Deucalionem Mercurio, ut rogaret, quid ab eo vellet, injunxit. Quo facto Deucalion humani generis reparationem deposcit: inde Jovis monitu sumptos de terra lapides trans caput jactavit: tum quos misit Deucalion, virorum faciem traxerunt: qui verò Pyrrhæ jactu transmissi sunt, in feminas abiere. Hinc itaque λαοί, quod est populi, translatione quadam dicti sunt, quasi lapidei. λάας enim lapidem significat. Porro ex Deucalione ac Pyrrha alios, quem ab Jove ortum

εἰς, οἱ σωέφυγεν εἰς πὲρ πλησίον ὑψηλὰ ὄρη. τότε δὲ καὶ τὰ κρητὰ Θεσσαλίαν ὄρη δέσση, καὶ τὰ ἐκτὸς Ἰσθμοῦ καὶ Πελοποννήσου σωεχέθη πάντα. Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λαφύνακι, διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος, ἐφ' ἡμέρας ἐννέα, καὶ νύκτας ἵσας, πρὸ Παρνασσῶς προσίχαι, κ' ἀκτὴν ὅφ' ὁμβρον παῦλαν λαβόντων, ἐκβάς ἔδυσε Διὶ Φυξίῳ. Ζεὺς δὲ, πᾶντας Ἐρμῶν προσαὐτὸν, ἐπέτρεψεν αὐτῇδαι ὅ, π βούλεται. ὁ δὲ, αὐτῇται αὐδρώπεις αὐτῷ γινέσθαι· καὶ Διὸς εἰπόντων, ὡς κεφαλῶν αἰετον ἔβαλλε τοὺς λίθους· καὶ οὗς μὲν ἔβαλλεν ὁ Δευκαλίων, αἱδρες ἐγένοντο· οὗς δὲ Πύρρᾱ, γυναικας· ὅθεν καὶ λαοὶ μεταφορικῶς ὀνομάσθησαν ὑπὸ τοῦ Λάας λίθος. γίνονται ὅ ἐκ Πύρρας Δευκαλίωνι παῖδες, Ἐλλῆν μὲν πρῶτος. ὃν ἐκ Διὸς [ἐνιοι] γηγενῆσαι λέγουσι· [δευτερος] nati sunt, Hellen, ante esse nonnulli tradunt: inde

Δ'] Ἀμφικτῶν ὁ μὲν
Κραναῦ βασιλεύσας ἔ-
πλησεν θυγάτηρ δὲ Προτο-
γένεια ἐξ ἧς καὶ Διὸς ,
Ἀέδιου . Ἐλληνος ὃ καὶ
νύμφης Ορσείδος , Δῶρος ,
Ξῦδος , Αἰόλου .

§. β. Αὐτὸς μὲν ἔν αὖ
αὐτῷ , τὰς καλεμένους Γραι-
κὰς , προσήγορόσιν Ἑλλήνας
τοῖς ὃ παισὶν ἐμέεισε ἔ-
χων . καὶ Ξῦδος μὲν λαβὼν πλὴν
Πελοπόννησον , ἐν Κρεύσῃ
ἔρεχθέως Ἀχαιὸν ἐγέννησε ,
καὶ Ἴωνα , ἀφ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ
Ἴωνες καλεῖνται . Δῶρος δὲ ,
ἔπειτα χώραν Πελοποννήσου
λαβὼν , τὰς κατοικοῦντας
ἐαυτοῦ , Δωρεῖς ἐκάλεσεν .
Αἰόλου δὲ , βασιλεύων ἤν-
την ἔπειτα Θεσσαλίαν τόπων , τὰς
ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς προσ-
ήγορον καὶ γῆρας Ἐναρέτην
ἔπειτα Διμήχαν , παῖδας μὲν ἐ-
γέννησεν ἑπτα , Κειδέα , Σίσυφον ,
Ἀδάμαντα , Σαλμωνέα , Διό-
ντα , Μάγνητα , Πειρήν .
θυγατέρας δὲ πέντε , Κανά-
χην , Ἀλκυόνην , Πεισιδι-
κην , Καλύκην , Πειμή-
διαν . Πειμήδης μὲν οὖν καὶ
Ἀχελῷος , Ἱπποδάμιος καὶ
Ορέστης . Πεισιδίκης δὲ καὶ

Amphiſtyon , qui cum Cra-
nao Atticæ imperavit. Huic
insuper Protogenea filia fuit:
ex qua & Jove Aëthlius pro-
creatur. Ex Hellene verò &
Orseide Nympha, Dorus ,
Xuthus & Æolus.

§. 2. Is quidem de se Hel-
lenas , qui postea Græci vo-
cati sunt, nominavit: filiis &
hic loca partitus est. Xuthus
adeptus Peloponnesum , ex
Creusa Erechthei filia , A-
chæum genuit & Ionem , à
quibus Achivi & Iones nun-
cupantur. Dorus autem, quæ
trans Peloponnesum est, ter-
ram nactus , incolas suo de
nomine Dorienſes appella-
vit. Æolus verò locis quæ cir-
ca Theſſaliam sunt imperans,
populis Æolensibus nomen
imposuit. Qui ducta Enare-
te Deimachi filia , septem
ex ea filios procreavit, Cri-
theum , Sisyphum , Atha-
mantem, Salmoneum, Deio-
nem , Magnetem , & Perie-
ren. Sed & filias quinque ,
Canachen, Halcyonen, Pi-
fidicen , Calycen , ac Peri-
meden. Ex Acheloo verò
& Perimede , Hippodamas
& Orestes. Ex Pisidice &
Myrmidone

Myrmidone Antiphus & Μυρμιδόν & Ἀντίφους καὶ Ἀκτων nati sunt. Ἀκτων.

§. 3. Cæterum Halcyonen Ceyx Luciferi filius sibi in matrimonium duxit. Hi ob superbiam extincti fuerunt. Ille enim conjugem suam Junonem : hæc verò virum suum Jovem esse dicebat. Utrumque Jupiter in aves, illam in Halcyonem, hunc in mergum mutavit.

§. 4. Atqui Canache & Neptunus Opleum, Ne-
reum, Eopeum, Aloeum-
que & Triopem genuerunt.
Sed Aloeus Iphimedium
Triopis filiam, quæ Neptu-
num exarsit, uxorem habuit:
ea continenter ad mare se
conferens, & haustos mani-
bus fluctus intra sinum fere-
bat; quæque à Neptuno
compressa geminos peperit,
Otum & Ephialten, quos
Aloidas appellarunt. Hi
quotquot annis, latitudine
cubitus, longitudine verò
ulnam incresebant: qui ubi
nonum explevere annum, la-
titudinem cubitum novem,
& ulnarum totidem magni-
tudinem adepti, Jovi bel-
lum inferre non erubuerunt.

§. γ. Αλκυόνιω δὲ, Κηϋξ ἔγνημεν Εὐσφόρην παῖδα. οὗτοι δὲ δι' ὑπερηφάνειαν ἀπώλοντο. ὁ μὲν γὰρ, τὴν γυναικα ἔλαβη Ἥραν ἢ δὲ, τὴν Ἀφροδίτην. Ζεὺς δὲ αὐτοὺς ἀπώρνεωσι καὶ ἢ μὲν, Αλκυόνιω ἐποίησε, τὸ γ, κήρυκα.

§. δ. Κανάχη δὲ ἐποίη-
σεν ἐκ Ποσειδῶν & Οπλέα
καὶ Νηρέα, καὶ Εὐοπία,
καὶ Αλοέα, καὶ Τείωπα.
Αλοεὺς μὲν ἔν ἔγνημεν Ἰφι-
μέδιαν τὴν Τείωπ & ἥπερ
Ποσειδῶν ἠγάθη, καὶ αὐτὴ
ἐχρῆς φοιτῶσα ὅτι τὴν θά-
λασσαν, χρῶν ἀνυμέ-
νη τὰ κύματα τοῖς κόλ-
ποις ἐνεφόρη. σιωπῶν δὲ
αὐτῇ Ποσειδῶν, δύο ἐγέ-
νησε παῖδας, ὧν τὴν καὶ
Εφιάλτην, τοὺς Αλοείδας
λεγομένους. ἔτι κατ' ἐπισυ-
τὸν ἠΐξανον πλάτ & μὲν
πηναικῶν, μὴ καὶ δὲ ὀρ-
γαῖον ἐννέα δὲ ἐπὶ τὸν ἡμέ-
μεροι, καὶ τὸ μὲν πλάτ &
πηναικῶν ἔχοντες ἐννέα, τὸ δὲ
μέγας ὀργαῖον ἐννέα, πρὸς
Θεὸν μάχεσθαι διενοῶντο.

καὶ τὴν περὶ ὧσαν ὅτι τὸ
 Ὀλυμπον ἔδεισαν· ὅτι δὲ
 τὴν ὧσαν δύντες τὸ Πή-
 λιον, διὰ τοῦ ὄρεος τοῦ-
 τῶι ἠπείλου εἰς οὐρανὸν
 ἀναβήσιναι· καὶ τὴν μὲν θά-
 λασαν χῶσαντες τοῖς ὄρεσι,
 ποιήσιν ἕλερον ἤπειρον· καὶ
 τὴν γῆν, θάλασσαν· ἐμνῶντο
 δὲ, Ἐφιάλτης μὲν Ἦραν·
 ὧς τῶ δὲ Ἀρτεμιν· ἔδυσαν
 δὲ καὶ Ἀῖλῶν· τῶτον μὲν οὖν
 Ἑρμῆς ἐξέκλεψεν· ἀνῆλθε καὶ
 τὴν Ἀλφειοῦ ἐν ἀμάξει·
 Ἀρτεμις δὲ ἀπάτης· ἀλλάξα-
 σα γὰρ τὴν ἰδέαν εἰς ἑλαφον,
 διὰ μίσου αὐτῶν ἐπέδυσεν.
 οἱ δὲ, βουλόμενοι ἀποκτεῖναι
 τὸ θεῖον, ἐφ' ἑαυτοὺς ἠ-
 κόντισαν.

§. ζ. Καλύκης δὲ καὶ
 Αἰθλίου παῖς, Ενδυμίων
 γίγεται· ὅστις ἐκ Θεσσαλίας
 Αἰολέας ἀγαθὸν, Ἥλιν
 φέκῃσι. λέγουσι δὲ αὐτὸν
 πνέειν ἐκ Διὸς γινέσθαι. τῆ-
 του χάλλει διενεγκόντῃ ἠ-
 εῖσθαι Σελήνῃ· Ζεὺς δὲ αὐ-
 τῷ δίδωπεν ὃ βέλεται ἐλέ-
 γει· ὃ δὲ, αἰρεῖται κοι-
 μᾶσθαι διὰ παντὸς ἀθά-
 νατῶ καὶ ἀγήρω μέ-
 νων.

Proinde Olympo Ossam im-
 posuerunt, Pelioque super
 Ossam imposito, eum in mo-
 dum cœlum conscensuros se
 minitabantur. Ingestis ad
 hæc montibus, de mari con-
 tinentem, deque terra rursus
 maria se reddituros dictita-
 bant. Quinetiam Ephialtes
 Junonem, Otus autem Dia-
 nam sibi conjugem deposce-
 bant. Martem insuper in vin-
 cula conjecere: quem de-
 mum Mercurius furto eri-
 puit. Diana interim Aloidas
 per dolum de curru peremit;
 nam in cervam mutata per
 eorum medium exilivit. Tum
 hi velut in feram collimaturi,
 alter alterum telis conjec-
 tis occiderunt.

§. 5. Ad hæc Endymion ex
 Calyce & Aëthlio nascitur:
 qui eductis Æolensibus è
 Thessalia Eliden transmigra-
 vit. Nec desunt qui eum Jove
 natum esse memorent. Hunc
 ob eximiam corporis pulchri-
 tudinem Luna flagrantissimè
 deperivit. Qui data ab Jove
 quæcunque vellet, deligendi
 potestate, cum somno perpe-
 tuo immortalem sibi juven-
 turem concedi postulavit.

§. 6. Cæterum Ætolus Endymionis & Seidis Nymphæ, aut Naidis, five, ut quidam aiunt, Iphianassæ filius fuit. Qui cum peremisset Apin Phoronei filium, atque in Curetidem terram aufugisset, occisis hospitibus, Phthiæ & Apollinis filiis, Doro & Laodoco, ac Polypræte, suo de nomine terram Ætoliam appellari voluit. Sed ex Ætolo & Pronoe Phorbi filia Pleuron & Calydon nati sunt: à quibus, quæ sunt illis cognomines in Ætolia urbes, nomen acceperunt.

§. 7. Pleuro ducta uxore Xanthippe, Dori filia, Agenorem procreat, & filias Streopen, Stratoniceνque & filium Leophontem. Calydon autem ex Æolia Amythaonis filia, Epicasten & Protogeneam suscepit, ex qua & Marte nascitur Oxilus. Agenor Pleuronis filius, Epicasten Calydone natam conjugem duxit, de qua Parthaonem & Demonicen genuit: quæ ex Marte, Evenum, Molum, Pylum, Thestiūque conceptos peperit.

§. 5. Ενδυμίωνος δὲ καὶ Σηίδος νύμφης, ἡ Νηΐδος, ἡ, ὅς πνεες, Ἰφίανασσης, Αἰ' πολός. ὃς ἀποκτείνας Ἀπιν τὸν Φορωνέως, καὶ φυγὼν εἰς τὴν Κουρήπιδα χώραν, κτείνας τοὺς ὑποδεξαμένοις, Φθίας καὶ Ἀπόλλωνος υἱοῖς, Δῶρον καὶ Λαοδόκον, καὶ Πολυπρίτην, ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν χώραν Αἰ' τωλίαν ἐκάλεσε. Αἰτωλοῦ δὲ καὶ Περονόης τῆς Φόρβου, Πλευρόν καὶ Καλυδῶν ἐγένετο· ἀφ' ὧν αἱ ἐν Αἰ' τωλίᾳ πόλεις ὠνομάσθησαν.

§. 7. Πλευρόντος τοῦ γήμας Ξανθίππῳ τὴν Δῶρον, παῖδα ἐγέννησεν Ἀγρήνορα· Στρατόνικας δὲ, Στεροπὴν καὶ Στρατονίην καὶ Λεοφόντην. Καλυδῶντος δὲ καὶ Αἰ'ολίας τῆς Ἀμυθαόνος, Ἐπικάστη [καὶ] Περγοχόρεια· ἐξ ἧς καὶ Ἀρεῖος, Ὁξύλοσ. Ἀγρήνωρ δὲ ὁ Πλευρόντος, γήμας Ἐπικάστην τὴν Καλυδῶντος, ἐγέννησεν Παρθάονα καὶ Δημονίην· ἧς καὶ Ἄρεος, Εὐνήος, Μῶλοσ, Πύλοσ, Θέστιος.

§. 7. Εὐνήθ' ἔκ' αὐτῷ ἱέρουσι Μάρπισσαν. ἡ δὲ Ἀπόλλωνος μνησδομένου, Ἰδας ὁ Ἀταρείας ἥρπασε, λαβὼν τῷ Πισσηδῶνι ἄρμα, ἰστίπτεον· δῶκ' αὖ δὲ Εὐνήθ' ἐφ' ἁματῶν, ὅπῃ τὸν Λυκέρμαν ἦλθε ποταμὸν· κατὰ λαβεῖν δ' ἐδωκέμεν, τὴν ἱπποῖς ἀπίσπραξεν· ἑαυτὸν δ' εἰς τὸν ποταμὸν ἔβαλε· καλεῖται Εὐνήθ' ὁ ποταμὸς παρ' ἐκείνου.

§. 8. Ἰδας δὲ εἰς Μεσσηνίῳ φθάζεσθαι, καὶ αὐτῷ ὁ Ἀπόλλων ἐπιπύχων, ἀφαιρεῖται τὴν κόρην. μαχημένων δὲ αὐτῶν ἐπὶ τῇ τῆς παιδὸς γάμῳ, Ζεὺς διαλύσας, ἐπίτρεψεν αὐτῇ τῇ παρδίνῳ ἐλέσθαι ὁποτέρῳ βούλεται σιωοικαίν. ἡ δὲ, δεισαμένη ὡς αὐτὴν γηρώσαν αὐτὴν Ἀπόλλων καταλίπει, καὶ Ἰδαν εἴλετο ἄνδρα.

§. 9. Θεσίφ' ἔξ' Εὐρυθιμίδος καὶ Κλεοβοίας, ἐγένοντο θυγατέρες μὲν Ἀλκυόνας, τῇ ἑρμηνείᾳ ἄρρενες δὲ, Ἰφικλῶν, Εὐῖππος, Πλήξιππος, Εὐρύπυλος.

§. 10. Παρθάωνος δὲ καὶ Εὐρύτης ἱπποδάμαντος, ἐγένοντο

§. 8. Evenus genuit Marpessam, quam cum Apollo sibi collocari in matrimonium quaeriraret, Idas Aphareus filius, accepto à Neptuneo curru pennato, rapuit: illum inde è curru insequens Evenus, ad amnem Lycormam venit, neque assequendi voti compos factus equos jugulavit, seque ipsum deinceps in fluvium præcipitem dedit: eique Eveno nomen inditum fuit.

§. 9. At Idæ Messenen proficiscenti obviam factus Apollo virginem aufert. qui cum inter se de puellæ matrimonio concertarent, Jupiter eorum lite diremptâ, virgini, utri collocari vellet, optionem dedit. Hæc veritate se anum factam Apollo defereret, Idam sibi virum esse maluit.

§. 10. Thestius verò ex Eurythemide Cleobææ filia, fœminei sexus quidem, Althæam & Hypermnestram sustulit: mares autem, Iphiclum, Evippum, Plexippum Eurypylumque creavit.

§. 11. Parthaonis verò & Eurytes Hippodamantis filij

fuerunt OEneus, Agrius, Al-
cathous, Melas, & Leuco-
peus: filia Sterope, de qua
& Acheloo Sirenas ortas esse
dicunt.

παῖδες, Οἶνους, Ἀγρίου,
Ἀλκάδου, Μέλαι, Λευκο-
πύς· θυγάτηρ δὲ, Στεροπὶ.
ἐξ ἧς καὶ Ἀχελφύη, Σειρῶνας
ἤλυθον λέγουσιν.

CAP. VIII.

Κ Ε Φ. η.

SEd OEneus Calydone
imperans vitis plantam à
Dionysio primus accepit, ac
ducta uxore Althæa Thestij
filia, Toxeum gignit, quem
ipse, quòd fossam translie-
rit, interfecit: & post hunc,
Thyreum & Clymenum, fi-
liam quoque Georgen, quæ
nupsit Andræmoni: ac Deia-
niram, quam nonnulli Al-
thæam ipsam ex Dionysio
genuisse ferunt. Hæc autem
aurigandi perita rem belli-
cam exercebat: de cujus ma-
trimonio Hercules cum A-
cheloo dimicavit.

Οἶνους δ', εὐασλευὼν
Καλυδῶν, παρὰ
Διονύσου φυτὸν ἀμπέλου
πρῶτον ἔλαβε. γῆμας δὲ
Ἀλθαίαν τῷ Θεσίῳ, καὶ
καὶ τοξέα· ὃν αὐτὸς ἐκτε-
νεν ὑπερπηδῶσάντα τὸν τά-
φρον καὶ πρὸ τοῦτον, θυ-
ρίαν καὶ Κλύμενον, καὶ θυγα-
τέρα Τόξην, ἣν Ἀνδραί-
μων ἐξημέρω καὶ Διηΐειραν.
ἣν Ἀλθαίαν λέγουσιν ὡς Διο-
νύσου ἡμνησμένην αὐτῇ δὲ ἡνιέ-
χε [καὶ τὰ] καὶ πόλεμον ἦσεν·
καὶ περὶ τῆς γάμων αὐτῆς Ἡρα-
κλῆς πρὸς Ἀχελῶον ἐπάλαμ-
πεν.

§. 2. Sed Althæa ex OEneo
Meleagrum conceptum pe-
perit: quem Marte satum
quidam fuisse tradunt: ad
quem jam septem dies na-
tum ipsas advenisse Parcas,
ac dixisse aiunt: Tum Melea-
ger extinguetur, cùm stipēs
in foco accensus perustus
fuerit; Quod ubi mater audi-

§. β. Εὐφρόνησι δ' Ἀλθαία παῖ-
δας ἐξ Οἶνέως Μελέατρον·
ὃν ἐξ Ἀρεῖ καὶ ἡμνησμένην φασί.
τά τε δ' ὄντων ἡμερῶν ἐπὶ αἰ-
σθησάμεναι τὰς Μοῖρας,
φασὶ δὲ εἰπεῖν· Τότε πελ-
τύσει Μελέαχρον, ὅταν ἐκ τοῦ
ἔσθῃ ὅπῃ τῆς ἐχάρας δα-
λδὸς κατακαῖ· τὸ πο ἀκύνει.

σα, τὸν δαλὸν ἀνέλετο Αλ-
δαία, καὶ κατέδυτο εἰς λαφ-
ραία. Μελέαρχος δὲ, αὐτὴν
ἄτρωτος καὶ θυγαῖός τ' ἦν
ἰδὼν, τὸνδε τὸν τρόπον
ἐπελεύθησεν. Εἰσιὼν καρ-
πῶν ἐν τῇ χώρᾳ θυομένων
πρὸς ἀπαρχὰς Οἶνους θεοῖς
πᾶσι δύνων, μόνῃς Ἀρτέμι-
δος ἐξελάδουτο. μινύσσουσα
δὲ ἡ θεὸς, χάσας ἐφῆκεν
ἕξοχον μέγας τε καὶ ῥώμῃ,
ὅς τίς τε γλῶσσαν ἀπορρῖν ἐπι-
δει, καὶ τὰ βοσκήματα κῆ-
ποις ἐντυγχάνοντας διέφθε-
ρην. ἐπὶ τοῦτον τὸν χά-
σας, τοῖς ἀείσοις ἐν τῇς
Ἑλλάδος πάντα ἐκάλεσε,
καὶ πρὸ κτήνασιν τὸν θυ-
εον, τίς δὲ δὲ δώσειν ἀρι-
σεῖον ἐπηγγέλατο. οἱ δὲ
συνελθόντες ὅππῃ τίς τῶν χά-
σας θῆραν, ἦσαν οἵδε·
Μελέαρχος Οἶνους· Δρύας
Ἀρεῖος ἐκ Καλυδωνος ἕτοιοι.
Ἴδας καὶ Λυγκεύς Αφάρειος,
ἐκ Μεσσηνίας· Κάστωρ καὶ
Πολυδεύκης, Διὸς καὶ Λή-
δας, ἐκ Λακεδαιμόνων.
Θησεύς Αἰγέως, ἐξ Ἀθη-
νῶν· Ἀδμητὸς Φέρητος,
ἐκ Φερῶν· Λυκάριος καὶ
Κηφεύς, Λυκούργου, ἐξ

vit, stipitem, ex igne subla-
tum, intra arcam asservandi
causâ condidit. Porro Me-
leager cū naturâ esset in-
vulnerabilis ac fortis, hunc
in modum occubuisse dici-
tur. Cū annuæ in agro fru-
ges rediissent, earum primi-
tias Oeneus Diis omnibus,
unâ tantūm Dianâ per obli-
vionem prætermisâ, conse-
cravit. Quocircâ irata Dea
aprum immisit, & magnitu-
dine & robore insignem, qui
terram coli, ac in ea fata fieri
minimè sinebat, pecorâque
omnia, & obvium quemque
tollebat è medio. In hunc κα-
que aprum valentissimum
quemque convocavit, εἰque
qui feram tam immanem oc-
cidisset, pellem pulcherrimi
facinoris præmium se daturū
pollicetur. Qui autem ad apri
venationem convenerunt, hi
fuere; Meleager Oemei,
Dryas Martis, hi Calydonij
sunt. Idas & Lynceus Apha-
rei, Messenij; Castor ac Pol-
lux fratres, Jovis & Ledæ
filij, Lacedæmonij; Theseus
Ægei Atheniensis; Admetus
Pheretis, domo Pheris; An-
cæus Cepheúsque; Lycurgi, ex

Arcadia : Jason Æsonis ab Iolco : Iphicles Amphitryonis , Thebanus : Pirithous Ixionis , Larissæus ; Peleus Æaci , à Phthia : Telamon Æaci , Salaminus : Euryton Actoris , Phthius : Atalanta Schœnei , ab Arcadia : Amphiarus Oiclis , Argivus : Quibus cum & Thestij filij fuerunt. Hos OËneus novem dies , ubi convenerunt , hospitio excepit : decimo autem post die Cepheum Anceumq; ac nonnullos alios venatum ire cum fœmina indignum facinus esse reputantes , Meleager Cleopatrx , quæ Idæ & Marpessæ filia erat , maritus , quod ex Atalanta quoque liberos procreare desiderabat , illos cum ipsa simul in venationē exire compulit. Deinde verò cum clarissimi illi venatores aprum ipsum circumstitissent , Hy-leus atque Anceus à bellua crudeliter vulnerati interierunt. Sed Peleus Euritionem nolens jaculo confodit; & Atalanta omnium prima feram in tergo sagitta percussit : post illam verò Amphiarus aprum in oculo vul-

Αρχαδίας. Ἰάσον Αἴωνος, ἐξ Ἰωλκοῦ Ἰφικλῆς Ἀμφι-
τρύωνος, ἐκ Θηβῶν Πει-
ρίδου Ἰξίωνος, ἐκ Λα-
ρίσσης Πηλεὺς Αἰακοῦ, ἐκ
Φθίας Τελαμῶν Αἰακοῦ,
ἐκ Σαλαμῖνος Εὐρυτίων
Ἀκτοῦρος, ἐκ Φθίας Ἀτα-
λάτῃ Σχεινέως, ἐξ Ἀρχα-
δίας Ἀμφιάρεος Οἰκλέους,
ἐξ Ἀργεῖοις. μετὰ τούτων καὶ
οἱ Θέσις παῖδες. σωελ-
δόντας δὲ αὐτοὺς, Οἰνέως
ὅτι ἐνέα ἡμέρας ἐξένισε.
τῇ δεκάτῃ δὲ, Κηφείως καὶ
Ἀγκαίου καὶ πνὸν ἀγῶν
ἀπαξίντων μετὰ γυναικὸς
ὅτι πλὴν θῆραν ἐξέναι, Με-
λέαγρος, ἔχων γυναικα
Κλεοπάτραν, πλὴν Ἰδοῦ καὶ
Μαρπίσσης θυγατέρας, βου-
λόμενος δὲ καὶ ἐξ Ἀταλάν-
της τέκνον ποιήσασθαι, σωη-
νάγκασεν αὐτοὺς ὅτι πλὴν θῆ-
ραν μετὰ ταύτης ἐξέναι. πε-
ρισσάντων δὲ αὐτῶν τὸν χά-
σεν, ὧς ἔλπει μὲ καὶ Ἀγκαῖος
ὥσθ' ὅτι θῆρας διεφάρησαν.
Εὐρυτίωνα δὲ Πηλεὺς ἄ-
κων κατηκόντισε. τὸν δὲ χά-
σεν παρὸν μὲ Ἀταλάτῃ εἰς
τὰ νῶτα ἐτόξευσεν. διὰ τε-
ρος δὲ Ἀμφιάρεος εἰς τὸ ὄφ-

δαλμών. Μελέαγρος δὲ αὐ-
τὸν εἰς τὸν κενεῶνα πη-
ξας, ἀπὶ κτείνει· καὶ λαβὰν
τὸ δῖρα, ἔδωκεν Ἀτλαάν-
τῃ. οἱ δὲ Θεσίῳ παῖδες
ἁδουῶντες, εἰ παρόντων
ἄνδρων, γυνὴ τὰ ἀρετὰ ἀνέ-
ψετται, τὸ δέρος αὐτῇ ἀφεί-
λοντο· καὶ γένος αὐτοῖς περ-
σέειεν λέγοντες, εἰ Μελέα-
γρος λαμβάνειν μὴ παρασπεί-
το. ὁρμηθεὶς δὲ Μελέαγρος,
τὸν γὰρ Θεσίῳ παῖδας ἀπὶ κ-
τείνει, τὸ δὲ δέρας ἔδωκε τῇ
Ἀτλαάντῃ.

§. γ. Ἀλθαία δὲ, λυ-
πηθεῖσα ὅτι τῇ ᾗ αὐτῇ
φῶν ἀπωλεία, τὸν δαδὸν
ἦψε· καὶ ὁ Μελέαγρος ἐξαί-
φνης ἀπέθανεν. οἱ δὲ φε-
ρὸν ἔχ' ἔτι Μελέαγρον πε-
λευτῆσαι. ἀμφισβητούμενον
δὲ τῆς θύρας [φασὶ] ᾗ
Θεσίῳ παῖδων, ὡς Ἰφί-
κλου πρῶτου βαλόντος,
Κέρησι καὶ Καλυδωνίοις πό-
λεμον ἐνεκῶναι. ἐξελθόν-
τος δὲ Μελέαγρου, καὶ π-
τας ᾗ Θεσίῳ παῖδων φο-
νέσαντος, Ἀλθαίαν ἀεὶ
σαδαι κατ' αὐτῆς. τὸν δὲ ὁρ-
μζόμενον οἵκοι μένειν. ἦδη
δὲ ᾗ πολέμων τοῖς πεί-

neravit: inde Meleager trans-
fisso latere, belluam interfe-
fecit: mox detractam pellem
Atalantæ muneri dedit. Tum
Thestij filij, quod viris præ-
sentibus, fœminæ præmia
concedantur, indignum pu-
tantes, pellem Atalantæ do-
natam abripiunt: quam sibi
jure sanguinis obvenire, si
Meleager eam capere nolit,
affirmabant. Quamobrem
irarum plenus Meleager The-
stij filios obtruncavit, ac pel-
lem Atalantæ restituit.

§. 3. Interea verò Althæa
mœrore confecta de fratrum
cæde, stipitem rursus accen-
dit, quo facto, Meleager ex-
templò contabuit. Sunt au-
tem, qui Meleagrum non ita
extinctum fuisse dicant: Sed
cùm Thestij filij de fera ita
contenderent, quod primus
omnium Iphicles aprum sau-
ciasset, Curetibus & Calydo-
niis bellum conflatum esse.
Inde in medium progressus
Meleager, nonnullos etiam de
Thestij filiis occidit. Tum
Althæam filium execratam
fuisse aiunt, eum verò ob
conceptam iram domi man-
sistasse. Dehinc hostibus ad
mœnia

monia proximè accedentibus, & civibus ipsum suppliciter, ut patriæ laborāti opem ferret orantibus, ægrè ab uxore persuasum tandem domo exiisse memorant: atque ubi reliquos Thestij filios occidit, pugnando, in humanis esse defuisse. Post autem Meleagri interitum, Althæa & Cleopatra sese suspenderunt. Et, quæ mortuum deploraverunt mulieres, in aves sunt commutatae.

§. 4. OEneus, Althæa ubi è vita discessit, Peribœam Hipponi filiam duxit uxorem. Is autem, qui Thebaidem conscripsit, expugnata Oleno, accepisse hanc in præmium ait, OEneæ. Sed Hesiodus, ex Oleno Achaïæ oppido, deploratam ab Hippostrato Amaryncei filio, Hipponoum patrem misisse ad OEneum, qui tum procul à Græcia agebat, ut ipsam longè aliquò amandaret, præcepisse.

§. 5. Sunt quoque qui referant, Hipponoum, cùm filiam suam ab OEneo vitiatam fuisse cognovisset, gravidam ipsam ad hunc ablegasse, quæ demùm OEneo

χρησθεύσασθαι, καὶ τῶν πολιτῶν ἀξιοῦντων μεθ' ἑκταθείας βοηθεῖν, μάλιστα πειθέμενα ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἐξελθόντων, καὶ τὰς λοιπὰς κτείναντα τῶν Θεσίου παιδῶν, ἀποδανεῖν μαχόμενον· μετὰ δὲ τὸν Μελεάχου θάνατον, Ἀλθαῖα καὶ Κλεοπάτρα ἑαυταὶ ἀνέστησαν. αἱ δὲ θρηνῶσαι τὸν νεκρὸν γυναικίαι, ἀπὸ πνεύματος ἦσαν.

§. 4. Ἀλθαῖα δὲ ἀποθανούσης, ἔγημεν Οἰνεὺς Περειβοίαν τὴν Ἰππονόου. ταύτῃ δὲ, ὁ μὲν χράσας τὴν Θεβαΐδα, πολέμους ὠλέοντος, λέγει λαβεῖν Οἰνεὰ γέρας· Ἡσίοδος δὲ, ἐξ ὠλέοντος τῆς Ἀχαΐας ἐφ' ἑκατόμηνον ὑπὸ Ἰπποστράτου τῷ Ἀμαρυγκίῳ, Ἰππὸνεν τὸν πατέρα πῦρ φαιεῖν πρὸς Οἰνεὰ πόρρω τῆς Ἑλλάδος ὄντα, ἐντειλάμενον ἀπεστεῖλαι.

§. 5. Εἰς δέ πινες οἱ λέγοντες Ἰππονόου ἐπ' ἑκτόντα τὴν ἰδίαν θυγατέρα ἐφ' ἑκατόμηνον ὑπὸ Οἰνεῳ, ἔγκυν αὐτῇ πρὸς τῆτον ἀποπύσαι. ἐξηνήθη ὅτι ἐν ταύτῃ

Οἶν' ἢ Τυδεύς. Πίσσανδρ' οὖν
 δὲ αὐτὴν ἐκ Γόργης ἤγα-
 θαι λέγει. τῆς γὰρ θυγα-
 τρός Οἶν' ἢ ἀπὸ τῆς βύ-
 λησιν Διὸς ἐρεχθίῳ. Τυ-
 δεύς δὲ, αὐτὸν ἡρόδοτος
 ἡμῶν, ἐρυγασθέντι, κτεί-
 νας, ὡς μὲν πινεὶ λέγουσιν,
 ἀφελθὼν Οἶν' ἢς Ἀλκί-
 δορον· ὡς δὲ ὁ τῶν Ἀλκ-
 μαονίδων γρηγορῶς, τοὺς
 Μέλαν' οὖν παῖδας ἐπεου-
 λεύοντας Οἶν' ἢ, Φινέα,
 Εὐρύαλον, Τήρλαον, Ἀν-
 πόχην, Εὐμήδην, Στέρνο-
 πην, Χαίδιππον, Σθένε-
 λον· ὡς δὲ Φερεκύδης φη-
 σιν, Ωλένιον ἀδελφὸν ἴδιον.
 Ἀχίου δὲ δίκας ἐπάροντ' οὖν
 αὐτῷ, φυχὴν εἰς Ἀργίον,
 ἦκε πρὸς Ἀδράστον· καὶ τῶν
 τέκνων γήμας θυγατέρας. Διὸς
 Πάλλω, ἐγγόνισι Διομήδην.
 Τυδεύς μὲν οὖν, ὅττι Θήβας
 μετὰ Ἀδράστου στρατεύμα-
 νον, ὑπὸ Μελαλίππου τρα-
 πείδης ἀπώδυνεν.

§. 5. Οἱ δὲ Ἀχίει παῖδες
 Θέρσιππος, Οἰχρὸς, Πέ-
 δος, Κελεύπης, Λυκωπύς.
 Μελαλίππος, ἀφελόμενοι δὲ
 Οἶν' ἢς βασιλείαν τῷ πατρὶ
 ἔδωκαν καὶ πρὸς τὴν ζῶντα

Tydeum peperit. Pisander
 autem ipsam ex Gorge or-
 tam esse ait, Oeneúmque ita
 volente Jove, filiam arden-
 tissimè deperisse. Tydeus ve-
 rò, cùm jam vir fortissimus
 evasisset, interfecto, ut qui-
 dam docent, Oenei fra-
 tre Alcatheo, in exilium
 fuit ejectus. Sed is, qui Alc-
 mænidem tragædiam scrip-
 sit, testatur, Melanis filios
 Oeneo insidiantes, nempe
 Phineum, Eurialum, Hyper-
 laum, Antiochen, Eumedem,
 Sternopem, Xanthippum, ac
 Sthenelum: ut verò Phere-
 cydes ait, Olenium fratrem
 ipsum suum: Agrio autem ipsi
 dicam impingente, confugis-
 se ad Argivos, Adrastumque
 adisse; ductaque ejus filia
 Deiphyle in matrimonium,
 Diomedem procreasse. Ty-
 deus itaque adversus Thebas
 cum Adrasto in bellum pro-
 fectus, à Menalippo vulne-
 ratus occubuit.

§. 6. Sed Agrii filij, Ther-
 sippus, Onchestus, Prothous,
 Celeutor, Lycopeus, Mela-
 nippus, occupatum Oenei
 regnum patri attribuerunt:
 quinetiam viventem adhuc

OENEUM in vincula conjec-
tum flagris cadebant. Deinde
verò Diomedes ab Argis
regressus cum altero clancu-
lūm, Agrij quidem filios pre-
ter Onchestum, Thersip-
rūmq̃ue omnes è medio su-
stulit, quoniam illi in Pello-
ponnesum ex fuga sese antea
receperant. Atqui regnum,
cū jam senio confectus
Oneus esset, Andræmoni
Oenei filio marito concessit
habendum, OENEUMQUE in
Peloponnesum abduxit. Sed
qui periculum evaserant, A-
grij filij in insidiis latitantes,
circa Telephi Vestam in Ar-
cadia senem occiderunt. Ve-
rū vitā functum Diome-
des Argos translatus, hīc,
ubi nunc ab eo urbi nomen
est inditum OENOË, sepelivit:
& ducta uxore Ægialeā A-
drasti filia, sive, ut aliis pla-
cet, Ægialei, contra Thebas
Trojāmq̃ue militasse perhi-
bent.

τὸν ΟΙ'νέα καδάρξαντες ἡμί-
ζοντο. ὕστερον δὲ Διομήδης
ἐξ Ἀργεῖας ἀπαγαγόμενος
ματ' αἰλλοῦ κρύφα, τὲς γὰρ
Ἀχίου παῖδας, καὶ τοὺς ΟΙ-
χιδῶ καὶ Θερσίππου, πάν-
τας ἀπέκτεινεν· ἔπειτα γὰρ
φθάσαντες εἰς Πελοπόννη-
σον ἔφυγον· τὼ δὲ βασι-
λεῖαν, ἐπειδὴ γηραιὸς ὡς
ὁ Οἰνεὺς, ἀνδραμόνι παρ
τῷ δουρατίᾳ τῷ ΟΙ'νέως
γῆμαι πείδωκε· τὸν δὲ ΟΙ'-
νεα εἰς Πελοπόννησον ἤγα-
γον· οἱ δὲ διαφυγόντες Ἀχίου
παῖδες, ἐπεδρεύσαντες πε-
ρὶ τῷ Τηλέφῳ Ἐρίαν τῆς
Ἀρχαδίας, τὸν προσβόλῳ
ἀπέκτειναν. Διομήδης δὲ,
τὸν νεκρὸν εἰς Ἀργεῖας κο-
μίτας, ἔθαψεν, ἔνθα νῦν
πόλις ἀπ' ἐκείνου Οἰνόη κα-
λεῖται, καὶ γῆμαι Αἰγιά-
λειαν τῷ Ἀδράστῳ, ὃς
ἔνιοί φασι, τῷ Αἰγαλέως,
ὅτι τε Θήβας καὶ Τροίαν ἐστρά-
πτυσεν.

CAP. IX.

ΚΕΦ. 9.

CÆTERUM ex Æoli filiis
Athamas Boeotiz Re-
gulus, ex Nephele mæstem
genuit Phrixum, filiam verò

Τὸν δὲ Αἰδὼς παῖδων,
Αἰδάμαι δαμαστυὰν
Βοιωτίας, ἐκ Νεφέλης τεκνοῦ
γὰρ παῖδα φείξον, δουρατίᾳ δ'

Εἰ μὲν αὖτις δὲ Ἰνώ γα-
 μιῖ ἐξ ἧς αὐτῇ Λέαρχος καὶ
 Μελικέρτης ἐγένοντο. ὁπότε
 αὐτὴ δὲ Ἰνὸ τοῖς Νεφέ-
 λης τέκνοις, ἔπεισε ταῖς γυ-
 ναῖκας τὸν πυρὸν φεγγεῖν·
 λαμβάνουσαι δὲ κρύφα τῆς
 αὐδρῶν, ὅτετο ἔπρασσον. Ἡ
 δὲ, πεφυγμένους πυρὸς
 διχομήνη, καρπὸς ἐτησίους
 ἔκ ἀνδρῶν. διὸ πέμπων ὁ
 Ἀδάμας εἰς Δελφούς, ἀπαλ-
 λαγνὴ ἐπυνθάνετο τῆς ἀφο-
 ρίας. Ἰνὸ δὲ τὰς πημοδύν-
 τας ἀνέπεισε λέγων, ὡς εἴη
 καχνησμένον πῦρ σάσαι τινὶ
 ἀκαρπίαν, ἐὰν σφαγῇ Διὶ
 ὁ Φείξ. ὅτετο ἀκύντας Ἀ-
 δάμας, συναναγκάζοντο
 ὑπὸ τῆς τινὶ γλῶσσει κοινώ-
 των, τῷ βεβῶ, παρέστησε
 Φείξον. Νεφέλη δὲ μὲν τῆς
 θυγατρὸς αὐτὸν ἀνῆρπασε.
 καὶ παρὰ Ἑρμοῦ λαβῶσα χρυ-
 σόμαλλον κρινὸν ἔδωκεν. ἐφ'
 οὗ φεγγέμοι δι' ἕρπου, καὶ
 μεταξὺ γλῶσσει ἐβόησαν, καὶ
 δάλασσαν. ὡς δὲ ἐγένοντο
 κατὰ τινὶ μεταξὺ καί μιν
 δάλασαν Σιγείου καὶ Χερ-
 ρονήσε, ὧς δὲ εἰς τὸν
 βυθὸν ἢ Ἑλλη. καὶ καὶ θα-
 νείας αὐτῆς, ἀπ' ἐκείνης

Hellen. & is uxore Nephēle
 mortuā, Inonem sibi connu-
 bio jungit: de qua Learchum
 & Melicerten filios habuit.
 Sed infidias nectens à Ne-
 phele natis Ino, triticum ut
 torrerent mulieres, persuasit,
 quo sumpto clam viris, im-
 perata faciunt. Terra, quod
 fruges tostas excepisset, an-
 nonam minimè tribuebat.
 Quocirca Delphos Athamas
 de caritate ac penuria rerum
 vitanda misit, qui scitaren-
 tur oraculum. Ino verò, mis-
 sos ad id respondendum in-
 duxit, ut, si sterilitate liberari
 velint, Apollinem præcepisse
 referant, Jovi Phrixum esse
 jugulandum. Quod ubi acce-
 pit Athamas, cum ab agro-
 rum colonis impelleretur,
 Phrixum ad aram constituit.
 Nephēle interim ipsum cum
 filia eripuit, & à Mercurio
 aurei velleris arietem acce-
 ptum dedit: quò cum per æ-
 rem veherentur, quidquid
 terræ ac maris interjacebat,
 superarunt. Post cum ad id
 freti, quod Sigeum inter &
 Chersonesum existit, venis-
 sent, Helle in profundum
 decidit, ibique extincta, ab ea

helleſpōtus appellatur. Phrixus autem in Colchos uſque penetravit, huc ſcilicet, ubi Æetes Solis ac Perſeidis filius imperabat. Hanc Circes & Paſiphaes, quam Minos conjugem habuit, ſororem fuiſſe perhibent. Æetes itaque Phrixum hoſpitio ſuſcepit, eique Chalciopen unam ex filiabus nuptui dedit. Hic autem Jovi Phyxio velleris aurei arietem ſacrificavit: & ejus pellem Æetæ ſocero dono dedit. Is autem ad quercum in Martis luco eam clavis affixit. Phrixus verò ex Chalciope Æetæ filios quatuor extulit, Argū, Melanem, Phrontidem, & Cytorum.

§. 2. Athamas deinde ob Junonis iram, & filiis etiam, quos ex Inone ſuſtulerat, orbatus fuit. Ipſe enim furore percitus Learchum ſagittâ interemit. Ino autem Melicertam ſecum ipſa in mare dejecit. Is è Bæotia pulſus Deum rogavit, ubinam gentium eſſet habiturus; oraculo verò monitus eſt, eo in loco, ubi ab agreſtibus animantibus hoſpitio exceptus fuerit, ſedem poneret. Qui, cūm

Εὐλήποντο ἐκλήθη τὸ πῖλαρος· Φεῖξε δὲ ἦλθεν εἰς Κόλχους, ὃν Αἰήτης ἐβασιλεύει παῖς Ἡλίου καὶ Περσίδος· ἀδελφῆς δὲ Κίρκης, καὶ Πασιφάης, ὡς Μίνως ἑγνήμην. ἔτετο αὐτὸν ὑποδέχεται, καὶ μίαν ἤνδ' ἀνγαγέσθην Χαλκιδόπην δίδωσιν. ὁ δὲ, τὸν χρυσόμαλλον κριὸν Διὶ Δύει φυξίῳ τὸ δὲ τύτου Νέρας Αἰήτη δίδωσιν. ἐκείνη δὲ αὐτὸ πρὶ δρυὶ ἐν Ἀρεῖ ἄλλοι χαθύλωσιν. ἐγένοντο δὲ ἐκ Χαλκιδόπης τῆς Αἰήτι πῶσες Φεῖξε παῖδες, Ἀργῶς, Μέλως, Φρόντις, Κύπρις.

§. β. Ἀθάμας δὲ ὕσων διὰ μύθῳ Ἡρας, καὶ ἤνδ' ἐξ Ἰνός· ἐστρέθη παῖδων. αὐτὸς μὲν γὰρ μαρεῖς, ἐτόξευσεν Λεάρχον· Ἰνὴ δὲ Μελικέρτῳ μεθ' ἑαυτῆς εἰς πῖλαρος ἔρριψεν. ἐμπῶν δὲ τῆς Βοιωτίας, ἐπυνάνατο τῷ θεῷ ποῦ χαπιηκήσει· χρυσίδιντος δὲ αὐτῇ χαπικεῖν ἐν ᾧ ἄνθρωπος ὑπὸ ζώων ἀγρίων ξενιδοῖ· πολλὰ χόρειν διελ-

δὸν, ἐπέπχε λύκοις περὶ
 λάπων μερὶς τεμομένοις·
 οἱ δὲ θεωρήσαντες αὐτὸν,
 ἃ διερῶτο ἀπολιπόντες
 ἔφυγον. Ἀθάμας δὲ κτίσας
 τὴν χώραν, Ἀθαμαντίαν ἄφ'
 ἑαυτοῦ περιηγάδου. καὶ γή-
 μας Θμισὴ τὴν Τφίαν,
 ἐγγόνου Λεύκωνα, Ερυ-
 θρόων, Σχρινία, Πτόον.

§ γ. Σίσυφος δὲ Αἰό-
 λε κτίσας Εφύραν τὴν νῦν
 λεγόμενὴν Κόρινθον, γα-
 μεῖ Μερσίππην τὴν Ἀτλαν-
 τος. ἐξ αὐτῆς παῖς γίνεται
 Γλαῦκος, ὃς παῖς Βελλερο-
 φόντης ἐξ Εὐρυμέδης ἐγγυ-
 νήδου· ὃς ἐκτενε τὴν πεί-
 πον Χίμοιραν. κολάζει-
 ται δὲ Σίσυφος ἐν ᾧ δού,
 πύθρον τῆς χειρὸς καὶ τῇ κε-
 φαλῇ κυλίαν, καὶ τῦτον
 ὑπερβάλλειν δόλων, οὐδὲς ἢ
 ὠδόμενος ὑπ' αὐτοῦ, ὠδῶ-
 νται πάλιν εἰς τὸ πῦρον. ὅρας
 δὲ ταῖς τὴν δίκην, διὰ
 τὴν Ἀστυπὸν θυγατέρα Αἴ-
 γιναν. ἀφῆσαντα γὰρ αὐτῇ
 ἄρφα Δία. Ἀστυπὴ μινύσσει
 ζητοῦσθαι λέγεται.

§ δ. Δηῖον ἢ Φακιδεύων
 τὴν Φωκίδος, Διομήδεω ἢ

multum terrarū peragrasset,
 lupis qui ovium femoribus
 pascebātur, sit obviuſ: quem
 cū illi vidissent, quæ dila-
 niabant, relictis, in fugam se
 se dederunt. Post Athamas,
 regioni à se conditæ nomen
 Athamatiam imposuit. Dein-
 de Themistonem Hypſei fi-
 liam cepit uxorem, ex eaque
 Leuconē, Erythroen, Schæ-
 neum, & Ptoum genuit.

§ 3. Sisyphus autem Æoli
 filius conditâ Ephyrâ, cui
 nunc Corintho est nomen,
 Meropen Atlantis filiam sibi
 uxorem conjungit: ex iis
 Glaucus oritur, qui Bellerophontem ex Eurymede sus-
 cepit. Hic ignivomam Chi-
 mæram occidit. Ad hæc Sisy-
 phus apud inferos saxo ma-
 nibus & capite subvolvendo
 cruciatur, idque, ubi in sum-
 ma subvolvit, de integro mox
 ad ima devolvitur. Sunt, qui
 hanc pœnam ob Æginam A-
 ſopi filiam illatam ei fuisse
 dicant, quod occultum illius
 raptorem Jovem Aſopo fi-
 liam vestiganti detexisse fer-
 tur.

§ 4. Deion autem Phocidis
 Rex Diomedem Xuthi filiam

duxit uxorem: quæ illi filiam Aſteropeam parit, & mares Ænerum, Actorem, Phylacum, & Cephalum, qui Proctin Erechthei filiam sibi conjugavit. Hunc autem contra Aurora impatienter amans, rapuit.

§. 5. At Perieres Meſſena potitus, Gorgophonem Perſei filiam in matrimonium accepit: de qua Aphareus, Leucippus, Tyndareus & Icarus filij orti ſunt. Plerique verò Perieren aſſerunt non ex Æolo, ſed Cynorta, qui Anyclæ filius fuit, natum. Proinde quæ de Perieris nepotibus traduntur, ubi de Atlantis genere agetur, dicemus.

§. 6. Magnes autem Æoli filius, Naidem Nympham duxit uxorem, ex qua filios gignit Polydeſten ac Diſtyn. Hi Seriphum incoluere.

§. 7. Salmonæus autem prius quidem circa Theſſaliam habitavit; at reverſus ipſe in Elidem, urbem ibi condidit. Qui cum contumelioſus foret, ſequæ Jovi adæquaret, ſuæ ipſius impietatis pœnas luit. Nam ſe Jo-

υειδου γαμήϊ. καὶ αὐτῷ γίνονται θυγάτηρ μὲν Ἀφειροπία· παῖδες δὲ Αἰνιτὸς, Ἀκτῶρ, Φύλακος, Κίφαλος, οἱ γαμήϊ Πέρκριν τὴν Εἰρεχθέως. αὐτὸς δὲ ἡ Ἥως αὐτὸν ἀπαΐζει ἐραδίῃ.

§. ε. Πειήρης δὲ Μεσσηνίῳ καταχών, Γοργόφοντι τὴν Περσέως ἐγγυμῶν· ἐξ ἧς Ἀφαιεὺς αὐτῷ καὶ Λεύκιππος, καὶ Τυωδάρεως, ἔπτε Ἰκάριος, παῖδες ἐγένοντο. πολλοὶ δὲ τὴν Πειήριον λέγουσιν, ἐκ Αἰόλου παῖδα, ἀπὸ Κυνόρτα τῆς Ἀμούκλας· διότι τὰ περὶ τῆς Πειήριος ἐκγόνων, ἐν τῇ Ἀτλαντικῇ γίνεαι δηλώσονται.

§. ς. Μάγνης δὲ Αἰόλου γαμήϊ νόμφῳ Ναΐαδι. καὶ γίνονται αὐτῷ παῖδες, Πολυδέκτης, καὶ Δίſτνς. ἑτοὶς Σείριφον ὥκησαν.

§ ζ. Σαλμωνεύς ὅ, τὸ μὲν περὶ τὸν περὶ Θίεσσαν πόλιν κατέκειτο. παραγυρόμενος δὲ αὐτὸς εἰς Ἠλιν, ἐκεῖ πόλιν ἔκτισεν. ὕβρις ὅ, ὦν καὶ τῇ Διὶ ἐξισοῦσαι θέλων, διὰ τὴν ἀσέβειαν ἐκολλάθη. ἔλεγε γὰρ ἑαυτὸν τῇ

Δία, καὶ τὰς ἐσέινυ ἀφελόμεναι ἑαυτὰς προσέτασσε δύνειν. καὶ βυρσας μὲν ἐξηρημμένας ἐξ ἄφματ' ὑμᾶς λεβήτων χαλκῶν σύρων, ἔλεγε βροντῶν. βάλλον δὲ εἰς ἕρανδον αἰδομένας λαμπάδας, ἔλεγε ἀσπράττειν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν κερκυώσας, τὴν κηδεῖσαν ὑπ' αὐτῆς πόλιν καὶ τὰς οἰκήτορας ἠφάνισε πάντας.

§. η. Τυρὸς δὲ ἡ Σαλμωνέως θυγάτηρ καὶ Ἀλκιδίχης, πατρὸς Κρηδεῖ πατρὸς Σαλμωνέως ἀδελφῶν τρεφομένη, ἔρωτα ἶχε Ἐνιπέως ὅς ποταμὸς καὶ σιωεχῶς ὅπῃ τὰ τοῦτου ρεῖδρα φοιτῶσα, τοῦτοισι ἀποδιόρετο. Προσηδὼν δὲ εἰκαστὸς Ἐνιπέϊ, συγκατεκλίθη αὐτῇ. ἡ δὲ, γυνήϊα καὶ κρύφα διδύμοις, παῖδας ὁκπίδησεν. ἔγκυμαινών δὲ ὅν βρεφῶν, παλιόντων ἰσποφορῶν, ἵππος μίαν προσεφάμενη τῇ χαλῇ διατρέου ὅν βρεφῶν, πάλιν πρὸς προσώπου μέλει ἐποίησεν. ὁ δὲ ἰσποφορῶς ἀμφοτέρους τὺς παῖδας ἀνελόμεναι ἔδραχε. καὶ τ. μ.

vem esse prædicabat, & quæ illi dedicari solebant, ea sibi immolari jubebat. Necnon pelles detractas in quadriga cum leberibus æneis agitans tonitrua se concitare dictitabat; necnon jaculans in cœlum ardentes faces, fulgura se imitari jactitabat; Hinc ipsum Jupiter fulminat, urbemque ab eo conditam, extinctis civibus omnibus, solus æquavit.

§. 8. Cæterùm Tyro Salmoinei filia ex Alcidice gnata, cùm apud Cretheum Salmoinei fratrem aleretur, Enipei fluvij amore flagravit, atque ad illius fluentia continenter accedens, propter amnem conqueri minimè desinebat. Neptunus interim sumptâ Enipei formâ, cum ipsa concubuit. Hæc autem, cùm geminos clanculùm peperisset, infantes exponit. Expositis autem pueris, & equariis pastoribus prætereuntibus, equarum una, cùm infantium alterum unguâ tetigisset, faciei partem lividulam reddidit. Tum equarius infantes ambos suscepit alendos, & , cui lividula reddita est faciei pars,

pars, Peliam jugulavit, quasi Livium dixeris: alterum verò Neleum vocat. Qui cùm ad justam integràmque ætatem pervenissent, agnitâ matre, novercam, quòd ejus operâ parentem malè affectam percipissent, facto in eam impetu, occiderunt: quæ, tametsi intra Junonis templum confugere antevertisset, eam tamen Pelias super aram ipsam jugulavit: & in omnibus rebus Junonem negligebat.

6. 9. Atqui postea inter se discordiam exercere non desierunt. Neleus demùm regno pulsus Messenam commigravit, & Pylo urbe conditâ, Chloridem, Amphionis filiam sibi copulavit: de qua Peronem puellam genuit: sed mares, hosce, Taurum, Asterium, Pylaonem, Deimachum, Eurybium, Epidaum, Rhadium, Eurymenem, Evagoram, Alastorem, Nestorem, & Periclymenum: cui etiam Neptunus in varias se se formas transmutandi potestatem fecit: hinc pugnans, quo tempore Pylum urbem Hercules vi cepit, modò in leonem, modò in serpentem,

πρωιδέντα, Πελίαν ἐχλίσεν· τὸν δὲ ἔπειρον, Νηλέα. πρῶιδέντες δὲ, αὐθώουσαν τὴν μητέρα, καὶ τὴν μητέρα ἀπέκτειναν σιδῆρῳ. κακούμενῳ γὰρ γόντες ὑπὸ αὐτῆς τὴν μητέρα, ὤρμησαν ἐπ' αὐτήν. ἡ δὲ φθάσα, εἰς τὸ τῆς Ἥρας τίμῳ κατέφονον. Πελίας δὲ ἐπ' αὐτῇ ἤβω μὲν αὐτὴν κατέσφαξε· καὶ κατόλυσεν διέτιλε τὴν Ἥραν ἀπμάζων.

6. 9. Εὐαρίσσαν δὲ ἔσεν ὡς ἀνδρῶν. καὶ Νηλεὺς μὲν ἐκπῶν, ἦεν εἰς Μεσσηνίαν, καὶ Πύλον κτίζει· καὶ γαμῆι Χλωρίδα τὴν Ἀμφίωνος, ἐξ ἧς αὐτῷ γίνεται θυγάτηρ μὲν Πηρῶ. ἄρρενες δὲ, Ταῦρος, καὶ Ἀστειός, Πυλάων, Διήμαχος, Εὐρύβις, Ἐπίδαος, Ράδις, Εὐρυμίνης, Εὐαγόρας, Ἀλάστωρ, Νέστωρ, Πεικλύμῃς. ὃ δὲ Ποσειδῶν δίδωσι μεταβάλλειν τὰς μορφάς· καὶ μαχόμενος, ὅτε Ἡρακλῆς ἐξέπαρδεν Πύλον, γινόμενος ὅτι μὲν λέων· ὅτι δὲ ὄφεις,

ὅτι δὲ μέλισσα, ὑφ' Ἡ'ρα-
κλέους μὲν τῆς ἀγῆρας Νηλέως
παίδων ἀπιδανέν. ἐσώθη δὲ
Νέστωρ μόνος· ἐπειδὴ παρὰ
Γερώνιοις ἐτρεφετο. ὁς γή-
μας Ἀναξιβιάς τ' Κραπίους,
δυγατέρας μὲν, Πεισιδίκην καὶ
Πολυκράτην ἐγέννησεν· παῖ-
δες δὲ, Παρσία, Στράπ-
χον, Ἀήτην, Εὐφρόνην,
Πεισίφρατον, Ἀντίλοχον,
Θρασυμήδην.

§. 1. Πελίας τ' οὖν Θεσ-
σαλίαν κατέφυκε καὶ γήμας
Ἀναξιβιάς τὴν Βιάντος, αἷς
δὲ ἐνίοι λόγοισι, Φιλομά-
χην τ' Ἀμφιονόην, ἐγέννησεν
παῖδας μὲν Ἀχαιόν· δυγατέρας
δὲ, Πεισιδίκην, Πελοπίαν,
Ἰπποδόκην, Ἀλκην.

§. 1α. Κρηθεύς τ' ἐκείσας
Ἰωλκὸν γαμέει Τυρόν τ' Σαλ-
μωνέως [τ' αὐτῶν ἀδελφιδῶν]
ἐξ ἧς αὐτῶν γίνονται παῖδες,
Αἴσων, Ἀμυθάων, Φέρης.
Ἀμυθάωνι μὲν ἔν οἰκῶν Πύ-
λον, Εἰδομόνῳ γαμέει τὴν
Φέρητος· καὶ γίνονται παῖδες
αὐτῶν Βίας καὶ Μελάμπος. ὁς
ἐπὶ τ' χωρίων διατελῶν, ἥσσης
οὖν τ' οἰκίστως αὐτῶν δρυὸς, ἐν
ᾗ φωλεὰς ὄφεων ὑπάρχον,
ἀποκτείναντων τ' ἀνθρώπων

nunc in apem facie conversâ,
ab Hercule tamen cum cæte-
ris Nelei filius occisus est. So-
lus autem Nestor servatus est
incolumis, quippe qui apud
Gerenios educabatur: & du-
ctâ uxore Anaxibiâ, Cratiei
filiâ, fœminas Pisidicen &
Polycasten: mares autem
Perseum, Straticum, Are-
tum, Echephronem, Pisi-
stratum, Antiochum & Tra-
symedem suscepit.

§. 10. Pelias verò Thessa-
liam incolebat: ductâ Biantis
filiâ Anaxibiâ, sive, ut qui-
dam volunt, Philomache ex
Amphione orta, filium Aca-
stum genuit, & fœminei se-
xus Pisidicen, Pelopean,
Hippochoen & Alcestin.

§. 11. At Cretheus conditâ
Iolco, Tyronem Salmonei
filiam cepit uxorem: ex qua
ipsi filij nascuntur Aeson, A-
mythaon & Pheres. Amy-
thaon igitur Pylum habitans,
Idomenen Pheretis filiam si-
bi conjugio sociavit, cui ex ea
liberi oriuntur Bias & Me-
lampus; qui, cùm ruri ageret,
ac pro ipsius ædibus quercus
esset, in eâq; serpentum late-
bra esset, occisis à ministris

serpētibus, cetera quidem reptilia congestis lignis concremavit; at serpentium pullos educavit: qui cūm ad iustum corporis modum succrevissent, ipsum jam dormientem circumfistunt, & ex utroque humero illius aures linguis extergebant. Tandem expergefactus, excitatūque, ac perterrefactus, supervolantium avium voces intelligebat, & quæ ab iis futura edocebatur, mortalibus prædicebat. per haruspicinam præterea vaticinari ab iis didicit. Ad hæc Apollini prope Alpheum obviam factus, circa cætera vaticinandi peritissimus evasit.

§. 12. Bias verò Amythao-
nis filius, Peronem Nelei filiam uxorem deposcit. Hic, permultis filiam suam expectantibus, eam nulli, nisi qui Phylaci ad se boves abegisset, se traditurum, dictitabat. Eæ verò ad Phylacam urbem custodiæ canis servabantur: ad quem neque mortalium quisquam, neque ferarum ulla proximè accedere audebat. Quare cūm nullâ vi boves abigi possent, Melam-

ποις ὄφεις, τὰ μὲν ἔρποντα, ξύλα συμφορήσας, ἔκτανον· τοὺς δὲ τῶν ὄφειων νεοσσούς ἐδρεφεύον. οἱ δὲ, ἡρόδμοι πίλιναι, φεισάμεναι αὐτῶν κοιμωμένων τῶν φωνῶν ἐξ ἑκατέρου, τὰς ἀκοὰς ταῖς γλώσσαις ἐξεκδιδύμενον· ὁ δὲ, αἰσας, καὶ ἡρόδμου φειδέης, τῶν ἐκπνιγμένων ὀρνέων τὰς φωνὰς σωΐσει· καὶ παρ' ἐκείνων μαρδάνων, περὺ λεγέτω τοῖς ἀνθρώποις τὰ μάλλοντα. φεισίλαβε δὲ καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ἑρτίων μαρτυρίαν. αὐτὸς δὲ τὸν Αἰλφειὸν συνωχρῶν Ἀπόλλωνι, τὸ λοιπὸν αἶψα ἔλθῃ μαίνεσθαι.

§. 13. Βίας δὲ ὁ Ἀμυθῶν ἐμνηστεύετο Πηροῦ τὴν Νηλεΐδα. ὁ δὲ πολλῶν αὐτῷ μνηστέρων τὴν θυγατέρα, δώσειν ἔφη τῷ τῶν φυλάκων βόει κομίσαντι αὐτῷ. αὗται δὲ ἦσαν ἐν φυλάκῃ. καὶ κῆρον ἐφύλασσον αὐταῖς· ὃν οὔτε ἄνθρωπος, οὔτε θεοὺς πίλιν ἐλθεῖν ἐδυνάτο. ταύτας ἀδυνατῶν Βίας τῷ βόει κλέψαι, παρεκάλει τὸν ἄδελφόν συλλαβεῖσθαι. Μελάμ-

ποις δὲ ὑπάρχοι· καὶ περι-
 πνὸν ὅπῃ φεραθήσεται κλέψων·
 καὶ διδοίς ἐν αὐτῶν, ὅτε
 ταῖς βόας λήψεται. μὲν δὲ
 τὴν ὑπόχρησιν, εἰς φυλά-
 κην ἀπὴν· καὶ κατὰ τὴν
 περιεῖπε, φεραθὴς δὲ τῇ
 κλοπῇ, διαμοῖς ἐκ οἰκῆματι
 ἐφυλάττετο. λοιπόμενος δὲ
 τῷ ἐν αὐτῷ βραχέος χρόνου,
 ὅτι καὶ τὸ κορυφαῖον τῆς
 σίγης ἀκωλήκων ἀκούει. τῷ
 μὲν ἐρωτῶντος πόσον μέρος
 ἦεν τῷ δοκοῦ διαβέβρωται·
 ὅτι δὲ, ἀποκριναμένων λοι-
 πὸν ἐλάχιστον ἔστι, καὶ παχέως
 ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰς ἔπεσον
 οἰκημα μεταγαγεῖν. ἡγομέ-
 νος δὲ τούτου, μετ' ἑὸν πολὺ
 σκέπτεται τὸ οἰκημα· θαυ-
 μάσας δὲ φύλακος, καὶ μαθὼν
 ὅτι ὅτι μάντις, λύσας παρε-
 κάλεσεν εἰπεῖν, ὅπως αὐτῷ
 τῷ παιδὶ Ἰφίκλῳ παῖδες
 γίνονται. ὁ δὲ, ὑπάρχο-
 το, ἐφ' ᾧ ταῖς βόας λή-
 ψεται, καὶ κατὰ δύσας ταύ-
 ρους αὐτοῦ, καὶ μελεῖσας,
 τὰς οἰωνοὺς περιεχέσεται·
 ὅρα ἡγομένους δὲ αἰγυπῆ,
 se vaticinaturum pollicetur. Inde matris duobus tau-

podis fratris opem sibi con-
 stituit implorandam. Id illi
 germanus se praestiturum
 pollicetur, eiq; abigeum de-
 prehensum iri praedixit: qui,
 si jam annum planè exactum
 in vinculis jacuerit, ita de-
 mum boves habiturum se ce-
 cinnit. post ejusmodi pollici-
 tationem Phylacen versùs
 contendit, atque, ut praedixe-
 rat, deprehensus in furto,
 conjectus in vincula domi
 custodiebatur. Deinde verò
 toto propè anni circuitu re-
 voluto, teredinum in summo
 recti culmiue trabem corro-
 dentium sonum audit: &
 quantum è trabe derosum
 esset, percontante, teredini-
 bus tum minimum superesse
 respondentibus, aliò se sta-
 tim traduci jubet, quò vix-
 dum facto, domicilium illud
 corruit. Id admiratus Phyla-
 cus, ubi vatem illum opti-
 mum esse animadvertit, solu-
 tum vinculis, quí posset Iphi-
 clus filius prolem habere, ut
 vaticinetur, efflagitat. Tum
 ille, quatenus boves recipiat,

set, ab eo jam cognoscit, quòd olim Phylacus arietes in agro castrans non procul ab Iphiclo sanguine adhuc madentem cultrum locavit. Quare puer metu percussus cum sese in fugam conjecisset, in sacra quereu gladium defixit, eumq; obductus cortex operuit. Invento itaque cultro, si abrasam, inquit, ferri rubiginem, denos dies Iphiclo in vino potandam dederit, filium de se prolem esse geniturum. Hæc à vultu re prædoctus Melampus, cultrum reperit, & Iphiclo abrasam ex illo rubiginem denos per dies bibendam propinavit; & is Podarcen filium procreavit. At Melampus boves Pylum perduxit, fratriq; Peronem Nelei filiam cōsecutus in conjugium collocavit, & Messenæ aliquandiu mansit. Postea verò quàm Bacchus Argivis mulieribus furorem injecit, pactus regni partem, eas vesania liberavit, quò etiam cum Biante fratre commigravit.

§. 13. Porro Biantis & Peronis filius Talaus fuit, de quo & Lysimache Abantis

ἦν τὸν μαρδάνη δὴ, ὅπ-
φύλακος ποτὲ κριοῖς τέμνων
ὅτῃ ἤρ' ἀρχῶν, παρὰ τῷ Ιφί-
κλῳ τὴν μάχαιραν ἡμαλμύ-
νῳ ἐπ' ἐκτέθειτο· δείσαντ' ὅ-
δὲ τὸ παιδὸς, καὶ φονόντ' ὅ-
αὔδεις, καὶ τῆς ἱερᾶς δρυὸς
αὐτὴν ἐπηξεν, καὶ ταύτῃ
ἀμφοτεροχῶσας ἐκάλυψεν ὁ
φλοιός· ἐλεῖν οὐκ εὐρεθεί-
σης τῆς μαχαίρας, εἰ ζύ-
σων τὸν ἰδὼν ὅτῃ ἡμέρας δέκα
Ιφίκλῳ δῶ πείν, παῖδα
ῥηνήσει. ταῦτα μαδὼν παρ'
αἰγυποδὸς Μελάμποις, τὴν
μὲν μάχαιραν εὔρε, τῇ
δὲ Ιφίκλῳ τὸν ἰδὼν ζύσας,
ὅτῃ ἡμέρας δέκα δέδωκε πείν,
καὶ πᾶσι αὐτῷ Ποδάρκῃς
ἐχέμετο. τὰς δὲ βόας εἰς
Πύλον ἤλασε, καὶ τῷ Ἀ-
δελφῷ τὴν Μηλέως θυγα-
τέρα λαβὼν ἔδωκε, καὶ
μέχρι μὲν πνέοντι ἐν Μεσ-
σήνῃ κατῴκει. ὡς δὲ τὰς
ἐν Ἀργεὶ γυναικὰς ἐξέμηνε
Διόνυσος, ὑπὸ μέρει τῆς
βασιλείας ἰασάμεντο αὐτὰς,
ἐκεί μετὰ Βίαντ' ἐκατῴ-
κησε.

§. 17. Βίαντος δὲ καὶ
Πηροῦς Τελαοῦς, οὗ καὶ
Λυσιμάχῃς τῆς Ἀβαντος

τῷ Μελάμπος, Ἀδρασὺς, Παρθινοπαῖϑ, Πρώναξ, Μηκιστὺς, Αἰσιμαχος, Εὐφύλη, ὡς Ἀμφιάρεϑ γαμήϊ. Παρθινοπαίου δὲ Πρώμαχος ἐγένετο, ὃς μετὰ τοῦ Ἐπιγόνου ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύθη. Μηκιστὺς δὲ Εὐρύαλϑ, ὃς ἦεν εἰς Τροίαν. Πρώνακτῷ δὲ ἐγένετο Λυκούργος, Ἀδράσου δὲ καὶ Ἀμφιδίας τῆς Πρώνακτος, θυγατέρες μὲν Ἀργία, Δηϊπύλη, Αἰγάληα. παῖδες δὲ Αἰγάλειος, Κυάριππος.

§. 14. Φέρης δὲ ὁ Κρηδεύς, Φέρας ἐν Θεσσαλίᾳ κτίσας, ἐχθρόνησεν Ἀδμητὸν καὶ Λυκούργον. Λυκούργος μὲν οὐδὲ Νεμέαν κατέκρησεν γήμας δὲ Εὐρυδίκην, ὥς δὲ ἐνιοῖ φασιν, Ἀμφιδίαν, ἐχθρόνησεν Οφελτίῳ κληδόντα Ἀρχέμορον.

§. 15. Ἀδμήτου δὲ βασιλεύοντῷ τοῦ Φερῶν, ἐδήτουν Ἀπόλλων αὐτῷ μνηστευομένην Πελίην θυγατέρα ἈλκΗΣΙΝ· ἐκείνῳ δὲ δώσειν ἐπαγγηλαμένου Πελίην τῷ θυγατέρι, πρὸ καταζέειν ἀπὸ αἵματος λεόντων καὶ

Malampodis filij, nati sunt, Adrastus, Parthenopæus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, eriphyle, quæ nupsit Amphiarao. Parthenopeus autem Promachum creat, qui cum Epigonis in bello contra Thebanos militavit. Mecisteus Euryalum genuit, qui adversus Trojam navigavit. Ex Pronacte natus est Lycurgus. Sed Adrastus ex Amphithea Pronactis filia, fœminei quidem sexus Argiam, Deipylen, Ægialeam sustulit: mares autem Ægialeum Cyanippumq; habuit.

§. 14. Pheres Crethei filius, qui Pheras urbem Thessaliæ condidit, Admetum ac Lycurgum procreavit; Lycurgus circa Nemeam habitavit. Qui ductâ Eurydice, vel, ut alij narrant, Amphithea uxore, Ophelten cognomento Archemorum genuit.

§. 15. Cæterum Admeto Pheris regnanti, Apollo mercede conductus servivit, quo tempore Peliae filiam uxorem deposcebat. Pelias ab eo currum à leone & apro trahendum postulat: Admetus Apollinis ope leonem &

aprum junctos ad Regem perduxit: & Alcestin capit, qui, cum in nuptiis de more sacra faceret, Dianę immolare oblitus, aperto thalamo, magnum draconum globum invenit. Cui tum Apollo numinis iram placandam esse monuit, & a Parcis deinde depoposcit, ut cum Admetus in humanis esse desiturus esset, tum mortis periculum evaderet, si quis pro eo sive pater, sive mater, aut uxor mortem ultro subierint. Post, ubi illi moriendi dies advenit, parentes pro filio à vita migrare noluerunt, Alcestis autem pro marito suo mori non dubitavit, & eam Proserpina rursus in vitam remisit; sed, ut quibusdam placet, Hercules commissâ cum Plutone pugna, ad superas auras reduxit.

§. 16. Jason autem Æsone, Crethei filio, & Polymede Autolyçi filia natus, Iolcum urbem habitabat. Pelias Iolci post Cretheum regnavit: cui de regni successore sciscitanti respondit Apollo, quia alterum pedem duntaxat calceatum haberet, cavendum esse. Primò cum id genus oraculi mi-

χέσθων Απόλλων Ζεύξας ἔδωκεν· ὁ δὲ κομίσας πρὸς Περίαν, Ἀλκῆστιν λαμβάνει. θύων δὲ ἐν τοῖς γάμοις, ἐξελάδεται Ἀρτέμιδι θυσαί. διὰ τοῦτο ἔδραμον αὐοίζας, εὖρε δρακόντων περίεραμα πληρωμένων. Απόλλων δὲ εἰπὼν ἐξιλάσκειναι τὴν θεὸν, ἢ τίσασθαι πρὸς Μοῖρῶν, ἵνα ὅταν Ἀδμητὸς μέλλει πλάττειν, ὑπολυθῇ τοῦ θανάτου, αὐτὴ ἐκείνης πρὸς ἑσθ' αὐτῆς θήσκειν ἔλπιται, πατρὸς, ἢ μητρός, ἢ γυναικός. ὡς ὅτε ἦλθεν ἡ θεὸς θήσκειν ἡμέρας, μήτε τῷ πατρὶ, μήτε τῇ μητρὶ ἑσθ' αὐτῆς θήσκειν θελόντων. Ἀλκῆστις ἑσθ' αὐτῆς ἀπέθανε· καὶ αὐτὴν πάλιν ἀπέπεμψεν ἡ Κόρη. ὡς ὅτε ἔνιοι λέγουσιν, Ἡρακλῆς μάχισάμενος Ἀδμ.

§. 15. Αἴσωνος δὲ τῷ Κρηδέως καὶ Πολυμήδους τῆς Αὐτολύκκου, Ἰάσων. οὐτὸς ὥκει ἐν Ἰωλλῶ. τὸ δὲ Ἰωλλοῦ Περίας ἐβασίλευσε μετὰ Κρηδέα, ὃς ἡραμένω πρὸς τῆς βασιλείας ἐδέσποντο ὁ θεὸς ἑμονοσάδαλον φυλάττειν. τὸ μὴ οὐδ' αὖτε, ἡγάει

ἢ χρησμὸν, αὐτὸς δ' ὕπερ
 αὐτὸν ἔγνω. πλὼν γὰρ ὅτι
 τῇ θαλασσῇ Ποσειδῶνι θυ-
 σίας, ἄλλοις τὲ πολλὰς ὅτι
 ταῦτη, καὶ ἢ Ἰάσονα με-
 τιπέμμετο. ὃ δ' ἦ πρόφρων γωρ-
 γίας ἐν τοῖς χωρίοις διατε-
 λῶν, ἔπειθεν ἐπὶ τῷ θυ-
 σίαν. διαβαίνων δὲ πετα-
 μὸν Ἀναυρον, ἐξῆλθε μο-
 νοσάνδαλον, τὸ ἔτερον
 ἀπολέσας ἐν τῷ ῥείθρῳ πί-
 διλον. διασάμενον δ' ἢ Πε-
 λίας αὐτὸν, ἢ ἢ χρησμὸν
 συμβαλὼν, ἔρωτα προσελ-
 θὼν, πᾶν ἐποίησεν ἐξεσίαν
 ἔχων, εἰ λόγον ἦν αὐτῷ,
 πρὸς πνέοντα δὴ σέειδαι ἢ
 πολιτῶν. ὃ δὲ, εἴτε ἐπὶ λ-
 θεν ἄλλως, εἴτε διὰ μύθων
 ἤρας, ἢν ἔλθοι κακὸν Μή-
 δεια Περίαν. ἢ γὰρ ἤρας ἔκ
 ἐπὶ ματὶ τὸ χρυσόμαλλον δί-
 ρας, ἔφη, προσίτατον αὐ-
 φέρειν αὐτῷ. τῷτο Περίας
 ἀκύνσας, ἐνθὺς ὅτι τὸ δέρας
 ἐλθὲν ἐκέλευεν αὐτὸν, τῷ-
 το δ' ἐν Κόλχοις ὡς Ἀρε-
 ῶσι κρεμᾶμενον ἐκ δρυός.
 ἐφρυγῆτο δ' ὑπὸ δράκοντος
 αὐτοῦ. ὅτι τῷ πεμπεμένῳ
 Ἰάσων, Ἀργον παρεχάλασε ἢ
 Φείξω. καὶ κείνῳ Ἀθλῶα

nimè intellexisset, paulò post
 reipsâ percepit. Nam cùm in
 littore Neptuno immolaret,
 cùm permultos, tum etiam
 Jasonem eò accersivit. Is ve-
 rò, quòd reirusticæ desiderio
 teneretur, ruri agens ad ea-
 dem sacra properavit: & A-
 naurum amnem trajiciens, al-
 terum in amnis alveo amisit
 calceum. Id ubi Pelias vidit,
 oraculum animo reputans,
 propius eum accedit, rogatq;
 Quidnam habens potestatem,
 facturus esset, quando sibi ex
 oraculo prædictum fuerit, à
 civium aliquo mortem sibi il-
 latum iri. Hic autem siue sorte
 quadam supervenit, siue Ju-
 nonis ira, ut Medea malum
 veniret Pelia, quippe qui Ju-
 nonem nullo dignabatur ho-
 nore, pellem velleris aurei, ut
 ille afferret, imperarem, res-
 pōdet Jason: quòd ubi Pe-
 lias audivit, Jasonem ad pel-
 lem ejusmodi ire statim præ-
 cepit. Hæc autem Colchis
 suspensa è quercu in Martis
 luco visebatur: ac sub in-
 somnis draconis custodia as-
 servabatur. Ad hanc igitur
 missus Jason Argum Phrixi
 invitavit. At is, Minervæ
 consilio

consilio navim remorum
 quinquaginta construit, eam-
 que à fabri nomine Argo ap-
 pellavit : ad cujus proram ta-
 bulam vocalem è fago Dodo-
 nidis sylvæ Minerva accom-
 modavit. Navi itaque confe-
 ctâ, Jafoni sciscitanti oraculū,
 Deus vela facere permisit,
 cū totius Græciæ optimum
 quemque in unum congre-
 gasset, quorum nomina hæc
 sunt : Tiphys Hagnia filius,
 cui navis gubernaculum dele-
 gatum fuit. Orpheus OEagri,
 Zetes, & Calais Boreæ filij,
 Castor & Pollux Jovis, Tela-
 mon ac Peleus Æaci, Hercu-
 les Jovis, Ægei Theseus. Idas,
 & Lyncens Apharei, Am-
 phiaraus Oiclis, Cænei Coro-
 nus, Palæmon Volcani vel
 Ætoli, Cephæus Aleæ, Laer-
 tes Arcefiij, Autolicus Mer-
 curij, Atalanta Schœnei,
 Menætijs Actoris, Actor
 Hippasij, Admetus Phere-
 tis, Acastus Pelia, Eurytus
 Mercurij, Meleager OEnei,
 Ancæus Lycurgi, Erginus
 Neptuni, Pæas Thaumaci,
 Butes Teleontis, Pha-
 nus, & Staphylus Diony-
 si, Erginus Neptuni, Peri-

ὑποδείκνυσης πινθηκόντερον
 ναὺν κατασκευάσας τὴν πρυ-
 γιδεύσαν ἀπὸ τῆς κατα-
 σκεδάσαντο, Ἀργώ. καὶ τῇ
 πρὸς πρυγίδα ἐνέηρυσεν Ἀθῆ-
 νᾶ φωνή φηγού τῇ Δωδω-
 νιδος ξύλον. ὥς τῇ ἡ ναὺς
 κατασκευάσθη, καὶ χρεαμένω,
 ὁ θεὸς πλεῖν ἐπέτρεψε συν-
 αθροίσαντι τὰς αἰείους. τῇ
 Ἑλλάδος. οἱ δὲ σιωαθροισάμε-
 νες εἰσὶν οἷδε· Τίφης Ἀγνίου,
 ὃς ἐκυβέρνα τὴν ναυῶν. Ὀρφέας
 Οἰάχης, Ζήτης, καὶ Καλαῖς
 Βορέου· Κάστωρ καὶ Πολυδεύ-
 κης Διός· Τελαμῶν, καὶ Πη-
 λῆς Αἰακῶ· Ἡρακλῆς Διός·
 Θησῆς Αἰγέως· Ἴδας καὶ
 Λυγκῆς Ἀφάρειος· Ἀμφιά-
 ρα· Οἰκλέης· Καϊνέως Κό-
 ρων· Παλαίμων Ἡφαίστου,
 ἡ Αἰτωλῶ· Κηφῆς Ἀλεοῦ·
 Λαέρτης Ἀρχεΐσιος· Αὐτόλυ-
 κος Ἑρμῆ· Ἀταλάντη Σχε-
 ρέως· Μενόϊππος Ἀκτοῦρος.
 Ἀκτωρ Ἰππόστου· Ἀδμητος
 Φέρητι· Ἀκαστος Πελίου·
 Εὐρύπλος Ἑρμῆ· Μελέαγρος
 Οἰνέως· Ἀλκίνοος Λυκέργους.
 Ἐργίνου· Ποσειδῶνος· Ποίαις
 Θαυμάχου· Βύτης Τελεοντίου·
 Φάνος καὶ Στάφυλος Διονύ-
 σου· Ἐργίνου Ποσειδῶνος· Πε-

εικλῦμῳ Θ Νηλέως· Αὐ-
γέας Ηλίου· Ἰφικλῳ Θ Θεσίου·
Ἀργεὺς Φείξῃ· Εὐρύαλος
Μηκιστέως· Πηνέλεως Ἰπ-
πάλμῃ· Λήϊτος Αλέκτορος·
Γείῳ Θ Ναυβόλῃ· Ἀσκάλα-
φος κ' Ἀλμῆμος Ἀρεῳ Θ Ἀστέ-
ριος Κομήτῃ· Πολύφημος
Ελάτῃ· ἔπει ναυαρχῶντῳ
Ἰάσονος ἀνενεχθέντες, πρὸς-
ίχουσι Λήμνῳ.

§. 15. Εἴπερ δὲ ἡ Λήμ-
νῳ ἀνδρῶν πῶν ἔσα ἔρη-
μος, βασιλομένη δὲ ὑπὸ
Υψιπύλῳ, τῷ Θόαντος, δι'
αἰτίαν τούδε. αἱ Λήμνιαι
πρὸ Ἀφροδίτης ἐκ' ἐπί-
μου· ἡ δὲ αὐταῖς ἐμβάλλει
δυσσομίαν, καὶ διὰ τούτο οἱ
γῆμαντες αὐταῖς ἐκ τῇ πλη-
σίον Θράκης λαβόντες αἰχ-
μαλεπίδας συνδράζοντο
αὐταῖς. ἀπμαζόμεναι δὲ
αἱ Λήμνιαι, τὴν τε πα-
τέρα, καὶ τὴν ἀνδρα πο-
νέουσι· μὲν δὲ ἔσσαν Υψι-
πύλῃ πὺν ἑαυτῆς πατέρα
κρύψασα Θόαντα. πρὸς ἄν-
τες οὐκ ὅτε γυναικοκρα-
τεμένη τῇ Λήμνῳ, μίση-
νται πᾶς γυναιξί. Υψι-
πύλῃ δὲ Ἰάσονι συνδ-
ράζονται, καὶ ἄνδρα πα-

clymenus Nelei, Augeas He-
lij, [seu Solis] Iphiclus
Thestij, Argus Phrixii, Eu-
ryalus Mecistei, Peneleus
Hippalimi, Leitus Alektoris,
Iritus Nauboli, Ascalaphus,
& Almenus Martis, Asterius
Cometæ, Polyphemus Elati.
Hi igitur navarcho Jasone
evecti in Lemnum appel-
lunt.

§. 17. Hæc insula tum viris
omnibus orbata Hypsipyles
Thoantis filia imperio rege-
batur, cujus rei causam hanc
fuisse legimus. Lemniæ mu-
lieres Venerem nihili facie-
bant, quæ ea de causa teterri-
mum illis graveolentiæ virus
injecit. Et viri è Thracia Lem-
no proxima, abductis captivis
mulierculis, cum iis concum-
bebant. Tum Lemniæ quod
à conjugibus spernerentur,
non modò patres ipsos, sed &
viros, suum quemque jugula-
runt, una tamen omnium Hy-
psipyle Thoantem patrem ab-
sconditum servavit illæsum.
Mox Argonautæ in Lemnum,
quæ tum à mulieribus tene-
batur, appulsi, cum illis rem
habuerunt. Hypsipyle verò
ab Jasone compressa Evenum

ac Nebrophonum liberos gignit.

§. 18. A Lemno deinde ad Doliones, quibus tunc Cyzicus imperabat, pervenerunt. Hic eos benignissimè excepit. Qui nocte illinc avecti, reflantium ventorum impetu, noctu nescij rursus ad Doliones appulerunt. Qui dum finitimorum Pelasgorum hostium copias esse arbitrarentur (continenter enim cum finitimis bellum gerebant) pugnam per noctem conferunt ignari adversus ignaros. Cæsis itaque Dolionum plerisque, & Rege Cyzico, Argonautæ, ubi per diem rem cognoverunt, multis cum lacrymis, ac detonso sibi capillo, Cyzicum magnificè tumularunt: quo facto abiere: nec longo post tempore in Mysiam devenerunt.

§. 19. Hic Herculem cum Polyphemo reliquerunt: quoniam Hylas Thiodamantis filius, & Herculis amasius atque emissus, ob eximiam ipsius formæ præstantiam à Nymphis raptus est. Et Polyphemus, cum illum reclamantem audisset, nudato ense

δαε, Εὐλώον καὶ Νεβροφόνον.

§. ιη. Ἀπὸ Λήμνου δὲ προσήχουσιν Δολίοσιν, ὧν ἐξασίλδου Κύζικος. ὧς αὐτὰς ὑπεδέξατο φιλοφρονως. νυκτὸς ἀναχθέντες ἐν πύδῳ καὶ ὡς πεπνυμένοιαι, ἀγροοῦντες πάλιν τοῖς Δολίοσι προσήχουσιν. οἱ δὲ νομίζοντες Πελασγικὸν εἶναι στρατὸν, ἐπύχον γὰρ ὑπὸ Πελάσγων σωεχῶς πολέμους, μάχῃ δὲ νυκτὸς σιωπήσιν ἀγροοῦντες πρὸς ἀγροοῦντας. κτείναντες δὲ πολλὰς Ἀργοναῦτας, μεθ' ὧν καὶ Κύζικον, μεθ' ἡμέραν, ὡς ἐγνώσαν, ἀποδιδόμενοι τὰς τε κόμας ἐκείραντο, καὶ δὲ Κύζικον πολυτελῶς ἔθαψαν. καὶ μὲν τὴν ταφὴν πᾶσαντες, Μυσίαν προσήχουσιν.

§. ιθ. Ἐνταῦθα, Ἡρακλέα καὶ Πολύφημον κατέλιπον. ὧς ὁ Θεοδάμαντος παῖς, Ἡρακλῆες δὲ ἐξόμνησεν, ἀποστέλλει ὑποδάσσειν, διὰ ἧλλοι ὑπὸ νυμφῶν ἡπάγη. Πολύφημος δὲ ἀκόντας αὐτῇ βοήσαντος, ἀπασάμενος τὸ ξίφος,

ἐδίωξεν ὑπὸ ληστῶν ἀγλαυ-
νομίζων· καὶ δηλοῖ σω-
τυχόντι Ηρακλεῖ. ζητού-
των δὲ ἀμφοτέρων ἢ Τ-
λαν, ἡ ναὺς ἀνέχθη. καὶ
Πολύφημος μὲν ἐν Μυ-
σίᾳ κήσας πόλιν, Κίε ἐβα-
σίλδουσιν· Ηρακλῆς ὃ ὑπέ-
σπευεν εἰς Ἀργεῖ. Ἡρόδο-
τος δὲ αὐτὸν εἶδεν ἢ ἀρ-
χὴν φησι πλεῦσαι, ἀπὸ
παρ' Ομφάλη δουλάειν.
Φερεκύδης δὲ αὐτὸν ἐν Α-
φεταῖς τῆς Θεσσαλίας ἀπο-
λειφθῆναι λέγει, τῆς Ἀρ-
γοῦς φεγεξάμνης, μὴ
δυνάσασθαι φέρειν τὸ τέτοιον
βάρος. Δημάρετος δὲ αὐ-
τὸν εἰς Κόλχους πεπλο-
κότα παρέδωκε. Διονύσιος
μὲν ὅτι αὐτὸν καὶ ἡγεμόνα
φησὶ ὅτι Ἀργοναυτῶν ἡγε-
ῖται.

§. κ. Ἀπὸ τῆς Μυσίας ἀπὸ λ-
δαν εἰς τὴν Βεβρυκωνίαν, ἥς
ἐβασίλδουσιν Ἀμυκος Ποσει-
δῶντος παῖς καὶ Βιθυνίδης·
ἡμῶν δὲ ὧν ἔστι, τὸς
περὶ τὸν ἕνα ἔνοισι ἡνάγκη-
ζε πικρὰ εἶναι, καὶ τὸν
ἢ τρόπον ἀνέγει. παραγλυ-
μῶντος οὐκ ἔστι καὶ τότε ὅτι πῶς
Ἀργῶ, τὸν ἀειπὼν αὐτῶν

à latrone abduci putans, per-
secutus est, idque Herculi ob-
viàm facto indicat. Interea
verò dum puerum Hylan u-
terque perquirunt, navis in
altum ducta fuit; Mox Poly-
phemus conditâ in Mysia ab
se urbe Cio, regni sedem illic
collocavit. Verùm Hercules
Argos remeavit, quem Hero-
dotus neque jam tum statim
navigasse, sed apud Ompha-
len servitutem servisse affir-
mat. Pherecydes autem illum
in Aphetis Thessaliæ urbe re-
lictum fuisse refert: propterea
quòd Argo hujus herois pon-
dus perferre haudquaquàm
posse dicebat: Atqui De-
maretes ipsum in Colchos us-
que navigasse tradidit. Nam
Dionysius quidem ipsum Ar-
gonautarum ducem fuisse re-
censuit.

§. 20. Inde à Mysia in Be-
brycum terram, ubi Amycus
Neptuni, ac Bithynidis filius
regnabat. Is Amycus, cùm
viribus egregiis polleret, qui
in sua regna venirent, secum
cestibus contendere cogebat,
& devictos ita perdebat. Tum
igitur advectus ad navim Ar-
go, præstantissimum quemque

ad pugilatus certamen provocabat. Pollux cum eo se pugnaturum esse pollicitus, percussio illius cubito hominem interfecit. Inde cum Bebrycles in Pollucem imperum fecissent, viri fortissimi, abreptis armis, eorum plerosque in fugam actos obtruncant.

§. 21. Hinc autem avecti Salmydessum, quæ Thraciæ urbs est, ubi vates Phineus oculorum luce orbatus, habitabat, deuenerunt. Hunc alij Agenoris filium fuisse ferunt, alij verò Neptuni, eumque excæcatum fuisse produnt, à Diis, alij, quod futura mortalibus prædiceret: Nonnulli verò à Borea, & Argonautis, quod à noverca inductus filios suos oculorum luce privasset. Nec desunt, qui à Neptuno id factum dicant, propterea quod Phrixi filiis à Colchis in Græciam navigationem significasset. Ad hæc etiam Dij Harpyas in illum immiserunt: Ex verò alatae erant. Quæ ubi Phineo paratam esse mensam intuebantur, à cælo devolitantes majorem ferculorum partem abripiebant: ac reliqua perpau-

εἰς πυγμὴν προσεχλείτο. Πολυδάκης δ' ὑπαρχόμενος πυκτεύσεν πρὸς αὐτὸν, πλῆξας χεῖρ' ἀγκῶνα ἀπέκτεινε. ὅθ' ὁ Βεβρύκων ὀρμησάντων πρὸς αὐτὸν, ἀπάσαις οἱ ἀεισεῖς τὰ ὄπλα, πολλοὺς φέροντας φονόοισιν αὐτῶν.

§ κα Εὐτεῦθεν ἀναχθέντες, καταπῶσιν εἰς τὴν Θράκης Σαλμυδασὸν, ἔνθα ὡς καὶ Φινεὺς μαίψει, τὰς ὀφείας πεπρωμένῃ. ἥτερον οἱ μὲν τὸν Ἀγλίορος εἶναι λέγουσι, οἱ δὲ Ποσειδῶν ὦν. καὶ περωδυνάει φασιν αὐτὸν, οἱ μὲν ὑπὸ Διῶν, ὅτι περὶ λαρε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. οἱ δὲ, ὑπὸ Βορέα, καὶ τῇ Ἀργοναυτῇ, ὅτι παιδεῖς μητρὸς τῆς ἰδίας ἐπύφλωσε παῖδας. πνέει δ' ὑπὸ Ποσειδῶνος, ὅτι τοῖς Φείξε παῖσιν ἢ ἐν Κόλχων εἰς τὴν Ἑλλάδα πλοῦν ἐμβόουσιν. ἔπειθαν δὲ αὐτὴ καὶ τὰς Ἀρπύγας οἱ θεοί. πλεροταὶ δὲ ἦσαν αὐταὶ. καὶ ἐπιδαὶ πρὸ Φινεῖ παρεπείθετο τραπέζα, ἐξ ἑρανοῦ καὶ διπλάμμαι, τὰ μὲν πλείονα ἀνέσπαζον· ὀλίγα δ'

ὅσα ὁσμῆς ἀνέπνεα χετέ-
 ληπον, ὥς τε μὴ δυνά-
 μιαι σφραγίσαντο. βελό-
 μινους δὲ τοῖς Ἀργοναύταις
 τὰ σφί σφί πολὺ μαθεῖν,
 ὑποδύσαντες τὸν πλοῦν ἐφῆ,
 ἥν' Ἀργυῶν αὐτὸν ἐὰν
 ἀπαλλάξωσιν. οἱ δὲ πα-
 ρέεισαν αὐτῷ τραπέζαν
 ἐξέσμεάτων. Ἀργυαὶ δὲ
 ἐξαίρνης σὺν βοῇ χετα-
 πῆσαι τὴν τροφὴν ἤρπα-
 ζον. θρασυμύθοι δὲ οἱ Βο-
 ρεὺ παῖδες, Ζήτης καὶ Κά-
 λαῖς ὄντες πειροτοί, σφα-
 σάμενοι τὰ ξίφη, δι' ἀέ-
 ρα ἐδίωκον. ὧν δὲ τῶν
 Ἀργύων χρεὼν περῆσαι
 ὑπὸ ἥν' Βορέου παίδων.
 τοῖς δὲ Βορέου παῖσι, τό-
 τε τελευτήσεν, ὅτε αὖ
 διώκοντες μὴ καταλάβω-
 σι. διωκομένων δὲ ἥν' Ἀρ-
 γυῶν, ἡ μὲν καὶ Πελοπόν-
 νησον εἰς τὸν Τίγρεα πο-
 ταμὸν ἐμπέει. ὅς νῦν ἄρ'
 ἐκείνης Ἀργυρὸς καλεῖται.
 ταῦτά τε, οἱ μὲν Νι-
 κοδόλῳ, οἱ δὲ Αἰλλόπου
 καλοῦσιν. ἡ δὲ ἐτέρη κα-
 λεμένη Ωκυπέτη, ὥς δὲ
 ἔνιοι, Ωκυδον. Ησίοδος δὲ
 λέγει αὐτὴν Ωκυπόδην.

ca, & ea quidem tam gravi
 odore foedata remanebant, ut
 edere minimè posset. Argo-
 nautis igitur, quæ ad naviga-
 tionem suam spectarent, dis-
 cere volentibus, dixit se om-
 nia præmoniturum, si eorum
 operâ ab Harpyiarum injuria
 liberaretur. Tum hi Phineo
 mensam sternunt, in qua si-
 mul acedulia apposita erant,
 en repente Harpyiæ vastum
 clangorem fundentes devo-
 lant, & esculenta diripiunt. Id
 verò ubi viderunt Aquilonis
 filij, Zetes & Calais, alati
 juvenes, nudatis ensibus illas
 per aërem insequuntur. Cæte-
 rum planè Harpyiis Boreæ
 filiorum manibus tum mo-
 riendum erat : sed & Boreæ
 filij jam tum quoque, cùm
 insectarentur, & eas minimè
 adepti fuissent, erat pereun-
 dum. Cùm itaque pueri per-
 sequerentur Harpyias, earum
 altera ad Peloponnesum in
 amnem Tigren decedit : qui
 nunc ab illa nominatur Har-
 pyp. Hanc autem alij Nico-
 thoen, alij verò, Aëllopum :
 sunt qui alteram Ocypeten
 nominent, alij, Ocythoen;
 At Hesiodus eam Ocypoden

nuncupat. Hæc itaque per Propontidem fugiens ad Echinadas insulas usque pervasit, quæ nunc ab illa Strophades appellantur; Quippe quæ cum ad eas pervenisset, iter convertit: quæ ubi littus attigisset, præ labore cum persequenti decidit. Verùm Apollonius in Argonauticis ad Strophadas insulas usque Boresæ filios Harpyiarum insectationem tenuisse refert: neque mali quicquam passas, quod jurejurando nihil postea injuriarum ampliùs se illaturas Phineo promiserunt.

§. 22. Liberatus igitur Phineus Harpyiarum pœnis, reliquam Argonautis navigationem explanavit: necnon illos Symplegadum petrarum discriminis admonuit. Eas verò ingentes fuisse memorant, quæ cum ventorum impetu agitatæ vicissim concurrabant, maris transitum præpediebant. Magna insuper ab ipsis nebulæ vis, ac magnus item strepitus excitabatur, ut ne volatilibus quidem per eas transvolare liceret. Columbam itaque per Symplegadas medias ipsis mittere præcepit,

αὐτὴ κατὰ τὴν Πρωποντί-
δα φευγούσα, μίχρως Εχ-
νάδων ἤλασε νήσων· αἱ νῦν
ἀπ' ἐκείνης Στροφαδες κα-
λουῦνται· ἐγράφη γὰρ ὡς ἤλ-
θιν ἐπὶ ταύτας. καὶ ἡμο-
μήν κατὰ τὴν ἡϊόνα ὑπὸ
καμάτου πίπει σὺν τῷ Διῶ-
κοντι. Ἀπλλωνιῷ δὲ ἐπ'
τοῖς Ἀργοναύταις ἕως Στρο-
φάδων νήσων φησὶν αὐτὰς
διωχθῆναι, καὶ μὴδὲν πα-
θεῖν· δοῦσας ὄρεον, τὸν
Φινέα μὴκέτι ἀδικῆσαι.

§. 22. Ἀπαλλαγείς δὲ
τῆς Ἀρπυῶν Φινεύς· ἐ-
μίμνησε τὸν πλοῦν τοῖς Ἀρ-
γυναύταις. καὶ ἐπὶ τῇ Συμ-
πληγιδῶν ὑπέδειτο πετρῶν
τῇ κατὰ θάλασσαν ἦσαν
διὲ ὑπὲρ μεγάδεις αὐταί, συγ-
κρουόμεναι δὲ ἀλλήλαις
ὑπὸ τῆς τῆς πνιδμάτων
εἰας, τὸν διὰ θαλάσσης
πῶρον ἀπέκλειον. ἐφίετο
διὲ πολλὴ μὲν ὑπ' αὐτῇ
ὀμίχλη, πολλὰ δὲ πάντα
γὰρ ὑπὸ δὲ ἀδυνάτον καὶ
τοῖς πεινοῖς δι' αὐτῇ ἐλ-
θεῖν, εἶπεν οὐδ' αὐτοῖς ἀφεί-
ναι πελειάδα διὰ τῶν πετρῶν,

καὶ πάντων ἐὰν ῥῆν' ἴδω-
σι σωθεῖσαν, διαπλεῖν χε-
ταφρονούται; ἐὰν δὲ ἀπο-
λομένων, μὴ πλεῖν βιά-
ζεσθαι. πάντα, ἀνήγοντο,
ἀκούσαντες· καὶ ὅς πη-
σιον ἦσαν ἤρ' πετρῶν, ἀ-
φιάσιν ἐκ τῆς περὶρας πι-
λαιάδα τῆς δὲ ἰθάμεί-
νης, τὰ ἄκρα τῆς ἕρας
ἢ σύμπτωσις ἤρ' πετρῶν
ἀπεδείκνυν. ἀναχωρούσας
οὐκ ἐπιτηρήσαντες τὰς πί-
τρας, μετ' εἰρεσίας ἐντό-
νου, συλλαβομένης Ἡέρας,
διήλδον, τὰ ἄκρα ἤρ'
ἀφλάσων τῆς νηὸς πε-
λοπίσης. αἱ ῥῆν' ἐν Συμ-
πηγάδες ἔκτοτε ἔσθσαν.
χερσὶν γὰρ ἡ αὐτῆς νηὸς
ῥωαυδείσης εἶναι παντι-
λῶς.

§. 17. Οἱ δ' Ἀργναῦται
περὶ Μαριανδυνὸς περιέ-
γιντο. κα' καὶ φιλοφρόνος ὁ
βασιλεὺς ὑπεδέξατο Λυ-
κός. ἔνθα διήσκεε ῥ' Ἰδμων
ὁ μάγισ, πηξάντος αὐτὸν
κέρα. διήσκεε δ' καὶ Τίφης.
καὶ τ' ναῦν Ἀγκῆος ὑπὸ χερσὶν
καὶ Κερραῖν. ὅτε πλεύσαν-
τες δὲ Θερμόδοντα, καὶ Καύ-
ρασον. ὅτε φάσιν ποταμὸν

quam si incolumem transvo-
lasse videant, per eas traji-
cere non dubitarent: si verò
illa interiisset, nullis inter pe-
tras viribus transire conaren-
tur. Quæ cum accepissent,
solutâ navi discedunt, & cum
proximè Symplegadas perve-
nissent, de prora columbam
dimittunt: quæ cum per me-
dium concurrentium scopulo-
rum impetum volitaret, sum-
mam caudam Symplegades
coëuntes deterferunt. Obser-
vato igitur scopulorum reces-
su, acerrimo remigationis cer-
tamine, Junone opitulante,
summâ tamen puppis parte
mutilatâ, incolumes trajece-
runt. Itaque Symplegades ab
eo tempore immotæ perman-
serunt. Nam post hujusce na-
vis transmissionem eas fore
omnino stabiles in fatis erat.

§. 23. Inde verò Argonautæ
ad Mariandynos pervenerunt:
ubi ab Lyco Rege benignè
excipiuntur. Hic Idmon vates
ab apro percussus decessit. Ti-
phys hic etiam moritur: &
Ancæus navim se gubernatu-
rum pollicetur. Dein præter-
vedti Thermodontem, Cau-
casumque, ad Phasim amnem
venere.

venere. Hic terræ Colchicæ flumen est. Navi in portum delatâ , ad Æeten contendit Jason : cui, quæ sibi à Pelia imperata essent , enarrat : illum ad vellus aureum dandum cohortatur : quod se daturum Æetes pollicetur, si solus æripedes tauros sub jugum misisset. Hi autem duo erant & feri, ac miræ magnitudinis, Volcani munus: qui æreis præditi pedibus, ignem ore spirabant. Ad hæc ipsi, ubi hosce jugo junxisset, ut draconis dentes fereret, imperat: quippe qui à Minerva dono acceptos, dimidiam eorum, quos antea Thebis Cadmus severat, partem secum Jason habebat. Ambigentem itaque Jasonem, quam arte tauros subjugaret, Medea illum deperire cœpit. Hæc erat Æetæ filia ex Idyia Oceano genita, veneficiis & incantationibus insignis. Quæ verita ne Jason à tauris perderetur, clam patre sociam ipsi se fore ad eos perdomandos, atque etiam vellus aureum, si se uxorem ducturum, & in Græciam simul, navigantem pervecturum juret, pollicetur. Id ubi

ἦλθον. ὧς τῆς Κολχικῆς
ἐπὶ γῆς. καθορμίδεως δὲ
τῆς γῆς, ἦκε καὶ πρὸς
Αἰήτιω Ιάσων. καὶ τὰ ἐπι-
ταγήτα ὑπὸ Πελίῃ λέγων,
παρεκάλει δοῦναι τὸ δῖρας
αὐτῷ. ὃ δώσειν ὑπέχετο, ἐὰν
τοῖς χαλκίοποις ταύροις
μόνῃ καταζεύξῃ. ἦσαν ὃ
ἄχιοι παρ' αὐτῶν ἔτοι,
ταύροις δύο μάρτυρι διαφέ-
ροντες, δῶρον Ἡφαίστου· οἱ
χαλκοῖς μόνῃ ἔχον πόδας·
πῦρ δὲ ἐκ σωμαίων ἐφύων.
τῷ τοῖς αὐτῷ ζεύξαντι ἐπι-
τάσσεται ἀείραν δράκοντα
ὀδόντας. ἔχει γὰρ λαβὼν
παρ' Αἰθιῶς τοῖς ἡμίσεις
ὧν Κάδμου ἑσπεῖρεν ἐν
Θήβαις. ὑπορωτῶ δὲ τῷ
Ιάσωνι, πῶς αὖ δύναιτο
τοῖς ταύροις καταζεύξαι,
Μήδεια αὐτῷ ἔρχομαι ἴχει.
ὣς δὲ αὐτῇ θυγάτηρ Αἰήτης,
καὶ Ἰδύης τῇ Ὀκίανῃ, φαρ-
μακίς. διδουμένη δὲ μὴ πρὸς
τῷ ταύρῳ διαφθαῖναι, κρύφα
τῷ πατρὶς σωεργήσιν αὐτῷ
πρὸς τῷ καταζεύξιν τῷ ταύρῳ
ἐπιγγείλατο, καὶ τὸ δῖρας
ἔλχειν εἶναι, ἐὰν ὁ μὲν αὐτῷ
ἔξῃ γυναικα, καὶ εἰς Εὐ-
λάδι συμπλοῇ ἀγέληται.

ἐμύσαντες ἢ Ἰάσων Θ, φάρμακον δίδουσι, ὃ καταζεύγυνται τὲς μάλλοντα ταύρους, ἐκέλευσε χρίσαι τὴν ἑαυτοῦ, καὶ τὸ δόρυ, καὶ τὸ σῆμα. τὸν γὰρ χρίδέντα ἔφη πρὸς μίαν ἡμέραν μὴτ' αὐτὸ πρὸς ἀδίκησιν εἶναι, μὴτι ὑπὸ σιδήρε. ἐδήλωσε δὲ αὐτῷ, σπειρομένων ἑπὶ ὁδόντων, ἐκ γῆς ἀδρῆς μέλαινην ἀνὰ δ' ὕδατι ἐπ' αὐτὸν πρὸς πλοῦσι μένοις· εἰς ἑλθόν ἐπιδὼν ἀδρῶς θιάσεται, βάλλη εἰς μέσον λίθους ἀποδιν. ὅταν δὲ ὑπὸ τῆς μάχης πρὸς ἀλλήλους, τότε κείνην αὐτὴς. Ἰάσων ἢ ἑπὶ ἀκέραια, καὶ χρίσας μὲν Θ, τὴν φαρμάκῳ, καὶ καταζεύγους εἰς τὸ ἦν ἐν ἄλσος, ἐμάσσει τὲς ταύρους, καὶ σὺ πολλὰ πρὸς ἑρμύσαντας, αὐτὴς καταζεύξει. σπειροντ' δὲ αὐτῇ τὲς ὁδόντας, ἀπέτιλον ἐκ τῆς γῆς ἀδρῆς ἑνοπιοί. ὃ ἢ, ὁ πεπλημένος ἐώρε. βάλλον ἀφανεῖς λίθους πρὸς αὐτὴς, μαχομένους πρὸς ἀλλήλους περισὼν ἀνέρει, καὶ καταζεύγνυμένων τῶν ταύρων, ἐκ ἐδίδου τὸ δέρας Αἰήτης· ἐκέλευτο ὅτι πῶς ἂν Ἀργὸν καταφλέξαι, καὶ

præstiturum se juravit Jason, pharmacum, quo tauros sub jugum mitteret, dedit: eoque clypeum, hastamq; , ac membra corporis sui inungere præcepit. Hoc enim delibutum unum dumtaxat diem, nullâ neque ignis, neque ferri violentiâ læsum iri asserebat: Sed & illi indicavit, ut è satis dentibus viri terrâ orituri essent, & armati quidem in ipsum incurfuri, quos statim quàm frequentes spectarit, inter eos eminens lapides conjiceret. Postea verò quàm ea de re inter se pugnam commiserint, tum illos interimat. Sic itaque instructus Jason, & pharmaco inunctus, in templi lucum penetrat, tauros perquirat, quos cum multa flammæ vi erumpentes, edomuit. Satis deinde dentibus, armati è terra viri statim profiliere. Tum Jason ubi plures esse vidit, conjectis inter eos occultè lapidibus, pugnantes inter se adortus, occidit. Porro perdomitis tauris, tantùm abest ut vellus aureum ex patet & conventi formulâ tradat Æetes, sed & Argo navim inflammare voluerit: necnon

eos omnes qui cum eo navigabant, occidi studuerit. Quod ubi Medea rescivit, ad Iasonem ire antevertit, eumque per noctem ad pellem deduxit, & draconem custodem venèficiis aggressa sopivit. Inde sumpto vellere, cum Iasone in navim Argo se contulit: eam verò Apſyrus frater conſequebatur. illi noctu cum hisce avehuntur.

§. 25. Cæterum Æetes cognitâ Medæ audaciâ, ad navim persequendam accingitur. Quem ubi Medea in proxima venisse videt, fratrem jugulat, ac ejus membra articulatim dividit, eâque in profundum jacet: Æetes autem filij membris colligendis occupatus, filiam persequi desinit: quocircâ converso itinere, servatos pueri artus sepelivit, eique loto ab illius dissectis membris Tomis nomen fecit. Multos deinde Colchorum ad Argo navim perquirendam emisit, & nisi Medeam captam ad se retrahant, id illos supplicij, quod Medea subitura esset, daturus comminatur. Tum ij alius aliò diffusi, in perquirendis Argo-

κτείναι τὸς ἐμπεδόντας. φθάσας δὲ Μήδεια, τὸν Ιάσονα νυκτὸς, ὅτῃ τὸ δίδρας ἤραγε καὶ τὴ φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμήσασα τοῖς φαρμάκοις, μὲν Ιάσονα ἔχρυσεν τὸ δίδρας, ὅτῃ πάλιν Ἀργὴν παρεχόρετο. συνεῖπεν δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀψυρτός. οἱ δὲ νυκτὸς μὲν τέτων ἀνέχθησαν.

§ καὶ Αἰήτης δὲ ἐπηνύς τὰ τῇ Μηδείᾳ τετολμημένα, ἄρμασι πάλιν ταῦν διώκων. ἰδύσα δὲ αὐτὸν πλησίον ὄντα Μήδεια, τὴν ἀδελφὸν φονεῦν καὶ μελίσσασθαι, χτενίστου ῥίπτει. συναδρῶν δὲ Αἰήτης τὰς αὐτῇ παῖδας μέλη, τῆς διώξεως ὑστέρησι. διότι ὑποσπένσας, καὶ τὰ σπένοντα τῇ παιδὸς μέλη δύνει, τὸν τέτων προσήρδασεν Τόμις. πολλοὺς δὲ ἔμπεδόντας Κόλχων ὅτῃ πάλιν ζήτησιν τῆς Ἀργὸς ἐξέπιμψεν ἀπειλήσας, εἰ μὴ Μήδειαν ἄξοισιν, αὐτὸς πείσειν τὰ ἐκείνης. οἱ δὲ, διαχρόντως ἀνέχοντες, ζήτησιν ἐποιεῖν το, τοῖς Ἀργοναυτοῖς τὰς

Ἡεῖδανδον ποταμὸν ἦδ' ἡ πα-
 ραπλοῖσι. μὴ λίσσας δ' Ζεὺς
 ὑπὸ τῷ φοινιδέντος Ἀψυρ-
 τυ, χιμῶνα λάβεν ὀπι-
 πίμψας, ἐμβάλλει πλάω-
 και αὐτῷ παρ' Ἀψυρπιδας
 νήοις παραπλέοντων, ἡ γαῖς
 φθίγγεται, μὴ λήξουν τῶ
 ὄργῳ τῷ Διὸς, εἰ μὴ πο-
 ριδέντες εἰς τῶ Ἀύσονίαν,
 τ' Ἀψόρβι φόνον κερδαρῶσιν
 ὑπὸ Κίρκης. οἱ δ' παραπλεύ-
 σαρτες τὰ Λιβύων καὶ Κελ-
 τῶν ἔδην, καὶ διὰ τ' Σαρδι-
 νίῃ πλάσας κομιδέντες, πα-
 ραμοιχάμενοι Τυρρῶνίαν,
 ἦλθον εἰς Αἰαίαν, ἔνθα Κίρ-
 κη ἰκίται θυόμενοι κερδαί-
 ρονται.

§. κβ. Παραπλέοντων δ' ἔ-
 χειρῶνας αὐτῶν, Ορφεὺς τ'
 ἐρασίαν μέσαν μελωδῶν,
 τὸς Ἀργοναῦτας κατέχε' μό-
 ρος δ' Βούτης ἐξανήξατο πρὸς
 αὐτάς, ὃν ἀπάσσα Αφροδίτη
 ἐν Αἰλυνδαίῳ κατῴκισε. μὲν
 δ' παρ' Ἀψυρπιδας τ' γαῖν Χα-
 ρυβδὸς ἐξεδήχτο, καὶ Σκύλ-
 λα, καὶ πύξαι πλαγκταί.
 ὑπὸ τῷ φλόξ πολλὴ καὶ κερ-
 πιδὸς ἀναφύει μῦθος ἰσχυρῶς.
 ἤγ' ἀπὸ τῶν διακόμοις τ'
 γαῖν σὺν Νηρείῃ Θέτις πα-

nautis occupantur, Eridanum
 amnem jam prætereuntibus.
 At Jupiter ob Apfyrty cædem
 iratus, ingenti immisâ tem-
 pestate, Argonautis errores
 injicit: ac dum secus Apfyrty-
 das insulas navigant; Argo
 navis eos alloquitur his ver-
 bis: Jovis iram nunquam an-
 teâ desitutam esse, quàm in
 Aufoniam profecti, Apfyrty
 necis ergò à Circe fuerint expi-
 ati. Hi autem Libyæ Galliæ-
 que gentes prætervecti, &
 per Sardinia pelagus delati,
 Hetruriam legunt. Inde ad
 Æxam contendunt, ubi à Cir-
 ce expiantur.

§. 25. Qui cùm præter Sire-
 nas navigarent, Orpheus,
 quod contrariam occineret
 cantionem, Argonautas inhi-
 buit. Verùm solus omnium
 Butes ad eas enatavit, quem
 raptum, Venus ad Lilybæum
 habitatum relegavit. Pòst à
 Sirenibus navim Charybdis
 excepit, Scylláque, & erran-
 tia saxa: è quibus ingens flam-
 marum vis ac fumus eructari
 videbatur. Atqui per ea The-
 tis cum Nereidibus; Junonis
 monitu, incolumem navim

transvexit. Siciliam itaque prætervecti, ubi Solis boves inerant, ad Corcyram Phæacum insulam appellunt, ubi Rex Alcinous imperabat. Porro cum Colchi Argo navim nusquam inveniunt, horum alij Phæacum montes incolendos occupant, alij ad maritima delati, Apfyrtidas insulas extruxerunt. Nonnulli autem ad Phæacas ierunt, ac navim Argo tandem deprehendunt, & Medeam ab Alcinoο reposcunt. Tum ille, si jam, inquit, uxor Jasoni copulata sit, eam illis se non daturum: at si nondum virum passa sit, patri remissurum, ait. Verum enim verò Alcinoi conjux Arete antevertens, Jasoni Medeam conjugavit. Hinc igitur Colchi cum Phæacibus simul habitare statuerunt.

§. 26. Argonautæ verò cum Medea in altum avehuntur: qui cum noctu navigarent, in maximam inciderunt tempestatem. Inter hæc Apollo Menœtium impetens, secundum jugulum sagittâ percussit, eumque in mare deturbavit. Hi verò cum proximam insulam conspiciunt, ad eam de-

ερακληθείσα ὑπὸ Ηραε. παρεμειψάμενοι ὃ Θεινακρίας νῆσον, Ἡλίε βῦς ἔχουσαν, εἰς ἥ Φαιάκων νῆσον Κέρκυραν ἦκον. ἥε βασιλεὺς Ἰὼ Ἀλκίνοο. ἥ δὲ Κολχικῶν ἥ ναῦν εὐρεῖν μὴ διασμένων, οἱ μὲν τοῖς Κερκυραίοις ὄρεσι παρῶκησαν· οἱ δὲ εἰς τὴν Ἀλμυρίαν κομάντες, ἔκπσαν Ἀψυρτίδας νήτους. ἔνιοι δὲ, πρὸς Φαίακας ἐλθόντες, τὴν Ἀργὴν κατέλαβον, καὶ ἥ Μήδειαν ἀπήτομα πρὸς Ἀλκινόου. ὁ δὲ, εἶπεν· εἰ μὲν ἦδη συνηλθὺς εἶναι Ἰάσωνι, ἔδωκεν αὐτὴν ἐκείνῳ· εἰ δὲ παρδένῃ ὄζει, τῷ πατρὶ αὐτὴν ἀπέμειψεν. Ἀρήτη δὲ ἡ Ἀλκινόου γυνὴ φθάσασα Μήδειαν Ἰάσωνι σωείδωξεν· ὅθεν οἱ μὲν Κολχικοὶ μὲν Φαιάκων κατῶκησαν.

§. 25. Οἱ δὲ Ἀργοναῦται μὲν τῆς Μηδείας ἀπῆλθον. πλείοντες δὲ νυκτὸς, σφοδρῶν πτερίπῳσι χειμῶνι. Ἀπώλων δὲ σὰς ὄπῃ τὴν Μενοειπίου διέρεν, τοξεύσας τῷ βέλῃ, εἰς τὴν θάλασσαν κατέπεψεν. οἱ δὲ, πλησίον ἐθαράσαντο νῆσόν· τῷ δὲ ὄρει πρὸς

δοκίαν ἀπαφανῆναι περισσρ-
 μιδύντες, Ἀνάφω ἐκέλε-
 σαν. ἰδρυσάμενοι δὲ βωμὸν
 Ἀπόλλωνος Αἰγλαίῃ, καὶ
 θυσιάσαντες, ἐπ' ἐὼχραν
 ἐπράπησαν. διδῶσι δὲ ὑπὸ
 Ἀρήτης Μηδείᾳ δίδωκε δι-
 εῶπαιναί, τὴς αἰεσίᾳ ἐκω-
 πλον μὲν παῖδας. ὅθιν' ἐπ
 καὶ νῦν ἐν τῇ θυσίᾳ σωμη-
 δίς ἐστι σκῶπτον γυναιξίν.
 ἐν τῷ θιν' ἀναχθέντες, κω-
 λύνοντα Κρήτῃ περὶ γαίῃ
 ὑπὸ Τάλω. οἳ μὲν,
 οὗ Καλκοῦ γένους ἦν λέ-
 γοντο· οἱ δὲ, ὑπὸ Ἡφαιστου
 Μίνφ' ἐκδιδῶσι· ὁ δὲ καλ-
 κοῦς αὐτῆρ. οἱ δὲ, Ταῦρον
 αὐτὸν λέγοντο· εἶχε δὲ
 φλέβα μίαν ὑπὸ αὐχένος
 χαπατίνυσαν ἄχρι σφυ-
 ρῶν· κατὰ δὲ τὸ δέσμα-
 τος φλεβὸς ἦλθ' ἀπὸ
 χαλκός. οὗτος ὁ Τάλως τις
 ἐλάτης ἡμέρας πλὴν νῆσον
 περιπολάων ἐπύρει· διὸ καὶ
 σὺν πλὴν Ἀργὸν περιπλέ-
 σαν διωκῶν, τοῖς λί-
 θοις ἔβαλεν. ἐξαπατηθεὶς
 δὲ ὑπὸ Μηδείας, ἀπὸδα-
 νειν· ὡς μὲν ἐνιοὶ λέγουσι,
 διὰ φαρμάκων αὐτῇ μα-
 κίαν Μηδείας ἐμβάλους·

veniunt, ac præter spem ostē-
 tatum portum ingressi, Ana-
 phen nominarunt : ubi Apol-
 lini Æglæo aram statuunt, ibi-
 que peractis de more sacrifi-
 ciis, epulati sunt. Quæ verò
 ab Arête duodecim ancillæ
 Medææ dono jam datæ fue-
 rant, fortissimos illos viros
 per lulum fugillabant. Hinc
 & adhuc etiam vetus ea in
 sacris deridendi consuetudo
 mulieribus manet. Inde ave-
 cti, in Cretam appellere pro-
 hibentur à Talo. Hunc sanè
 alij ex æreo genere produnt ;
 Sunt qui à Volcano Minoi
 datum esse ferunt. Qui vir
 æneus fuit, idémque ab aliis
 Taurus appellatur. Huic au-
 tem venam unam à collo ad
 calcem pertinentem fuisse
 tradunt : atque in hujusce ve-
 næ cute clavus æneus affixus
 esse videbatur. Hic igitur Ta-
 lus ter in die circum insulam
 currens, eam tuebatur. Quo-
 circa & tum Argo navim præ-
 tereuntem spectans lapidibus
 impetebat ; Demùm Medææ
 beneficiis circumventus occu-
 buit, siquidem, ut nonnulli
 memorant, Medææ poeulis ad
 insaniam reductus, excessit ē

vita. Sed, ut alij, per immortalitatis pollicitationem, clavam illi Medeam extraxisse, omnique ex ejus corpore effuso ichore, ipsum obiisse narratur. Nec defunt qui illum à Πρωαντε sagitta in calce vulneratum interiisse tradunt. Noctem autem unam illic non amplius morati Argonautæ, ad Æginam aquatum contendunt, ubi de aqua pugna confertur inter eos; inde verò per Eubœam Locridemque navigantes, Iolcum, quarto demùm mense post initam velleris aurei expeditionem, pervenerunt.

§. 27. Verùm Pelias, quòd Argonautarum reditum desperabat, de Æsone obtruncando cogitavit. Hic autem dum sibi ipsi mortem consciscere quærit, immolati tauri sanguinem intrepidè hausit, & interiit. Atqui Jasonis mater, Peliam execrata, relicto filio parvulo, velut ad bellum antesignano, vitam suspendio finit. Deinde Pelias & relictum ab ea filium jugulavit. Interea redit Jason, ac vellus aureum Pelix dedit. Qui, cum injurias, quibus affectus erat,

ὡς δὲ πνές, ὑποχρμένης ποιήσεν ἀθάνατον αὐτὸν, καὶ τὴν ἥλον ἐξελείψῃ, ἐκρύντος τοῦ παντός ἰχώρῳ ἀποθανεῖν. πνές δὲ αὐτὸν ποξιδέντα ὑπὸ Ποίαντῳ εἰς τὸ σφυρὲν, τελευτῆσαι. μίαν δὲ ἐνταῦθα νύκτα μέναντες. Αἰγίνη προσήχουσιν, ὑδρεύσασθαι θέλοντες. καὶ γίνεται πρὸς τὴν ὑδρείας αὐτοῖς ἀμύλλα. οὐκ εἶδεν δὲ, διὰ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκίδος πλεύσαντες, εἰς Ἰωλκὸν ἦλθον, τὸν πάντα πλοῦν ἐν τέτραπ μῆσι τελευτῶντες.

§. κζ. Πελίας δὲ ἀπογνὸς τῷ ἐπιστροφῇ ἤνδ' Ἀργοναυτῶν, τὸν Αἴσωνα κτείνειν ἤθελεν. ὁ δὲ αἰτησάμεντος ἑαυτὸν ἀνελθεῖν, θυσιᾶς ὀπιτελῶν ἀδεῶς τῷ ταύρου αἷμα πασάμεντος ἀπιδανεν. ἡ δὲ Ἰάσονος μήτηρ ἐκθροσμένη Πελίαν, νήπιον ὑπολιπύσα παῖδα, ὡς πρὸς πῆλμον πρῶμαχον, ἑαυτῷ ἀνῆρτησιν. Πελίας τὴν καὶ καταλειφθέντα παῖδα ἀπὸ κλίνης αὐτῆς. ὁ δὲ Ἰάσονα κτελδὼν, τὸ μὲν δέρας ἔδωκε. πρὸς αὐτὸν δὲ ἡδίκηθη.

μεταλδᾷν ἰδίλων, χαμὸν
 ἐξεδέχτο. καὶ τότε ᾤ εἰς
 Ἰσθμὸν μετὰ τοῦ ἀρίστου
 πλεύσας, ἀνέθηκε πλὴν ναῦν
 Ποσειδῶνι. αὖτις δὲ Μή-
 λειαν ὄρα καλεῖ ζητεῖν
 ὅπως Πελίας αὐτῷ δίκας
 ὑπόχῃ. ἡ δὲ εἰς τὰ βα-
 σίλεια τοῦ Πελίου περιελ-
 θούσα, πῖθιαι τὰς θυγα-
 τράς αὐτῷ [Ἀστέροπειαν
 δηλαδὴ, καὶ Ἀντιόκην]
 τὸν πατέρα κρεερῶσαι, καὶ
 κατεψῶσαι, διὰ φαρμάκων
 αὐτὸν ἐπαγγελομένη ποιή-
 σαι νέον. καὶ οὗ πιστεύουσι
 χάριν, κρὶνὸν μελίττασιν,
 καὶ κατεψῶσιν, ἐποίησεν
 ἄρνα. αἱ δὲ πιστεύουσιν, καὶ
 πατέρα κρεερῶσιν, καὶ κα-
 τεψῶσιν.

§. κν. Ἀχαιὸς δὲ μετὰ τὸ
 Ἰωλκὸν οἰκύνει, καὶ πατέ-
 ρα δάπτει. τὸν δὲ Ἰάσονα μετὰ
 τὴν Μηδείαν, τὸν Ἰωλκοῦ ἐκ-
 βάλλει. οἱ δὲ ἦγον εἰς Κόριν-
 θον καὶ δίκας ᾤ ἐπὶ διετί-
 λουσι εὐτυχῶντες αὖτις ὅτε
 τὸ Κορίνθιον βασιλεὺς Κρέον-
 τος τὴν θυγατέρα Γλαύκην
 Ἰάσονι ἐγγυῶντος ὄρα πρι-
 μόνος Ἰάσων Μήδειαν
 ἔγαμεν. ἡ δὲ ὅς τις τιμωροῖεν Ἰά-

ulcisci vellet, occasionem ex-
 pectabat. Proinde sumptis se-
 cum lectissimis heroibus, in
 Isthmum navigavit, ac navim
 Neptuno dedicavit. Inde Me-
 deam monet ut rationem
 ineat, quâ Pelias illi tot in-
 juriarum pœnas luat. Tum illa
 Pelix regiam ingressa, Regis
 filias, Asteropeam nempe &
 Antinoen, patrem dissecan-
 dum, elixandumque suasu in-
 ducit suo: atque eundem in
 vitam mox ætate juvenem
 suis se beneficiis revocaturam
 esse pollicetur. Idque ut faci-
 lius credi posset, arietem in
 frustra dissectum, elixatum-
 que agnum reddidit. Tum illi
 credulæ, patrem occidunt,
 membratimque concisum eli-
 xant.

§. 28. Acastus autem unâ
 cum Iolcensibus patrem sepe-
 livit: Jasonemque & Me-
 deam Iolco ejecit. Hinc illi
 Corinthum commigrant: ubi
 decennium totum fortunatè
 transegerunt. Inde cum Glau-
 cen Creon Corinthiorum
 Rex filiam Jasoni despon-
 disse, eam, dimissâ Me-
 deâ, in matrimonium duxit.
 Tum illa quos Jason Deos
 jurasset,

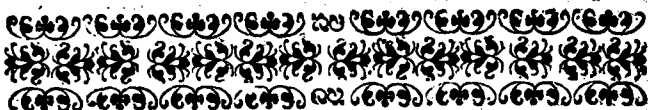
jurasset, obtestata, ingrátum-
que illius animum subinde
detestata, uxori quidem pe-
plum venenis infectum mi-
sit : quem simul ac illa sibi
induit, cum adjutore patre,
valido igne correpta conflag-
avit. Medea insuper quos
ex Jasone filios habebat,
Mermerum nempe ac Phe-
retem, trucidavit, & sum-
ptum ab Sole alatorum dra-
conum currum conscendit,
in eoque profugit Athenas:
qua in fuga, ut quidam fe-
runt, filios infantes adhuc,
supplices ante Acrææ Juno-
nis aram constitutos, omi-
sit : quos surgere jussos, Co-
rinthij multis vulneribus con-
trucidarunt. At Medea, quæ
convolarat Athenas, mox
ibi Ægeo nupta, filium, cui
Medo nomen fuit, gignit.
Postea verò, cum Theseo
comparasset insidias Athe-
nis, in fugam acta cum Me-
do filio ejicitur ; Qui ma-
gnum apud Barbaros impe-
rium consecutus, subjectam
sibi provinciam universam
Mediam vocari voluit ; &
bellum contra Indos infe-
rens vitam cum morte com-

σὺν τοῖς ὀπακλειωμένοις,
καὶ τῷ Ιάσωνι ἔχρει-
σίαν μεμφαμένη πολλὰς,
ἢ μὲν γαρουμένη πύλον
μεμυγμένον φαρμάκῳ ἔ-
πιμψεν· ὃν ἀμφοτασίμην,
μὲν τῷ βοηδούντι πατρὶ
πυρὶ λάβρῳ καταφλέγει·
τούς τε παῖδας, οὓς εἴ-
χον ἐξ Ιάσωνι, Μέρ-
μερον καὶ Φέρητα, ἀπί-
χθητε. καὶ λαβοῦσα παρὰ
ἑλίου ἄρμα πηλυῶν δρα-
κόντων, ὅτι τούτῳ φεύ-
γουσα, ἦλθεν εἰς Αἰθί-
νας. λέγεται δὲ ἔπ φεύ-
γουσα, τοὺς παῖδας νη-
πίς ἔπ ὄντας κατέλιπον,
ἐκίπαι καὶ δίκασα ὅτι τὸν
βωμὸν τῆς Ἡῆρας τῆς Α-
κράειας Κοεῖνδιοι δὲ αὐ-
τοῖς ἀσάσαντες κατε-
τραυμάτισαν. Μήδεια δὲ
ἦκεν εἰς Αἰθίνας. καὶ καὶ
γαμνητοῖς Αἰγεί, παῖδα ἔμ-
να Μήδον. ὅπως ἐλεύουσα δὲ
ὑστερον Θησέϊ· φυγὰς δὲ
Αἰθίων μὲν τῷ πατρὶ ἐκ-
βάλλεται. ἀλλ' ἔπος μὲν πόλ-
ων κρατήσας βαρβαρῶν, ἢ
ὑφ' ἑαυτὸν χεῖραν ἄπασαν
Μηδίαν ἐκάλεσε, καὶ στα-
τὸ δόρυμος ὅτι Ἰνδοὺς ἀπὸ

θανε. Μήθεια δὲ εἰς Κόλ-
χους ἦλθεν ἄγνωστος. καὶ κα-
ταλαβούσα Αἰήτιον ὑπὸ τοῦ
ἀδελφοῦ Πέρσευ τῆς βασι-
λείας ἐστερημένον, κτείνασα
αὐτόν, τῷ πατρὶ τὴν βασι-
λείαν κατέστησεν.

mutavit. Sed Medea nulli
suorum agnita, ad Colchos
remeavit : quæ cum Æeten
patrem Persei fratris dolo
ab regia sede ejectum inve-
nisset, illi regnum recupe-
ravit.

APOLLODORI ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΥ

ATHENIENSIS ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
BIBLIOTHECES ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Liber secundus.

βιβλίον β'.

C A P U T I.

Κ Ε Φ Α Λ Α.

QUONIAM verò Deu-
calionis genus enarra-
vimus, Inachi dein-
ceps explicemus. Inachus igitur
ex Oceano & Tethye pro-
creatur: à quo Inachus Argi-
vorum flumen nominatus est.
Hujus & Melissæ Oceani fi-
lij, Phoroneus ac Ægialeus
filij fuerunt. Ægialeus tametsi
nullâ de se prole relicta, sit ex-
tinctus, Ægialeam tamen ab
eo, cui præfuerat, dictam
fuisse terram legimus. Atqui
Phoroneus universæ terræ,
cui post nomen fuit Pelopon-
neso, imperio potitus, ex Lao-
dice nymphea Apin & Nioben
creavit. Apis itaque commu-
tato in dominandi libidinem
regno, vi cuncta gerens, ac

ΕΠΕΙΔΗ δὲ τὸ τῷ
Δευκαλίωνι διεξε-
ληλύδαμεν ἡμῶν,
ἐχομίνως λέγωμεν τὸ Ἰνά-
χου. Ωκεανὸς καὶ Τηθύς
γένεται πάντες Ἰνάρχου· ὃς
ἔστι ποταμὸς ἐν Ἀργεὶ Ἰνα-
χὸς καλεῖται. τέττις, καὶ Με-
λίσις τῆς Ωκεανὸς, Φο-
ρωνεύς τε καὶ Αἰγιάλειος
παῖδες ἐγένοντο. Αἰγιάλειος
μὲν οὐδ' ἀπαίδος ἀποθανόν-
τος, ἡ χώρα ὅλησα Αἰ-
γιάλεια ἐκλήθη. Φορωνεύς
δὲ ἀπάσης τῆς ὑπερὸν Πε-
λοποννήσου περὶ τοὺς ὀρεῖς
ἐκ τῆς Λαοδικῆς νύμφης,
Διωασέυειν, Ἀπὴν καὶ
Νιόβην ἐγέννησεν. Ἀπὴς
μὲν οὐδ' εἰς περὶ νῆδα γένω-
ἐταισθ' μεταστῆσας διώαμιν, καὶ

βίαια· ὧν πᾶσαν, ὄνομασαι ἀφ' ἑαυτῆ τὴν Πελοπόννησον Ἀπῖαν, ὑπὸ Θελξίον· καὶ Τελχῖνος ἐπεκταδεδίς, ἅπας ἀπιδαν· καὶ νομοδῖς διός, ἐκλήθη Σάραπις. Νιόβης δὲ, καὶ Διός, ἥ περὶ τῇ γυναικὶ Ζεὺς διηδῆ ἐμύγη, παῖς Ἀργος ἐφύετο. ὧς δὲ Ἀκυσίλαος φησι, καὶ Πελασγός, ἀφ' οὗ κληθῆναι τοῖς ἔπελοπόννησον οἰκουῶτας Πελασγούς. Ἡσίωδ· δὲ, ἔπελασγὸν αὐτόχθονά φησιν (1). ἀλλὰ καὶ μὲν τῷ πάλιν ἐρῶμεν.

§. β. Ἀργος ἡ λαβὼν φερόμενος ἔπελασγίαν, ἀφ' ἑαυτῆ ἔπελοπόννησον ἐκλάσειν Ἀργος. καὶ γήμας Εὐάδιν· καὶ Στρυμόνον· καὶ Νεάρας, ἐτίκτωσιν Ἰάσον, Πείρανθον, Ἐπίδωρον, Κεῖασον· οἱ καὶ ἔπελασγίαν παρέλασαν. ἐξ Ἰάσου ἡ Ἀθήνη γενέται· τῷ Ἀργ· ὁ Παρόπτης λεγόμενος. οἷον ἡ ὁφθαλμοῖς μὲν ἐπεπαν· π[ρὸ] σάμαπ· ὑπερβάλλων δὲ δυνάμει, ἔπεμ· Ἀρκάδιαν λυμάνορμον ταύειν· ἐκλήθη, ἔπεμ· δεσφ· ὅμ-

planè tyrannico more administrans, Peloponnesum Apriam suo de nomine vocari iussit. Is demum Thekxionis ac Thelchinis insidiis appetitus, sine liberis excessit è vita: & relatus inter Deos, Sarapis appellatus est. De Niobe autem, & Jove, quam primam mortalium Jupiter inivit, Argus natus est. Sed Acusilai testimonio Pelasgus is dicebatur, à quo Peloponnesus dicta deinde Pelasgia fuit. At Hesiodus Pelasgum fuisse indigenam refert. Sed hac de re nos alibi rursus dicturi sumus.

§. 2. Argus itaque simul ac à Phoroneo regnum accepit, Peloponnesum à se Argos dici imperavit: qui postea ductâ uxore Evadne, Strymonis ac Neæræ filiâ, Jasum, Piranthum, Epidaurum, & Criasum genuit, qui postea regno successit. Ex Jaso autem nascitur Agenor, ex quo ille Argus, qui Panoptes dicitur, ortus est: hunc toto corpore oculeum fuisse legimus. Hic etiam viribus præstans, sublato, qui Arcadiam devastabat, tauro, ejus sese corio cir-

cumtexit. Ad hæc Satyrum, qui Arcadibus vim infererat, pecora abigebat, fortiter pugnans interfecit. Quinetiam Echidnam, quam Tartari ac Terræ filiam dicunt, quæ viatores corripiebat, dormientem nactus interemit: idémque sublatis cædis auctoribus, Apidis interitum ultus est.

§. 3. Argi verò, & Ismenes Asopi filiæ Jasus est filius: ex quo Ionem ortam esse ferunt. At Castor, qui de temporum ignorance conscripsit, necnon complures tragædiarum scriptores, Ionem Inachi filiam esse perhibent. Hesiodus & Acusilatus eam Pirenis filiam esse narrant: quam Junonis sacerdotio decoratam Jupiter vitiauit: à quo cùm violatam fuisse puellam hanc Juno comperisset, in buculam candidam transformavit, cum qua Jupiter se concubuisse abjuravit. Quare Hesiodus inquit, amantium iurandum irritum esse, neque ad Deorum iram quicquam pertinere. Juno interim vaccam ab Jove depoposcit, acceptamque Argo Panoptæ custodiendam dedit. Hanc

φύσατο. Σάτυρον δὲ τὸς Ἀρκάδας ἀδικουῦντα, καὶ ἀφαιρῶντα τὰ βοσκήματα, ὑποσταὶ ἀπέκλειντο· λέγεται δὲ καὶ τὴν Τάρταρον καὶ τῆς Ἑχιδνάς, ἣν τὸς παλιόντας συνήρπαζεν, ἐπιτηρήσας κοιμωμένην, ἀπέκλεινεν. ἐξεδίχθη δὲ καὶ τὸν Ἀπίδα φόνον, τὸς αἰτίους ὑποκρίνας.

§. γ. Ἀργεὶ δὲ καὶ Ἰσμήνης τῆς Ἀσωποῦ παῖς Ἰάσος, οὗ πατὴρ Ἰὼ γυνὴν αὐτοῦ Κάστωρ δὲ ὁ συγγράψας τὰ χρονικὰ ἀγνοήματα, καὶ πολλοὶ τῶν πραγμάτων, Ἰνάχου τινὸς Ἰὼ λέγουσιν. Ἡσίοδος δὲ καὶ Ἀκουσίλαος Πειρῶν αὐτὴν φασιν εἶναι τινίτι, ἱεροσάντων τῆς Ἡρας ἔχουσας. Ζεὺς ἔφθιρε. φεραδὸς ὑφ' Ἡρας, τῆς μὲν κέρως ἀφ' αὐτοῦ εἰς βὺν μεταμόρφωσις λαχὼν· αὐτὴν δὲ ἀπωμόσατο μὴ συναλθεῖν. διόφησιν Ἡσίοδος ἔκ ἐπιπλάσσειν τὴν ἀπὸ τῆς θεῆς ὀργὴν τοῖς γινόμενους ὄρκους ὑφ' ἑαυτοῦ. Ἡρα δὲ αἰτησιμένη παρὰ Διὸς τινὸς βοῦν, φύλακα αὐτῆς κατέστησεν Ἀργεὶ τὸν Πανόπτην· ἔκ

Ασκληπιάδης μὲν, Ἀρέσσορος
 λέγει ὅν· Φερεκύδης δὲ,
 Ἰναχος· Κέρκω δὲ, Ἀργεῖος,
 καὶ Ἰσμιλῶνς τὴν Ἀσσοπὸν θυ-
 γατρός. Ἀκουσίλαος δὲ ἐκ
 γῆς γαβυῆσαι αὐτὸν λέγει.
 ὡς ἐκ τῆς ἐλαίας ἐδέσμιεν
 αὐτῷ, ἥ τις ἐν τῷ Μυκη-
 ναίῳ ὑπῆρχεν ἄσπις. Διὸς
 δὲ ὀπιτάξαντος Ἑρμῇ κλέ-
 ψαι τὴν βοῦν, μινύσαντος
 Ἰέρακος, ἐπειδὴ λαθεῖν ἐκ
 ἡδυάτο, λίθῳ βαλὼν ἀ-
 πίκλεινε τὸν Ἀργον. ὅθεν
 Ἀργυφόντης ἐκλήθη. Ἡ ἔρα
 τὴν βοῦν οἶστρον ἐμβάλλει. ἥ
 δὲ, ὡς ἔσθον ἦκεν εἰς τὴν
 ἐκείνης Ἰόνιον κόλπον κλη-
 δύντα· ἐπειτα διὰ τῆς Ἰλλυ-
 ρίδος περὶ δέσσει, καὶ τὸν
 Αἴμον ὑπερβαλόνσα, διέ-
 βη τὴν τότε μὲν καλόμενον
 πύρον Θράκιον· νῦν δὲ
 ἀπὸ ἐκείνης Βόσπορον ἐπι-
 δοῖσα δὲ εἰς Σκυθίαν καὶ
 τὴν Κιμμερίαν γλῶσσαν, πολλὰ
 χέρσον πλανηθεῖσα, καὶ
 πολλὰ διασηξαμένη δά-
 κασαν Εὐρώπης τε καὶ Ἀ-
 σίας, τελευτῶν ἦκεν εἰς
 Αἴγυπτον· ὅπου τὴν ἀρχαίαν
 μορφήν ἀπολαβοῦσα θύναται
 παρὰ τῷ Νείλῳ ποταμῷ.

autem Asclepiades Arestoris,
 Pherecydes verò Inachi, sicut
 Cercops Argi, & Ismenes;
 quæ Asopi fuit, filiam scri-
 bunt: sed Acusilaus è Pirene,
 ut dictum antea fuit, ortam
 esse refert. Hic eam ad oleam,
 quæ in Myceneo luco erat,
 alligabat. Cum verò Jupiter
 eam Mercurio ut furtum ab-
 duceret, imperasset, idque ab
 Hierace detectum fuisset, ne-
 que celari amplius posset: la-
 pide percussum Argum pere-
 mit. Hinc itaque Mercurius
 ΑΡΓΕΙΦΟΝΤΗΣ cognomen-
 tum accepit. Juno de-
 mum bovem æstro concita-
 vit. Quo facto, ea primum in
 sinum ab se Ionium appella-
 tum penerravit: Mox per Il-
 lyricum progressa, Hæmum
 transcendit, ac per ea tempo-
 ra trajectum Thracium nomi-
 natum, ab illa deinde Bospo-
 rum dictum, tranavit. Inde,
 cum in Scythiam penetrasset,
 & Cimmeriam terram, cum-
 que per continentem multam
 deerrasset, multaque Europæ,
 atque Asiæ maria tranasset, in
 Egyptum tandem pervenit:
 ubi cum pristinam formam
 recepisset, ad Nili fluentia

Epaphum peperit. Juno Curetes ut alicubi puerum occulerent, exoravit. illi verò Junonis orata fecerunt: quod factū ubi Jupiter rescivit, Curetas occidit, Io interim ad filium sese vestigandum accingit. Quæ cum Syriam propè universam pervagata esset, quod illic Bybliorum Regis uxor filium educare significabatur, ea tandem, Epapho invento, in Ægyptum remeavit; ac Telegono, qui tum Ægyptiorum imperium administrabat, nupsit. Hic ipsa Cereri, quam Isin vocarunt Ægyptij, statuatam collocavit; & Ionem quoque Isidem appellarunt.

§. 4. Epaphus autem Ægyptiis imperans, Memphin Nili filiam sibi conjugavit: deque uxoris nomine conditam urbem, Memphin nominavit, ex eaque Libyam procreavit, à qua & pars una terrarum Libya vocitata est. Cæterum ex Libya Neptunoque gemini Agenor ac Belus oriuntur. Agenor itaque in Phœnicen profectus, inibi regni sedem constituit: ubi & magnæ sobolis auctor extitit: quare de eo in præsentia di-

Εἴπαρον παῖδα. αὐτὸν δὲ Ἡῤα δαῖται Κυρήτων ἀφανῆ ποιῆσαι. οἱ δὲ ἠφάνισαν αὐτόν. καὶ Ζεὺς μὲν αἰσδόμενος, κτείνει Κυρήτας. Ἰὼ δὲ ὅπῃ ζήτησιν τοῦ παιδὸς ἐπιδράπτει. πλανώμενη δὲ καὶ Συρίαν ἀπεσάν· ἐκεῖ γὰρ ἐμμένετο τῇ Βυβλίων βασιλῆως γυνὴ ἐπιδύει τὸν υἱόν. καὶ τὸν Εἴπαρον εὗρεν, εἰς Αἴγυπτον ἐλθούσα, ἐγαμύθη Τηλεγόνῳ τῷ βασιλεύοντι τότε Αἰγυπτίων. ἰδρύσασθαι ἄγαλμα Δήμητρος, καὶ ἐκάλεσαν Ἴσιν Αἰγύπτιοι, καὶ Ἰὼ, Ἴσιν ὁμοίως προσήρκευσαν.

§. 4. Εἴπαρος δὲ βασιλεύων Αἰγυπτίων, γαμῆ Μέμφιν καὶ Νεῖλον θυγατέρας, καὶ ἀπὸ ταύτης κτίζει Μέμφιν πόλιν. καὶ πικροῖ θυγατέρας Λιβύην, ἀφ' ἧς ἡ χώρα Λιβύη ἐκλήθη. Ληκύης δὲ καὶ Ποσειδῶν, γίνονται παῖδες Δίδυμοι. Ἀγνώωρ καὶ Βῆλος. Ἀγνώωρ μὲν αὖ εἰς Φοινίκην ἀπαλλασσόμενος ἐβασίλευσε· καὶ καὶ τῆς μεγάλης ῥίξης ἐγένετο γενεάρχης. ὅθεν ὑποδησόμεθα

πρὸ τίτῃ. Βῆλθ' δὲ ὑπο-
 μέinas ἐν Αἰγύπτῳ, βασιλεύσῃ
 μὲν Αἰγύπτῳ. γαμῆ δὲ Ἀγχε-
 νόλῳ τῇ Νείλῳ θυγατρὶ. καὶ
 αὐτῷ γίνονται παῖδες διδύ-
 μοι, Αἰγυπθ' καὶ Δαναός.
 οἱ δὲ φησὶν Εὐριπίδης, καὶ
 Κεφεὺς καὶ Φινεὺς παρσίπ.
 Δαναὸν μὲν οὐκ Βῆλθ' ἐν
 Λιβύῃ κελίῳ κησὶν. Αἰγυπθον
 δὲ ἐν Ἀραβίᾳ. ὅς κ' αὖ κατὰ
 σελάμῳ τῇ Μελαμπό-
 δον χεῖραν [αὐτῷ]
 αἰνόμεσθ' Αἰγυπθον. γίνον-
 ται δὲ ἐκ πολλῶν γυναικῶν,
 Αἰγυπθ' μὲν παῖδες πεντήκον-
 τ'· θυγατέρες δὲ Δαναῶν
 πεντήκοντα· ἐπισπασάντων δὲ
 αὐτῶν πρὸς ἀγγέλοις πρὶ τῇ
 ἀρχῇ, ὅτερον Δαναὸς πῶς
 Αἰγύπτῳ παῖδας, πλὴν ἐνδὸς
 ἢ διυεῖν, διὰ τῆς τῇ αὐτῇ θυ-
 γατρὶ αὐτεῖλε, διδιδίκατος
 [καὶ δὲ καὶ ἐκ χρησμοῦ, ὅτι
 φονὴ δέσεται ὑπὸ ἐνδὸς αὐ-
 τῶν, καὶ] ὑποδεμένης Ἀθη-
 ναίᾳ αὐτῷ, ναυῷ περὶ τοῦ κα-
 πτωκέως, [τῇ κληδόνειαν
 οἱ δὲ τῇ ἀπιδμοῦ τῇ θυ-
 γατρὶ αὐτῇ πεντηκόντορον]
 ἐν ἣ τῇ κόρας ἐνδέμῳ
 ἔφυγε. πρὸς ἄγων δὲ Ρόδῳ,
 τὸ τῆς Λινδίας Ἀλίνδης

cere supersedebo. At Belus,
 quod ex Ægypto minimè dis-
 cessisset, Ægypti regnum
 consequitur: atque Anchi-
 noen Nili filiam duxit uxo-
 rem, de qua filios geminos
 creavit, Ægyptum ac Da-
 naum; sed &, ut Euripides ait,
 Cepheum, Phineúmque. Igi-
 tur Danaum Belus ad Libyam,
 incolendam, Ægyptúmque ad
 Arabiam habitandam misit.
 Qui, cum devastasset Melam-
 podum terram, eam Ægypti
 nomine appellari de seipso
 voluit. Porro & Ægypto è
 pluribus conjugibus filij ma-
 res quinquaginta gignuntur:
 at fratri Danao filia totidem.
 Qui, cum de regno inter se
 contenderent, Danaus Ægy-
 pti filios præter unum aut al-
 terum, filiarum suarum operâ
 necavit: nam ex oraculo cæ-
 dem sibi imminere acceperat:
 metu perculsus Minervæ con-
 filio, navim nominatam ab
 eo de filiarum suarum nume-
 ro, πεντηκόντορον, quasi dixeris
 quinquagintiremem, primus
 fabricavit, in quam filiabus
 impositis, aufugit. Inde ad
 Rhodum insulam cum appul-
 sus esset, Minervæ Lindiæ
 statuam

mutuam dedicavit. Hinc & Argos se contulit, & huic regnum tradit Helanor, qui tum Argis regnabat. At ipse Danaus ejus regionis potitus, suo ipsius nomine incolas Danaos appellari voluit. Sed quod ea regio aquarum inopiâ laborabat, ex quo scilicet Neptunus iratus Inacho, fontes exsiccaverat, quod eam Minervæ terram esse testatus est, filias suas interim aquatum misit. harum una Amymone aquam quærens, telum in cervum jactat, ac fortè Satyrum dormitantem ferit: quare ille somno expergefactus, puellæ ineundæ miro desiderio capitur. At Neptuni superventu, Satyrus se dedit in fugam. Amymone autem cum hoc concubuit, eique Neptunus Lernæos fontes indicavit.

§. 5. Porro Ægypti filij Argos profecti, ut mutuam inter se simultatem componerent, sese cohortantur, & Danaï filias sibi in matrimonium dari obsecrant. Tum Danaus, simul quod parùm crederet eorum pollicitationibus, simul quod fugæ exiliique sui

ἀγαλλμα ἰδρύσατο. ἐντεῖθεν δὲ ἦκεν εἰς Ἀργεῖον, καὶ τῇ βασιλείᾳ αὐτῷ ὄψαδιδωσι Ελαῖος ὁ τότε βασιλεύων. [αὐτὸς δὲ κρατήσας τῆς χώρας ἀφ' ἐαυτοῦ τοὺς ἐνοικοῦντας Δαναοὺς ὠνόμασεν.] αὐτοῦ δὲ τῆς χώρας ὑπαρχοῦσι, ἐπειδὴ καὶ τὰς πηγὰς ἐξήρανε Ποσειδῶν μνηστῆρας ἰνάχω, διότι τῇ χώρᾳ Ἀθιωτῶν ἐμαρτύρησεν ἔν, τὰς θυγατέρας ὑδροσμήνας. ἐπιμύει. μία δ' αὐτῇ Ἀμυμώνῃ ζητοῦσα ὕδατος, ῥίπτει βέλος, ὃν ἐλαφρον, καὶ κοιμωμένον Σάτυρον τυγχάνει. καὶ κτείνῃ ὤβριαντα, ἐπεθύμει συγῆμέδαι. Ποσειδῶν δ' ἐπφανέντος, ὁ Σάτυρος μὲν ἐφυγῇ. Ἀμυμώνῃ δὲ, τέτρω σαυδινάζεται. καὶ αὐτῇ Ποσειδῶν τὰς ἐν Λέρνῃ πηγαὺς ἐμυλύνει.

§. 6. Οἱ δὲ Αἰγυπτίου παῖδες ἐλθόντες εἰς Ἀργεῖον, τῆς τε ἑχθρῆς παύσεσθαι παρεκάλουν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῷ γαμῆν ἠρώξισαν. Δαναὸς δὲ, ἅμα μὲν ἀπιστῶν αὐτοῖς σοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἅμα καὶ μνηστῆρῶν ἐπὶ φυγῆς,

ὡμολόγει τοῖς γάμοις, καὶ
 διεκλήρει τὰς κόρας. Τῆρμνή-
 στραν μὲν οὖν, καὶ Περσεσβυτί-
 εραν, ἐξοῖλε Λυγκεῖ, καὶ
 Γοργοφόνῳ Προθεῖ. ἔπειτα γὰρ
 ἐκ βασιλίδος γυναικὸς Ἀρ-
 γυφίης ἐγγένεισαν Αἰγύ-
 πτω· ἣ δὲ λοιπὴν ἔλαχον,
 Βύσις μὲν καὶ Εὐκίλαδος,
 καὶ Λύκος καὶ Δαΐφρων, καὶ
 Δαναὸς ἡγενηθεῖσας ἐξ Εὐ-
 ρώπης, Αὐτομάτην, Ἀμυμώ-
 νην, Ἀγαύην, Σκευίαν. αὖ-
 ται δὲ ἐκ βασιλίδος ἐγγόν-
 το Δαναῶ. ἐκ δὲ Ἐλεφαντί-
 δος, Γοργοφόνῃ καὶ Τῆρμνή-
 στρᾳ. Λυγκεὺς δὲ καὶ Καλύ-
 κῳ ἔλαχεν. Ἰστρος δὲ, Ἰππο-
 δαμίαν· Χαλκώδων, Ρωδίαν·
 Ἀγλώωρ, Κλεοπάτραν· Χαΐ-
 τοις, Ἀστέαν· Διοκορυτῆς,
 Ἰπποδάμειαν· Ἀλκίς, Γλαύ-
 κῳ· Ἀλκμήων, Ἰππομέ-
 δισαν· Ἰππόδοτον, Γόργῳ·
 Εὐχλῳον, Φειμίδεσσαν· Ἰπ-
 πέλυντον, Ρόδῳ· ἔτι μὲν οἱ
 δέκα ἐξ Ἀραβίας γυναικὸς·
 αἱ δὲ παρθέναι, ἐξ Ἀμα-
 δρυάδων νυμφῶν· αἱ μὲν, Ἀ-
 τλαντίαι· αἱ δὲ ἐκ Φοίβης.
 Ἀγαπτόλεμος δὲ ἔλαχε Πι-
 ρηνίαν· Κέρκεσις δὲ, Δώριον·
 Εὐρυδάμας, Φάρτην· Αἴγιος,

injuriam haudquaquam obli-
 tus esset, nuptias pactus for-
 titò puellas distribuere cœpit.
 Hypermnestram igitur, nata-
 rum maximam, Lynceo, &
 Gorgophonem Protheo sele-
 git. Hos enim ex conjugē Re-
 gina Argyphia Ægyptus ex-
 tulerat. Inde suam quisque
 sortiti sunt, Busiris quidem &
 Enceladus, Lycúsque ac Dai-
 phron, Automaten, Amy-
 monen, Agaven, Scæam,
 Danao ex Europa regia ma-
 trona fatas ducunt. At ex Ele-
 phantide ortæ fuerunt Gorgo-
 phone, atque Hypermnestra:
 sed Lynceus & Calycen forte
 duxit. Ister autem Hippoda-
 miam: Chalcodon, Rhodiam:
 Agenor, Cleopatram: Aste-
 riam, Chætus: hippodamiam,
 Diacorystes: Alcis, Glaucen:
 Alcmenon, Hippomedusam:
 Hippothous, Gorgen: Iphi-
 medusam, Euchenor: Rho-
 den, Hippolytus. Hi decem
 ex Arabia uxore geniti sunt.
 Sed puellæ ex Hamadrya-
 dibus Nymphis: aliæ ex
 Atlantea, aliæ ex Phœbe
 natæ sunt. Agaptolema Pi-
 rene, Cercesti Dorion, Eu-
 rydamanti Pharte, Ægio,

Mnestra , Evippe Argio : Anexibia Archelao , Menacho Nelo , obvenerunt. Hi septem è Phœnissâ conjuge orti sunt : at puellæ, ex Æthiopide. Qui verò ex Tyria erant, sine sorte duxerunt eas quæ ex Memphide erant , idque propter similitudinem nominum , Clitus , Cliten ; Sthenelus , Sthenelen ; Chrysipus , Chrysippen. At qui ex Caliande & Naide Nympha, præter eos filij duodecim nati erant, cum totidem Polyxonis filiabus , sortito matrimonium contraxerunt. Illorum hæc sunt nomina, Eurylochus, Phantes, Peristhenes , Hermes, Dryas, Potamon, Cisseus, Lixus, Imbrus, Bromius, Polyctor, Chthonius. Hæ verò sunt ex Nympha natæ, Autonoe, Theano, Electra, Cleopatra, Eurydice, Glaucippe, Antheia, Cleodora, Evippe, Erato, Stygne, Bryce. Qui verò de Gorgonibus Ægypto nati sunt, eas, quæ de Pieria genitæ fuerunt, sortiti duxerunt. Nam Periphanti obtigit Actæa, Oëneo Podarce, Ægypto Dixippe, Menalcæ Adyte, Ocypete Lam-

Μνήστρα· Αρχαῖο, Εὐίπ-
πῳ· Αρχέλαο· Μενά-
χιω· Νηλο· Μίναχ·, Νηλαί· οἱ
δὲ ἐπὶ τὴν Φοινίσσης γυναι-
κός· αἱ δὲ Παρθένοι, Αἰ-
θιοπίδος· Ἀκλεῖδης ἢ Ἐλα-
χον δ' ὁμωνυμίαν τὰς Μέμ-
φιδος, οἱ ἐκ Τυρίας· Κλη-
τὸς Κλειτίω· Σθένελ·
Σθένελω· Χρύσιππος Χρυ-
σίππῳ· οἱ δὲ ἐκ Καλιάν-
δος [καὶ Νηίδος] Νύμφης
παῖδες δώδεκα, ἑκκλησέ-
σαντο, τῶν δ' ἦν ἐκ Πολυ-
ξοῖς· Ναϊδός· ἦσαν δὲ οἱ
μὲν παῖδες, Εὐρύλοχος,
Φάντης, Πεισιθένης, Ερ-
μῶ, Δρύας, Ποταμών,
Κισσεύς, Λίξ·, Ἰμβρος,
Βρόμι·, Πολύκτωρ, Χθόνι-
ος· αἱ δὲ κόραι Νύμ-
φης, Αὐτονόη, Θεανώ,
Ἠλέκτρα, Κλεοπάτρα, Εὐ-
ρυδίκη, Γλαυκίπη, Ανθή-
λη, Κλεοδώρα, Εὐίπη, Ε-
ρατώ, Στύγη, καὶ Βρύχη·
οἱ ἢ Γοργόνων Αἰγυπτιῶ γλ-
υφόμοι, ἑκκλησέσαντο τῶν
ἦν ἐκ Πιερίας, καὶ λαγχά-
ναι· Πείρας μὲν Ἀκταίω·
Οἰνέως Ποδάρκω· Αἰγυ-
πτιῶ Διωξίππῳ· Μενάλ-
κης δὲ Ἀδύτῳ· Λάμπρος,

Ωκυπύῳ Πιλάργῳ Ἰδμων. ὁκτὼ δὲ εἰσι νεώτατοι Ἰδας, Ἰπποδίκῳ Δαίφρων Ἀδιάντῳ (αὐταὶ δὲ ἐκ μητρὸς ἐχθοντο Ἐρως) Πανδίων, Καλλιδίκῳ Ἀρβηλῷ, Οἰμήῳ Τηρεσίῳ, Κελαυνῷ Ἰπποκορύστῃ, Ὑπερίπῳ. οὗτοι ἐκ Ἡφαιστίνης. αἱ δὲ ἐκ Κρινόος. ὥς δὲ ἐκληρώσαντο τοὺς γάμους, ἐστάσας ἐγχεΐδῃα διαδίδωσι ταῖς θυγατέρας· αἱ δὲ κοιμωμένους τοὺς νυμφίους ἀπέκτεινεν, πλὴν Ὑπερμνήστῃ· αὐτὴ δὲ Λυγκία δῖόν τε, παρθένον αὐτῷ φυλάξαντα· διὸ καὶ εἰς αὐτῷ Δαναὸς, ἐφευγείη. αἱ δὲ ἄλλαι ἦν μὲν Δαναοῦ θυγατέρας, καὶ μὲν κεφαλὰς ἦν νυμφίων ἐν τῇ Λέρνῃ κατάρυξαν, τὰ δὲ σώματα, πρὶν τῆς πύλης ἐκκένδρῃσαν καὶ αὐταὶ ἐκείνησαν Ἀθήνῃ τε καὶ Ἑρμῇ, Διὸς καλεῦσαντο. Δαναὸς δὲ ὕστερον Τερμνήστῃ Λυγκίῃ σπώκεται· καὶ δὲ λοιπαὶ θυγατέρας εἰς Γυμνικὸν ἀγῶνα

pro, Pylarge Idmoni. Sex autem novissimi, Idas, qui Hippodicen : Daiphron, qui Adianten (hæc autem sunt ex Herse matre natæ) Pandion, qui Callidicen : Arbelus, qui OEmen : Hyperbius, qui Celæno : Hippocorystes, qui Hyperipten sibi conjugarunt. Hi ex Hephæstine oriuntur : at puellæ matre Crinone fuerunt. Post, ubi suam quisque fortitus conjugem duxerunt, acceptos in convivium cunctos Danaï filia datis à patre pugionibus somno sepultos, suum quæque sponfos occidunt, unâ tantummodò exceptâ Hypermnestrâ : hæc enim sola Lynceum, quod ejus virginitate abstinuisset, incolumem servavit. Quamobrem hanc Danaus onustam vinculis custodiri jubet. Reliquæ Danaï filia præfecta sponсорum capita in Lerna defoderunt, corpora verò ante urbem deplorata sepelienda curaverunt. Has autem Minerva Mercuriúsque Jovis imperio expiarunt. Demùm post eà Danaus Hypermnestram Lynceo copulavit, cæteras in gymnicum certamen produ-

Etas victoribus habendas dedit. Amymone Nep tu ni semine prægnans, Nauplium peperit. Hic longævus factus, mare navigans, morientium casum permolestè ferebat: sed & ipsi tandem aliquândo obiisse contigit, vel eo mortis genere, quo alios defungi mæstissimè conspiciebat. Verùm antequàm è vita discessit, ut Tragicorum auctoritate comprobatur, Clymenen Atrei filiam sibi uxorem conjugari placuit. Qui verò Reditus conscripsit, Philyram duxisse ait. Cercopis autem testimonio, Hesionen cepit: de qua Palamedem, OEacem, Naufimedontem gignit,

CAP. II.

LYnceus autem, qui post Danaum Argis dominatus est, ex Hypermnestra quidem Abantem filium genuit: ex quo & Ocaleâ conjuge Mantinei filiâ, gemini procreantur, Acrisius ac Proetus, qui cùm in utero matris adhuc essent, inter se dissidere cœperunt. Ubi verò per ætatem potuere, de regno certare non dubitarunt. Hique belli-

τοῖς νικῶσιν ἔδωκεν. Ἀμυμώνη δ' ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησε Ναύπλιον. ὧς μακρόβιος ἦτορ ἔσχετο, πλέον τῶν θαλάσσαν, τοῖς ἐμπίθοισιν ὄλι θανάτῳ ἐδυσφόρει. σὺν ἑβη οὐδ' αὐτὸν τελευτῆσαι ἐκείνῳ παρ' ὀλίγον, ὃ ὅτ' ἄλλων τελευτῶσάντων ἐδυσφόρει. πρὶν δὲ τελευτῆσαι, ἔφηκεν, ὡς γὰρ οἱ Τραγικοὶ λέγουσι, Κλυμένην τῶν Ἀτρείδων ὡς δὲ ὁ ποιητὴς νόστιμα χάριτας, Φιλύραν ὡς δὲ Κέρκω, Ησιόνην. καὶ ἐγέννησε Παλαμήδην, Οἰάκην, Ναυσιμέδοντα.

Κ Ε Φ. β.

ΛΥκεὺς δὲ μετὰ Δαναὸν Ἀργεῖς δυνάστευων, ἐξ Ὑπερμήστρας Πικνοῦ παῖδα Ἀβάντα. τέττε δὲ καὶ Ὀκαλείας τῇ Μαντινέως, δίδυμοι παῖδες ἐγένοντο, Ἀκρίσιος καὶ Προίτιος. ἔπειτα, καὶ ἔτι γὰρ ὅτε μὲν ἔπ' ὄντες, ἐκαστάζον πρὸς ἀλλήλους. ὡς δὲ αὐτετέλειον, οὗ τῆς βασιλείας ἐπολέμου. καὶ πολέ-

μῦντις εὖρον ἀσπίδας περ-
τοι. καὶ κρατήσας Ακρίσιος,
Προῖτον Ἀργεῖς ἐξελαύνει·
ὃ δὲ ἦκ' εἰς Λυκίαν περὶ
Ιοβάτῳ· ὡς δὲ πρὶν φα-
ει, περὶ Ἀμφιάνακτα· καὶ
χαμαὶ τῷ πύτου θυγατέ-
ρα, ὡς μὲν Ὀμηροί, Ἀν-
τιόαν· ὡς δὲ οἱ τραγικοί,
Σθενέβοιαν. κατὰ γὰρ δὲ αὐ-
τὸν ὁ κηδεὺς μὲν φραπὸν
Λυκίων, καὶ καταλαμβά-
νει Τίρωδα· ταύτῃ αὐτῷ
Κυκλώπων τέχισταύταν· Με-
εισάμφοι δὲ, τῷ Ἀργεῖαν
ἅπασαν κατὰ κοῦν. καὶ Ακρί-
σιος μὲν Ἀργεῖ βασιλεύ-
ει· Προῖτος δὲ Τίρω-
δος· καὶ γίνετα Ακρίσιος μὲν
ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Λακεδαι-
μωνίης, Δανάη.

§. β. Προῖτος δὲ ἐκ Σθεν-
εβοίας, Ἀνσίππης, καὶ Ἰφι-
νόης, καὶ Ἰφιδάσσης. αὗται
δὲ ὡς ἐπὶ ληϊώθησαν, ἐμεί-
νησαν, ὡς μὲν Ἡσίοδος
φασιν, ὅτι καὶ Διονύσου πι-
λετῆς ἐκατεδέχοντο, ὡς δὲ
Ἀκασίλαος λέγει, διότι τὸ
τῆς Ἥρας ξόανον ἐξουτί-
λισαν. θυμὸν δὲ ἐμ-
μαρτίζοντες, ἐπὶ παντὶ τοῦ αἵματος
Ἀργεῖαν ἅπασαν. αὐτὸς δὲ

gerantes primi clypeos inve-
nerunt. Inde victor Acrisius
Proetum Argis exegit : qui ad
Iobaten in Lyciam pervenit :
sed, ut alij produnt, ad Am-
phianactem confugit, cujus
etiam filiam ducit : Homerus
autem Anteam dicit ; At si
tragœdiarum scriptoribus fi-
dem habemus, Sthenobœam.
Hunc demum socer cum Ly-
ciorum copiis reduxit, ac Ti-
rynthem occupavit, quam
ipsius gratiâ Cyclopes mœni-
bus cinxerunt, atque in par-
tem assumpti, Argivam ter-
ram propè universam colue-
runt. Sic Acrisius Argis impe-
rat : & Proetus Tirynthe. Ad
hæc Acrisius ex Eurydice La-
cedæmonis filiâ Danaen gi-
gnit.

§. 2. Proetus verò de Sthe-
nobœa Lysippen, Iphinoén-
que, & Iphianassam : quæ cum
adultæ jam ætatis essent, in
infantiam inciderunt, quòd, ut
Hesiodus inquit, Dionysi fe-
rias minimè receperant : At
Acusilai sententiâ, quòd Ju-
nonis simulacrum nihili fece-
rant. Sic itaque furore perci-
tæ per omnem Argivorum
terram deerrabant. Iade ite-

rūm in Arcadiam ac Peloponnesum reversæ, cum omnidecore per deserta discurrebant. Melampus autem Amythaonis filius, & Idomenes, quæ fuit Abantis, vaticinandi cognitione insignis, & qui positionandi, expurgandique rationem primus invenerat, se virginibus sanitatem restitutum pollicetur: si tertiam regni partem accipiat. Proetus tantâ mercede deterritus, filiarum curationi minimè assentitur. Quocirca virgines longè majori vefaniâ concitantur, imò verò etiam reliquæ mulieres cum virginibus simul furere cœperunt: etenim desertis propriis sedibus, in suos ipsarum desæviebant liberos, atque in deserta sese fugâ abdebant. Cū verò id calamitatis genus in dies magis increfceret, postulatam mercedem Proetus Melampodi ultrò concessit. Tum ille eas se curaturum esse promittit, si regni tantundem fratri suo Bianti attribuat. Inter hæc Proetus veritus ne, si filiarum curatio longius traheretur, mercedem ille peteret ampliorem, postulatis af-

τὴν Ἀρχαδίαν καὶ τὴν Πελοπόννησον διελθούσας μὴ ἀκοσμίαις ἀπάσης, διὰ τῆς ἐρημίας ἐντὸς ἔχον. Μελάμποις δὲ ὁ Ἀμυθαιῶν, καὶ Εἰδομένης τῆς Ἀβάντης, μαίψας αὐτὴν, καὶ τὴν διὰ φαρμάκων καὶ χειρουργίας θεραπεύσαντες, τῶν ἄλλων, ὑπερχεῖται θεραπεύειν τὰς παρθένας, εἰ λάβοιτο τὸ τρίτον μέρος τῆς δυναστείας. ἐκ ἐπιπλέοντος δὲ Περίτεω θεραπεύειν ὅττι μισθοῖς τηλικούτοις, ἐπὶ μᾶλλον ἐμμένοντο αἱ παρθένοι· καὶ προσέειπε μετὰ τούτων αἱ λοιπαὶ γυναῖκες· καὶ γὰρ αὐταὶ τὰς οἰκίας ἀπολιποῦσαι, τοὺς ἰδίους ἀπαλλυνοῦν παῖδας, καὶ εἰς τὴν ἐρημίαν ἐφοίτων. προσκαίνομένης δὲ ἐπιπλεῖσον τὴν συμφορᾶν, τοὺς αἰτηθέντας μισθοῦς ὁ Περίτεω εἰδὼς. ὁ δὲ ὑπέχετο θεραπεύειν, ὅταν ἔπρην τοσοῦτον τῆς γῆς ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς Λαέρτιάς. Περίτεω δὲ εὐλαβηθεὶς, μὴ βραδυμένῃ τῆς θεραπείας, αἰτηθεὶς καὶ πλεόν, θεραπεύειν

σωεχόμενοι δὴ τούτοις. Μελάμποις δὲ ἑθαλαβὼν τοῖς δαυαπυάτοις ἤν νεανίων, μετ' ἀλαλαγμοῦ καὶ πνέοντες χορείας ἐν ἧς ὄρεον αὐταὶ ἐς Σικυῶνα συνελθούσαι. καὶ δὲ τὸν δαυγμὸν, ἡ ἀρεσβυτάτη ἧς θυγατέρον, Ἰφινόη μετέλλαξεν. ταῖς δὲ λοιπαῖς τυχούσαις κατάρμοδ' σφερνῆσαι σιωέβη. καὶ πάντας μὲν ἐξέδδοτο Περίτῳ Μελάμποδι καὶ Βίαντι. παῖδα δὲ ὕστερον ἐγέννησε Μεγαπένδην.

sensus, filias Melampodici curandas commisit. Quare Melampus, adhibitis validissimis adolescentibus ejubilatum simul, & entheam quandam choream imitatus, de montibus virgines ipsas in Sicyonem est usque infecurus. Has dum persequeretur, Iphinoë natu maxima vitam cum morte commutavit. Reliquæ vero, repurgatâ vesaniâ, resipuerunt. Harum demùm, Melampodi unam, & Bianti alteram Proetus in matrimonium collocavit: neque longo post tempore Magapenthem filium genuit.

Κ Ε Φ. γ.

C A P. I I I.

Βελλεροφόντης δὲ ὁ Γλαύκῃ τῇ Σησύφει, κλειῖνας ἀκουσίως ἀδελφὸν Δηλιάδῳ, ὡς δὲ πνέει φασ, Περικλῆα· ἄλλοι δὲ, Αλκίμένῳ, εἰς Ἀργῷ πρὸς Περίτον ἐλθὼν κατάρμεται. καὶ αὐτῇ [γυνή] Σιδνεβοῖα, [ἡ καὶ Ἀντία] ἔρωτα ἔχει, καὶ ἀρεσπύμπη λόγοις πρὸ συνουσίας· τῇ δὲ ἀπαρνούμεν, λέγει πρὸς Περίτον,

CÆterùm Bellerophon-tes Glauci, qui Sisyphi fuit, cùm per imprudentiam Deliadem fratrem, sive, ut quidam ferunt, Pirenen, aut, ut alij volunt, Alcimenem peremisset, ad Proetum Argos confugit, ab eoque expiatur. Mox autem cùm illius amore Sthenobœa, quæ & Antea dicebatur, deperiret, spargit verba de concubitu. Qui, cùm mulieris libidini minimè consensisset, Sthenobœa Proeto Bellerophontem,

Bellerophontem, quod se de stupro interpellasset, infimulavit. Proetus credulus, dat illi ad Iobaten socerum literas huiusce argumenti, ut Bellerophontem curaret occidendum. At Iobates re cognita, illum ut ad Chimæram extinguendam iret, imperavit. Si quidem ita juvenem à fera perditum iri arbitrabatur, quando ea non unius modò, sed ne multorum quidem viribus facile perdomari poterat. Nam primà in parte leo, posteriori draco, mediâ verò capra esse videbatur, quæ flammâ evomebat, ac proxima quæque disperdebat, pecorâque vastabat: Hæc enim trinum belluarum viribus subacta duntaxat natura communita erat. Aiunt hanc ipsam Chimæram ex Homeri testimonio Amisodari curâ nutritam fuisse, natamque ex Typhone & Echidna: id quod Hesiodi carminibus comprobatur.

§. 2. Consenso igitur Pergaso, quem ex Medusa ac Nepruno satum, & aligerum habebat Bellerophontes, sublatus in altum, ex eo Chimæ-

ἐπὶ Βελλεροφόντης αὐτῇ περὶ φθορᾶς πρὸς ἐπιμαχέτο λόγους. Προΐτ' ὃ πρηνέσας, ἔδωκεν ἐπιστολὰς αὐτῷ πρὸς Ἰοβάτην [τὸν πενδιεχὲν] κομίσαν· ἐν αἷς ἐπερχεμένο, Βελλεροφόντιον ἀποκτείναν· Ἰοβάτης ὃ δειγμοῦ, ἐπιτάξεν αὐτῷ Χίμαιραν κτείνειν, νομίζων αὐτὸν ὑπὸ τῷ θνείῳ διαφθαρέσειν, ὡς γὰρ ὁ μόνον ἐνὶ, ἀλλὰ πολλοῖς ἐκένεαλόν. ἔχε δὲ στροφάλιν μὲν λέοντος, ἔχεν ὃ δράκοντος, τεῖτον ὃ κεφαλῇ μέσῳ αἶγας· δι' ἧς πᾶρ αἰεῖς, καὶ πᾶν χόρον διέφθιρε, καὶ τὰ βοτάνια ἐλυμνίετο. μία γὰρ φύς· τειῶν θνείων ἔχε δύαμιν. λέγεται δὲ καὶ πᾶν Χίμαιραν πάντῳ σφαλίαν μὲν ὑπὸ Ἀμισοδάρε, καὶ δὲ πρὸ εἰρηκε καὶ Οὐρανοῦ· θνητὸν δὲ ἐκ Τυφῶνος καὶ Ἐχιδνῆς, καὶ δὲ Ἡσίοδος ἱστορεῖ.

§. 3. Αναβιβάσαι οὐδ' αὐτὸν ὁ Βελλεροφόντης πρὸς τὸν Πήγασον, [ὃν] εἶχεν ἱππὸν ἐκ Μεδούσης ἡλῶν γνηννέον, καὶ Προσίδαντος, ἀφ' οὗ αἰεὶ ὁ ἵππος, ὑπὸ

τά τε καὶ πτόξε δὲ καὶ χίμαιραν. καὶ δὲ τὸν ἀγῶνα ἔσται, ἐπίταξεν αὐτῷ Σολύμοις μαχεσθῆναι. ὡς δὲ ἐπιδόθησι καὶ ἑσπέρου, Ἀμαζόνισιν ἐπίταξεν ἀγωνίζεσθαι αὐτόν. ὡς δὲ καὶ ταύτας ἀπὸ κλίνης, τοῖς τε νεότητι Ἀλκίωνα διαφέρειν δοκοῦντας ἐπὶ λέξας, ἐπίταξεν ἀποκτείνεσθαι λοχίσαντας. ὡς δὲ καὶ τούτοις ἀπὸ κλίνης πάντας, θαυμάσας πῶς δύναμιν αὐτῷ ὁ Ἰοβάνης, πάντε γράμματα ἔδειξε, καὶ παρ' αὐτῷ μένειν ἡξίωσε, δὲ πῶς θυγατέρος Φιλονόου. καὶ Σπάρτων, πῶς βασιλείαν καὶ τίλιν αὐτῷ.

Κ Ε Φ. Δ.

Α Κείσθω δὲ, καὶ παίδων θυέσας ἀρρέων χρησθεῖαζομένων, [ὁ δὲ δὲ] ἔφη, θυέσθω παῖδα καὶ θυγατέρας, ὅς αὐτὸν ἀποκτενέ. δέσας οὐκ Ἀκρίσιος ἔσται, ἵνα γὰρ δαίμων καὶ πασι δάσας χάλκεον, καὶ Δαναῶν ἐρευνέει. πάντων

ram sagittis impetebat. Quādemum peractā pugnā, Iobates eundem in Solymos pugnaturum misit. ubi & id feliciter exegit, ad Amazonas expugnandas proficisci imperavit. Quibus item devictis, collectam Lyciorum juventutem, quæ cæteris præcellere videretur, in insidiis considerare jubet, atque ita Bellerophontem occidi præcepit. Ubi autem & hosce ad unum omnes ab eo cæfos accepit, admiratus juvenis præstantiam Iobates, literas illi Proeti ostendit. Inde, ut secum maneret, rogavit: eique Philonocem filiam uxorem dedit. Quī demum, eum fato concessisset, Bellerophontem generum suum regni successorem instituit.

C A P. IV.

I Nterim Acrisio de maribus filiis oraculum sciscitanti, numen respondit, puerum de filia oriturum esse qui avo necem illaturus esset. Id igitur Acrisius pertimescens, æneo sub terra cubiculo constructo, inclusam Danaen custodiri jubet. Hanc, ut non-

nulli tradunt, vitiavit Proetus : unde inter eos orta contentio est. sed aliorum testimonio proditur, Jovem in aureum imbrem transmutatum per impluvium in Danaes sinum delapsum cum ea concubuisse : mox ubi Perseum de filia natum esse cognovit Acrisius, ab Jove compressam filiam minimè credens, eam unà cum filio in arca lignea conclusam in mare dejecit : quæ cum in Seriphum insulam delata fuisset, Dictys de-
sumptum puerum educavit.

§. 2. Cæterum, Polydectes uterinus Dictys frater, Seriphi Rex, Danaes amore correptus, cum ea (Perseus enim in virilem ætatem pervenerat) potirinequireret, amicos, quibuscum & Perseum etiam convocat : iisque ob Hippodamizæ OEnomai filizæ nuptias eranum se coacturum edicit. Cui tum Perseus, Quanam, inquit, in re conficies eranum? equo, Polydectes respondet. Atqui Perseus, Gorgonis ego, inquit capite. Tum Rex contrà nihil subjecit. Mox verò, ab aliis equos exposcit : sed, quod equum à Perseo

ὡς ἐνιοὶ λέγουσιν, ἑφθέρῃ Περσῖτι, ὅθεν αὐτοῖς καὶ ἡ γάμος ἐκινήθη. ὡς δ' ἐνιοὶ φασί, Ζεὺς μεταμορφωθείς εἰς χρυσὸν, καὶ διὰ τὸ ὀρφνῆς εἰς τοὺς Δαναῆς εἰσρυεῖς κάλπῃς, σωῆλθεν. αἰσθόμενον δὲ Ἀκρίσιον ὕστερον ἐξ αὐτῆς γηγνημένον Περσίαν, μὴ πειύσας ὑπὸ Διὸς ἐφθάρθαι, πλὴν θυγατέρα μὲν τῷ πατρὶ εἰς Λάριαν βαλὼν, ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. προσγενεχθείσης δ' ἡ Λάριανος Σεείρῳ, Δίκτῳ ἄρ' αὖ, ἀνέδρεψεν τὸν.

§. β. Βασιλεὺς δὲ τῆς Σεείρου Πολυδίκης, ἀδελφὸς [ὁμομήτερος] Δίκτου. Δαναῆς ἑραδίης, καὶ ὑπὸ ῥωμίνῃ Περσίῳ, μὴ δυνάμενος αὐτῇ σωελθεῖν, συνεκάλει τὰς φίλῃς, μετ' ὧν καὶ Περσία, λέγων ἔρανον σωαγέην ὅτι τὰς Ἰπποδαμείας τὸ Οἰνομάκῃ γάμους. ἥ δ' Περσίῳ ἐπώνητο ὅτι τίς ὁ ἔρανος ἐνωχέται; τῷ δ' ἡρώσαντο ὅτι ἰππῶν Περσὺς δ' εἶπεν, ὅτι τῇ κεφαλῇ τὴν Γοργόνος. καὶ ὡς περὶ Πολυδίκης παρὰ μὲν οὐδ' ἡ λοιπὴν ἡ τῶν ἰππῶν παρὰ δ' ὅτι Περσίῳ

ἔλαβ' ὅν τοις ἴπποις, ἐπι-
 ταξε δ' Ἰοργονος καμίζην
 ἔκαστον. ὁ δὲ Ἑρμῆς καὶ
 Ἀθηνᾶς παρεκδραμεύσαντες,
 ὅτι τὰς Φόρκας γίνεται θυγα-
 τράς, Ἐντο, καὶ Περμφροδὴ,
 καὶ Δεινώ. ἦσαν [δὲ] αὐταὶ
 Κητύς τε καὶ Φόρκης Ἰοργόνων
 ἀδελφαί, ἡρώων δὲ καὶ τῶν
 ἄνα τὸ ὀφθαλμὸν αἰ πρῆτες, καὶ
 ἄνα ὁδόντα εἶχον. καὶ τῶν τε
 ὡς καὶ μέγ' ἤμελλον ἀλλή-
 λαις. ὅν κεν δ' ὅσας ὁ Περ-
 σεύς, ὡς ἀπ' ἰστοῦ, ἔφη ἀπο-
 δέσσειν, αὐτὸς ὁφνηθήσονται τῶν
 ὁδόν τῶν ὅτι τὰς νύμφας φέ-
 ρουσιν. αὐταὶ δὲ αἱ νύμφαι
 ἡλώα εἶχον πίδαλα, καὶ ἔκ-
 κισιν, ἣν φασὶ πρὸς τὴν πύλιν.
 Πίνδαρος δὲ, καὶ Ἡσίοδος ἐν
 Λαπίδι, ἐπὶ τῇ Περσέως

Παῦ δὲ μεταφρενον εἶχε
 καὶ εὐδαιμόνιο πλάγην
 Ἰοργόνος, ἀμφὶ δὲ μὲν κί-
 σις δὲ.

Εἰρηται δὲ ὡς τὸ καὶ ἰδοῦναι
 ὅπως ἐδῆται καὶ τῶν προφῶν
 εἶχον δὲ καὶ ἔκαστος κυ-
 κλῆν. ὁφνηθήσονται δὲ ὡς
 φορκίδων, ἀποδίδει τὸν τε
 ὁδόντα καὶ ἔκαστον αὐ-
 τῶν, καὶ ὡς ὁφθαλμὸν αὐ-
 τῶν νύμφας, καὶ πλάγην ὡς

habere non posset, pro sym-
 bola Gorgonis caput illi ut
 afferret, imperavit. Tum Per-
 seus, Mercurij ac Minervæ
 ductu, Phorci filias adiit, En-
 to, Pemphredo, & Dino. Hæc
 fuere Catyisque & Phorci na-
 tæ, Gorgonum sorores, ab
 ortu ipso statim annus factæ,
 unaque tres oculo, & dente
 uno præditæ, quibus & vi-
 cissim, inter se utebantur.
 Hæc, ubi potitus est Perseus,
 reposcentibus se redditurum
 pollicetur, si, quæ ad Nym-
 phas ipsas duceret, viam com-
 monstrarent. Erant autem
 Nymphis alata talaria, & ci-
 bisis, quam peram quidam
 esse putant. Id Pindarus, &
 Hesiodus in clypeo, ubi de
 Perseo sic ait:

*Horrenda totas scapulas ca-
 put occupat ingens
 Gorgonis, idque intra cibisim
 latet.*

Nam cibisis, quod inibi con-
 dantur indumentum, & ciba-
 ria, dicta esse videtur. Ad hæc
 Orci galeam habebat. Resti-
 tutis itaque Phorcidibus &
 dente, & oculo, quod viam
 demonstrassent, ad Nymphas
 pervenit: Adeptus inde, quæ

cupiebat, humeris ante omnia peram induxit, ac pedibus talaria accommodavit: postremo galeam capiri imposuit. Hacigitur testus, quoscunque voluisset, ipse invisus aliis, pervidebat. Is ubi à Mercurio adamantinam harpen accepit, ad Oceanum devolvit: hinc Gorgones dormientes deprehendit. His autem Euryalæ uni: Sthenoni alteri; tertix Medusæ nomen fuit, in quibus solam Medusam mortalem fuisse perhibent. Ad hujusce itaque caput reportandum Perseus emissus fuit. Erant Gorgonibus capita, squamosarum anguium spiris obsita: dentes præterea tantæ magnitudinis, quantæ suum esse videntur. Ad hæc manus æneæ, & alæ aureæ, quibus convolabant: quæ, quicumque obtueretur, eos in saxa omnes commutabant. Has demum Perseus somno sepultas adortus, cujus manus Pallas dirigebat, averfus, oculis in æreum clypeum defixis, per quem ipsam Gorgonis imaginem respiciebat, Medusæ caput amputavit: quod resecto, Pegasus alatus equus

ἰσχυράσθαι, ἥ μὲν κίχισιν περ
ειεβάλετο· τὰ δὲ πόδιλα τοῖς
σφυροῖς περσέειοις. τὴν δὲ
κωκυτὴν τῇ κεφαλῇ ἐπέθετο.
ταύτην ἔχων, ἀπὸ τοῦ μὲν ὕψους
ἦεν, ἐβλεπεν, ὑπὸ δὲ
δὲ ἔχων ἰσχυράσθαι. λαβὼν δὲ
καὶ παρὰ Εὐρυάλην ἀδαμασπύ-
νῳ ἀπὸ πύργου πτόλιν εἰς
τὸν Ὠκεανὸν ἦεν. καὶ κατὰ
λαβὼν τὰς Γοργόνας κοιμω-
μένας. ἦσαν δὲ αὗται, Σθεν-
ὼν, Εὐρυάλην, Μέδυσαν.
διὰ τὸ τοιοῦτον ἥ ταύτης κεφα-
λὴν Περσεὺς ἐπέμψθη. εἴ-
χον δὲ αἱ Γοργόνας κεφαλὰς
μὲν σκουαροειδέας φορέειν
δρακόντων, ὁδόντας δὲ μεγά-
λους ὡς συῶν, καὶ χεῖρας
χαλκὰς πτέρυγας χρυσεῖς, δι'
ἧν ἐπτόντο· τὲς δὲ ἰδόντας,
λίθους ἐποίουν. ἐπιστὰς ἔν αὐ-
ταῖς δὲ Περσεὺς κοιμωμένας,
καταδυνούσης τὰς χεῖρας Ἀ-
θηνᾶς, ἀπαραμύνθη, καὶ
βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλ-
κῇ, δι' ἧς τὴν εἰκόνα τῆς
Γοργόνος ἐβλεπεν, ἐκα-
ρτομόσιν αὐτῇ. ὑπομνή-
δεισθαι δὲ τῆς κεφαλῆς,
ὅτι τῆς Γοργόνος ἐξέθο-
ρε Πήγασος πηλὸς ἵππος,

καὶ Χρυσάωρ ὁ Γηρύονος πα-
τὴρ. τέτοις δὲ ἐγέννησεν ἐκ
Ποσειδῶν.

§. γ. Ὁ μὲν Περσεὺς ἐν-
δύμενος εἰς τὴν κίβισιν ἢ
καφαλὴν τῆς Μεδούσης, ὁπί-
σω πάλιν ἐλάττει. αἱ δὲ Γαρ-
γόνες ἐκ τῆς κοίτης ἀνίστα-
σαι, ἢ Περσέα ἐδίωκον, καὶ
συνιδεῖν αὐτὸν ἐκ ἡλυ-
τατο διὰ ἢ κυτῆν ἀπι-
κρύπτειτο ὑπὸ αὐτῶν. παρ-
αχρόμιοι δὲ εἰς Αἰθιοπίαν,
ἧς ἐβασίλει Κηφείας, εὖρε
τὴν τέτονυ θυγατέρα Αν-
δρομέδαν, παρακειμένην
βορᾶν θαλασσίῳ κήτι. Κασ-
σιόπεια γὰρ Κηφείας γυνή,
Νηρηίδων ἥεισι καὶ κάλ-
λοις καὶ παρὼν ἐν κρείσ-
των ἡρώων. ὅθεν αἱ Νηρηί-
δες ἐμήνισαν καὶ Ποσει-
δῶν αὐταῖς συμφορὰς,
πλημύραν τε ὅτι ἢ χόραν
ἐπομφε, καὶ κῆτ. Ἀμ-
μων δὲ χήσαντο ἢ
ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορᾶς,
ἐὰν ἡ Κασσιόπεια θυγατρὸς
Ἀνδρομέδα σωρῇ τῇ κή-
τει βορᾶ. τῷτο ἀναγκα-
στὴς ὁ Κηφείας ὑπὸ τῆς Αἰ-
θιοπῶν, ἐπαρξέ, καὶ σω-
σῇ τὴν θυγατέρα πύργου.

repente profilivit, & Chry-
saor Geryonæ pater. Holce
autem è Neptuno creavit.

§. 3. Igitur Perseus posito
suam intra peram Medusæ ca-
pite, recessit. Verùm Gorgo-
nes ipsæ somno excitæ Per-
seum insectabantur, quem
intueri ob Orci galeam mini-
mè poterant: quòd eâ Per-
seus contegebatur. Qui cùm
in Æthiopiam pervolasset,
Cephei Regis filiam Andro-
medam maris ceto jam-jam
devorandam offendit: quo-
niam Cassiopea Cephei con-
jux de corporis formæ præ-
stantia, quòd se omnium for-
mosissimam jactitabat, Ne-
reidas in certamen provoca-
vit. Quamobrem ea sibi Ne-
reidas iratas fecit. Tum etiam
Neptunus irâ percitus Ce-
phei regnum, & aquarum
multitudine, ac ceto immisso,
pervastavit. Cepheus autem
Ammonis oraculo monitus
est, tum demùm tantæ cala-
mitati modum fore, cùm
Cassiopea filiam Androme-
dam ceto devorandam propo-
suerit. Id igitur Cepheus Æ-
thiopum vi compulsus fecit,
scopulòque filiam alligavit.

Quam conspicatus Perseus, & illius amore succensus, Cepheo sese cetum ipsum interempturum pollicetur, si filiam ab imminente periculo ereptam sibi in matrimonium collocet. Pactis itaque jurejurando confirmatis, Perseus monstrum aggressus occidit, atque Andromedam solvit. Huic non ita multo post Phineus Cephei frater insidias parat, ut is qui primus jam Andromedæ conjux designatus erat. Verum id ubi rescivit Perseus, cum conjuratis omnibus Phineum Medusæ capite ostentato, in saxa repente convertit. Itaque Perseus reuersus in Seriphum, matrem ad aras cum Dictye, ob Polydectis violentiam confugisseprehendit. Inde impetu facto aggressus Regem, concurrentium amicorum auxilio fretum, aversus Gorgonis caput ostendit: idque quotquot aspexerunt, qualicumque quisque formæ esset, in saxa commutatus est. Mox ubi Dictyn Seriphi Regem constituit, Mercurio talia, peram, & galeam reddidit, & Gorgonis caput Mi-

πάντῳ διασάμην· ὁ Πορσιὺς, καὶ ἐξαδελφεὶς, αὐαίρήσιν ὑπέχετο Κηφεΐ τὸ κῆτ· εἰ μέλλοι σωθεῖσαν αὐτῷ αὐτῷ δώσειν γυναικα. ἐπὶ τέτοις ἡγομένων ὅρκων, ὑποσάς τὸ κῆτ· ἔκτεινε, καὶ ἤνδρου μέλαινα ἔλυσεν. ἐπεβαλὼν τ· διὰ αὐτῷ φινέως, ὃς ἦν ἀδελφὸς τῷ Κηφεῶς, ἐγυγάμην· παρ· τ· ἤνδρομέδαν, μαδὼν ἢ ἐπεβαλὼν, πλὴν Γοργόνα δεῖξας, μὴ ἢ σιωπευβαλὼντων, αὐτὸν ἐλίδωσι παρ· χῆμα. παρ· ἡρόμην· διὰ εἰς Σείριον, καὶ καταλάβων παρ· παρ· γῆαν τοῖς βωμοῖς μὴ τῷ Δίκτυ· ἢ μητίεα, διὰ πλὴν Πολυδέκτη βίαν, εἰσελθὼν εἰς τὸν βασιλεῖα, συγκατέσταντ· τῷ Πολυδέκτη τοῖς φίλοις, ἀπαραμύν· πλὴν κεφαλῇ· ἢ Γοργόν· ἐδείξε. ἢ δὲ ἰδόντων, ὅποιον ἔχουσ ἐπυχε ἡμα· ἔχων, ἀπιδάδῃ καταστήσας δὲ ὃ Σείριον Δίκτυ· βασιλεῖα, ἀπιδάκε τὰ μὴ· πίδακα, καὶ πλὴν κίβισκ, καὶ ἢ κυνῷ Ερμῷ ἢ δὲ κεφαλῇ τῆς Γοργόν·

Ἀθλῶν. Ἑρμῆς μὲν οὐδὲ τὰ
 περιηρημένα πάλιν ἀπιδώσει
 ταῖς νύμφαις. Ἀθλῶν δὲ ἐν
 μέσῃ τῇ ἀσπίδι, τῇ Γερῶνι
 τῇ κεφαλῇ ἀνέθηκε. δέχα-
 ται δὲ καὶ ἑπὶ ἐνίων, ὅππῃ
 δὲ Ἀθλῶν ἢ Μένουσα ἐκα-
 ρτομυθεῖ. φασὶ δὲ ὅτι καὶ
 οὐκ ἔλαττο ἐν δαίμονι ἢ Γερ-
 ῶν αὐτῇ συγκριθῆναι.

§. δ. Ποσειδὺς δὲ μὲν Δα-
 τῆς καὶ Ἀνδρομέδας ἑσπώ-
 δον εἰς Ἀργεῖ, ἵνα Ἀκρίστον
 διασῃται, ὃ δὲ διδοικὼς τὸν
 χησινδὸν, ἀπολιπὼν Ἀργεῖ,
 εἰς τὴν Πελασγίαν ἐχάρησε
 γῆν. Τῷ περὶ τῷ Λαεϊσ-
 αῖων βασιλέως ὅτι κατεχο-
 μένῃ τῇ περὶ διατιθέει
 γυμνικὸν ἀγῶνα, παρεῖχετο
 καὶ ὁ Ποσειδὺς ἀγωνίσασθαι
 δέλω. ἀγωνίζομεν δὲ
 πάντες δλον, τῇ δίσκον ὅτι τὸν
 Ἀκρίστου πέδα βαλὼν, ὅδῃ
 χησινδὸν ἀπὸ κλίνης ἀνέ-
 σπασεν, τῇ μὲν Ἀκρίστον ἔξω
 τῇ πέλας ἔδωκεν. αἰχμὴν
 μὲν δὲ εἰς Ἀργεῖ ἐπανε-
 δῶν ὅτι τῇ καλῇ τῇ δὲ αὐτῇ
 τῇ ἀδελφῇ, παρεῖχετο
 εἰς Τίρυνθιν ὅτι τῇ Περί-
 τῇ δὲ Μεγαπύτῃ, ἡ δὲ ἀξί-
 α.

nervæ dono dedit. Ea verò
 Mercurius omnia Nymphis
 restituit. Cæterùm Pallas in
 medio clypeo Medusæ caput
 apposuit. Nec defunt qui Gor-
 gonis caput à Minerva præci-
 sum fuisse dicant. Aiunt enim
 eam sese pulchritudine Pal-
 ladi comparare non eru-
 buisse.

§. Atqui Perseus cum Da-
 nae & Andromeda Argos A-
 crisium visurus properavit. Is
 autem oraculi metu Argos de-
 servit, atque in Pelasgiam
 terram commigravit. Interea
 Teutamia Larissæorum Rege,
 patri jam vitâ functo gymnii-
 cum certamen edituro, ad id
 etiam Perseus decoraturus
 advenit: ac etiam quinquæ-
 rium ludens, disci jactu Acris-
 iij pede percusso, ætutulum
 eum interfecit. Post, ubi Per-
 seus oraculum jam expletum
 esse animadvertit, Acrisium
 quidem extra urbem sepeli-
 vit, Verùm, quòd Argos ad
 illius hæreditatem adeundam,
 quæ ejus operâ occubuisset, re-
 meare puderet, profectus Ti-
 rynthem ad Megapentem
 Proeti filium, cum eo re-
 gnum vicissim commutavit.

Nam

Nam illi Perseus Argos tradidit, Megapenthes Argivorum regno præficitur: Perseus verò Tirynthem adeptus, Mideamque, & Mycenæ admunivit.

§. 5. Porro ex Andromeda Perseus filios habuit ante quàm in Græciam venisset, Persen scilicet, quem apud Cepheum reliquerat. Ab hoc Persarum Reges originem duxisse feruntur. At Mycenis procreavit Ancæum; Sthenelum, Helam ac Mestorem, & Electryonem, filiam insuper Gorgophonen, quam Perieres uxorem duxit. Item ex Alcæo; atque Hipponome Menæcei filia nascitur Amphitryo, & Anaxo filia. De Mestore, ac Lysidice Pelopis filiâ Hippothoe gignitur: quam, cùm rapuisset Neptuneus, atque in Echinadas insulas intulisset, comprimit: ex eâque Taphium creat, qui Taphum colonos induxit habitaturos, quos Teleboas, ideò quòd procul à patria iverit, appellavit. Sed ex Taphio Pterelaus natus est. Hunc Neptuneus aureo crine illius capiti imposito, fecit immortalem. Cæterùm Pterelai septem filij

πο. τέττατε τὸ Ἀργεὺς ἐνεί-
χρεισι, καὶ Μεγαπένθης μὲν
ἐκασπλάσιν Ἀργείων. Περ-
σεὺς δὲ Τίρυνθος, μεστει-
χάσας Μίδειαν, καὶ Μυκῆνας.
§ 5. Εἰσέγοντο δ' ἐξ Ἀνδρο-
μέδας παῖδες αὐτῶ, πρὶν μὲν
ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα [Πέρ-
σιω,] ὃν ὧδε Κηφεὺ κατέ-
λιπον. ὑπὸ τέττεσι τὺς Περ-
σῶν βασιλέας λέγεται γένε-
σθαι. ἐν Μυκῆναις δ' Ἀλκαῖος,
καὶ Σθένης, καὶ Ἑλὰς,
Μήστορ τε καὶ Ἡλεκτρυών,
καὶ θυγάτηρ Γοργόφονη. ἣν
Πειήρης ἐγνήμην. πάλιν ἐξ
Ἀλκαῖος Ἰππονόμης τὴν Με-
νοικίαν Ἀμφιτρυῶν ἐγένετο,
καὶ θυγάτηρ Ἀναξώ. ἐκ δὲ
Μήστορος καὶ Λυσιδίκης τῆς
Πέλοπος, Ἰσποδόη. ταύ-
την ἀπάσας Ποσειδῶν, καὶ
κομίσας ὅτῃ τις Ἐχινάδας
νήσους, μίγνυται, καὶ γυνῆ
Τάφειον, ὃς ὥκισεν Τάφον.
καὶ τοὺς λαὸς Τηλεβοὰς
ἐκάλεσεν, ὅτι πολλοὶ τῆς
πατρίδος ἔειν. ἐν Τάφει δὲ
παῖς Πιπρέλας ἐγένετο.
αὐτὸν ἀθάνατον ἐποίησεν
Ποσειδῶν, ἐν τῇ καθά-
λῃ χρυσῇν ἐσθλὴν περικτα-
σάμενος. Αἱ δὲ εἰσέγοντο οὗτοι
Πτερελάω δὲ εἰσέγοντο οὗτοι

γάτρ Κομαιδῶ, καὶ ἄρρενες
 παῖδες, Χρόμιος, Τύραν-
 νος, Αντίοχος, Χερσιδάμας,
 Μήστωρ, Εὐήρης. Ἡ λεκ-
 τρύων δὲ γῆμας ἔλκευ
 θυγατέρας Ἀναξῶ, ἐλόν-
 σε θυγατέρας μὲν Ἀλκμή-
 νην, παῖδας δὲ Στρατο-
 βάτην, Γοργόφονον, Φιλο-
 νόμον, Κελαινέα, Ἀμφί-
 μαχον, Λυσινόμον, Χερί-
 μαχον, Ἀνάκτορα, Ἀρχί-
 λαον. καὶ δὲ τῆς, καὶ
 πόδον ἐκ Φρυγίας γυναικὸς
 Μιδείας Λικόμνιον. Σθενέ-
 λε δὲ καὶ Νικίππης ἔπει-
 λοπος, Ἀλκινόη καὶ Μέδου-
 σα ὕστερον δὲ καὶ Εὐρύστειον
 ἐγένετο, ὅς καὶ Μυκηνῶν
 ἐβασίλευσεν. ὅτε γὰρ Ἡρα-
 κλῆς ἐμελλε γυνάμει, Ζεὺς
 ἐν Διοῖς ἔφη, ἔπειτα Περ-
 σίως γυνήσπομνον πῶτε
 βασιλεύει Μυκηνῶν. Ἡ ἔρ-
 δὲ διὰ τὸ ζῆλον, Εἰλειδίαν
 ἔπεισε ἔπειτα Ἀλκμῶνῆς
 πόκον ὀπχεῖν, Εὐρύστειον
 πῶτε Σθενέλε παρεσκέδασεν
 γυνήσπομνον, ἐπὶ ἀμύνειον
 ὄντα.

§ 6. Ηλεκτρυὼν ἔπειτα βασι-
 λείοντος Μυκηνῶν καὶ Τα-
 φίου, οἱ Πτερελαίος παῖδες ἐλ-

fuerunt, femina quidem Co-
 mætho, at mares, Chromius,
 Tyrannus, Antiochus, Cher-
 sidamas, Mestor, Everes. At-
 qui Electryon ductâ in matri-
 monium Anaxone Alcæi filiæ,
 suscepit feminei quidem sexus
 Alcmenam; mares autem,
 Stratobaten, Gorgophonum,
 Philonomum, Celæneum,
 Amphimachum, Lysino-
 mum, Cherimachum, Ana-
 ctorem, Archelaum: sed post
 hosce spurium ex Phrygia
 muliere Midea Licymnium.
 E Sthenelo verò & Nicippe,
 quæ Pelopis fuit, Alcinoe &
 Medusa procreantur: mox
 etiam eidem Eurysteus natus
 est, qui Mycenis imperavit.
 Nam quo tempore Hercules
 gignendus esset, tum Jupiter
 inter Deos dixisse fertur, qui
 è Persei prole oriturus est,
 Mycenis regnabit. Hinc Juno
 persuasit ob invidiam, Ili-
 thyiæ, ut Alcmenes partum
 cohiberet; eamque, ut Eu-
 rystheus Stheneli filius in lu-
 cem, jam septimestris, pro-
 diret, subornavit.

§. 6. Ad Electryonem autem
 Mycenis cum Taphio impe-
 rantem Pterelai filij profecti,

ab eodem Mestoris regnum
avo materno repetunt : qui,
quod ab eorum postulatis ma-
ximè abhorreret Electryo, ip-
sius boves abegerunt. Tum
Electryonis filij vim vi repel-
lentes, mutuo concursu peri-
muntur. At ex Electryonis li-
beris Licymnius, quod puer
admodum esset, servatur in-
columis. Atqui ex Pterelai na-
tis Everes, qui naves asserva-
bat, superstes fuit. Tum qui
de Taphiis evasissent, vela
vento dederunt, & abactas se-
cum boves Polyxeno Elien-
sium Regi commendarunt.
Caterùm Amphitryo redem-
ptas de Polyxeno boves My-
cenas abduxit. Intereà verò E-
lectryo filiorum cædē ulturus,
regno simul cum Alcmenæ fi-
lia in Amphitryonis potesta-
tem tradito, jurisjurandi reli-
gione illum prius adegit, ut ad
reditum usque filiam virgi-
nem servaret intactam, Bel-
lum enim contra Teleboas
conflare cogitabat. Is autem
cùm boves reduceret, earum-
que unā aufugeret, in ipsam
Amphitryo tum quam mani-
bus fortè clavam gestabat,
immisit. Quæ de bovis corni-

δόντες, τὴν Μήστορος ἀρχὴν
πρὸ μητροπάτραι ἀπὴ τοῦ.
καὶ μὴ περισχύοντ· Ἡ' λεκ-
τρυόν·, ἀπὸ λαυνοῦ τὰς
βόας. ἀμωμομένων δὲ τῶν
Ἡλεκτρυόν· παίδων, ὅτε
περὶ ἑλπίσιν ἀγέλαους ἀπὸ κ-
ταίαν. ἐσώθη δὲ τῶν Ἡλεκ-
τρυόν· παίδων Δικώμνι·
ἔπ' νεὶς ὑπαρχών. τῶν δὲ
Πιπρελάν, Εὐήρης, ὅς καὶ
ταῦς ἐφύλασσε. τῶν δὲ Τα-
φείων οἱ διαφυγόντες, ἀπὸ
λάσαν τὰς ἐλαδίσινας βόας
ἐλόντες· καὶ παρέδοντο πρὸς
βασιλεῖ τῶν Ἡλείων Πολυ-
ξένῳ. Ἀμφιτρυών δὲ παρὰ
Πολυξένῳ λυτῶσά μιν·
αὐτὰς ἤγαγν' εἰς Μυκῆνῳ.
ὁ δὲ Ἡλεκτρυών τὸν τῶν
παίδων θάνατον βουλόμε-
ν· ἐκδικῆσαι, παραδίδε-
ται τὴν βασιλείαν Ἀμφιτρυώ-
νι, καὶ τὴν θηλαίαν Ἀλκ-
μηνῳ, ἐξορκίσας ἵνα μὴ
χρὶ τῆς ἐπαυροῦ παρδόνον
αὐτὴν φυλάξῃ, στρατεύων
ἐπὶ Τηλεβόας διενεοῖτο. ὅτε
λαμβάνοντ· δὲ αὐτῶν τὰς
βόας, μὲν ἐκδορύνουσιν, Ἀμφι-
τρυών ἐπ' αὐτὰς ἀφῆκεν ὁ μὲν
χοῖρας εἶχε, βόταλον. τὸ
δὲ ὑποκρεδὶν ἀπὸ τῶν κατὰ-

των εἰς τὴν Ἡλεκτρὸν κα-
φαλὴν ἔλθον, ἀπὸ κτείναν
αὐτόν. ὁ δὲν λαβὼν ταύτην
τὴν σφύρασιν Σθένειλθ,
παντὸς Ἀργεὺς ἐξέβαλεν
Ἀμφιτρύωνα, καὶ τὴν ἀρ-
χὴν τῆς Μυκηνῶν, καὶ τὴν
Τίρυνδος αὐτὸς κτίσας. τὴν
δὲ Μίδειαν, μεταπημφά-
μεν τὴν Πέλοπος παῖδας
Ἀγρία καὶ Θυέστω, παρέ-
δωκε τέτοις. Ἀμφιτρύων δὲ
σὺν Ἀλκμήνῃ καὶ Λικυμνίῳ
ἐξελθὼν εὐχόμενος ὅτι Θήβας,
ὑπὸ Κρέοντος ἡγήσιν καὶ
δίδωσι τὴν ἀδελφὴν Πει-
ρίδην Λικυμνίῳ. λεγόντες
τὴν Ἀλκμήνης γαμνησέσθαι
τῇ ἀδελφῇ αὐτῆς ἐκδι-
κήσαντι τὸν θάνατον ὑποχέ-
μεν ὅτι Τηλεβόας στρα-
τειν Ἀμφιτρύων, καὶ παρεχέ-
σθαι συμβάλλεσθαι Κρέοντα. ὁ
δὲ ἔφη στρατῶσιν, ἐὰν σφύ-
ρασιν ἐκείνῃ τὴν Καδμίαν τὴν
ἀλώπηκος ἀπαλλάξῃ. ἔφθει-
ρε γὰρ τὴν Καδμίαν ἀλώπηξ
θνητόν. ὑποσάπτος δὲ ὅμως,
εἰμαρμένον ἦν αὐτῷ μηδέ-
πνα καταλαβεῖν.

§. 5. Ἀλκμήνης δὲ τῆς
χάρας, ἵνα τῇ ἀπὸν πα-
ντὸς οἱ Θηβῶν κατὰ μῦθον

bus repulsa in Electryonis ca-
put resiliens, ipsum vitā pri-
vavit. Sthenelus itaque hanc
nactus occasionem, è tota
Argivorum terra Amphitryo-
nem exegit. Inde non modò
Mycenarum, sed etiam Ti-
this ditione potitus est: mox
autem Pelopis ad se filiis A-
treo Thyestēque accersitis,
Mideam commendavit. Am-
phitryo verò cum Alcmena
& Licymnio Thebas profe-
ctus, à Creone fuit expiatus,
ac Perimeden sororem Li-
cymnio tradidit. Interea verò
Alcmene dictitante ei nuptu-
ram se esse, qui fratrum suo-
rum interitum ulcisceretur;
tum Amphitryo pollicitus ad-
versus Teleboas sese bellum
moturum, Creontem quoque
ad id sibi socium advocavit.
Tum is socium se belli fore
inquit, si priùs ille Cadmiam
à vulpe liberaret: nam fera
vulpes Cadmiam devastabat.
Hic etsi recepisset, fato ta-
men cautum erat, eam à nul-
lo unquam mortalium ca-
ptum iri.

§. 7. Interim, dum fines à
vulpe diripiuntur, unum ex
urbanis puerum Thebani sin-

gulis mensibus ipsi apposuerunt : quæ , nisi hoc factum fuisset , plures raptura erat. Igitur Amphitryo Athenas profectus , ad Cephalum Deionei filium , hunc Teleboarum spoliis parte promissâ , induxit , ut in venationem adduceret canem , quem Procris è Creta sumptum à Minoe duxerat ; Cui fato concessum fuerat , ut quamcumque feram insectaretur , occideret. Quamobrem canem cum vulpem insequitur , Jupiter utrumque lapides effecit. Amphitryo Cephalum à Thorico , qui Atticæ terræ populi nomen est , belli socium habens , & de Phocensibus Panopeum , ab Elo urbe Argivorum Eleum , Persei filium : à Thebis Creontem , Taphiorum insulas devastat. Verùm Pterelaus , donec in humanis fuit , Taphum capere nunquam potuit. Post , ubi Comætho Pterelai filia Amphitryonis amore inflammata est , aureum de patris capite capillum profectuit : inde Pterelai morte infectâ , omnes ad unam insulas subegit Amphitryo. Qui interfectâ

προεπιδίωκεν αὐτῇ , πολλὰς ἀπαξέειπε , τῶν εἰ μὴ γένοιτο . ἀπαλλαγείς οὐδ' Ἀμφιτρυῶν , εἰς Ἀθῆνας πρὸς Κέφαλον ἔειπεν Διονέως σὺν ἐπιθῶν ὅτι μέρει τῆς γαίης Τηλεβοῶν λαφύρων ἄγειν ὅτι ἔειπεν ἔειπε , ὃν Πέρικρις ἦγαγεν ἐκ Κρήτης , ὅρα Μίνωος λαβέσθαι . ἦν δὲ καὶ τότε παρεσθὲν , παῖς , ὃ , πρὸς δαίμονα , λαμβάνειν . διωκομένης οὐδ' ὑπὸ τῷ κυνὸς ἔειπε ἁλώπικος , Ζεὺς ἀμφοτέρους , λίθους ἐποίησεν . Ἀμφιτρυῶν δὲ ἔχων ἐκ μὲν Θοείκης τῆς Ἀθηναίων Κέφαλον συμμαχοῦντα . ἐκ δὲ Φωκίων Πανοπίαν . ἐκ δὲ Ἑλλοῦ τῆς Ἀργείας Ἑλίοιο τὸν Ποσειῶνα . ἐκ δὲ Θεβῶν Κρέοντα , καὶ τῆς Ταφίων νήσου ἐπὶ ῥοδῶν . ἄλλοι μὲν οὐδ' ἔζη Πτερέλαος , ἐκ ἐδύνατο πρὸς Τάφον εἰλῆν . ὥς δὲ ἡ Πτερέλαος θυγατρὶς Κομαιδῶν ἐραδείσας Ἀμφιτρυῶντα , πρὸς χρυσὴν πέτραν ὅς πατρός ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐξείλετο , Πτερέλαος πλάτυσαντος , ἐχρησάμενος καὶ νήσου ἀπασί . πρὸς μὲν οὐδ' Κομαιδῶν .

μαιδῶν κτείναντες Ἀμφιτρύωνι,
 καὶ τὴν λαίαν ἔχων, εἰς Θήβας
 ἔπει, καὶ τὰς νήσους Ἐλείω
 καὶ Κεφάλῳ δίδουσι. καὶ κεί-
 νοι πόλεις αὐτῶν ἐπανύμνευ-
 κήσαντες, κατῴκησαν.

§. η. Πρὸς τοῦ δὲ Ἀμφι-
 τρύωνα παραγχεῖναι εἰς Θή-
 βας, Ζεὺς διὰ νυκτὸς ἐλ-
 θὼν, καὶ τὴν μίαν τελευτάσας
 νύκτα, ὁμοίως Ἀμφιτρύωνι
 Ἀλκμήνῃ σωδονάσθαι καὶ τὴν
 ἡρόδω παρὰ Τηλεβόων
 διηγῆσάτο. Ἀμφιτρύων δὲ
 παραγχεῖναι, ὡς ἔχεται
 φιλοφρονεῖν αὐτῷ περὶ
 αὐτὸν τὴν γυναικα, ἐπιδά-
 νειοι τὴν αἰτίαν εἰπέσης, ὅτι
 τῇ περὶ τὴν νύκτα παραγχε-
 ῖν αὐτῇ συγκακοῖμηνται.
 μαιδάντες παρὰ Τειρεσίῃ τὴν γ-
 νομένην τοῦ Διὸς σωσέσθαι.
 Ἀλκμήνῃ δὲ δύο ἐγένοντο
 παῖδες· Διὶ μὲν Ἡρακλῆα μᾶ-
 ντικὸν προσβύπρεν Ἀμφι-
 τρύωνι δὲ Ἰφικλῆα. τοῦ δὲ
 παιδὸς ὄντι οὐκαμῖνισαίεν
 ἡὺς δράκοντες ὑπομεγέθους
 Ἡρα δὲ τὴν ἐν τῷ ἐπιμύσει,
 διαφθαρήναι τὸ βρέφος δι-
 λυσαι· ὅτι σωμένης τῇ Ἀλκμή-
 νῃς Ἀμφιτρύωνα, Ἡρακλῆς
 διαναστῆς, ἄλχων ἐκείνους

post Comathone, captis spo-
 liis Thebas renavigat, & in-
 sulas Eleo Cephaloque tra-
 didit. Mox illi conditas sibi
 cognomines urbes habitatum
 commigrant.

§. 8. Prius autem quam
 Amphitryo Thebas redisset,
 per noctem Jupiter ad Alc-
 menam contendit, cum qua
 trinoctio facto mutatus in
 Amphitryonis viri formam,
 concubuit: quæque adversus
 Teleboas gesta essent, omnia
 recensuit. Ubi verò Amphi-
 tryo rediit, ac se à conjuge
 negligentius excipi videt, ab
 ea hujusce rei causam postu-
 lat. Cui cum Alcmena respon-
 disse, priore nocte concu-
 buisse: à Tiresia Jovis cum
 uxore concubitum factum re-
 sciscit. Alcmena verò duos
 peperit filios: Jovi quidem
 Herculem, unâ nocte gran-
 diorem: Atque Amphitryoni
 Iphiclem. At cum Hercules
 octo jam menses natus esset,
 dracones duos inusitatae ma-
 gnitudinis Juno infantem per-
 dituros in lectum demisit: Al-
 menâ Amphitryonis opem
 implorante, Hercules in pe-
 des erectus utraq; manu

constrictos ipsos necavit. Cæterum Pherecydes ait, Amphitryonem, dum uter esset ejus de pueris filius, scire vellet, dracones hosce in cunas lectumve injecisse: Quo facto Iphicles planè in fugam ire conatur, at Hercules immotus stetit: atque ita Iphiclem ex ipso genitum cognovisse refert.

§. 9. Hercules currus agitare ab Amphitryone, luctandi autem artem ab Autolyco, & ab Euryto sagittandi rationem, à Castore sub armis exerceri, demùm à Lino citharædicam didicit. Is Orphei frater fuit; Qui cùm Thebas commigrasset, ac Thebanorum civium numero allectus fuisset, citharâ percussus ab Hercule, interiit: quod enim ab eo velut præceptore vapulasset, irâ succensus interemit: cui cùm quidam diem dicerent, & cædis, & commissi criminis postularent, ille contrà, Rhadamanthi legem recitans ejusmodi: Qui manibus injustis irritantem punierit, insons esto; hunc in modum Hercules evasit incolumis. Veritus au-

ταῖς χερσὶν αὐτοῦ διέφαιρε. Φερεκύδης δὲ φησὶν Ἀμφιτρυῶνα βεβόηον μαθεῖν, ὅποτερος ὡς ἔφ' παίδων ἐκείνου, τὴν δράκοντας, εἰς τὸ ἐνὶ νηὶ ἐμβαλεῖν. καὶ τοῦ μὲν Ἰφικλέως φυγόντος, τῷ δὲ Ἡρακλέους ἡσυχαιῶτος, μαθεῖν ὡς Ἰφικλῆς ἐξ αὐτοῦ γήνηται.

§. 9. Εἰς δὲ ἀρχὴν μὲν Ἡρακλῆς ἀμνηστιαστὴν μὲν ἑσθ' Ἀμφιτρυῶνος παλαίον δὲ, ἑσθ' τοῦ Ἀυτολύκου πηξέσθην δὲ, ἑσθ' Εὐρύτου. ἐπλομαχεῖν δὲ, ἑσθ' Κάστρου κιδάρω δὲ δὲ ἑσθ' Λίνου. ἑσθ' δὲ ὡς ἀδελφὸς Ὀρφέως, ἀφ' ἡρώδου δὲ εἰς Θήβας, καὶ Θηβαῖον γυμναστὴν, ἑσθ' Ἡρακλέους τῇ κυδάρᾳ πληγεὶς ἀπίθανε. ἐπιπλήξαντα γὰρ αὐτὸν ὀργισθεὶς ἀπέκτεινε. δίκην δὲ ἐπαρόντων πρὸς αὐτῷ, φέρονου, παρανόμῳ νόμον Ραδαμανθίου, λέγοντος, ὅς ἐσθ' ἀμύνεται τὸν χειρὸν ἀδίκων ἄξων, ἀδύον εἶναι. καὶ ἑσθ' ἀπὸ λείῃ. δεισας δὲ Ἀμφί-

τρύων μὴ πάλιν τι ποιήσῃ
 τοιοῦτον, ἔπειθεν αὐτὸν
 εἰς τὰ βουφόρβια, καὶ καὶ
 τρεφόμεν, μετὰ τι καὶ
 ῥώμῃ πάντων διένεγκεν. ἦν
 δὲ καὶ θεωρηθεὶς φοβερός,
 ὅτι παῖς Διὸς ἦν, πεπρα-
 πτωταῖον μὲν γὰρ εἶχε τὸ
 αἶμα. πρὸς δ' ἐξ ὁμι-
 λῶντων ἐλαμπν αἰγλίῳ.
 ἐκ ἡσυχίας δ' ἔτι τοξεύων.
 ἔτι ἀκοντίζων. ὃν δὲ τοῖς
 βουκολίοις ὑπάρχων ὀκτω-
 κωδιδόχης, τὸν Κιθαι-
 ρόνητον ἀνέϊλε λέοντα. ἔ-
 τ' ὁρμώμεντος ἐκ τοῦ Κι-
 θαιρῶντος, καὶ Ἀμφιτρυό-
 ντος ἔφθηνε βόας, καὶ καὶ
 Θεσίε.

§. κ. Βασιλεὺς δὲ ἦν ἔ-
 τ' Θεσπιῶν, πρὸς ὃν
 ἀφίκετο Ἡρακλῆς, ἐλθεῖν
 βουλόμεντος τὸν λέοντα.
 ὁ δὲ, αὐτὸν ἐξένιστο πνι-
 γήκοντα ἡμέρας καὶ ὅτι
 πλὴν θύρας ἐξίόντι νυκ-
 τὸς ἐκείνης μίαν σμυνέ-
 κριζε θυγατέρα. πνιγ-
 κόντα δὲ αὐτὸν ἦσαν ἐκ
 Μεγαμέδοντος γαλυνήμεναι
 τῇ Ἀργαίου. ἐσπούδαζε
 γὰρ πάσας ἐξ Ἡρακλῆος
 τεκνοποιήσασθαι. Ἡρακλῆς

tem Amphitryo ne quid ite-
 rum ejusmodi faceret, eum
 ad boum armenta amandavit,
 ibique dum educatur, & cor-
 poris & virium præstantiâ
 cæteris omnibus antecellebat.
 Ad hæc visu terribilis erat,
 nempe Jovis filius, quique
 cubitum quatuor erat altitu-
 dine; igneum ex oculis splen-
 dorem effundebat: nec frustra
 aut ab arcu sagittas emitte-
 bat, aut jaculo feriebat. Qui,
 cum inter boum armenta es-
 set annum agens decimum-
 octavum, leonem Cithæro-
 neum interfecit. Hic è Cithæ-
 rone imperu facto, Amphi-
 tryonis ac Thestij boves diffi-
 pabat.

§. 10. Is autem Thespien-
 sium Rex erat, ad quem, leo-
 nis illius occidendi ergo se
 contulit Hercules: apud quem
 dies quinquaginta exceptus
 hospitio permansit. Huic ve-
 natum eunti noctibus singulis
 singulas filias subigendas da-
 bat. Is autem filias quinquaginta ex Megamede Arnæi fi-
 lia natas habebat: qui summâ
 ope nitēbatur, ut Herculis
 femine repletæ omnes sibi ne-
 potes procrearent. Hercules
 unam

unam eandemque sibi supponi puellam existimans, cum omnibus tandem coivit: ac subacti suis viribus leonis pellem sibi induit, & hujus hiatus galeæ loco habuit.

§. II. Redeunti verò illi à venatione, Ergini legati missi à Thebanis tributum vectigalve exacturi, obviam facti ierunt. Thebani verò Ergino hanc ob causam vectigales tributarii erant. Clymenum Minyarum Regem Menæcei auriga, cui nomen fuit Perieres, lapidis ictu in Onchesto Neptuni luco vulnerat, & hic Orchomenum semimortuus delatus, ac moribundus Ergino filio mortis suæ ultionem mandat. Erginus itaque ingenti cum exercitu contra Thebas profectus, non paucis trucidatis, pacem demùm jurejurando stabilitam Thebanis dedit eâ lege, ut ij ad annos viginti, boves centum quotannis tributum nomine ad eum mitterent. Hercules, legatos ad id tributum petendum Thebas adeuntes, sorte quadam obviam habens, ignominia affecit, defectis auri-
busque & paribus, funiculis

δὲ μίαν νομίζων τῇ ἢ αἰὲς
σωδοναζομένῳ, σιωπῶν
πάσας. καὶ χειροσάμην
ἢ λέοντα, τὴν μὲν δρεῖν
ἠμφιάσατο· τὴν χάσματι δὲ
ἐχρήσατο κόρυδι.

§. κα. Αναγκάμηνον δὲ
αὐτῷ ἀπὸ τῆς θήρας, σιω-
πήτησαν κήρυκες τῶν Ερ-
γίνου πρυμνέων, ἵνα πα-
ρὰ Θεβαίων τὸν δασμὸν
λάβωσιν. ἐπίλοιποι δὲ οἱ
Θηβαῖοι τὸν δασμὸν Εργί-
νῳ δὲ αἶψαν τῷδε· Κλύ-
μενον τῷ Μινυῶν βασιλείᾳ
λίθῳ βαλὼν Μενοικίως
ἠνίοχος ἔδωκε Πειρήνης,
ἐν Ορχομένῳ Ποσειδῶν τε-
μίνει πτερόσκι. ὁ δὲ, κο-
μωδὴς εἰς Ορχομένον ἡμι-
δαῖης, ἐπισκήπει τελευτῶν
Εργίνῳ τὴν παιδὶ ἐκδικήσαι
ἢ θάνατον αὐτοῦ. φρατρίσας
δὲ Εργίνῳ ὅτι Θή-
βας, κτείνας ἐκ ὀλίγου.
ἐπαίεσατο μὲν ὅρκων ὅπως
πύμπωπιν αὐτῷ Θεβαῖοι δα-
σμὸν ὅτι εἴκοσιν ἔτη, καὶ ἔτος
κατὸν βόας· ὅτι τῦτον ἢ δα-
σμὸν τὴν κήρυκας εἰς Θήβας
ἀπὸντας σωπυχὸν Ἡρακλῆς
ἐλαβήσασιν. ἀπολειμὸν γὰρ αὐ-
τῷ τὰ ὄντα καὶ τὰς ῥίνας, καὶ διὰ

χρύνων τὰς χεῖρας δῖσας ἐκ
 τοῦ τευχέων ἐφη ὅσον Ερ-
 γίνῳ καὶ Μινύαις δασμὸν
 κομίζειν. ἐφ' οἷς ἀγανακ-
 τοῦ ἐπράτδον ἐπὶ Θήβας.
 Ηρακλῆς δὲ λαβὼν ὅπλα
 παρ' Ἀθηνᾶς καὶ πλεμύ-
 ρων, Εργίνον μὲν ἐκτενε-
 τοῖς δὲ Μινύαις ἐπρέφατο.
 καὶ τὸ δασμὸν διπλοῦν ἠνά-
 κτισε Θηβαίοις φέρειν σω-
 ῖεθαι δὲ καὶ μάχῳ Ἀμφι-
 τρύωνα Ἰωναίως μαχομένον
 πελάτῃσαι. λαμβάνει δὲ
 Ηρακλῆς καὶ Κρέοντα
 ἀεισεῖον τῶν φρεσβυτάτῳ
 θυγατέρα Μέγαραν· ἐξ ἧς
 αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο πρεῖς,
 Θειμάχης, Κρεονπιάδης,
 Δηϊκόων. τὴν δὲ νεωτέρα
 θυγατέρα, Κρέων Ἰφικλῳ
 δίδωσιν, ἥδη παῖδα Ἰόλ-
 κων ἔχοντα ἐξ Ἀυτομεδύσης
 τῆς Ἀλκείδους. ἐγγημι δὲ καὶ
 Ἀλκμήνῳ, καὶ τὸ Ἀμφι-
 τρύωνος θάνατον, Διὸς
 παῖς Ραδάμανθους. κατὰ-
 κει δὲ ἐν Ὀκελίᾳ τὸ Βοιω-
 τίας πεδωγός. θεομαδὼν δὲ
 παρ' Εὐρύτου τῶν τοξικῶν
 Ηρακλῆς, ἐλαβε καὶ Ἑρμῆ
 μὲν ξίφος, παρ' Ἀπόλλωνος δὲ
 τόξα, παρὰ Ἡφαίστου, δό-

quoque suas iis collo manus
 circumligans, Hoc, inquit,
 Ergino, & Minyis tributum
 reportate. Quas ob res indi-
 gnatus Erginus Thebis bel-
 lum intulit. At Hercules ar-
 mis à Minerva sumptis, &
 bello præfectus Erginum qui-
 dem obtruncavit, Minyas au-
 tem in fugam vertit: eosque
 geminatum tributum Theba-
 nis pendere imperavit. Quo
 bello cum fortissimè pugna-
 ret Amphitryo, interficitur.
 Porro Hercules à Creonte ob
 rem præclarè gestam natu
 maximam filiam, Megaram,
 uxorem accepit: de qua filios
 tres, Therimachum, Creon-
 tiadem & Deicoontem ha-
 buit. Juniozem verò filiam
 Creon Iphiclo, qui jam Io-
 laum filium ex Automedusa
 Alcathoi filia, susceperat,
 conjugavit. Rhadamanthus
 autem Jovis filius post Am-
 phitryonis cædem, Alcmenam
 duxit. Nempè Ocaleam Bœo-
 tiæ in exilium ejectus habi-
 tatum concesserat. Hercules
 per Euritum sagittandi peri-
 tiam antea consecutus, ensē
 à Mercurio, ab Apolline sa-
 gittas, à Volcano thoracem

aureum , & à Minerva pel-
plum accepit. Nam clavam
ipse sibi in Nemeæa sylva cæ-
sam comparavit.

§. 12. Post confectam cum
Minyis pugnam , Junonis
odio in furorem incidit , ac
suos ipse filios ex Megara
procreatos , unà cum duobus
Iphicli liberis , in ignem con-
jecit : qua de causa se ipsum
exilio mancipavit , expiatur
demùm à Thestio. Inde Del-
phos profectus , Deum scisciti-
tatur , ubinam habitatum itu-
ruseffet. Pythia tum primùm
Herculem ipsum appellavit :
nam priùs Alcideꝝ nomine vo-
cabatur : eúmque Tirynthem
habitaturum esse dixit , Eury-
steóque annos duodecim ser-
viturum , & imperatos labo-
res totidem confecturum. Ad
postremum verò peractis æ-
rumnis , ipsum immortalitate
donatum iri prædixit.

CAP. IV.

ID ubi Hercules accepit,
Tirynthem commigravit,
ac quicquid ab Eurystheo ju-
bebatur , faciebat. Primùm
itaque illi Nemeæi leonis pel-
lem afferre jubet : id verò

εργα χρυσῶν. ὅθεν δὲ
Αἰθυσῆς πίπλον. ῥόπαλον μὲν
γὰρ αὐτὸς ἐτίμηκεν ἐν Νε-
μείᾳ.

§. 13. Μετὰ δὲ τὴν πρὸς
Μινύας αὐτῷ μάχην σωθέντι
κρίζῃλλον Ἡῤρας μαρῆναι. καὶ
τὺς τε ἰδίους παῖδας, εἰς ἐν
Μεγάρᾳ εἶχον, εἰς πῦρ ἐμ-
βαλεῖν, καὶ ἥϊ Ιφίκλη δύο.
διὸ κατὰδ' ἡγήσας ἐαυτῷ φυ-
γὴν, κατὰίρεται μὲν ὑπὸ Θε-
στίᾳ. ὅθεν ἡρώδης διὲ εἰς
Δελφούς, πυνθάνεται ᾧ θεῷ,
ποῦ κατὰίχῃσιν ἢ δὲ Πυθίᾳ
τότ' αὐτὸν Ἡρακλέα ἀπὸ τῆς
πρὸς ἡρώδους. ὃ γὰρ αὐτὸν
Ἀλκίδης πρὸς ἡρώδην. κα-
ταίχῃν γὰρ αὐτὸν εἶπεν ἐν Τί-
ρυντι, Εὐρυσθέῃ λατρεῖν ὅσοντα
ἔτη δώδεκα, καὶ τὺς ὀπίσσω
σομένους ἄλλοις δώδεκα ὅπι-
ταεῖν. καὶ ἔτι εἶπεν ᾧ ἄλλων
σωτηλαδέντων, ἀθάνατον
αὐτὸν εἶσθαι.

Κ Ε Φ. Δ.

TΟῦτο ἀκούσας ὁ Ἡρα-
κλῆς, εἰς Τίρυνθα ἦλ-
θε. καὶ γὰρ πρὸς ταῦτ' ἕμμενον ὑπὸ
Εὐρυσθέως ἐτίλει. αὐτὸν μὲν
οὖν ἐπίταξεν αὐτῷ ᾧ Νεμείᾳ
λέοντος ᾧ δὲ ῥαπὸν κομίζεσθαι. ᾧ το

δὲ ζῶον ὡς ἄτετον, ἐν
 Τυφῶνι γαβρημένον. πο-
 ρεύμενος οὐδ' ὅτι τ' λέοντα,
 εἰς Κλεωναί' ἦλθε, καὶ ξι-
 νίζετο παρὰ αὐτοῖς χερνή-
 τη Μολόρχῳ. καὶ δύειν
 ἱερεῖ διλόντι, εἰς ἡμέραν
 ἔφη τηρεῖν τειακοσὴν. καὶ αὐ-
 τὸν ὑπὸ τῆς θύρας σῶ-
 ἐπανάλθῃ, Διὶ σωτῆρι
 δύειν· ἐὰν δὲ ἀποδάνῃ, τότε
 ὡς ἔρπει ἐναγίζεν. εἰς δὲ
 τ' Νεμέαν ἀφικόμεν, καὶ
 τὸν λέοντα ματεύσας, ἐτό-
 ξετο παρ' αὐτόν. ὡς δὲ ἔμα-
 θεν ἄτετον ὄντα, ἀνα-
 τεινάμεν τὸ ρόπαλον,
 ἐδίωκε· συμφρονίῳ δὲ εἰς
 ἀμφίστομον ἀπήλαον, ἀ-
 σπὲ πλὴν ἐτέραν ἀφωκόδω-
 σεν εἰσοδόν, διὰ δὲ τῆς
 ἐτέρας ἐπισπλάσας τῷ θη-
 εῖῳ, καὶ περὶ τοῦ πλὴν χεῖρα
 πρὸ τραχήλου, κατέχευ' ἄγ-
 χων ἕως ἐπιξέει καὶ δάμε-
 νον ἐπὶ τῇ ὤμῳ, ἐκό-
 μιζεν εἰς Μυκήνας. κατα-
 λαβὼν δὲ τὸν Μολόρχον,
 ἐν τῇ πλατείᾳ τῇ ἡμε-
 ρῇ ὡς νεκρῷ μέλλοντα τὰ
 ἱερεῖον ἐναγίζεν, Σωτῆρι
 δόσας Διὶ, ἥγην εἰς Μυκή-
 νας τὸν λέοντα. Εὐρυπύς

animal Typhone genitum in-
 vulnerabile fuit. Hercules
 contendens in leonem, Cleo-
 nas pervenit, ubi Molorchus,
 vir qui manibus suis victum
 sibi quæritabat, ipsum hospi-
 tio excepit: cuique hostiam
 immolare volenti, eam ad
 diem trigesimum servare ju-
 bet. Nam si à venatione incol-
 lumis reverteretur, Jovi eam
 Servatori mactaret; si verò
 occubuerit, sibi tum per eam
 velut heroi inferias ageret.
 Pòst, ubi in Nemeam perve-
 nit, quæsitumque leonem re-
 perit, sagittis illum prius im-
 petivit: ut verò nullis posse
 vulneribus occidi cognovit,
 protentâ clavâ, feram perse-
 quitur, quæ cùm in spelæum
 anceps confugisset, ejus alte-
 rum ostium obstruxit, ac per
 alterum irrupit in feram: &
 circumpositâ collo manu, eò
 usque astrictam tenuit, donec
 eam præfocavit, impositâm-
 que humeris Mycenâs impor-
 tavit. Sed ubi extremâ sui re-
 ditus die Molorchum, ut mor-
 tuo hostiam immolaturum
 apprehendit, Servatori Jovi
 sacris peractis, leonem Myce-
 nas intulit. Cæterum Eury-

stheus cognitis Herculis viribus, ipsum urbem ingredi postea nunquam permisit: at pro portis res à se gestas ostentare præcepit. Ad hæc aiunt metu perculsum dolum sibi æneum sub terra occultè comparasse. Deinde Copreum caduceatorem Eliensis Pelopis m'ittit, qui, quos ille labores exantlaturus esset, injunxit. Hic, post interfectum à se Iphitum, Mycenis exulavit, ibique, postquam ab Eurystheo expiationem est consecutus, habitavit.

§. 2. Porro secundum Herculi certamen Hydram Lernæam obtruncandam imperavit. Hæc intra paludem Lernam enutrita, plana omnia & campestria, eruptione factâ, disperdebat, in pecora atque agros sæviebat. Hydra mirâ corporis magnitudine fuit, novem capitibus munita, quorum octo morti obnoxia fuisset dicuntur. Quod autem omnium medium erat, immortale fuisse ferunt. Hercules igitur, curru conscenso, Iolai aurigæ operâ usus, ad Lernam contendit; quò cùm pervenisset, equos sistit, Hydram

διεκαταβὼν αὐτῇ τὴν ἀνδρίαν, ἀπείπατο λοιπὸν αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν εἰσεῖναι. διεικνύειν δὲ πρὸς ἧς πυλῶν ἐκέλευε τοῖς ἄλλοις. φασὶ δὲ, ὅτι θείσας καὶ πῖδον αὐτῷ χαλκοῦ εἰσχυρῆσαι ὑπὸ γῆς κατισκάσει. καὶ πῖμπων κήρυχα Κοπρῆα Πέλοπος τοῦ Ηλείου ἐπίταττει τὰς ἄλλοις. οὗτο δὲ ἱφίτον κτεῖνας, φυγὼν εἰς Μυκῆνας, καὶ τυχὼν παρ' Εὐρυδίου κατασίων, ἐκεῖ κατῴκει.

§. β. Δεύτερον δ' ἄθλον ἐπίταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν Ὕδραν κτεῖναι. αὐτῇ δὲ ἐν τῇ τῆς Λέρνης ἑλκεῖ ἐκτραφεῖσα, ἐξέβαιναν εἰς τὸ πεδῖον, τὰ τε βοσκήματα, καὶ τὴν χώραν διέφθειρεν. εἶχε δὲ ἢ Ὕδρα ὑπερμέγας σῶμα, κεφαλὰς ἑχόν ἐννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ, θνητὰς; τὴν δὲ μέσλιν, ἀθάνατον. ὅπως οὖν. σῆματό, ἡνιοχοῦτο Ἰολάου, παρεγγέτο εἰς τὴν Λέρνιν. καὶ τοῖς μὲν ἵπποις ἐκαστὸν τὴν δὲ Ὕδραν

εὐφρὺν ἔν πνι λόφῳ , παρὰ
 ταῖς πηγαῖς τῆς Ἀμυμώνης,
 ὅπερ ὁ φάλαξ ἀπὸ τῆς ὑπὸ
 χε, βαλὼν βέλεσι πεπυ-
 ρομένοις, ἠγάγεσεν ἐξελ-
 δεῖν. ἐκβαίνουσαν δὲ αὐτὴν
 κρατῆσας χερσὶν ἦ δὲ
 λατῆρον ἥ ποδῶν ἐρείχετο
 περικακίῳ. τῷ ῥοπαλῳ
 δὲ ταῖς κεφαλὰς κόπῳν ,
 ἐδὲν αὐτοῖς ἐδύατο· μιά
 γὰρ κοπιόμένης κεφαλῆς ,
 δύο αὐεφύοντο. ἐπιβοήθει
 δὲ καρκύνῃ τῇ Τ' δρα ὑπὸ
 μιάδης, δάκνων τὴν πόδα.
 διὸ τῷτον ἀποκλείνας, ἐπι-
 χαλέσας καὶ αὐτὸς βοηδὸν
 τὴν ὁλοσόν. οἱ μάρτυρες τῇ κε-
 ταπρήσας τῆς ἐγγυὸς ὕλης
 τοῖς δαλοῖς ἐπικύων ταῖς
 ἀσπίδαῖς ἥ ἀναφυομένων
 κεφαλῶν, ἐκάλυπεν αὐτοῖς.
 καὶ τῷτον τὴν τρίτον ἥ ἀνα-
 φυομένων κεφαλῶν περὶ
 νόμῳ, τὴν ἀδάναιον ἀπο-
 κόψας χερσὶν ἤ βαρεῖαν
 ἐπέθηκε πύγαν παρὰ τὴν ὁδὸν
 πρὸς φέρουσαν διὰ Λέρνης
 εἰς Ελεῦντα. τὸ δὲ σῶμα
 τὴν Τ' δρα ἀπὸ ὅσας, τῇ χε-
 λῇ τὴν ὁδοῖς ἐβαλεν. Εὐ-
 ρυσθεὺς δὲ ἔφη, μὴ δεῖν κα-
 τακτεῖν μῆσιν ἐν ταῖς δώδεκα

in tumulo quodam nactus,
 propter Amymones fontes,
 ubi ea latitare consueverat :
 quam cū ignitis sagittis im-
 petisset, de latebris exilire
 compulit, egressamque ipsam
 manu prehensat, prehensam-
 que tenet : ea verò pedibus
 statim circumplexa cohibe-
 bat. Hercules capita contun-
 dens clavā, nequicquam ela-
 borabat : namque uno contu-
 so, duo subnascebantur. In-
 super Hydræ pervasti corpo-
 ris Cancer admorso Herculis
 pede, opem ferebat. Quocir-
 cā, interfecto Cancro, Iolai
 & ipse opem imploravit. Quī
 cū proximæ sylvæ partem
 succendisset, inflammatis tor-
 ribus renascentia Hydræ ca-
 pita inurens, eum in modum
 renascentium capitum ortus
 suboriri prohibebat : victor
 caput illud morti haud obno-
 xium recisum defodit, eique
 ingentis ponderis lapidem su-
 perimposuit, secus viam, quæ
 per Lernam ducit Eleuntem.
 Ad hæc Hydræ corpore con-
 ciso, sagittas suas ejus felle
 tinxit. At Eurystheus hunc
 Herculis laborem duodecim
 ærumnis annumerandum esse

negavit, propterea quòd Hercules non solus, sed Iolai adjumento Hydram superaverat.

§. 3. Tertium verò facinus hoc illi gerendum imponit, ut cornutam cervam Mycenae vivam adferret. Erat enim ad Oenoen auratis cornibus insignis cerva Dianæ sacra. Quocirca Hercules, quòd eam neque occidere, neque vulneribus afficere veller, annum totum est insecutus: Postea verò, quàm fera Herculis persecutione lassatam se esse sensit, in Artemisium montem confugit, & illinc ad Ladonem amnem: quem cum jam tranatura esset, sagittâ percussam cepit, humeris sublatam ferens: & per Arcadiam iter agebat. Cui, cum Apolline, Diana simul obviam facta, cervam recipit: atque Herculem, quòd sacrum sibi animal occidere voluisset, objurgavit: tum ille, necessitate rei damnatâ, Eurystheum auctorem esse dixit. Placatâ Deæ iracundiâ, feram vivam adhuc Mycenae importavit.

§. 4. Quartum inde ei certamen imperavit, Eryman-

τὸν ἄθλον. ὃ γὰρ μόνον, ἀλλὰ καὶ μὴ Ιολάου τὸ ἔργον παρεγγόειο.

§. γ. Τρίτον ἄθλον ἐπιτάξεν αὐτῷ, πῶς κεράσιον ἔλαφον εἰς Μυκλήας ἐμπούσας ἐνεγκεῖν. ὡς δὲ ἡ ἔλαφος ἐν Οἰνὸν χρυσόκερος, Ἀρτέμιδος ἰερέα. διὸ καὶ βελόμην αὐτῷ Ἡρακλῆς μήτε ἀνελθεῖν, μήτε πρῶσαι, σωεδίοξεν ἄλλον ἐνιαυτὸν. ἐπεὶ δὲ χάμνον τὸ θηρίον τῇ διώξει, σωεφύγη εἰς ὅρτον τὸ λεγόμενον Ἀρτεμίσιον, καὶ κείθεν ὅτι πικρὸν Λάδωνα· καὶ τῆτον διαζάνειν μέλλουσαν, τοξεύσας σάελαβε· καὶ δέμην ὅτι τῷ ὄμῳ, διὰ τὴν Ἀρκάδας ἠπείχετο. μὴ Ἀπόλλωνος δὲ Ἀρτεμίδος σωπυροῦσα ἀφηρεῖτο· καὶ τὸ ἱερὸν ζῶον αὐτῆς κτείναντα κατεμέμψεο· ὃ δὲ ὑποπνυσάμενος πῶς ἀνέγκη, καὶ τὸν αἶπον εἰπὼν Εὐρυδιά γεγενῆσθαι, φασὶν ὅτι τὸν ὄργην τῆς θεοῦ τὸ θηρίον ἐκδύσειν ἐμπούσας εἰς Μυκλήας.

§. δ. Τέταρτον ἄθλον ἐπιτάξεν αὐτῷ τὸν Εὐρυμαί-

διον κἀπὸν ζῶντα κομίζον. τὸ δὲ τὸ θηρίον ἠδίκησεν ἔφα-
 ρίδα ὁρμώνον ἐξ ὄρεος, ὁ
 καλῶν Εἰρυμαῖον. διερχό-
 μενος οὐδὲ φολόω ἐπιξενε-
 ῖ Κενταύρῳ Φόλῳ. Σιληνῶ
 καὶ Νυμφῆς Μελίης παιδί. ὅσῳ
 Ἡρακλῆς μὲν ὅπῃ παρῆχε τὰ
 κρέα· αὐτὸς δὲ ὡμοῖς ἐχρῆτο.
 αἰ τοῦτ' ὅτι οἶνον Ἡρα-
 κλῆος, ἔφη δεδουκέναι τὸ κοι-
 νὸν τῶ Κενταύρῳ ἀν' οἷζαι πί-
 νον. ἀρρεῖν δὲ παρεκλάσας
 ἄρμος Ἡρακλῆς, αὐτὸν ἥνοι-
 ξε καὶ μετ' ἐπὶ πολὺ, διὰ τῆς
 ὁσμῆς, αἰσθόμενοι παρήσαν
 οἱ Κενταῦροι πίνοντας ὁπι-
 σμένοι, καὶ ἐλάτεις ὅτι τὸ
 σῆ Φόλῳ ἀπὸ λαιον. τοῖς
 μὲν οὐδὲ πρῶτοις τολμύ-
 σαντας εἶσω παρελθόν,
 Ἀγχον καὶ Ἀχρῖον, Ἡ-
 ρακλῆς ἐπρέψατο βαλὼν
 δαλοῖς. τοῖς δὲ λοιποῖς
 ἐτόξασεν διώκων ἄχει τὸ
 Μαλείας. ὁκείδεν δὲ πρὸς
 Χείρωνα σωέφυγον. ὅς
 ἐξελαθεῖς ὑπὸ Λαπίδων
 ὄρεος Πηλίου, ὅθεν Μα-
 λείαν κατῴκησε, τούτῳ
 ἀπιπθῶκotas τοῖς Κεν-
 ταύροις τοξάων ἴησι βέ-
 λῳ· τὸ δὲ ἐνεγχεῖν Ελά-

thium aprum ad se vivum fe-
 rat. Hæc autem fera Psophi-
 dem usque ab Erymantho
 monte prorumpens devasta-
 bat. Hercules itaque per Pho-
 loen transiens, à Pholo Cen-
 tauro, Sileni ac Meliæ Nym-
 phæ filio, hospitio excipitur.
 Hic hospiti tostas carnes
 edendas apposuit : ipse verò
 crudis vesci maluit. Herculi
 interim vinum poscenti, ve-
 reri se dixit, commune Cen-
 taurorum dolium relinere : at
 bono illum esse animo Her-
 cules jubet : ac ipse dolium
 relevit. Neque ita multò post
 Centauri, quòd vinum subo-
 luissent, affuere lapidibus ar-
 mati, & abietibus in Pholi an-
 trum irrumpunt. E quibus
 Anchium & Agrium, quòd
 primi intrare spelæum ausi
 fuissent, Hercules accensis
 torribus percussos in fugam
 vertit: reliquos autem ad Ma-
 leam usque sagittis persecutus
 est. Inde verò ad Chironem
 confugère, qui à Lapithis eje-
 ctus è Pelio monte, ad Ma-
 leam habitavit. In hunc Her-
 cules, cùm circa delapsos
 Centauros sagittis impeteret,
 telum emisit, quod delatum

per

per Elati brachium in Chironis genu infigitur. Tum Hercules tristitiâ affectus accurrit, ac sagittam extrahit, datûmque à Chirone remedium vulnere imposuit. Ille verò immedicabili vulnere fauciat, in spelæum se recepit, quòd in eo vitâ excedere vellet: qui cùm per immortalitatem, quâ donatus erat, minimè interire posset, tamen Prometheo Jovis permissu, immortalitatem adepto, Chironis loco, tandem esse desuit. Cætera verò Centaurorum multitudo, alius aliò ex fuga sese receperunt. Nec defuerunt qui in Maleam montem confugerint: Eurytion verò in Pholoen: atque Nessus ad Evenum amnem: reliquos autem Neptunus excipiens, ad Eleusinum montem occuluit. Porro Hercules ad Pholoen regressus, ac Pholum multis cum aliis morientem conspicatus, erutâ de mortui corporis sagittâ, quo pacto tantos tam parvâ sagittâ occidisset, mirabatur. Hæc autem è manu delapsa in illius pedem decidit, atque actutum ipsum interemit. Igitur

τε διὰ τοῦ βραχίονος τοῦ γένους τοῦ Χείρωνος ἐμπύγνυται. αἰσθηθεὶς δὲ Ἡρακλῆς πρὸς δρᾶμα, τὸ, τε βέλθ' ἐξείλκυσε, καὶ δόντ' Χείρωνος φάρμακον ἐπέθηκεν. αἰσάλον ἔχων τὸ ἔλκος, εἰς τὸ σπήλαιον ἀλλάσεται· καὶ καὶ πικρὸν βελόνην, καὶ μὴ δυνάμεν, ἐπίσφ' ἀδανάθ' ἔλκω. ἀπιδόνθ' δὲ Λίδος Περμηνίδης, τὸν αὐτ' αὐτῆς ἡμιτόμῳ ἀδανάθ' ὄντος ἀπιδαν· οἱ λοιποὶ δὲ σφ' Κενταύρων φέρονται εἰς ἄλγος. καὶ πινες μὲν παρελθόντες εἰς ὄρος Μαλέαν· Εὐρυτίων δὲ εἰς Φόλον· Νέσος δὲ εἰς ποταμὸν Εὐένον. τὸς δὲ λοιποὺς ὑποδείξας Πρὸς τὸν εἰς Ἐλεῦσιν ὄρος κατέκλυψε. ἐπαυλὼν δὲ εἰς Φόλον Ἡρακλῆς, καὶ Φόλον πικρὸν πάντα διασάμν' ὅτι καὶ ἄλλων πολλῶν, ἐλκύντας [τι] ἐκ νεκροῦ τὸ βέλθ', ἐθαύμαζεν εἰ τοιῶν πικρῶν τὸ μικρὸν διέφθειρε. τὸ δὲ, τῆς χειρὸς ὀλίσθησαν ἦλθεν ὅτι τὸ πῖμα, καὶ ἔδραχν' ἐπὶ κέντηεν αὐτόν. δάψας δὲ.

Φόλον Ηρακλῆς· ὅπῃ τ' αὖ
 κέρε δύναν παρέρνεται.
 καὶ διώξας αὐτὸν ἐκ πινθ-
 λοχμῆς μετὰ κραυγῆς εἰς
 χίονα πολλὴν παρεμμένον,
 ἐπερχίσας πικρόμοσιν εἰς
 Μυκῆνας.

§. 4. Πέμπτον μὲν ἐπιτά-
 ξεν αὐτῷ ἄδλοκ, καὶ Αὐ-
 γείν βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ
 μιᾷ μόνον ἐκφορῆσαι πλὴν
 ὄνδον. ὡς δὲ Αὐγείας βα-
 σιλεὺς Ἡλίδος, ὡς μὲν π-
 νες εἶπον, πᾶς Ἡλίου·
 ὡς δὲ πνες, Ποσειδῶν·
 ὡς δὲ ἐνιοί, Φόρβαντος.
 πολλὰ δὲ εἶχε βοσκημάτων
 ποίμνας. τούτῳ περσεύ-
 δων Ηρακλῆς, ἐδιδάσας
 πλὴν Εὐρυδίας ἐπιταγὴν,
 ὅρασε μιᾷ ἡμέρᾳ τ' ὄνδον
 ἐκφορῆσαι, εἰ δώσει πλὴν
 δειχέτιν αὐτῷ τῶν βοσκημά-
 των. Αὐγείας τ' ἀπιστῶν ὑπε-
 ρῆται. μαρτυρήσαντος δὲ
 Ἡρακλῆς τὸν Αὐγείν παῖδα
 φυλάει, πῆς τε αὐλῆς τὸ δι-
 μέλιον διῆλε, καὶ τ' Ἀλ-
 φειὸν ποταμὸν, καὶ τ' Πη-
 λειὸν σιῶεργις ῥέοντα πα-
 ρεχιδάσας, ἐπὶ γαλῶν, ἐκ-
 ρεῖν δ' ἄλλης ἐξόδου ποιή-
 σας. μαδῶν δὲ Αὐγείας ὅπῃ

Hercules, Pholo humi con-
 dito, ad apri venationem con-
 tendit; quem è fruteto quo-
 dam ingenti cum clamore ex-
 citatum, per altam nivem de-
 fessum, ac vinculis præpedi-
 tum Mycenæ invexit.

§. 5. Quintum deinde labo-
 rem imperavit, ut Augeæ pe-
 coris finum unius diei curri-
 culo solus exportaret. At Au-
 geas Rex Elidis fuit: sunt qui
 illum Solis filium fuisse di-
 cant; nec desunt qui Neptuni,
 & qui Phorbantis. Hunc mul-
 tos pecorum greges habuisse
 ferunt: ad quem cum Hercu-
 les, nullâ de Eurysthei man-
 dato mentione factâ, unâ die
 finum omnem exportaturum
 se pollicitus est, si decimam
 pecoris universi ipsi donaret.
 Augeas autem huic minimè
 credulus, se illi tamen postu-
 lata concessurum promittit.
 Hercules inde antestatus Phy-
 leum Augeæ filium, stabuli
 fundamentum evertit, Al-
 pheumque & Peneum, flu-
 mina præterfluentia, per
 fossam deducta corrivatæque
 immisit: ita ut, per alienum
 à priore alveum defluerent,
 effecit. Augeas, ubi de Eury-

sthei imperio confectum fuisse accepit, non modò mercedem pactam non persolvebat, sed etiam quicquam se promississe negabat: eaque de re judicum sententiæ se statutum esse dicebat. Confidentibus itaque iudicibus, Phyleus ab Hercule citatus, in patrem testimonium dixit, quòd is mercedem Herculi se daturum pactus fuerit. Proinde Augeas irà inflammatus, antè quàm iudicum suffragiis sententia ferretur, uti & Phileus & Hercules ab Elide facesserent, imperavit. Phyleus itaque Dulichium commigravit. Hercules autem Olenum ad Dexamenum abiit, atque ibidem habitavit. Ubi illum necessitate compulsus, Eurytioni Centauro Mnesimachen filiam uxorem dare deprehendit, à quo ut sibi opem ferret, exoratus Hercules, Eurytionem, qui ad sponsam ducendam venerat, obtruncavit. Sed Eurystheus neque id inter duodecim certamen admisit; quippe qui cum mercede hoc fecisse assererat.

§. 6. Sextum ei laborem, ut Stympthalidas aves fugaret,

κατ' ἐπιταγὴν Εὐρυδείας
 ὅς τις ἐπιτελέσει, ἢ μισ-
 θὸν ἢ κ' ἀπιδίδωμι πρὸς τὴν
 δ' ἤρετό καὶ μισθὸν ἔσθ-
 ῶσιν δώσω, καὶ κρίνειναι
 περὶ τούτων ἔτοιμα ἔλαβον
 (2). κατεζομένων δὲ τῶν
 διαγῶν, κληθεὶς ἐφυλεύε-
 ῖτο Ἡρακλῆος, ὃς πατρὸς
 κατεμαρτύρησε, εἰπὼν ὁμο-
 λογῆσαι μισθὸν δώσειν αὐ-
 τῷ. ὀργισθεὶς δὲ Αὐγείας
 πρὶν πλὴν ψῆφον ἐνεγχεῖν-
 ναι, ἢ τι φυλάει, καὶ τὸν
 Ἡρακλῆα βαλίζεν ἐξ Ἡ-
 λίδος ἐκείλῳσι. φυλεὺς μὲν
 οὖν εἰς Δουλίχιον ἦλθε,
 κα' κεῖ κατῴκει. Ἡρακλῆς
 δὲ εἰς Ὀλένον πρὸς Δε-
 ξαμένον, κα' κατ' ἔσθ' ἔκει.
 καὶ κατέλαβε τῶτον μάλ-
 λοντα δὲ ἀνὰ γῆν μνη-
 στήεν Εὐρυπίωνι Κενταύρῳ
 Μνησιμάχῳ πλὴν θυγατέρα.
 ὅφ' ἔ' ἐπ' ἔκκληστὸς βοή-
 σειν, ἐλθόντα δὲ ἢ νύμ-
 φῳ Εὐρυπίωνα ἀπέκτεινεν.
 Εὐρυδείας δὲ, ἣ δὲ τῶτον
 ἐν τοῖς δώδεκα πρὸς δίδω-
 το ἄθλον, λέγων δὲ μισθὸν
 παραχῆναι.

§. 5. Ἐκτον ἐπέταξεν ἄθλον
 αὐτῷ καὶ Συμφαλίδιας ὄρν-
 θας

νιδας ἐκδιῶξαι. ὡς δὲ ἐν
Στυμφάλῳ πόλει τῆς Ἀρκα-
δίας, Στυμφαλὶς λεγόμενη
λίμνη, πολλῇ συνηρεφῆς
ὑλῇ. εἰς ταύτην ὄρνεις συ-
έφυγον πάντες τινὲς ἀπὸ τοῦ
λύκων ἀπαγνῶς δεδιούσαι.
ἀμυχανῶντος ἔν Ἡρακλέους
πῶς ἐκ τῆς ὑλῆς ταῖς ὀρνι-
δας ἐκβάλλῃ, χάλκῃα κρό-
ταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηνᾶ
παρὰ Ἡραΐς λαβῶσα. ταύ-
τα κρούων ὑπὸ πνέοντος
τῇ λίμνῃ περικείμενη, ταῖς
ὀρνιδας ἐφύκει. αἱ δὲ τὸν
δούπον ἐχ' ὑπομένεσαι, μι-
τὰ δὲ αὐτῶν ἀνίστασθαι. καὶ
τῶν ὀρνιδων Ἡρακλῆς ἐτόξασεν
αὐτάς.

§. 7. Ἐβδόμενον ἐπίταξεν
ἄθλον τὸν Κρήτη ἀγαγεῖν
ταῦρον. τῶτον Ἀκουσίλαος
μὲν εἶναι φασὶ τὸ διαπραγμεινύ-
σαντα Εὐρώπῳ Διὶ πνέει
ὃ τὸ ὑπὸ Ποσειδῶνι αὐτὸν
δένει ἐκ θαλάσσης, ὃ πρὸς
ταδύσειν Ποσειδῶνι Μίνως
εἶπε τὸ φανέναι τὴν θαλάσσης.
καὶ φασὶ διασπύμενον αὐτὸν
τῷ ταύρῳ τὸ χέλλον. τῶτον
μὲν εἰς τὰ βεκόλια ἀποπίμ-
πεν, δύνει δὲ αὐτὸν Ποσειδῶ-
ν. ἐφ' οἷς ὀρχιδέντα τὸ διὰ

injunxit. · Erat autem ad
Stymphalum Arcadiæ urbem
Stymphalis palus multis con-
tecta, atque umbrosis arbori-
bus addensata : quare in hanc
magna avium multitudo, lu-
porum vim pertimescentes ex
fuga sese recipiebat. Herculi
itaque quam ratione aves
ἐ sylva dispelleret, ambigen-
ti, Pallas ænea crepitacula
Volcani munere accepta de-
dit. Hæc ille quassans sub
monte quodam paludi proxi-
mo aves territabat. Quæ soni-
tum minimè sustinentes præ
metu subvolabant : eúmque
in modum Hercules ipsas sa-
gittis impetivit.

§. 7. Septimum inde labo-
rem Cretensis tauri adducen-
di imposuit. Hunc Acusilaus
quidem esse refert, qui Euro-
pam ad Jovem tulit; Nonnul-
li verò Neptuno ἐ mari sub-
missum, quo tempore Minos
id se Neptuno immolaturum
dixit, quod ἐ mari apparuif-
set. Atque aiunt admiratum
ipsum tauri formam, ac spe-
ciem, tunc planè hunc inter
armenta dimisisse, pro quo
aliud Neptuno sacrificasse :
quas ob res iratum numen

tauro feritatem immisisse. In hunc igitur Hercules profectus in Cretam, quoniam capere volenti * Minos, inquit, Ubi expugnarit, sibi caperet. Post, ubi illum cepit, Eurytheo translatus ostendit. Cætera verò sacrum, numinique dedicatum abire permittit. Hic Spartéque, & Arcadiâ universâ peragratâ, Isthmum trajecit, ac in Maratho-nem Atticæ terræ profectus, incolas pessimè habebat.

§. 8. Octavum certamen Diomedis Thracis equas Mycenæ abigendi fuit. Is Martis & Cyrenes filius, Bistonum, Thracij generis ac pugnacissimè, Rex fuit, cui tum equæ erant, quas mortaliū corporibus pascebat. Ad quem cum Hercules volonum multitudine stipatus navigasset, domitis qui æquarum præsepibus præerant, eas ad mare abegit. Inter hæc, Bistonibus sumptis armis ad opem ferendam accurrentibus, equas Abdero custodiendas commisit. Hic autem Erimi fuisse filius dicitur, genere Locrus, ab Opunte, Herculis amasius, quem equæ discerptum inte-

αἰχμαλωτῆς τῶν ἑν. ὅτι τῶν παρθενῶν εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς, ἐπειδὴ λαβεῖν ἀξιουμένον * Μίνος εἶπεν αὐτῷ λαμβάνειν διαγωνισαμένον, καὶ λαβὼν πρὸς Εὐρυθέου διακομίσας ἔδειξε. καὶ τὸ λοιπὸν εἶασεν αἴετον. ὁ δὲ πανηθὺς Σπάρτῃ τε καὶ Ἀρχαδίαν ἀπασαν, καὶ διαβαίῃ τῇ Ἰσθμῶν, εἰς Μαραθῶνα τῇ Ἀθηκῆς ἀφικόμενος, τὴν ἐγχωρίοις διελυμίνετο.

§. 9. Ὁ γὰρ ὁδοὺς ἀθλὸν ἐπὶ ταῖς αὐτῶν ταῖς Διομήδους τῆς Θρακῆς ἵπποις εἰς Μυκλήας κομίζειν. ὡς δὲ ἔπος Ἀρεῶ καὶ Κυρήνης, βασιλεὺς Βιστόνων, ἔδδοις Θρακίᾳ, καὶ μαχημαχάτης· εἶχε δὲ ἀνδρωποφάγους ἵππους. πλεῖστας οὖν μὲν τῶν ἐκείνως σωωπομένων, βιασάμενος τὴν ὅτι τῶν φάττας τῶν ἵππων ὑπαίχοντας, ἤγαγον ὅτι τὴν θάλασσαν. τῶν δὲ Βιστόνων οὐδὲ πλοῖς ὀπσονδομένων, ταῖς μὲν ἵπποις παρέδωκεν Ἀλκίνοῦ φυλάσσειν. οὗτοι δὲ ὡς Ἡεῖμος παῖς Λοκρὸς ἐξ Οὔπωντος, Ἡρακλῆος ἐρρόμενος. ὅν αἱ ἵπποι διέφθειραν ὑπαίχοντας.

μῆραι. αὐτὸς δὲ πρὸς Βίστο-
νας διαγωνισάμενος, ἐν Διο-
μήδεω υποκρίνεται, τὸς λοι-
πὸς ἠνάγκασε φάγειν. καὶ
κῆρας πόλιν Ἀΐδου, αὐτὸς
τὸ τάφον τῷ διαφωρύνει·
Ἀλκίον, τὸς ἵππους κομίσας
Εὐρυπύκτου ἔδωκε. μεθύντος δὲ
αὐτοῦ Εὐρυπύκτου, εἰς τὸ λεγέ-
μενον Ὀλύμπου ἐλθόντι
αὐτὸς τὸ θηρίον ἀπώλοντο.

§. 9. Εννατον ἄθλον
Ἡρακλῆς ἐπίταξε, ζωστῆ-
ρα κομίζον τὸν Ἰππολύ-
της. αὐτὴ δὲ ἑσπέρην
Ἀμαζόνων, αἱ κατὰ κοινὴν
ἐπὶ τὸν Θερμόδοντα πο-
ταμὸν, ἔειπεν· μέγα τὰ κα-
τὰ πόλεμον ἡσυχίαν ἔχειν·
καὶ εἴποτε μῆτι-
σαι γυνήσων, τὰ θήλειά
ἐκτρέφον· καὶ τοὺς μὲν δι-
ξίους μαστοὺς ἐξέθλιβον,
ἵνα μὴ κωλύωνται ἀκοντίζ-
ειν· τὸς δὲ ἀειτέρους εἶπον,
ἵνα τρέφοιεν. εἶχε δὲ Ἰπ-
πολύτη τὸν Ἀΐον ζω-
στῆρα, σύμβολον τῷ περὶ
τύχην ἀπασθῆναι. ὅτι τῶτον
τὸν βωστῆρα Ἡρακλῆς ἐ-
πίμπητο λαβεῖν, αὐτὸν
ἐπιθυμῶντος τῆς Εὐρυπύκτου
θυγατρὸς Ἀδμήτης. αὐτὸς

remerunt. Hercules, devictis
Bistonibus, atque occiso Dio-
mede, reliquos in fugam abi-
re compulit. Inde Abdero ur-
be ad Abderi perempti sepul-
chrum conditâ, abactas equas
Eurystheo tradidit. Quæ post-
eâ ab Eurystheo sunt in O-
lympum montem transmissæ:
eò cum pervenissent, à feris
dilaniatæ sunt.

§. 9. Nonus labor est, quo
Hippolytæ cingulum ad se
ferri iussit Eurystheus. Hæc
erat Amazonum Regina, quæ
circa Thermodontem amnem
habitabant. Hæc gens erat
bello gerendo præstantissima,
quippe quæ viriliter fortitu-
dinem exercebant: ac si quan-
do viris admixtæ peperissent,
partus fœmineos educabant.
Dextras ad hæc mammas, ne
jaculis emittendis impedi-
mento forent, exterebant;
lævas autem alendi filiorum
gratiâ succrescere patiebantur.
Cæterum Hippolyte Mar-
tis baltheum, argumento, ut
omnibus aliis præesset, habe-
bat. Ad hunc igitur Hercules
capiendum mittebatur, ut il-
lud capienti Admetæ filiz Eu-
rystheus obsequeretur. Impo-

fitis itaque voluntariis sociis, una in navi Hercules sese navigationi accingit, ac mox ad insulam Paron appellit, ubi tum Minois filij Eurymedon, Chryses, Nephalion, & Philolaus habitabant. Ex omnibus quos secum in navi vehabat Hercules, duo à Minois filiis interfecti fuerunt: quorum interitum iniquissimè ferens Hercules, hosce statim è medio sustulit, ac reliquos intra oppidum conclusos obsidione premebat: donec per legatos ab Hercule precibus impetrarunt, ut pro duobus è suis neci datis, quos ipse vellet, acciperet: Tum ille, solutâ obsidione, atque Androgei filiis Alcæo Sthenelôque acceptis, in Mysiam ad Lycum Dascyli filium contendit: atque hospitio exceptus Amyci Bebrycum Regis jussu cum Mariandynis, Lycum adjuvans multos trucidavit, in quibus & Mygdonem Regem Amyci fratrem occidit, mox excisâ Bebrycum urbe, terram Lyco attribuit. Hic autem omnem illam Heracleam vocavit. Inde verò Hercule ad Themiscyræ por-

λαβὼν οὐκ ἐδίλονται συμμάχοις, ἐν μὲν νηὶ ἔπλει. καὶ περὶ ὅτι νήσω Παρόν. καὶ κατὰ κοινὸν οἱ Μίνωθ' υἱοί, Εὐρυμέδων, καὶ Χρύσης, Νηφαλίων, Φιλόλαος. ἀπὸ πάντων δύο ἦν ἐν νηὶ σωθέντες τελευτῆσαι ὑπὸ ἦν Μίνωθ' υἱῶν. ὡς δὲ ἀθανάτην Ἡρακλῆς, τέτοις μὲν παρεχρήμα ἀπίκτινεν· τὲς δὲ λοιποὺς κατακτείναντες ἐπελόνθη. ὥς ἐπ' αὐτοῖς ἀνέμωι παρεχόμενοι παρὰ κοινῶν αὐτῶν ἦν αἰαρεδόντων δύο λαβεῖν ὅς αὐτὸς αὐτὸς διλήσων. ὁ δὲ, λύσαντες τὴν πολιορκίαν, καὶ τὲς Ἀνδρογῶν τῷ Μίνωθ' υἱὲς ἀνελόμενοι, Ἀλκῆον καὶ Σθένηλον, ἦσαν εἰς Μυσίαν πρὸς Λύκον τὸν Δασκύλιν, καὶ ξενιδεῖς ὑπὸ [Ἀμύνου] τῷ Βεβρύκων βασιλέως συμβαλόντων βοηθῶν Λύκῳ, πολλοὺς ἀπὸ κλίναντες, μεθ' αὐτῶν καὶ τὴν βασιλείαν Μύγδονα ἀδελφὸν Ἀμύνου, καὶ πρὸς Βεβρύκων πάλιν ἀποστρέφοντες, ἧλόν τε Λύκῳ, ὁ δὲ, πᾶσαν ἐκείνην ἐκάλεσεν Ἡράκλειαν. κατὰ πᾶσαν τὴν δὲ εἰς τὴν Θερμοπύλιν

λαιμένα, καὶ παραγυρομένης
 εἰς αὐτὸν Ἰππολύτης, καὶ
 τίνος ἥκοι χάριν πυθομένης,
 καὶ δώσειν τὴν ζώνην ὑποχρυσ-
 μένης, Ἡρα μὲν οὖν Ἀμα-
 ζόνων εἰσδιδύσα, τὸ πλῆθος
 ἐπιφοίτα, λέγουσα, Τίω
 βασιλίδι ἀνὰ πύζουσιν οἱ πορσε-
 λδόντες ξένοι. αἱ δὲ, μεθ'
 ὅπλων ὅττι τὴν αὖν κατέδισον
 σὺν Ἱπποίσι. αἱ δὲ εἶδον
 αὐτὰς καὶ ὠπλισμένας Ἡρα-
 κλῆς, νομίσας ἐκ δόλου εἶναι
 ἡρώδην, τίω μὲν Ἰππολύτιν
 κτείνουσα, τὴν ζώνην ἀφαιρού-
 ναι. πορσεῖ δὲ τὰς λοιπὰς ἀγ-
 νιστάμεναι ὑποπλέει· καὶ πορσε-
 ἰσχεῖ Τερσίαν. σὺν δὲ ἐβήκει δὲ
 τότε καὶ μύθων Ἀπόλλωνος
 καὶ Ποσειδῶνος· αὐτοὶ γὰρ
 πόλιν. Ἀπόλλων γὰρ καὶ Πο-
 σειδῶν τὴν Λαομέδοντος ὕβριν
 πειράσσει δέλοντες, εἰσ-
 δύντες ἀνθρώποις, ὑπείχεται
 ὅττι μισθὸν ἔσται ἰνὸν Πέρ-
 κλον. τοῖς δὲ τειχίσουσιν, τὴν
 σφῶν ἐκ ἀπείρου. δὲ οὖν
 Ἀπόλλων μὲν, λοιμὸν ἔπεμ-
 ψεν· Ποσειδῶν δὲ, κῆντρον
 ἀνὰ πρὸς μύθον ὑπὸ πηλυμυ-
 εἶδος, ὃ τὸς ἐν τῇ πεδίῳ
 σὺν ἡρώδην ἀνθρώποις. καὶ
 σφῶν δὲ λεγόντων ἀταλά-

tum appulso, ad eumque pro-
 fecta Hippolyte, atque ejus
 adventus causam percuncta-
 ta, & zonam se daturam pro-
 mittente: Juno, sumptâ Ama-
 zonum unius formâ, multitu-
 dinem adit: nuncians reginam
 ab advectis hospitibus rapi.
 Tum illæ, captis armis, in
 navem, equo vectæ decur-
 runt. Hercules, ut armatas
 Amazonum copias prospexit,
 ratus id jam non sine dolo fie-
 ri, Hippolyten necat, & zo-
 nam aufert: ad hæc reliquis
 devictis, renavigat, & Tro-
 jam appellit. Tum fortè acci-
 dit per Apollinis & Neptuni
 iram, ut civitas infelicitèr
 ageret; Quoniam Apollo Ne-
 ptunúsque Laomedontis in-
 juriam ulcisci volentes, mor-
 talibus assimilati, ac veluti
 mercenarij, Pergama se ædi-
 ficaturos paciscuntur: quibus
 cum opere absoluto constitu-
 tam mercedem Laomedon
 minimè solveret, tum Apollo
 pestilentiam, ac Neptunus
 cum inundatione cetum im-
 misit: quod, quicquid, mor-
 talium in campis ostendit,
 corripiebatur: cum verò ex ora-
 culis, malorum finem tum
 demum

demum fore diceretur, cum Laomedon Hesionem filiam suam ceto devorandam apposuerit: tum ille in proximis pelago saxis illigatam, proposuit. Hanc ita expositam ut vidit Hercules, se servaturum pollicetur, si sibi, quas equas pro rapti Ganimedis jactura, ei Jupiter dederat, Laomedon tradat. Hoc illi se daturum pollicitus est Laomedon: Hercules cetum occidit, & Hesionem servavit: at Laomedonte mercedem pactam non solvente, Hercules Trojæ excidium minatus, abiit, & Ænum appulit: ubi à Poltye hospitio excipitur. Mox inter navigandum in littore Ænien- si Sarpedonem Neptuni filium, ac Poltyis fratrem, virum contumeliosum atque improbum, sagitis confixum interfecit. Inde cum ad Thasum pervenisset, expugnatis inibi Thracibus, eam Androgei filiis habitandam dedit. At è Thaso profectus adversus Toronem, Polygonum, Telegonumque Prote, qui ex Neptuno procreatus fuerat, filios, ad luctandum provocantes, in ipsa palæstra inte-

γῶ ἐστῆσαν ὅττι συμφορῶν,
καὶ περὶ Λαομέδων Ἡσιό-
νῳ πῶς θυγατέρα αὐτῷ βο-
ρὰν κῆτι· ὁ δὲ περὶ θῆκε,
ταῖς πολλοῖον τῆς θαλάσσης
πύργαις περισφύσας. ταύ-
τῳ ἰδὼν ἐκκαίμενῳ Ἡρα-
κλῆς, ὑπέχετο σῶσεν αὐ-
τῶν, εἰ ταῖς ἵπποις παρὰ
Λαομέδωντος λήψεται, αἳ
ὁ Ζεὺς πεινῶν τῷ Γανυμή-
διδι ἀπαγῆς ἔδωκεν. δώ-
σεν δὲ Λαομέδωντος εἰπόν-
τος, κτείνας τὸ κῆτος, Ἡσιό-
νῳ ἔσωσε. μὴ βελομένῳ
τῷ μυστῶν ἀποδύναμι, πολε-
μήσεν Τροίαν ἀπὸ λήσας,
ἀνέστη, καὶ περιόχετο Αἴνῳ.
ἐνθα ξενίζεται ὑπὸ Πόλ-
τυος. ἀποπλέον δὲ, ὅττι ἡΐο-
ντος τῷ Αἰνίῳ, Σαρπηδόνα
Προσπιδῶντος μὲν ὕδον, ἀδελ-
φὸν δὲ Πόλῳ, ὑβρίζον-
τά, τοξότας ἀπέκτεινε.
καὶ παρεγρύμμενος εἰς Θάσον,
καὶ χειρὸς ἄμμου τὸς ἑνοί-
κοντας Θρακίας, ἔδωκε τοῖς
Ἀνδρόγῳ πασὶ κατὰ καὶν. καὶ
Θάσῳ δὲ ἱρμυδιεὺς ὅττι Το-
ρόνῳ, Πολύγονον καὶ Τη-
λέγονον ἵκεν Πρωτίῳς τῷ Προ-
σπιδῶντος ὕκεν παλαίον περ-
χόμενους, καὶ πῶς πάλιν

ἀπὶ κλίνης. κομίσας δὲ τὸν ζῶσθεα εἰς Μυκῆνας, ἔδωκεν Εὐρυδείῃ.

§. 1. Δέκατον δὲ ἐπ' αὐτὸν ἄδλον, τὰς Γηρυόνου βόας ἐξ Εὐρυθείας κομίζεν. Εὐρύθια δὲ ὡς Ὁκεανὸς πησίον κομμένη νῆσος, ἣ νῦν Γάδιον καλεῖται. πάντῃ κατὰ καὶ Γηρυόνος Χρυσάορος, καὶ Καλλιρρόης τῆς Ὁκεανοῦ, τοῖων ἔχον ἀνδρῶν συμφυεῖς σῶμα, σωτηγμένον εἰς ἓν κατὰ πῶν γαστέρας ἐχμέτον τὲ εἰς πρῆξις ἀπὸ λαγόνων τὲ καὶ μηρῶν. εἰς δὲ φοινικὰς βόας, ὧν ὡς βοῦκόλῳ Εὐρυπίων φύλαξ δὲ Ὀρθρος ὁ κύων δικίφαλῳ, ἐξ Εχιδνης καὶ Τυφῶνος γήμημίνῳ. πορδύμῳ οὖν ὅτι τὰς Γηρυόνου βόας διὰ τῆς Εὐρώπης, ἄρεια πολλὰ παρελθὼν, Λιβύῃ ἐπίβαινε. καὶ παρελθὼν Ταρτησὸν, ἔστησε σημεῖα τὴ πορείας ὅτι ἦν ὄρεον Εὐρώπης καὶ Λιβύης ἀπὸ τοῖσιν, δίο σῆλας. διεμοινοῦν ὃ ὑπὸ ἡλίου καὶ πῶν πορείαν, τὸ τόξον

remit. Demum illatam Mycenæ zonam Eurystheo dedit.

§. 10. Tum decimum ille certamen ærumnâmq̃ue indixit Geryonæ boves ab Erythea abigendas. Erythea autem non procul ab Oceano insula erat, quam nunc Gadira nominant. Hanc Geryones Chrysaoris, & Callirrhoes, quæ filia erat Oceani, habitabat. Is erat trium hominum corpore præditus, ita compacto, ut in unum ventre tenus coiret, & ab ilibus, femoribusque in trium rursus partes divisum esse videretur. Ad hæc illæ puniceæ boves erant, quibus bubulcum Eurytionem præesse voluerat. His autem Orthrus canis biceps ex Echidna & Typhone genitus, custos præerat. Concedens igitur ad Geryonæ boves, per Europam, monstra inter eundem multa prætergressus, in Libyam trajecit: atque cum per Tartessum iter fecisset, itineris sui monumenta in Europæ ac Libyæ finibus oppositas inter se columnas duas construit. At, ubi in itinere Solis radiis calefieret, arcum

in Deum ipsum intendere non erubuit. Hic verò hominis vires admiratus, Herculem aureo poculo donavit, quo Oceanum trajecit, & Erytheam advectus in * Arbante monte pernoctavit. Id sentiens canis in eum prorumpit. Hunc heros clavâ percussit, necnon Eurythionem bubulcum, cani suppetias atque opem ferentem occidit. Inter hæc Menæcius Plutonis boum pastor rem omnem Geryonæ nunciavit. Hic Herculem ad Anthemuntem fluvium boves abigentem nactus, commissâ pugnâ, sagittâ perfossus interiit. Hercules autem impositis poculo bobus, Tartessum tranavit, ubi Soli poculum reddidit: transgressus inde Abderam, in Libyam pervenit: in qua Alebion ac Dercynus Neptuni filij boves abigere solebant: quibus peremptis, cum per Tyrreniam iter haberet, taurorum unus ab Rhegio aufugit, atque in fretum repente delapsus, in Siciliam tranavit: ac vicinâ terrâ percursâ, quæ ab illo Italia fuit appellata (nam Tyrreni,

ὅπῃ τὸ θεὸν ἐλάττηνεν. ὁ δὲ τῷ ἀνδρείῳ αὐτῷ δαυμά-
σαι, χρύσειον ἔδωκε δῖπας, ἐν
ᾧ τὸ Ὠκεανὸν διαπερασε, καὶ
παρὰ γηγῶμονος εἰς Ἐρύθραν,
ἐν ᾧ τῇ * Ἀρβαντὶ αὐλίζετο.
αἰσθόμενος δὲ ὁ κύων ἐκ
αὐτὸν ἄρμα. ὁ δὲ καὶ τὸν περὶ
ροπάλην παίει. καὶ τὸν βουκόλον
Εὐρυτίωνα τῷ κυνὶ βοηθῶν-
τα ἀπέκτανε. Μενεΐπῳ δὲ
ἐκεῖ τὰς Ἀδὲ βόας βόσκων,
Γηρυόνη τὸν γερὸν ἀπήγγει-
λεν. ὁ δὲ, καταλαβὼν Ἡρα-
κλέα, ὅπως ποταμὸν Ἀνθι-
μουῦτα τὰς βόας ἀπάγοντα,
συνοπώμενος μάχῃ, καὶ το-
ξιδότεις, ἀπέθανεν. Ἡρακλῆς
ἐνδύμενος τὰς βόας εἰς τὸ δῖ-
πας, καὶ διαπείσας εἰς Ταρ-
τηρόν, ἥλιῳ πάλιν ἀπέδωκε
τὸ δῖπας. διελθὼν δὲ Ἀΐδη-
ραν, εἰς Λιβύην ἦλθεν, ἐν ᾗ
τὰς βόας ἀφηρεῖτο Ἀλε-
βίων τε καὶ Δέρκυρος οἱ Πο-
σειδῶνος υἱοί, οἳ κτείνουσιν διὰ
Τυρρηνίας. ἦεν δὲ Πηγεῖς καὶ
οἳ ἀπερὶ ἡγίσι ταύρους, καὶ τα-
χέως εἰς τὴν θάλασσαν ἔμπι-
πὼν, καὶ διαπείσας εἰς
Σικελίαν, καὶ τὴν πλησίον χώ-
ραν διελθὼν, τὴν ἀπὸ θαλάσσης
κληθεῖσαν Ἑταλίαν Τυρρηνίαν

νοὶ γὰρ Ἰταλὸν τὸν ταῦρον
ἐκάλουν ἤλθιν εἰς πεδίον
Ερυκος, ὃς ἐβασίλευεν Ερυ-
κίνων. Ερυξ δὲ καὶ Ποσειδῶ-
ν παῖς, ὃς τὸν ταῦρον
ταῖς ἰδίαις συγκατέμυξεν
ἀγέλαις. ὦρα δὲ μὲν οὐκ
ταῖς βόαις Ηρακλῆς Ηφαίστῳ,
ὅτι πῶ αὐτῷ ζήτησιν ἡπί-
στατο. εὐρὺν δὲ ἐν ταῖς αὖ
Εἷρηκος ἀγέλαις, ἀπαιτεῖ.
καὶ λέγουσι ὅτι δώσειν, εἰ
μὴ παλαίσας αὐτῷ πειρήσ-
ται, ἥτις περὶ μὲν οὐκ ἔστι
πῶ πάλιν, ἀπὸ κλινε. καὶ
τὸν ταῦρον λαβὼν, μὲν
οὐκ ἄλλων ὅτι τὸν Ἰόνιον
ἤλαυνε πόντον. ὃς δὲ ἤλθιν
ὅτι τὰς μυχρὰς αὖ πόντου,
ταῖς βυσσὶν οἶτρον ἐπέβαλεν
ἢ Ἡρα. καὶ χιζόνται καὶ
ταῖς Θράκης ὑπερβαίει. ὃ δὲ
διώξας, ταῖς μὲν συλλαβὼν
ὅτι τὸν Ἑλλήσποντον ἤρην.
αἱ δὲ ὑπολειφθεῖσαι, τὸ λοι-
πὸν ἦσαν ἀγέλαι. μόλις δὲ
οὐκ βοῶν σωελδουσῶν
Στρυμόνα μεμψάμεν τὸν
ποταμὸν, πάλαι τὸ ῥέι-
δρον πλωτὸν, ὃν ἐμπλή-
σας πέτραις, ἀπλυντον ἐποίη-
σεν. καὶ ταῖς βόαις Εὐρύ-
στη κατέσας δέδωκε. ὃ δὲ

quem Latini taurum voca-
runt ἰταλὸν dixerunt) in Ery-
cis campos se contulit. Is Ery-
cinis, in Siciliae parte impe-
rabat, ex Neptuno natus, qui
hunc ipsum taurum suis ar-
mentis aggregavit. Commen-
datis itaque bobus Volcano,
Hercules taurum quæsiturus
procedit, quem cum invenis-
set inter Erycis armenta, ab
eo reposcit. Tum is, nisi ip-
sum palæstrâ superarit, tau-
rum se redditurum esse nega-
bat. Hercules semel atque ite-
rum, & tertio, ab se victum
Erycem luctando peremit; Is
taurum receptum cum aliis in
Ionium mare perduxit. Qui
simul ac in ponti recessus pe-
netravit, bobus asilum Juno
injecit: quo perciti ad Thra-
cia montana dissipantur. Hic
insecutus, boum partem col-
lectam ad hellepontum com-
pulsit. Quæ verò reliquæ fue-
runt, cætera feræ, atque agre-
stes evaserunt. Hercules tan-
dem ægrè collectis bobus,
Strymonem, ut olim naviga-
bile flumen, accusans, opple-
tum lapidibus, innavigabi-
lem effecit: ac traductas bo-
ves Eurystheo dedit, quas

ille postea Junoni immolavit.

§. 11. Confectis autem hisce certaminibus intra unius mensis annorumq; octo curriculum, Eurystheus Augeæ pecoris, & Hydræ laboribus minimè admissis, undecimam Herculi ærumnam imposuit, ut ab Hesperiiis aurea mala reportaret. Hæc verò non, ut quorundam est sententia, in Libya erant, sed in Hyperboreorum Atlante, quæ Juno suis in nuptiis Jovi muneri dedit. Ea draco immortalis Typhonis & Echidnæ [filius] centiceps asservabat. Hic variis etiam omniumque generum vocibus utebatur: cum quo & Hesperides, Ægle, Erythia, Hestia, & Arethusa, simul custodiebant. Hercules itaque, cum ad Echedorum amnem pervenisset, à Cygno Martis & Pyrenes filio, ad singulare certamen provocatur. Hunc autem dum Mars tuetur, & pugnam committit: demissum è cælo fulmen inter utrosque medium diremit. Iter deinde per Illyrios faciens, ac properans ad Eridanum amnem, Nymphas Jovis & Themidis filias adiit.

αὐτὰς κατέδυσεν Ἡῤῥα.

§. 12. Τελευτέτων δὲ τῶν ἀθλῶν ἐνὶ μηνὶ καὶ ἔτεσιν ὀκτὼ, μὴ περυσθεζάμενος Εὐρύσταντος τῶν τε τῶν αὐτοῖς βοσκημάτων, καὶ τῶν Ἰῤῥας, ἐνδίατον ἐπίταξεν ἄθλον παρ' Εὔσπείδων χρύσεια μῆλα κομίζει ταῦτα δὲ ὡς ἔχ, ὥς πινες εἶπον, ἐν Λιβύῃ, ἀλλ' ὅτι τῶν Ἀθλῶντων ἐν Τῶν βορείοις· ἃ Διὶ γήμαντι Ἡῤῥα ἐδωρήσατο. ἐφύλασσε δὲ αὐτὰ τὸ δράκων ἀθάνατος, Τυφῶν καὶ Ἐχιδνῆς, κεφαλὰς ἔχων ἑκατόν. ἐχρήτο δὲ φωναῖς παρλοῖαις, καὶ ποικίλαις μὲν τέττις ἢ Εὔσπείδες ἐφίλαπτον, Αἴγλη, Εῤῥυσία, Εὔσια, Ἀρεθύσα. περὶ ὁμίον οὐδ' ὅτι ποταμὸν Ἐχιδνῶν ἦκε· Κύκλον δὲ Ἀρεος καὶ Πυρρήνης, εἰς μονομαχίαν αὐτὸν προέλαεῖτο. Ἀρεὺ δὲ τῶντων ἐκδικούτος, καὶ σωισαίντο μονομαχίαν, βληθεὶς κατθανὼς μέσον ἀμφοτέρων. διαλύει τὸ μάχην. βαλίζων ἢ δι' Ἰλλυρίων, καὶ περὶ δὴν ὅτι πηλαμὸν Ἡειδανὸν, ἦκε περὶ Νύμφας Διὸς καὶ Θέμιδος.

αὐτοὶ μινύουσιν αὐτῷ Νη-
 ρέα. συλλαβὼν δὲ αὐτὸν
 κοιμώμενον, καὶ παρ' οἴας
 ἐναλλάσσοντα μορφαί, ἐδη-
 σεν, καὶ ἐκ ἑλυσθε, πρὶν ἢ μα-
 θῆν παρ' αὐτῷ πῶς τυγχά-
 τοιεν τὰ μῦθα, καὶ αἱ
 Εἰσιείδεις. μαθὼν δὲ Λι-
 βύλῳ διεξήρην. ταύτης ἐβασί-
 λδε πᾶσι Ποσειδῶν ὁ Ἀν-
 τῆς, ὅς τοις ξένοις ἀναλ-
 χάζων παλαίειν, ἀνῆρει.
 τότε δὲ παλαίειν ἀναγκά-
 ζομεν ὁ Ἡρακλῆς, ἀρά-
 μεν ἔγχεσι μέτερον
 θλίψας, ἀπέκλεινε. ψα-
 υοντα γὰρ γῆς, ἰσχυρότατον
 σωέβη γίνεσθαι. διὸ καὶ Γῆς
 πνὲς ἐφασσαν τῶτον τῇ παύ-
 δα. μὲν Λιβύλῳ δὲ Αἴγυ-
 πτον ἐξήρην ταύτης ἐβασίλε-
 υε Βούσιεις Ποσειδῶν ὁ
 πᾶσι, καὶ Λιπαράσσης τῇ
 Επάφῃ, ὅς τοις ξένοις
 ἔδουεν ὅππῃ βωμῷ Διὸς, κα-
 τὰ τὴν λόγον. ἐννεὰ γὰρ ἔτη
 ἀφορέα πλὴν Αἴγυπτον κα-
 τίλαβε. Θέσσι δὲ ἐλ-
 θὼν ὅτε Κύπρου, μάλιστα
 πλὴν ὀπισθῆμιλῳ, ἔφη τῇ ἀφο-
 εῖαν παύσεσθαι, ἐὰν ξένον
 ἀνδρα τῷ Διὶ σφάζωσι κατ'
 ἔπος. Βούσιεις δὲ ἐκείνον παρῶν

Hæ ipsi Nereum indicant :
 comprehensumq; ipsum dor-
 mientem, atque omnigenas
 formas alternantem devinxit :
 neque illum prius, quam ab
 eo ubi jam mala illa, & Hef-
 perides essent, docuisset, abi-
 re permisit. Quod ubi didicit,
 Libyam percurrit. Huic An-
 tæus, Neptuni filius præerat,
 qui peregrinos secum palæ-
 strâ dimicare compellens, oc-
 cidebat. At Hercules cum eo
 luctari coactus, sublimem il-
 lum è terra ulnis elisum inter-
 emit : nam si terram conti-
 gisset, is robustissimus eva-
 debat : quapropter hunc Ter-
 ræ filium nonnulli esse dixe-
 runt. Inde à Libya Ægyptum
 peragravit, in qua Busiris ex
 Neptuno æ Lysianassa Epa-
 phi filia natus regnabat. Hic
 ad Jovis aram hospites ora-
 culo quodam monitus immo-
 labat : annos enim novem Æ-
 gyptus agrorum sterilitate la-
 boravit. Inter hæc Thrasius
 vaticinandi peritus, è Cyp-
 ro advenit, qui hanc annonæ
 caritatem desituram esse pro-
 nuntiavit, si virum hospitem
 quotannis Jovi mactavissent.
 Tum Busiris vate illo prius

immolato, advenientes dein-
 ceptus jugulabat. Comprehen-
 sus itaque & Hercules etiam
 ad aras trahebatur; at disrup-
 ptis vinculis, Busrimque, &
 ejus filium Iphidamantem, &
 Chalbem caduceatorem ne-
 cavit. Post hæc, Asiâ percur-
 sâ, in Thermydras Rhodio-
 rum portum appulit: & bu-
 bulci cujuspiam alterum de
 plauistro solum taurum, ac
 mactatum comedit. Tum bu-
 bulcus, ubi nullam sibi auxi-
 lij copiam, neque spem reful-
 gere videt, quodam in monte
 consistens execrari cœpit.
 Quocircâ & nunc etiam, cum
 faciunt Herculi sacrum, cum
 execrationibus id peragunt.
 Hinc Hercules in Arabiam
 pervasit, ubi Emathionem Ti-
 thoni filium necat, & facto
 per Libyam itinere, ad exti-
 mum usque mare navigabat:
 ubi scypho sumpto, in obje-
 ctam continentem trajecit:
 atque aquilam, Typhonis &
 Echidnæ filiam, Promethei
 jecur in Caucasomonte depas-
 centem, sagittis conficit: &
 Prometheus, detracto per-
 molesto vinculo, solum li-
 beravit: eumque ad Jovem

τον σφάζας ἡ μαῖην, τὸς
 χαπόντας ξένοις ἔφαζε.
 συλληφθεὶς οὐδὲ καὶ Ηρα-
 κλῆς, ποῖς βωμοῖς περι-
 φέρετο. τὰ δὲ δεσμά διαρ-
 ρήξας, τὸν τε Βέριον, καὶ
 ἡ ἐκείνῃ παῖδα Ἀμφιδά-
 ματα ἀπὸ κτενε, καὶ ἡ κή-
 ρυχα Χάλβιν. διεξιδὼν δὲ
 Ἀσίας Θερμυδραῖς Ροδίων
 λιμένι προσέειπε, καὶ βοη-
 λάτῃ πνὸς λύσας ἡ ἔπειρῶν
 ἡμῶν ταύρων ἀπὸ τῆ ἀμάξης,
 ἐνωχέιτο δύσας· ὁ δὲ βοη-
 λάτης βοηθεῖν ἑαυτῷ μὴ
 δύναμαι, καὶ ὅτι πνὸς
 ὄρεσι κατηγέτο. διδὼν καὶ νῦν
 ἐπιδὼν δύσασιν Ηρακλεῖ,
 μὴ κατηγέτω τὸ πρὸς τῆς
 πειρῶν δὲ Ἀρράβιαν, Ημα-
 θίωνα κτείνῃ παῖδα Τιθω-
 νοῦ. καὶ διὰ τῆ Λιβύης πο-
 ρεύσει, ὅτι πνὸς ἔξω δά-
 λασσαν κατεπλή. ἡ τὸ δέ-
 πας καταλαμβάνει. καὶ πε-
 ραιωθεὶς ὅτι πνὸς ἡπικρὸν ἡ
 ἀπὸ κρὺ, κατετόξευσεν ὅτι
 τῆ Κανχέσου ἡ ἐσθιοντα
 τὸ τῆ Περιμηθίας ἡ παρὰ ε-
 πὸν ὄντα Εχιδνῆς καὶ Τυ-
 φῶντος· ὅς καὶ ἡ Περιμηθία
 δέλυσεν δεσμὸν ἐλόμενος ἡ
 τῆ ἐλπίας. καὶ παρὲς τῆ Διὸς

Χηρὸν αὖθις ἀλάν-
τον αὐτ' αὐτῷ θέλοντα. ὡς
δὲ ἦεν εἰς τ' ὀρεοῖς
παρὲς Ἀτλαντα, ὑποδύν-
τῃ Προμηθεὺς πρὸς Ἡρα-
κλῆ αὐτὸν ὅπῃ τὰ μῦλα
μὴ πορεύεσθαι· διαδίδξαμε-
νον δὲ Ἀτλαντὶ τὸ πύ-
λον, ὑποστῆναι ἐκείνον·
παιδὲς δὲ, διεδίξατο.
Ἀτλας δὲ δρεψάμενῃ παρ'
Ἐπειείδων τέρα μῦλα, ἦ-
κε παρὲς Ἡρακλέα. καὶ μὴ
βυλόμενος τὸν πύλον ἔχων,
καὶ σπέρων ὅπῃ τῆς κρυ-
φῆς θέλων περὶσσεύειν. ὅ-
τε ἀκούσας Ἀτλας ἐπὶ γῆς
καταδύει τὰ μῦλα, τὸν
πύλον διεδίξατο. καὶ ἔ-
πως ἀνελόμενῃ αὐτῷ, Ἡ-
ρακλῆς ἀπὸ πλάττειτο ἔνιοι
δὲ φασιν, ὅτι παρὲς Ἀτλαν-
τὸς αὐτὰ λαβεῖν, ἀλ-
λὰ αὐτὸν δρεψάσθαι τὰ
μῦλα κτείναντα τὸν φρυ-
γῶντα ὄφιν. κρύψας δὲ
τὰ μῦλα Εὐρυπύτῃ ἔδω-
κεν· ὁ δὲ λαβὼν, Ἡρα-
κλῆ ἔδωξεν αὐτῷ. παρ' ἧς
λαβούσα Ἀθηνᾶ, πάλιν
αὐτὰ ἀπὸ κόμης, ὅπου
γὰρ αὐτὰ περὶ τὰ πύ-
λους.

reduxit : qui illum pro Chi-
rone, qui mori cupiebat, im-
mortalem esse declarat. Post
autem quàm Hypérboreos ad
Atlantem pervenit, ac Pro-
methei prudentiâ commone-
factus est Hercules, ne ad
Hesperidum mala proficisce-
retur, sed ipse Atlanti in cœ-
lo sustinendo succederet, il-
lúmque pro se mitteret, per-
suasus excepit. Atlas autem,
decerptis ex Hesperidum hor-
tis tribus malis, ad Herculem
redit. Qui, cùm cœlum ha-
bere subterfugeret, cesticil-
lum, inquit, se velle facere
suo capiti imponendum [quo
commodiùs tantum cœli pon-
dus ferre posset.] Quod ubi
audivit Atlas, depositis hu-
mi pomis cœlum, recepit : at-
que ita poma Hercules conse-
cutus discedit. Sunt verò qui
dicant, hæc non ab Atlante
habuisse, sed ipsum, cœso
dracone custode, decerpisse,
quæ secum delata dedit Eury-
stheo. Tum ille accepta Her-
culi condonavit, à quo cùm
Minerva accepisset, ea rur-
sus reportavit, quoniam re-
ligiosum erat, ea alicubi col-
locari.

§. 12. Duodecimus labor in-
 junctus est Cerberi ab inferis
 abstrahendi. Hunc autem ter-
 na canum capita, & draconis
 caudam, & in dorso serpen-
 tum omnium generum capita
 habuisse ferunt. Descensurus
 igitur ad hunc canem, Eleusi-
 nem ad Eumolpum se contu-
 lit, ut ab eo Cereris sacris ini-
 tiaretur. At verò externis ad
 ea sacra tunc admitti non lice-
 bat. Thespius factus adopti-
 vus Pylis filius, initiabatur,
 qui ne mysteria spectare qui-
 dem jam poterat, qui nondum
 Centauri cædem expia-
 rat. Hercules demum ab Eu-
 molpo tanti criminis conta-
 gione expurgatus, Cereris sa-
 cris initiatur. Indè ad Tæna-
 rum Laconia promontorium,
 ubi ad inferni descensum of-
 tium patet, accessit. Hac ad
 inferos penetravit: quem cum
 animæ conspexissent, duabus
 exceptis, Meleagriae Medu-
 sæ Gorgonis filia, omnes in
 fugam abiere. In Gorgonem
 verò Hercules ensē ut in vi-
 vam nudavit: tum illud à
 Mercurio vanum spectrum ef-
 se discit. Mox, ubi ad Plutonis
 portas ventum est, Theseum

§. Δωδεκάτον ἀδλον ἐπι-
 τάγη, Κέρβερον ἐξ Ἄδου
 κομίζειν. εἶχε δὲ ἕτε-
 ρῆς μὲν κυνῶν κεφα-
 λὰς, πῶς δὲ ἐκὼν δρά-
 κοντες, καὶ δὲ τῶν πάντων
 παντοίων εἶχεν ὄφειων κε-
 φαλαί. μίλλων οὖν ὅτι τῆ-
 τον ἀπέναι, ἦλθε πρὸς
 Εὐμόλπον, πρὸς Ἐλ-
 οῖνα βουλόμενος μνηστῆ-
 ραι. ὡς δὲ ἐκ ἐξὸν ξέ-
 νοις τότε μνείσθαι. ἐπειδὴ
 τῶν θεῶν Πυλὶς παῖς
 ἡρόμενος ἐμυῖτο μὴ δύ-
 νάμενος δὲ ἰδεῖν τὰ μυ-
 στήρα, ἐπέτρεπε ἐκ ὧν ἡγι-
 σμένον τὸν Κενταύρου φό-
 νον. ἀγνοοῦντες ὑπὸ Εὐμόλ-
 πῳ, τότε ἐμυήθη. καὶ πα-
 ραῖοντος ὅτι Τάναρον
 τῆς Λακωνικῆς, οὗ τῆς
 Ἀῖδος καταβάσεως τὸ σύ-
 μιον ὄρεϊ, διὰ τούτου ἀπῆει.
 ὁπνίκα δὲ εἶδον αὐτὸν αἱ
 ψυχαί, χρεὶς Μελεάγρε
 καὶ Μεδούσῃς τὸ Γοργόνος
 ἔφυγον. ὅτι δὲ πῶς Γορ-
 γόνα τὸ ξίφος, ὡς ζῶσαν
 ἔλκει, καὶ παρὰ Ἑρμοῦ μαν-
 θάνει, ὅτι κενὸν εἰδωλὸν
 ὄρεϊ. πλησίον δὲ τῶν Ἀῖδος
 πυλῶν ἡρόμενος, Θησεῖα

εὔρε , καὶ Πηρίδου τὸν
Περσιφόνης μνησδόμῳ
γάμον , καὶ διὰ τῆτο δεδέν-
τα. Διασάμῳι δ' Ἡρακλῆα ,
ταῖς χεῖρας ὤρερον , ὡς ἀνα-
σπασάμῳι διὰ τῆς ἐκείνου
βίης. ὁ δὲ Θησῖα μὲν λαβό-
μῳι τὴν χεῖρὸς ἤγερε· Πη-
ρίδου δὲ ἀνασῆσαι βυλόμε-
νῳ , τῆς γῆς κινεμένης ,
αἰφῆκαν· ἀπὸ κύλισι δὲ καὶ
τῇ Ἀσκαλάφῃ πίπτον. βυλό-
μῳι δὲ αἶμα ταῖς ψυχαῖς
ὄρεσθαι, μίαν δ' Ἀΐδου
βοῶν ἀπίσφαξεν. ὁ δὲ νέ-
μων αὐταῖς Μενοίπῳι ὁ Κό-
δωνύμῳι προσκαλεσάμῳι
εἰς πάλιν Ἡρακλῆα , ληρ-
δοῖς μίσον , καὶ ταῖς πλάχε-
ς κατεῖλε , ὑπὸ Περσιφόνης
παρητήθη. αἰ τοῦτ' ὁ δὲ αὐ-
τῷ Πλέπῳι τὴν Κέρβερον ,
ἐπίταξεν ὁ Πλέπῳι ἄγειν
χωρεῖς ὧν εἶχεν ὅπλων κρα-
τουῦν. ὁ δὲ δ' ῥῶν αὐτὸν
ὅπῳι ταῖς πύλαις τῷ Ἀχέρον-
τι , τῶν τε θύραις συμπε-
ρεσγμένῳι , καὶ τῇ λεοντῇ
συσκευασθεῖς , καὶ περικαλῶν
τῇ κεφαλῇ ταῖς χεῖρας , ἐκ
αὐτῆς , καὶ τῷ δακτύλῳι
ὑπὸ τῇ χεῖρὶ τῷ ἑρῶν δράκοντος,
κρατῶν ἐκ τῷ τραχήλῳι , καὶ

ac Pirithoum Proserpinæ nu-
ptias poscentem , eaque de
causa devinctum invenit. Hi
conspicati Herculem , velut
illius viribus redituri in vitam,
manus porrigebant : tum ille
Theseum manu prehensum
excitavit : sed Pirithoum quo-
q; revocare in vitam cupiens,
ob terræ motum dimisit , &
Ascalaphi saxum revolvit. Ad
hæc sanguinem animis præbi-
turus , unam ex Plutonis bubus
jugulavit. Cæterum Menæ-
tius , Ceuthonymi filius , Plu-
tonis bubulcus , cū provocas-
set in palæstram Hercu-
lem , perfractis costis , ac me-
dius ab eo prehensus , Pro-
serpinæ deprecatione serva-
tus est. Demūm Hercules
Cerberum à Plutone depos-
cit. Is illi , sine armis , quibus
communitus advenerat , can-
is abducendi potestatem fa-
cit. At Hercules nactus illum
pro Acherontis portis , thora-
ce circumseptus , ac leonis
pelle contectus , & circum-
jectis illius capiti manibus ,
haud abire permittit , etsi à
dracone , qui in Cerberi cau-
da existeret , morderetur ,
cervicem comprimens , ac

belluam præfocans , parere coegit. Captum itaque Cerberum ad Eurystheum regressus per Træzenen , abduxit. At Ceres Ascalaphum in bubonem mutavit. Hercules Eurystheo monstratum Cerberum rursus ad inferna re-
duxit.

CAP. VI.

PORRÒ Hercules exantlatis laboribus , Thebas regressus , Megaram quidem Iolao conjugem dedit : ipse verò uxorem ducturus, Eurytum Oechaliæ regulum , qui sagittandi peritiâ se , ac filios suos vicerit , certaminis præmium Ioles filix connubium proposuisse accepit. Oechaham igitur profectus , cùm sagittandi arte iis omnibus præstantior extitisset , uxorem certè promissum certaminis præmium minimè consecutus est. Iphitus sanè filiorum maximus Iolem Herculi concedendam esse censebat : At Eurytus , cæterique filij dehortari , ne , quam fortè prolem ex ea susciperet , aliquando obtruncaret , pertimescentes.

ἄρχων τὸ θειόν ἔπεισε. συλλαβὼν ἔν αὐτὸν , ἦ καὶ [παρὰ Εὐρυπύδα] δια Τροί- ζην πειρησάμενος ἢ ἀνέ- βασιν. Ασκάλαφον [μὲν] ἔν Δημῶτι ἐποίησεν βῆτον. Ηρακλῆς δὲ Εὐρυπύδῃ δει- ξας ἢ Κέρβερον, πάλιν ἐκό- μισεν εἰς Ἀΐδου.

Κ Ε Φ. 5.

MΕΤὰ δὲ τὰς ἀθλοῖς Ηρακλῆς ἀφικόμε- νος εἰς Θήβας , Μέγαραν μὲν ἔδωκεν Ἰολάῳ· αὐτὸς δὲ γῆμαι θέλων , ἐπυνθάνε- το [Εὐρυτον] Οἰχαλίας Διωσέλει ἀθλον ποτεθῆναι τὸν Ἰόλης ἢ θυγατρὸς γά- μον , πρὶν νικήσαντι τοξί- κῃ αὐτόν τε , καὶ τὸς παῖ- δας αὐτῷ ὑπάρχοντας ἀφι- κόμενος οὐδὲ εἰς Οἰχαλίαν , καὶ τῇ τοξικῇ κρείττων αὐ- τῷ γυμνῶν , ἐκ ἔτυχε τῆ γάμου. Ἰφίτις μὲν ἢ προσβυτί- ρε ἢ παύδων λέγοντο δι- δόναι πρὶν Ηρακλῆϊ ἢ Ἰόλῳ , Εὐρύτις δὲ καὶ ἢ λοιπῶν ἀπαγορευόντων , καὶ δεδι- κέναι λειπόντων , μὴ τελο- ποιησάμενος τὰ γυμνησίμνα πάλιν ἀποκλείειν.

§. β. Μετ' ἑ πολὺ δὲ
 κλαπείσῃν ἐξ Εὐβοίας ὑπὸ
 Αὐτολύκου βοῶν, Εὐρυ-
 τος μὲν ἐνόμιζεν ὑφ' Ἡρα-
 κλέους κτενέσθαι τῷτο. Ἰφι-
 τῷ δὲ ἀπιστῶν, ἀφικνεῖ-
 ται πρὸς Ἡρακλέα, καὶ σω-
 τυχῶν ἥκοντι ἐκ Φερῶν
 αὐτῷ σεσηκῶν τιμὴν ἀποδα-
 νοῦσαν Ἀλκῆστιν Ἀδμήτην,
 ὅσα κλεῖ συνηῆσαι τὰς
 βόας. Ἡρακλῆς δὲ ὑπε-
 ρχέϊται, καὶ ξενίζει μὲν
 αὐτόν. μανείς δὲ αὐτοῖς
 ἀπὸ τοῦ Τυρυνθίων ἔρρι-
 ψεν αὐτὸν τεύχεσιν. καὶ παρ-
 εῖναι δὲ δόλων τὸν φό-
 ρον, ἀφικεῖται πρὸς Νη-
 λέα. Πυλίων ὡς οὕτω
 δολώσας. ἀποσιμῶμεν δὲ
 Νηλέως αὐτὸν διὰ τιμὴν
 πρὸς Εὐρύτου φιλίας, εἰς
 Ἀμύκλας παραγυρόμενῳ,
 ὑπὸ Διήφοβου τοῦ Ἰπ-
 πολύτου καὶ δαίρεται, κα-
 ταχθεὶς δεινῇ νόσῳ διὰ
 τὸν Ἰφίτου φόρον, εἰς Δελ-
 φοὺς παραγυρόμενῳ, ἀπαλ-
 λαγνὴ ἐπυνδάνετο τῇ νό-
 σου. μὴ χρησιμὸς δ' ὤν
 αὐτῷ τῇ Πυθίᾳ, τὸν τι-
 νῶν συλαῖν ἴδελε, καὶ
 τὸν τρέποντα βασιῆσας, κα-

§. 2. Hinc verò non longo
 post tempore, abactis ex Eu-
 boea per Autolycum bubus,
 Eurytus id Herculis persuasum
 confectum esse putavit. Con-
 trà Iphitus id minimè cre-
 dens, ad Herculem convolat,
 eique à Pheris venienti oc-
 currit, quo tempore serva-
 tam ab se jam mortuam Al-
 cestin Admeto marito resti-
 tuerat. Proinde Iphitus Her-
 culem, ut secum boves vesti-
 garet, cohortatur. Id illi Her-
 cules se præstiturum pollice-
 tur, & eum quoque hospitio
 accepit. At futore iterum agi-
 tatus, hunc è Tirynthiorum
 mœnibus dejecit. Cùm verò
 commissæ cædis causâ expia-
 ri vellet, ad Neleum Pylio-
 rum Dynastam proficiscitur:
 exclusus autem ab eo, quod
 olim vetus cum Euryto sibi
 benevolentia intercesserat,
 Amyclas pervenit, ubi illum
 Deiphobus Hyppolyti filius
 sceleris contagio lustravit;
 deinde gravi morbo de Iphiti
 nece correptus Delphos adiit:
 ac morbi finem roganti illi
 Pythia nihil responder: ac
 Hercules eo nomine spoliare
 templum voluit, avectόque

tripode, propriam sibi oraculorum ædem construxit : ac mox ab Apolline in eum pugná commissâ , Jupiter inter hosce duos medium fulmen demisit , eoque modo dirempta illorum pugna , hoc Hercules oraculum habuit: Morbi finem tum fore , cùm triennium totum venditus servierit servitutem , & commissæ cædis ergo Euryto æstimationem pependerit.

§. 3. Mercurius hoc oraculo dato, Herculem vendit, eumque Omphale Jardani filia Lydorum regina mercatur: cui Tmolus conjux moriens regnum reliquit. Sed Eurytus oblatam fraternæ cædis æstimationem admittendam minimè censuit. Interim Hercules Omphalæ serviens , non procul ab Epheso Cercopas captos in vincula conjecit. Syleum verò in Aulide , qui peregrinos eà iter facientes terram fodere compelleret , refoffis ab radice vitibus , unà cum Xenodice filia interfecit. Idémque ad Dolichen insulam delatus, ac videns Icari corpus in litore ejectum , sepulturæ dedit , ab eoque Do-

τασκαλάζει μαιτίον ἰδίον. μαχομένου διὰ αὐτῷ Ἀπόλλωνος, ὁ Ζεὺς ἵησι μέσον αὐτοῖσι περὶ τὸν. καὶ τῆτον διαλυθίντων τὸν τρέπον, λαμβάνει χρησμὸν Ἡρακλῆς· ὅς ἐλεγε ἀπαλλαγὴν αὐτῷ τῆς νόσου ἔσθαι περὶ τὴν τρεθίνην, καὶ τεία ἔτι δουλεύσαντι, καὶ θύνη πινύν τῆ φόνος τὴν πμὴν Εὐρύτου.

§. γ. Τοῦ διὰ χρησμοῦ δουθέντος, Ἑρμῆς Ἡρακλῆα πωρῶσκει· καὶ αὐτὸν ὠνεῖται Ὀμφάλη Ἰαρδάνης, βασιλεύουσα Λυδῶν, ἣ τὴν ἡγεμονίαν τελευτῶν ὁ γήμας Τμῶλ· ἡγάγετο. τὴν μὲν οὖν πμὴν κομισθῆσαν Εὐρύτου· ὃ περὶ τὴν δόξατο. Ἡρακλῆς διὰ Ὀμφάλην δουλεύων, τὸν μὲν ὅτε ἔφεισον Κέρκοπας συλλαβὸν ἔδησεν. Συλέα διὰ ἐν Αὐλίδι τὸν παριόντα ξένοισι ἐκάλειν ἀναγκάζοντα, σὺν ταῖς ῥίξαις ταῖς ἀμπύλας σκάψας μὲν τὴν θυγατέρα Xenodice ἀπέκλεινε· καὶ περὶ τὸν νήσω Δολίχην, τὸ Ἰκάρου σῶμα ἰδὼν τοῖς ἀγαλλοῖς περισφύρειν, ἔθαψεν· καὶ τὴν νῆσον αὐτῇ

Δολίχης Ικαρία καλεσιν. αὐτὴ τῆτε Δαίδαλ' ἐν πύσῃ εἰκόνα παραπλησίαν καταπαύσιν Ἡ'ερακλεῖ. ὡς νυκτὸς ἀγνοήσας Ἡρακλῆς, λίδφ βαλὼν, ὡς ἔμπουν ἔπηξε. καθ' ὃν δὲ χρόνον ἐλάτρεδε παρ' Ομφάλη, λέγεται ὅτι Κόλχους πλοῦν ἡμέδα, καὶ πλὴν τοῦ Καλυδονίε κήπου θύραν, καὶ Θησίαν ἔσχατομόμον ἐκ Τειζή-
 ϑ' εἰς τὸν Ἰσθμὸν κα-
 δάσαι.

§. δ. Μετὰ τὸ πλὴν λατρείαν ἀπαλλαγὴς τῆς νόσου ὅτι Ἰλίον ἔπει πνυτικοντόρεις ὀκτωκίδεχα σωμαθροίσας φρατὸν ἀνδρῶν ἀείσαν ἐκ-
 σίως θελόντων φρατεύεσθαι καταπαύσας δὲ εἰς Ἰλίον, ὅτι μὲν ἦν νεῶν φυλακὴν Οἰ-
 κλεῖ κατέλιπεν. αὐτὸ δὲ μὲν ἦν ἀγῶν ἀεισίαν ὄρμα ὅτι ὅτι πόλιν. παραγυρόμον δὲ ὅτι τὰς νεῶς σὺν τῷ πλῆθει Λαομίδων, Οἰκλέα μὲν ἀ-
 πίκλειν μαχόμενον ἀπε-
 λαθεῖς δὲ, ὑπὸ ἦν με-
 τὰ Ἡ'ερακλεῖς, ἐπολιορ-
 κίετο. ὅτι δὲ πολιορκίας ὄν-
 τώσης, ῥήξας τὸ τεῖχος Τελα-

lichen insulam mutato nomi-
 mine, Icariam vocavit: Cu-
 jus beneficij causâ Dædalus è
 picea Herculis imaginem
 consimillimam effinxit, quam
 cùm ignoraret, Hercules per
 noctem lapide, vivam esse
 opinatus, percussit. At quo
 tempore apud Omphalem
 ferviret, aiunt tum in Col-
 chos navigationem, Calydo-
 niique apri venationem con-
 fectam fuisse, ac Theseum,
 qui Træzene Isthmum adve-
 nerat, eum ἐξπίασε.

§. 4. Porro post servitutem,
 morbo liberatus, navibus or-
 dine remorum quinquaginta
 præditi decem & octo, colle-
 ctâ fortissimorum volonum
 manu, in Ilium navigavit:
 Postea verò quàm Ilium cum
 classe appulit, eam Oicli cu-
 stodiendam reliquit. Ipse au-
 tem cum cæteris rei bellicæ
 peritissimis in urbem promo-
 vit. Laomedon interea facto
 cum multitudine in classem
 impetu, Oiclem quidem pu-
 gnantem interfecit, at reje-
 ctus ab Herculis copiis intra
 urbem obsideri cœpit: cùm-
 que urbis obsidione continen-
 ti premeretur, refractis TELA-

mo muris primus urbem intrat, & post eum Hercules. At ubi Telamonem prius intrasse videt, stricto in eum ense vadit; Nam is meliorem seipso volebat neminem. Id cum Telamon providè animadvertisset, proximos adjacentes lapides colligere aggreditur. Tum Hercules, quidnam faceret, percontatur: aram ille inquit Herculi Calinico se excitare. Tum is Telamonem laudavit. Mox verò capto Ilio, sagittis confecto Laomedonte, cum filiis suis, præter unum Podarcem, Telamoni Hesionem, Laomedontis filiam, ob rem præclarissimè gestam, præmij loco dedit: [ex qua postea Telamo Teucrum procreavit:] & huic quem vellet captivorum abducendum concedit. Ea verò cum sibi Podarcem fratrem delegisset, Hercules hunc prius in servitutem redigendum esse ait. Tum etiam illa adjecit, quidnam ipsi harum rerum causâ, ut eum accipiat, datura sit. Ea verò pro vendito fratre demptum è capite suo flammeum aureum dedit. Hinc pro Po-

μῶν, πρῶτος εἰσῆλθὼν εἰς τὴν πόλιν· καὶ μετὰ τῦτον Ἡρακλῆς· ὡς δὲ εἰδέσαστο Τελαμῶνα πρῶτον εἰσεληλυθότα, πασάμεν θ' τὸ ξίφος, ἐπ' αὐτὸν ἦεν. μηδὲνα δέλων ἑαυτῷ κρείηονα νομίζεται. σωιδὼν τῶτο Τελαμῶν, πλησίον λίδους κειμένοις σωήδροιζε. τῷ δὲ ἐρμίνου πῖ πρῶτοι βωμὸν εἶπεν Ἡρακλέους κατασκάδεν Κάλινικον. ὁ δὲ, ἐπαινέσας, ὡς εἶλε τὴν πόλιν, κατατοξάσας Λαομέδοντα, καὶ τοῖς παῖδας αὐτοῦ χαεῖς Ποδάρκου, Τελαμῶνε ἀριστεῖον Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντα θυγατέρα δίδωσι [ἐξ ἧς ὕστερον Τελαμῶν τὸν Τευκρον γυνᾶ.] καὶ ταύτῃ συγχωρεῖ τῷ αἰχμαλώτῳ ὃν ἤδελεν, ἄλλατι. τῆς δὲ αἰρουμένης τὸν ἀδελφὸν Ποδάρκην, ἔφη δεῖν πρῶτον αὐτὸν δοῦλον ἡμέσαι, καὶ τότε, πῶποτε δοῦσαν αὐτ' αὐτῇ, λαβεῖν αὐτόν. ἡ δὲ παρεσχομένην χρυσίῳ τὴν καλύπτην ἀφελομένη τῆς καραλῆς, ἀντίδωκεν· ὅταν

Ποδάρκης ΠείαμΘ· ἐκλή-
θη.

*darces Priamus est nomina-
tus.*

Κ Ε Φ. ς.

C A P. V I I.

Π Λέοντος ὃ ἀπὸ Τρώας
Ἡρακλείους, Ἡραχα-
λεπὸς ἐπιμύθε χειμῶνας·
ἐφ' οἷς ἀγανακτίσας Ζεὺς
ἐκρέμασεν αὐτὸν ἐξ Ολύμ-
που. περσέπαι δὲ Ἡρακλῆς
τῷ Κῶ, καὶ νομίσαντες αὐ-
τὸν οἱ Κῶοι ληστρικὸν ἄγειν
ἐβλον, βάλλοντες λίθους
περσπέϊν ἐκόλυον. ὁ δὲ
βίαισά μινος ἢ νῆσον εἶλε· καὶ
ἢ βασιλέα Εὐρύπυλον Ἀτυ-
παλαίας παῖδα καὶ Ποσειδῶ-
νος ἐκλίεινε. ἐπρώτη δὲ καὶ
ἢ μάχῃ Ἡρακλῆς ὑπὸ Χαλ-
κιδόνιος καὶ Διὸς ἐξαρπάσαν-
τος αὐτὸν, ἐδὲ ἐπαυε. πορ-
θήσας ὃ Κῶ ἦκε δ' Ἀθῶναϊ,
εἰς Φλέγραν· καὶ μὲν θεῶν
κατεπολέμησε Γίγαντας.

§. β. Μετ' ἐ πολὺ δὲ ἐπ'
Αὐγείαν ἐστράτευετο, σωμα-
θροίσας Ἀργεδικὸν στρατὸν,
καὶ παραλαβὼν ἐδίλονται
ἔξ' αὐτῶν ἀπὸ τῆς Ελλάδος
ἀφίσχυν. Αὐγείας δὲ τὸν ἀφ'
Ἡρακλῆς πόλεμον αἰκούων,
κατίσκησεν Ἠλείων στρατη-
γός, Εὐρυτον καὶ Κτήα-

Η Herculi verò ab Ilio clas-
sem reducenti Juno fœ-
dam immisit tempestatem:
quamobrem Jupiter indigna-
tus eam ex Olympo suspen-
dit. Hercules interea cùm ad
Cō navigaret, Coi, quòd pi-
raticam ipse classem ageret
existimantes, lapidum jactu
in portum appellere prohibe-
bant. Is autem vi illatâ, insu-
lam cepit: Regémque Eury-
lum Astypalææ ac Neptuni
filium interemit. Sed & Her-
cules inter pugnandum à
Chalcodonte vulneratus fuit,
& Jovis ope conservatus mali
nihil pertulit. Inde Cō deva-
statâ, Phlegrum, ob Miner-
vam adivit: ubi unâ cum Diis
Gigantes debellavit.

§. 2. Nec longo pòst tem-
pore Arcadum magnâ manu
collectâ, & acceptis secum ex
urbibus Græciæ volonibus
fortissimis, in Augeam bel-
lum movit. Augeas interim
ab Hercule expeditionem in
se comparari audiens, ab
Eliensibus Eurytum & Ctea-
tum

tum geminos duces delegit: qui viribus, atque opibus omnes eorum temporum mortales anteibant: hi Moliones & Actoris filij erant, licet Neptuni esse dicerentur. Actor etiam Augeæ frater erat. Enimverò accidit ut per ejusce expeditionis tempus Hercules in morbum incideret: eamque ob causam cum Molionidis pacem inivit: qui, cum postea Herculem morbo pressum rescissent, ejus copias infidiis aggrediuntur, ac multos trucidant. Nec ob id tamen jam tum ab re bellicâ Hercules recessit. At cum tertio rursus Isthmici ludi celebrarentur, missos ab Eleis Molionidas cum aliis simul immolatu- ros ad Cleonas, per infidias circumveniens trucidat, & ductis in Elin copiis urbem cepit, occisóque cum filiis Augea, Phyleum reduxit, eíque regnum attribuit. Ad hæc etiam Olympicum certamen instituit, ac Pelopi aram statuit, nec non duodecim Deorum aras deinceps excitavit.

§. 3. Post autem Elidem castram adversus Pylum castra

τον συμφυεῖς· οἱ δ' αὖτά μιν τοῖς τότε ἀνθρώποις ὑπερ- ἑσάλλον· πάντες δὲ ἦσαν Μολιόνης καὶ Ἀκτορος· ἐλέγυντο δὲ Ποσειδῶνι Θ. Ἀκτορ δὲ ἀδελφὸς τοῦ Αὐγείας. σωῖσθαι δὲ Ἡρακλεῖ μετὰ τῷ στρατίαν νοσή- σαι. διὰ τοῦτο καὶ ἀπο- δὲς πρὸς τὸς Μολιόνας ἐποιήσατο· οἱ δὲ ὑπερὸν ὀπληρόντες αὐτὸν νοσηῦντα, ὑπὸ πύλινται τῷ στρατεύματι, καὶ κτείνουσι πολλοὺς. τότε μὲν οὖν ἐκ ἀνεχάρη- σιν Ἡρακλῆς αὐτοῖς διὰ τὴν τέττης Ἰσθμιάδος τελευτή- νης, Ἡλείων τὸς Μολιο- νίδας περὶ πάντων σωδύτας, ἐν Κλεωναῖς, ἐνεδρύσας τῇ τοῖς Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε. καὶ στραπυσάμενος ὅτι τὴν Ἥλιν εἶλε τὴν πόλιν. καὶ κτείνας μὲν τῇ πείδων Αὐγείας, κατὰ γὰρ φυλείας, καὶ τέτῳ τῷ βασιλείαν ἔδωκεν. ἔθηκε δὲ καὶ τὸν Ὀλυμπικὸν ἀγῶ- να· Πέλοπος τε βωμὸν ἰδρύσας, καὶ θεῶν δώδε- κα βωμοὺς ἐξῆς ἐδείμα- το.

§. 3. Μετὰ δὲ τῆς Ἡλι- δος ἄλωσης, ἐπὶ τῇ πόλει ὅτι

Ήυλον· καὶ πῶ πάλιν ἐ-
 λών, Περικλύμενον κλεί-
 νει ἢ ἀλκιμώτατον ἦν Νη-
 λέως παίδων, ὃς μετασθέντων
 ταῖς μορφαῖς ἐμάχετο. ἢ δὲ
 Νηλεΐα, καὶ τὰς παῖδας
 αὐτῷ χρεῖς Νέστορος, ἀπικ-
 τυνε. οὗ δὲ νέου ὦν πα-
 ρὰ Γερηνίοις ἐτάρετο. καὶ ἢ
 πῶ μάχῃ, καὶ Ἀδῶν ἐτρω-
 σι Πυλίοις βοηθῆντα. ἐλὼν
 δὲ πῶ Πύλον, ἐφράπνευ
 ὅτι Λακεδαιμόνα μετελθεῖν
 τὰς Ἰπποκώοντες παῖδας
 δέλων· ἀργίζετο μὲν γὰρ αὐ-
 τοῖς, καὶ διότι Νηλεΐσσωσι-
 μάχεσθαι μάλλον ἢ ὠς γάμῃ,
 ὅτι ἢ Δικυμνίῃ παῖδα ἀπικ-
 τυναι. διωμένῃ γὰρ αὐτῷ τὰ
 Ἰπποκώοντες βασιλεία, ἐκ-
 δραμὼν κύαν ἦν Μολοπή-
 κων ἐπ' αὐτὸν ἐφέρετο. ὁ δὲ,
 βαλὼν λίθον ἐπέτυχε τῷ
 κυῷ. ἐκτροχάσαντες δὲ οἱ
 Ἰπποκωοντίδαι, καὶ πύθον-
 τες αὐτὸν τοῖς σκυτάλοις,
 ἀπὸ κλίεσαν. τὸν ἦλθεν θάνα-
 τὸν ἐκδικῶν, στρατὴρ ὅτι
 Λακεδαιμονίαν σωήθροισε.
 καὶ οὐδ' ἀφρόδου εἰς Ἀρ-
 καδίαν, ἡξίου. καὶ Κη-
 φέα μετὰ ἦν παίδων, ὧν
 εἶχεν, εἴκοσι, συμμαχεῖν.

promovit, & urbe expugnata
 Periclymenum Nelei filiorum
 fortissimum, qui in varias in-
 ter pugnandum formas muta-
 batur, Neleumque & ejus fi-
 lios omnes, uno excepto Ne-
 store, interfecit. Hic enim
 puer adhuc apud Gerenios a-
 lebatur. Quin etiam ea in pu-
 gna Plutonium Pyliis opitu-
 lantem vulneravit. Dein ever-
 sa Pylo in Lacedæmonem
 Hippocoontis filios punitu-
 rus, bellum gerit: quibus,
 quoniam Neleo suppetias tu-
 lissent, erat iratus: &, quod
 Licymnij filium occidissent,
 longè magis illis succensebat.
 Nam cum ipse Hippocoontis
 regiam spectaret, erumpit
 illico in eum Molossici gene-
 ris canis: tum puer arreptum
 lapidem in canem conjecit,
 nec lapidis coniectio puerum
 fefellit. Mox eruptione fa-
 cta, Hippocoontidæ virgis
 puerum verberantes pere-
 merunt. Hujusce igitur mor-
 tem ulturus, exercitum in
 Lacedæmonios comparavit:
 atque in Arcadiam castris pro-
 motis, Cepheum cum viginti,
 quos habebat, filiis, ut belli
 focius esse velit, obtestatur.

At Cepheus veritus ne reli-
ctam à se Tegeam Argivi bel-
lo invaderent, expeditionem
detrectabat. Tum Hercules,
sumptâ de Minerva æneâ
Gorgonis comâ in urnâ, Ste-
ropæ Cephei filiz muneri de-
dit, hisce adjunctis verbis,
Quandoque militum copiis
ingruentibus eam comam de
mœnibus, nec tamen prævi-
sam, sublimem ostendet, ho-
stium futuram eversionem
prænūciatura. Quo facto, Ce-
pheus cum filiis expeditionem
secutus est. Atque idem in
pugna, filiisque ejus omnes
occubuerunt: his etiam accessit
Iphiclus Herculis frater. At
Hercules, cæso Hippocoonte,
ejusque filiis in servitutem re-
ductis, subjecit urbem Tyn-
dareo: & huic etiam regnum
concessit.

§. 4. Deinde Hercules Te-
geam transiens, Augem Aleæ
filiam, haud agnitam vitia-
vit. Quæ cū anteâ puerum oc-
cultè peperisset, in Minervæ
templo deposuit. Interim pe-
ste per ea loca debacchante,
Aleas templum ingressus, &
singula rimatus, filiz partum
reperit: ac puerum in Parthe-

Λιδίῳς δὲ Κηφεὺς μὴ κατα-
λιπόντ' αὐτῇ Τέγαν Ἀρ-
γῆοι ἐπισπαιύσονται, πλὴν
σπαιῖαν ἡρνεῖτο. Ἡρακλῆς
δὲ παρ' Ἀθηνᾶς λαβὼν ἐν
ὕδρῳ, χαλκῷ βόσρυχα
Γοργόν' ὅ, Στερόπῃ τῇ Κη-
φέως θυγατρὶ δίδωσι, εἰ-
πὼν, Ἐὰν ἐπὶ σπαιῖτος, τρεῖς
ἀνδράσιν [ἐν] ἧ' τειχῶν
ἢ βόσρυχον, καὶ μὴ περὶ δ' ἑ-
σθῆς, προπλὴν ἧ' πλεμίων
ἔσθῃσι. Τύτῃ ἡμομίεν, Κη-
φεὺς μὲν τῶν παίδων ἐσπείδει.
καὶ κατὰ μίχλῳ αὐτὸς τε καὶ οἱ
παῖδες αὐτῇ πελάτῳσι· καὶ
περὶ τύτῳ Γοργίῳ ὁ τῷ
Ἡρακλεῖ αἰδελφός. Ἡρα-
κλῆς δὲ κτείνει καὶ Ἰπποκόοντα
καὶ τοὺς παῖδας αὐτῇ χει-
ροπλάτῳ, πλὴν πόλιν Τυν-
δάρεω καταγαγὼν, καὶ βασι-
λείαν παρέδωκε τύτῳ.

§. 5. Παριὼν δὲ Τέγαν
Ἡρακλῆς, καὶ Αὐγὴν Ἀλεῶς
θυγατέρα εἶδεν, ἀγνοῶν ἔθ-
θειρεν. ἢ δ', τεκούσα κρύφα ἰδὲ
βρέφος, κατέδειτο ἐν τῷ τε-
μένει καὶ Ἀθηνᾶς. λοιμῷ δ' ἢ
χώρας φθειρομένης Ἀλεὺς
εἰσελθὼν, καὶ ἐρευνῆσαι εἰς ἰδὲ
τίμονος, παρὰ τῇ θυγατρὶς ὠδ-
νας εὑρεῖ. ἰδὲ μὲν οὐκ ἀνδρὸς εἰς

τὸ Παρθέριον ὄρεος ἐξέδιδο· καὶ ἔτετο μὲν ἡρὶ θεῶν πινὰ πρῶνοιαν ἐσώδην. θηλυὲν μὲν γὰρ ἀπὸ πτόκος ἔλαφον ἔπαρχεν αὐτῇ. ποιμένες δὲ ἀνελόμενοι τὸ βρέφον, Τήλεφον ἐκάλεσαν αὐτόν. Αὐτῷ δὲ ἔδωκε Ναυπλίου παῖς Ποσειδῶντος, ὑψόρειον ἀπὸ πτωλῆσσι. ὁ δὲ Τευθρανίῃ τῇ Τελθρανίας θυγατρὶ αὐτῷ ἔδωκεν καὶ καὶν γυναικα ἐποίησατο.

§. 4. Ηρακλῆς δὲ παρὰ γρόμφον εἰς Καλυδῶνα, ἢ Οἰνέως θυγατέρα Δηϊάνην ἐμνηστεύσατο. καὶ διαπαλαίσας ὑπὲρ τῆς γάμων αὐτῆς ἀπὸ τοῦ Ἀχιλλῶνος ἀπικαδόντα παῖρα, περὶ ἐκλασε τὸ ἔτερον ἢ κερὰτων. καὶ τῷ μὲν Δηϊάνησαν γαμή· τὸ δὲ κέρως Ἀχιλλῶν λαμβάνει, διὰ τὸ ἀπὸ τῆς τέτης τὸ Ἰμαλθείας. Ἰμαλθεία δὲ ὑπὸ Αἰμωνίῃ θυγατρὶς, ἣ κέρως εἶχε παῖρα· οὗτο δὲ, Φερικύδης λέγει, θυάμιν ἔχει τοιαύτω, ὥς τε βροτὸν ἢ πόλιν, ὅσῃ εὐξαιόπῃ, παρέχειν ἄφρονον.

§. 5. Σπείδειν ἢ Ηρακλῆς καὶ Καλυδωνίων ὄνθισατο.

num montem deferendum, exponendumque dedit; qui divinâ quadam providentiâ conservatus est. Nam, quæ nuperrimè cerva pepererat, illi ubera præbuit: mox autem pastores assumptum infantem Telephum vocitarunt. Sed & Aleas Augen. Nauplio Nepruni filio extra fines vendendam exportari jussit. Hic autem Teuthranti Teuthraniae urbis Dynastæ tradidit, & ille eam sibi postea uxorem fecit.

§. 5. Cæterùm Hercules Calydonem profectus, Dejaniram Oenei filiam conjugem depoposcit, ac luctatus, matrimonij hujusce de causa, cum Acheloo in taurum transformato, unum illi de cornibus perfregit. Itaque Dejaniram duxit: cornūque Acheloo redditur, cujus loco Amalthææ cornu accepit. Hæc Harmonij filia fuit, quæ tauri cornu habuit. Id, ut Pherecydis testimonio comprobatur, ejus erat facultatis, ut quicquid esculenti ac poculenti quispiam expetisset, copiosè admodum suppeditaret.

§. 6. Insuper Hercules pro Calydoniis contra Thespro-

tos bellum gerit, qui urbe Ephyra, cui Phylas Rex praeerat, vi captâ, congressus cum Astyoche hujusce filia, Tlepolemi fit pater. Cum verò apud eos permaneret, ad Thestium misit, ac septem ferme filios vi retinere dicebat, de quibus tres ablegaturum se Thebas, at reliquos quatuor in Sardiniam insulam veluti colonos se transmissurum. Quibus confectis, cum apud OEneum in convivio esset, pugno percussus EUnomum Architelis filium ei pocula propinantem occidit. Is autem OEneo propinquus erat. Sed pueri pater, quod id præter ejus voluntatem factum fuisse, contigisset, ei veniam dedit. Atqui Hercules legis multam secutus, exilium sustinere voluit, atque Trachinem ad Ceycem sese conferre decrevit: qui, ubi cum Deianira uxore ad EUnum amnem pervenit, ibi Nessum Centaurum manentem, qui viatores trajiciebat, offendit: eumque trajiciendi laborem mercedis loco à Diis, justitiæ suæ causâ se recepisse dictitabat. Igitur Hercules ipse per

ποις. καὶ πόλιν ἐλὼν Εὔφυραν, ἧς ἐβασίλευε Φύλας, Ἀστυόχῃ τῇ τέτῃ θυγατρὲ σκελεθῶν, πατὴρ Τληπόλεμος γίνεται. διαπελῶν δὲ παρ' αὐτοῖς, καὶ πύμψας πρὸς Θέστιον, ἐπὶ δὲ κατὰ τὴν ἐλεγε παῖδας, τρεῖς δὲ εἰς Θήβας ἀποστέλλων, τοὺς δὲ λοιποὺς τίσσας πύμπην εἰς Σαρδίῃ τῇ νῆσον, ἐπ' ἀποικίαν. ἡγομένων δὲ τέτων, ἐνωχούμενος δὲ οἶνῳ, καὶ κοινῶς παῖδας, ἀπέκτεινεν Ἀρχτέλοισι παῖδα Εὐνόμενον καὶ χερσὶν δίδοντα. συγγῆς δὲ οἰνῶς αἶψά. ἀλλ' ὁ μὲν πατὴρ τοῦ παιδὸς, ἀκουσίως γενημένῃ τοῦ συμβεβηκότος, σκετνωμένῃ. Ἡρακλῆς δὲ καὶ νόμον, τὴν φυλὴν ὑπομένειν ἤδειε. καὶ διέγνω πρὸς Κήρυκα εἰς Τραχῖνα ἀπέραι. ἄγων δὲ Δηϊάνειραν, ὅττι ποταμὸν Εὐνὸν ἦκιν. ἐν ᾧ καθύζομενος Νέστω ὁ Κένταυρος, τὸς παριόντας διαπύρβους. μισθὸν δὲ λέγων παρὰ θεῶν τὴν πορθεμένην εἰληφέναι διὰ δικαιοσύνης. αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρακλῆς

τ' ποταμὸν διέβη. Διὶ Ἰανεί-
ρας δὲ μισθὸν αἰτηθεὶς, ἐπι-
τρύψεν ἔσθῃ διακομίζεν. ὁ
δὲ διαπερθεμένων αὐτῷ ἐπι-
χεῖρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ
ἀνακραγούσης αἰδομένης ὁ
Ἡρακλῆς, ἐξελθόντα Νέσ-
σον ἐτόξασεν εἰς τὴν καρ-
δίαν. ὁ δὲ μέλλων πλε-
τῆν, προσκαλεσάμενος εἴ-
πεν εἰ δέλοισι φίλτρον παρὰ
Ἡρακλέα ἔχεν, τὸν τε γό-
νον, ὃν ἀφῆκε κατὰ τῆς
γῆς, καὶ τὸ ῥυέν ἐν τῇ
τραύματι τῆς ἀκίδος αἷ-
μα συμμιξάει. ἡ δὲ ποιήσα-
σα τῆτο, ἐφύλαττε παρ'
ἑαυτῇ.

§. ζ. Διεξιὼν δὲ Ἡρα-
κλῆς τ' Δρυόπων χώραν ὑπο-
εὖν τροφῆς, ἀπαντήσαντος
Θηοδόμαϊτος βοηλατου-
τος, τὸν ἔπειρεν τῷ πά-
ρῳ λύσας, καὶ σφάξας,
καὶ ἐψήσας ἐνωχέσασθαι. ὡς δὲ
ἦσαν εἰς Τραχίνα πρὸς Κήυ-
κα, ὑποδεχθεὶς αὐτῶν
Δρύοπας κατεπολέμησεν.
αὐτῶν δὲ ἐκείδιν ὄρμη-
θεὶς, Αἰγυμῶ βασιλῆϊ Δω-
ρεῖων σωμαμάχοι. Λαπ-
θαὶ γὰρ παρὰ γῆς ὄρεον ἐπο-
λέμουν αὐτῶν, Κορένου

se amnem tranavit, & Deia-
niram, portorium pactus, in
alteram ripam Nesso transve-
hendam commisit: tum illi
Centaurus, dum trajicit, vim
inferre aggreditur: eam verò
acclamantem audiens Hercu-
les, egressum in terram Nes-
sum in corde sagittâ percussit.
Is, ubi se moriturum videt,
mulierem ad se vocat, eique,
si velit, inquit, philtum apud
Herculem sibi habere, præci-
pit ut quod ipse semen in ter-
ram effudisset, cum sanguine,
qui ex spiculi vulnere manas-
set, commisceat. Tum illa id
factum penes se conservavit.

§. 7. At Hercules, Dryo-
pum finibus peragratis, & ci-
bi inopiâ laborans, Thioda-
mantem, plaustrum, quod à
binis bobus trahebatur, du-
centem obvium habuit: eo-
rum alterum è curru solutum,
jugularumque, & coctum de-
voravit. Postea cùm Trachi-
nem pervenisset ad Ceycem,
hospitio ab eodem acceptus,
Dryopas debellavit. Inde il-
linc promotus Ægimio Do-
riensium Regi se belli socium
fecit. Nam Lapithæ, eum de
terræ finibus Corono ejus

belli imperatore, armis infestabant. Is igitur obsidione pressus Herculem in societatem, atque in regni partem adiutorem arcessierat. Cui Hercules opitulatus, Coronum cum cæteris suis interemit, eique regni fines universas liberas reddidit. Ad hæc etiam Laogoram Dryopum Regem cum filiis in Apollinis luco epulantem, ut virum petulantem improbumque, ac Lapitharum socium, obtruncavit. Nec multo post per Itonem iter facientem Herculem Cygnus Maris & Pelopiæ filius, ut in singulare secum certamen congrederetur, provocavit. Congressus itaque & hunc etiam interfecit. Ut autem Orchomenum pervenit, eum Rex Amyntor cum armis procedere minimè sinebat: qui, dum ita pertransire prohibetur, & hunc ipse vitâ privavit. At, cum Trachinem pervenisset, exercitum in Oechaliam adunavit, ut eo bello in Eurytum animadverteret: accitis sibi sociis Arcadibus, & Meliensibus domo Trachine, ac Locris Epicnemidibus, Eu-

σπαιτρουῦτο. ὁ δὲ, πολιορκούμενός, ἐπικαλέσαστο τὸν Ἡρακλέα βοηθόν, ὃν μίξει τῆς γῆς. βοηθήσας δὲ Ἡρακλῆς ἀπὸ κτείνε Κόρονον μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ τῶν γυναικῶν ἅπασαν παρέδωκεν ἐλευθέρους αὐτοῖς. ἀπὸ κτείνε δὲ καὶ Λαογόραν, μετὰ τῶν τέκνων, βασιλέα Δρυόπων, ἐν Ἀπείλωνος τεμένει δαιτυμόνον, ὕβρισιν ὄντα Λαπίδων σύμμαχον. παριόντα δὲ Ἴωνα εἰς μονομαχίαν σπικαλεῖται αὐτὸν Κύκλός τε Ἀρεός καὶ Πελοπίας. συστὰς δὲ καὶ σῦτον ἀπὸ κτείνειν. αἳ δὲ εἰς Ὀρχομενὸν ἦσαν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἐκείνα [μετ' ὅτων] διέσχεσθαι καλυόμενός, δὲ παύειναι, καὶ σῦτον ἀπὸ κτείνειν. ἀφ' ἱκόμενός, δὲ εἰς Τραχίνα, στρατείας ἐπ' Οἰχαλίαν σωήδριοισιν, Εὐρυτον πικρῶς πολεμεῖν δέχων, συμμαχοῦντων δὲ αὐτοῖς Ἀργείων καὶ Μηλίων τῶν ἐν Τραχίνος, καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημίδων, κτείνας μετὰ τῶν παίδων.

Εὐρυτον, αἶρή τι πάλιν.
καὶ δάψας ἑβ' σὺν αὐτῷ
στρωδουμένων τοις ἀπο-
θανόντας, ἵππασιν τε τὸν
Κήυκος, καὶ Ἀργεῖον, καὶ Μέ-
λανα, τὸς Λικυμνίης παῖ-
δας· καὶ λαφυραγωγίσας ἔ-
πειτα, ἥθη Ἰόλκῳ αἰχμα-
λωτον· καὶ προσερχομένους Κη-
ναίῳ τ' Εὐβοίᾳς ἐπ' ἀκρωτη-
εῖω, Διὸς Κλυαίου βωμὸν
ἰδρύσασθαι. μίλλων δὲ ἰσχυρ-
γεῖν, εἰς Τραχῖνα τ' Κήυκα
ἐπιμύθε, λαμπρὰ καὶ ἐδῆτα οἴ-
σονται. παρὰ δ' ἑτέτε τὰ περὶ
Ἰόλκῳ Δηϊάνειρα πυθομέ-
νη, καὶ δέισασα μὴ [πάλιν]
μᾶλλον ἀγαπήσῃ, νομίσασα
πάντες ἀληθείας φίλτρον εἶναι
τὸ ἐν αἵματι Νέσσεος, τέτυ-
κε, καὶ χιτῶνα ἐξέτισεν. ὅνδε· ὃ
Ἡρακλῆς ἐδυεν· ὡς δὲ θερ-
μαδίντο· τὸ καὶ χιτῶν, ὃ
τ' ὕδρας ἰδὲ καὶ χιτῶνα ἐσηπῆ,
καὶ μὲν λίχαν τοῖν πεδῶν ἀπ' ἀ-
μφοτέρων, κατηκόντισεν ἀπὸ τ'
Βοιωτίας [εἰς τ' Εὐβοικὴν
θάλασσαν.] καὶ ὃ καὶ χιτῶνα ἀ-
πίστωτα προσεφυκότα πρὸ σά-
ματι· συναπιπῶντο διὰ αἰ-
σάκας αὐτῷ τοιαύτην ὃ συμ-
φορὰν καὶ λαχθεῖς, εἰς Τραχῖ-
να ὅπῃ νεὸς κομίζετο. Δηϊά-

ryto unà cum filiis occiso, ur-
bem capit. Sepultis deinde
suis commilitonibus, qui in eo
bello interierant, atque Hip-
paso Ceycis filio, Argeum, &
Melanem Licymnij filios, ac
demum oppido direpto, Iolen
captivam abduxit. Inde in
Cenæum Eubœæ promonto-
rium appulsus, Jovis Cenæi
aram constituit. Sacrificatu-
rus autem Trachinem, ad
Ceycem misit, qui lautam ac
splendidam ad se tunicam af-
ferret: à quo ubi quæ de Iole
successerant, Deïanira perce-
pit, verita ne illam iterum
magis arderet, rata verum
esse philtum, effusum Nessi
sanguinem, eo tunicam infe-
cit. Quam sibi Hercules indu-
tus sacrificavit: sed, ubi vestis
incaluit, hydræ veneno Her-
culis corpus putrescebat. Tum
Licham pedibus abreptum,
sublatumque à Bœotia deje-
cit in Euboicum mare præci-
pitem: tunicam verò, quæ
corpori inhæserat, rescindit:
eamque ita avulsam carnis
frusta subsequebantur. Tan-
to igitur Hercules morbo la-
borans navi Trachinem adve-
hitur. Quod ubi Deïanira res-
civit,

ciuit, suâ ipsius manu, suspen-
dio vitam finivit. Hercules
Hyllo, qui natu maior ex
Deianiræ filiis erat, ut cum
per ætatem ei liceret, Iolen
uxorem duceret, imperavit.
Deinde ad OEtam Trachino-
rum montem se contulit, ibi-
que jam constructam ab se
pyram conscendit, atque ig-
nem subjici jubebat. Quod
cum suorum facere auderet
nemo, Pœas interim quaesi-
turus amissos greges, cum
per id loci iter faceret, py-
ram succedit. Huic Hercu-
les sagittas arcumque dono
dedit: ardente autem pyrâ,
nubem cum tonitru sublatam
ipsum in cœlum sustulisse di-
citur. Inde immortalitatem
adeptus, & revocatus in gra-
tiam cum Junone, Hebeni-
lius filiam uxorem duxit, de
qua sibi filios Alexiaren &
Anicetum procreavit.

§. 8. Herculi autem filij ex
Thestij filiabus hi fuerunt:
Procride quidem, Antileon
& Hippeus: ea quidem natu-
maxima geminos peperit: ex
Panope, Tripshippas, Lyses,
EUmidēs, Creon: Epilaide,
Astyanax: ex Crethe verò

νῦν δὲ αἰσδομένη τὸ γα-
ργὸς, ἐαυτῇ ἀνήστησεν.
Ἡρακλῆς δὲ ὅτε ἐλάμβανεν
τὸν ἄλφ, ὃς ἐκ Διῆς αἰσείρας
ἐκ τῆς πατρὸς προσηύτε-
ρε, τῷ Ἰόλῳ ἀνδρῶν δύν-
τα γῆμαι· παρεγγυόμην
εἰς Οἶκῳ ὅρος (εἰ δὲ
τῷ Τραχυνίῳ) ἐκείνῳ πυ-
ραν ποιήσας, ἐκέλευεν,
ἐπὶ αὐτῇ ὑφάσθην. μη-
δεν δὲ τότε προσηύτε
ἐδίλοντο, Ποίᾳς πατρὶν
ἐπὶ ζήτησιν ποιμῶν ὑφῆ-
ψε. τότε καὶ τὰ τόξα ἐδω-
ρήσατο Ἡρακλῆς. κακομέ-
νης δὲ τῆς πυρᾶς, λέγειται
νέειν ἑαυτὴν ἐν Κρονίῃς
αὐτὴν εἰς ὕψος ἀναπύ-
σαι. ἐκεῖθεν δὲ πυχὴν ἀνα-
νάσσει, καὶ διαλλαγεῖς ἡ-
ραν, τῷ ἐκείνης θυγατρί-
δι Ἡβῇ ἐγγυόμην ἐξ ἧς
αὐτῇ παῖδες Ἀλεξιάρης καὶ
Ἀνίκητος ἐγένοντο.

§. 9. Ἡ δὲ παῖδες αὐ-
τῆς ἐκ τῆς Ἡβῆς θυγα-
τρός, Περικλίδης μὲν, Ἀντι-
λέων καὶ Ἰππίδης. ἡ προσηύ-
τατη γὰρ διδύμους ἐγένετο.
Πανόπης δὲ Θειψίππας, Λύ-
σις Εὐμίδης, Κρέων· Ἐπι-
λάϊδης, Ἀστυάναξ Κρήτης δὲ

Ιόβης, Εὐρυβίας, Πολύλαος, Πατρῶς, Αρχεμαχός· Μελίνης, Λαομέδων, Κλυτίππης, Εὐρυκάπης· Εὐρύπυλος, Εὐζώτης· Αἰγλαΐης, Αντιάδης, Ονησίππος· Χρυσείδης, Ορείης, Λαομένης, Τέλης· Λισιδίχης, Εντεδίδης, Μενίππιδης· Ανθίππης, Ιπποδρομία, Τελευταγόρας, Εὐρύχης, Πύλλος, Ἰππῶτος, Εὐζοΐας, Ὀλύμπης, Νίκης, Νικόδρομος, Ἀργέλης, Κλεόλαος, Εξόλης, Ερύθρας, Ξανθίδης, Ομόλυπος, Στρατονίκης, Αἰγρόμης, Κελεσάνωρ, Ιφίς, Λαοδόης, Ἀντίδης, Ἀντιόπης, Αλβόπος, Ἀντιόπης, Κάλως, Μήπιδης, Φυλκίδης, Τίγας· Αἰσχρήδης, Ἀδκόντης, Ἀνθείας, Εὐρυπύλλος, Ἀρχεδικῆς, Δυνασῆς, Ἐρατῆς, Ἀσπίδης, Μέντωρ, Ἡώνης, Ἀμίστριος, Τίφης, Λυγκίους, Αλοκράτης, Ὀλύμπιους, Ελικωνίδης, Φαλίας· Ησυχίης, Οἰσρέλης, Τερψικράτης, Εὐρύοψ, Ελδοχίης, Βυλῆς, Αντιμάχης, Νικίππης, Πάτροκλος, Πυρίππης, Νήφης, Πραξιθέας, Λύσιππος,

Iobes, EUrybiæ, Polylaus, Patrous, Archemachus: Meline, Laomedon, Clytippæ, EUrycapes, EUrypylus, EUbotes: ex Aiglaia, Antiades, Onesippus: ex Chryseide, Oreas: Lamomene, Teles: Lysidice, Entedides, Menippides: ex Anthippe, Hippodroma, Teleutagoras, EUryca, Pylus, Hippotus, EUbæas, Olympus, Nice, Nicodromus, Argela, Cleolaus, Exolæ, Erythras, Xanthidis, Homolypus, Stratonice, Atromes, Celeustanor, Iphis, Laothoe, Antidus, Antiope, Alopheus, Astybie, Cala, Metidus, Phileidus, Tigasis: ex Æschreide, Leucones, Anthea, EUrypylus, Archedice, Dynastes, Eratus, Asopides, Mentor, Eone, Amestrius, Tiphys, Lynceus, Halocrates, Olympuses, Heliconide, Phalias: ex Hesychee, OEstrobes, Terpsicratea, EUryops, Eleuchea, Buleus, Antimache, Nicippe, Patroclus, Pyrippe, Nephos, Praxithea, Lysippus,

Erasippe, Lycurgus, Lycius, Toxicratea, Bucolus, Marsæ, Leucippus, Euryteles, Hypocratea, Hippozygus. Hi sunt ex Thespiadibus orti: ex aliis autem, ac Deianira, Oenei filia, Hyllus, Ctesippus, Glycisonetes; sed ex Megara Creontis, Therimachus, Deion. Creontiades, Deion. Quem autem Hercules sustulit filium ex Omphale Lydorum regina, nomen fuit Agelao, unde & Cræsi genus. Ex Chalciope Eurypyli filia, Thestalus: ex Parthepe Stymphali filia, Everes: ex Auge Alex, Telephus: ex Astyoche Phylantis, Tlepolemus: ex Astydamia, Amyntoris, Ctesippus: ex Autonoe Perei, Palemon.

Ἐρασίππης, Λυκούργος, Λύκιος, Τοξικράτης, Βυκόλος, Μάρσων, Λεύκιππος, Εὐρυτέλης, Ἴπποκράτης, Ἰππόζυγος. οἱ τοὶ μὲν δὲ τῶν Θεσπίων θυγατέρες. ἐκ δὲ τῶν ἄλλων, Διανείρας τὴν Οἰνέως, Τηλέως, Κτήσιππος, Γλυκισονίτης; ὁ δὲ Μεγάρων ὃς τὸν Κρέοντος, Θεείμαχος, Δηϊκόων, Κρεόντιάδης, Δηϊών· ἐξ Ομφάλης ὃς Ἀγέλαος· ὃς δὲ τὸν Κρέσιον γένος. Χαλκιδόπης τὸν Εὐρυπύλου Θεσάλος· Ἐπιχρῆς τὸν Αἰγίου, Θεσάλος· Παρθενόπης τὸν Στυμφάλου, Εὐήρης, Αὔρης τὸν Ἀλεῶ, Τήλεφον, Λευόχης τὸν Φύλαντος, Τληπόλεμος· Λευδαμείνης τὸν Ἀμύντορος, Κτήσιππος, Αὐτονόης τὸν Περίας, Παλαίμων.

CAP. VIII.

Κ Ε Φ. η.

R Elato demum inter Deos Hercule filij sui Eurystheum fugientes, ad Ceycem se receperunt. Ubi vero illos ab eo repetere cepit Eurystheus, ac, nisi dederentur, bellum minitante, iustum metu perculsi, relicta Trachine, per Helladem fu-

Μ Επασπύτο ὃς Ἡρακλῆς εἰς Διὸς οἱ παῖδες αὐτῆς θυγάτης Εὐρυδίας, ὡς δὲ Κῆρυξ περιήγοντο· ὡς ὃς δαίμων ἐκδιδόναι λέγοντι· Εὐρυδίας, ὃς τὸν Λεμόν· ἀπελευῶτο, ἐκδιδόναι, Τερχίνα κατὰ Λιβύης, δὲ τὸν Ἑλλάδας

ἔφουρον. διὰ τὸ μὴ οἶσι δὲ, ἡλ-
θον εἰς Ἀθήνας. καὶ πα-
σιδόντες ὅτι τὸν Ελέμβω-
μὸν, ἐξέλιπον βοηθῆσαι.
Ἀθηναῖοι δὲ ἐκ ἐκδιδο-
ντες αὐτοὺς πρὸς τὸν Εὐρυ-
πίδην, πύλινον ὑπέστησαν.
καὶ τοὺς μὴ παύσαι αὐ-
τοῦ Ἀλξάρδρον, Ἰφιμέ-
δοντα, Εὐρύσιον, Μέν-
τορα, Περικλῆα ἀπέκ-
τειναν. αὐτὸν δὲ Εὐρυ-
πίδην φέροντα ἐφ' αἶμα-
τος, καὶ πίπτας ἦδη πα-
ειππάζοντα Σκίρεινίδης,
κτείνει διώξας τ' αὐτόν. καὶ
τοῦ μὴ κεφαλὴν ἀποτι-
μὸν, Ἀλκμήνῃ δίδουσιν ἢ ὃ
καρτίᾳ τὸν δόρυ λαμβάνει ἐξω-
ρυξεν αὐτόν.

§. β. Απολομένους δὲ Εὐ-
ρυπίδης, ὅτι Πολυπόννη-
σον ἡλθον οἱ Ἡρακλείδαι,
καὶ πάσας εἰλον τὰς πό-
λεις. ὅτι ἐπὶ αὐτοῖς οἱ ἀπ-
οτὸς ἐκ τῆς ἐκδιδοῦς ἡμο-
μίας φθόρου, πᾶσαν Πελο-
πόννησον κατίσχε. καὶ τοῦτο
ἡμῶν, ἡγεμονίας δὲ τὸν
Ἡρακλείδης ἐπέθηκε, πρὸς
τὸν δόντος, αὐτὸν κατελ-
θόντα. ὅτι ἀπολιπόντες Πε-
λοπόννησον, ἡλθον εἰς Μά-

gerunt. Qui, cum Eurystheus
eos insecraretur, Athenas
concesserunt: & confidentes
ad Misericordiae aram, opem
implorabant. Athenienses
non modò non dederunt
eos, sed etiam adversus Eu-
rystheum bellum sustinue-
runt, & ejus filios, Alexan-
dram, Iphimedontem, Eury-
bium, Mentorem, Perime-
démque occiderunt. Ipsum
insuper Eurystheum fugien-
tem è curru, atque ad petras
Scironidas adequitatem Hyl-
lus insecutus obruncat: ejus-
que caput amputatum Alc-
menæ dedit. Hæc autem illi
textoriis radiis oculos effo-
dit.

§. 1. Itaque post interfectum
Eurystheum in Peloponne-
sum Heraclidæ redierunt, om-
nèsque amissas urbes recepe-
runt. Cæterùm, quoniam
intra anni spatium, ex quò
in patriam remearent, uni-
versam Peloponnesum pestis
invasit, eamque evenisse, quòd
Heraclidæ priusquam liceret,
ipsi sedem patriam repetis-
sent, oraculo declaratum est.
Quamobrem, relicta rursus
Peloponneso, Marathonem

commigrarunt ; Tlepolemus
autem Licymnium non spon-
te occidit ; quippe , quod ad-
ministrum suum quendam ba-
culo percussurus aberravit ,
idque antè quàm è Pelopon-
neso abscederet. Exulans igitur
haudquadàm exiguâ cum
hominum manu, Rhodum ve-
nit , atque ibi sedem locavit.
Hyllus ad hæc ex patris im-
perio Iolen Euryti filiam sibi
in matrimonium copulavit, &
quam ratione suis Heracli-
dis redeundi facultatem com-
pararet, nihil reliqui faciebat.
Proinde Delphos concessit,
& quam viâ reverti possent
Apollinem sciscitatur : Tum
Deus, si ad tertium usque fru-
ctum , inquit , expectarint ,
eos esse redituros. Hyllus ve-
rò tertium fructum , triennij
cursum dici arbitratus, ad tan-
tum temporis cùrriculum
permoratus cum exercitu He-
raclidas in Peloponnesum re-
ducit, quo tempore Tisame-
nus Orestis filius Peloponnesi
regnum tenebat : ac novâ pu-
gnâ commissâ , Peloponnesij
vincunt , & Aristomachus in-
terficitur. Postea verò quàm
Cleolai filij, adultâ jam ætate,

γενόμενα , καὶ καὶ περὶ -
κοῦν. Τληπόλεμος οὐκ ἐβί-
νας ἔχ' ἐκὼν Διεύμνιον (τῇ
βακτηρῇ γὰρ αὐτῷ διεκπί-
νοντα πλάσων ἡμῖν) φρίν
ἐξελθόντων αὐτὸν ἐκ Πελο-
ποννήσου. φάρον οὐκ μετ'
ἔκ ὀλίγον , ἦσαν εἰς Ρό-
δον , καὶ καὶ περὶ καί. Τ' ἁ-
λθ' δὲ τὴν μὲν Ἰόλῳ
[τὴν Εὐρύτου] κατὰ τὴν
τῷ πατρὸς ἐντολὴν ἔγ-
κει. τὴν δὲ κείνου ἐξή-
τει τοῖς Ηρακλείδαις κα-
τερύσσουσαι. δὲ περὶ γυμνα-
σίου εἰς Δελφοῖς , ἐπι-
δάμετο πᾶσι αὐτῷ περὶ ἁ-
λθον. ὁ δὲ θεὸς ἔφησεν
ἐπιμέναντας τὸν τρίτον
καρπὸν περὶ γυμνασίου. νομή-
σαι δὲ τ' ἁλθ' τρίτον καρ-
πὸν λέγουσαι τὴν τριετίαν ,
τοσοῦτον πειμνάναις χρό-
νον οὐκ ἐπὶ τῇ τῇ κατὰ
τοῖς Ηρακλείδαις ἐπὶ Πελο-
ποννήσου , Τισαμβρόου τοῦ
Ὀρέσου υἱοῦ βασιλεύον-
τος Πελοποννησίων· καὶ
γυμνάναις πάλιν μάχης , νι-
κᾶσι Πελοποννήσιοι , καὶ
Λεισιάμαχος δὴσται. ἐ-
πεὶ δὲ ἐκώρυξεν οἱ.
Κλεολαὶ πάντες, ἐξῆντα

ἐπὶ καδίδου. τῷ Διὸς δὲ
εἰπόντ' ὅππ' καὶ τὸ φε-
τερον, Τήμεν' ἢ πᾶτο
λέγων, τέττα' παιδόντα
ἀνυχῆσαι. ὁ δὲ Διὸς αἰπὴ-
π' ἦν ἀνυχημάτων αὐτῆς
αἰπὴς ἦν· τοῖς γὰρ χη-
μοῖς ἢ συμβάλλειν. λέ-
γει γὰρ ἢ γῆς, ἀλλὰ γ-
ναῖ καρπὸν τρέπον· καὶ
Σπίνυχον πλὴν ἄρυγας-
ρα δεξιᾷ κατὰ τὸν Ἰοθ-
μὸν ἔχοντι πλὴν δάλασσαν.
ταῦτα Τήμεν' ἀκούσας,
ἠτοίμαζε τὸν στρατὸν, καὶ
ναῦς ἐπέξατο ἐν πρὸ Λι-
πυλίας πότῃ· ἔνθα τῷ
ἀπ' ἐκείνου ὁ τόπος Ναυ-
πακτ' ὀνομάζεται. ἐκτὶ δὲ
ἔνθ' ἑτοῦ στρατῷ ματ',
Ἀρτίδης κεραιωτοῖς
ἐπίδαντι, παῖδας κατὰ
λίπυν ἐξ Ἀργίας τῆς Αὐ-
πιδίων' διδύμοις, Εὐ-
ρυδίῃ καὶ Περκλείᾳ.

§. γ. Σωίειν δὲ καὶ τὸν
στρατὸν ἐν Ναυπάκτῃ συμ-
φορᾷ πεποιθὲν. ἐφαίνετο γὰρ
αὐτοῖς μαίης χρησιμοῖς λέ-
γων, καὶ ἐνδείκνυν, ἐν
ἐνέμοισιν μόνον ἦν, ὅτι
λύμη τοῦ στρατοῦ περὶ Περ-

fuerunt, de reditu Pythiam
consultunt, à qua, quod antea
oraculum dederat, accepe-
runt, Temenus sibi, quod
responso ejusmodi fidem ha-
buissent, infelicitèr successis-
se, objiciebat. Tum contrà
Pythia ipsos infelicitatis suæ
fuisse auctores respondit, quo-
niam responsa data minimè
intelligebant. Non enim ter-
ritium terræ, sed generis esse
fructum, inquit, oraculum
indicat, ac Stenygrum Ithi-
mum innuit, quem latioris
alvei pelagus dextrorsum alli-
dit. Quæ cùm audisset Teme-
nus, militum copias legit, &
in Ætolizæ loco naves compin-
git. Ubi etiam nunc loco ab
ea re nomen est Naupactos.
Interea dum ibi comparatæ
militum copię morantur, A-
ristodamus, relictis ex Argia
Autefionis filia geminis, Eu-
rystene, ac Procle fulmine
ictus occubuit.

§. 3. Quin etiam Naupacti
exercitus in morbum ingen-
tem incidit: siquidem ipsis
vates futura prædicens, atque
affatus numine apparuit:
quem magum esse, atque Pe-
loponnesius in exercitus per-

niciem emissum existimarunt. Hunc Hippotes Phylantis Antiochi ex Hercule nati filius jaculo percussus interfecit. Quo facto rei navalis apparatus, perditâ classe disperit: peditatus item fame infelicissimè egit, exercitusque omnis dissolutus est. Tamen interim ea de clade oraculum postulanti, numen ob vatis cædem ea obvenisse respondit: proptereaque homicidam decennium exulare iussit: necnon ea de causa Trioculi belli prætoris operâ biennium uti illi præcepit. Quare Hippoten exilij causâ solum vertere coegerunt. Atqui Trioculum vestigantes, Oxylo Andræmonis filio equum infidenti, obviâ fiunt. Hic unoculus erat, qui oculorum alterum sagittâ excussus amiserat. Nam cum cædis patratæ causâ in Elidem, atque illinc in Ætoliam isset exulatum, circumacto jam anno, in patriam redibat. Hunc igitur ab oraculo significari arbitantes, copiis imperatorem præficiunt, & mox pugnâ initâ, terrâ marique vincunt, & Tisamenum Ore-

λοπιννήσιον ἀπασσάμενον. οὗτον βαλὼν ἀκοντὶ Ἰπποτίης ὁ Φύλαντος τῷ Αντιόχου τῷ Ηρακλείου πατρὶ ἀπέκτεινεν. ὕπαις δὲ ἡμομένῃ τότε, τὸ μὲν ναυπλὸν διαφθορησῶν τῶν νεῶν ἀπώλετο. τὸ δὲ πλῆθος, ἡτόχισεν λιμῶν, καὶ διελύθη τὸ κράτος. χρομένης δὲ περὶ τῆς συμφορᾶς Τημένης, καὶ τῷ θεῷ διὰ τὸν μαίην ἡγείσθαι ταῦτα λέγοντες, καὶ καλῶντες οὐραδέσσει δέχεσθαι τὰ αἰετόντα, καὶ διὰ τοῦτο δύο ἐπὶ καὶ χηρύσσειν ἡμῶνι τὸ Τειοφθάλμῳ, τὸ μὲν Ἰπποτίῳ ἐφουγάδυσαν, τὸν δὲ Τειοφθαλμον ἐζήτοισιν, καὶ περὶ χαίρουσιν Οξύλω τῷ Ανδράμοντι, ἐφ' ἵππου κροθιμένῳ, μονοφθάλμῳ. τὸ δὲ ἔπειτα τὸ φεθαλμῶν ἐκείνου τόξῳ. ἐπὶ φόνῳ δὲ ἔφουγόν εἰς Ἠλιν, καὶ ἐκείθιν εἰς Αἰτωλίαν. ἐνταῦθα δὲ διελθόντες, ἐπανείρχοντο. συμβαλόντες ἐν τῷ χηρύσσει. οὗτον ἡγμένα ποιῶνται. καὶ συμβαλόντες τοῖς πολέμοις, καὶ τῷ πλῆθει, καὶ τῷ ναυπλῳ. περὶ τὸ κράτος. καὶ Τισα-

μυθὸν κτείνουσιν Ὀρέν. Διὸς
αὐτοὶ δὲ συμπαροῦσι τοῖς
τοῖς, οἱ Διμήν παῖδες,
Πάμφυλος καὶ Δύμας.

§. 4. Ἐπειδὴ ἀνέστη-
σαν Πελοποννήσου, τρεῖς
ἐδρύσαντο βασιλεῖς Πατρῶν
Διός. καὶ ὅττι τέτταρ' ἔδου-
σαν, καὶ ἐκληρωῦντο πᾶσι
πόλεις· περὶ μὲν αὖτ' ἁ-
ξίς, Ἀργεῖ· δὲ δὲ Λα-
κεδαίμων· τρίτη δὲ Μεσσή-
νη. κομισαίντων δὲ ὑδρίαν
ὑδατὸς ἔδοξε ψῆφον βαλεῖν
ἐκαστος. Τήμην οὖν, καὶ οἱ
Ἀεισοδήμης παῖδες, Πρί-
κλος καὶ Εὐρυδάτης, ἔβα-
λον λίθους. Κρεσφόντης δὲ
βυλόμεν· Μεσσήνῃ λα-
χεῖν, γῆς ἐπέβαλε βῶλον.
πρώτης ὁ διαλυθείσης, ἔδει
τὸς δύο κλήσεις· περὶ τῆς
ἀναφανῆσαι ἑλκυσθείσης δὲ
περὶ τῆς μὲν Τυμάνου, δὲ δὲ
ραὶ δὲ τὴν κλήσειν ὅτι Ἀεισο-
δήμης παῖδων, Μεσσήνῃ
ἔλαβε Κρεσφόντης.

§. 5. Ἐπὶ δὲ τοῖς βωμοῖς,
οἳ ἔδυσαν, εὐχὸν σημῖα
κείμενα· οἱ μὲν λάχοντες
Ἀργεῖ· ὅττι τὸν ἴδιον, φρυ-
γον. αἱ δὲ Λακεδαίμονα λα-
χόντες, δράκοντα· οἱ δὲ

stis filium occidunt: Verūm
ē suis sociis desiderantur Aegi-
mij filiis Pamphylus ac Dy-
mas.

§. 4. Pōst ubi Peloponneso
potiti sunt, tres aras Jovi Pa-
trio excitarunt, in quibus,
peractis sacris, urbes fortiti in-
ter se partiuntur. Prima itaq;
fortitio fuit Argos; secunda,
Lacedæmon, tertia demūm,
Messene. Illatâ deinde fistulâ
aquæ plenâ, placitum est cui-
q; in eam sortes conjici. Tum
Temenus, & Aristodemi fi-
lij, Procles & Eurystenes cal-
culos conjecerunt. Cresphon-
tes autem Messenen fortitō
habere volens, terræ glebam
injecit: quâ resolutâ, priores
illas duas sortes antè prodire
necesse erat. Eductâ igitur
prius Temeni sortē, secunda
Aristodemi liberūm fortitio
fuit. Quo factum est, ut illâ
solutâ, hæc constiterit, & per
eam Cresphonti Messena ob-
tigerit.

§. 5. Porro in aris, quibus
immolatum erat, jacentia fi-
gna invenere. Nam quibus
Argos obtigit privatim, ru-
beram: quibus Lacedæmon,
draconem: quibus autem
Messene,

Messene, vulpem. Hi in sua quisque ara privati signi symbolum offenderunt: quæ verò ad symbola spectant vates cecinerunt, nactis quidem rubetam, in urbem manere præstat. Id enim animantium genus, si peregrineretur, nullis viribus se tueri potest. Qui draconem consecuti sunt, formidabiles fore, si promoveantur. Qui verò vulpem deprehendissent, dolosos fore prædicebant. Temenus igitur, prætermiſſis Agelao Eurpylóque, & Calliâ filijs, Hyr-
nethoni filiæ, atque huiusce viro Deiphobonti adhæsit. Proinde illius filij Titanas mercede conductos, ad patrem interimendum inducunt. Commiſſo itaque par-
ricidio, regnum penes Hyr-
nethonem ac Deiphontem exercitus fore iudicavit. Cresphontes autem non ita multo post susceptum imperium, Messenæ duobus cum filiis in-
terfectus est. Atqui Polyphontes eorum imperio, quod Heraclidarum genere ortus esset, præficitur, atque occisi Cresphontis uxorem Mero-
pen in vitam perduxit. At hic

Μεσσηνίῳ, ἀλώπηκι. πρὸς αὐτὸν οἱ καὶ τῶν θεῶν καταλαβόντες, ὅτι τῆς πλεως μένεν ἀμείνον. μὴ γὰρ ἔχειν ἀλ-
κῶν περιουσίαν τὸ θε-
εῖον. τοῖς δὲ δράκοντα
καταλαβόντας, θεινὸς ἐ-
πόντας ἔλεγον ἐσθλα
τοῖς δὲ πῶ ἀλώπηκι,
δολίῳ. Τήνδ' οὖν οὐκ
ἔδραμ' ὑπὸ μὲν τοῖς παῖ-
δας Ἀγέλαον καὶ Εὐρύ-
πυλον, καὶ Καλλιὰν τῇ θυ-
γατρὶ φερουμένην Ἰρην-
δοῖ, καὶ τῷ ταύτης ἀν-
δρὶ Διήφοντι. ὅθεν οἱ παῖ-
δες πίδουσι Τίτανες ὅτι
μισθῷ τὸν πατέρα αὐτῶν
φονέσσαι. ἡγομένου δὲ τοῦ
φόνου, πῶ βασιλείαν ὁ
στρατὸς ἔχειν ἐδικαίωσεν
Ἰρηνδοῖ καὶ Διήφοντι.
Κρεσφόντης δὲ ἐπὶ πῶ
Μεσσηνίας βασιλεύσας χρο-
νον, κατὰ δύο παῖδων
φονέσας ἀπίθανε. Πο-
λυφόντης δὲ ἐβασιλεύσας
αὐτῶν τῶν Ἡρακλειδῶν υἱ-
τάχων καὶ πῶ τοῦ φε-
νέδ' ἰντ' ἡμῶν ἐκκυ-
σαν Μεσσηνίαν ἔλαβεν. αὐ-
τῷ

εἶδεν δὲ καὶ ἔτθ. τρίτον
 γὰρ ἔχουσα παῖδα Μιέρ-
 πη καλέμβρον Αἰγυπῆον,
 ἔδωκε πρὸ ἑαυτῆς πατρὶ τρέ-
 φειν. ἔτθ. ἀνδρωδεῖς, καὶ
 χρύφα κατελθὼν, ἔκτε-
 νε Πολυφόντιν, καὶ τὸ πα-
 τερῶν βασιλείαν ἀπίλα-
 βεν.

etiam è medio sublatus fuit.
 Nam cùm tertium Merope
 filium Ægyptum nomine ha-
 beret, patri suo ipsius alen-
 dum dedit : qui cùm adultæ
 jam ætatis esset, per insidias
 adortus Polyphontem pere-
 mit, ac paternum sibi regnum
 recuperavit.

ΑΡΟΛΛΟΔΟΡΙ ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΥ

ATHENIENSIS

ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ

BIBLIOTHECES

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Liber tertius.

βιβλίον γ'.

C A P U T I.

Κ Ε Φ Α Λ. α.

QUONIAM verò genus Inachium, enaratâ Beli progenie, usque ad Heraclidarum familiam exposuimus, Agenoris prolem quoque deinceps enarremus. Enimverò, ut à nobis antea dictum fuit, duos è Libya filios, Belum & Agenorem Neptunus procreavit, Belus quidem Ægyptiorum Rex, quos superius, liberos genuit: Agenor autem in Europam profectus, Telephassam conjugem ducit: ex qua Europam filiam, & Cadmum, Phœnicémque mares, & Cilicem sustulit. Sunt, qui Europam non Agenoris, sed Phœnicis filiam esse affirmant. Hujus amore captus

ΕΠΕΙ' δὲ τὸ Ἰνάχ-
κειον διερχόμενοι γέ-
νη, τὸς ἀπὸ Βήλου
μήκει τῆς Ἡρακλειδῶν διδου-
λάου, ἐχρμένως λέγω-
μεν τὰ περὶ Ἀγλῶρος. ὡς
ᾧ ἡμῖν λέλεκται, δύο Λι-
βύη ἐγέννησε παῖδας ἐκ Πο-
σειδῶνος, Βῆλον καὶ Ἀγνή-
νορα. Βῆλος μὲν οὐκ βασι-
λεῦν Αἰγυπτίων, τὸς περ-
σισμένους ἐγέννησεν. Ἀγνή-
νωρ δὲ Φεακρόμενος εἰς
τὴν Εὐρώπην, μετὰ Τη-
λεφάσσαν· καὶ τέκνοι δι-
γάγεα μὲν Εὐρώπην,
παῖδας δὲ Κάδμον, καὶ
Φοῖνικα, καὶ Κίλικα. π-
νὲς δὲ Εὐρώπην, ἐκ Ἀ-
γλῶρος ἀλλὰ Φοῖνικος
ἀέμασι. ταύτης Ζεὺς ἐγα-
τ

T ij.

Ζεύς, πῆσσι δὴ τῆς θαλάσσης Ρέδου Ἀρχαίων παῖδες. ὃς χειρὸς ἡμέμεθ', ἐπιβιβαδίσαν δια τῆς θαλάσσης, ἐνόμουν εἰς Κρήτην. ἡ δὲ ἐκεῖ σινοειδὴς αὐτῇ Διὸς, ἐγλήνησε Μίνωα, Σαρπηδόνα, Ραδάμανθον. καὶ Ὁμηρον Σαρπηδὸν ἐν Διὸς καὶ Λαοδαμείας τῆς Βελλεροφόντης. ἀφανὸς δὲ Εὐρώπης ἡμομένης, ὁ πατὴρ αὐτῆς Ἀγνώωρ ἐπὶ ζήτησιν ἐξέστρεψε πρὸς παῖδας, εἰπὼν, μὴ πρὸς τὸν αἰατρεφὲν πρὶν αὐτὸν εἰσελθεῖν Εὐρώπην. σωεξήλθε δὲ ἐπὶ τὴν ζήτησιν αὐτῆς Τηλεφάσα ἡ μήτηρ, καὶ Θάσος ὁ Ποσειδῶν. αἳ δὲ Φερεκύδης φησὶ, Κίλιξ. αἳ δὲ πῦσαν ποιεῦσαι ζήτησιν εἰρὴν ἦσαν Εὐρώπῃ ἀδύνατοι, τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιθεὶς ὑπογόντης, αὐτὴν ἄλλα καὶ κατ' ἡμέρας. φαίνεται μὲν Φοινίκῃ Κίλιξ, Φοινίκης πλησίον, καὶ πῦσαν τὴν ὑφ' αὐτῆς κατέμεινεν ὅσον πεταμὸν σείεργον Πυρρῶν, Κιλικίαν ἐκάλεσε. Κάδμῳ δὲ Τηλεφάσα, ἐν Θάσῳ καὶ

perit Jupiter, necnon taurus per Rhodium mare navigat, qui ubi se puellæ mitem cicurémque præbuit, atque inde tauri dorso illam impositam velut prædam, pelago avexit in Cretam: ea inibi ab Jove compressa, Minoem, Sarpedonem, ac Rhadamanthum peperit; sed Homeri testimonio Sarpedon ex Jove ac Laodamia Bellerophonis filia, natus est. Post, ubi Europa nusquam appareret, Agenor pater eam filios vestigaturos emisit: iisque, ne, nisi cum reperta prius Europa redirent, imperavit. Quibus cum & Telephassæ mater, ac Thasus Neptuni filius, vel, ut Pherecydes ait, Cilix, ad eam perquirendam coivit. Postea verò, cum passim omnia vestigassent, neque usquam Europam comperissent, desperato ad suos reditu, alius aliò commigrarunt. Phœnix in Phœnicen se contulit. Cilix huic finitima loca invasit, atque omnem Pyramo amni adjacentem regionem subegit, eamque de se Ciliciam nominavit. Cadmus autem ac Telephassa in Thraciam pene-

trarunt. Necnon & Thasus conditam in Thracia urbem Thasum suo de nomine appellatam habitavit.

§. 2. Demùm Asterion Cretensium regulus, Europâ in matrimonium ductâ, ex ea natos filios aluit, qui, cùm adolevissent, mutuam inter se discordiam exercuerunt: nam Miletum puerum deperibant. Hic filius Apollinis, & Areæ Cleochi filiz fuit. Puer cùm in Sarpedonis benevolentiam amorémque potiùs inclinare videretur, Minos conflato bello, victor fuit. Pòst illi in fugam vertuntur: ac Miletus in Cariam appulsus, ibi Miletum à seipso dictam urbem condidit. Verùm Sarpedon Cilici adversùs Lycios bellum gerenti opitulatus, ex Lyciæ parte regnum sibi comparavit: eique Jupiter ad tres ætates vitam concessit. Nec desunt qui illum Atymnij. Jovis & Cassiopeæ filij, amore conflagrassè tradant, eaq; de causa in seditionem concidisse. Sed Rhadamanthus, cùm conditis à se legibus insularis imperaret, atque ex fuga rursum in Bœotiam contendisset,

κατ' ἤκουσαν ὁμοίως δὲ καὶ Θάσος ἐν Θράκῃ, κτήσας πόλιν Θάσον κατ' ἤκουσαν.

§. β. Εὐρώπῳ δὲ γήμας Ἀστείων ὁ Κρητῶν Δωάσης, τοῖς ἐκ ταύτης παῖδας ἔπειθεν. οἱ δὲ, ὡς ἐπιλαϊώθησαν, πρὸς ἀλλήλοις ἐσαΐασαν ἴχουσι γὰρ ἔρωτα παιδὸς, ὃς ἐκαλεῖτο Μίλητος. Ἀπὸλλωνος δὲ υἱός, καὶ Ἀρείας τῆς Κλεόχου. τῷ δὲ παιδὶ πρὸς Σαρπηδόνα μᾶλλον οἰκίως ἔχοντες, πολέμους Μίνωα ἐπετίρησεν. οἱ ὅ φάρισσι, καὶ Μίλητος μὲν, Καταίφας περὶ χάριν, καὶ πόλιν ἀπ' αὐτοῦ ἔκτισε Μίλητον. Σαρπηδὼν δὲ συμμαχήσας Κίλικι, πρὸς Λυκίους ἔχοντι πόλεμον, ὅπῃ μέρη τῆς χώρας Λυκίας ἐβασίλευσι. καὶ αὐτῷ δίδωσι Ζεὺς, ὅπῃ πρὸς ἥρεα ζῶν. ἔντιος δὲ αὐτὸν ἐραδιῶσαι λέγουσιν Ἀπυμνίου τῷ Διὸς, καὶ Κασσιόπείας, καὶ διὰ τοῦτον αἰσιόσαι. Ραδάμανθους δὲ τοῖς νησιώταις νομοδιτῆς, αὐτοῖς φυγὰς εἰς Βοιωτίαν, Ἀλκμήαν

τῶν γεμῆ. καὶ μεταλλάξας
 ἐν αὐτῷ μὲν Μίνωθ' ἀπα-
 ζει. Μίνως δὲ Κρήτῳ κα-
 τοικῶν, ἔρχετο νόμοις. καὶ
 γῆμας Πασφάῳ, τῷ Η-
 λίου καὶ Πελοπίδου. ὡς
 Ἀσκηπιάδης φησὶ, Κρήτῳ
 τῷ Ἀσπεῖν θυγατέρι παῖ-
 δας μὲν ἐτίκωσι, Κασρία,
 Δόχεια, Γλαῦκον,
 Ἀνδρόγεον. θυγατέρας δὲ,
 Εὐχάλην, Ξενοδικήν, Αἰαδά-
 νην, Φαίδραν. Ἐκ Παρείας
 νόμφης Εὐρυμέδοντα, Νη-
 φαλίονα, Χρύσιον, Φιλό-
 λαον. ἐκ δὲ Δεξιθέας, Εὐ-
 ξάνθιον.

§. γ. Ἀσπεῖν δὲ ἀπαιδὲς
 ἀποθανόντων, Μίνως βασι-
 λείην δέλων Κρήτης, ἐκω-
 λύετο. φήσας δὲ τοῦ
 θεῶν τῷ βασιλείᾳ εἰλη-
 φέναι, χάριν τοῦ περὶ αὐ-
 τοῦ, εἶπε, εἴπῃ αὐτῷ δέξο-
 νται, ἡμεῖς. καὶ Ποσειδῶνι
 δύνων, ἡἴξατο ταῦτον ἀνα-
 φανῆναι ἐκ τοῦ βυθίου, ὑπο-
 χρέοντων καταδύσας τὸ φα-
 νέντα. τοῦ δὲ Ποσειδῶνος ταῦ-
 τον ἀνέντων αὐτῷ διαπρα-
 πῶν, τῷ βασιλείᾳ παρέλα-
 βει. τὸν δὲ ταῦτον εἰς τὰ
 Κεφάλια πέμψας, ἔδυσεν ἑ-

Alcmenem duxit uxorem.
 Demum vitâ defunctus, apud
 inferos cum Minoe fratre
 præficitur. At Minos Cretam
 incolens leges conscripsit, du-
 ctâque Pasiphae Solis ac Per-
 seidis filiâ, sive, ut Asclepia-
 des ait, Crete Asterij filiâ,
 Creteum, Deucalionem,
 Glaucum, & Androgeum ma-
 res: fœminas, Hecalen, Xe-
 nodicen, Ariadnénque, ac
 Phædram sustulit. Porro ex
 Nympha Paria Eurymedon-
 tem, nephalionem, Chry-
 sen, & Philolaum: at ex De-
 xitheia, Euxanthium.

§. 3. Deinde, ubi Asterius,
 nullis relictis liberis, decessit,
 Minos Cretæ susceptâ regni
 administratione, prohibetur.
 Qui, ut fidem faceret, se à
 diis regnum accepisse, aiebat,
 si quid voto depoposcisset, si-
 bi id eventurum. Inde Neptu-
 no immolans, taurum, ut sibi
 ex profundo mari offerri pre-
 cibus depoposcit, oblatum
 immolaturum se pollicetur.
 A Neptuno itaque, tauro,
 qualis eum deceret, emisso,
 regnum accepit. Qui cum
 ejusmodi taurum ad armenta
 deduci jussisset, alium immo-

lavit. Hic subacto sibi pelago, omnibus propè insulis præfuit.

§. At iratus illi Neptunus, quod eundem taurum minimè immolasset, hunc ipsum efferravit: Pasiphaénque, ut illum ardentissimè deperiret, effecit. Hæc igitur tauri inflammata desiderio, adiutorem sibi Dædalum assumit architectum, qui cædis reus Athenis aufugerat: hic ligneam in rotulis vaccam concavam intrinsecùs miro artificio construit, eique bubulam pellem circumfuit, eamque in prato, ubi taurus depascere consueverat, locavit; Inde Pasiphaen intromisit: ad quam taurus accurrens, ceu naturalem vaccam inivit. Hæc demùm Asterium cognomento Minotaurum peperit: taurino vultu, cætera vultum fuisse, fertur. Hunc Minos oraculis quibusdam monitus intra Labyrinthum conclusum custodiri jubet. Sed Labyrinthus, quem Dædalus struxit, domicilium erat, quod ob multiplices viarum ambages, occursumque, ac recursus, fallebat. Quæverò de Minotauro, &

περὶν. θαλασσοκρατήσας δὲ
ἑλθὼν τὸ παλαιὸν ὅτ' ἦσαν
χρόν' ὑπὸν ἔξεν.

§.δ. Οργισθεὶς καὶ αὐτῷ Ποσειδῶν, ὅτι μὴ κατέδυσεν τὸν ταῦρον, ὅς ποιν ᾗ ἐξηγείωσι. Πασσηφάλη δὲ ἐλθὼν εἰς ἐπιδυμίαν αὐτῇ παρεσκεύασεν. ἡ δὲ ἐραδιῆσα ὅτ' αὐρὴν σωματρὸν λαμβάνει Δαίδαλον, ὃς ᾧ ἀρχιτέκτων, πεφυγὼς ἐξ Ἀθηνῶν ὅτ' ὀφείτω. ὅτ' ἐξυλίνην βῆν ὅτ' ἡ τροχὸν κατασκευάσας, καὶ πᾶν τὴν λαβὼν, καὶ κοιλὰς ἔσκαδεν, ἐκδύρασε ἡ βῆν, τὴν δὲ ὀφείτω ἀνέβη. καὶ διὰς ἐν ᾧ ὅτ' ἔειπτο ὁ ταῦρος λεημῶνι βόσκειται, ἡ Πασσηφάλη ἐπερίβασεν. ἐλθὼν δὲ ὁ ταῦρος, ὃς ἀνέβη ἡ βοὴ σωματῆλιν. ἡ δὲ Ἀστειον ἐχρόνησεν τὸν κληδὶντα Μινώταον. ὅτ' εἶχε αὐρὴν ἀνέσκαπεν, τὰ δὲ λοιπὰ ἀνδρός. Μίνως δὲ ἐν τῷ λαβυρίνθῳ, κατὰ πᾶς χρῆσιμους καταλείσας αὐτὸν ἐφύλαττειν. ᾧ δὲ ὁ λαβυρίνθος, ὃν Δαίδαλος κατασκεύασεν, οἷον ἡμα, καμπᾶς πολυπλόκοις πλανῶν τὴν ἔξοδον. τὰ μὲν οὖν ἐπὶ Μινωταῦρον, καὶ

Ανδρόγα , καὶ Φαίδρας ,
καὶ Αἰαδῆνης ἐν τοῖς πε-
ρὶ Θησείως ὑπερὶ ἐρω-
δῶν.

Androgeo , ac Phædra , &
Ariadna , leguntur , ubi de
Theseo post dicetur , expli-
cabitur.

Κ Ε Φ . β .

C A P . I I .

Κράτῳς ὁ τῷ Μίνω
Λερόπῃ , καὶ Κλυμέ-
νῃ , καὶ Αἰμωσιῶνῃ , καὶ
Αλθιμῆνης , υἱὸν γίνονται.
χρυσῶν δὲ Κρητῶν περὶ κα-
ταστροφῆς τῷ βίῳ , ὁ θεὸς
ἔφη , ὑπὸ ἐνὸς ὅψ' παίδων
πεθνήξειν. Κρητῶν μὲν οὖν
ἀπεκρύβετο τὴν χρυσῶν.
Αλθιμῆνης δὲ ἀκύνει , καὶ
δίδωκε μὴ φονεῖν ἄνθρωπον
πατρὸς , ἅρας ἐν Κρήτῃς μὲν
τῇ ἀδελφῇ Αἰμωσιῶνῃ ,
περὶ αὐτῇ πνὶ τόπῳ τῇ Ρό-
δῳ . καὶ καταχρῶν Κρητῶ-
ν ὠνόμασεν . ἀνὰ δὲ
ἐπὶ τὸ Αταβύριον καλέμε-
νον ὄρεος , ἐθέσασα ταῖς πί-
ειξ νήσους . κατὰ δὲ καὶ
Κρητῶν , καὶ ὅψ' πατρῶν
ὑπομνηθεὶς θεῶν , ἰδρύετο
βωμὸν Αταβύριος Διός . μετ'
ὁ πολὺ δὲ , τῆς ἀδελφῆς
αὐτοῦ καὶ ἐξήλθε . Εὐμῆς γὰρ
αὐτῆς ἐραθεὶς ὡς φεύρου-
σαν αὐτῷ καταλαβεῖν ὅτι
ἠδυνάτο (πειλὼν γὰρ αὐτῇ

A St Aërope , Clymene ,
Apemolyne , & Althe-
menes è Creteo Minois fi-
lio liberi nati sunt . Creteo
verò qualem ipse vitæ exitum
habiturus esset , oraculum
sciscitanti , Deus ab uno è fi-
liis suis interfectum iri re-
spondit . Creteus itaque ora-
culum celat . Quod cùm ac-
cepisset Althemenes , & veri-
tus ne patri mortem inferret ,
relictâ Cretâ cum Apemoly-
ne sorore profectus , in quen-
dam Rhodi locum appellit :
quo potitus Creteniam illi de-
se nomen indidit . Cōscenso
autem Atabyrio monte , ja-
centes circa insulas circum-
spectavit , ac etiam despica-
tus Creten , & deūm patrio-
rum recordatus , Atabyrio Jo-
vi aram statuit : nec longo post
tempore suam ipse sororem
interemit . Nam Mercurius
ejus amore correptus , quòd
fugientem assequi non posset ,
(quippe quæ illi pedum per-
necitate

nititate præstabat) recentibus tergoribus viam substravit, in quibus delapsam, cum è Creta rediret, viriat, ac ea fratri rem commissam renunciat. Is autem Dei nomen culpæ expugnatae pudicitiae prætextum esse arbitratus, eam calcibus impetitam occidit.

§. 2. Mox Creteus Aërophen Clymenénque per Nauplium in longinquas terras, vendendas amandat. Ex his quidem Plisthenes Aërophen uxorem duxit: ex qua filios, Agamemnonem & Menelaum sustulit. Verùm Clymenen Nauplius in matrimonium cepit, ac filiorum Oracis & Palamedis pater efficitur. Cum verò Creteus senio confectus esset, Althemeni filio regnum tradere cupiebat: eaque de causa Rhodum contendit: cumque è navi cum heroibus sociis in desertum quendam insulæ locum descendisset, à bubulcis prædones ingruisse ratis ejicitur: quique vera dicens, cum ob canum latratum, quòd ab insulani percuteretur, exaudiri non posset: Althemenes super-

τῷ τῆρας ἔξ' ποδῶν) καὶ τῆς ὁδοῦ βύρσας ἐπιστῶσα νεοδαρπας ἐρ' αἰ δολιδήσασα καὶ ἐκ ἀπὸ τῆς Κρήτης ἐπανήσι, φθίρεται καὶ τῷ ἀδελφῷ μένωσιν τὸ μερόντος· ὁ δὲ πᾶσι νομίσας ἔξ' αὐτῶν, λαξ ἐκδοῦσθαι ἀπὸ κτενεν.

§. β. Αἰερίπῳ δὲ καὶ Κλυμένῳ Κρητεὺς Ναυπλίῳ δίδωσιν εἰς ἀγοράσας ἡπείρου ἀπὸ πωλῆσαι. τέτων Αἰερίπῳ μὲν ἔγνητο Πλοιδήνης, καὶ παῖδας, Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον ἔτεκεν. Κλυμένῳ δὲ γαμήτι Ναύπλιον, καὶ τέτων πατρὸς γίνεται Ορεκόν καὶ Παλαμήδης. Κρητεὺς δὲ ὕστερον γῆρα κατὰ χροῖον ἐπέσθην πῶς βασιλείῳ Ἀλκιμένη τῷ πατρὶ ἐξεδόδωναι καὶ διὰ τοῦτο ἦλθον εἰς Ρόδον. ἀποβὰς ἔξ' αὐτῶν σὺ τοῖς ἥεροι κατὰ πῖνα τὸ νῆσος τόπον ἔρημον, ἡλαλέκατο ὑπὸ ἔξ' βυκόλων, ληστὰς ἐμπεδολογίαν δολιδήσων. καὶ μὲν δολιδήσων ἀκούσας Ἀλκιμένης αὐτῷ πῶς ἀγῆδειαν, διὰ τὴν κρημνὸν ἔξ' κωνῶν, ἀγῆ-

βαλλόντων κα' αἶνον, πα-
ραφρόνῳ Ἁλθιμένης ἀ-
κουήσας ἀπέκτεινεν ἀροῶν
Κρατία. μαδῶν δ' ὕστερον τὸ
μυθόν, ἐν ἑσέμῳ ὑπὸ
χάσματι ἐσφύβη.

Κ Ε Φ. γ.

Δ Ευκαλίῳνι δ' ἐλθόν-
τι Ἰδομενεύς τε καὶ
Κρήτης καὶ Νόδος, καὶ Μῶ-
λας. Γλαῦκος δ' [ὁ Μίνος]
ἐπὶ νήπιον ὑπαίχων, τὸν
μυθὸν διώκων εἰς μέλιτος πί-
δαν πρὸν ἀπέθανεν. ἀφα-
κτός δ' ὦντο αὐτῷ, Μίνως
πολλῶν ξήτησιν ποιησάμενος
ὅτι δ' ἐνέστωτος ἐμαρτύετο.
Κέρητες δ' εἶπαν αὐτῷ πε-
χρώματον ἐν ταῖς ἀγέλαις
εἶχειν βέν· τὸν δὲ πῶ τῶν-
της δῖαν αἶσα εἰκάζει δυ-
νηδύντα, καὶ ζῶντα δ' παῖ-
δα ὑποδύσσειν. συγκληδύντων
δὲ οὗ μάστιγας, Πολύϊ-
δος ὁ Κοιρανῷ, πῶ χεῖραν
τῆς βοῆς εἰκασε βάτε καρ-
πῳ, καὶ ζητεῖν τὸν παῖ-
δα ἀνακλαδύς, διὰ π-
ντος μαντείας ἀνέδρε· λέ-
γοντο δὲ Μίνωι, ὅτι
δὴ καὶ ζῶντα ὑπολαβεῖν
πότ' ὄν, [ἐν πνι οἰκή-

veniens, telo contorto Cre-
teum patrem haudquaquam
agnitum interfecit. Qui, ubi
scelus patratum cognovit,
deos precatus terræ hiatu ab-
sorptus occulitur.

C A P. III.

C Aeterum Deucalionis na-
ti sunt filij Idomeneus,
Crethe, ac Nothus, & Mo-
lus. Glaucus autem Minois fi-
lius infans adhuc murem inse-
quens in mellis dolium dela-
psus, occubuit. Qui cum nus-
quam gentium appareret,
Minos pater, quod amissum
non reperiret, cum diu, mul-
tūmque quæxivisset, de illius
inventione scitatum oracula
misit. Curetes illi tricolorem
inter armenta bovem esse re-
tulerunt: cujus qui optimè
effingere simulacrum possit,
ab eo filium in vitam revoca-
tum iri. Accersitis itaque un-
decumque vatibus, Polyidus
Cœrani filius rubi fructui bo-
vis colorem assimilavit: &
puerum vestigare coactus, va-
ticipinij cujuspiam adjumento
tandem reperit. At cum Mi-
nos eum sibi vivum reddi
oportere dictitaret, cum pueri

cadavere in quodam domicilio concluditur : cūmq̃ue in summa consilij inopia verferetur, draconem ad præmortui pueri corpus proserpentem vidit. Hunc lapide percussū occidit, veritus, ne illum commiseratus ipse moreretur. Interea draco alter advenit, ac priorem extinctum conspiciatus, retrò abiit: mox herbam ferens redit : eaque super omni draconis mortui corpore impositâ, illum in vitam revocavit. Id cūm Polyidus summa cum admiratione conspexisset, eandem herbam illatam Glauci corpori imposuit : atque illicò mortuum suscitavit.

§. 2. At Minos neque post recuperatum filium, nisi prius vaticinandi rationem Glaucū doceat Polyidus, illum Argos remeare permittebat. Polyidus autem coactus edocet : atque in patriam rediturus, vela faciebat : Glaucūmq̃ue suū in os inspuere jubet. Quo facto, Glaucū vaticinandi obliuio subiit. Hætenus itaque de Europæ posteris dixisse sat est.

μαπ] ἀπὸ κλείδῃ σου τῷ νεκρῷ ἐν ἀμνηχανίᾳ διὰ πολλῇ τυγχάνων, εἶδε δρᾶκοντα ὅτι τὸν νεκρὸν ἰόντα τῷ τὸν βαλὼν λίθῳ ἀπέκτεινε· δέισας μὴ αὐτὸς τελευτήσῃ, εἰ τῷτο συμπαδοί. ἔρχεται διὰ ἑτέρου δράκων· καὶ διασάμει· νεκρὸν τὸν προῖτον, ἀπειπν· εἶτα ὑποσφύρει πᾶν κομίζων, καὶ ταύτην ὁτιήθῃσιν ὅτι πᾶν τὸ τῷ ἐπέρου σῶμα· ὁτιτεδείσῃς δὲ τῆς πόας, αἴσῃ. Διασάμει· ἢ Πολυίδος καὶ Δαυμάσας, πῶ αὐτῷ πᾶν προσενέκων τῇ τῷ Γλαύκῳ σώματι, αἴσῃσιν.

§. β. Απλαζὼν ἢ Μίνως ἢ παῖδα, ὃ δὲ ἕτως εἰς Ἀργεὺς ἀπέναι ἢ Πολυίδον εἶσας, πρὶν ἢ ἢ μαρτεῖαν διδάξαι τὸν Γλαῦκον. ἀναγκασθὲς ἢ Πολυίδῳ διδάσκει. καὶ ἐπειδὴ ἀπῆλθαι, καλεῖ τὸν Γλαῦκον εἰς τὸ σῶμα ἐπιπύσαι. καὶ τῷτο ποιήσας Γλαῦκος, πῶ μαρτεῖαν ἐπολάθειτο. τὰ μὲν οὖν περὶ τῶν Εὐρώπης ἀπογόνων, μέχρις ὅδε μοι λελέχθω.

Κ Αδμος δὲ, ὑποδαρῶ-
σαν δάφας Τηλεφάσ-
σαν, ὑπὸ Θρακῶν ξενιδικῆς
ἦλθον εἰς Δελφοὺς· ὅτε δὲ
Εὐρώπης πευδαρόμενος· ὁ
δὲ θεὸς εἶπε ὅτι μὴ Εὐ-
ρώπης μὴ πολυπραγμονεῖν,
ῥηῖδαι δὲ κακοδηνῶς βοῖ,
καὶ πόλιν κτίζειν, ἔνθα
ὅτ' αὐτὰ πᾶσι κομοδοῖται· τοῦ-
τον λαβὼν ῥησινδόν, διὰ
Φωκίαν ἐπορεύετο. εἶπε
βοῖ σιωπῶν ὅτι τοῖς Πε-
λάγοντι βυκολίοις, ταύ-
την κατόπισθεν εἵπτε. ἡ αὖτε
διεξιῦσα Βοιωτῶν ἐκλήθη,
πόλιν ἔνθα νῦν εἰσι Θῆ-
βαι· βυλόμενος δὲ Ἀδμῶς
καταδύσας πῶς βουῶ, πῶς
πρὸς ἑξὶ μὲθ' αὐτοῦ λε-
γόμενον ἀπὸ τῆς Ἀρείας κρή-
νης ὕδωρ. φρυγῶν δὲ τὴν κρή-
νην δράκον, ὃν ἐξ Ἀρεῶς
εἶπεν πνεύματι γένεσθαι, τὴν
πλῖον αἵματι ποδέντων διέφ-
θερε. ἀθανάτῃσιν δὲ Κἀδ-
μος, κλίνειν τὸν δράκοντα· καὶ
τὸν Ἀδμῶν ὑποδαμνῆναι, πῶς
ὁδόντας αὐτῷ ποίειν· τέτων
δὲ παρέντα ἀπέπειλαν ἐκ
γῆς ἀφ' ὧν ἐνταῖς, οὗς

P Orrò Cadmus cūm jam
vitā functam Telephas-
sam sepelisset : à Thracibus
hospitiū exceptus , Delphos
de Europa deum sciscitaturus
contendit : Deus illi nihil ab
eo curiosè de Europa quæ-
rendum respondit : sed bove
viæ duce utatur , atque urbem
condat, ubicumque ea ambu-
lando defessa procumbat.
Quo ille accepto responso, per
Phocensium terram iter fa-
ciebat : mox bovi inter Pela-
gontis armenta obviā fa-
ctus, eam ponè sequebatur :
ea verò, Boeotiā percursā, hu-
mi procubuit, ubi nunc extant
Thebæ. Deinde bovem illam
Palladi maectaturus , è so-
ciis suis quendam ex Mar-
tio fonte desumptam aquam
reportaturum mittit : draco
fonti custos appositus erat :
hunc Marte satum fuisse per-
hibebant. Is ex aquaturis
plerosque absumpsit : Quare
indignatus Cadmus draco-
nem interemit : ac Miner-
væ consilio ejus dentes se-
rit , quibus satis , armati à
terra viri exorti sunt : quibus

Spartis, id est, satis, nomen inditum fuit: Hi postea mutuis sese vulneribus, alteri quidem, vel inviti in pugnam congressi: alteri verò, quòd alter alterum nequaquam cognoscerent, occiderunt. Sed Pherecydes scriptum reliquit: Cadmus, ut armatos viros è terra exoriri conspexit, lapides in eos conjecit. Tum ij vicissim percuti existimantes, mutuam inter se pugnam inierunt. Verùm ex iisce, q̄d̄inque tantummodò, Echion, Udaeus, Chthonius, Hyperenor, & Pelor, incolumes superfuerunt.

§. 2. At Cadmus pro caeso dracone annum integrum Marti mercenarius fuit. Jam tum annus annis octo constabat. Post exactum mercedis tempus, regi ipsi Minerva regiam adornavit. Jupiter Harmoniam Veneris & Martis filiam uxorem dedit. Ad hæc dij omnes, relicto Cælo, in Cadmia convivio excepti, nuptias concelebrarunt. Cadmus uxori peplum, ac monile Volcani opus, quod ei ab Volcano dono missum ferunt, muneri dedit. At Pherecydes ab Eu-

κάλεισαν Σπαρτίω. ἔτοι
λέ ἀπικτινεν ἀλλήλοις.
οἱ μὲν εἰς ἕεν ἀκού-
σιον ἐλθόντες· οἱ δὲ, ἀλ-
λόλοις ἀγροσώταις. Φε-
ρεκύδης δὲ φησιν ὅτι Κάδ-
μος ἰδὼν ἐκ γῆς ἀναφρυ-
μένους ἀνδράς ἐνόησεν,
ἐπ' αὐτοὺς ἐβαλελίθου.
οἱ δὲ ἕω' ἀλλήλων νο-
μίζοντες βάλλεσθαι, εἰς
μάχην κατίσταν. Φερεκύ-
δης δὲ πᾶντι, Ἐχίον,
Οὐδῶι, Χθύνι, Τ'πε-
ρήνωρ, Πέλωρ.

§. β. Κάδμος δὲ αὐτὸν ὦν
ἐκτινεν, αἰδιδὼν ἐν αὐτὸν
ἐδητάσιν Ἀρεῖ. ὡς δὲ ὁ
ἐν αὐτῷ τότε ὄκτω ἔτη. μὲν
δὲ πᾶν δητείαν, Ἀθηνᾶ
αὐτῷ βασιλεῖ κατεσκεύασεν.
Ζεὺς ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα
Ἀρμονίαν, Ἀφροδίτης καὶ
Ἀρεὸς θυγατέρα. καὶ πάπτε
δυοὶ καταλιπὼντες τὸν ἄνδρα,
ἐν τῇ Καδμείᾳ γάμον ὄψα-
χόμενοι ἀνύμνησαν. ἔδωκε
δὲ αὐτῇ Κάδμος πέπλον, καὶ
τὸ Πρωτόπυκτον ὄργανον. ὃν
ἕω' Ἡφαίστῳ λέγουσιν πρὶν
δοῦναι Κάδμω. Φερεκύδης

δὲ ὑπὸ Εὐρώπης· ὃν παρὰ
Διὸς αὐτῷ λαβεῖν. γίνον-
ται δὲ Κάδμου θυγατέρες μὲν
Αὐτονόη, Ἰνώ, Σεμέλη,
Αγανή. παῖς δὲ Πολύδω-
ρος. Ἰνώ μὲν Ἀθάμας ἐγ-
γύμνη. Αὐτονόῳ Λειστῷ ἔ-
Αγανὴν ἔχων.

§. γ. Σεμέλης δὲ Ζεὺς
ἐραδίης, Ἡῤῥας χρύφα, σιω-
δνάζεται. ἡ δὲ, ἐξαπατη-
θεῖσα ὑπὸ Ἡῤῥας, κατανεύ-
σαντι αὐτῇ Διὸς παῦρ τὸ
αἰτηθὲν ποιῆσεν, αἰτεῖται
τοιοῦτον αὐτὸν ἐλθεῖν εἰς
ἡλθε μνησδόμεν Ἡῤῥαν.
Ζεὺς δὲ μὴ δυνάμενος ἀνα-
νεύσαι, παραγίνεται εἰς τὸν
δάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἁρμα-
τος, ἀσπραπαῖς ὁμοῦ καὶ βερυ-
τῆς, καὶ κεραυνὸν ἵησιν. Σε-
μέλης δὲ διὰ τὸ φόβον ἐκλι-
πέσης, ἐξαμβλυαῖον βρέφος
ἐξαμβλωθὲν, ἐκ τῆς πυλῆς ἁρ-
πάσας, ἐν ἑρῆα φετὴ μὴρῶ.
ἀποθανέσης δὲ Σεμέλης, αἰ-
λοιπαὶ Κάδμου θυγατέρες
διωέσκων λόγον σιωδνῆσαι
θνητῶν περὶ Σεμέλῃ, καὶ κα-
ταφύεσθαι Διὸς καὶ διὰ τῆς
τοῦ κεραυνοῦ θνητῶν τῶν χρόνον
καθήκοντα. Διόνυσον γυ-
νῆ Ζεὺς λύσας τὰ ῥάμματα,

ropa datum scribit: idque ab
Jove accepisse. Cadmi filiae
fuere Autonoe, Ino, Semele,
Agave. Verum Polydorum
unicum habuit marem. Sed
Ino Athamanti nupsit. Ari-
stæus Autonoen sibi conjuga-
vit, Echion Agaven duxit.

§. 3. Jupiter, cum Semelen
arderet, cum ea clam Junone
concubuit. Hæc autem ab Ju-
none decepta, quicquid ab
eo deposceret, sese facturum
Jove pollicente, ut, qualis
cum conjuge congressurus ad-
veniret, secum decumberet,
postulavit. Quod cum Jupiter
abnuere non posset, curru in-
vectus in peramatae Semelis
thalamum, præmisso fulmine
cum fulgetris simul, & toni-
tribus advenit: quare Semele
metu exsternata semestrem
partum ejicit. Jupiter hunc è
medio abreptum igne, femori
insuit. Mox Semele extincta,
reliquæ Cadmi filiae evulgant
dictis Semelem cum morta-
lium quodam concubuisse, &
ab Jove se compressam men-
titam fuisse, eamque ob rem
fulminatam fuisse. Congruo
deinde tempore, solutis filis,
Jupiter Dionysium gignit,

eúmque Mercurio tradit. Hunc ille ad Inonem & Athamantem affert : atque ut puellam educarent , suadet. Quod iniquo animo ferens Juno iisce furorem immisit. Inde Athamas majorem natu filium Learchum , velut cervum venatus , interfecit. Ino verò Melicerta in ferventem lebetis aquam coniecto , & cum perempto filio in maris profunda defiluit. Et hæc quidem Leucothea nominatur ; puer autem Palæmonis nomen accepit. Sic itaque appellati à navigantibus , quod maris tempestatem patientibus opem ferant. Ad hæc Melicertæ Isthmiorum certamen Sisypheo auctore , institutum fuit. Mox Jupiter Dionysium in hædum transformat , ut Junonis iram evaderet. Hinc Mercurius sumptum puerum ad Nymphas , quæ tum Nyssam Asiæ urbem incolebant , transportavit. Has postea Jupiter in stellas mutatas , Hyadas appellavit.

§. 4. Sed ex Autonoe & Aristæo Aetæon filius procreatur , qui à Chirone educatus , venator evasit. Postea verò

καὶ δίδωσιν Ἑρμῇ. ὁ δὲ κομίζει πρὸς Ἰνώ, καὶ Ἀθάμαντα, καὶ πείθει τρέφειν ὡς κόριον. ἀγανακτῆσασα δὲ Ἥρα, μαρίαν αὐτοῖς ἐπέβαλε. καὶ Ἀδάμας μὲν τὸν πρεσβύτερον παῖδα Λέαρχον, ὡς ἔλαφον θηρεύσας ἀπέκτεινεν. Ἰνώ δὲ τὸν Μεληκέρτην εἰς πεπρωμένον λίβητα ρίψασα, εἶτα βασιλίσσῃ μὲν νεκροῦ τοῦ παιδὸς ἤλατο καὶ βυθῶν. καὶ Λαοκoδία μὲν αὐτὴ καλεῖται Παλαίμων δὲ, ὁ παῖς. ὅπως ὀνομαδέντες ὑπὸ τοῦ πλεόντων τοῖς χειμαζομένοις ἰδοῦσιν. ἐτίθη δὲ ὅτι Μεληκέρτην ἀγὼν τοῦ Ἰσθμίων Σισύφου θέντος. Διόρυsson δὲ Ζεὺς εἰς ἔλαφον ἀλλάξας, τὸν Ἥρα θυμὸν ἔκλεψε. καὶ λαβὼν αὐτὸν Ἑρμῆς, πρὸς Νύμφας ἐκόμισεν, ἐν Νύσῃ τῇ Ἀσίᾳ κατοικήσας. αἱ ὕστερον Ζεὺς καταστείσας ὠνόμασεν Ὑάδας.

§. 5. Αὐτονόης δὲ καὶ Αεισίου παῖς Ἀκταίων ἐγένετο. ὃς παρὲς πατρὸς Χείρωνι, κνηγρὸς ἐδιδάχθη. καὶ

ὕστερον κατεβράδην ἐν τῇ
 Κισκυράνῃ ὑπὸ τῆς ἰδίας
 κυνῶν, καὶ σῶτον ἐπιδά-
 τισιν τὸν τρέπον. ὡς μὲν οὖν
 Ἀκουσίλαος λέγει, μνηστύ-
 σατο Σεμέλῳ· ὡς δὲ οἱ
 πλείονες, ὅτι τὴν Ἀρτίμην
 λεομένην εἶδε. καὶ φασὶ
 τὴν διδόν περὶ χεῖμα αὐτῇ
 τὴν μερῶν εἰς ἑλαφον ἀλ-
 λάξαι· καὶ τοῖς ἐπομένοις
 αὐτῇ πεντήκοντα κυσὶν ἐμ-
 βαλὼν λύσαν, ὑφ' ὧν καὶ
 ἄγριοιαν ἐβράδην. ἀπολομέ-
 νου δὲ Ἀκταίωνος, οἱ κύν-
 ες ἐπιζητοῦσιν ἃ διαπό-
 νηεν, κατωρύοντο. καὶ ζή-
 τησιν ποιέμενοι, παρὰ ἑαυ-
 τὸν ὅτι τῇ Χείρῳ αὐ-
 τῶν· ὅς εἰδὼλον κατεσκεύα-
 σεν Ἀκταίωνος, ὃ καὶ τὴν
 λύπῃ αὐτῆς ἐπαύσατο. τὰ
 ὀνόματα τῆς Ἀκταίωνος κυ-
 νῶν, ἐξ ὧν εἶτοι.

Διὶ τὴν καλὸν σῶμα φει-
 σαδὸν, ἥν τε δῆρες
 τοῦτον ἐδίωσαν· κυνῶν
 κράτεσι. * πύλας ἀπὸ κα-
 τὰς τῆς

Μετὰ τούτῳ ἄλλοιμα τί-
 να.

suis à canibus in Cithærone
 devoratus est, eumque in mo-
 dum interiit. Ut verò Acusi-
 laus ait, Jovis irâ, quòd Se-
 melen petisset uxorem; sed, ut
 pleriq; quòd Dianam lavan-
 tem vidisset: aiuntque ab dea
 extemplo in cervum commu-
 tatum fuisse, atque quinquaginta
 illius canibus insequen-
 tibus rabiem injectam fuisse,
 ut per eam dominum haud
 agnitus devoraret. Cæte-
 rum Actæonem è medio su-
 blatum canes dominum vesti-
 gantes, gannitu vocis & do-
 mini desiderium tristitiâ qua-
 dam significantes baubantur,
 ac demùm post diu quæsitum
 herum, in Chironis antrum
 devenerunt: quibus ille A-
 ctæonis simulachrum effin-
 xit, quo viso, statim mœrore
 soluti sunt omnes. Actæonis
 canum nomina.

*De quibus hi pulchrum validi
 circum undique regis
 Invadunt corpus rabida cen-
 tigrides, ursique
 Immanis soboles laniant pro-
 pe retia, Prote:
 Post alij dominum invadunt
 savissima proles,
 Lynceus.*

*Lynceus, & Banus pedibus
citus, atque Amarynthus;
& quos nominatim protulit
in enumeratione.*

*Tum Iovis imperio Actæon
cecidit*

** Regis namque sui nigrum
absumpserunt cruorem*

*Argusque, Spartusque, Bo-
resque celerrimus, iidem
Artubus Actæi, atque etiam
sunt sanguine passi.*

*Cetera dein promptè invase-
runt turba lairantum.*

** Savorum hac hominum ge-
neri est medicina dolorum.*

C A P. V.

Porro Dionysius post vi-
tem inventam, à Junone
furore injecto percitus, Ægy-
ptumque ac Syriam pererra-
vit. Hunc primus omnium
Proteus Ægyptiorum rex ho-
spitio accepit: ac rursus ad
Cybelam Phrygiæ urbem
proficiscitur: atque ibi expia-
tus à Rhea, & cæremonias
edoctus Cybeleias, stolæque
ab eadem sumptâ, ad Indos
per Thraciam contendit. Ly-
curgus Dryantis filius rex E-
donorum, qui amnem Stry-

Λυγκυεύς, ἢ * Βαῖος πόδας
ἀνέλεος, ἢ δ' Ἀμαρυνθός.
καὶ ὅς ἐς ὀνομασί διώεργον,
ὡς κατέλεξε.

Καὶ τότε Ἀκταίων ἔδραον
Διὸς ἐννεσίησι.

Πρῶτοι γὰρ μίλαν αἷμα
ὑπὸ σφεντέρειο ἀσπίδι
Σπαρτός τ' ὦν, Ἀργός τε
Βόρης τ' αἰψοχρηκίδιος.

Τὲ δ' Ἀκταίωνος πρῶτος
φάρον αἷμα τ' ἔδραον.

Τὲς δὲ μὴ δῆλοι πάντες
ἐπὶ στυδὸν ἐμμεμαῶτες.

Ἀργαλέον ὀδυῶν ἄκος
ἐμμεῖναι ἀνδράποισι.

Κ Ε Φ. ε.

Δ Ιόνυσος [Διέ,] εὐρε-
τῆς ἀμπέλου ἡρώμε-
νος, Ἡρᾷς μαρίαν αὐτῷ ἐμ-
βαλόντος, φεικταῖται Αἰ-
γυπτιόν τε, καὶ Συρίαν. καὶ τὸ μὲν
πρῶτον Πρωτεύς αὐτῷ ὑπο-
δέχεται βασιλεὺς Αἰγυπτίων.
αὐτὸς δ' εἰς Κύβηλα τ' Φρυ-
γίας ἀφικνεῖται. καθαρθεὶς
ὑπὸ Ρέας, καὶ πᾶς τελετῶν ἐκ-
μαθὼν, καὶ λαβὼν παρ' ἐκεί-
νης τὴν ἐπίκλησιν, ὅτι Ἰνδὸς διὰ
τὴν Θράκην ἠπείλατο. Λυ-
κέργος δ' παῖς Δρύαντος Ἡ-
δωνῶν βασιλεὺς, Στρυ-

μόνα ποταμὸν οἱ περικοῦ-
σι, περὶ τοῦ ὕδατος ἐξέβα-
λαν αὐτόν. καὶ Διόνυσος ᾗ
εἰς θάλασσαν πρὸς Θέτιν
πρὸ Νηρείως κατέφυγε. Βάκ-
χαι δὲ ἐχρόντο αἰχμάλω-
τοι καὶ τὸ σκεπτόμενον Σα-
τύρων πᾶσιδος αὐτῶν. αὐτῶν δὲ
αἱ Βακχαὶ ἐλύθησαν ἐξ αἰ-
φνης. Λυκούργῳ γὰρ μάριαν
ἐποίησε Διόνυσος· ὃ δὲ με-
μνηνὸς, Δρύαντα καὶ Παῖ-
δα, ἀμπέλου νομίζων κλῆμα
κόπτεν, πελέκει πλήξας ἀ-
πίκτεινε καὶ ἀκρωτεριάσας
ἐαυτὸν, ἐσπερένησε. τῶν
δὲ γῆς ἀκάπου μεθέσσης,
ἔχρησεν ὁ θεὸς, καρποφο-
ρήσιν αὐτῷ αὐτὰ θανάτω-
ν Λυκούργος. Ἡδῶνοι δὲ
ἀκύναντες, εἰς τὸ Παγ-
χαῖον αὐτὸν ἀπαγαγόντες
ὄρεσ ἔδησαν. καὶ κε κατὰ
Διονύσου βέλησιν ὑπὸ ἱπ-
πῶν διατταρεῖς ἀπὶ θανά-
του διελθὼν δὲ Θράκιῳ, καὶ
καὶ Ἰνδικῷ ἀπαταν, εὐλας
ὄψε σῖσας, ἦκεν εἰς Θή-
βας· καὶ τὰς γυναικάς ὡς ἄλ-
λας κατελιπέσας τὰς οἰ-
κίας, βακχεύειν ἐν τῷ Κι-
θαίρῳ.

§. β. Πενθεὺς καὶ Ἄγαιος

monem incolunt, primum
ipsum contumeliâ affectum
dejecit. Tum Bacchus ad The-
tin Nerei filiam confugit.
Bacchæ autem in vincula con-
jectæ fuerunt, necnon, quæ
magna Satyrorum multitudo
eum consecuta est. Contrâ
verò Bacchæ statim solutæ
sunt. Nam Dionysius Lycur-
go furorem injecit. Tum ille
amentiâ præceps Dryantem
filium, vitis palmitem se ratus
amputare, securi percussum
interfecit. Qui cum extrema
sui corporis præcidisset, resi-
puit. Deinde, ubi terra nullas
suppeditaret fruges, numen
suo renunciavit oraculo, ter-
ram tum fore fructiferam;
cum Lycurgus mortalitatem
exuerit: Quod, ut Edoni ac-
ceperunt, ipsum in Pangæum
montem abductum in vincula
conjecerunt: ubi ex Dionysij
voto equis laniatus occubuit.
Ad hæc Bacchus post Thra-
ciam atque Indiam universam
peragraram, & locatis inibi
cum titulo stelis, Thebas re-
pedavit, necnon fœminas, re-
lictis domibus suis, in Cithæ-
rone debacchari compulit.

§. 2. Pentheus autem Agaves

& Echionis filius à Cadmo in regno subrogatus, hæc ab illis fieri prohibuit: quique cum se in Cithæronem montem Mimallonidas exploraturus, contulisset, ab Agave matre, per furorem, eum feram esse arbitrata, membratim conciditur. Demùm Bacchus, ubi se Thebanis Deum esse declaravit, Argos adiit: atque ibi rursus ab illis ut numen minime observatus, eorum mulieres furere ac debacchari coegit. Quæ mox in montibus lætentium, quos secum exulerant, filiorum carnibus vesciebantur.

§. 3. Postea verò, cum ab Icaria in Naxum transvehicuperet, prædatoriam Tyrrenorum triremem mercede conduxit, ac deo ipso in navi imposito, Naxi litora præterlegunt, atque in Asiam deum vendituri vela faciunt. Tum Dionysius malum, remosque in serpentes vertit, navim ad hæc hedera, & tibiarum sonitu omnem replevit. Nautæ interim furore æcti in mare præcipites fugiunt, atque in delphinos mutantur: Post, ubi hunc Deum esse à rebus

ἐξ Ἀγαυῆς Ἐχίονι, παρὰ Κρόνου εἰληφὸς τὸ βασιλείαν, διεκάλυε ταῦτα γίνεσθαι. καὶ ὄργισθαι. καὶ εἰς Κιθαιρῶνα ἵκησθαι βακχεῖν κατὰ σκοπὸν ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀγαυῆς κατὰ μανίαν ἐμαλίδην ἐνόμισεν αὐτὸν θνητὸν ἦν. δείξας δὲ Θηβαίοις, ὅτι θεὸς ὤντων, ἦσαν εἰς Ἄργος· καὶ καὶ πάλιν ἐπὶ μῶντων αὐτὸν, ἐξέμνηται γυναικάς· αἱ δὲ, ἐν τοῖς ὄρεσι τὰς ἐπιμαστιδίους ἔχουσαι παῖδας, ταῖς σάρκασι αὐτῶν ἐσίουτο.

§. γ. Βυλόμενον δὲ ἀπὸ τῆς Ἰκαρίας εἰς Νάξον διακομιδῆναι, Τυρρηνῶν λεηστικῶς ἐμσώσατο πειρήσει. οἱ δὲ, αὐτὸν ἐνδόμενοι, Νάξον μὲν παρέπλεον· ἠπίεργον δὲ εἰς τὴν Ἀσίαν ἀπμπωλήσονται. ὁ δὲ τὸν μὲν ἴσεν καὶ ταῖς κόπαις ἐποίησεν ὄφεις· τὸ δὲ σκάφον ἔπλησε κισσοῦ, καὶ βοῆς αὐλῶν· οἱ δὲ, ἐμμανεῖς ἡρόμενοι, κατὰ τῆς θαλάσσης ἔφυγον, καὶ ἐχθρόντο δελφίνες. ὡς δὲ μαθόντες αὐτὸν θεὸν αὐ-

ἄνθρωποι, ἐπ' ἡμῶν. ὁ δὲ ἀνα-
γαγὼν ἐξ ἁΐδου πλὴν μητί-
εσσι, καὶ προσεπαρράδας
Θυόνην, μετ' αὐτῆς εἰς
ἕρπονδ' ἀνῆλθεν.

§ 4. Ὁ δὲ Κάδμος μὲν
Ἀρμονίας Θήβας ἐκλιπὼν,
πρὸς Εὐχελείας παραμένει-
ται. τέτοις δὲ ὑπὸ Ἰλλυ-
ειῶν πολυεμφύτοις, ὁ θεὸς
ἔχρησεν, Ἰλλυειῶν κρατή-
σαιν, ἐὰν ἡγήμονα Κάδμον
καὶ Ἀρμονίαν ἔχωσι. οἱ δὲ,
πειθόμενοι, ποιοῦνται καὶ
Ἰλλυειῶν ἡγήμονας τέτοις,
καὶ κρατῶσι. καὶ βασιλεύει
Κάδμος Ἰλλυειῶν. καὶ παῖς
Ἰλλύειοι αὐτῷ γίνονται. αὐ-
τῷ δὲ μετὰ Ἀρμονίας εἰς δρά-
κοντα μεταβαλὼν, εἰς Ἡλύ-
σιον πεδῖον ὑπὸ Διὸς ἐξ-
επιμφοθῆσαν.

§ 5. Πολύδορος δὲ Θη-
βῶν βασιλεὺς ἡγόμηνος,
Νυκτίδα γαμῖ Νυκτίως
τῇ Χθονίῃ θυγατρὶ καὶ
ἡνῶν Λάβδακον. οὗτος
ἀπώλετο μετὰ Πενθείᾳ ἐ-
κείνῃ φρονῶν ἀφελήσας.
καταλιπὼν δὲ Λάβδα-
κον παῖδα ἐπισταύων
Λαῖον, πλὴν ἀρχὴν ἀφεί-

gestis mortales didicerunt, di-
vinis honoribus percolebant.
Hic deinde ab inferis matrem
revocavit, Thyonemque mox
illam appellavit, cum ea de-
mum in cælum conscendit.

§. 4. Interea Cadmus cum
Harmonia conjuge post reli-
ctas Thebas ad Enchelienfes
commigravit. Quibus, cum ab
Illyriis bello impeterentur, à
Deo responsum fuit, Illyriis,
si Cadmum Harmoniamque
ducem haberent, imperatu-
ros. Tum hi oraculi fidem se-
cuti, eos adversus Illyrios
duces deligunt, ac vincunt.
Sic itaque Cadmus Illyrio-
rum regnum adipiscitur: eiq;
Illyrius filius nascitur, nec
longo post tempore in draco-
nem cum Harmonia mutatus,
in campum Elysium ab Jove
demissi sunt.

§. 5. Dein Polydorus The-
barum regno præfectus Ny-
cteidem filiam Nyctei, qui
fuit Chthonij filius, ducit uxo-
rem: ex qua Labdacum gi-
gnit. Hic post Pentheum,
quod eadem quæ ille, senti-
ret, occubuit. Qui cum Laium
filium anniculum superstitem
reliquisset, Lycus Nyctei fra-

ter, intereà, dum ille in pueris esset, regnum occupavit. Ambo verò ab Eubœa in fugam acti, post Phlegyam Martis & Chryse Bœotiadis filium interfectum, in Syria sedem collocarunt: atque ob suam, quæ cum Pentheo necessitudo intercesserat, in civitatem cooptati fuere. Declaratus igitur Lycus à Thebanis belli imperator, regno præficitur: qui, cum jam annos viginti imperasset, à Zetho & Amphione obtruncatus, diem obiit. Hujusce necis hanc fuisse causam produnt. Antiope Nyctei filia fuit: hanc Jupiter inivit: eaque, quod gravida esset, patre comminante, in Sicyonem ad Epopeum ex fuga sese recepit: atque huic nubit. Nycteus interim mœrore confectus, cum antea Lyco, ut in Epopeum Antiopénque animadverteret, imperasset, sibi ipsi mortem consciscit. Is autem, comparatâ magnâ militum multitudine, Sicyonem capit, & Epopeum interimit. Atque Antiopen captivam abducit, quæ, cum abduceretur, ad Eleutheras Bœotix

λεῖο Λύκος, ἔως ἔτι
 ὡς παῖς, ἀδελφὸς ὢν Νυκ-
 τῆος. ἀμφότεροι δὲ ἀπὸ
 Εὐβοίας φεύγοντες, ἐπὶ
 Φλεγῶν ἀπὸκτείναν τὸν
 Ἀρεῖ, καὶ Χρύσης τῆς
 Βοιωτίδος. Συρίαν κατῴ-
 κων καὶ διὰ τὴν πρὸς Πει-
 ρῆα οἰκισίαν, ἐμερόνε-
 σαν πολῖται. αἰρεθεὶς οὖν
 Λύκος πολέμῳ ὑπὸ
 Θεβαίων, ἐπιπύματο τῇ δυ-
 νασίᾳ, καὶ βασιλεύσας ἔτη
 εἴκοσι φονδεδίς ὑπὸ Ζή-
 δου καὶ Ἀμφίων, ἀνέσχετο
 δι' αἰτίαν τὴνδε. Ἀντιόπη
 θυγατρὶς ὡς Νυκτίως ταύ-
 τη Ζεὺς σωῆλθε: ἡ δὲ,
 αἶς ἔγκυον ἔχοντο, πρὸς
 πατρός ἀπειλουμένης, εἰς
 Σικυῶνα ἀποδιδράσκει πρὸς
 Ἐπωπίαν καὶ τὴν γαμήν-
 ται. Νυκτεὺς δὲ ἀθυμώ-
 σας, ἑαυτὸν φονδεῖ, διδὼς
 ἐν πολλῷ Λύκῳ πρὸς Ἐπω-
 πίως, καὶ πρὸς Ἀντιόπης
 λαβεῖν δίκας. ὁ δὲ, στρα-
 τωσάμενος Σικυῶνα χει-
 ρεῖται. καὶ τὸν μὲν Ἐπω-
 πία κτείνει, τὴν δὲ Ἀν-
 τιόπην ἡγάσθη αἰχμάλω-
 τον. ἡ δὲ, ἀγμένη δύο
 ἡμερῶν παῖδας ἐν Ἐλευθεραῖς

τῆς Βοιωτίας· ὃς ἐκκαίμενος
 εὐρὺν βυκάλῳ ἀναγέρει.
 καὶ τὸν μὲν καλεῖ Ζῆθον,
 τὸν δὲ Ἀμφίονα. Ζῆθος μὲν
 οὐδ' ἐπιμαλῆτο βυφορέων·
 Ἀμφίων δὲ κισσαρῶδιον ἤ-
 σκει, δύντ' αὐτῷ λύραν
 Ἑρμόδ'. Ἀνιόπῳ δὲ ἡμί-
 ζετο Λύκος καθεύδων, καὶ ὃ
 τέτυ γυνὴ Δίρην λαδοῦσα
 δὲ πρὶ τ' ἑσπερίων αὐτομάτων
 λυθύντων, ἦκεν ὅττι τὴν ἑρ-
 παίδων ἑταυλιν, δεχθῶναι
 αὐτῶν δόλπον. οἱ δ',
 ἀγνοοῦσά μιν τὴν μητή-
 ρα, τὴν μὲν Λύκον κτείνουσι· τὴν
 δὲ Δίρην [Φριξί] θήσαν-
 τες ἐκ ταύρου θανῶσαν ῥί-
 πῳ εἰς κρήνην, τὴν αὖτ'
 ἐκείνης καλεμένην Δίρην.
 παραλαβόντες δὲ τὴν θύα-
 σιν, τὴν μὲν πόλιν ἐτείχε-
 σαν, ἐπακολυθυσάντων τῇ
 Ἀμφίον' ἑταυρῇ λείδων·
 Λαίον δὲ ἐξέβαλον. ὃ δὲ,
 ἐν Πελοποννήσῳ διατελὼν,
 ὀπξενῶται Πέλοπι· καὶ τέτυ
 παῖδα Χρύσιππον, ἀματο-
 δραμίην διδάσκων, ἐραδίς
 ἀναρπάξεν.

§. 5. Γαμήϊ δὲ Ζῆθος
 μὲν Θήβῳ, καὶ αὖτ' ἦτο ἡ
 πόλις Θήβαι. Ἀμφίων δὲ

geminos parit, quos expositos
 bubulcus invenit, ac edu-
 cat. Horúmque alteri, Zetho,
 alteri autem Amphioni, indi-
 dit nomen. Zethus rei pecua-
 riæ studio sese dedit; Am-
 phion verò, quòd à Mercurio
 lyrà donatus esset, citha-
 rœdicam exercuit. Lycus in-
 terea Antiopen in vinculis, &
 ejusce conjux Dirce torque-
 bat. Clam verò, tandem ali-
 quando vinculis ultrò solutis,
 ad filiorum domicilium, ut ab
 eis exciperetur, contendit.
 Qui, matre agnitâ, Lycum
 occidunt, ac Dircen crinibus
 religatam è tauro necant, &
 in fontem, qui ab ea Dirce
 postea nominatus est, conjiciunt.
 Recuperato deinde imperio,
 urbem, subsecutis Amphionis
 lyram lapidibus, muro cinxerunt,
 Laiúmque fugarunt. Quem, cùm
 in Peloponneso ageret, Pelops
 hospitio excipit: & hujusce
 filium Chrysippum curulis ar-
 tis exercendæ rationem edo-
 cens, ejúsque amore succensus,
 rapit.

§. 6. Zethus porro Theben
 ducit, de qua Thebis urbi fa-
 ctum est nomen. Amphion

verò Nioben Tantali filiam sibi conjugavit. De qua filios mares septem procreavit, Sipyllum, Minytum, Ismenum, Damafichthonem, Agenorem, Phædimum, ac Tantalum: fœminas autem totidem, * Ethodæam, sive, ut alij volunt, Theram, Cleodoxam, Astyochen, Phthiam, Pelopiam, Astycrateam, Ogygiam. At Hesiodus decem filios, totidémque filias genuisse ait. Sed Herodorus duos quidem mares, tres autem fœminas. Immo verò Homerus, sex filios, & sex item fœminas illum ex ea sustulisse refert. Quare Niobe tot filiis aucta, Latonâ se fœcundiozem esse jactavit. Latona verò id ægerimè ferens, Dianâque ac Apollinem in ipsos irritavit. Mox autem Diana Niobes filias sagittis domi confecit: at mares ad unum omnes in Cithærone venantes Apollo interfecit. * Amphion tamen è maribus, & è fœminis Chloris natu maxima, quæ Neleo nupsit, asservati sunt. Verùm Telefillæ testimonio, Amycla & Melibœa intactæ remanserunt: & ab iisdē Zethus etiam

Νιόβῳ τὴν Ταντάλῳ. ἢ
 γυνᾷ παῖδας μὲν ἑπτὰ Σί-
 πυλον, Μίνυτον, Ἰσμη-
 νον, Δαμασίχθονα, Ἀγλώ-
 ρα, Φαίδιμον, Τάντα-
 λον. θυγατέρας δὲ τὰς ἑ-
 σάς * Ἐθοδαίαν, ἢ ὡς τι-
 νες, Θήραν, Κλεοδόξαν,
 Ἀσυχόλῳ, Φθίαν, Πελο-
 πίαν, Ἀστυκράτειαν, Ὠγυ-
 γίαν. Ἡσίοδος δὲ, δέκα μὲν
 υἱοὺς, δέκα δὲ θυγατέρας.
 Ἡρόδοτος δὲ, δύο μὲν ἄρ-
 ρήνας, τρεῖς δὲ θηλείας.
 Ὅμηρος δὲ, ἕξ μὲν υἱοὺς,
 ἕξ δὲ θυγατέρας φησὶ γένε-
 σθαι. εὐτεκεῖ δὲ ἕσα Νιό-
 βῃ, τὴν Ἀθηῶς εὐτεκνωτέ-
 ραν εἶπεν ὑπαρῆχειν. Αὐτὴ δὲ
 ἀγανακτήσασα, τὴν τε Ἀρ-
 τεμνὴν καὶ τὴν Ἀπόλλωνα κατ'
 αὐτῆς παρῆξε. καὶ τὰς μὲν
 θηλείας ὅτι τὴν οἰκίαν κατεπό-
 ξασεν Ἀρρήμους· τὺς δὲ ἄρ-
 ρήνας κοινῇ πάντας ἐν Κιθαι-
 ρῶνι Ἀπόλλων κυνηγετοῦ-
 ντας ἀπέκλεινεν. ἐσάδῃ δὲ τῆς
 μὲν ἀρρήνων * Ἀμφίων· τῆς δὲ
 θηλειῶν Χλωῆς ἢ Περσεύ-
 τας, ἢ Νηλεὺς σωώκησεν.
 καὶ δὲ Τελέσπιδας ἐσάδῃσαν
 Ἀμύκλα καὶ Μελίβοια * ἐπο-
 ξάδῃ δὲ ὑπ' αὐτῶν καὶ Ζήνους

ἡ Ἀμφίων. αὐτῇ [δὲ] Νιό-
βη Θήβας ἀπολιπόσα, πρὸς
τὸν πατέρα Τάνταλον ἦκεν
εἰς Σίπυλον· καὶ καὶ Διὶ
ἐυχαμένη, πλὴν μορφῇ εἰς
λίδον μετέβαλεν. καὶ χεῖ-
ται δάκρυα νύκτωρ ἡ μέ-
ριον τῷ λίδου.

§. 7. Κατὰ δὲ πλὴν Ἀμφί-
ωνος τελευτῶν, Λαίῳ βασι-
λείαν παρέλαβε, ἡ γῆ-
μας θυγατέρα Μενόικίως
ἡ ἐνιοί μὲν Ἰοχάστῳ, ἐνιοί
δὲ Ἐπικάστῳ, λέγουσι. χε-
σαντος τῷ θεῷ μὴ γυνῶν· ἡ
γυνὴ δὲντα γὰρ πατροκτόνον
ἔσσεσθαι. ὁ δὲ οἰνωθεὶς σω-
ῆναι τῇ γυναικί. ἡ τὸ γυ-
νηδὲν, ἐκδητῆται δίδωσι νο-
μῶν, πρὸς αὐτὴν διατρήσας τὰ
σφύρα. ἀλλ' ἔτι μὲν ἐξέδη-
κεν εἰς Κιθαιρῶνα. Πολύβη
δὲ βυκόλοι τῷ Κορινθίων
βασιλέως τὸ βρέφος εὐρέν-
τες, πρὸς πλὴν αὐτῇ γυναικί
Περίβοιαν ὡς γυναικί. ἡ δὲ,
ἀνελθὼσα ὑποβάλλεται καὶ
θεραπεύσασα τὰ σφύρα,
Οἰδίπῳ χελεῖ, τῷ τοῦ θε-
μῆναι τὸ ὄνομα διὰ τὸ τῶν
πόδας ἀνοιδῆσαι. τελευθεῖ
δὲ ὁ παῖς, καὶ διαφύων
τῷ ἡλικίαν ὅν ῥά μιν, διὰ

& Amphion sagittis confixi
occubuerunt. Ipsa verò Nio-
be, Thebis relictis, in Sipylum
ad Tantalum patrem perve-
nit: ibique Iovem precata, in
saxum commutata fuit, ac la-
crymas noctes atque dies ef-
fundit suo de lapide.

§. 7. Post, ubi Amphion vi-
tâ decessit, Laius regnum ac-
cepit, duxitque Menœcei fi-
liam, quam nonnulli Ioca-
stam, quidam verò Epicastam
nominant. Qui, oraculo mo-
nitus est, ne filios gigneret,
quod ex eo qui nasceretur,
parricida futurus esset. Is au-
tem per ebrietatem cum uxo-
re concubuit: ex ea natum in-
fantem, pastori, trajectis fer-
reâ fibulâ calcaneis, dedit ex-
ponendum. At hic quidem
puerum in Cithærone monte
exposuit. Polybi verò Co-
rinthiorum Regis bubulci re-
pertum infantem ad Peri-
boeam illius uxorem contule-
runt: quæ sumptum puerum
velut proprium sibi supponit,
& curatis pedibus, Oedipum
nominat, idque ei de pedum
tumore nomen imponit. A-
dultus interea puer, ac robore
suis æqualibus antecellens, ob-
invidiam

invidiam contumeliosissimè supposititius ac spurcius appellatur. Qui, cùm de Peribœa id quæreretur, scire minimè potuit. Profectus autem Delphos, de parentibus suis Deum sciscitatur, cui tum Apollo, ne in patriam rediret, oraculo edicit; quippe qui suo patri cædem esset illaturus, & cum matre rem habiturus. Hic, ubi id accepit, ac reputans ex iis qui dicti fuerant, se procreatum esse, Corinthum redire supersedit: & dum curru per Phocidem vehitur, angustâ quadam viâ, Laïo ac Polyphontæ, (hic erat Laïj præco) curru euntibus occurrit: cui cùm Polyphontes, ut de via cederet, imperasset, nec ille dicto audiens esset, quin potius cunctaretur, equorum jugalium alterum præco interfecit, iracundiâ percitus OEdipus, & Polyphontem & Laïum simul obtruncavit; inde Thebas pervenit.

§. 8. Laïum itaque Platæensium rex Damasistratus sepeliendum curavit. Regnum verò Creon Menœcei filius invasit, quo regnante non me-

ρδόνον ἀντιδίζεσθαι ἱππο-
κλητος. ὁ δὲ πωδαρόμα-
νον· ἀπὸ τῆς Περειβοίας,
μαδῆν ἐκ ἡδωάτο. ἀφ' ἡ-
μέρων· δὲ εἰς Δελφοίς,
ἀπὸ τῆς ἰδίων ἐπωδαν-
το γονέων. ὁ δὲ Ζεὺς εἶ-
πεν αὐτῷ εἰς τὴν πατρί-
δα μὴ πορεύεσθαι· τὸν μὲν
γὰρ πατρίδα φονάσσειν, τῇ
δὲ μητρὶ μωγήσειν. σὺ-
το ἀκούσας, καὶ νομίζων
ἐξ ὧν ἔλεγε γελυνῆσαι.
Κόεινδον μὲν ἀπίλιπν.
ἐφ' ἁματ· δὲ διὰ τῆς
Φωκίδος φερέμεν, σω-
πυγῶν κατὰ πνα σινῶ
ὁδὸν ἐφ' ἁματ· ὁρυμ-
νφ Λαίφ καὶ Πολυφόντι·
κέρυξ δὲ ἔτ· λῶ Λαίφ
καὶ κελῶσαντος ἐκχωρεῖν,
καὶ δι' ἀπίθιαν καὶ ἀπ-
κολῶ κλίναντ· τῆς ἱπ-
πων τὸν ἔπειον, ἀθανακ-
τήσας Οἰδίπῳ καὶ Πολυ-
φόντι καὶ Λαίῳ ἀπικ-
τεν· καὶ παρεχόρετο εἰς
Θήβας.

§. η. Λαίον μὲν οὐκ ἀπὸ τοῦ
Βασιλεὺς Πλαταιῶν Δα-
μασίστρατος. ὁ δὲ βασιλεὺς
Κρέων Μενόικίῳ παραλαμ-
βάν. τὴν τε βασιλείαν.

μικρά συμφορὰ κατ' ἑξῆς Θή-
 βας. ἔπειτα γὰρ Ἡ' ἔα Σφί-
 γα, ἣ μητρὸς μὲν Ἐχιδ-
 νης ὡς πατρὸς δὲ, Τυ-
 φῶντος. εἶχε δὲ πρόσω-
 πον μὲν γυναικὸς, σῆδος
 δὲ καὶ βάσιν καὶ οὐρὰν
 λέοντος, καὶ πτέρυγας ὄρ-
 νιδος. μακροῦσα δὲ αἰνίγ-
 ματα παρὰ Μουσῶν, ὅπῃ
 τὸ Φίχθον ὄρε' ἐκαδέζε-
 το καὶ τοῦτο προὔτεινε
 Θηβαίοις. ὡς δὲ τὸ αἰ-
 νίγμα τί ὄει, τὸ μὲν
 ἔχον φωνὴν, περὶ αἶψαν,
 καὶ δίπουν, καὶ τρίπουν
 γίνεται. χρησμοῦ δὲ Θη-
 βαίοις ὑπαίχοντος πνι-
 καῶτα ἀπαλλαγῆσθαι τῆς
 Σφίγγος, ἥντινα αὖτὸ αἰ-
 νίγμα λύσασσι. καὶ σω-
 γόντες εἰς αὐτὸ πολλάκις,
 ἐζήτην τί τὸ λεγόμενον
 ὄει. ἐπ' αὖτὸ δὲ μὴ εὖ-
 εστον, ἀπ' αἰσας ἔνα, κα-
 τὰ τὸν νόμον. πολλάκις δὲ
 ἀπολλυμένων, καὶ τὸ π-
 λυτῶν Αἴμοντος τὸν Κρέον-
 τος, κηρύσσει Κρέων, τῷ
 τὸ αἰνίγμα λύσοντι, καὶ
 πῶς βασιλείαν, καὶ πῶς
 λατρεῖν δώσειν γυναικα. Οἱ-
 δ' οἱ δὲ ἀκούσας, ἔλυσαν,

diocris clades Thebas occu-
 pavit. Siquidem Juno Sphin-
 gem, ex Echidna & Typho-
 ne parentibus ortam imminisit.
 Hæc muliebri facie, pectore,
 pedibúsque, ac caudâ leonis,
 & avis pennis prædita fuit.
 Quæ cum à Musis ænigmata
 didicisset, in Phiceo monte
 confedit: de quibus id unum
 Thebanis proponere solebat,
 quod est ejusmodi. Quodnam
 esset id animal, quod unam
 habet vocem, & quadrupes,
 bipes, ac demùm tripes effi-
 citur. Ad hæc Thebanis ora-
 culo renunciatum fuerat, jam
 tum Sphingis incommodo ac
 detrimento liberos fore, quan-
 documquæ id ænigma solve-
 rint: quin etiam in unum sæ-
 pe coeuntes, universos quid
 illud esset, rogabat: quod cum
 minimè reperirent, abreptum
 ex omnibus, unum devora-
 bat: Eaque de causa plerique
 subinde peribant, ac postre-
 mō ad eum modum Æmone
 Creontis filio perempto,
 Creon ænigma hujusmodi
 soluturo, & regnum, & Laij
 uxorem se traditurum præco-
 nis voce renunciari jubet.
 Quod ubi ad OEdipi aures

pervenit, ipse ita solvit: quod a Sphinge proponitur ænigma, hominem esse ait: nascitur enim quadrupes infans, qui quatuor gradiatur membris: grandior autem effectus, homo bipes esse incipit: senescens verò, ac demùm, tertio assumpto pede, id est, scipione, tripes dici potest. Ipsa igitur Sphinx ex arce sese præcipitem dedit. OEdipus inde regnum accepit, ac matrem ignorans duxit uxorem, de qua etiam Polynicem & Eteoclem mares, fœmineique sexus Ismenen & Antigonen procreavit. Sunt autem, qui tradant hosce filios editos esse ex EUrygenea Hyperphantis filia.

§. 9. Deinde, ubi quæ antea latuerant, in lucem tandem prodire, Iocasta quidem laqueo sibi collum fregit: OEdipus autem oculis orbatus, Thebis pellitur, ac filios execratur, quod ab urbe parentem ejici spectantes, eum ab injuria non defenderent. Profugit igitur cum Antigone in Colonum Atticæ terræ, populique locum, ubi Eumenidum lucus visebatur, in eo

εἰπὼν, τὸ αἰνίγμα τὸ ὑπὸ
τῆ Σφίγγος λεγόμενον, ἀν-
δρωπὸν εἶναι. ἤνυσται γὰρ τε-
τραπόδιον βρέθῃ τοῖς τέτταρ-
σιν ὀκέμενον καὶ τοῖς πε-
λείεμενον διὰ τὸ ἀνδρῶπιον,
δίποδιον γινώσκοντα διὰ τὸ τρίποδιον
συναλαμβάνειν βάσιν τὸ
βάκτρον. ἡ μὲν οὖν Σφίγξ
ὑπὸ τῆ ἀκροπόλεως ἐαυτὴν
ἐπρίψεν· Οἰδίπους δὲ ἔβασι-
λείαν παρέλαβε, καὶ τὴν μητέρα
ἐγημέριον ἀγνοῶν· καὶ παῖδας
ἐτίκτωσεν ἐξ αὐτῆς Πολυ-
νείκη καὶ Ετεοκλέα. θυγα-
τέρας δὲ Ἰσμήνην καὶ Αν-
τιγόνην. εἰσὶ δὲ οἱ ἡνιθεῖν
ταῖς τέκναις [ταῦτα] φα-
σὶν ἐξ Εὐρυγενείας τῆς Τύρ-
φαντος.

§. 3. Φανόντων δὲ ὕστε-
ρον ἔφη λαοθάροντων, Ιο-
κάστη μὲν ἐξ ἀλγένης ἐαυτὴν
ἀνέτηκεν. Οἰδίπους δὲ παρὰ
τοὺς πυλώνας ἐκ Θηβῶν
ἤλαύνετο, ἀπὸ τοῖς παι-
σὶ δέμεθαι, οἱ τῆς πό-
λεως αὐτὸν ἐκβαλλόμενον
διωροῦντες, ἐκ ἐπιμύων.
Ἐξαγόμεθαι δὲ σὺν Αν-
τιγόνη, τῆς Ἀθηκῆς εἰς
Κολωνόν, ἔνθα τὸ ἔφη
Εὐμενίδων ὄσι τέρμεθαι, κα-

δίξει ἰαίπης προσδεχθείς
ὑπὸ Θησέως· ἢ μὲτ' ἐπο-
λῷ χρόνον ἀπιδανεν.

supplex confedit. Inde fuit à
Thaseo susceptus : neque ita
multò post è vita migravit.

Κ Ε Φ. ε.

C A P. VI.

Ε Τεοκλῆς δὲ καὶ Πο-
λυεΐκης περὶ τῆς βα-
σιλείας σιωπῶντες πρὸς
θεοὺς, καὶ αὐτοῖς δοκῶν-
των ἔπειθ' ἐπ' αὐτὸν
ἄρχειν. πνὲς μὲν ἔν λεγοῖσι
πρῶτον Ἀξαρῖο Πολυεΐ-
κοις παραδόναι μὴ ἐπ' αὐ-
τὸν τὴν βασιλείαν Επεικλῆϊ.
πνὲς δὲ πρῶτον Επεικλῆοις
Ἀξαρῖο μὴ βέβαιον πα-
ραδόναι τὴν βασιλείαν. φυ-
γαδέναι ἔν Πολυεΐκης
ἐκ Θηβῶν, ἦσαν εἰς Ἀργεῖς,
τόν τε ὄρμον, ἢ τὴν πύλιν
ἔχον· ἐκαστὸς δὲ Ἀργεῖς
Ἀδραστος ὁ Ταλάε'· ἢ τοῖς
τούτου βασιλείοις εὐκτώς
προσελάξει· ἢ σιωπῶν
μάχῃ Τυδεΐ τοῦ Οἰνέως
φάρων Καλυδῶνα· ἢ μο-
μένης δὲ ἐξείφνης βοῆς,
ἐπ' αὐτοῖς Ἀδραστος διέλ-
σιν αὐτοῖς· καὶ μάλιστα π-
ρὸ ὑπομνηδὲς λεγόντι
αὐτῶν, χρόνον καὶ λείοντι
συζεῖσθαι τὰς θυγατέρας,
ἀμφοτέρω εἰλεονυμφίω.

Ε Teocles autem & Poly-
nices de regno inter se
gerendo paciscuntur : placuit
ut annum imperium per vi-
ces administrarent. Sunt qui
Polynicem prius regnare cœ-
pisse aiunt, deinde post an-
num Eteocli regnum reddi-
disse. Nonnulli verò Eteoclem
prius imperare cœpisse, nec
regnum fratri tradere voluisse
aiunt. Polynices itaque The-
bis fugatus, secum monile ac
peplum exportans, Argos adi-
vit : quo tempore Adrastus
Talai filius Argis regnabat :
ad cujus regiam per noctem
accedit : ubi cum Tydeo OE-
nei filio, qui tum quoque Ca-
lydone Argos confugerat,
manum ad pugnandum con-
ferit, & excitato inter eos cla-
more, Adrastus repenti appa-
ruit, eorumque pugnam dire-
mit. Tum vaticinium, quo
fuerat olim monitus, ut &
Apro & Leoni filias in con-
jugium daret, memor, utrum-
que illis sponfos designavit.

Illi etenim in clypeis alter apri, leonis alter faciem depictam gestabant. Deipylen itaque Tydeus, Argiam Polynices, uxorem capit. Adrastus item utrumque in patriam suam reducturum sese pollicetur. Igitur, comparato exercitu, contra Thebas prius eundum esse statuit: Quare præstantissimum quemque ad se coire imperavit.

§. 2. Amphiarus autem Oiclis filius vaticinandi peritissimus, quod omnes in eo bello, præter unum Adrastum, perituros esse perspiciebat, hanc Thebanam expeditionem detrectabat: quinetiam reliquos dehortabatur. Dum verò Polynices ad Iphin Alektoris filium contendit, ab eoq; precibus exposcit, ut, quâ posset ratione Amphiarum ad militiam capeffendam cogere demonstraret, huic ille, si monile, inquit, Eriphyle, consequatur. Amphiarus ergo, ne quid à Polynice muneris capiat, Eriphylæ uxori prohibuit. Verùm Polynices eam monili suo donatam rogat ut virum suum ad rem bellicam gerendam inducat: id enim in

είχον γὰρ ἐπὶ ὄψι ἀσπίδων,
ὁ μὲν πάρεσσι θετομύων.
ὁ δὲ, λέοντι. γαμέει δὲ
Δηϊπύλῳ μὲν Τυδείῃ.
Αργείῳ δὲ Πολυνείκῃς.
καὶ αὐτοῖς Ἀδρασθ' ἀμ-
φοτέρω εἰς τὰς πατρίδας
ἐπέχετο κατὰξιν. καὶ ἀφ' ὅ-
του ὅτι Θήβας ἔπειθε σπα-
τάδεσθαι καὶ τὸς ἀρίστους σω-
ήθροισιν.

§. β. Ἀμφιάρεθ' δὲ ὁ
Οἰκλείου μάλιστα ὢν, καὶ
θεοειδὲς, ὅπ' αὖ πάντας
τοῖς σπατάσμενοις χα-
εῖς Ἀδράστου τελευτῆσαι,
αὐτὸς τε ὤκει σπατεύε-
σθαι καὶ τοῖς λοιποῖς ἀ-
πίστη. Πολυνείκῃς δὲ ἀ-
φ' ἑκείνου πρὸς Ἴφιν τὸν
Ἀλέκτορος, ἡξίου μα-
θεῖν πῶς αὖ Ἀμφιάρεθ'
ἀναγκαδίην σπατεύεσθαι,
ὁ δὲ εἶπεν, εἰ λάβοι
τὸν ὄρμον Εὐφύλη. Ἀμ-
φιάρεθ' μὲν οὖν ἀπ' ἱ-
ππὸς Εὐφύλης πρὸς Πολυ-
νείκῃς δῶκε λαμβάνειν.
Πολυνείκῃς δὲ δὸς αὐ-
τῇ τὸν ὄρμον, ἡξίου
τὸν Ἀμφιάρεθον πῶσαι σπα-
τεύειν. καὶ γὰρ ὅτι τὰς

της. ἡγομένης γὰρ αὐτῆς
 πρὸς Ἀδρασον, διαλυ-
 σάμευθ', ὅμοσι περὶ αὐτῶν
 Ἀδραςθ' διαφέρηται, δια-
 κείνην Εἰφύλῳ συλχα-
 ρῆσαι. ὅτι οὐδ' ἐπὶ Θήβας
 ἔδει στρατεύειν, Ἀδρά-
 σου μὲν Ὀδρακελουῶνθ',
 Ἀμφιαρεῶς δὲ ὑποτρέπον-
 τθ', Εἰφύλῃ τὸν ὄρ-
 μων λαβοῦσα, ἐπιστὲν τὸν
 Ἀδρασον στρατεύειν. Ἀμ-
 φιαρεῶς δὲ αὐτῷ γὰρ ἐ-
 χων στρατεύεσθαι, τοῖς παι-
 σὶν ἐντολὰς ἔδωκε πλειω-
 δῆσι, πῶς τε μνῆτρα κλεί-
 νειν, καὶ ἐπὶ Θήβας στρα-
 τεύειν.

§. γ. Ἀδραςθ' δὲ συν-
 αδροῖσιν αὐτῶν ἡγεμόσιν ἐπὶ αὐ-
 τοῖς πολεμῆσθαι ἔπεισεν Θήβας.
 οἱ δὲ ἡγεμόνες ἦσαν οἱδε,
 Ἀδρασος Τάλαος, Ἀμφια-
 ρεῶς Οἰκλέους, Καπανεύς
 Ἰσπινόος, Ἰππομέδων Λει-
 στομάχου· οἱ δὲ λέγονται Τα-
 λαῖ. ὅσοι μὲν ἐξ Ἀργείων.
 Πολυνείκης Οἰδίποδος, ἐκ
 Θηβῶν· Τυδεὺς Οἰνέως,
 Αἰτωλός· Παρθενόπαιθ'

ipsius erat manu; nam cum
 Adrastum convenisset Am-
 phiaraus, ut, quæ cum eo jam-
 dudum de regno erat, dissen-
 sionem solveret: soluto collo-
 quio, quicquid inter eos
 litis ac discordiæ foret, ad Eri-
 phyles iudicium se relaturum
 jurejurando confirmavit. Quo-
 igitur tempore contra Thebas
 belli ratio inibatur, Adrastus
 ad id capeffendum cohortaba-
 tur, contra verò Amphiarus
 dissuadebat: quocirca Eri-
 phyle torque aureo donata,
 ad belligerandum movit A-
 drastum. Tum Amphiarus
 eam subire militiam coactus,
 filiis imperat, ut simul ac per-
 ætatem liceret, matrem occi-
 derent, & bello Thebas ma-
 ximè infestarent.

§. 3. Porro Adrastus colle-
 ctum cum ducibus septem in
 Thebas exercitum ducere
 maturat: Hujusce belli duces
 hi fuerunt, Adrastus Talai,
 Amphiarus Oiclis, Capa-
 neus Hipponoi, Hippomedon
 Aristomachi, sive, ut aliis
 placet, Talai. Hi Argivi fue-
 runt. Polynices Oedipodis
 Thebanus, Tydeus Oenei fi-
 lius, Aitolus, Parthenopæus

Melanionis, Arcas. Sunt qui Tydeum & Polynicem inter hosce minimè connumerent, sed Eteoclum, Iphium, & Mecisteum recensent.

§. 4. Profecti verò in Nemeam, cui Lycurgus Rex præerat, aquam deposcunt, & his ad fontem viæ dux fuit Hypsipyle Lemnia, relicto infante parvulo Ophelte nomine, Eurydices ac Lycurgi filio, cujus etiam nutrix erat: (nam cùm Lemniæ mulieres ab ea Thoantem patrem servatum fuisse comperissent, illum obtruncarunt: at Hypsipylen vendiderunt. Quocirca vitæ tuendæ gratiâ apud Lycurgum serviebat.) Ea interea dum demonstrat iter ad fontem, relictus puer à dracone occiditur: draconem verò Adrastii apparitores interimunt, ac puerum sepeliunt. Tum Amphiaræus, id, inquit, prodigium futura prænuntiat. Sed & hunc puerum Archemorum vocarunt, & in ejus etiam honorem Nemeæ certamen instituerunt. In quo Adrastus equo vicit, cursu verò Eteoclus, cæstibus Tydæus, cursu & disco Amphiaræus,

Μελανίωνος, Ἀρκάδης· πνέουσι Τυδεία μὲν καὶ Πολυνοϊκίῳ καὶ καταβήμευσιν. συναγαγόμενοι δὲ τοῖς ἐπὶ τῷ Εἰσέοκλῳ, Ἰφίῳ, καὶ Μηκιστίῳ.

§. 5. Παρεχθόμενοι δὲ εἰς Νεμέαν, ἥς ἐβασίλει Λυκούργος, ἐζήτην ὕδωρ. καὶ αὐτοῖς ἠγάγατο τὸ ἐπὶ κρήνῳ ὁδὸν, τὴν ὑπὸ τῇ Λημνίᾳ, ἥτις ἐνήπιον παῖδα ὄντα Ὀφελτίῳ ἀπολεπῆσα, ὃν ἐτρεφεν, Εὐρυδίκης ὄντα καὶ Λυκούργου. (αἰσθόμενοι γὰρ αἱ Λημνίαι ὕστερον Θόαντα σιωπηρόν, ἐκένον μὲν ἐκείνῳ καὶ τὴν ὑπὸ τῇ Λημνίᾳ ἀπὸ τῆς πώλησιν. διὸ τρεφόμενος ἐλάτρευε παρὰ Λυκούργῳ.) δεικνύσης δὲ καὶ κρήνῳ, ὃ παῖς ἀπολεπθεὶς, ὑπὸ δράκοντος ἐφαρδύρεται. καὶ μὲν οὐδὲ δράκοντα ἐπὶ φανέντες οἱ μὲν Ἀδραστεὺς, κτείνουσιν, καὶ τὸν παῖδα δάπτουσιν. Ἀμφιάρεος δὲ εἶπεν ἐκείνοισι τὸ σημεῖον ἔμπετον τὰ μέλλοντα περιμαρτυρεῖσθαι. καὶ τὸν παῖδα Ἀρχίμορον ἐκάλεσαν· οἱ δὲ εἰσάγοντες ἐπὶ αὐτῷ καὶ τὸν Νεμίων ἀγῶνα. καὶ ἵππῳ μὲν ἐνίκησεν Ἀδραστεὺς· σάβηον δὲ Εἰσέοκλος· πόδῳ μὲν Τυδείης· ἄρῳ δὲ καὶ δίσκῳ, Ἀμφιάρεος.

ἄκοντῶν, Λαίοδκος πάλῃ, Πολυωείκης τοῦ Παρθενοπαΐου.

§. 4. Ὡς δὲ ἦλθον εἰς τὸν Κιδαρεῖνα, πῆμποισι Τυδεία περιεσώτη Επειχλῆ πῶ βασιλείαν παρὰ χωρὶν Πολυωείκη καὶ σωμείδου. μὲν περὶ τὸν δὲ Επειχλέου, διαπίσαν ὅτι Θεβαίων Τυδεὺς ποιεῖται, καὶ ἕνα περὶ ἀλέμεν, πάντων περὶ γένος. οἱ δὲ πυντικόντα ἀδρας ὁπλίσαντες ἀπὸντ, ἐνὶ δρόμῳ αὐτὸν πάντα δὲ αὐτοὺς χωρὶς Μαίοντα ἀπὸ κλίνης. καὶ πῆμα ἐν τῷ φρεσὶ τὸν ἦλθον.

§. 5. Ἀργεῖων δὲ καὶ ἀπιδόντες, περὶ τὴν τοῖς τείχεσι. καὶ πύλων ἐπὶ αὐτῶν, Ἀδρας μὲν ὅτι τὰς Ομολῶιδας πόλεις ἐστὶν. Καπανεὺς δὲ περὶ τὰς Ωγυγίας. Ἀμφιάρεα δὲ περὶ τὰς Περίτιδας. Ἱππομέδων δὲ περὶ τὰς Οἰκίδας. Πολυωείκης δὲ περὶ τὰς Τῦψας. Παρθενοπαΐου, περὶ τὰς Ηλέκτραις. Τυδεὺς δὲ περὶ τὰς Κρήνιδας. καὶ πῆμα δὲ καὶ

jaculo Laodocus, iuncta Polynices, arcu Parthenopæus.

§. 5. Igitur ubi ad Cithæronem pervenere, Tydeum Eteocli oratorem, ut ex constituto regnum Polynici restituat, prædicturum destinant. At Eteocles cum Adraſti & commilitonum mandata nihil facere videretur, Tydeus de Thebanis periculum facturum, singillatim omnibus provocatis victor evasit. Illi verò armatos viros quinquaginta in redeuntem Tydeum in insidiis collocarunt, eosque omnes, præter unum Mæonem trucidavit, & postea ad exercitum repedavit.

§. 6. Deinde ad Thebas castris cingendis Argivi se dediderunt, atque ad urbis muros armati proximè constiterunt. Septem portas Thebarum fuisse memorant. Adraſtus quidem ad Homoloidem portam tetendit: Capaneus verò ad Ogygiam: Amphiaræus ad Proetidem: Hippomedon ad Oncaidem: Polynices ad Hypsistam: Parthenopæus ad Electram: demum juxta portam Crenidem tentoria fixerunt. Sed ipse interea Eteocles Thebanos

Thebanos suos armis instruit, constitutisque ductoribus, suas cuique copias regendas committit. Ad hæc, qui posset hostes superare, vaticinantium consilio conquirit.

§. 7. Erat per ea tempora Thebis Tiresias vates, Everis & Chariclonis Nymphæ filius, ab Udæi unius Spartorum Satorumve genere oriundus, oculis captus; deque hujus cæcitate, ac vaticinandi peritia varia est historia. Namque alij deorum irâ, qui mortalibus, quæ latere voluissent, detegeret, excaecatum fuisse aiunt. Pherecydes autem à Pallade luminibus orbatum refert. Siquidem cum Chariclo Minervæ charissima esset, illum nudam per omnia deam vidisse contigit: eamque manibus suis erutis oculis, cæcum fecisse: at Chariclo Palladē, ut filio suo oculos restitueret, orasse. Quod cum Dea efficere non posset, expurgatis illius aurium meatibus, omnem omnium avium garritum intelligētem fecisse, eundemque cyaneo scēptro condonasse: quod gestans, æquē atque oculatus tutò in-

Επεκλή; Θεαίους, ὃ καὶ τὰς αὐτὰς ἡγήμονας, ἴσους [ἴσους] ἔταξε· καὶ πῶς αὖτε εὐχόμενοι τῷ πελειῶν ἐμαντεύετο.

§. ζ. Ἦν δὲ παρὰ Θεαίους μάλιστα Τειρεσίας Εὐήρης καὶ Χαρικλούς νόμους, ἀπὸ γένους Οὐρανίου τῷ Σπαρτῷ, ἡρώδῃ τυφλῶς τὰ ὀράσεις. ὃ δὲ τῆς πρῶσεως καὶ τῆς μαντικῆς λέγονται λόγοι διάφοροι. ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ θεῶν ἐκ τῆς τυφλωθείας, ὅπως τοῖς ἀνθρώποις, αὐτὸν κρύπτειν ἤθελλον, ἐμίλυνε. Φερεκύδης δὲ ὑπὸ Ἀθηνᾶς αὐτὸν τυφλωθείαι. ἔσαν γὰρ τὴν Χαρικλῶ προσφιλεῖ τῇ Ἀθηνᾷ, γυμνῶ ὅτι πάντα ἰδὲν. ὃ δὲ, ταῖς χερσὶ τῆς ὀφθαλμοῖς. αὐτὴ καταλαβομένη, πρὸν ποιῆσαι. Χαρικλῆς δὲ σκομένης ὑποκαταστῆσαι πάλιν τὰς ὀράσεις, μὴ δυνάμεν τὸ τοιοῦτον ποιῆσαι, τὰς ἀκοὰς διανυδάρας, ἀπασαν ὀρνίθων φωνὴν ποιῆσαι σωφρονεῖν καὶ σπῆναι αὐτῇ δουρῆσαι κυάρεον, ὃ φέρων, ὁμοίως τοῖς βλέποντιν

ἐκάδιζεν. Ἡσίودος δὲ φη-
σιν, ὅπῃ διασάμῃ⊕ περὶ
Κυλλήνῳ ὄφεις σωουσιά-
ζοντας, καὶ τούτοις πρῶ-
σας, ἐγένετο ἐξ ἀνδρὸς
γυνή· πάλιν δὲ τὸς αὐ-
τὰς ὄφεις ὄραπρήσας σω-
ουσιάζοντας, ἐγένετο ἀνὴρ.
διότῃ Ἡῤα καὶ Ζεὺς ἀμ-
φισβητοῦντες πόπρην ταῖς
γυναικας ἢ τοῖς ἀνδρσι
ἥδεσθαι μάλλον ἐν ταῖς
σωουσίαις συμβαίνοι, τῷ-
τον ἀέκρινον. ὁ δὲ εἶπε
Διὸς γεννέα μοῖρῃ⊕ περὶ ταῖς
σωουσίαις οὐσῶν, ταῖς μὲν
ἐνέα ἀνδρας ἥδεσθαι, ταῖς
δὲ δέκα, γυναῖκας. ὅθεν
Ἡῤα μὲν αὐτὸν ἐτύφλω-
σε. Ζεὺς δὲ τῷ μαρτίκῳ
αὐτῷ ἔδωκε. τὸ ὑπὸ Τειρε-
σίῃ λεχθὲν περὶ Δία καὶ
Ἡῤαν.

Οἷον μὲν μοῖρῳ δέκα μοῖ-
ρῃν τέρεται ἀνδρῖ.

Ταῖς δὲ δέκα ἐμπύλλουσι
γυνὴν πρῶτον νόημα.

Εγένετο δὲ καὶ πολυχρό-
νι⊕. ἔτ⊕ οὖν Θεβαίοις
μαρτυρόμεν⊕, εἴπε νι-
κήσιν, ἐὰν Μενόικαις
ὁ Κρέοντ⊕ Ἀῤρη σφάλλον.

cedebat. Hesiodus autem e-
narravit, conspicatum ali-
quando Tiresiam non procul
à Cyllene coeuntes angues
baculo cecidisse, eumque de
viro in mulierem mutatum
fuisse, & rursus ita coeuntes
eosdem serpentes observasse,
& in priorem viri formam re-
diisse. Quocircà, Juno ac Ju-
piter ambigentes, mulierésne
an viri majorem in coeundo
voluptatem caperent, hunc si-
bi litis arbitrum delegerunt.
Tum ille, de novem ac decem,
quæ inter coeundum volupta-
tis partes capiuntur, novem
mares, ac mulierem decem
sentire indicavit. Proinde il-
lum Juno luminis usu priva-
vavit. Jupiter autem pro lu-
minibus ademptis vaticinandi
scientiam concessit. Sunt qui
Tiresiam Jovi Junonίque ita
respondisse ferunt.

*Parte unâ è denis mas parti-
bus oblectatur,*

*At mulier solidum coitus ca-
pit ipsa decunsem;*

Longævam insuper Tiresiæ
vitam fuisse proditur. Hic ita-
que Thebanis futura prædi-
cens, eum victorem fore in-
quit, si Menœceus Creontis

filius sese Marti victimam devoveret. Quod ubi Menæceus audivit, seipsum ante portas mactavit. Deinde pugnâ commissa, Cadmeos ad muros usque persecuti sunt, & arreptis scalis, Capaneus in summos muros conscendit, eumque Jupiter fulmine ictum interemit.

§. 8. Quo facto, Argivi augiunt: in quo cum multi cecidissent, ex utriusque exercitus sententiâ, Eteocles & Polynices singulari certamine pugnant, ac mutuis se vulneribus necant. Novâ rursus pugnâ conferta, Astaci filij rem fortissimè gesserunt. Ismarus enim Hippomedontem prostravit. * Leades Eteoclum. Amphidicus Parthenopæum, quem Euripides à Periclymeno Nepruni filio cæsum fuisse narrat. Melanippus ad hæc novissimus Astaci filius, Tydeum in ventre percussit: qui cum semianimis jaceret, Pallas ab Jove imperatum remedium attulit, quo illum faceret immortalem. Quod cum accepisset Amphiaræus, Tydeum osus, quoniam ipsum præter sententiam suam Ar-

αὐτὸν ἐπέδω. τὸτο ἀκούσας Μενοικεύς ὁ Κρέοντος, ἐαυτὸν πρὸς τῆς πυλῶν ἑσφάξε. μάχῃς δὲ ῥηομένης, οἱ Καδμῆϊοι μέγχι τῆς τειχῶν σιωιδιόχῃσαν. καὶ Καπανεύς ἀπάρας κλίμακας, ὅπῃ τὰ τεῖχος δι' αὐτῆς ἀνῆλθε καὶ Ζεὺς αὐτὸν κεραυνοῖ.

§. η. Τύττε δὲ ῥηομένου, πρόπαιον τῇ Αργείῳ γίνεται. ὡς δὲ ἀπὸ πᾶντο πολλοὶ, δόξαν ἐκατέρωθεν τοῖς στρατεύμασι, Εἰποκλῆς, καὶ Πολυνείκης περὶ τῇ βασιλείᾳς μονομαχῆσαι, καὶ κλίνεισιν ἀμῆλως. καρτερεῖς δὲ πάλιν ῥηομένης μάχης, οἱ Ασπεύ παῖδες ἤλυναν Ἰσμαρεὺς καὶ τὸν Ἰππομέδοντα ἀπέκλινε. * Λεάδης δὲ Εἰποκλον. Ἀμφίδικος δὲ Παρθενόπαιον. ὡς δὲ Εὐεπίδης φησὶ, Παρθενόπαιον ὃ Ποσειδῶν παῖς Περικλύμενον ἀπέκλινε. Μαλαίππος δὲ ὁ λοιπὸς τῆς παίδων, εἰς τῇ γαστέρι Τυδείᾳ περὶ σκεῖν ἡμῶν τῇ αὐτῇ κειμένῃ. περὶ Διὸς αἰψαμένην Ἀδριακά φάρμακον ὠρεῖται, δι' ὃ ποτὶν ἐμῶν ἀδανὰτον αὐτόν. Ἀμφιάρεος δὲ αἰσδόμενος τὸτο, μισῶν Τυδείαν, ὅτι

ὅρα πῶς ἐκείνη γλώμῳ εἰς
Θήβας ἔπεισε τὸς Ἀργεῖους
σραπύεσθαι. ἤ Μελαρίππη
κεφαλὴν ἀποτεμὼν, ἔδω-
κεν αὐτῇ. πηρωσκόμμος δὲ
Τυδεύς, ἐκλίνεν αὐτόν. ὁ
δὲ Διελὼν ἤ ἑκέφαλον,
ἐξερρόφησεν αὐτόν. ὡς δὲ
εἶδεν Ἀθλῶα, μυσασθεῖ-
σα, πῶς ἐνεργόισιν ἐπίχα-
ρὲ καὶ ἐφθόνησεν. Ἀμφια-
ράφ δὲ φάροντι παρὰ ποτα-
μὸν Ἰσμηλὸν πρὶν ὑπὸ Πε-
ρικλυμένῳ τὰ νῶτα τραῦ-
ζε, Ζεὺς κεραυνὸν βαλὼν, πῶς
γλῶ διέσπασεν. ὁ δὲ σὺν τῷ
ἄμματι καὶ τῷ λυγρῷ Βά-
τωνι, ὡς δὲ ἔνισι, Ἐλατῶ-
νῳ, ἐκρύπθη, καὶ Ζεὺς
αἰθάνατον αὐτὸν ἐποίησεν.
Ἀδρασὸν δὲ μόνον ἵππος
διέσωσεν Ἀείων. ἥτον ἐν
Ποσειδῶνι ἐχλύνθη Δη-
μῶτερ οἰκιστὶς Ἐρινύϊ χθὲρ
πῶς συνύσιν.

Κ Ε Φ. ζ.

Κρίων δὲ πῶς Θη-
βαίων βασιλείαν πα-
ραλαβὼν, τὸς ἄρ-
γείων νεκροὺς ἔρριψεν ἀτά-
φους. καὶ κηρύξας μηδένα
θάψαι, φύλακα κατέστησεν.

givos ad bellum Thebanum
compulisset, defectum Mela-
nippi caput ad eum tulit. Ty-
deus, quod ab eo vulneratus
esset, illud ultus est: nam di-
viso ejus capite, cerebrum ab-
forbuit. Id ubi Pallas animad-
vertit, indignata beneficium
ejusmodi abstinuit, & in-
vidit. Inter hæc Amphia-
rao ad Ismenium amnem fu-
gienti, prius quàm in hume-
ris à Peryclimeno vulnus ac-
ciperet, demisso ab Jove ful-
mine, terra dehiscit. Mox ille
cum curru simul, & Batone
auriga, sive, ut quidam fe-
runt, Elattono, eo terræ hia-
tu absorptus est, & postea
nunquam visus: Illum enim
Jupiter immortalitate dona-
vit. Verùm Adrastus ab A-
rione equo vectus, in tutum
evasit. Hunc Ceres in Eryn-
nyis formam versa, ex Ne-
ptuni concubitu genuit.

C A P. VII.

CReon Thebanorum re-
gnum adeptus, Argivo-
rum cadavera insepulta pro-
jecit. Quinetiam, ubi edicto
præcepit, ne quis ea sepelire
curaret, custodes apposuit.

Antigone verò sola Oedipodæ filiarum superstes, Polynicis corpus quæ occultè humanandum curarit, à Creonte deprehensa, viva conjicitur in sepulcrum. Adrastus autem Athenas profectus, ad Misericordiæ aram confugit, atque peractis supplicationibus, cadaverum tumulandi potestatem precabatur. Tum Athenienses, comparatis militum copiis, duce Theseo Thebas capiunt, cadavera suis sepelienda concedunt, & in Capanei rogi conflagentem conjux Evadne Iphidis filia seipsam conjecit, & suo cum marito concremari non subterfugit.

§. 2. Decimo autem post anno, cæsorum ad Thebas ductum filij, cognomento Epigoni (ac si dicas Latine, posterij) paternas cædes ulturi, bellum contra Thebanos gerendum statuerunt: deque belli exitu oraculum sciscitantibus ipsis, Deus victoriam vaticinatur, si Alcæone duce bellum capeffant: sed Alcæon hujusce expeditionis præfecturâ detrectabat, prius quàm de matre supplicium

Αντιγόνη δὲ μὲν ἦν Οἰδί-
πουδος θυγάτηρ· κρύφα τὸ
Πολυνείκους σῶμα κλέψασα
ἔθαψε. καὶ φερεθδεῖσα ὑπὸ
Κρέοντι, αὐτὴν τῇ τά-
φῃ ζῶσαν ἐνεκρύψατο. Ἀ-
δρας δὲ εἰς Ἀθῶνας ἀφι-
κόμην, ὅτι τὸν ἑλέου
ῥωμὸν κατέφυγε· καὶ ἱκε-
τείαν δαίς, ἥξιν δάπνῃν
τὰς νεκροῖς. οἱ δὲ Ἀθη-
ναῖοι μὲν Θησῖος στρατεύ-
σαντες, αἰετοῖσι Θήβας· καὶ
τὰς νεκρὰς τοῖς οἰκείοις δι-
δέασθαι δάψαι. τὴν δὲ Κα-
πάνειος χρομένης πυρρῆς,
Εὐάδην ἢ Καπανέως μῆ-
ρυν, θυγάτηρ δὲ Ἰφιδος,
ἑαυτὴν βαλοῦσα συγκατε-
κρίετο.

§. β. Μετὰ δὲ ἔτη δέκα
οἱ ἦν ὑπελομένων παῖ-
δες, κληδόντες Ἐπίγονοι,
στρατῶν ὑπὸ Θήβας περὶ
εὐμῶτο, τὸν ἦν πατῶν
δαίμον πμωρήσασθαι βε-
λόδρομοι. καὶ μαυτῶμε-
νοις αὐτοῖς, ὁ δαίμων ἐδίπαι-
σεν νίκην, Ἀλκμαῖον
ἡγουμένον. ὁ δὲ οὐκ Ἀλκ-
μαῖον ἡγεῖσθαι τῆς στρα-
τείας ἐβελόμην, ἀλλὰ
πῶσαι τὴν μητέρα· ὅμως

σπατάειται. λαβῶσα γ' Ἐρι-
φύλη παρὰ Θερσάνδρου τῷ
Πολυνείκῳ τὸν ὄρμον, καὶ
τὸν πύλον, σωέπεισι
καὶ τοὺς παῖδας σπατάει-
ται. οἱ δὲ ἡγήμῃνα Ἀλκ-
μαίωνα ἐλόμβῃσι, Θέβας
ἐπολέμειν. ἦσαν δὲ οἱ
σπατάόμβῃσι οἶδε, Ἀλκ-
μαίων Ἀμφιαρέου, καὶ
Ἀμφίλοχ'· Αἰγιαλεὺς Ἀδ-
ρασίου· Διομίδης Τυδείας·
Πρόμαχος Παρθινοπαίου·
Σθένελος Καπανέως· Θέρ-
σανδρος Πολυνείκης· Εὐρύ-
πυλ'· Μηκισίας.

§. Οὗτοι περὶ τὸν μὲν πορ-
δοῦσι τὰς περιζ' κόμας· ἔπι-
ται ἧρ' Ὀιδείων ἐπιδόν-
των, Λαοδάμαν'· ἔτ' Ἐτεο-
κλείους ἡγρυμένους, ἡμαίως
μάχονται. καὶ Λαοδάμας μὲν
Αἰγιαλέα κτείνει. Λαοδά-
μαντι δὲ Ἀλκμαίον. καὶ μὲν
τὸν τότε θάνατον, Ὀιδείῳι
συμφέροισιν εἰς τὰ τεῖχη.
Τειρεσίῃ δ' εἰπὼν· τ' αὐτοῖς
περὶ μὲν Ἀργεῖους κήρυκα περὶ
διαλύσεως ὑποσίλῃν, αὐ-
τὺς δὲ φάγειν· περὶ μὲν τὸς
πυλεμένους κήρυκα πέμπεισιν·
αὐτοὶ δ' αἰσβέζαντες ὅπῃ

caperet : nihilo secius tamen
ad id bellum contendit. Nam
cum Eriphyle à Thersandro
Polynicis filio monile & pe-
plum accepisset, eorum quo-
que filios ad eam provinciam
belli capeffendam induxerat.
Delecto igitur sibi omnium
calculis Alcmazone Impera-
tore, ij Thebas oppugnatum
ierunt : qui verò hanc mili-
tiam secuti sunt, hi fuerunt,
Alcmaon, Amphilochns, Am-
phiarai filij. Ægialeus Adra-
sti, Diomedes Tydei, Proma-
chus Parthenopæi, Capanei
Sthenelus, Polynicis Ther-
sander, Eurypylus Mecistei.

§. 3. Sed hi ante omnia fi-
nitimos circa vicos depopu-
lantur : qua in re Thebani
suis opem lataturi, eruptione
factâ, Laodamante Eteo-
clis filio duce, fortissimè
pugnant : Siquidem Lao-
damas Ægialeum necat,
Laodamanta verò Alcmaon :
quo cæso, Thebani ad mœ-
nia confugiunt. qui Tirefiæ
vatis consilio moniti, ad ho-
stes faciæles de pace petenda
mittuntur. Ipsi verò intereà
fugam capeffunt : siquidem
conjugibus, liberisque suis

omnibus suprà vehicula collocatis, relicta urbe, abierunt. atque ubi per noctem ad Tilphusium fontem pervenerunt, Tiresias cum eo de fonte sumptam aquam avidissimè bibisset, improvisâ ac repentinâ morte vitam reliquit. Thebani verò diu multumq; pervagati, Hestiam urbem ab se conditam incoluerunt.

§. 4. Argivi intereà, cognita Thebanorum fugâ, ingrediuntur Thebas, ac prædâ collectâ, & muros evertunt, urbem totam devastant, ac prædæ partem Delphos ad Apollinem mittunt cum Tiresiæ filia, cui Manto nomen erat: voverant enim ipsi, captis direptisque Thebis, spoliis præstantissimum ac nobilissimum illi dono missuros.

§. 5. Post, ubi ab Argivis Thebæ captæ sunt, Alcmaeon, quod in eum quoque dona Eriphylem matrem cepisse rescivisset, majori succensus est iracundiâ, & accepto ab Apolline responso, eam necavit. Nec desunt, qui Amphilocho etiam germani fratris adjumento matri suæ eadem

ταῖς ἀπλώας τέκνα καὶ γυναῖκας, ὅκ τῆς πόλεως ἐφύγον. εὐκτωρ δὲ ὅτῃ ῥα λεγόμενῳ Τίλφυσίαν κρήνῃ παραγρημομένων αὐτῶν, Τειρεσίας ἀπὸ ταύτης πῶν, αἰσθὺ τὸν βίον κατέστρεψε. Θεβαῖοι δὲ ὅτῃ πολὺ διελθόντες, πόλιν Εἰσάϊαν κήσαντες κατ' ἤσαν.

§. 4. Ἀργεῖοι δὲ ὕπερ τὸν διεσπῆδον ῥῥ Θεβαίων μαδόντες, εἰσάσαν εἰς τὴν πόλιν, καὶ συναδροῖζοις ῥα λείαν, καὶ καὶ καταρῶσι τὰ τέγῃ. τῆς λείας μέγας εἰς Δελφὸς πέμπουσιν Ἀπόλλωνι, καὶ τὴν Τειρεσίου θυγατέρα Μαντῶ. ἤσαντο γὰρ αὐτῇ Θέβας ἐλέοντες, τὸ κάλλιστον ῥῥ λαφύραν ἀναθήσαν.

§. 5. Μετὰ δὲ ῥῥ Θεβαίων ἄλῳσιν, αἰσθόμενοι ῥα Ἀλκμαίων, καὶ ἐκ' αὐτὸν δῶρα εἰληφύϊαν Βειφύλλῃ τὴν μητέρα, μάλλον ἤγανάκησιν, καὶ χήσαντο ῥα Ἀπόλλων ῥα αὐτῇ, τὴν μητέρα ἀπίτεινεν. ἐνιοὶ μὲν μάλλον λέγουσι σὺν Ἀμφιλόχῳ τῇ ἀδελφῇ κτεῖναι

τὴν Επειφύλῳ· ἔνιοι δὲ ὅπ-
 μων Θ. Αλκμαίωνα δὲ με-
 τῆλθεν Επειφύδης τῷ μητρὶ
 φόνου. καὶ μεμνῶντος, παρ-
 τον μὲν εἰς Ἀρκადίαν παρὲς
 Οἰκλέα παρμένεται. ἐκεί-
 νον δὲ εἰς Ψωφίδα παρὲς
 Φηγέα. καθαρθεὶς δὲ ὑπὸ
 αὐτῇ, Ἀρσινίῳ γαμῶσι τὴν
 τετὲ θυγατέρα· καὶ τὸν τε
 ὄρμον, καὶ τὸν πύλον
 ἔδωκε ταύτῃ. ἡμομένης δὲ
 ὕστερον τῆς γῆς δι' αὐ-
 τὸν ἀφόρου, χεῖσαντο
 αὐτὴ τοῦ θεοῦ, παρὲς Ἀ-
 χελῶος ἀπέναι, καὶ παρ'
 ἐκείνου πύλιν διαλαμβά-
 νειν· τὸ μὲν παρὸν
 παρὲς Οἰνέα παρμένεται
 εἰς τὰ Καλυδῶνα, καὶ
 ξενίζεται παρ' αὐτῷ· ἐπι-
 τα ἀφικόμενος εἰς Θε-
 σπρωτοῖς, τῆς χώρας ἀ-
 πελαύνεται· τελευτῶν δὲ
 ὅπῃ τὰς Ἀχελῶος πηγὰς
 παραγνόμενος, καθάρει-
 ται τε ὑπὸ αὐτῇ, καὶ τὴν
 ἐκείνου θυγατέρα Καλ-
 λιρρόῳ λαμβάνει. καὶ ὃν
 Ἀχελῶος παρσίχωνε τό-
 πον, κτίσας κατ' ἤκαστον.
 Καλλιρρόης δὲ ὕστερον τὸν
 τε ὄρμον καὶ τὸν πύλον

intulisse Alcmaeonem memo-
 riz mandarunt; tamen si plu-
 res sint auctores, qui nullius
 auxilio id facinus ab eo com-
 missum fuisse testentur. Alc-
 maeonem verò, ob infelicissi-
 mum matris suæ finem furiis
 exagitatum ac furibundum
 legitur in Arcadiam imprimis
 ad * Oiclem se recepisse: Il-
 linc autem Psophidem, ad
 Phegeum commeasse, à quo
 lustratum, cædis ergò, Arsi-
 noen ejusce filiam uxorem
 duxisse, cui etiam monile ac
 peplum dono dedisse. Postea
 verò quàm ea de causa sum-
 ma frugum inopiâ ac fame la-
 boraretur, consultus Apollo,
 id ex oraculo respondit: Ad
 Acheloum commigrandum,
 ab eoque urbem capiendam.
 Igitur Calydonem primum
 ad Oeneum proficiscitur, e-
 jusque hospitio usus est. Inde
 ad Thespyros profectus, ab
 eorum finibus repellitur. De-
 mum, ad Acheloi fontes con-
 cessit, ab eoque expiatur: nec
 non illius filiam Callirhoen,
 & quem locum Achelous ex-
 aggerarat, urbem ibi ab se
 constructam habitavit. Mox
 autem Callirhoe monilis pe-
 plique

plique habendi cupidine excitulata, ni prius ea consequatur, secum coituram nunquam, dictitabat. Quamobrem Alcmaeon in Psophidem profectus, Phegeo dixit vaticinio fuisse renunciatum, se furore tum liberatum iri, cum monile Delphos delatum Apollini dedicarit, & peplum. Hæc ille Alcmaeonis verbis credulus tradit. Postea, cum ei à famulo renunciatum esset, quod hæc ad Callirrhoen ferret, is insidiis à Phegei liberis Temeno & Axione, patris imperio circumventus, è medio tollitur. Arfinoen verò id factum increpantem, Phegei filij conjectam in arcam, Tegeam transvehunt, atque Agapenori tradunt, e mentiti Alcmaeonem ab ea fuisse interfectum.

§. 6. Cæterum Callirhoe, audito Alcmaeonis interitu, dum secum rem habet Jupiter, ab ipso flagitat, ut, quos ex Alcmaeone liberos sustulisset, quò necem paternam ulciscerentur, ij repente adultâ jam ætate forent. Qua re impetratâ, adulti planè filij, repente ad ad patris ultionem exilierunt.

ἐπιδυμούσης λαβεῖν, ἔλ-
γέσης ἔστωικήσιν αὐτῇ.
εἰ μὴ λαβοὶ ταῦτα· διδ-
ωδ' ἄνθρωποι εἰς Ψωφίδα
Αλκμαίων. Φηγῆ λέγει τε-
διπίδεται τῆς μαρίας ἀπαλ-
λαγνῶ ἑαυτῇ, ὅταν ᾖ ὄρ-
μον εἰς Δελφοὺς κομίσας
ἀνδρῶν, καὶ τὸ πῆλον. ὁ δὲ,
πιστεύσαι δίδωσι. μινύσας-
τ' δὲ διερχόμενοι, ὅπ-
καλλιρρόη ταῦτα λαβὼν
ἐκόμεζεν, ἐνεδρόδους ἰσθ-
μῷ Φηγῆς παίδων [Τη-
μένε καὶ Αἰών] ἐπιτά-
ξαντ' αὐτὴν Φηγῆος, ἀναι-
ρεῖται. Ἀρσινόω δὲ μιμφο-
μένω, οἱ αὖτε Φηγῆος παῖδες
ἐμβύσσαντες εἰς λαράκα,
κομίζουσιν εἰς Τέγαν, καὶ δι-
δάσιν Ἀγαπήνορι, κατὰ δ-
σάμβροι τὸν Αλκμαίων αὐ-
τῆς φόνον.

§. 7. Καλλιρρόη δὲ πῶ-
Αλκμαίων αὐτὴν ἀπώλειαν μα-
δυόσα, πλησιάζοντ' αὐ-
τῇ τῇ Διὸς, αἰτεῖται τὸς γε-
νημένους παῖδας ἐκ Αλκ-
μαίων αὐτῇ ἡνῶσαι τε-
λείας, ἵνα ᾖ τῇ πατρὸς πί-
πνται φόνον. ἡνῶμοι δὲ
ἐξάφνης οἱ παῖδες τέλειαι,
ὅτι τὸ ἐκδιδόν τὸν πατρός ἐξ-

ἦεσαν. καὶ τὸν αὐτὸν δὲ
 χαρὸν, οἷτε Φηγεὺς παῖ-
 δες Πέρον^Θ καὶ Ἀλκμῶν εἰς
 Δελφοὺς κομίζοντες ἀνι-
 στεῖναι τὸν ὄρμον καὶ τὸν πύ-
 πλον, καταλύουσιν εἰς Ἀκαρ-
 νίωρα, οἱ δὲ Ἀλκμαίων
 καὶ παῖδες, Ἀμφότεροί
 τε καὶ Ἀκαρναὶ καὶ ἀελέον-
 τες τὺς τῷ πατρὶ φονέας,
 παραφρονοῦντες εἰς Ψω-
 φίδα, καὶ παρελθόντες εἰς
 τὴν βασιλείαν, τὸν τε Φη-
 γέα καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κλεί-
 νοισι. διωχθέντες δὲ ἄρχε
 Τεγέας, ἐπὶ Κοινησάτων Τε-
 γατῶν, καὶ πύων Ἀργείων,
 ἐσώθησαν, εἰς φυγὴν ἔξ
 Ψωφιδίων τραπύντων.

§. ζ. Δηλωσάμενοι δὲ τῇ
 μητρὶ ταῦτα, τὸν τε ὄρμον
 καὶ τὸν πύπλον ἔλθοντες εἰς
 Δελφοὺς ἀνέδυντο, καὶ προσ-
 ταξίν Ἀχελῷος. προεβάντες
 δὲ εἰς τὴν Ἡπείρου, σω-
 αδροίκοι οἰκήτορας, καὶ
 κηρύκοι Ἀκαρνανίαν. Εὐ-
 ρείδης δὲ φησιν, Ἀλκ-
 μῶνα καὶ τὴν καίαν χερό-
 νον, ἐκ Μαντῆς Τηρεσίας,
 παῖδας δύο θύγειν, Ἀμφί-
 λον, καὶ θυγατέρα Τισφί-
 νην. κομίσαντα δὲ εἰς Κόριν-

Quo etiam tempore Phegei
 filij, Pronous & Agenor, ut
 monile ac pepulum Delphico
 Apollini dedicaturi ferebant,
 ad Agapenorem, Alcmae-
 onis filij, Amphoterúsque &
 Acarnan unà divertunt, ubi,
 caesis patris sui interfectori-
 bus, profecti Psophidem, fa-
 ctóque in regiam impetu,
 Phegeum, & uxorem ejus
 occidunt; sed fugientes Te-
 geam usque Psophidij insecu-
 ti sunt: verùm Tegeensium
 ope, & Argivorum quorum-
 dam adjuncta, fugatis Pso-
 phidiis, incolumes evase-
 runt.

§. 7. Quíque, ubi rem ge-
 stam omnem matri declara-
 runt, monile simul, & pe-
 plum, Delphos profecti ex
 Acheloi imperato, Apollini
 consecrarunt. Progressi dein-
 de in Epirum, collectis colo-
 nis, Acarnaniam condunt.
 Atqui Euripides Alcmaeonem
 inquit per insaníæ tempora,
 ex Mantone Tiresíæ filia duos
 suscepisse, marem scilicet
 Amphilochem, & fœminei
 sexus Tisiphonen; Tralatos
 deinde puerulos Corinthum,

Creonti Corinthiorum Regi alendos dedisse : ac Tisiphonem forma præcellentissima à Creontis conjuge divenditam fuisse , dum tacite , ne eam Creon maritus in conjugium sibi caperet , subveretur. Alcmæonem verò hanc mercatum esse , cum suam ipsius filiam servituram servitutem nesciret ; Mox autem profectum Corinthum liberos repetiturum , & filium etiam ipsum tulisse. Dein Amphilocheus Apollinis oraculo monitus , Argos Amphilocheum habitatum concessit.

CAP. VIII.

J Am verò redeundum est ad Pelasgum , quem Acunlaus , ut antea monuimus , Jovis & Niobes filium ait. Sed Hesiodo indigenam fuisse placet : cujus & Melibœæ Oceani filia , sive , ut alij volunt , Cyllenes Nymphæ filium Lycaonem fuisse memoratur. Qui Arcadibus imperans , è multis uxoribus filiorum quinquaginta factus est pater. Quorum hæc sunt nomina , Mænalus , Thesprotus , Helix , Nyctimus , Peucetius ,

δὸν τὰ βρέφη δοῦναι τρέφειν
Κορινθίων βασιλῆϊ Κρέοντι.
καὶ τὴν μὲν Τισιφόνην διενδύ-
κοῦσαν ὑμορφίᾳ , ὑπὸ τῆς
Κρέοντος γυναικὸς ἀπμ-
πωληθῆναι , διδομένης μὴ
κρίων αὐτῇ γαμήτιον ποιή-
σαι. τὸν δὲ Ἀλκμαίωνα ,
ἀγοράσαντα τῷ τῷ ἔχειν ,
ἡ κείνους τὴν αὐτῆς θυγατέρα
διελάμπαν. παραχρῆμα δὲ
εἰς Κόρινθον ὅτι τὴν ἑρ-
τίκων ἀπαίτησιν , καὶ τὸν
ἑὸν κομίσσεται. καὶ Ἀμφίλο-
χῶ καὶ χρησμὸς Ἀπόλ-
λωνος , Ἀμφιλοχικὸν Ἄρ-
γος ὡκῆσεν.

Κ Ε Φ. η.

Ε Πανάγῳ μὲν ὅτι νῦν πό-
λιν ὅτι Πέλασγον ὃν
Ἀκασίαν μὲν Διὸς λέγει
καὶ Νιόβης , καὶ δὲ αὐτῆς
διδόμῃ. Ἡσιόδου δὲ αὐτὸν ἔχον-
τα. τέττε καὶ τὸ ὠκεανῶ
θυγατὲς Μελιβοίαι , ἡ κα-
δὲ αὐτῆς αἰῶνι λέγεισι , νύμφης
Κυλλῶνης παῖς Λυκάων ἐ-
γένετο. ὃς βατράχων Ἀρχα-
δων . ἐκ πολλῶν γυναικῶν
πεντήκοντα παῖδας ἐγέννησε·
Μαίναλον , Θεσπρωτὴν , Ἑλ-
κα , Νύκτιμον , Πευκίτιον ,

Α α ij

Καύκωνα , Μηκισία , Ο-
πλία , Μακάρεια , Μακεδνον ,
Ο'ρον , Πόλιχον , Ακοντίω ,
Ευαίμονα , Αγκύορα , Αρ-
χαδάτιω , Καρτίερα , Αι-
γαίωνα , Πόλμαντα , Ευμόνα ,
Καίηδον , Πρώδον , Λίνον ,
Κορέδοντα , Μαιναλον , Τη-
λεβοαν , Φύσιον , Φάασον ,
Φόδιον , Λύκιον , Αλίφηνον ,
Γενέπορα , Βυκολίωνα , Σω-
χλία , Φινέα , Ευμήτιω ,
Αρπαλία , Πορδεία , Πλά-
τωνα , Αίμονα , Κυώαδον ,
Λέοντα , Αρπάλυκον , Η-
ραία , Τιταίαν , Μαντίνην ,
Κλείπορα , Στόμφαλον , Ορ-
χομήδον , Νύκπιμον & νεώπι-
νον . & τοι πάντας αὐθρόποις
ὑπερέδωκον ἱερῆφανεία καὶ
ἀσβεΐα . Ζεὺς δὲ αὐτῶν βυ-
κόλῳ & τῷ ἀσβεΐαν πι-
εῖσαι , εἰκασθεὶς ἀνδρὶ χερ-
σὶ τῇ . & γίνεται . εἰ δὲ αὐ-
τὸν ὅτι ξενία καλέσαντες ,
σφάξαντες ἕνα & ὅτι χυδαίων
παῖδα , τοῖς ἱεροῖς τὰ τέτυ-
το ἀλάτῃ σωμαμίξαντες ,
παρέδωκαν [τῇ τραπίζῃ]
συμβεβλῶσας τοῦ & φρεσβυ-
τέρου ἀδελφοῦ Μαινάλου .
Ζεὺς ὃ [μυσαχθεὶς] & μὲν
τραπίζαν ἀνέστειλεν , ἐν δὲ

Caucon, Mecisteus, Opleus,
Macareus, Macednus, Ho-
rus, Polichus, Acontes, Evæ-
mon, Ancyor, Archebares,
Carteron, Ægæon, Pallas,
Eumon, Canethus, Prothous,
Linus, Corethon, Mænalus,
Teleboas, Physius, Phassius,
Phthius, Lycius, Alipherus,
Genetor, Bucolion, Socleus,
Phineus, Eumetes, Harpa-
leus, Portheus, Platon, Æ-
mon, Cynæthus, Leon, Har-
palicus, Heræus, Titanas,
Mantinus, Cletor, Stympha-
lus, Orchomenus, Nyctimus
junior. Hi, cum superbiâ,
tum impietate cunctis morta-
libus antesteterunt. Quare Ju-
piter, ut horum impietatis pe-
riculum faceret, sumptâ ho-
minis mercenarij formâ, ad
eos accedit. Tum hi simul
ac eum conspiciantur, invi-
tatum hospitem domo suâ
excipiunt. Huic jugulati è
conterraneis pueris unius vis-
cera, sacris admista, Mænali
fratris natu majoris suâsu co-
medenda apposuerunt. At Ju-
piter id genus mensæ maxi-
mum in modum aspernatus,
evertit, & eo ipso in loco,
ubi nunc Trapezus (id enima

loci nomen est) spectatur. Cæterum Lycaonem, ac ejus liberos, præter Nyctimum novissimum omnium, fulmine percussos concremavit. Terra interim, sublatis in altum manibus, ac Jovis dexteram contactu suo demulcens, illius iram compescuit.

§. 2. Enimverò Nyctimus, ut regnum adeptus est, Deucalionis diluvium consequitur. Hoc sanè alij Deucalionis filiorum impietate ac scelere factum fuisse scribunt. Eumelus verò, & alij quidam Lycaonem filiam etiam Callistonem habuisse narrant. Quam quidem Hesiodus unam è Nymphis esse recensuit. A suis autem eam Nycteo, at Phercydes Ceteo natam esse referunt. Hæc, cum Diana venandi studio oblectata, eandemque stolam induta, secum inibi se virginitati addictam fore juravit. Verum hujus formâ captus Jupiter, siquidem in Dianam, ut nonnulli aiunt, mutatus, sive, ut quidam, in Apollinem versus, invitam subegit. Quod cum Jupiter Junonem latere stude-
ret, eam in ursæ faciem

νῦν Τραπίζουδς καλεῖται ὁ ποταμός. Λυκάονα δὲ καὶ τὰς τέτου παιδας ἐκρεμύ-
νωσε, χωρὶς τοῦ νεώτατου Νυκτίμου. ἀναχοῦσα γὰρ ἡ γῆ τὰς χεῖρας, καὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ Διὸς ἐφάπα-
μῆν, τὴν ὀργὴν κατέ-
παυσεν.

§. β. Νυκτίμου δὲ τὴν βασιλείαν παρελαβόντος, ὁ ἐπὶ Δολιχίων ποτα-
κλυσμὸς ἐγένετο. τοῦτον ἐνιοὶ φασι διὰ τὴν ἡδὲ Λυκάο-
ντος παίδων δυσέβειαν γε-
νηῆσθαι. Εὐμηλὸς δὲ, καί
πινες ἑτεροί, λέγουσι Λυ-
κάονι καὶ θυγατέρα Καλ-
λίστῃ γενέσθαι. Ἡσιόδῳ μὲν
γὰρ αὐτὴν μίαν ἐστὶν ἡδὲ
Νυμφῶν λέγει Ἀσπίδὸς δὲ
Νυκτέως. Φερεκύδης δὲ
Κητέως. αὐτὴ σωθῆντος
Ἀρτέμιδος ἔσα, τὴν αὐ-
τὴν ἐκείνῳ πᾶσι φοροῦ-
σα, ὅμοιον αὐτῇ μῆναι
παρθένον. Ζεὺς δὲ ἐρα-
δεῖς, ἀκούσῃ σωδανάζε-
ται, εἰκαδείς, ὥς μὲν
ἐνιοὶ λέγουσιν, Ἀρτέμιδι.
ὥς δὲ ἐνιοὶ, Ἀπόλλωνι.
Βελόριον δὲ Ἥραν λα-
βοῦσαν, εἰς Ἀρκτον μετατρέ-
ψαν.

φωσιν αὐτῶν. Ἡ δὲ ἔπι-
σιν Ἀρτιμὺν, ὡς ἄγειον
ἑπείον καταποξέδου. εἰσὶ δὲ
οἱ λέγοντες, ὡς Ἀρτιμὺς
αὐτῶν κατεπόξιδεν, ὅπ-
πῶν παρδενίαν ἐκ ἐφύλα-
ξεν. ἀπολομένης δὲ Καλ-
λιστὸς Ζεὺς τὸ βρέφος ἀρ-
πάσας, ἐν Ἀρχαδίᾳ δίδωσιν
αὐτῷ φέρειν Μαίαν, πορσαγο-
ρᾶσας Ἀρχάδα. ἥ δὲ Καλ-
λιστὴ κατεστείσας, ἐκάλει-
σεν Ἀρκτον.

Κ Ε Φ. Δ.

C A P. I X.

ΑΡΧΑΔΟΣ δὲ καὶ Λεα-
νεΐρας ἡ Ἀμύκλῃ, ἡ
Μεγανείρας τῇ Κρόκοντι.
ὡς δὲ Εὐμῆλῳ λέγει,
νύμφης Χρυσωπείας, ἐγί-
νοντο παῖδες Ἑλάτῳ καὶ
Ἀφείδῳ. ἔπειτα γὰρ ἐμεί-
σαντο. τὸ δὲ παῦ κράτῳ εἰ-
χεν Ἑλάτος· ὃς ἐν Λαοδίκῃς
τῇ Κινύρῃ, Στύμφαλον καὶ
Περέαν τέκετο. Ἀφείδῳ δὲ
Ἄλκον καὶ Σθενέσδιαν, ὡς
γαμῇ Περίτῳ. Ἀλέκῳ δὲ καὶ
Νεαΐρας τῇ Περέως, θυγάτηρ
μὲν Αὐγῆ. υἱοὶ δὲ Κηφεὺς καὶ
Λυκῆργος. αὐτὴ μὲν ἔσιν υἱὸς
Ἡρακλέους φθαρεῖσα, κατέ-
κρυψε τὸ βρέφος ἐν τῷ πεδί-
ῳ.

vertit: Juno interea Dianæ,
ut immanem belluam sagittis
configat, persuasit. Nec de-
sunt auctores, qui referant,
illam promissæ virginittatis
violatæ causâ, sagittis à Dia-
na percussam obiisse. Quâ de-
mum sublatâ, Jupiter abre-
ptum infantem in Arcadia
Maiæ enutriendum dedit, ei-
que Arcadi nomen imposuit:
& Callisto inter astra colloca-
vit, ursamque nominavit.

INsuper ex Arcade ac Lea-
neira Amyclæ filia, aut
Meganira Croconis filia; ut
autem Eumelus ait, ex nym-
pha Chrysopea nati sunt filij,
Elatus & Aphidas, qui terram
partiti sunt. Summa verò po-
tentia penes Elatum fuit. Hic
ex Laodice filia Cinyræ Stym-
phalum & Pereum gignit. Sed
Aphidas Aleum, & Stheno-
boeam, quæ Præto nupsit.
Alei verò & Neæræ Perei fi-
liæ, Auge quidem fœmina,
mares autem, Cepheus ac Ly-
curgus. Hæc igitur ab Her-
cule vitiata infantem intra
Palladis lucum celavit: ubi

prius illius sacerdotio præfuit. Cum verò ingravesceret annona, ut planè fames immineret, quòd terra sterilitate laboraret : atque oraculis significaretur, in Minervæ lūco quandam latere impietatem, deprehensa demùm à patre puella, Nauplio occidenda traditur : à quo cùm illam Teuthras Mysorum dynastes accepisset, vitiavit, & infans Parthenio in monte exponitur : quòd cerva de suis uberibus alimentum suppeditaret, Telephus est appellatur : atque à Corythi bubulcis enutritus, ac perquisitis parentibus, Delphicum Apollinem adiit, ac monitus ab oraculo in Mysiam concedit, & puer à Teuthrante adoptatur, eoque vitâ functo, Myfiæ regni hæres instituitur.

§. 2. At è Lycurgo, & Cleophile, sive Eurymone, nati sunt, Ancæus, Epochus, Amphidamas, & Idæus : ex Amphidamante verò Milanion, & Antimache filia, quam duxit Eurystheus. Ex Jasō & Clymene Minyæ filia nascitur Atalanta : cujus pater proli cupidus, eam exposuit : ad

ναι τῆς Αθηνᾶς, ἥς εἶχε
τὸ ἱεροσυνίλυ. ἀνέρου δὲ
τὸ γῆς μέγεθος, καὶ μνη-
σύντων τῶν χρησμάτων ἡ-
ναί π' ἐν τῷ τμήνῳ τῆς
Αθηνᾶς δυνάστημα, πορευ-
θεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς, πα-
ρεδοθὴ Ναυπλίῳ ὅπῃ δαρά-
τῳ· παρ' ἧς Τελφῆρας ὁ Μυ-
σῶν δυνάστης ἑξαλαβὼν
αὐτῷ ἑφθαίρει· τὸ δὲ βρέ-
φ' ἐκτεθὼν ἐν ὄρει Παρθε-
νίῳ, θηλυῶ ὑποχρύσης ἐλά-
φῳ, Τηλέφῳ ἐκλήθη καὶ
σφαφίς ὑπὸ τοῦ Κοείδου βε-
κόλων, καὶ ζυτήσεως τῆς
γονέας, ἥκιν εἰς Δελφοῦς.
καὶ μαδὼν παρὰ τοῦ τοῦ πα-
ραγίνεται εἰς Μυσίαν, δι-
τὸς παῖς Τελφῆρας· γί-
νεται καὶ Τηλέφῳ τῷ αὐ-
τῷ, διὰδοχος τὸ δυναστεῖας
γίνεται.

§. β. Λυκίργου δὲ καὶ
Κλεοφίλης ἡ Εὐρυμόμης,
Αγχιῶς καὶ Ἐποχός, καὶ Ἀμ-
φιδαμάς, καὶ Ἰδαῖος. Ἀμφι-
δαμῆς δὲ Μελαρίων,
καὶ θυγάτηρ Ἀντιμάχη, ἣν
Εὐρυστεὺς ἐγὼν μὲν. Ἰάσος δὲ
καὶ Κλυμένης τὸ Μινύς, Ἀτα-
λάντη ἐγένετο. ταύτης ὁ πα-
τὴρ ἀρρένων παιδῶν ἐτίδου-

μῆν', ἐξέειπεν αὐτῷ. ἄκ-
 100 ῖα δὲ φοιτῶσα πολλὰ κί-
 θηλῶ ἐδίδου μίχρ' ἢ δι-
 εύντες κωηγὰ παρ' ἑαυ-
 τοῖς ἀνέτρεφον. τελεῖα δὲ
 Ἀταλάντη ἡγομένη, παρ-
 δόνον ἑαυτῷ ἐρύλαπεν
 καὶ θηρᾶσα ἐν ἐρημίᾳ,
 καὶ καταπισμένη διέτιλε βί-
 ζεσθαι δὲ αὐτῷ ἐπιχει-
 ρούσας Κένταυροι Ροῖκος
 καὶ Τλαῖος, καταποξιδέν-
 τες ἑσ' αὐτῆς ἀπόδαρον.
 παρεγγύετο δὲ μὲν ἥν' ἀνι-
 σίων καὶ ὅτῃ ἢ Καλυδώνιον
 χέουρον, καὶ ἐν τῇ ὅτῃ Πε-
 λία πένοντο ἀγῶνι, ἐπά-
 λαισε Πηλεΐ, καὶ ἐνίκη-
 σεν. ἀνδρῶσα δὲ ὕστερον
 τοῖς ῥονέας, ὡς ὁ πατὴρ
 γαμῆν αὐτῷ ἐπιδεν, ἀ-
 ποῖσα εἰς σαλαῖν τόπον,
 καὶ πῆξασα μίσσην σκόλοπα
 τείπηχυν ἐπέδεν ἥν' μνη-
 σδομένων τοῖς δρόμοις
 περὶοῖσα, ἐντόχαζε καὶ κα-
 τὰ καταληφθέν-
 τι μὲν αὐτῇ θάνατος ὡ-
 φείλετο μὴ καταληφθέν-
 τι δὲ γάμος. ἥδη δὲ πολλῶν
 ἀπολυμένων, Μελαρίων
 αὐτῆς ἐραδίης, ἥπεν ὅτῃ
 τὸν δρόμον, χρύσεια μῆλα

quam ur̄sa sæpenuerò ve-
 niens, ubera protendebat:
 eamque demum venatores
 inventam penes se educarunt.
 Atalanta deinde adultæ jam
 ætatis se virginem servabat,
 & venando in solitudine ar-
 mata permanebat: quin etiam
 ubi inviolatæ virginitati suæ
 à Rhæco & Hylæo Centauris
 vim parari perspicit, hi sagit-
 tis ab ea perfolli conciderunt:
 devenit præterea unâ cū viris
 præclarissimis, non ad vena-
 tionem modò in Calydonium
 aprum indictam, sed etiam ad
 certamen in Pelix honorem
 institutum propositumque,
 ubi cum Peleo luctata est, ac
 palmam inde est consecuta.
 Cū verò Atalanta non ita
 multò post genitores suos re-
 perisset, ac patris suasu ad vi-
 rum capiendum inducta esset,
 in stadium abit, in cujus me-
 dio trium cubitum palum de-
 figit. Hinc procantium viro-
 rum cursibus deductis, arma-
 ta decurrebat. In quibus qui
 vincebatur, cædes: at victori
 Atalantæ conjugium debeba-
 tur. Demum, post multorum
 cædes, Milanion ejus amore
 inflammatus, aureis malis,
 quæ

quæ à Venere dono acceperat, secum allatis, in illud decurrendi certamen descendit: ea in adcurrentem puellam insequens objicit. Tum Atalanta, dum in projectis pomis è terra colligendis occupatur, cursu devicta est. Sic itaque Milanion Atalantæ conjugio potitus est. Sed fama est, eos aliquando per venationis otium in Jovis lucum penetrasse, ibique mutuo complexu coeuntes, in leones transformatos fuisse. Hesiodus autem ac plerique alij, Atalantam non Iasi, at Schœnei filiam fuisse memorarunt. Euripides, è Mænalo ortam, nec eam Milanioni, sed Hippomeni nuptam dicit. Atalanta hæc è Milanione, sive, ut alij volunt, ex Marte, Parthenopeum, qui bellum gessit in Thebanos, procreavit.

CAP. X.

Sed ex Atlante, ac Pleione Oceani filia in Cylle ne Arcadiæ monte natæ sunt filix septem, quibus Pleiadi- bus cognomentum fuit, Alcyone, Merope, Cela- no, Electra, Sterope, Tay-

κορίζων ἢ Ἀφροδίτης καὶ διωκόμεναι ταῦτα ἐρρίπτην. ἡ δὲ ἀναιερούμενη τὰ βριθέρωρα, τὸν δρόμον ἐνικήθη. ἐγὼ μὲν οὕτως αὐτῷ Μελανίων, καὶ ποτε λέγεται μὴ θηρεύοντας αὐτοὺς εἰσλαθεῖν εἰς τὸ πύργον Διὸς, καὶ κοῦσσωσιάζοντας, εἰς λέοντας ἀλλαγῶσαι. Ἡσίοδος δὲ καὶ πῖναι ἔπειτα, τῷ Ἀταλάντῳ, ἐκ Ιάσου, ἀλλὰ Σχρινίως εἶπον. Εὐριπίδης δὲ Μαινάλῃ καὶ τὸν γήμαστα αὐτῷ οὐ Μελανίωνα, ἀλλὰ Ἰσπημένῳ. ἐλθόντες δὲ ἐκ Μελανίων Ἀταλάντῃ, ὡς ἄλλοι λέγουσιν, ἔρεται, Παρθινοπαῖον, ὃς ὅτι Θήβας ἐστραπύσατο.

Κ Ε Φ. ι.

Ατλαντίδῃ καὶ Πλειωνῇ Πληϊόνης, ἐλθόντο θυγατέρες ἐπὶ ἐκ Κυλλίνῃ ἢ Ἀφροδίτης, αἱ Πληϊάδες ποσειδάρονος, Αλκυόνη, Μερόπη, Κελαινώ, Ηλέκτρα, Στερόπη,

Ταυρίη, Μαῖα. τὴν Σπείρω μ', Οἰνόμαθ' ἔγχευ· Σίσυφθ' Μερσίω, δουρὶ δὲ ἐμίχθη Ποσειδῶν· περὶ μὲν Κελαυοῖ, ἐξ ἧς Λύκος ἔγενετο, ὃν Ποσειδῶν ἐν μακάρων ᾤκησιν ἔθηκε. δῶτις δὲ Ἀλκυόνη, ἣ θυγατέρα μὲν ἐτίκτωσιν Αἰδυύσῃ, πῶς Ἀπόλλωνι Εὐδωῖα τέκωσιν πελλίστῳ· ἧς δὲ Τρέα καὶ Τερψιόρα. Τρέας μὲν οὐκ καὶ Κλονίης νύμφης, Νυκτεὺς καὶ Λύκος· Νυκτεὺς δὲ καὶ Πολυξόος, Ἀντιόπη. Ἀντιόπης δὲ καὶ Διὸς, Ζῆδος καὶ Ἀμφίων. ταῖς δὲ λοιπαῖς Ἀτλαντίσι Ζεὺς σωσιπάζει.

§. Μαῖα μὲν οὐκ ἦν· Ἐυτύτη δὲ συνελεδόσα ἐν αὐτῇ τῇ Κυλλῶνι, Ἑρμῶ τέκτει. ἔτθ' ἐν περὶ τοῖς ἐπὶ τῇ λίμνῃ καί μὲν, ὅνδ'· εἰς Πιερίαν περσίνεται, καὶ κλέπει βόας, αἷ ἔνα μὲν Ἀπόλλων. ἵνα δὲ μὴ φεραδῆν ὑπὸ τῷ ἰχθῶν, ὑποδύματα τοῖς ποσὶ φοιᾶσιν. καὶ κομίσας εἰς Πύλον, ταῖς μὲν λοιπαῖς εἰς ἀνήλαιον ἀπέκρυψε. δύο δὲ

gete, Maia, de quibus Strepen Oenomaus uxorem sibi sociavit. Meropen Sisyphus; duas corruptit neptunus; priorem quidem sanē Celzno, de qua Lycum filium extulit, quem Neptunus pater in fortunatorum insulas habitatum misit. Posteriores autem Alcyonen, ex qua Æthusa filiam genuit, quæ Apollini Eleutherem filiam formosissimam peperit: sed filios Hyreum & Hyperenorem. Nycteus autem & Lycus ex Hyreo & nympha Clonia natus est. Deque Nycteo & Polyxone Antiope orta est: de qua & Jove Zethus & Amphion. Atlantidas autem cæteras Jupiter compressit.

§. 2. Si quidem Maia natum maxima ab Jove in Cyllenes antro vitiata, Mercurium parit. Hic, cum adhuc in cunis vagiret, erumpit, atque Pieriam pervasit, & quas Apollo boves pascebat, furto abegit: ne verò id deprehendi per vestigia posset, calces earum pedibus induit, quarum partem Pylum abduxit, ac reliquas intra spelæum abscondit: ex iis autem cum jam duas

immolasset, earum coria scopulis defixit, at viscerum partim elixa, partim tosta esitavit. Inde in Cyllenem festinanter proficiscitur: pro antri ostio, consumptâ jam carne, testudinem depascentem invenit, quâ perpurgatâ, & abstersâ, super ejus testâ ex matatorum boum intestino confectos nervos tetendit, & lyram conficit. Sic Mercurius carnes torrere, lyramque ac plectrum primus invenit. mox Apollo bubus perquirendis operam navat, & Pylum rectâ concedit, ubi cives ab eo diligenter examinati, eas abigentem puerum vidisse responderunt: se verò haud quaquàm posse dicere, quonam perductæ forent, quando earum quidem vestigia deprehendi non poterant. Demùm ubi Apollo ex vaticinandi peritia abigeum comperit, ad Maiam in Cyllenem properavit, apud quam Mercurium furti accusat. Ea verò puerum ipsum fasciis involutum ostendit. Hunc Apollo manibus sublatum ad Jovem tulit, ac boves reposcit. Is, tamen Jovis imperio reddere jubere-

καταδύσας, τὰ μὲν βύρ-
σας πίπτει· καὶ θηλώσας ἤν-
δρ' κρεῶν τὰ μὲν κατη-
γάλασεν ἐψήσας, τὰ δὲ
κατίκασεν. καὶ ταχέως εἰς
Κυλλήνῳ φ' ἦτο. καὶ ἐ-
νέσκει σὺν τῷ αὐτοῦ νε-
μομένῳ χελόνῳ, πάν-
των ἐκκαθάρας, εἰς τὸ
κῦτθ' ἡροδὸς ἐκτίνας,
ἐξ ὧν ἔδυσσε βοῶν, καὶ
ἐργατάμῳθ', [λύραν
ἐποίησε. καὶ πρῶτθ' κρέα
ᾤψησεν. καὶ] λύραν εὖρε
καὶ πλῆκτρον. Ἀπόλλων
δὲ παῖ βόας ζήσῃ, εἰς
Πύλον ἀφικνεῖται· καὶ
τοιαῦτα κατοικοῦσας ἀνέκρι-
νεν· οἱ δὲ ἰδέειν μὲν παῖ-
δα ἐλαύνοντα ἔφασκον·
ἐκ ἔχον δὲ εἰπεῖν πο-
ποτε ἠλάθησαν, διὰ τὸ
μὴ εὐρεῖν ἔχθ' ἀνύαδαι.
μαθὼν δὲ ἐκ τῆς μαγ-
ικῆς τὸν κελοφότα,
πρὸς Μάϊαν εἰς Κυλλή-
νῳ φθγγίνεται, καὶ τὸν
Ερμῆα ἠπάτο. ἡ δὲ, ἐ-
πίδειξεν αὐτὸν ἐν τοῖς
παργαῶσι. Ἀπόλλων δὲ
αὐτὸν περισδιακομίσας,
παῖ βόας ἀπῆτει. Διὸς
δὲ κακεῖνθ' ἀποδιδῶναι.

ἔργετο. μὲ πίδον δὲ, αἶγει τὸν Ἀπόλλωνα εἰς Πύλον, καὶ τὰς βόας ἀποδίδωσιν. ἀκούσας δὲ τῆς λύρας ὁ Ἀπόλλων] αἰτήσας πάντων, ἔλαβεν Ἑρμοῦ ἐκείνῳ διδόντῳ, ἃ Ἀπόλλων] ἀποδίδωσι τὰς βόας. Ἑρμῆς δὲ πάντας γάμων, σείειρα πάειν πιξάμενῳ ἐπέειξεν. Ἀπόλλων δὲ καὶ πάντων βυλόμενῳ λαβεῖν, τὴν χρυσὴν ῥάβδον ἐδίδον, ᾧ ἐκέκτετο βυκολῶν. ὁ δὲ καὶ πάντων λαβεῖν αἰτῇ τῇ σείειρα γῶν ἤδειν, καὶ τὴν μαντικὴν ἐπελθεῖν. καὶ διὸ διδάσκειται τὴν διὰ τῆς Ἰαφὸν μαντικὴν. Ζεὺς δ' αὐτὸν κήρυκε ἑαυτοῦ καὶ θεῶν ὑποχρονίων πύδου.

§. γ. Ταυγίτη δ' ἐν Διὶ, Λακεδαίμονα· ἀφ' ἧς ἡ Λακεδαίμων ἢ χάρα καλεῖται. [καὶ] Λακεδαίμονῳ δὲ καὶ Σπάρτης τῆς Εὐρώπης. δὲ ᾧ παρὰ Λέλεγρος αὐτόχθωνῳ, καὶ νυμφὸς Νηϊδὸς Κλεοχάρειας Ἀμύκλας καὶ Εὐρυδίκης, ἣν ἐξημερῶς Ἀκείειας Ἀμύκλας δ' ἐξ ἧς ἐμείνε

tur, inficiari tamen non desinebat : qui, quod ille minimè persuadet, Apollinem Pylum perducit, ac boves restituit. Apollo auditam lyram à Mercurio petit : eam Mercurius tradit. Apollo verò, acceptâ lyrâ, tradit boves, quas cùm Mercurius pasceret, fistulam etiam compegit, & compactam inflavit, pro qua, quòd ejus habendæ miro desiderio Apollo tenebatur, auream virgam dare non verebatur ; quam, cùm Apollo boves pasceret, habebat : quòd eam Mercurius, & pro fistula habere, & vaticinandi artem consequi cupiebat. Quâ traditâ, & per calculos etiam vaticinari docetur. Ad hæc Jupiter ipsum sui ipsius, Deorumque Manium nuntium fecit.

§. 3. Jupiter insuper ex Taygete Lacedæmonem filium procreavit, à quo etiam Lacedæmone, ac Sparte filia Eurotæ, quæ fuit Lelegis indigeris filius, & Cleocharæ Naiadis Nymphæ, Amyclas, & Eurydice, quam Acrisius uxorem habuit. Amiclæ autem, & Diomedes Lapithæ

filia, Cynortes, & Hyacinthus filij fuere. Hyacinthum ab Apolline ardentem amatum fatentur, quem disco percussum fortuito interfecit. Sed & Cynortæ filius fuit Perieres, cui Gorgophone Persei filia nupsit, ut narrat Stesichorus, ex eaq; Tyndareum, Icharium, Aphareum, ac Leucippum, fulcepit. Ex Aphareo & Arene Oebali filia, Lynceus, Idas & Pifus nati sunt. Verum multorum testimonio, Idam è Neptuno genitum esse comprobatur. At qui tantâ Lynceus oculorum claritate præcelluit, ut sub terra latentia quæque pervidisse dicatur, Leucippi verò ex Philodice Inachi filia natæ fuere, Ilaira & Phœbe. Hæce Dioscori, id est, Jovis filij, Castor & Pollux ab se raptas uxores duxerunt: post hæc etiam Arsinoe genuit. Hæc ab Apolline impleta Æsculapium peperit. At quidam non Arsinoes Leucippi filia, sed Coronidis Phlegiæ in Thesalia natum Æsculapium ferunt: cum qua simul ac eam deperisset Apollo, statim concubuisse proditur. Eam quo-

τὸ Λαπίδου Κυνόρτης, καὶ
 Υακινθοῦ τὸν ἱδρὸν τῷ Ἀ-
 πόλλωνι ἐπαύειν λέ-
 γουσιν· ὃν δισκῷ βαλὼν,
 ἔκταν ἀπέκλεινε. Κυνόρτου
 δὲ [παῖς] Παιήρης,
 ὃς γὰρ καὶ Γοργόφωνα τὴν
 Περσείας, καὶ δὲ τῷ Στυγί-
 ῳ χερσὶ φησὶ καὶ πίντοι Τυν-
 δάρεων, Ἰχάριον, Ἀφα-
 ρέα, Ἀδίκιππον. Ἀφάριος
 ἔσθ' οὐδ' ἢ Ἀρλῶν τῆς Οἰ-
 κάλου, Λυγκεύς τε καὶ
 Ἰδᾶς, καὶ Πῖφος. κατὰ
 πολλοὺς δὲ, Ἰδᾶς ἐκ Πο-
 σειδῶνος λέγεται. ὁξυδερ-
 κία δὲ Λυγκεύς ὠσεύκειν,
 ὥς καὶ τὰ ἐπὶ γῆν διω-
 ρεῖν. Ἀδίκιππου δὲ καὶ Φι-
 λοδίκης τῆς Ἰνάχου, δυ-
 ματίδες ἐγένοντο, Ἰλαίρα
 ἢ Φοίβη. πάντας ἀνέπσαν-
 τες, ἔγνησαν Διόσκουρον
 παῖς δὲ ταύταις. Ἀρσι-
 νόῳ ἐγέννησε. ταύτη μί-
 γνυται Ἀπόλλων. ἡ δὲ
 Ἀσκληπιὸν ἔσθ'· πῖτες δὲ
 Ἀσκληπιὸν, ἐκ ἐξ Ἀρσι-
 νόης τῆς Ἀδίκιππου λέ-
 γουσιν, ἀλλ' ἐκ Κορώνι-
 δος τῆς Φλεγέου ἐκ Θεσ-
 σαλίας. καὶ φασὶ ἐκείνην
 καὶ ταύτης Ἀπέλλων. τὰς

δὲ καὶ ἐνθάδε σωεῖσθαι.
 τῷ δὲ, παρὰ τὴν αὐτῆς πα-
 τρός γάμῳ ἐλομένην,
 Ἰχθύϊ τῷ Ελάτῃ ἡὼ σιωπι-
 καίν. Ἀπόλλων δὲ τὸν μὲν
 ἀπατρίαντα κρεῖσσε κατ-
 ῥᾶται ὅς τις ἀδικὸν ἄντα,
 ἐποίησι μάλιστα αὐτῷ δὲ
 [ἐκύνεσαν] ἀπὸ κλίνης.
 χαρομένης δὲ αὐτῆς, ἀπὸ
 ζῆτος τὸ βρέφους ἐν τῇς πυ-
 ρᾷ, πρὸς Χείρωνα τὸν
 Κένταυρον ἤνεγκαν παρ' ὧν
 καὶ τὴν ἰατρικὴν, καὶ τὴν
 κυνηγητικὴν τρεφόμενος
 ἐδιδάχθη. καὶ τῷ τῆς Χεί-
 ρωνος, καὶ τῷ τῆς Τηλέ-
 αίας ὅτι πολὺ, καὶ μὴ
 κεν ἐκάλυψε πρὸς ἀποδύ-
 σκιν, ἀλλ' ἀνέχετο καὶ τὴν
 ἀποδύσκειν. ὅθεν καὶ Ἀθην-
 αῖ λαβὼν τὸ ἐκ τῆς φλε-
 βῶν τῆς Γερῶνης βύβιν αἶ-
 μα, τὸ μὲν ἐκ τῆς ἀνιστεῖσθαι
 βύβιν, πρὸς φθορὰν ἀνδρῶ-
 πων ἐλκεῖτο τὸ δὲ ἐκ τῆς
 διζιῶν, πρὸς σωτηρίαν καὶ
 διὰ τούτου τὴν τιμωρίαν
 ἀνέχεσθαι. εὖρεν δὲ πρὸς
 λεγόμενοις ἀσπῆσαι ὑπὸ
 αὐτῷ, Καπανίαν καὶ Λυκῆρ-
 γον, αἵ δὲ Στεφίχορος φησὶν,
 Εἰρηφύλιον. Ἰππόλυτον, αἵ

que præter patris sententiam
 nubentem, Ischyi Elati filio
 conjunctam fuisse aiunt. A-
 pollo autem delatorem cor-
 vum immodicis maledictis
 execratur : & , qui ad eum
 usque diem candidus fuerat,
 in nigrum commutavit , &
 Coronidem gravidam per-
 cussit & necavit. Ex qua, cum
 conflagraret , abreptum in-
 fantem ἐ pyra ad Chironem
 Centaurum alendum tulit : à
 quo etiam medicinam & ve-
 nandi artem perdidicit. Qui ;
 cum jam Chirurgus evasisset,
 atque artem ejusmodi jam-
 pridem exercuisset, non modò
 quosdam ab interitu libera-
 vit , sed etiam præmortuos in
 vitam revocavit. Nam , cum
 à Pallade effusum de Gorgo-
 nes venis cruorem accepisset,
 qui ἐ levis defluxisset, in mor-
 talium perniciem ; qui autem
 ἐ dextris, in conservandis ho-
 minibus utebatur : atque hu-
 jusce opem in mortuis susci-
 tandis adhibebat. Sed inveni
 quidem nonnullos , qui ab eo
 revocati in vitam dicuntur ,
 Capaneum ac Lycurgum , ut
 autem Stefichorus ait , Eri-
 phylen : & Hippolytum quò

Naupactica conscripsit : Tyn-
dareum, ut Panyasis : Hyme-
næum, ut Orphici : Glaucum
Minois filium, ut Mnesago-
ras ait.

§. 4. Demùm Jupiter ve-
ritus, ne si mortales hanc
medendi rationem adipiscan-
tur, suis se viribus vicissim ad-
juverint, fulmine ipsum inter-
fecit. Quamobrem iratus A-
pollo, Cyclopas, quod Jovi
fulmina comparassent, occi-
dit. Quem cùm Jupiter in
Tartarum jam jam dejecturus
esset, Latonæ precibus exora-
tus, annum totum, ut ipse vi-
ro mercede conductus servi-
ret, imperavit. Is autem Phe-
ras ad Admetum Pheretis fi-
lium se contulit, apud quem
servitutem serviens, armenta
pascebat: ac boves dominicas
gemelliparas omnes effecit.
Sunt qui & Aphareum qui-
dem & Leucippum ex Perie-
re Æoli filio natum esse di-
cant. Cynortæ autem Perie-
rem filium fuisse, & hujusce
Oëbalum. Sed Oëbali &
Bateæ Naidis nymphæ Tyn-
dareum, Hippocoontem, &
Icarionem.

ὁ τὰ Ναυπακτικὴ συλῆ-
ψας λέγει Τυνδαρίων, ὡς
φασὶ Πανύσεις· ὁ μύταιων,
ὡς οἱ Ὀρφικοὶ λέγουσι. Γλαύ-
κον δὲ Μίνωθεν, ὡς Μνησι-
γόρας λέγει.

§. 5. Ζεὺς δὲ φοβηθεὶς
μὴ λαβόντες ἀνθρώποι θι-
ραπίαν, παρ' αὐτῶν βου-
θῶσιν ἀγγέλοις ἐκταράντα-
σιν αὐτόν. καὶ διὰ τοῦτο ὄρη-
δαίς Ἀπόλλων, κτείνει Κύ-
κλωπας, τὴς τὸν κραναὸν
Διὸς κατασπείσαντας. Ζεὺς
ἤμέλειος ῥίπην αὐτῶν εἰς
τάρταρον· διηδεΐσας δὲ Ἀη-
τὴς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἐρευν-
τὸν ἀνδρὶ θηπιόσῃ. ὁ δὲ
Φερεγγύουθεν εἰς Φερεῶς
πρὸς Ἀδμητὸν δὲ Φέρηθεν,
τότῳ λατρεῦσιν ἐπιείμεινα·
καὶ τὰς θυλαίας βόας (πά-
σας) διδυματόκους ἐποίη-
σιν· εἰς δὲ οἱ λέγοντες Ἀφα-
ρίαν μὲν καὶ Ἀδμητὸν ἐν
Παειήρῃ θυεῖσθαι τῷ Αἰό-
λου· Κνωόρου δὲ, Πα-
ειήρῃ· τοῦ δὲ, Οἰβά-
λου· Οἰβάλου δὲ καὶ Ναί-
δας νύμφης Βαπίας Τυν-
δαρίων, Ἰπποκόοντα, Ἰκα-
ρίωνα.

§. 1. Ἰπποκῶντες ἔχοντες οὐδ' ἔχοντες παῖδες Δορυκλείς, Σκαῖ, * Εμαρσφορος, Εὐπυχοί, Βυκόλοι, Λύκων, Τέβρης, Ἰπποδοίος, Εὐρυτ, Ἰπποκορυστες, Αλκαίους, Αλκων. τῆς Ἰπποκῶντες ἔχοντες παῖδας, Ἰκαρίων, Τυνδαρέων, Ἰξίον, Λακεδαιμόνιοι. οἱ ἔχοντες παῖδες Θέστιον, ἔχοντες μαχῶν αὐτῶν παῖδες τῆς Ἰκαρίων, ἔχοντες Τυνδαρέων, Θέστιον (τῶν Αἰτωλῶν) θυγατέρας Λήδας. αὐτῶν ἔχοντες Ἡρακλῆς Ἰπποκῶντες καὶ τῆς τῶν παῖδας ἀπέκτινεν, καὶ ἔχοντες. καὶ παραλαμβάνει Τυνδαρέων ἔχοντες ἔχοντες.

§. 5. Ἰκαρίων, οὐδ' καὶ Περικλῆς, Νυμφὸς Νυμφὸς (ὅσοι ἄρρηνες πίντι,) Θέστιον, Δαμάσιππος, Ἰμάσιμος, Αλκίππος, Περικλῆς καὶ θυγατέρας Πιλωλόπης, ἣν ἔχοντες Οδυσσεύς, Τυνδαρέων καὶ Λήδας, Τιμαίδης, ἣν ἔχοντες ἔχοντες καὶ Κλυταιμνήστρῃ ἣν ἔχοντες Αγαμέμνων, ἔχοντες Φιλονόῃ ἣν Ἀρτεμὶς ἀθάνατον ἔχοντες.

§ 5. Διὸς δὲ Λήδας θυγατέρας

§. 5. At Hippocoontis filij fuere, Dorycleus, Scæus, * Emarisphorus, Eutyches, Bucolus, Lycon * Tebrus, Hippothous, Eurytus, Hippocorystes, Alcinus, Alcon. His permunitus filiis Hippocoon, Icarionem ac Tyndareum Lacedæmone eiecit. Hi verò ad Thestium ejecti confugerunt: Eique adversus finitimos bellum gerenti opem tulerunt: dein Tyndareus Thestij Ætoli filiam Ledam cepit uxorem. Rursus autem quo tempore Hercules Hippocoontem cum liberis suis interemit, in patriam redeunt: ac Tyndareus regnum accipit.

§. 6. Nati verò ex Icario & Peribœa Naide nympha, maiores filij quinque, Thoas, Damalippus, Imeusimus, Alctes, Perilaus: & filia Penelope, quæ Ulyssî nupsit. Tyndarei autem ac Ledæ filiis Timandra, quam Echemus in conjugium duxit: Clytæmnestra, quam Agamemnon uxorem habuit: item Philonoe, quam Diana immortalē esse fecit.

§. 7. Ad hæc Jupiter, quæ nocte

nocte cum Leda in cygnum versus concubuit, eadem quoque Tyndareus illam implevit : deque Jove Pollux & Helena : de Tyndareo autem Castor , procreati sunt. Invenio etiam auctores , qui Helenam Nemesis & Jovis filiam fuisse dicant. Nam, cum ea Jovis concubitus fugeret, in anserem mutatam fuisse. Jovem autem in cygnum versus coisse memoratur : Nemesis verò ovum ex eo concubitu peperisse. Idque etiam in nemore opilionem quandam invenisse, & allatum Ledæ dedisse. Hanc autem conditum in arca reposuisse, & suo demum tempore ortam fuisse Helenam, eamque perinde, ac si de se fuisset nata, educasse. Quæ cum formæ præstantia polleret, eam Theseus rapuit, & Athenas abduxit. Deinde Pollux & Castor, comparato in Athenienses exercitu, cum ad Plutonis esset Theseus, urbem capiunt ; atque Helenam recuperant : necnon Aethran Thesei matrem captivam abducunt.

§. 8. Jam tum quoque hi Græciæ reges Helenam uxo-

ελδόντῃ, ὁμοιωδόντῃ κυνῇ, καὶ χτὶ τὴν αὐτὴν νύκτα Τυνδαρέως, ἐκ Διδὸς μὲν ἐξηννήθη Πολυδευκὸς καὶ Ελένη Τυνδαρέω δὲ Κάστωρ. λέγουσι δὲ ἔτι οἱ Νεμίσσης Ελένῃ τῇ καὶ Διδό. πάντῃ γὰρ τὴν Διδὸς φάγουσαν σκυσίαν, εἰς χλῶα τὴν μερῶν μεταβαλεῖν. ὁμοιωθέντα δὲ καὶ Δία πρὸ κύων σκελεθεῖν. ἃ δὲ ὦν ἐκ τῆς σκυσίας ὑποτεκεῖν. αὐτὸ δὲ ἐν τοῖς ἀγασσιν εὗροντα πνα ποιμένα, Αἰδὼς κομίσαντα δὲ εἶναι. τὴν δὲ καταδιμενῆν εἰς λαφάρκα φυλάσσειν, καὶ χρόνῳ καθήκοντι ξυνηθεῖσαν Ελένῃ, ὡς ἐξ αὐτῆς θυγατέρα γένοιτο. γυρομένην δὲ αὐτὴν κάλλιπεν διαπορετῇ Θησέως ἀπάσας, εἰς Αἰδῶας ἐκόμισεν. Πολυδευκὸς δὲ καὶ Κάστωρ εἰς Αἰδῶας ἐπιστατεύσαντες, ἐν Αἰδῷ Θησέως ὄντῃ, αἰετοὶ τὴν πύλιν, καὶ τὴν Ελένῃ λαμβάνουσιν καὶ τὴν Θησέως μητέρα Αἰδῶν ἀγροσὶν αἰχμάλωτον.

§. η. Παραγέγοντο δὲ εἰς Σπαρτῇ ὅππῃ τὸν Ελένης

γάμων οἱ βασιλεύοντες ἑλ-
λαδος. ἦσαν δὲ οἱ μνησευό-
μοι οἵδε, Ὀδυσσεύς Λαέρ-
τε, Διομήδης Τυδείας, Ἀν-
τίλοχος Νέστορος, Ἀγαπήνωρ
Ἀγλαΐας, Σθίνελος Καπα-
νέως, Ἀμφίλοχος Κτιάτης,
Θάλπιος Εὐρύτου, Μέγης
Φυλῆως, Ἀμφίλοχος Ἀμ-
φιαράς, Μενεάδης Πετῖου,
Σχέδιος Επισφρόφου, Πολύξεν-
ος Ἀγαδίνους, Πυλέωνος
Ληΐτου, Αἴας Οἰλέως, Ασκά-
λαφος καὶ Ἰάλμυρος Ἀρεός,
Ἐλεφνώωρ Χαλκιδόνος,
Εὐμηλός Ἀδμήτου, Πολυ-
πίπης Πηλείδου, Λαονόειος Κο-
ρώνος, Ποδάλιρος καὶ Μα-
χάων Ἀαληπῆς, Φηλοκλή-
της Ποίαντος, Εὐρύπυλος
Εὐαίμονος, Πρωτεσίλαος
Ἰφίχλου, Μενέλαος Ἀτρεΐως,
Αἴας καὶ Τεύκρος Τελαμό-
νος, Πάτροκλος Μενειτιάς.

§. 3. Τούτων ὁρῶν τὸ
πλῆθος Τυωδάρους, ἔδε-
δόκει μὴ κρινέντος ἐνός,
εὐσάσωσιν οἱ λοιποί. ὥστ-
ι χρομένη δὲ Ὀδυσσεύς, ἐὰν
συλλάβῃται πρὸς τὸν Πη-
νελόπης αὐτῷ γάμον, ὑπο-
δέσθαι τρέπον πνῶν, δι' ὃ
μηδεμία γνήσεται γάμῳ.

rem pro se quisque petitur,
Spartam advenerunt. Pro-
cantium verò nomina hæc
fuisse leguntur: Ulysses Laer-
tæ, Diomedes Tydei, Antilo-
chus Nestoris, Agapenor An-
cæi, Sthenelus Capanei, Am-
philocus Cteati, Thalpius Eu-
ryti, Meges Philei, Amphi-
lochus Amphiarai, Mne-
stheus Perei, Schedius Epi-
strophii, Polyxenus Agasthe-
nis, Peneleus Leiti, Ajax Oi-
lei, Ascalaphus & Ialmenus
Martis, Elephenor Chalco-
dontis, Eumelus Admeti, Po-
lypoetus Pirithoi, Leonteius
Coroni, Podalirius & Ma-
chaion Æsculapij, Philocte-
tes Pœantis, Eurypylus Evæ-
monis, Protefilaus Iphicli,
Menelaus Atrei, Ajax &
Teucer Telamonis, Patro-
clus Menœtij.

§. 9. Horum turbam conspi-
catus Tyndareus, ne, si ex tot
competitoribus, uni Helenæ
in conjugium addiceretur, re-
liqui seditionem ac tumultum
excitarēt, pertimescebat: quo-
circa Ulysses, quòd si, inquit,
illi, ad Penelopes nuptias adi-
piscendas mihi adjumento fo-
re te pollicearis, talem ego

cum animo meo rationem inibo, ut per eam nulla omnino sit inter procos oritura discordia. Tum verò Tyndareus, ubi ipsi laturum se opem promissit, universos, inquit Ulysses, procos jurisjurandi religione obstringito, ut, cum filia tua Helenæ de nostri cœtu quempiam sponsum delegeris, illi à nobis adjumentum feratur adversus eos qui in sponsum maritumve, ac matrimonium ejusmodi vim facere conentur. Quod ubi Tyndareus audivit, procos ad Ulyssis consilium perficiendum universos per jurisjurandi religionem compellit: ac Menelaum filia suæ sponsum declarat, atque etiam ab Icario Ulyssi Penelopen in conjugium poposcit.

CAP. X.

Κ Ε Φ Α Λ. ι.

Menelaus itaque ex Helena Hermionen genuit, & ut quidam aiunt, Nicostrotum ex Dule Pieride ab Ætolia oriunda: sive, ut Acusilaus ait, è Teridæ Megapenthem: sed ex Nympha Gnoßia, Eumelo auctore, Xenodamum procreavit.

§. 2. Cæterùm è Ledæ natis Castor planè rem militarem exercuit. Pollux autem cæsticum pugnandi genus sectatus

Mενέλαος μὲν οὖν ἐξ Ἑλένης Ἑρμιόνην ἐ-
γέννησεν, καὶ κατὰ πινὰς, Νι-
κόστροτον, ἐκ Δύλης Πιερί-
δος γένθη Αἰτωλίδως, ἥ,
κατὰ τὸν Ἀκυσίλοος φησι,
Τηριδῆος, Μεγαπένθη. ἐκ
Κνωσσίας δὲ νύμφης, καὶ
Εὐμηλον, Ξενόδαμον.

§. β. Τῶν δὲ ἐκ Λή-
δης γενομένων παίδων, Κά-
στωρ μὲν ἥσκει τὰ καὶ πό-
λεμον· Πολυδεύκης δὲ πύλ-

μύοι· καὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν
ἐκλήθησαν ἀμφότεροι Διό-
σκυροι. βυλόμυοι δὲ γῆ-
μαι τὰς Λακίππου θυγα-
τέρας, ἐν Μεσσηνίᾳ ἀρπά-
σαντες ἔγνησαν. καὶ γίνεται
μὲν Πολυδῶκης καὶ Φοίβης,
Μνησίλεως· Κάστορος δὲ καὶ
Ιλαείρας, Ἀνώγων. ἐλά-
σαντες δὲ ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ
βυλίαν μὲν ἦν Ἀφαίρας
παίδων Ἰδῆ καὶ Λυγκίας,
ἐπιτρέψαντες Ἰδῆ διελθεῖν.
ὁ δὲ, τιμὴν βοῦν εἰς μί-
ρη πᾶσατα, τῷ πατρὶ
καταφάγωντος εἶπε τῇ λείᾳ
τὸ ἡμῖν ἔσθαι, καὶ τῷ
δωτέρῳ τὸ λοιπόν. καὶ φθά-
σαι κατηνάλωσε τὸ μέρος
ἴδιον πατρὸς Ἰδῆς, καὶ
τὸ τῷ ἀδελφοῦ. καὶ μετ'
ἐκείνῃ τὴν λείαν εἰς Μεσ-
σήνῃν ἤλασε. φρατρίσαν-
τες δὲ ἐπὶ Μεσσήνῃν οἱ
Διόσκυροι, τίμῳ τι λείαν
ἐκείνῃν καὶ πολλὰ ἄλλῃν
συνελαύνουσι. καὶ τῇ Ἰδῆ
(ὑπὸ δρυὶ) ἐλόντων, καὶ
τὸν Λυγκίαν· Λυγκίης δὲ
ἰδὼν Κάστορα, ἐμύνησεν
Ἰδῆ· καὶ καῖνος αὐτὸν κτεί-
νει. Πολυδεύκης δὲ εἰδὼς ἐν
αὐτῷ, καὶ τὸν μὲν Λυγκίαν

est. Atque ambo ob fortitu-
dinem Dioscori, quasi Jovis
proles, cognomento dicti
sunt. Qui cum Leucippi filias
in matrimonium habere cu-
perent, è Messene raptas ux-
ores ambo sunt consecuti. Dein
ex Polluce ac Phæbe Mnesi-
leus; at è Castore & Ilæira
Anogon nati sunt. Qui cum
sociis Ida, Lynceoque, Apha-
rei filiis, ab Arcadia boum
prædam abegissent, Idæ ar-
bitrio dividendam permisere.
Tunc ille bovem in partes
quatuor partitus, Qui prior,
inquit, devorarit, huic præ-
dæ dimidium cedit: postero-
ri, reliquum: quo dicto,
Idas antevertens, privatam
prius, & fratris deinceps par-
tem absumpsit: atque cum eo
prædam omnem Messenen
avertit. Quare Dioscori con-
ductis militum copiis contra
Messenam, cum illam, tum
multam aliam prædam simul
abducunt, & sub quercu per
insidias Idam Lynceumque
intercipere conabantur. Ve-
rùm Lynceus, viso Castore,
Idæ fratri significavit: atque
eum ille necavit. At Pollux
ipso insecutus, Lynceum, te-

lum jaculatus, occidit. Inde Idam insequens, lapide secundum caput ab eo percussus, obortâ oculorum caligine, concidit. Tum Jupiter Idam fulminat, Pollucemque in cælum agit. Pollux verò immortalitatem tenuit, Castore mortuo, at Jupiter ambobus, alternis diebus; inter Deos, ac mortuos esse concessit. Relatis ad superos Dioscuris, Tyndareus, accersito Spartam Menelao regnum tradidit.

CAP. XI.

EX Electra autem Atlantis filia, & Jove, Jasion Dardanúsque gignuntur, è quibus Jasion Cererem depravit, eique vim inferre volens, fulmine ictus occubuit. At Dardanus fratris interitu mœstus, Samothrace relictâ, in objectam continentem transavit, ubi Teucer Scamandri fluminis Idææque nymphæ filius regnabat: ab eo etiam qui regionem illam incolabant, Teucrici vocabantur. Hic itaque ab rege acceptus hospitio, atque in regni partem

κτείνει τὸ δόρυ ~~καὶ~~ ~~καὶ~~ ἰδαν δῖων, βληθεὶς
καὶ ἐκείνῳ πύργῳ καὶ τῇ κε-
φαλῇ, πύργῳ σκοτωθεὶς· καὶ
Ζεὺς ἰδαν κεραυνῷ, Πο-
λυδάκην δὲ εἰς ἕρανὸν
ἀνάγει. μὴ δεχόμενός τῃ Πο-
λυδέυκτι καὶ ἀθανάσιον, ὄν-
τος νεκρῷ Κάστορι, Ζεὺς ἀμ-
φοτέρους παρ' ἡμέραν, καὶ ἐν
θεοῖς ἔτι καὶ ἐν ἀνθρώποις, ἐδώ-
κε. μεταστάντων δὲ εἰς θεούς
τῶν Διοσκύρων, Τυνδάρεως
μεταπεμψάμενος Μενέλαον
εἰς Σπάρτην, τὰ τῶν βασι-
λείων παρέδωκεν.

Κ Ε Φ. ια.

Ηλέκτρας καὶ Ἀτλαν-
τὸς καὶ Διὸς, Ἰασίων
καὶ Δαρδάνου ἐκγόμοι. Ἰασίων
μὲν οὐδ' ἐρεθιστὴς Δήμητρος, καὶ
δέλων καταχευῶναι τὸν Διόν,
κεραυνῷ ται. Δαρδάνος δ' ὅτι
τῷ Δανάτῳ τῆς ἀδελφῆς λυ-
πέμενος, Σαμοθράκην ὑπο-
λιπὼν, εἰς τὴν αὐτῆς πε-
ρὶ ἡλθε· ταύτης δ' ἐβασίλευ-
σε Τεύκρος ποταμῷ Σκαμάν-
δρι καὶ νύμφῃς Ἰδαίαις· ἀφ' ἧς
καὶ οἱ τῶν χρόνων νεμόμενοι
Τεύκροι προσσηγορεύοντο.
ὑποδεχθεὶς δ' ὑπὸ τῆς βασι-

λείας καὶ λαβὼν μέρει τῆς
γῆς καὶ ἔκεινεν θυγατέρα
Βάτειαν, Δαρδανὸν ἐκποίη-
σεν πόλιν.

§. β. Τελδοπίσσιον δὲ
Τεύχερ, πλὴν χώραν ἀπα-
σαν Δαρδανίαν ἐκέλευσε γα-
νομένων δὲ αὐτοῦ παίδων
Ιλν καὶ Εὐεχθονίον, Ἰλν
μὲν οὐκ ἀπαιεσάμενος· Εὐε-
χθόνιος δὲ διαδέξαμενον
τὴν βασιλείαν, γῆμας
Ἀστυόχην ἑ Σιμόεντιον, τε-
κνοῖ Τροάδα, ἧν ἔλαβεν,
πλὴν μὲν χώραν ἀπ' ἐαυτοῦ
Τροίαν ἐκέλευσε καὶ γῆμας
Καλλιρρόην τῇ Σκαμάνδρῃ,
ἧν ἄ θυγατέρα μὲν Κλεοπά-
τραν· παῖδας δὲ, Ἰλν καὶ
Ἀσάρακον καὶ Γανυμή-
δην. τῶν μὲν οὐκ ἀπαιεσά-
μενος ἀνὰ πάσας Ζεὺς δι' αἰ-
τῆς, διῶν οἰνοχόον ἐν ἕρα-
νῇ κατέστησεν. Ἀσάρακον ἦ,
καὶ Ἱερμηνέως τῆς Σι-
μόεντιον, Κάπυος· τῇ δὲ, καὶ
Θέμιδι τῇ Ἰλν Ἀγχίσης·
ὧς δ' ἐρωτηκὼς ὀπιδυμίαν,
Ἀφροδίτην σμυνελοῦσα, Αἰ-
νεΐαν ἐγέννησε, καὶ Ἰλν
γεν, ὧς ἀπαιεσάμενος.

§. γ. Ἰλν δὲ εἰς Φρυ-
γίαν ἀφικόμενον, καὶ κα-

admissus, Bateam ejus filiam
sibi in conjugium duxit, ac
Dardanum urbem condidit.

§. 2. At postquam ex huma-
nis Teucer excessit, univer-
sam provinciam Dardaniam
appellavit: filios habuit duos,
Ilum & Erichthonium, è qui-
bus Ilus nullis susceptis libe-
ris extinctus est. Hinc Erich-
thonius regni heres, ductaque
Astyoche Simeontis filiâ,
Troem creat. Hic deinde re-
gnum adeptus, regionem à se
ipso Trojam nuncupavit: &
Callirroen Scamandri filiam
sibi collocavit, ex qua Cleo-
patram filiam sustulit: Mares
autem Ilum, & Assaracum,
& Ganymedem. Hunc autem
ob corporis formam raptum
per aquilam Jupiter deorum
pincernam in cœlo constituit.
Assaracus verò ex * Hierom-
neme Simeontis filia Capyn
procreat. Hujusce, ac The-
midis Ili filix Anchises filius
fuit. Cum quo Venus ipsius
amore flagrans congressa, Æ-
neam genuit, ac * Lyrum,
qui sine liberis decessit.

§. 3. Ilus cùm in Phrygiam
pervenisset, atque inibi ab

Rege propositum certamen nactus esset, palæstrâ vicit: deditque illi præmij loco pueros quinquaginta, & totidem puellas. Ad hæc ex oraculi sententia discolorem bovem adjecit, monuitque, ut ubi ea procubuerit, urbem conderet. Hic bovem ipsam insequitur. Ea verò, simulatque ad Ates, quasi dicas, Noxæ, Phrygiæ, tumulum pervenit, humi procumbit: quo in loco Ilus urbem ab se conditam, Ilium nominavit. Postea Jovem precatur ut signum sibi aliquod ostenderet; postridie verò, ubi illuxit, ab Jove demissum Palladium ante tabernaculum conspexit: id erat magnitudine trium cubitum: ac pedibus ita compositis, ut ambulare videretur: dextræque elatam hastam, ac læva colum fusumque gerebat. Hujusmodi de Palladio narratur historia. Aiunt natam Minervam, apud Tritonem, cui filia Pallas erat, educari cœpisse: utrasque autem fuisse rei bellicæ studiosas, & in contentionem aliquando devenisse: Palladi jamjam vulnus illatum (Minervæ) Jovem

παλαστῶν ὑπὸ τοῦ βασιλέως αὐτόδι πιθεμένον ἀγωνά, νικῶν πάλιν· καὶ λαβὼν ἄθλον πενήκοντα κέραι καὶ κόρας ταῖς ἴσαι, δοντ' αὐτῷ τοῦ βασιλέως κτ' ἔρημον καὶ βοῦν ποικίλιν· καὶ φέροντ' ἐν ᾧ ἑστὸς αὐτῇ κλιθῇ τόπω, πάλιν κλίζειν, εἶπετο τῇ βοῖ. ἡ δὲ ἀφικομένη ἐπὶ τὸν λεγόμενον τ' Φρυγίας Ἀτῆς λόφον, κλίνεται. ἔνθα πόλιν κτίσας Ἴλος, ταύτῃ μὲν Ἴλιον ἐκάλεσε. τῷ δὲ Διὶ σημεῖον ἐυξάμενος αὐτῇ παραίτωι, μετ' ἡμέραν τὸ διίπτερος Πηλεΐδον πρὸ τῆς σκηνῆς κείμενον ἐδιδάσκατο. ἦν δὲ τῷ μετ' αὐτὸν τρίπυχον, τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκὸς, καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ δόρυ διηρημένον ἔχον· τῇ δὲ ἐτέρᾳ ἡλικάτιον καὶ ἄτρακτον. ἰσοείας (δὲ ἡ) πρὸς τοῦ Πηλεΐδου τοιήδε φέρεται. φασὶ γυναικῶν τῶν Ἀθηνῶν, πρὸς τῇ Τείωνι τρέφεσθαι, ᾧ θυγάτηρ ἦν Παλλάς. ἀμφοτέραις δὲ ἀκούσας τὰ κτ' ἰσχυρίων, εἰς φιλονεικίαν ποτὶ πρὸς ἑλθεῖν. μελλόντες δὲ πλὴν τῇ Πηλεΐδῃ, τὸν Δία

φοβησύντα, ἥ Αἰγίδα προσ-
 θύσας τὴν δὲ, ὑλασθε-
 δῆσαν ἀσβελέσαι πρὸς ἥ
 Αἰγίδα, καὶ ἔπος ὑπὸ τῆς
 Αἰγίδας προσδέξαν ποσσίν.
 Αἰδώς δὲ σπείλυτον ἐπ'
 αὐτῇ φρομένῳ, ξήανον ἐ-
 κείνης ὁμοιον κατασκευάσα-
 σαν, καὶ σπείδυσαι πῶς
 σῖντοισι λῶ ἔδεισιν Αἰγί-
 δα, καὶ πρῶτον ἰδρυσαμέ-
 νην παρὰ τῷ Διὶ. ὕστε-
 ρον δὲ Ηλέκτρας καὶ τὴν
 φθορὰν τύτῃ προσφυγύ-
 σης, διαρρίψαι μετ' αὐ-
 τῆς καὶ τὸ Πηλεΐδου εἰς
 τὴν Ἰλιάδα χόρευ. Ἴλον
 δὲ τούτου γὰρ κατασκευά-
 σαντα πρῶτον καὶ σπεί-
 λον τῷ Πηλεΐδου πάντα
 λέγεται. Ἰλῶ δὲ γῆρας
 Εὐρυδικὴν τὴν Ἀδράστου,
 Λαομέδοντα ἐγέννησεν, ὃς
 γαμέει Στρυμνὴν τὴν Σχο-
 μαίδρου. κατὰ δὲ πρὸς
 Πλακίαν τὸν Ἀτρείου. καὶ
 εἰσὶν δὲ Ἀδελφίδου. καὶ
 πρῶτον παῖδας μὲν Τιθω-
 νδον, Λάμπωνα, Κλύ-
 πον, Ἰκατίονα, Πο-
 δάρκην· θυγατέρας δὲ, Ἡ-
 σίοβην καὶ Κίλλαν, καὶ
 Ἀστυόχην· ἐκ δὲ νύμφης

pavefactum Ægidem oppo-
 suisse : Palladem verò terri-
 tam respexisse : atque ita à
 Minerva vulneratam conci-
 disse. At Minervam ejus de
 causa summo dolore affectam
 simulacrum illi simile confe-
 cisse, ac thoraci, pectorique
 ejus, quam pertimuerat Ægi-
 dem, accommodasse, & apud
 Jovem, honoris ergò consti-
 tuisse. Deinceps autem Ele-
 ctam, per anni pestilentissi-
 mi contagionem ad hoc con-
 fugisse, ac secum id Palla-
 dium in terra Iliaca expo-
 suisse. Ilum postea in hu-
 jusce memoriam templum
 ab se conditum summopere
 coluisse. Hæc hæctenus de
 Palladio. Cæterùm Ilus Eury-
 dicen Adraști filiam, uxorem
 cepit, ex qua Laomedontem
 genuit, cui Strymno Scaman-
 dri filia nupta fuit. Sed, &
 quorundam testimonio, Pla-
 ciam Atrei, sive (ut alij) Leu-
 cippi, ab illo ductam fuisse le-
 gitur. Hic mares quidem Ti-
 thonum, Lamponem, Cly-
 tium, Hicetaonem, & Podar-
 cem : fœminas autem Hesio-
 nen, Cillam, & Astyothen,
 procreavit. At è Calybe nym-
 pha,

pha Bucolionem suscepit.

Καλύβης Βυκολίωνα.

§. 4. Porro Tithonum, quod cum arderet, Aurora præreptum in Æthiopiam abducit: ibique cum eo congressa, Emathionem ac Memnonem gignit.

§. 4. Τιθωνὸν μὲν οὐκ ἦν ἀπάσσα δι' ἔρωτα, εἰς Αἰθιοπίαν κομίζουσα καὶ συνελευσάσα θυγατρῶν παῖδας Ἡμαθίωνα καὶ Μέμνονα.

§. 5. Post, ubi Troja ab Hercule, quo de paulo antè diximus, capta fuit: Podarces, cognomento Priamus, regnum tenuit: ac primam conjugem Neropis filiam nomine Arisbam sibi conjugavit, ex qua Æfacum filium creat: cui Asterope Cebrenis filia nupsit, quam cum mortuam nimio luctu defleret, in mergum avem mutatus est. Mox Priamus, Arisbā collocatā in matrimonium apud Hyrtacum, Hecubam secundam uxorem Dymantis, sive, ut aliis placet, Cissei, vel, ut quidam aiunt, Sangarij fluminis, & Metopēs filiam duxit. Nascitur autem ex ea primus Hector: deinde cum secundum propediem esset paritura filium, facem reapse ardentem Hecuba parere, eamque omnem urbem Ilium depascere, atque concremare, in somnis sibi videbatur. Id

§. 5. Μετὰ δὲ τὸ αἶρεθῆναι Ἰλίον ὑπὸ Ἡρακλέους, ὡς μικρὸν ὀψώδην ἡμῖν λέλεχται, ἐβασίλευσε Ποδάρκης ὁ κληθεὶς Πρίαμος· καὶ γαμῶν ὁπώτερος Αἰσίβην τὴν Νέροπος· ἐξ ἧς αὐτῷ παῖς Ἀἰσάκος γίγνεται, ὃς ἔγνημα Ἀστερόπης τὴν Κεβρενῶος θυγατέρα, ὡς πινυὴν ἀποθανούσαν, ἀπαρνεώσθῃ. Πρίαμος δὲ Αἰσίβην ἐκδοὺς Ἰτίαν, δευτέραν ἔγνημα Εὐχέην τὴν Δύμησιν, ἣ ὡς πνέει φάσις, Κισσέως, ἣ ὡς ἔπειτα λέγουσιν, Σαγγαρίου ποταμοῦ καὶ Μετώπης θυγατρὶς δὲ αὐτῇ ὁπώτερος μὲν ἔκτωρ· δευτέρου δὲ θυγατρὶς μέλλοντι βρέφοις, ἐδόξεν Εὐχέην καὶ ὅτι τὰ δαδὸν τεκεῖν διὰ πυρὸς. Τὸν δὲ παῖσαν ἐπινέμεσθαι τὴν πόλιν, καὶ καίειν.

μαδὰν δὲ Πείριππος παρ' ἑκάστης τὸν ὄνειρον, Δῖον σκον τὸν υἱὸν μετεπίμψατο ἢ γὰρ ὄνειρεκρίτης ὦδ' αὖτὲ μνηστοπάτορος Μέρου διδασχθείς. ἔτ' εἰπὼν τὴν πατρίδος ἡμέδα τὸν παῖδα ἀπώλειαν, ἐκδεῖναι τὸ βρέφ' ἐκείλδ' σ. Πρίαμος δὲ ὡς ἐγγυήθη τὸ βρέφ', δίδωσιν ἐκδεῖναι οἰκίτῃ κομίσουσι εἰς Ἰδην. ὁ δὲ οἰκίτης Ἀγέλαος ἀνομάζετο [ἢ Ἀρχέλαος] τὸ δὲ ἐκτεδὲν ὑπὸ τύτου βρέφ', πένθ' ἡμέρας ὑπὸ ἀγκτὸς ἐστράφη· ὁ δὲ σφζόμενον εὐφρον, ἀναιρείται· καὶ κομίσας ἐπὶ σφζ χωρίων, ὡς ἴδιον παῖδα ἐστρεφον, ὀνομάσας Πάειν. ἡνὸς δὲ νεάντεος, καὶ πολλῶν διαφύρον κάλλει τε καὶ ῥώμῃ, αὖδ' Ἰδ' Ἀλέξανδρ' ὁρῶνομάδῃ λησὰς ἀμυνόμεν', καὶ τοῖς ποιμνίοις ἡγεύσας, ὅσ' ὅτι βροθῆσας. καὶ μετ' ἐπὶ πολὺ τοῖς γούσας ἀνέδρε. μετὰ τῶτον ἐγγύησε ἑκάστη θυγατέρα μὲν Κρέουσαν, Λαοδίκην, Πολυξένην, & Κασσάνδραν· ἢ σμελδῆν

ubi Priamo visum Hecuba recitavit, Æsacum filium hic statim arcessi jubet ad se. Eum enim Merops avus maternus somnij conjectandi rationem edocuerat. Re perceptâ, Æsacus puerum patriæ exitium ilaturum esse respōdit. Proinde infantem exponi jubet. Hunc Priamus, simul ac puer in lucem prodit, familiari exponēdum tradit, asportandumque in Idam montem. Huic servo nomen Agelao, aut Arche-lao fuit. Infans, ut ab eo expositus est, quinque dies abursa nutritus est. Hic puerum nactus incolumem tollit, secum illum attulit, & quasi filium suum, indito illi Paridis nomine, educavit. Qui, cum jam grandiusculus evasisset, & plerisque, & corporis formâ, & robore anteiret, & quod prædonum vim, incursumque repelleret, & ovilibus custodiendis adjumento foret, Alexandri cognomentum promeritus est. Neque multo post tempore inventos parentes agnovit. Post Paridem Hecuba filias peperit, Creusam, Laodicen, Polyxenam, & Cassandram : quem cum A-

pollo in stuprum illiceret, vaticinandi facultatem, eam se docturam pollicetur. Hæc autem ubi fuit edocta, sui corporis copiam Apollini minime fecit. Quapropter Apollo, ut illius vaticinia fide carent, effecit. Post hosce filios adhuc Hecuba gignit, Deiphobum, Helenum, Pammonem, Politen, Antiphum, Hipponoum, Polydorum, Troilum, quem ex Apollinis concubitu natum esse ferunt. Sed ex aliis conjugibus Priamo filij nascuntur, Melanippus, Gorgythion, Philæmon, Hippothous, Glaucus, Agathon, Chersidamas, Evagoras, Hippodamas, Meffor, Atas, Doryclus, Lycaon, Dryops, Bias, Chromius, Astygonus, Telestas, Evander, Cebriones, Melius, Archemacus, Laodocus, Echephron, Idomeneus, Hyperion, Ascanius, Democoon, Arrhetus, Deioptes, Clonius, Echemon, Hypirichus, Ægeoneus, Lysithous, ac Polymedon; Filix verò, Medusa, Medeficasta, Lysimache, Aristodeme.

§. 6. Verum Hector An-

βυλόμην Ὁ Απόλλων, πῶς
μαντικῶς ὑπέχετο διδά-
ξειν. ἢ διὰ μαθοῦσα, οὐ
συνῆλθεν. ὅθεν Ἀπόλλων
ἀφείλετο τῆς μαντικῆς αὐ-
τῇ κίδην. αὐδὲς δὲ παῖ-
δες ἐγέννησε Διηϊφόβον,
Ἑλενον, Πάμμωνα, Πο-
λίτην, Ἀντίφον, Ἰππό-
νον, Πολύδωρον, Τροί-
λον. τῶτον ἐξ Ἀπόλλωνος
λέγεται γεννηθῆναι. ἐν δὲ
ἄλλων γυναικῶν Πείριμαρ
παῖδες γίνονται, Μελαρίπ-
πος, Γοργυθίων, Φιλαί-
μων, Ἰππόδοτος, Γλαῦκος,
Ἀγάθων, Χερσιδάμας, Ευα-
γόρας, Ἰππιδάμας, Μή-
σως, Ἀγίας, Δόρυκλος,
Λυκάων, Δρύωψ, Βίας,
Χρόμιος, Ἀστυγόνος, Τε-
λέστας, Εὐάνδρος, Κεϊβό-
νης, Μήλιος, Ἀρχέμαχος,
Λαοδόκος, Ἐχέφρων, Ἰδω-
μένης, ὑπείων, Ἀσκανίος,
Δημοκόων, Ἀρρήτος, Διηϊ-
φῆς, Κλόνιος, Ἐχίων,
ὑπείρυχος, Αἰγαμένης,
Λυσίδος, Πολυμέδων.
Συγατρὲς δὲ, Μήδουσα,
Μηδισκάστη, Λυσιμάχη,
Ἀριστοδήμη.

§. 7. Ἐκτὼς μὲν οὐδ' Ἀν-

δρομάχῳ τῷ Ἡρίωνι
 γαμή· Ἀλέξανδρον δὲ Οἰ-
 νώνῳ τῷ Κερειῷ ὅτι
 ποταμὸν Δυγατίαν· αὐτὴ πα-
 ρὰ Ρέας τῷ μακρικῷ μα-
 δοῦσα, παρ' ἑλίου Ἀλε-
 ξάνδρῳ μὲν πλεῖν Ἐλένῳ.
 μὲν πείθουσα δὲ εἶπεν, ἐὰν
 τραδῇ, παρ' ἑλίου εἶδαι πρὸς
 αὐτῷ, μόνῳ γὰρ διε-
 πύσαι διώσκει. τὸν δὲ,
 Ἐλένῳ ἐκ Σπαρτῆς ἀφ-
 πάσαι· πολεμουμένης δὲ
 Τροίας, πηδάλοντα ὑπὸ
 Φιλοκτήτου τόξοις Ἡρα-
 κλείοις, πρὸς Οἰνώνῳ
 ἐπαλεσθῆναι [εἰς] Ἰδῶν. ἢ
 δὲ μνησκούσα, διεπύσαι
 ἔκ ἑσθι. Ἀλέξανδρον μὲν
 οὖν εἰς Τροίαν κομίζόμε-
 νον ἐπελάττα· Οἰνώνη δὲ
 μετανοήσασα, τὰ πρὸς δι-
 εσπία φάρμακα ἔφερε. (ἢ
 γὰρ Οἰνώνη ἰατρικῶς καὶ μου-
 σικῶς ἔσκει.) καὶ καταλα-
 βούσα αὐτὸν νεκρὸν, ἐαυ-
 τῷ ἀλήρησεν. ὃ δὲ Ἀσω-
 πὸς ποταμὸς Ὠκεανῷ, καὶ
 Τηθύϊ· ὡς δὲ Ἀκουσίλαος
 λέγει, Περὺς, καὶ Ποσειδῶ-
 νι· ὡς δὲ πτερεῖ, Διδὸς καὶ
 Εὐρυόμης· ὅτι Μετώπῳ
 θυγατρὶ· Μάδωνος ὅτι

dromachen Eetionis, & Ale-
 xander Oenonen Cebrenis
 amnis filiam ducit. Hæc à
 Rhea vaticinandi cognitio-
 nem edocta, Alexandro ne ad
 Helenam navigaret, prædixit.
 At ea minimè persuadens,
 cùm sibi vulnus illatum fue-
 rit, ad sese venturum, dixit:
 quòd se ipsi mederi possè in-
 telligebat, præterea nemi-
 nem. Hic autem, raptâ post
 Helenâ è Sparta, Trojâque
 bello impetitâ, sagittis Her-
 culeis à Philocteto sauciatus,
 in Idam ad Oenem remeavit.
 Tum illa injuriarum memor,
 Paridem curare nolle affir-
 mat. Alexander igitur, cùm
 in Trojam referretur, occu-
 buit. Mox Oenone, quam de-
 treçtata medelæ pœnituerat,
 ad vulnus curandum pharma-
 ca deferebat, siquidem Oe-
 none medendi canendique
 artem callebat. Quæ, ubi eum
 jam obiisse reperit, sibi la-
 queo vitam finivit. Asopus
 verò amnis, Oceani, & The-
 thyis filius: sed, ut scribit
 Acusilaus, Perus, & Neptu-
 ni: sed, ut alij, Jovis & Eury-
 nomes: hic, ductâ Metope,
 quam Ladonis fluvij filiam

fuisse tradunt, duos filios, Ismenum ac Pelagontem, & viginti fœminas procreavit: quarum unam Æginam, cui Oenone fuit nomen, ab Jove raptam Asopus quærens, Corinthum abiit: ubi à Sisypho raptorem fuisse Jovem cognoscit. Jupiter autem post insequentem Asopum fulminatum, rursus ad sua fluenta remisit. Quamobrem, & in hoc usque tempus, ex hujusce fluentis carbones efferuntur: sed Æginam illatam in insulam, quæ tunc Oenone vocabatur, nunc ab ea dictam Æginam, Jupiter comprimit, ac filium ex ea Æacum gignit. In cujus gratiam, quandoquidem solus in insula agebat, de formicis homines facit. Ad hæc Æacus Endeidem Chironis filiam conjugem capit, ex qua duo nati sunt filij, Peleus & Telamon. Pherecydes verò Telamonem amicum, non fratrem fuisse Pelei narrat, eumque * Actæi filium, & Glaucæ * Crethei fuisse ait. Atqui & Æacus cum Psamathe Nerei filia, in fontem, quod inscendi nollit, com-

ποταμοῦ θυγάτηρ αὐτῇ δύο μὲν παῖδας ἐγέννησεν, Ἰσμενὸν καὶ Πελάγοντα, εἴκοσι δὲ θυγατέρας. ὧν μὲν μίαν Αἴγιναν, (ἥ τις Οἰνώνη ἐκαλεῖτο) ἤρπασε Ζεὺς, ταύτῃω Ἀσώπιδος ζήσῃ, ἥ κεν εἰς Κόρινθον, καὶ μαιδάνει παρὰ Σισύφῳ τὴν ἤρπακτά τῃ Δία. Ζεὺς δὲ Ἀσώπιδον μὲν κρηναῖος δαίκοντα, πάλιν ὅττι τὰ οἰκίῃα ἀπίπτειν εἰσίδρα. διὰ τοῦτο, μέγας καὶ νῦν, ἐκ τῆς τέτης εἰσίδρων αἰδρακας φέρονται. Αἴγιναν δὲ εἰσκομίσας εἰς τὴν τότε Οἰνώνην λεγόμενὴν νῆσον, νῦν δὲ Αἴγιναν ἀπὸ ἐκείνης κληθεῖσαν, μίγνυται, καὶ ἔκ τῃ παῖδα ἐξ αὐτῆς Αἰακὸν. τότε Ζεὺς ὄντι μόνῳ ὅτι τῇ νήσῳ τὸς μύρμηκας ἀνδρώποιν ἐποίησεν. γαμῆ δὲ Αἰακὸς Ἐνδείδαν, τὴν Χείρωνος, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο, Πηλεὺς τε καὶ Τελαμών. Φερεκύδης δὲ φησι Τελαμῶνα φίλον, ἐκ ἀδελφὸν Πηλείως εἶναι. ἣν δὲ * Ακταίαν παῖδα καὶ Γλαύκην τὴν Κρηδείας. μίγνυσι δὲ αὐτῇ Αἰακὸς, Ψαμαθὴ τῇ Νηρείας, εἰς * πηλῶν ἡλιαζμένῃ δια

τὸ βέλεσθαι ἀνελθεῖν, καὶ
 περὶ παῖδα φῶκον. ἦν δὲ
 ἐνσιβέστατος ἀπάντων Αἰα-
 κός. διὸ καὶ τὴν Ελλάδα
 κατεχύουσι ἀφορίας διὰ Πέ-
 λοπα, ὅπ' Στυμφάλῳ τῷ
 βασιλεῖ τῷ Ἀρχαδῶν πε-
 λεοῖ, τὴν Ἀρχαδίαν
 ἐλεῖν καὶ δουλέσθαι, περ-
 ποιησάμενος φίλιαν, ἐκ-
 τινεν αὐτὸν, καὶ διέ-
 σπειρε μελείσας. χησμοὶ
 δὲ θιῶν ἔλεγον ἀπαλα-
 γήσεσθαι τῷ ἐνθάπ' κα-
 κῶν τὴν Ελλάδα, ἐκὼν Αἰα-
 κὸς ἑσθ' αὐτῆς εὐχὰς
 ποιήσεται. ποιησάμενος δὲ
 εὐχὰς Αἰακοῦ, τῆς ἀκέρ-
 πιας ἢ Ἑλλάς ἀπαλλάττε-
 ται. πρῶται δὲ καὶ οὗτοι
 Πλούτωνι τελευτήσας Αἰα-
 κός· καὶ τὰς κλέεις τῷ Ἀ-
 δου φυλάττει. διαφέρον-
 τι δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι φά-
 κω, τὸς ἀδελφοῖς Πη-
 λέα καὶ Τελαμῶνα ὅπ-
 τελευτῶσι καὶ λαχὼν κλή-
 ρω, Τελαμῶν συγγυμνα-
 ζόμενος αὐτὸν βαλὼν δίσ-
 κω καὶ τῇ καρφαλῇ, κτείνει.
 καὶ κομίσας μετὰ Πηλέας,
 κρύπτει κατὰ πρὸ ὕλης.
 φερεδέντ' δὲ τῷ φόνου,

mutata coivit, & Phocum gi-
 gnit. Sed & Æacus omnium
 pietatis servantissimus fuit.
 Quamobrem, cū Græcia
 inusitatâ frugum caritate pre-
 meretur, Pelopis causâ, quod
 ipse Stymphalum Arcadum
 Regem bello infestans, Arca-
 diam subigere minimè posset,
 per simulatam amicitiam ip-
 sum interfecit, ac ejus visce-
 ra membratim confecta dis-
 persit. Deorum intereâ res-
 ponsis, tum Græciam immi-
 nentibus malis ereptum iri, si
 illius ergo preces effuderit
 Æacus, renunciatum est. Quo
 per Æacum facto, Græcia
 annonæ penuriâ liberatur.
 Quinetiam & apud inferos
 Æacus in summo esse honore
 perhibetur: & is Plutonis cla-
 ves servare proditur. Quo-
 niam verò Phocus in certa-
 minibus præstare videbatur,
 fratres Peleum ac Telamo-
 nem insidias illi comparasse
 ferunt: atque ubi sorte obve-
 nit, ut cum eo Telamon pari
 in ludo decertaret, disco ca-
 put illi ferit, & occidit, ac
 sublatum, Peleoadiutore, qua-
 dam in sylva occultavit. De-
 mum verò, cæde detectâ,

ambo ex Ægina ab Æaco sol-
lum vertere compelluntur.

§. 7. Telamon Salaminem
ad Cychreum Neptuno ac
Salamine Afopi filia natum
pervenit. Is, necato serpen-
te, qui insulam, cujus ipse
Rex erat, devastabat, ac nul-
lis post se relictis filiis, mo-
riens, regnum Telamoni con-
cessit, Is deinde Peribœam
Alcathoi Pelopis filiam sibi
uxorem conjunxit : & Her-
cules, ut illi mascula proles
enasceretur, à Diis precibus
depoposcit : & post preces
repente aquila apparuit, &
enatum puerum Ajacem no-
minarunt : qui in bello con-
tra Ilium Herculem secutus,
Hesionen Laomedontis fi-
liam muneri accepit, ex qua
sibi Teucrum procreavit.

φυγάδι ἀπὸ Αἰγίνης ὑπὸ
Αἰακῇ ἐλαφύοντο.

§. η. Καὶ Τελαμὼν μὲν
εἰς Σαλαμῶνα φθάσκειται
πρὸς Κυχρεά τὸν [Ποσει-
δῶνθ, καὶ] Σαλαμῶνθ-
ν Ἀσωποδ (ἡδὼν) κείνας
δὲ ὄφιν ἔσθ' αἰδικοῦντα
τὴν νῆσον, ἧς αὐτὸς ἐβα-
σίδει, καὶ τελευτῇ ἄποις,
τὴν βασιλείαν φθασίδωσι
Τελαμῶνι. ὃ δὲ γαμέϊ Πε-
ριβοίαν τὴν Ἀλκείδου τῆς
Πέλοπος· καὶ ποιησάμενος
ἐυχὰς Ἡρακλῆος ἵνα αὐτῷ
παῖς ἀρῆται γένεται· φα-
νέκθ' δὲ μὲν ταῖς ἐυχὰς
αἰετῷ, τὸν γνηστὴντα ἐκεί-
λυσαν Αἰάνται. καὶ στρατὸς
σάμῃθ' ἐπὶ Τρώϊαν Ἡρα-
κλῆ, λαμβάνει χρέας Ἠσιό-
νῳ τὴν Λαομέδοντθ' θυ-
γατέρα· ἐξ ἧς αὐτῷ γίγνεται
Τεῦκρος.

CAP. XII.

Κ Ε Φ. 16.

CÆterum Peleus Phthiam
ad Eurytionem Αἰτορί-
s filium exulatum abiit, à quo
quo postea expiatus Antigo-
nen illius filiam in matrimo-
nium capit : atque in tertiam
regni partem adscitus est.

Π Ηλευθερὸς δὲ εἰς Φθίαν
φυγὼν πρὸς Εὐρυτιό-
να Αἰτωρὸς, ὑπὸ αὐτῇ
καθαίρεται· καὶ λαμβάνει
παρ' αὐτῇ τὴν θυγατέρα
Ἀντιγόνην, καὶ τῆς
χρέας τὴν τρίτην μίσησιν.

καὶ γίνεται θυγάτηρ αὐτῷ
Πολυδωρῇ, ἣν ἔγνημε Βω-
ρεὺς ὁ Περαιεύς.

§. β. Ἐνπύθειν δὲ πλὴν
θύρασαν τῆς Καλυδωνίης. κα-
θεύμετ' Εὐρυτίων· ἔλ-
θων, περὶ μὲν δὲ τὸν
σὺν ἀκόντιον, Εὐρυτίωνος
πυγχανεῖ, καὶ κτείνει τῆ-
τον ἀκόν. πάλιν οὖν ἐν
Φθίᾳ φυγὼν εἰς Ἰωλκὸν,
πρὸς Ἀχαιὸν ἀφικνεῖται,
καὶ ὑπ' αὐτῷ καθαίρεται.

§. γ. Ἀγωνίζεται δὲ καὶ
τὸν δὲ Πελεῖα ἀγῶνα πρὸς
Ἀταλάντῳ, διαπαλαίσας·
καὶ Ἀστυδάμεια Ἀχαιῶν γυ-
νὴ, Πηλεὺς ἐραδιῖσα, πε-
ρὶ σωκυρίας περὶ πύμψαν
αὐτῷ λόγους. μὴ διαμείνη
δὲ πύμψαν, πρὸς τῇ γυναι-
κα αὐτῇ πύμψαν ἐφη, μίλ-
λην Πηλεῖα γαμῶν Στε-
ρέπῳ τῷ Ἀχαιῶν θυγατρί·
καὶ τῷ τοῦ ἐκείνου ἀκούσας,
ἀγρόνῳ ἀνέστη. Πηλεὺς
δὲ πρὸς Ἀχαιὸν καταψά-
λεται λόγους, ὑπ' αὐτῇ περὶ
σωκυρίας πεπιράσας. Ἀχαιὸς
ἀκύντας, κτείνει μὲν ὃν ἐκα-
θήρεν, ἐκ ἡβελήθῃ ἄγει τῇ
αὐτὸν δὲ θυγᾶς εἰς τὸ Πή-
λιον. ἔνθεν ἀμύλλῃς περὶ

Mox Polydoram filiam ge-
nuit, quam Boro Perieris
filio nuptui dedit.

§. 2. Inde in Calydonij
agri venationem cum Eury-
tione simul egressus, ac misso
in aprum telo, Eurytionem
ferit, eumque fortuito ictu
cæcidit: rursus itaque à
Phthia Iolcum ex fuga ad
Acastum sese recepit, ab eó-
que lustratur.

§. 3. Ad hæc, cum Atalan-
ta ludis in Pelieæ honorem in-
stitutis palæstricâ pugnâ de-
certavit: ubi Astydamea Aca-
sti conjux, Pelei amore cor-
repta, ad eum literas de con-
cubitu dedit: quæ, quoniam
id illi persuadere non potuit,
ad ejus etiam uxorem misit,
qui à Peleo Steropen Acasti
filiam propediem ductum iri
illi renuntiaret. Quod ubi il-
la accepit, laqueo se suspen-
dit. Peleum insuper Acasto,
quod eam de stupro interpel-
lasset, calumniatur. Id ubi
Acastus percepit, quem ipse
lustrasset, haudquaquam ab
se necandum esse censuit: at
eum Peleum montem vena-
tum abducit. Inde coortâ de
venatione

venatione controversiâ , Peleus quidem captarum ab se ferarum defectas linguas intra peram reponebat. Atqui Acasti comites eas capientes , Peleum velut nihil venatum irridere. Is autem quotquot linguas haberet , exhibitis , tot feras illis se venatum esse dictitavit. Quem, cum in Pelio somno oppressus obdormisset , Acastus reliquit , eique sublatum enssem in boum fimo celavit, & abivit. Is deinde experrectus , intereâ dum enssem quæritat , à Centauris comprehensus , jamjam moriturus erat , verùm à Chirone servatur incolumis, eidemque quæsitum ac repertum enssem condonavit.

§. 4. Peleus verò , ut suprâ dictum est , Antigonem Eurytione patre procreatam uxorem duxit , de qua sibi Polydoram gignit, quam postea Sperchio fluminis cognomento BoroPerieris filio uxorem collocavit , ex qua Menesthius natus est.

§. 5. Sed & alteram duxit Peleus , nempe Thetin Nerei filiam , de cujus matrimonio

θήρας ῥηγομένης , Πηλεὺς μὲν οὐκ ὦν ἐχειροῦτο θηρίων , τὰς γλώσσας τῶν ἐκτρίμων εἰς πῆραν ἐπιθεῖ· οἱ δὲ μὲν Ἀκάστου ταῦτα χειρέμενοι κατεγέλων ὡς μνηδὲν τι θηρὸν κότες τοῦ Πηλείως. ὁ δὲ τὰς γλώσσας ὀφθαλμοῖσιν ὅσας εἶχεν , ἐκείνοις ποσά τα ἔφη τι θηρὸν εἶναι. ὠποκοιμηθέντος αὐτοῦ ἐν τῷ Πηλῷ , ἀπολιπὼν Ἀκάστος , καὶ τὴν μάχαιραν ἐν τῇ τῆς βοῶν κοσφῇ κρύψας ἐπ' ἀνέρεχται. ὁ δὲ , ἐξαναστὰς καὶ ζητῶν τὴν μάχαιραν , ὑπὸ τῷ Κενταύρῳ καταληφθεὶς , ἐμμελὲν ἀπολλυδαί· σὺζεται δ' ὑπὸ Χείρωνος ἔτι· καὶ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ ἐκζητῶντας , [καὶ ἐξέλκον] δίδωσι.

§. 6. Ταμιῖ δὲ , ὡς λέλεκται , Πηλεὺς Ἀντηρόν τὴν Εὐρυπίων , ἐξ ἧς αὐτῷ γίγεται Πολυδώρη ἢν ἐγνημι Σπέρχῳ· ὁ ποταμὸς δὲ κλέω Βῶρος ὁ Πειρήεις ὤδης , ἐξ ἧς Μενέστιον πενηοῖ.

§. 7. Αἰθίς δὲ Πηλεὺς ταμιῖ Θέτιν τὴν Νηρείας , ὅθεν ἦς τὸ γένος

Ζεύς καὶ Ποσειδῶν ἤελ-
σαν. Θέτις δὲ διασιφ-
δέσσης ἔσπευε τὸν ἐκ παύ-
της ἡμνηδύντα κρείττονα
ἢ πατρὸς, ὑποχρῶντα. ἔνιοι
δὲ φασὶ Διὸς ὀρμῶντ' ὅ-
π' ἑλὼν πάντης σωου-
σίαν, εἰρηκίνας Περμα-
δίᾳ τὸν ἐκ πάντης αὐ-
τῇ ἡμνηδύντα, οὐρανὸν
ἐκωαγύσσειν. πρὶς δὲ λέ-
γουσι μὲ βουλευθῆναι Θέ-
την Διὶ σωελθεῖν ὑπὸ Η-
ρας τραπεῖσαν. Δία δὲ
ὀρμαδύντα Διητῇ ἐδελή-
σαι αὐτῷ σωοικῆσαι. Χεί-
ρωνος οὖν ὑποδιδάσκοντος Πη-
λεῖ συλλαβεῖν, καὶ περὶ-
χθῆν αὐτῷ μεταμορφουμέ-
νῳ, ὀπιτηρῆσαι, σωαρ-
πάζει. γνομένῳ δὲ ὅτι
μὲν πῦρ, ὅτι δὲ ὕδωρ,
ὅτι δὲ θείον, οὐ φέρ-
εον αὐτῇ, πρὶν ἢ πῶς
ἀρχαίαν μορφὴν εἶδεν ἀπο-
λαβοῦσα. γαμῆι δὲ ὅν
τῇ Πηλίῳ· ἡ καὶ Διοί
τὸν γάμον οὐλοχρῶμενοι
καδόμενησαν καὶ δίδωσι
Χείρων Πηλεῖ δόρυ μεί-
λινον, Ποσειδῶν δὲ, ἵπ-
πους Βάλιον καὶ Χαί-
δον. Ἡφαιστος ἐπὶ μάχαι-

Jupiter & Neptunus contem-
derunt. At cūm Thetis è se
ortum filium patre futurum
esse præstantiorem prædixif-
set, abstinuisse Jovem illius
nuptiis ferunt. Nec defunt qui
scribant ad ejus complexum
jamjam prodeunti Jovi, Pro-
metheum dixisse, natum ex
ea cœlo dominaturum. Sunt
etiam, qui memorant The-
tin Junonis monitu persua-
sam Jovis concubitarum evi-
tasse. Hinc iratum Jovem vo-
luisse ut ea mortalis viri con-
jugio locaretur. Chironis ita-
que consilio eam comprehen-
dendi ac detinendi rationem
Peleus iniit: eam itaque cūm
in varias se formas commu-
tantem observasset, corripit:
quæ cūm interim ignis, inte-
rim aquæ, modò etiam feræ
vultum caperet, non eam
prius, quàm pristinam for-
mam recepisse videt, remisit.
Hanc demū in Pelio monte
uxorem sibi copulavit: atque
inibi dij convivio excepti suo
quisque munere matrimo-
nium commendarunt. Nam
Chiron hastâ fraxineâ Pe-
leum, Neptunus equis Balio
& Xantho, Vulcanus ense,

ac reliqui aliis muneribus condonarunt. Hi verò dij immortales fuere.

§. 6. Pòst, ubi Thetis conceptum è Peleo partum edidit, eum immortalem factura, clàm Peleo per noctem in igne abscondit, & quicquid paternæ in eo mortalitatis erat, excoquebat: per diem verò, ambrosiâ puerum inungebat. At Peleus per observationem, palpantem natum in igne conspicatus, inclamavit. Tum Thetis, quominùs votum expleret suum, impedita, relicto infantulo, ad Nereidas abiit. Tum Peleus sublatum manibus puerum, ad Chironem tulit: quem ille acceptum, leonum visceribus, aprorùmque & urforum medullis enutrivit: eúmque, cui Ligyron antea nomen fuit, quòd mammis labra minimè admovisset, Achillem nominari voluit.

§. 7. Post hæc Peleus Iasonis & Dioscurorum adjumento, Iolcum expugnavit: Aftydamiamq; Acasti conjugem occidit, ac distractis illius membris, per eam intra urbem tra-duxit exercitum.

ραν, καὶ οἱ λοιποὶ ἔπα-
ρα. ἀδανάται δὲ ἦσαν ἔ-
τοι.

§. ζ. Ὡς δὲ ἐγένετο Θέ-
τις ἐκ Πηλέως βρέφος, ἀδαν-
ατον θέλυσεν ποιῆσαι τῷτο,
κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ
ἐγκρυβῦσα τῆς νυκτός, ἐφ-
θίρειν ὃ ὡς αὐτῇ θνητὸν πα-
τρῶον· μεδ' ἡμέραν ἧ ἔχρειν
ἀμβροσίᾳ. Πηλεὺς δὲ ὀπι-
πρήσας, καὶ ἀπαίροντα τὸν
παῖδα ἰδὼν ἐπὶ τῷ πυρὶ,
ἐβόησεν. καὶ Θέτις καλυ-
δῆσεν ἧ παραίρεισιν τελευτῶ-
σαι, γήπιν ἧ παῖδα ἀπελι-
ποῦσα, πρὸς Νηρηίδας φύ-
χετο. κομίζεσι δὲ ἧ παῖδα
πρὸς Χείρωνα Πηλείᾳ. ὃ δὲ
λαβὼν αὐτὸν ἔτρεφε σπλάγ-
χαις λεόντων, καὶ συνῶν ἀ-
χρίων, καὶ ἀήκτων μυελοῖς
καὶ ἀνδράσιν Ἀχίλλεα. πρί-
πτεον μὲν ὄνομα αὐτῇ Λι-
γύρῳ. ὅπ' ἤλκην μαστῶς ἢ
παρασώεγκι.

§. ζ. Πηλείᾳ δὲ μετὰ ταῦ-
τα συνὶ Ἰάσονι καὶ Διοσκου-
ρεις ἐπέδυσεν Ἰωλκίαν· καὶ
Ἀστυδάμειαν πλὴν Ἀχέσου
γυναικα. φονδαί· καὶ διε-
λὰν μέλη, διήγαγε δὲ αὐτῆς
ἧ στρατὸν εἰς πλὴν πόλιν.

Ec ij

§. η. Ὡς δὲ ἐγχετο ἐν-
 ραετῆς Ἀχιλλεύς, Κάλ-
 χαντος ἑλόντος ἢ δυνά-
 μιν χεῖρας αὐτῷ Τροίαν
 αἶρεθῆαι, Θέτις περὶ
 δῖα ὅπ' αὐτῷ σπασθόμε-
 νον αὐτὸν ἀπολύνει, κρύ-
 ψασα ἐνὶ π. γυναικείᾳ,
 ὡς παρθένον παρθένο. καί-
 τε τρεφόμενος τῇ Λυ-
 κομήδιδι θυγατρὶ Διὶδε-
 μείᾳ μίγνυται· καὶ γινέ-
 ται πάντ' Πύρρον αὐτῷ,
 ὃ κληθεὶς Νεοπτόλεμος
 αὐτῷ. Οδυσσεύς δὲ μνη-
 νυθέντα παρὰ Λυκομή-
 δος ζῆλον Ἀχιλλεῖα, σάλ-
 πγγι χρομίσσεται εἶρε·
 καὶ τοῦτον τὸν τρόπον
 εἰς Τροίαν ἦλθε. συμβή-
 πτο δὲ αὐτῷ Φοῖνιξ, ὁ
 Ἀμύωνος. οὗτος ὑπὸ τῷ
 πατρὶ ἐνφλωδῇ κατα-
 ψάσμενος φθορᾷ Κλυ-
 τίας τῇ τοῦ πατρὸς παλλα-
 κίδος. Πηλεὺς δὲ αὐτὸν
 πρὸς Χείρωνα κομίσας,
 ὑπὸ ἐκείνου διδάσκει-
 ται ταῖς ὁφείσι, βασιλέα
 κατίσθισι Δολόπων. συμβή-
 πτο δὲ καὶ Πάτροκλος ὁ
 Μενoitῆος καὶ Σθηνέλης τῷ
 στήναι. Ἰνsuper Achilli

§. 8. Ubi demum nonum.
 ætatis suæ annum explevit.
 Achilles, Calchante Trojam
 sine ipso capi non posse, præ-
 dicente, Thetis, quod filium
 eo in bello militantem in-
 teriturum omnino prævidis-
 set : muliebri ipsum veste
 contectum) in Scyron insu-
 lam Lycomedi) pro puella in-
 corrupta, ac virgine perdu-
 ctum commendavit : ibique
 agens adolescentulus, Deida-
 miam regis filiam comprimit:
 ex qua Pyrrhum filium extu-
 lit, qui novo postea nomine
 Neoptolemus est appellatus.
 Cæterum Ulysses, quando ei
 apud Lycomedem esse Achil-
 lem, indicatum fuit, quæsi-
 tum tuba usus invenit. Ad
 huncitaque modum Achilles
 ad bellum Trojanum perdu-
 ctus est. Ad quod etiam Phœ-
 nix Amýntoris filius illum co-
 mitatus accessit. Hunc à Cly-
 tia patris pellice, ut de stupro
 interpellata, falso insimula-
 tum pater oculorum luce pri-
 vavit. Quem Peleus ad Chi-
 ronem ductum, ab eoque cu-
 ratum, oculorum luce recu-
 peratâ, Dolopum regem con-
 Patroclus Menœtij, ac Sthe-

neles Acasti, sive, ut aliis placet, Periapidis Pheretis filij, vel, ut Philocrates inquit, Polymeli Peleo nati, filius, comes accessit. Is Opuntem Locridis delatus, in talorum ludo Clysonymum Amphidamantis filium imprudenter occidit: atque in exilium actus cum patre, à Peleo domi in contubernium acceptus, Achillis amasius efficitur.

C A P. XIII.

Porro Cecrops indigena, ac geminus, id est, humano simul & serpentino corpore præditus, in terra Attica regnavit, & quæ prius Acta dicebatur, de suo ipsius vocabulo Cecropiam dici voluit. Sub eo quoque diis fuisse decreto concessam aiunt urbium occupandarum potestatem, sanè in quibus potissimum privatos honores unusquisque adipisci posse videretur. Primus igitur Neptunus in Atticam venit, ac percussa tridente, ad mediam arcem terra, fretum repente excivit: id loci Erechtheidem vocant. Post hunc autem Minerva comparuit: quæ lecto à se

Αχαιου, ἡ Περειάπιδος τῆς Φέρητος, ἡ, καδάρη φησι φιλοκράτης, Πολυμήλεως Πηλέως. ἔπος ἐν Οπουῶπι (τ' Λοκρίδος) διεργαζέεις ἐν παιδιᾷ, ὅτι ἀσταγάλων παίζων παῖδα Κλυσώνυμον τὸν Ἀμφιδάμαντος [ἄκων] ἀπίττειν. καὶ φυγὼν μὲν τῷ πατρὶ, ὅθεν Πηλεὶ κατ' ἑλπί, καὶ Ἀχιλλέως ἐρῶμεν γίνεται.

K E Φ. 17.

Kεχροῖ αὐτόχθων συμφοῦς ἔχον σῶμα αἰδρός καὶ δράκοντος, τῆς Ἀθηκῆς βασιλεύσας πατρὸς καὶ τῷ γυναικί, ὅθεν λεγόμενῳ Ἀκτίῳ, ἀφ' ἑαυτῆς Κεχροπίαν ὠνόμασεν. ὅτι τέτυκται ἐδοξε τοῖς θεοῖς πόλιν κατασκευάσαι, ἐν αἷς ἐμμελλον ἔχειν πᾶσι ἰσθας ἔκδοτος. ἦσαν οὖν πατρὶ Ποσειδῶν ὅτι τῷ Ἀθηκῷ, καὶ πηξέας τῇ τειαίνῃ κατὰ μέσῳ, τῷ ἀκρόπολιν, αἰέφρησε δάλα, ὡς οὖν ἔρεχθίδος βασιλεὺς μετὰ δὲ πόλιν ἦσαν Ἀθῶν καὶ ποιεῖται ἀμύνῃ τῆς καταλή-

ψας Κέκροπα μάπυρα ,
 ἐφύτδσιν ἐλαίαν· ἢ νῦν ἐν
 τῇ Πανδρσίῳ δίκνυται.
 ἡμομένης δὲ εἶδ' ὅθ' ἀμ-
 φοδὴν φει· τῆς χώρας Ἀθη-
 ναῶ καὶ Ποσειδῶνα δια-
 λύσας Ζεὺς , κριταὶ εἶδν-
 κεν, ἔχ' , ὡς εἴπεν π-
 νές , Κέκροπα καὶ Κρα-
 νάον, εἰδὲ Εὐριχθέα· διὸς
 δὲ τοις δώδεκα· καὶ τέ-
 ττοι διχεζόντων ἢ χώρα τῆς
 Ἀθηνῶν· ἐκεῖδ' ἤ, Κέκροπος
 μαρτυρήσαντ' ὅτι περ-
 τὴν πλὴν ἐλαίαν ἐφύτδ-
 σιν· Ἀθηνῶν μὲν οὐδ' ἀφ'
 ἑαυτῆς πλὴν πύλον ἐκάλε-
 σιν Ἀθηνῶν. Ποσειδῶν δὲ ,
 θυμῷ ὀργισθεὶς , τὸ Θειά-
 σον [πύλον] ἐπικέλυ-
 ψε, καὶ τὸ Ἀπικλὺ ὕφαλον
 ἐπαΐησιν.

§. β. Κέκροψ δὲ γή-
 μας πλὴν Ἀκταίῃ κόρην Ἀ-
 γραύλον, παῖδας μὲν εἶσ-
 χεν Εὐρυσίχθονα, ὃς ἄπειρος
 ἐπὶ πλάξ· θυγατέρας δὲ
 Ἀγραύλον, Ἐρσ· Πά-
 ρισσον Ἀγραύλου μὲν οὐδ' ἔ-
 ῤεθ' Ἀλκίππην γίγνεται.
 ταῦτά τε βιαζόμεν' ἄλλοι-

Cecrope occupationis suae te-
 ste, oleam è terra produxit,
 quae nostrâ etiam ætate vi-
 situr in Pandrosio. Coortâ
 deinde inter utrumque con-
 tentione, ac lite de urbe, Ju-
 piter Minervam Neptunum-
 que inter se pacavit : iisque
 non, ut quidam memorant,
 Cecropen, Cranaumque, nec
 Erichtheum, sed duodecim
 deos hujusce controversiæ ju-
 dices dedit : quorum senten-
 tiâ urbs Athenæ Minervæ ad-
 judicata fuit : quando pri-
 mum ab ea oleam, Cecropis
 testimonio, productam fuisse
 perceperunt. Minerva itaque
 de se ipsa Athenis nomen im-
 posuit. At Neptunus mirum
 in modum iratus, Thriasium
 campum pessimè afflixit : at-
 que Atticam universam pela-
 go inundavit.

§. 2. Ad hæc Cecrops A-
 graulon Actæi filiam in con-
 jugium duxit, ex eâque ma-
 rem quidem suscepit, Erysich-
 thonem, qui sine maribus li-
 beris è vitâ decessit : filias
 verò, Agraulon, Hersen &
 Pandrosion. At ex Agraulo,
 ac Marte gignitur Alcippe.
 Huic vim inferre Halirrho-

thius Neptuni & Eurytes nymphæ filius à Marte deprehensus occiditur. Quamobrem Neptunus Martem in Areopago cædis reum agit. Is duodecim deorum sententiâ judicatus absolvitur.

§. 3. At Cephalus, Herfes & Mercurij filius, quem cum Aurora suprâ modum amaret, correptum secum asportavit in Syriam, ibique illius concubitu gravida fit, & Tithonum peperit: cui Phaëthontem filium fuisse produnt. Hujus autem fuit Astynous, ex quo Sandochus: qui è Syria profectus in Ciliciam, Celenderin urbem condidit: ductâque in matrimonium* Thanace Megeffari filiâ, Cinyram Assyriorum Regem procreavit. Hic Cinyras cum in Cyprum se contulisset, cum populo, Paphum condidit, ductâque inibi uxore Metharme Pygmalionis Cypriorum regis filiâ, Oxyporum & Adonin genuit: necnon filias Orsedicen, Laogorénque & Braxiam ex eadem suscepit. Hæ verò ob Veneris iram alienigenis permistæ viris, vitam in Ægypto cum morte commutarunt.

ῥόδιΘ· ὁ ΠοσειδῶνΘ· καὶ
νύμφης Εὐρύτης, ἐπὶ Ἀ-
ρεως φεραδὶς κτείνεται.
Ποσειδῶν δὲ ἐν Ἀρείῳ πύ-
γῳ κρίνεται, δικάζοντων ἑξή-
δεκα θεῶν Ἀρη, καὶ ἀπο-
λύεται.

§ γ. Ἑρφης δὲ καὶ Ἑρμῶς
ΚέφαλΘ·, οὗ ἐραδίῃσιν
Ἡὼς ἤρπασεν καὶ μυστῶσιν
ἐν Συρίᾳ, παῖδα ἐγέννησεν
Τιθωνόν. ὃ παῖς ἐγένετο
Φαίδων τέττερ δὲ Ἀσάνοος·
τῷ δὲ Σάνδοκος, ὅς ἐστι
Συρίας ἐλθὼν εἰς Κιλικίαν,
πόλιν ἔκτισεν Κελένδεαν.
καὶ γήμας* Θανάκῳ τῷ
Μεγατάρῳ [Κινύρῳ] ἑξή-
Λαυεῖων βασιλέα ἐγέννη-
σεν. Κινύρας ἔτΘ· ἐν Κύ-
πῳ ἸθαφύμῳΘ· συν-
λαβὼν ἔκτισεν Πάφον· γήμας
δὲ ἐπὶ Μεθάρμῳ κόρῳ
ΠυγμαλίονΘ· Κυπρίων
βασιλέως, Οξύπορον ἐγέν-
νησεν καὶ Ἀδωνιν· ὧς δὲ
τέττοις θυγατέρας Ὀρσίδι-
κῳ, Λαογόρῳ καὶ Βρα-
σίᾳ. αὗται δὲ διὰ μῆλιν
Ἀφροδίτης ἀλλοτρίοις ἀν-
δράσι συνδιναζόμεναι, τὸν
βίον ἐν Αἰγύπτῳ μετέλλα-
ξαν.

§. 3. Ἀδωνις δὲ ἐπὶ παῖς ὢν, Ἀρτίμηδος χόλῳ, πληγῇσι ἐν θήραις ὑπὸ σὺνδός, ἀπέθανε. Ἠσιόδους δὲ αὐτὸν Φοῖβος καὶ Ἀλφεσιβόας λέγει· Πανυασίς δὲ φησι Θόαντος βασιλέως Ἀσσυρίων, ὃς ἔχε θυγατέρα Σμύρναν. αὐτῇ καὶ μύῳ Ἀφροδίτης, ὃς γὰρ αὐτῷ ἐπήμα, ἔχει τῷ πατρὸς ἔρωτα· καὶ σπασσέν λαβῆσα τὴν προφὸν ἀγορεύει τῇ πατρὶ νύκτας δώδεκα σπασσέν· ὃ δὲ, ὡς ἡ ὤρετο, σπασσέν· ἔδωκεν αὐτῷ· ἡ δὲ, παρακαταλαμβομένη, διότις ἔνθατο ἀφανῇ γινέσθαι. διότις τὴν κατοιπίσαντες, αὐτῷ εἰς δύνδρον μεταλλάξαν, ὃ καλοῦσι σμύρναν· δεκαμηνία δὲ ὅσπερ γένοντο, τὴν δύνδρε βαλόντες, γινέσθαι τὴν λεγόμενον Ἀδωνιν, ὃν Ἀφροδίτη διὰ χάλλου ἐπὶ νήπιον κρύψα· διὸν εἰς λάρνακα κρύψασα, Περσεφόνη παρέλατο. ἐκείνη δὲ ὡς ἐθαύαστο, ἐκ ἀπιδιδυ· κείσεως δὲ ὅτι Διὸς γνομένης, εἰς [πρὸς] μύρας διηρέθη ὃ ἐνιαυτός· καὶ μίαν μὲν παρ' ἐσπέρῳ μένειν τὴν Ἀδωνιν· μίαν δὲ τῷ Περσεφόνη

§. 4. Adonis autem puer adhuc, Dianæ iracundiâ, in venatione ab apro percussus interit. Hunc Hesiodus Phœnicis & Alphesibœæ filium fuisse ait. Panyasis verò, de Thoante Assyriorum Rege, qui Myrrham filiam habuit, narum refert. Hæc Myrrha per iram Veneris, quod eam nihili faceret, patris amore corripitur: atque usâ nutricis operâ, cum inscio patre noctes duodecim concubuit. Is, ubi rem sensit, stricto in filiam ense, impetum facit: quæ, cum jam comprehenderetur, deos rogat, ut nusquam appareat. Tum dij illam miserati, in arborem sui nominis commutarunt: ac decimo post mense, rescissâ arbore, Adonin ex ea filium fuisse ferunt. Quem Venus formæ ergo infantem adhuc clam diis in arca occultatum, ante Proserpinam constituit: quem simul ac illum conspexit, se reddituram negavit. Delato ad Jovem iudicio, tres in partes annum partitus est, ut unam apud seipsum, alteram cum Proserpina, tertiam demum cum Venere Adonis permaneret, imperavit.

peravit. Adonis autem, quæ pars sibi ab Jove distributa fuerat, eam ipsi Veneri attribuit. Nec longo post tempore, inter venandum Adonis ab apro vulneratus occidit.

§. 5. Post, ubi Cecrops humanitatem exiit, Cranaus indigena, sub quo Deucalionis diluvium fuisse narratur, ductâ à Lacedæmone Pediade Menetis filiâ, Cranaen genuit, & Cranæchmen, & Athidem: quæ cùm, virginitate necdum expugnatâ, obiisset, Cranaus ab ea terram Athidem vocitavit: ubi post Cranaum expulsus regnavit Amphictyon.

§. 6. Hunc nonnulli Deucalionis, alij verò indigenæ hominis filium fuisse dicunt: qui, cùm duodecim annos regnum tenuisset, ab Erichthonio pellitur: hunc Hephæstes, ex Cranae Athidis nata filium esse aiunt. Sunt etiam, qui Volcani & Palladis esse velint, hunc in modum; Minerva olim arma sibi conflare volens, ad Volcanum adierat. Hunc interim relictum à Venere Minervæ

προσίταξε. πῶς δὲ ἐπίεαν
ἔφα' Ἀφροδίτη. ὁ δὲ Ἀδωνίς
ταύτῃ προσέειπε καὶ ἡ
ἰδία μοῖρα. ὅτερον δὲ θῆ-
ρων Ἀδωνίς ὑπὸ σὺς πλη-
ρεῖς ἀπώδανε.

§. ε. Κέκροπος δὲ ὑποδα-
ρὸντο, Κράναο * αὐτό-
χθον, ἐφ' ᾧ τὸν ὄπῃ Δι-
καλίοντο λέγεται κατα-
κλυσμένον ἡγεῖσθαι. ὅτε γή-
μας ἐκ Λακεδαιμόνωντο Πε-
διάδα πῶς Μενέτητο ἐφό-
ρησε Κραναῶ, καὶ Κρα-
ναίχμην, καὶ Ἀθιδίδα ἧς ἀ-
ποδαρῆσθαι ἐπὶ παρδίνε, ἡ
χώρα Κράναο Ἀθιδίδα
προσηγόρευσε. Κραναὸν δὲ
ἐκβαλὼν Ἀμφικτύων ἐβα-
σίλωσε.

§. 5. Τοῦτον ἔνιοι μὲν
Δικαλίωνος, ἔνιοι δὲ αὐ-
τόχθονος λέγουσι. βασιλεύ-
σαντα δὲ αὐτὸν ὄπῃ δαδία
(ἐπὶ) Εὐχρόνιτο ἐκβαλεῖν·
ταῦτον οἱ μὲν Ἡφαίστου τῆς
Κραναῆς θυγατρὸς Ἀθιδίδος
ἔειπον· οἱ δὲ, Ἡφαί-
σου καὶ Ἀθηνᾶς, ὅπως Ἀθη-
να παρεβόησε πρὸς Ἡφαι-
στον, ὅπλα κατασκευάσαι
δέλυσαι· ὃ δὲ ἐγκαταλειμ-
μένος ὑπὸ Ἀφροδίτης, εἰς

ἐπιθυμίαν δὲ λαμβάνει τῆς Αθηνῶν· καὶ διώκειν αὐτὴν ἤρξατο· ἢ δὲ, ἐφάβη· ὥς δὲ ἔργου αὐτῆς ἐγένετο πολλὴ ἀνία, καὶ δὲ ὅτι χυλὸς, ἐπειροῦτο συνηλθεῖν· ἢ ὅτι ὥς σὺ φρονεῖ καὶ παρθένης ἔσται, ἐκ ἡνέχθη· ὁ δὲ ἀπαπέμνησεν εἰς τὸ σκέλος τῆς δεξιᾶς· ἐκείνη ὅτι μυσταχθεῖσα, εἰς ἀπομάχασα τὸ γόνον εἰς γλῶττιν ἔρριψεν. φάβης δὲ αὐτῆς, καὶ τῆς γόνου εἰς γλῶττιν πίσεως, Εὐχθρόνιος γίνεται· τῷτον Αθηνῶν κρύφα τῷ δὲ δὲ δὲ δὲ φρονεῖ, ἀδάναντον δὲ λαβεῖν ποιῆσαι· καὶ καταδεῖσαι αὐτὸν εἰς κίστην, Πανδρόσῳ τῇ Κέκροπος παρακατέδειλο, ἀπειποῦσα τὴν κίστην ἀνοίγειν. αἱ ἀδελφαὶ τῆς Πανδρόσου ἀνοίγουσιν ὑπὸ πτερυγίας, καὶ δὲ δὲ δὲ τῷ Κρέφει παρῶντα μόνον δρᾶκοντα· καὶ ὥς μὲν ἐνιοὶ λείπονται, ἀπ' αὐτῶν διεφθάρησαν τῷ δρᾶκοντι· ὥς δὲ ἐνιοὶ, δι' ὅργην Αθηνῶν, ἐμμανεῖς θυόμβουαι, καὶ τὴν τῆς ἀκροπόλεως αὐτῆς ἔρριψαν. ἐν δὲ τῷ πεμένει τραφεὶς Εὐχθρόνιος· ὑπὸ αὐτῆς Αθηνῶν, ἐκ-

constuprandæ desiderium incessit : eamque attrectare aggredditur. Hæc verò fugit : utque proximè eam venit, in summa erat necessitate, claudicabat enim, Deam ini-re conabatur. Ea verò, ut pudica erat, & virgo, virum non admittebat. Volcanus demùm tentigine ruptus in virginis femur semen effudit. Tum tristata, semen lana detersum in terram deiecit, ac mox in fugam se dedit. Interea verò ex demisso in humum semine gignitur Erichthonius. Hunc clam diis aliis, dum immortallem facere studet, educavit : positumque in cista Pandroso, Cecropis filiam commendavit : interdicitque ne cistam retergeret. At Pandrosi sorores, quod curiosæ admodum forent, cistam aperiunt, adlutumque secus puerum draconem spectant. Nec desunt qui ab eodem dracone fuisse interemptas astipulentur. Aliorum verò testimonio, Palladis irâ, furore percitæ, de summa sese arce præcípites ejecerunt. Interea verò Erichthonius in templo à Minerva

ipsa enutritus, pulso Amphictyone, Athenarum regno positus est, ac Minervæ signum in arce constituit: nec non Panathenæorum celebritatem instituit: Pasitheaïque Naidem nympham uxorem accepit: ex qua ipsi Pandion natus est.

§. 7. Denique Erichthonio vitâ functo, ac in primo Palladis fano sepulto, Pandion regnum adipiscitur: quo regnante, Ceres Dionysiúsque in Atticam venere. Atqui Cererem Eleusine Celeus suscepit. Dionysius verò ab Icario hospitio excipitur, à quo vitis palmitem muneri accepit, ab eoque vini faciendi rationem didicit. Is igitur dei beneficia mortalibus impertiturus, ad pastores se quosdam contulit, qui cum gustassent vinum, atque animi causâ sese largiunt poculis invitassent: malum sibi medicamentum datum esse arbitrati, Icario necem fustibus intulerunt: verùm posttridie, recognitâ, ipsum sepeliverunt. Erigonæ verò filix patrem vestiganti herilis canis, cui Mærx nomen fuit, Icarium consecrari solita, ca-

καλὸν Ἀμφικτόνα, ἐβασίλευσεν Ἀθηνῶν. καὶ τὸ ἐν ἀκροπόλει ξόανον τῆς Ἀθηνᾶς ἰδρύσατο, καὶ τῇ Παναθηναίων τῷ ἑορτῇ συνᾤκησατο· καὶ Πασιθεᾶς Νηΐδα νύμφην ἔγημεν. ἐξ ἧς παῖς Πανδίων ἐγεννήθη.

§. 7. Εριχθονίῳ δὲ ἀποθανόντι καὶ ταφέντι ἐν τῇ αἰ, τῇ τιμάνει τῆς Ἀθηνᾶς, Πανδίων ἐβασίλευσεν· ἐφ' οὗ Δημότρῳ καὶ Διόνυσος εἰς τὴν Ἀθηναίαν ἦλθον. ἀλλὰ Δήμητρα μὲν Κελεὺς εἰς τὴν Ἐλευσίναν ἐπαδίδεξατο· Διόνυσον δὲ Ἰκάριος· καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ κλήμα ἀμπέλου. καὶ τὰ σπεί τῷ οἴνοποιῶν μανθάνων· καὶ τὰς τῆς θεοῦ δωρήσασθαι δόλων χάριτας ἀνθρώποις, ἀφικνεῖται πρὸς πνεύματα ποιμένας, οἱ γαστέρες τῶ ποτῇ, καὶ χωεῖς ὕδατος ἀφειδῶς δι' ἡδονῇ ἐκλύσαντες, παραμάχθαι νομίζοντες, ἀπέκτειναν αὐτόν. μεθ' ἡμέραν δὲ νοήσαντες ἔδειξαν αὐτόν. Χείρῃ δὲ τῇ θυγατρὶ τῆς πατρὸς μαρτύρησιν, κύων σωῆδης, ὄνομα Μαίρα, ἢ πρὸ

ἰκεῖφ σωεῖπτο, ἥ νεκρὸν
 ἐμύλωσε. καὶ κείνη καποδυ-
 ρμένη ἥ πατέρα, ἐαυτὴν
 ἀνέρπυσε. Πανδίων δὲ γή-
 μαι Ζωξίππῳ τῆς μητρὸς
 τῆν ἀδελφῶν, θυγατέρα μὲν
 ἐτίκνωσε Πρύκλῳ καὶ Φιλο-
 μύλῳ· παῖδας δὲ διδύμοις
 Ερεχθίᾳ καὶ Βούτῳ. πολέμῳ
 δὲ ἐξαπατήσας πρὸς Λάβ-
 δακον πρὶν γῆς ὄρεον, ἐπικυ-
 λίστατο βοηδὸν ἐν Θράκης
 Τηρέᾳ ἥ Ἀρεῖ. καὶ ἥ πύλε-
 μων σὺν αὐτῷ καποδύσας,
 ἔδωκε Τυρεῖ πρὸς γάμον ἥ
 ἐαυτῇ θυγατέρα Πρύκλῳ· ἡ
 δὲ ἐν ταύτης γυνήσας παῖδα
 Ἰῆτῳ, καὶ Φιλομύλης ἐρε-
 χθίς, ἔφθιρε καὶ ταύτῃ, ἐν-
 πῶν περὶ αὐτῆς Πρύκλῳ, κρύ-
 πτων ὅτι ἥ χερσίων. αὐτῆς δὲ
 γήμαι Φιλομύλῳ, στυγυ-
 νάζετο, καὶ ἥ γλώσσαν ἐξέ-
 τρεψε αὐτῆς. ἡ δὲ ὕφηνεσεν ἐν
 πέπλῳ χράμματα, καὶ διὰ τέ-
 των ἐμύλωσε Πρύκλῳ καὶ
 ἰδίᾳ συμφορῆς. ἡ δὲ ἀνάλη-
 τήσασα ἥ ἀδελφῶν, κλείνει
 ἥ παῖδα Ἰῆτῳ, καὶ καποδύ-
 σασα, Τηρεῖ δῆπτον ἀγνοῦν-
 τι περὶ τῆς καὶ μὲν τῆς
 ἀδελφῆς διαπαχέως ἐφυγῇ. Τηρεὺς δὲ αἰσδόμενος, ἀπά-
 σας πύλεων ἐδίωκεν. αἱ δὲ, ἐν Δαυλίᾳ, τῆς Φωκίδος

daver vbinam delitesceret, in-
 dicavit. Tum filia patrem de-
 flens, seipsam ex arbore sus-
 pendio necavit. Pandion inte-
 terea, ductâ uxore Zeuxippe
 matris suæ sorore, filias Pro-
 cnen ac Philomelam, & gemi-
 nos Erechtheum Buténque,
 suscepit. Dein, conflato in
 Labdacum bello, de terræ fi-
 nibus, in belli societatem Te-
 reum Martis filium ex Thra-
 cia convocavit : eoque bello
 per ejus auxilia præclarissimè
 gesto, Procnen filiam suam
 Tereo nuptui collocavit. Hic,
 suscepto ex ea Itye filio, Phi-
 lomelam ductam comprimit:
 inde huic linguam dissecuit;
 ea verò per litteras in peplo
 contextas, suas ipsius Procnæ
 sorori miseras significavit.
 Hæc post quæsitam germa-
 nam, Ityn puerum trucidat-
 um, elixatumque Tereo in-
 scio epulandum apposuit, ac
 repente cum sorore profugit.
 Tereus, cognito facinore, ab-
 reptâ securi, fugientes inse-
 quitur. Hæc verò, cùm jam
 Dauliam Phocidis urbem

pervenissent , circumseptæ ,
 deos rogant in avem mutari.
 Tum Procne fit lusciniæ, Phi-
 lomela verò in hirundinem
 transformatur. Ad hæc Te-
 reus in upupam commutatur.

ἡρώμεσαι περικτάληται ,
 θεοῖς εὐχονται ἀπορρεῶν-
 ναι· καὶ Πρωκη μὲν γίνεται
 αἰδων· Φιλομήλα δὲ ἑ-
 λιδών· ἀπορρεῖται δὲ ἐν
 Τηρεῖ· καὶ γίνεται ὑπὺ.

CAP. XIV.

Κ Ε Φ. ιδ.

INde Pandion , ubi fato
 concessit, filij divifere in-
 ter se patrias facultates , &
 Erectheus regnum cepit. Sa-
 cerdotio autem Minervæ Ne-
 ptuniqué Butes Ericthonij fi-
 lius honestatur. At Erech-
 theus Praxitheam Phrasimi,
 & Diogeneæ Cephiso natæ fi-
 liam uxorem duxit, ex qua
 filios habuit mares , Cecro-
 pem, Pandorum , & Metio-
 nem : fœminas verò Procrin,
 Creusam , Chthoniam Ori-
 thyiam, quam postea Boreas
 rapuisse dicitur. Chthoniam
 Butes in conjugio habuit. At-
 que Xuthus Creusam duxit,
 & Procrin Cephælus Deïonei
 filius. Hæc , sumptâ coronâ
 aureâ, Pteleonti subigitur : &
 à Cephalo deprehensa , ad
 Minoen confugit. Hic ejus
 etiam amore correptus est,
 ejusque concubitum impe-
 trat. At , si mulier hæc cum

Πανδίωνος δὲ ἀποδω-
 νόθηται, οἱ παῖδες τὰ
 πατρῷα ἐμερίσαντο· καὶ ἔβα-
 σιλίαν Ερεχθεὺς λαμβά-
 νει· ἥ ἱερωσύνη δ' Ἀθηνῶν
 καὶ τοῦ Ποσειδῶνος· αὐτὴν Εριχ-
 θόνιος Βύτης. Θύμαι δὲ Ε-
 ρεχθεὺς Πραξιθέαν τὴν
 Φρασίμου, καὶ Διογενίαν
 τῆς Κυφισοῦ, ἔχει παῖδας
 Κέκροπα, Πάνδωρον, Μη-
 πονα· θυγατέρας δὲ Πρώ-
 κειν, Κρέυσαν, Χθονίαν,
 Ὠριθυῖαν, ἣν ἥρπασε Βο-
 ρεῖας· Χθονίαν μὲν οὐδ' ἔγνω-
 με Βύτης· Κρέυσαν δὲ Εὐ-
 δος· Πρώκειν δὲ Κέφα-
 λος ὁ Δηϊονέως. ἡ δὲ,
 λαβῶσα χρυσοῦν στέφανον·
 Πτελέωντι σωμαίνάζεταιται·
 καὶ φεραμένη ὑπὸ Κε-
 φάλου, πρὸς Μίνωα φέ-
 ρει. ὁ δὲ αὐτῆς ἐρεῖ, καὶ
 πείθει σωέλθεῖν· οἱ δὲ
 σωέλδοι γυνὴ Μίνωι.

ἀδύατον ὡς αὐτῷ σῶθαι. Πασιφάν γδ, ἐπειδὴ πολλαῖς Μίνως σιωπηυάζετο γυναιξίν, ἐφαρμάκυσεν αὐτόν· καὶ ὅπου ἄλλη σιωπηυάζετο, εἰς τὰ ἄνδρα ἐφίει θνεία· καὶ ὕπως ἀπώλλυτο. ἔχονθ' ἔν (Κεφάλῳ) αὐτῷ κυῶα πυλὸν, ἀκόντιόν (τε) ἰδυεόλον· ὅτι τέτοις Πέρκεις ἰδύζα τὸν ἄνδρα, πρὸ Κιρκίαν πίει ρίζαν, πρὸς τὸ μηδὲν βλάψαι, καὶ σιωπῶνάζεται. δέισασι δὲ αὐδὲς πρὸ Μίνως γυναιξί, ἥκαν εἰς Ἀθήνας· καὶ διαλλαγείσα Κεφάλῳ, μετὰ τέτου παρερίνεται εἰς θήραν· ὡς γὰρ θηροπικῆ. δώκουσαν γὰρ αὐτῷ ἐν τῇ λοχμῇ ἀγνοήσας, Κεφαλὸς ἀκοντίζει, καὶ πυλὸν ἀποκτείνει Πέρκειν. καὶ κείνῃς ἐν Ἀφειωπάγῳ, φουρτῆν αἰδίων καταδικάζεται.

tiens, jaculum inevitabile misit, eoque percussam uxorem Procrin interfecit. Quocircà Cephalus ab Arcopagi iudicibus exilio sempiterno damnatur.

Minoe concubuisse, nullâ potuisset ratione servari: nam Pasiphê, quòd cum multis mulieribus Minoen rem habere non ignorabat, eum veneficiis infecit, ut quoties secum alia cubaret, in illius artus viperæ irruerent immanes: eumque in modum pelli-ces Pasiphaë disperdebat. * Cephalus igitur, perniciosissimum habebat canem (cui Lælapî nomen fuit, & quem nulla fera poterat evitare.) Jaculum ad hæc, cujus ictus neminem unquam fefellit. Inter hæc Procris conspicata virum, Circæam sumens radicem, ne quid sibi obesset, concumbit. At verita rursus Minois conjugem, Athenas proficiscitur: & in Cephalî gratiam rediit, & cum eo ad venandum concedit: quippe quæ venandi studio mirificè oblectatur. Hæc occultè virum insecuta, inter fruteta latitabat, ejusque motu permoveri virgultam maritus sen-

§. β. Ωρηθῶσαν δὲ π-

§. 2. Interea verò Orithyiani

Ilissum amnem trajicientem Boreas rapuit, & cum ea concubuit. Hæc illi filias Cleopatram, & Chionem: mares autem, Zeten & Calain aligeros peperit: qui cum Jasone in Colchos navigantes, & Harpyias insectantes moriuntur: sive, ut Acusilaus ait, circa Tenum insulam ab Hercule interempti fuerunt.

§. 3. Cleopatram Phineus conjugem cepit: cui ex ea filij gignuntur Plexippus & Pandion: his auctus filiis, ex Cleopatra Idæam, deinde Dardani filiam sibi matrimonio sociavit. Ea verò privignos, quod ipsam in stuprum illicere voluissent, falsò apud apud patrem insinuat. Huic ille credulus, ambos oculis privat. Interea Argonautæ cum Boreæ filiis illuc appulsi, in Phineum animadvertunt.

§. 4. Chione autem Neptuno admiscetur: quæ cum clam patre Eumolpum peperisset, ne detegeretur: in mare dejecit infantulum, hunc statim Neptunus exceptum, in Æthiopiam transfert, & Ben-thescymæ filix suæ alendum

εἶσεν ἐπὶ Ἰλίου ποταμοῦ, ἀπ' αὐτὰς Βορέας συνῆλθε. ἡ δὲ γυνὴ θυγατέρας μὲν Κλεοπάτραν, [χ] Χιόνην υἱὰς δὲ Ζήτην καὶ Καλαιν πηρομένους. οἱ πλεόντες σὺν Ἰάσονι καὶ ταῖς ἀπ' αὐτῆς διώκοντες, ἀπέθανον ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, περὶ Τένον ὑπὸ Ἡρακλέους ἀπώλοντο.

§ γ. Κλεοπάτραν δὲ ἔγχευσε Φινέας ὃς γίνονται παῖδες ἐξ αὐτῆς Πλήξιππος καὶ Πανδίων· ἔχον δὲ τέκνα ἐν Κλεοπάτρᾳ παῖδας, Ἰδαίαν ἐγάμησεν τὴν Δαρδάνην. καὶ κείνη τῶν πατρῶν φέρει Φινέα φθορὰν καταψάλλεται. καὶ πισύσας Φινεύς, ἀμφοτέρους τυφλοῖ. ὧσα πλεόντες δὲ οἱ Ἀργοναῦται σὺν Βορεάδαις κολάζονται αὐτόν.

§ δ. Χιόνην δὲ Ποσειδῶνι μίγνυται. ἡ δὲ κρύφα τῷ πατρὶ Εὐμολπον τέκευσα, ἵνα μὴ γήνηται καταφανές, εἰς τὸ βυθὸν ῥίπτει τὸ παιδίον· Ποσειδῶν δ' ἀνελόμενος, εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει· καὶ δίδωσι Βενθισκυ-

κῶμη πρὶφον αὐτῷ θυγατρὶ
 καὶ Ἀμφιτρίτῃ· ὧς δὲ ἐπι-
 ληάδῃ, * εἴνδον ὁ Βενθεσι-
 κῶμης ἀνὴρ, τὴν ἔπειραν αὐ-
 τῇ ᾗς θυγατρίων δίδουσι· ὁ
 δὲ καὶ ᾗ ἀδελφῷ τῆς γα-
 μθείου ἐπιχείρησε βιάζε-
 σθαι. καὶ διὰ τοῦτο θυγαδὶ-
 δὲς· μὲν Ἰσμάρεν ᾗ παῖδος,
 πρὸς Τεγυρίον ἦκε, Θρακῶν
 βασιλεῖα· ὃς αὐτῇ τῷ παιδὶ
 ᾗ θυγατρία σωφ' ἤκει. ὅτ-
 τε αὐτῶν δὲ ὕστερον Τεγυ-
 εῖρ καταφανὲς γίνεται· καὶ
 πρὸς Ἐλευσινίοις φάγει· καὶ
 φιλίας ποιέῃ πρὸς αὐτούς.
 αὐτὸς δὲ Ἰσμάρεν πελευτή-
 σωντο, μεταπημφύει· ὑπὸ
 Τεγυρίου φέρεται, καὶ
 ᾗ πρὸς τῷ τε μάλῃ διαλυ-
 σάμεντο, ᾗ βασιλείαν παρέ-
 λαβε. καὶ πολέμῳ ἐς αὐτὸ
 πρὸς Ἀθῶναιους καὶ Ἐλευσι-
 νίους, ὅτε κληθεὶς ὑπὸ Ἐλευ-
 σινίων, μὲν πολλῆς σωματικῆς
 Θρακῶν δυνάμεως. Ερεχθεὶ
 ᾗ ὑπὸ Ἀθῶναιων νίκης χρο-
 μίνῳ, εἴρησεν ὁ θεὸς κα-
 τορδύσειν ᾗ πόλιν, ἐὰν μίαν
 ᾗ θυγατρίων σφάξῃ. καὶ
 σφάξαντο αὐτῇ ᾗ γεωπά-
 τῳ, καὶ αἱ λοιπαὶ ἑαυταὶ
 κατὰσφάξαν· ἐπιποίνοντο γὰρ,

commendat, & Amphitritæ.
 Qui, cū ætatis integræ fuit,
 intus Benthescymes conjux,
 huic alteram filiarum uxorem
 dedit. Hic autem uxoris quo-
 que suæ sorori vim inferre ag-
 greditur. Quamobrem exilio
 multatus, cum Ilmaro filio
 ad Tegyrrium Thraciæ regem
 confugit: qui filiam ipsius fi-
 lio conjugavit. Deinde verò
 insidias Tegyrio quoque
 comparasse detectus, ad Eleu-
 sinios aufugit, eorūque a-
 micitiā sibi conciliavit. Rur-
 sus autem, Ismaro filio de-
 functo, à Tegyrio revocatus
 in Thraciam redit, ac solutā
 inter eos discordiā, regnum
 accepit. Mox conflato inter
 Athenienses & Eleusinos
 bello, adscitus ab Eleusiniis,
 magno cum Thracum exerci-
 tu opem laturus advenit. At
 Erechtheo de Atheniensium
 victoria sciscitanti, deus rem
 bellicam præclare gesturum
 cecinit, si filiarum unam ju-
 gularisset. Qui cū natu mini-
 mam immolasset, & reliquæ
 tum omnes sese jugularunt.
 Siquidem, ut quidam testati
 sunt, de se vicissim occidendis
 ὧς ἐφασάν πνεῖ, σωμαμοσίαν
 conspirant.

conspirarant. Commisâ verò post immolationem pugnâ, Erechtheus Eumolpum obtruncavit.

§. 5. Inde verò ubi Neptunus cum ipsius domo Erechtheum dissolvit, Cecrops Erechthei filiorum maximus regnum administravit, & is, ductâ in conjugium Metiadusa Eupalami filiâ, Pandionem filium sustulit. Hic unâ cum Cecrope patre regnans, à Metionis liberis per seditionem ejectus fuit. Hinc Megara ad Pylam profectus, ejus filiam Peliam jamdudum nubilem, uxorem cepit: à qua deinde urbis regno præficitur. Nam, cum Pylas Biantem patruum occidisset, Pandioni genero regnum tradit: ipse verò traducto in Peloponnesum populo, Pylum urbem condit. Interea Pandioni Megaris regnanti, nati sunt filij Ægeus, Pallas, Nisus, & Lycus. Nonnulli autem Ægeum Scyrij filium esse aiunt; sed sibi Pandionem supposititium fuisse.

§. 6. Demùm post Pandionis obitum, ejus filij, perducto

ἀγῆλαις συναπολέσθαι. γα-
νομένης δὲ μὴ σφαλῶς τῇ
μάχῃς, Ερεχθεὺς μὲν ἀνῆλθεν
Εὐμολπον.

§. 5. Ποσειδῶν ὁ δὲ καὶ
τῇ Ερεχθείᾳ, καὶ τῇ οἰκίᾳ
αὐτῆς καταλύσας, Κέ-
κροψ ὁ πρεσβυτάτος τῶν
Ερεχθείων παίδων, ἐβασί-
λευσεν. ὃς γῆρας Μητιά-
δουσαν τῇ Εὐπαλάμῃ παῖδα
ἐπέκρινεν Πανδίονα. ἔτι
μὲν Κέκροπος βασιλεύων,
ὑπὸ τῇ Μητίωνος ὑῶν κτῆ-
σάν τιν ἐξεβλήθη. καὶ ὄψα-
ν ἠρόμενος εἰς Μέγαρα πρὸς
Πύλαν, τῇ ἐκείνῃ θυγατρὶ
Πελίᾳ γαμή. αὐτὸς καὶ τῇ
πίλῃ βασιλεὺς ὑπὸ αὐτῆς
καθίσταται. κτείνει γὰρ Πύλας
τῇ τῆς πατρὸς ἀδελφὸν Βίαν-
τα, τῇ βασιλείᾳ δίδωσι Παν-
δίονι. αὐτὸς δὲ εἰς Πελο-
πόννησον σὺν λαῷ παρελ-
θὼν, κτίζει πόλιν Πύ-
λον. Πανδίονι δὲ ἐν Μεγά-
ρῃς ὄντι, παῖδες ἐχθρόντο,
Αἰγίς, Πάλλας, Νῖσος,
Λύκος. ἔνιοι δὲ Αἰγίαν Σκυ-
ρίῃ ἀγροῖεν. ὑποβλήθη-
ναι δὲ ὑπὸ Πανδίωνος.

§. 5. Μετὰ δὲ τῇ Πανδίο-
ντος τελευτῇ, οἱ παῖδες

αὐτῇ στρατὸν ἔσαντες ἐκ' Ἀθή-
 νας, ἐξέβαλον τὴν Μήπο-
 νίδα, καὶ τὴν ἀρχὴν περὶ
 αὐτὴν διέλον· εἶχε δὲ τὸ παῖ-
 κρατ' Ἀργεῖ· γαμῆ δὲ
 παρθένον μὲν Μήτιν τὴν
 Οπλήτην· δευτέραν δὲ
 Χαλκιδέην τὴν Ρηξήνο-
 ρος. ὡς δὲ ἐκθρόνιστο παῖς
 αὐτῷ, διδοικώς τὴν ἀδελ-
 φον, εἰς Πυθίαν ἦλθε,
 καὶ περὶ παίδων γονῆς ἐμαρ-
 τυνέτο. ὃ δ' ὁ θεὸς ἔχρη-
 σεν αὐτῷ·

Ἀσπὲ τὸν προὔχοντα πε-
 δάονα, φέρτετε λαῶν,
 Μὴ λύσεις πρὶν ἐς ἄχρον
 Ἀθωαίων ἀφίκεαι.

§. 7. Ἀπερὼν [δὲ] τὴν
 χρεσμόν, ἀνῆκε πάλιν εἰς
 Ἀθῶνας· καὶ Τραζῆνα δι-
 δούων, ὅτι ξενεῦται Πίθω
 παρ' Πέλοπος· ὃς δ' ἔχρεσμόν
 αἰεὶς, μιδύσας αὐτὸν τῇ
 θυγατρὶ συγκατέκλινεν Αἴ-
 δρᾳ. τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ
 Ποσειδῶν ἐπικύσας αὐ-
 τῇ. Αἰχμὸς δὲ ἐντειλάμε-
 νος Αἰδρᾶ, ἐκὼ ἄρρενα
 γυνήσῃ, τέκεν, καὶ πρὸ
 ἑσπερὸς μὴ λέγει· ἀπὸ λυγρῆς
 ἔσπερ' ἐστὶν πῖτερ μάχαιραν,
 καὶ πέδιλα, εἰπὼν, ὅταν

in Athenas exercitu, Metio-
 nidas eiecerunt, ac regnum in
 partes quatuor distribuerunt:
 sed penes Ægeum summa im-
 perij fuit. Hic primam uxo-
 rem Metam Opletis filiam,
 alteram verò Chalciopen
 Rhexenore natam duxit. At,
 ubi nullâ se prole augeri vi-
 det, fratrum metu ad Pythiam
 adit, deque filiorum proge-
 nie responsum dari sibi postu-
 lavit, cui deus ita vaticina-
 tus est,

Maeste novâ virtute, pedem,
qui prominet utri,

Ne prius exolveras, quam
scandas Palladis arcem.

§. 7. At ipse ambigens quid
 hoc sibi vellet oraculum, A-
 thenas iterum accedit, ac per
 Træzenem iter faciens, à Pit-
 theo Pelopis filio hospitio re-
 cipitur. Qui, quoniam ora-
 culum intellexerat, Ægeo vi-
 no madenti filiam Æthram
 comprimendam summisit.
 Huic nocte eadem se Neptu-
 nus conjunxit. Ægeus interea
 Æthræ præcepit, ut, si ex ea
 masculus nasceretur, educa-
 ret: néve, cujus ille filius esset,
 indicaret: enfem & calceos
 subsaxo abditos reliquit: hæc

locutus, cum per ætatem puer
 saxum subvolvere queat, ea
 tolleret, eumque clam cum
 hisce omnibus ad se rebus
 emitteret. Ipse interim Athe-
 nas contendit: necnon Pana-
 thenæorum certamen aggre-
 ditur celebrare, in quibus Mi-
 nois filius Androgeus omni-
 bus victoriâ præstitit. Hunc
 Jupiter in Marathonium tau-
 rum misit, à quo fuit interfe-
 ctus. Non desunt qui illum
 Athenas ad Laij certamen
 euntem, ab athletic ob invi-
 diam dolo necatum fuisse pro-
 dant. Minos, auditâ filij mor-
 te, quo tempore in Paro Gra-
 tiis sacra faciebat, sublatam è
 capite coronam abjecit, ac
 tibiâ abstinuit, & sacrificium
 nihilo tamen seciùs absolvit:
 Hinc & in hodiernam usque
 tempestatem sine tibiis & co-
 ronis in Paro Gratiis immo-
 lant.

§. 8. Nec longo pòst tem-
 pore in mari præpotens com-
 paratâ classè Athenas oppu-
 gnavit. Megara item, Niso
 Pandionis filio regnante, sub-
 vertit. Ad hæc Megareum
 Hippomenis filium, qui ex
 Onchesto Niso opitulaturus

ὁ παῖς δυνήσκει ἐκὼς πύ-
 ραν ἀποκυλίσας ἀνελέ-
 δαι ταῦτα, τότε μετ' αὐ-
 τῷ ἀπὸ τὸν ἀποπίμπειν. αὐ-
 τὸς δὲ ἦσαν εἰς Ἀθήνας.
 καὶ τὸν αὐτὸν Παραδίωκίαν
 ἀγῶνα ἐπιτίλει. ὡς ὡς ὁ
 Μίνως πᾶσι Ἀνδρόγεον,
 ἐτίμησε πάντας. οὐκ ἔστιν ὁ
 Ζεὺς ὅτι τὸν Μαραθώνιον
 ἐπιμύσει παῖδον· ὃς ἔτι διε-
 δόκη. ἔνιοι δὲ αὐτὸν ἐν λή-
 ροισι πορεύεσθαι εἰς Ἀθή-
 νας, ὅτι τὸν Λαίῳ ἀγῶνα
 πρὸς αὐτὸν ἀγωνιστῶν ἐπεδρό-
 μέντα διὰ φθόνον ὑπολέγουσι.
 Μίνως δὲ ἐπαλθόντων αὐ-
 τῷ θανάτῳ θύων ἐν Παρῷ
 ταῖς Χερσί, τὸν μὲν σφα-
 γον ἀπὸ τοῦ κεφαλῆς ἐρύψας,
 καὶ τὸν αὐλὸν κατέχευε, καὶ
 θυσιᾶν ἐδίδεν ἡπὶ τὸν ἐπιτίλει-
 σιν. ὅθεν ἐπὶ καὶ διδόντων χω-
 εῖς αὐλῶν καὶ σφραγῶν ἐν
 Παρῷ θύουσιν ταῖς Χερσί.

§. 9. Μετ' ὃ πολὺν χρόνον
 θαλασσοκρατοῦν, ἐπολέ-
 μησε σέλην πρὸς Ἀθήνας,
 καὶ Μέγαρον εἰλε, Νίσου
 βασιλεύοντος τῷ Παν-
 δίωνος καὶ Μεγαρέα τὸν
 Ἰσχυμένους ἐξ Ὀρχοῦ
 Νίσῳ βοηθὸν ἐλθόντα α-

πεκλινε. ἀπιδανε δὲ καὶ
 Νίσοι διὰ θυγατρὸς προ-
 δοσίαν. ἔχοντι γὰρ αὐτῷ πορ-
 φυρέαν ἐν μίση τῇ κεφα-
 λῇ τεῖχα, ταύτης ἀφαιρε-
 δέσης τελευτῆς, ἣ δὲ θυγά-
 τρις αὐτῇ Σκύλλα ἐξαδελ-
 φα Μίνω· ἐξέειλε τὴν τεῖχα.
 μόνος δὲ Μεγάρων κρατῆ-
 σας, καὶ πλὴν κέρων τῆς
 ἀρῆς ἦν ποδῶν ἐκδή-
 σας, ὑποβρύχιον ἐποίησε.
 χρονοζομένους δὲ οὗ πολέ-
 μου μὴ διαάμνη· ἐλθεῖν
 Ἀθήνας, εὐχεται διὰ παρ'
 Ἀθωαίων λαβεῖν δίκας.
 ἡγομένους δὲ τῇ πόλει λοι-
 μού τε καὶ λιμοῦ, τὸ μὲν
 ἀπὸ τοῦ κατὰ λόγον Ἀθη-
 ναῖοι παλαιὸν παῖ Τ' ἀκιν-
 δου κόρας, Ἀνθηίδα, Ἀγ-
 γληίδα, * Ἠνθωίδα, Λυ-
 πείαν, ἐπὶ τὸν Γεραῖστου
 οὗ Κύκλωπος τόπον κατί-
 σφαξαν. τέτων δὲ ὁ παῖς,
 Τ' ἀκινδρος ἐλθὼν ἐκ Λακε-
 δαιμόνων· Ἀθήνας κατὰ κει,
 ὡς δὲ ἐλθὼν ὄρεσθαι αὐ-
 τῷ, ἐχθρῶντο πρὸς ἀπαλλα-
 γῆς. ὁ δὲ θεὸς ἀπῆλθεν αὐ-
 τοῖς Μίνωϊ διδόναι δίκας
 αἷς αὐτὸς αἰεσίται. πῆμ-
 ναντες οὖν πρὸς Μίνωα,

advenerat, interemit : & is
 demum per filiae proditorem
 occubuit. Nam cum Scylla
 filia Minois amore flagraret,
 patri purpureum crinem, quo
 invictus esse ferebatur, e me-
 dio capitis vertice præcidit,
 eoque facto statim ille inte-
 riit. Minos itaque Megaris
 poritus, virginem victam
 pedibus, e puppe in mare de-
 jectam summersit. Enimvero,
 cum id bellum diuturnius fo-
 re videretur, quando Athenas
 capere minimè posset, Jo-
 vem, ut Athenienses com-
 missi criminis pœnas luerent,
 obsecrat. Hinc cum pestis ac
 fames simul urbem invasif-
 sent, primum quidem ex ve-
 teri oraculo, Athenienses
 Hyacinthi filias Antheidem,
 Ægleidem, * Enthenidem, &
 Lytæam ad Geræsti Cyclopi-
 tum jugularunt : harum
 pater Hyacinthus Lacedæmo-
 ne Athenas commigrarat,
 cumque nihil inde sibi emo-
 lumentum futurum viderent, o-
 raculum de belli exitu consu-
 luerunt. His numen, quas ip-
 se vellet, Minoi pœnas datu-
 ros renunciavit. Igitur Athe-
 nienses, missis ad Minoem le-

gatis , permiserunt , ut ab eis ,
 quas pœnas veller , peteret :
 tum Minos iis , ut quatuorde-
 cim corpora , septem scilicet
 puerorum , ac totidem & æta-
 te parium puellarum , sine ar-
 mis Minotauro devoranda
 mitterent , imperavit. Is tau-
 rus labyrintho conclusus
 coerceretur , unde ingressus
 quispiam haud facile exire
 poterat , quod multiplici via-
 rum ambage non agnitum
 exitum excludebat. Hunc De-
 dalus filius Eupalami , qui Me-
 tionis & Alcippæ filius fuit ,
 exædificavit. Hic item archi-
 tectus omnium præstantissi-
 mus , & primus , statuarum
 fuit inventor.

§. 9. Hic etiam Athenis post
 dejectum ex arce Talum Per-
 dicis sororis filium , ejus disci-
 pulum , aufugit : quem , veri-
 tus ne ipsum ingenij præcel-
 lentiâ superaret , occidit. Ete-
 nim serpentis malam nactus ,
 lignum tenue secuit. Deinde
 ubi puerum necasse comper-
 tum fuit , reus in Areogago
 peractus ad Minoen confugit.
 Atque inibi Pasiphaë cum Ne-
 ptuni taurum arderet , lignea
 vacca affabre compacta corri-

ἐπέτρεπον αὐτῶν δίχας. Μί-
 νως δὲ ἐκέλευσε αὐτοῖς
 ι. δ' , κοῦρετε ἐπὶ αὐτῶν , καὶ
 κόρας τὰς ἴσας , ἡλικίᾳ ὁ-
 πῶν πίμπρην τῶν Μινω-
 τῶν βασιλῶν. ὧν δὲ ἕτε-
 ρον λαβεῖν θῶν καθερμί-
 νον . ἐν ᾧ τὸν εἰσέλθον-
 τα , ἀδύνατον ἦν ἐξέλθαι·
 πολυπόκοις γὰρ καμπαῖς ἢ
 ἀγνοομένην ἐξόδον ἀπὸ
 κλειε. κατισχύσας δὲ αὐ-
 τὸν Δαίδαλον , ὁ Εὐπα-
 λάμου , παῖδος τοῦ Μη-
 τῶν καὶ Ἀλκίπης· ὅτε
 ὧν ἀχέωντος αἵματος , καὶ
 περὶ τὸν ἀγαλμάτων εὐρε-
 τῆς.

§. 9. Οὗτος ἐξ Ἀδύων
 ἐφυγεν , ἀπὸ τῆς ἀκρο-
 πόλεως βαλὼν τὸν τῆς αὐ-
 τοῦ Πέρδικος υἱὸν Τά-
 λον μαθητὴν ὄντα. δέσας
 μὴ διὰ τὴν ἐνφυσίαν αὐτὸν
 ὑπεράλλῃ σαρῶνα γὰρ ὁφείας
 εὐρεῖν , ἐξέλεν λεπτὸν ἔρι-
 σι. φωρεθέντος ὃ τοῦ νεκροῦ
 κριθεῖς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ,
 καταδικασθεὶς , πρὸς Μίναα
 ἐφυγε καὶ ἐπὶ Πασιφάης
 ἐρεθίσας τοῦ Ποσειδῶντος
 τῶν , σιωπῆσαι τεχνησά-

ρῶ⊕ ξυλίνῳ βέν· καὶ
τὸν Λαβύρινθον καταλεύα-
σιν, εἰς δὲ χῖ' ἔτ⊕ Αθην-
αῖοι κύριε ἱπῶ, καὶ
κόρας παῖ ἴσας, τῷ Μι-
νῶτῳ βορὰν ἔπιμπον.

Κ Ε Φ. ιε.

⊕ Ὅστις δὲ Ἰωνηδὶς
ἐξ Αἰδράς Αἰγῆ παῖς,
ὡς ἐγρηθήθη τίλει⊕, ἀπυ-
σάμεν⊕ τὴν πίπταν, τὰ
πύδλα καὶ τὴν μάχαιραν
ἀναιρεῖται. καὶ πῖζος ἡπί-
στο εἰς τὰς Αδύσας φερυ-
ευσμένης δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν
πελοῦργων τῆς ὁδοῦ, ἡμί-
εσσι. περὶ τὸν μὲν Πει-
ρήτιον τὸν Ἡφαίστου καὶ Αν-
τικλείας, ὅς ἀπὸ τῆς κορυ-
νῆς ὡς ἐφόρει, Κερυνήτης
ἐπεκαλεῖτο, ἔκτεινε ἐν Επ-
ιδάυρῳ· πόδας δὲ ἀδινεῖς
ἔχων ἔτ⊕, ἐφόρει κορυ-
νίῳ σθητῶν, δι' ἧς τὸς
παιδόντας ἔκτεινε· ταύτῳ
ἀσπιδόμοτος Ὅστις ἐφόρει.

§. β. Δεῦτερον δὲ κτείνει
Σίνιν τὸν Πολυπύμον⊕ καὶ
Συλίας τῆς Κοείνδου. ἔ-
τ⊕ Πιτυοκάμπτῃς ἐκα-
λεῖτο. οἰκῶν γὰρ τὸν Κο-
ρινθίων Ἰσθμῶν, ὡς ἄγ-

puit, ac Labyrinthum con-
struxit, ad quem quotannis
Athenienses virgines septem,
ac totidem pueros ætate pa-
res Minotauro vorandos mit-
tebant.

C A P. X V.

D Onec Theseus ex Æ-
thra Ægeoque natus,
jam grandis factus, petrâ
summotâ, calceos atque en-
sem aufert: & pedestri itine-
re Athenas adiens, obsessam
jam viam à maleficis viris un-
decumque pacavit. Primum
quidem Peripherem Volcani
& Anticliæ filium, qui, quòd
clavam gestaret, Coryneta
dicebatur, ad Epidaurum oc-
cidit: qui cùm imbecillis pe-
dibus esset, ferreâ clavâ mu-
nitus, viatores interficiebat:
quam ex illo præreptam The-
seus ipse ferre consuevit.

§. 2. Hic Sinin, postea Po-
lypemonis filium, & Syleæ
Corinthi filia, occidit. Huic
Pityocampes, à curvandis
pinis nomen fuit. Nam cùm
Corinthiorum Isthmum in-

sedisset, viatores ad pinos
flectendas invitos compelle-
bat : qui quod eas virium
imbecillitate flectere nequi-
rent, arborum in se redeun-
tium impetu sublatis penitus
interibant. Hunc in modum
Theseus Sinin cruciatum è
medio sustulit.

καὶ τὰς παριόντας πύς
καμπηόντας ἀνέχεσθαι οἱ δὲ,
διὰ τὴν ἀδυνείαν ἐκ ἡδύ-
ναντο καμπηῖν. καὶ ὑπὸ τῶν
δένδρων ἀναρριπτούμενοι,
παρωλέθρων ἀπώλυντο. τέ-
τω τῷ τρόπῳ Θησεὺς Σί-
νιν ἀπέκτεινεν.

Multa defunt.

Λείπει πολλά.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX RERUM.

A

Bas Melampodis filius. 45. fil. Lyncei ex Hyperm. 77. 79. Abderus Eximi filius. 109. — genere Locrus, ab Opunte, Herculis amasius ab equis Diomedeis interemptus. ibid. Abderus urbs. 110. 325. Absyrtides insulae. 60. per Colchos habitatae. 61. Absyrtus frater Medae. 59. — Medeam persequitur. 59. — jugulatur ab illa. 59. Acacallis, Minois filia. 459. Acalanthis avis. 422. Acamas. 376. 377. Acanthis, Autonoi fil. 417. vide Acanthyllis. 418. Acanthus, Autonoi fil. unde sic dictus. 417. in avem versus. ibid. Acanthyllis, Autonoi filia. 417. in avem versa. 418. Acarnan, Alcmonis filiorum unus. 186. Acarnania. 186. Acastus. 42. Pelix filius 49. — Peliam patrem sepelir. 64. Jasonem & Medeam Iolco eiecit. ib. fratrem Pelium in Pelio monte

A

dormientem relinquit, & ense insuper privat. 217. Achzus. 24. Achaia, retrapolis. 267. 449. Achelous. 24. in taurum mutatus. 132. Acheron. 15. Achilles adolescentulus Deidameiam comprimit. 220. v. alia p. 307. 8. 315. 317. 324. 330. 1. 2. 3. 383. 4. 5. 390. 391. Achilleum insula. 257. Achivi ab Achzo nominati. 24. Accipiter ex Hierace. 410. Acontes. 188. Acontius, decipit Cydippen. 406. Acrisius Proctum fratrem Argis exigit. 78. — Argis imperat. 78. — Ex Eurydice Danaen gignit. 78. — de maribus liberis oraculum sciscitatur. 82. cubiculo aeneo sub terram constructo Danaen inclusam custodiri iuber. 82. — filiam compressam cum foetu in arca lignea conclusam in mare deiecit. 83. — Argos deserit. 88. in Pelasgiam commigrat. 83.

A

— Eurydices

- Eurydices maritus, 196.
 Acrotatus, fil. Lacedæm. regis, 387.
 Actæa Nympha, 6. formina, 75.
 Actæon filius Autonoes & Aristæi, 159.
 ——— à Chirone educatus venator evadit, 159.
 ——— à canibus propriis in monte Cithærone devoratur, 160.
 Actæus, 213, 222.
 Actæ Cecropia dicta, 221.
 Acton, 25.
 Actor, 31, 39.
 Actor pater Menœtii, 49. ipse filius Hippasi, 49.
 ——— Augeæ frater, 129.
 Adiante, 76.
 Admetus Pheretis filius, 30.
 Admetus, 46. Pheris regnat, 46.
 ——— Eumeli pater.
 Adonis. Cinyræ & Merharmes fil. 223. Phœniciæ & Alphiæ, 224. Thœantis & Myrthæ, ibid. iracundia Dianæ ab apro percussus moritur, 225. Androgynus, 328.
 Adonidis amor Veneri exprobratus, 7.
 Adonis ex arbore myrtha, quæ per eum mulier conceperat, editur in lucem, 224.
 Adrastæa Nympha, 3.
 Adrastus, 34. ejus uxor Amphithea Pronai filia, 46.
 ——— Talai filius, 172. Argis regnat, 172.
 ——— in Thebas exercitum ducit, 174.
 ——— equo vincit in certamine Neæmeo, 175.
 ——— Athenas proficiscitur, 181.
 ——— ad misericordiæ aram Athenis confugit, 181.
 ——— ab Arione equo vestus in tutum evadit, 180.
 ——— cadaverum tumulandorum posteritatem precatur, 181.
 Adyæ, 75.
 Aello, 6.
 Aellopus, 54.
 Aërope, 152, 153.
 Aëropus, ex Botre avis, 439.
 Aëthon, 438.
 Aëthlius, 24.
 Aacus, 49.
 Aacus Jovis ex Aegina filius, 213.
 Aacus Endeiden uxorem ducit, ibid.
 Aacus cum Psamathe coit, ibid.
 Aacus pietatis servantissimus, 214.
 ——— apud inferos in honore summo est, ibid.
 ——— Claves Plutonis servare creditur, 214.
 Aza, 60.
 Abialus, 346.
 Aedon Luscinia, 330.
 Aetes Solis & Perseidis filius, 37.
 ——— Phrixum hospitio excipit, 37. filiam Chalciopen nuptui dat Phrixo, 37.
 ——— aureum vellus Jasoni se datum pollicetur, 57. non dat, 57. navem Argo inflammare vuln, 58.
 ——— membris filii colligendis occupatus, à filia persequenda desistit, 59.
 Aegæum mare, 296.
 Aegæon, 188.
 Aegæoneus 211.
 Aegæus, 49.
 Aegæus Metram uxorem ducit, 234.
 ——— Pythiam adit, ibid.
 ——— Aethræ præcipit, ut si filium ex eo pepererit, eum educet, 234.
 ——— Athenas contendit, 235.
 ——— Thesei pater, 238.
 Aegialea, Aegialei filia, 35. Adraasti, 35, 46.
 Aegialea Peleponnesus vocata fuit, 67.
 Aegialeus, 35, 46.
 ——— Inachi ex Melissa filius, 67.
 Aegialeæ regioni nomen dedit, 67.
 ——— Adraasti filius, 182.
 Aeginetæ sacrificant Dianæ Aphaz, 476.
 Aegisthus, 319.

Aegisthus.

- Agithallus*, 413.
Agymius Dorienſium rex, 134.
 — per *Lapithas* armis infeſtatur, 134.
 — obſidione preſſus *Herculem* in ſocietatem & regni partem arceſſit, 135.
Agina Aſopi filia, 38.
 — ab *Jove* rapta, 213. *Inſula*, 63.
Agius, 74.
Agle, 117.
Agleis, 236.
Agolius, 440.
Egypan, 20.
Egyptius Anthei filius, 413.
Egyptus Beli filius, 72.
 — *Beli* patris miſſu *Arabiam* habitatum vadit, 72. hic *Melampodum* terram per ſe devaſtatam de ſuo nomine *Egyptum* vocari voluit. ibid. è pluribus conjugibus mares quinquaginta ſuſcipit. ibid.
Egyptus, 75.
 — *Meropes* filius *Polyphontem* perimit, 146.
Emon Creontis filius perſphingem interemptus, 170.
Emon, 118.
Eneas, 206.
Enerus, 39.
Enigma Thebanis à ſphinge propoſiti ſoliturum, 171.
Enus, 113.
Eolenses ab Eolo d'ſti, 24.
 — ex *Theſſalia* per *Endymionem* educiti, 26.
Eolia Amythaonis filia, 27.
Eolis, 269.
Elaeus, Priami fil., 20.
 — in *mergum* mutatus quod conjugem nimium ſereret, ibid.
 — artem conſectandi ſemnum edoſtus, 210.
Eſchreis, 138.
Eſon, 31, 42.
Eſon Chrethei filius, 47.
Eſculapius non filius Lucippi Arſinoes, ſed Coronidis Phlegyz filia filius fuiſſe putatur, 197.
 — *Apollinis & Arſinoes filius*, 197.
 — *Podalirij & Machaonis pater*, 202.
Ethilla, 254.
Ethiopia, 231.
Ethiopsis, 75.
Etna Siciliz mons, 21, 393, 457. deſcriptio ejus, 21. *Etnæ ignes*, 288.
Eithra Theſei mater, 238 per *Caſtor* rem & *Pollucem* captiva abducitur, 201.
 — per *Ageum* compreſſa, 234.
Ethus Jovis filius, 255.
Ethula filia Neptuni ex Alcyone, 194.
Etolia, 27, 142, 143, 203.
Etolus Endymionis filius, 27, 255, 320.
Etolus Leo, 427.
Eux Nympha, 469.
Agamemnon, 153, 200. *filiam* maſtat, 326, 455, 474.
Aglaia, 7, 238.
Agapenor, 185.
 — *Ancaz* filius, 202.
Agaptolemus, 74.
Agathenes Polyxeni fil., 202.
Agathon, 211, 306.
Agave, 6, 74.
 — filia *Cadmi*, 158.
Agelattus lapis, 14, *Polyzelus*, 14.
Agelaus Oenei filius, 407.
 — *Temeni* filius, 145.
 — *Priami* ſervus, 210. al. *Archel*.
Agenor Phœnicis filius, 27.
 — *Pluronis* filius, 27.
 — in *Phœnicen* poſectus rerum ſuarum ſedem collocat, 71.
Agenor, 68, 71, 27.
 — in *Euopam* proficiſcitur, 147.
 — *Telephaſſam* conjugem ducit, 147.
Agraulos, Aſtzi filia, 222.
Agrius gigas à Diana inſe ſicitur, 18.
Agrius centaurus, 104.
Agon Eumeli filius, 231.
Ajax Oilis filius, 202.
 — *Telamoni*

- Telamonis filius, *ibid.*
- in bello contra Ilium Herculem secutus, Hefionen muneri accipit, 215
- Teucrum p. ocrear, *ibid.* ejus monumentum, 324. honos ei à Locrensis habitus, 257.
- Alastor, 41, 370.
- Alba, 297.
- Alczus, 89.
- Alcandor Orchilus factus, 433.
- Alca: hoc Minyz filia, 412.
- Alcatous, 29.
- Oenci frater, 34.
- Alcestis, 42.
- pro marito suo mori non dubitat, 47.
- Admeto marito restituta, 124.
- Alcidas, 405.
- Alcides, 99.
- Alcidice, 40.
- Alcimenès, 80.
- Alcinoe, 90.
- Alcinous Phzacum rex, 61.
- Medeam Colchicis reddere non vult, 61.
- Alcinus, 200.
- Alcippe, 222, 237.
- Alcis, 74.
- Alcmæon Epigonorum dux, esse non vult contra Thebanos priusquam supplicium de matre sumperit, 181.
- Alcmæon Amphirai filius, 182.
- matrem necat, *ibid.*
- ob matricidium furiis agitur, & ad Oicleum in Arcadiam se recipit 181.
- à Phegeo lustratus Arfinoen filiam uxorem ducit, 184.
- Psophidem profectus, tum se furore liberatum iri ait Phegeo ubi monile Delphos delatum Apollini dedicavit, & pepulum, 185.
- per Phegei filios occiditur, *ibid.*
- Tisiphonen emit, 187.
- Alcmæon's tragædia sic appellata, 34.
- Alcmæna, 90.
- duos parit filios, 94. Herculem qui rem Jovi, sed Amphitryoni Iphiclem, 91.
- Nuptias promittit ei quicunque fratris necem ulciscatur, 91.
- Eurytheo radiis rectoris oculos effodit, 140. moritur, 466.
- Alcmenon, 74.
- Alcon, 200.
- Alcyon, avis, 426.
- Alcyone, 193.
- Alcyoneus gigantum præcipuorum unus, 16. Diomi filius, 419, 443. immortalis, 16.
- sagitta confossus, 17.
- Alecion Neptuni fil., 115.
- Alector Leiri pater, 50.
- Alector, 173.
- Aletes Hippotis filius, 200, 266.
- Aleus, 49.
- A'eus Aphidz filius, 190.
- Alexander fluvijs Rheginos à Locris separans, 248.
- Alexander, 140.
- Oenonen ducit uxorem, 398.
- Sagittis Herculeis sancitur, 212.
- in Trojam relatus occumbit, *ib.*
- Alexander Phzreus, 300.
- Alexandra filia Paridis, 319.
- Alexiater, 137.
- Alipherus, 188.
- Almenus Martis filius, 50.
- Aloeus, 25.
- Aloidz, 25.
- Aloidz seipfos telis conficiunt, 26.
- Alopius, 138.
- Alphefiba, 224.
- Alpheus fluvijs, 43, 328.
- Alhza, 28.
- Thestii filia, 19.
- ex Oenoe Meleagrum peperit, 19.
- de fratrem ex de mæsta stipitem accendit, unde Meleager contabescit, 31.
- filium execratur, 32.
- se suspendit, 33.
- Althemenes, 152.
- veritus nè patri mortem inferat, relictà Cretâ in quendam Rhodi locum adpellit, 152.
- locum quendam Rhodi Cretani- am nominat, 152.

— Crateum patrem non agnatum interfecit, 154.
 — terræ hiatu absorbetur quod patrem per ignorantiam occidisset, 154
Amalthæa, 3.
 — Hæmonii filia, 132. hæc tauri cornu habuit, 132.
Amarynceus, 33.
Amarynthus, 161.
Amazones per Bellerophontem expugnata, 82.
 — armis captis in navem Herculis, equis vestis decurrunt, 112.
Ambracia, 411.
Ameilera quæ & Aspalis & Hecæerga, 432.
Amestrius, 138.
Aminias, 264.
Amisodarus, 81.
Ammon, 86.
Amphesibæa palus, 372.
Amphianax, 78.
Amphiarus Oiclei filius, 49. unde sic dictus, 313. varisnandi peritissimus, 173.
 — Militiam subire coactus filius imperat, ut quàm primùm possint, matrem occidant, 174.
 — Cursu & disco vincit in certamine Nemeo 175.
 — Tydeum odit, 179.
 — defectum Menalippi caput ad Tydeum perfert, ib. — cerebrum absorbet, ibid.
 — ad Ismenū amnem confugit, 180.
 — in humeris à Periclymeno vulnus accipit, ibid.
 — hiatu terræ absorbetur, & nunquam conspicitur amplius, ibid.
Amphyctyon Deucalionis vel hominis indigenæ filius, 125.
 — ab Erythronio ex Atthide expellitur, ubi in ea annos duodecem regnasset, ibid.
 — Vulcani & Palladis filius est secundum quosdam, 225.
 — post Cianaum expulsus in Atthide regnat, 24. 225.
 — regno pellitur, 225.
Amphidamas pater Glysonymi, 191.

Amphidicus Parthenopæum prostravit 179.
Amphilochus Amphiarai filius, 182.
 — Alcæonius filius, 186.
 — Amphilochus Argos Amphilochicum concedit, 187.
 — Creati filius, 202.
Amphilochus Dryantis filius, 390.
Amphimachus Lyciorum rex, 249.
Amphinomus, 288, 427.
Amphion, 41.
Amphion cum Zetho obtruncat Lycum, 165.
 — citharædicam exercet, 166.
 — Nioben ducit uxorem, ibid.
 — moritur, 168.
Amphion ex Jove & Antiope natus, 194.
Amphissus Nymphis templum condidit, cetræmen instituit, 465.
Amphithea, 46.
Amphitrite, 5. 6. 232.
Amphitryo, 89.
 — redemptus à Polyxeno boves, Mycenæ abducit, 91.
 — Thebas profectus à Creonte expiatur, 92. sororem Peimedem Licymæo tradit, ibid.
 — ad Cephalum profectus contra Teleboas bellum parat, 92. 479. Creontem sibi ad id socium adjungit, 92.
 — Athenas proficiscitur, 93.
 — Thebas renavigat, 94. 95.
 — ad Alcemenen reversus, & ab illa negligentius exceptus, cur id faciat ab ea petit, 94. à Tiresia concubitus Jovis cum uxore Amphitrite resciscit, 94.
Amphoterus Alcmeonis filius, 186.
Amulius, 206, 298.
Amycla Nobes fil. 167.
Amycla Beaneiræ mater, 190. 375.
Amyclæ, 278.
Amyclas Cleochares Naidis Nymphæ filius, 196. 374.
Amycus Neptuni & Bithynidis fil. 32.
 — viribus præstat aliis, 32. in regnum suum venientibus castibus secum expugnare cogit, 32. devictos perdit, ibid.
 A 3 — per

— per Pollucem pugilando perimitur, 53. ejus sepulchrum. 322.

— **Bebrycum Rex.** 111.

Amymone una Danaï filiarum quam disquirens telum in cervam jacit. Saryrum vero dormientem ferit. 73. Cum Neptuno concumbit.

73.

— ex Neptuno prægnans Nanplium parit. 77.

Amythaon. 27. 79. Pylum habitat. 42. Cithæi fil. ibid.

Amyntor Herculi armis procedere volenti impedimento est. 135.

Amyntor Phœnicis pater. 220.

Anaphe insula, 62. 298. unde dicta. 299.

Anaurus. 48.

Anaxibia Blantis filia. 42. C. atici. ib.

Anaxo. 89.

Anceus Lycurgi filius. 30. 31. 49.

Argo gubernat. 56.

— **Agapenoris** pater. 102.

Ancillæ Medæ Argonautis illudunt. 62.

Anchiroe Erasini filia. 475.

Anchises Asiaraci & Themidis filius. 206. 293.

Anchius centaurus. 104.

Andræmon. 29.

Andramon Oenci filiz maritus. 35.

Andræmon Oxyli filius. 143. 464.

Androgeus. 150. 152.

— **Minois** filius. 235. —

— per Jovem in taurum Marathonium missus, interficitur ab illo. ibid.

Andromache Eetionis fil. 112. 330.

— **Hectoris** uxor. 112. 330.

Andromeda Cephei regis filia, 86. à ceto devoranda. 86. 283.

Andromedes Piscator. 475.

Anchinoe, Nili filia. 72.

Andrus insula. 285.

Anexibia. 75.

Anicetus. 137.

Animæ mortuorum fugiant Herculem apud infc. os. 121.

Animal habens unam vocem, quæ drupe. bipes ac demum tripes, quoddam sit. 170.

Anius. 285.

Anogon. 204.

Anonymus gigas. 310.

Annus olim annis octo constabat. 157.

Annus per Jovem in tres partes divisus. 224.

Antæus Neptuni filius. 118. peregrinos secum palastra demicare coactos occidit. 118. si terram contingeret robustissimus evadebar. 118. filius terræ nonnullis est habitus. 118.

Antandrus. 285.

Antea. 78.

Antheis, Hyacinthi filia. 236.

Anthelea. 75.

Anthemus fluvius. 115.

Anthemusia regio. 252.

Anthæas. 418.

Anthens Halicar. 371.

Antiphus. 25. 211.

Antippe. 138.

Antbus Amoneos filius. 416.

Antides. 138.

Anticlea. 396.

Anticyra. 308.

Anticyren. 308.

Antigone. 171.

— **Oedipi** filiarum sola superstes. Polynicis corpus humanum curat. 181.

— **viva** conicitur in sepulchrum. 181.

Antigone Aëtoris filia Pelæo nubit. 215. se suspendit. 216.

Antigone Eurytionis filia. 217.

Antigonus Ephesius. 315.

Antileon. 137.

Antilocus. 42.

Antilochus Nestoris filius. 202.

Antimache. 138. 191.

Antinoe Peliz filia. 63.

Antioche. 34.

Antiochus 90.

Antiochus Hercule natu. 143.

Antiope.

Antiope. 138.
 — minas patris fugiens ad Epopeum se recipit. 165.
 Antiope vinculis soluta clam ad filios contendit. 166.
 — ex Nycteo & Polyxonte orta. 194.
 Antiphus. 336.
 Antodorus. 315.
 Antrum Cyllenes. 194.
 Aonia. 452.
 Apemesyne. 151.
 Aper per Dianam in Oenei agrum immissus. 30.
 Aper Calydonius. 126, 162.
 Aphareus. 39, 197.
 Aphxa Britomartis. 476.
 Apheta urbs Theſſalix. 52.
 Arphidas Arcadis & Leaneirz vel Meganirz filius, Elati frater. 190.
 Apia dicta Peleponneſus. 68.
 Apis Phoronei filius. 67, 27.
 — dominandi libidine furens, Peleponneſum de ſuo nomine Apiam denominari jubet. 67.
 — ſine liberis moritur. 68.
 — inter Deos relatus Sarapis appellatus eſt. 68.
 Apodafmus. 278.
 Apollo diviniſandi facultatem edoctus eſt à Pane. 10.
 — Marſyam occidit. 11.
 — cum Marſya citharz cantu contendit. 11. cum vincit. 12.
 — oculum Ephialtz lævum ſagittis effodit. 17.
 — ſibi Marpeſſam in matrimonium collocari petit, 28. ejus filii. 28.
 — virginem Marpeſſam Idz aufert. 28.
 — mercede conductus ſervit Admeto Pheris regnanti. 46.
 — Aegleus. 62, 298.
 — peſtem immittit Trojz. 112.
 — mares Niobes in venatione omnes interficit. 167.
 — Delphicus. 191.

— boves quærit. 194.
 — boum quærendarum cauſa Pylum concedit. 194.
 — vaticinandi peritus. 195.
 — Mercurium apud matrem Maiam de bobus ipſi per eum ſurtim abactis accuſat. 195.
 — Mercurium manibus ſublaturum ad Jovem portat, & ab eo, Jove præſente, boves repoſcit. 195.
 — Lyram à Mercurio petit. 196.
 — acceptâ lyrâ reddit boves. 196.
 — fiſtulz per Mercurium compaſtz habendi deſiderio miro ducitur. ibid.
 — virgam auream quâ ad boves paſcendas urebatur. Mercurio pro fiſtula dat. ibid. cum calculandi artem docet. ibid.
 — Hyacinthum diſco nolens percutiens interficit. 197.
 — Coronidem amat & cum ea ſtatim concumbit. ibid.
 — Corvum delatorem maledictis immodicis execratur. 198.
 — Cyclopa occidit. 199.
 — armenta paſcit. ibid.
 — boves domini gemelliparas omnes facit. ibid.
 — Caſſandram in ſuprum illicit. 211.
 — Vatinia Caſſandrz facit irrita & fidei inania. ibid.
 — Egletes. 62, 298. Branchicus. 273. Carnus. 265. Erithius. 336. Gortynius. 452.
 — Hyperboreus. 441. Lencates. 336. Pythius. 330. 335. Vulturius Achillem occidit. 331. amat Daphnen 375. Hymeneum. 449.
 Alexandri & Ioli Hymni. 372.
 Apriate. 390.
 Apteris Cætenſium princeps. 399.
 Aqua Stygis de ſcopulo per inferiora loca fluens, à Jove jurisjurandi religione decoratur. 5.
 — Jovi contra Titanas opem tulit. 6.

- per Pollucem pugilando perimitur, 53. ejus sepulchrum. 322.
 — Bebrycum Rex. 111.
 Amymon una Dansi filiarum quam disquirens, telum in cervam jacit. Satyrum vero dormientem ferit. 73. Cum Neptuno concumbit. 73.
 — ex Neptuno pręgnans Nauplium parit. 77.
 Amythaon. 27. 79. Pylum habitat. 42. Ciethei fil. ibid.
 Amyntor Herculi armis procedere volenti impedimento est. 135.
 Amyntor Phznici pater. 220.
 Anaphe insula. 62. 298. unde dicta. 299.
 Anaurus. 48.
 Anaxibia Biantis filia. 42. C. atici. ib.
 Anaxo. 39.
 Ancus Lycurgi filius. 30. 31. 49.
 Argo gubernat. 56.
 — Agapenoris pater. 202.
 Ancillę Medę Argonautis illudunt. 62.
 Anchiroe Erasini filia. 475.
 Anchises Asiaraci & Themidis filius. 206. 293.
 Anchius centaurus. 104.
 Andræmon. 29.
 Andræmon Oenei filiz maritus. 35.
 Andræmon Oxyli filius. 143. 464.
 Androgeus. 150. 152.
 — Minois filius. 235. —
 — per Jovem in taurum Marathonium missus, interficitur ab illo. ibid.
 Andromache Eetionis fil. 112. 330.
 — Hectoris uxor. 112. 330.
 Andromeda Cephei regis filia. 86. à ceto devoranda. 86. 283.
 Andromedes Piscator. 475.
 Anchinoe, Nili filia. 72.
 Andrus insula. 285.
 Anexibia. 75.
 Apicetus. 137.
 Animę mortuorum fugiant Herculem apud ins. os. 121.
 Animal habens unam vocem, quæ drupe. bipes ac demum tripes, quoddam sit. 170.
 Anius. 285.
 Anogon. 204.
 Anonymus gigas. 316.
 Annus olim annis octo constabat. 157.
 Annus per Jovem in tres partes divisus. 224.
 Antæus Neptuni filius. 118. peregrinos secum palastra demicare coactos occidit. 118. si terram conringeret robustissimus evadebat. 118. filius terrę nonnullis est habitus. 118.
 Antandrus. 285.
 Antea. 78.
 Antheis, Hyacinthi filia. 236.
 Anthelia. 75.
 Anthemus fluvijs. 115.
 Anthemusia regio. 252.
 Anthias. 411.
 Antheus Halicar. 371.
 Antiphus. 25. 211.
 Anthippe. 138.
 Anthus Antonoës filius. 416.
 Antiades. 138.
 Anticlea. 396.
 Anticyra. 308.
 Anticyreus. 308.
 Antigone. 171.
 — Oedipi filiarum sola superstes. Polynicis corpus humanum curat. 181.
 — viva conjicitur in sepulchrum. 181.
 Antigone Astoris filia Pelco nubit. 215. se suspendit. 216.
 Antigone Euryctionis filia. 217.
 Antigonus Ephesius. 315.
 Antileon. 137.
 Antilocus. 42.
 Antiochus Nestoris filius. 203.
 Antimache. 138. 191.
 Antinoe Peliz filia. 63.
 Antioche. 34.
 Antiochus 90.
 Antiochus Hercule natu. 143.
 Antiope.

- Antiope. 138.
 — minas patris fugiens ad Epopeum se recipit. 165.
 Antiope vinculis soluta clam ad filios contendit. 166.
 — ex Nycteo & Polyxone orta. 194.
 Antiphus. 336.
 Antodorus. 315.
 Antrum Cyllenes. 194.
 Aonia. 452.
 Apemelyne. 151.
 Aper per Dianam in Oenei agrum immissus. 30.
 Aper Calydonius. 126, 162.
 Aphareus. 39, 197.
 Aphra Britomartis. 476.
 Apheta urbs Thessalix. 52.
 Arphidas Arcadis & Leaneiræ vel Meganiræ filius, Elati frater. 190.
 Apia dicta Peleponnesus. 68.
 Apis Phoronei filius. 67, 27.
 — dominandi libidine furens, Peleponnesum de suo nomine Apiam denominari jubet. 67.
 — sine liberis moritur. 68.
 — inter Deos relatus Sarapis appellatus est. 68.
 Apodasimus. 278.
 Apollo diviniandi facultatem edoctus est à Pane. 10.
 — Marfyam occidit. 11.
 — cum Marfya citharæ cantu contendit, 11. eum vincit. 12.
 — oculum Ephialtæ laevum sagittis effodit. 17.
 — sibi Marpessam in matrimonium collocari petit, 28. ejus filii. 28.
 — virginem Marpessam Idæ aufert. 28.
 — mercede conductus servit Admeto Pheris regnanti. 46.
 — Aglaxus. 62, 298.
 — pestem immittit Trojæ. 112.
 — mares Niobes in venatione omnes interficit. 167.
 — Delphicus. 191.
 — boves quærit. 194.
 — boem quærendarum causa Pylum concedit. 194.
 — vaticinandi petitus. 195.
 — Mercurium apud matrem Maiam de bobus ipsi per eum furtim abactis acculat. 195.
 — Mercurium manibus sublatum ad Jovem portat, & ab eo, Jove presente, boves reposcit. 195.
 — Lyram à Mercurio petit. 196.
 — acceptâ lyrâ reddit boves. 196.
 — fistulæ per Mercurium compactæ habendi desiderio miro ducitur. ibid.
 — virgam auream quâ ad boves pascendas utebatur, Mercurio pro fistula dat. ibid. eum calculandi artem docet. ibid.
 — Hyacinthum discendo volens percussus interficit. 197.
 — Coronidem amat & cum ea statim concumbit. ibid.
 — Corvum delatorem maledictis immodicis execratur. 198.
 — Cyclops occidit. 199.
 — armenta pascit. ibid.
 — boves domini gemelliparas omnes facit. ibid.
 — Cassandram in stuprum illicit. 211.
 — Vatinia Cassandræ facit irrita & fidei inanis. ibid.
 — Egletes. 62, 298. Branchicus. 273. Carmus. 265. Erithius. 336. Gortynius. 452.
 — Hyperboreus. 441. Leucates. 336. Pythius. 330, 335. Vulturius Achillem occidit. 331. amat Daphnen. 375. Hymeneum. 449.
 Alexandri & soli Hymni. 372.
 Apriate. 390.
 Apteris Cærensium princeps. 399.
 Aqua Stygis de scopulo per inferiora loca fluens, à Jove iurijurandi religione decoratur. 5.
 — Jovi contra Titanas opem tulit. 6.

Aquila Typhonis & Echidnæ filia,
119. jecur Promethei in monte
Caucaso depascit, 22, 120. sagittis
ab Hercule conficitur, 120.
Aquila post preces Herculis de prole
maculâ obtinenda factas appa-
rens, 215.
Aia Apollini Ægizæ ab Argonautis
exstructa, 62.
— Junoni Acrææ, 65.
— Jovi Genæo, 136.
— Miserecordiæ, 140, 181.
— Atabyrio Jovi statuta, 152.
Arabia, 74.
Arabius, 475.
Aræ duodecem Deorum per Hercu-
lem excitatæ, 129.
Aræ tres Jovi excitatæ, 144.
Arbas mons quidam, 115.
Arhelus, 76.
Arcadum legislator, 326.
Arcades, 187, 135.
Arcadia, 79, 109, 184, 190.
Arcas Jovis è Callistone filius, 190.
Arce, 331.
Arceophon, 473.
Arceus hæretæ pater, 49.
Archebates, 188.
Archedice, 138.
Archelaus Cyprius, 75, 320, 356, 90.
Archemachus, 138, 211.
Archemorus, 46.
— per draconem peremptus, 175.
Archeteles ab Hercule occisus, 133.
Area Cleochi filia, 149.
Arene Oebali filia, 197.
Areopagus, 230.
Arestor, 70.
Arete Alcinoi conjux, 61. Medeam
dat Jasoni uxorem, ibid.
Arethusa, 117.
Arethus, 42.
Areus, 427.
Arganthon, 400, 401, 454.
Argæus, 299, 318, 431, 466.
Argæ, 7.
Argæle, 138.
Argæus Lycymni filius, 136.
Argia, 46.

Argiope Nympha, 8.
Argiphontes Mercurius cognomina-
tus est, 70.
Argivi cognita Thebanorum fugâ
ingrediuntur Thebas, 183.
— partem prædæ Thebanis ablataz
Delphos ad Apollinem mittunt,
183.
Argius, 75.
Argo navis à fabro appellata, 49.
Argo navis, 51.
— Argonautas alloquitur, 60.
— à Colchis inventa, 61.
Argonautæ in Phineum animadver-
tunt, 281.
— mulieribus Lemniis admiscuntur,
50.
— à Lemnæ ad Doliones
perveniant, 50.
— pugnant adversus Doliones
ignati, 51.
— Phineo mensam sternunt, 52.
— ad Mariandynos perveniunt, 56.
— à Lyco Mariandynorum rege
benignissimè excipiuntur, ibid.
— in Ausoniam profecti per Cir-
cen ab Absyrti cæde expiantur, 60.
— Hæturiam legunt, ibid.
— circa Sirenes navigantes ab
Orpheo inhibentur, ibid.
— Siciliam præterveſti in
Corcyram appellant, 61.
— cum Medea in altum avehuntur,
ibid. noctu navigantes in maximam
incidunt tempeſtatem, ibid.
— Apollini Ægizæ sacrificant, 62.
— ad Æginam aquatum contem-
dunt, 63. illic ob aquam oritur illis
pugna, ibid. per Eubzam Locridem-
que navigant in Iolcum, ibid.
Argos urbs, 144, 159, 285, 344, 369, 475
Argo, 286, 310.
Argus Phrixi filius, 441. navem re-
morum, 50. construit, 48.
Argus è Niobe & Jove nascitur, 68.
— à Phoroneo regnum accipit, ibid.
— Pe' eponnelum à se Argos ap-
pellari jubet, ibid. Evadnen uxorem
auget, ibid.

- Argus Panoptes*, ib. hunc corpore toto oculatum fuisse aiunt, 68. taurū qui Arcadiam devastabat, tollebat, ibid. tauri istius corio se circumtegebat, ib. Saryrum Arcadibus vim inferentem interficiebat, 69. Echidnam interimebat, ib. Apidis eadem ulciscēbatur, ibid.
 — lapide perimitur, 70.
Argus canis Aetionis, 161.
Argyphia Aegypti conjux, 74.
Ariadne, 150.
Aries aurei velleris, 36, 37.
Aries concisus & elixatus, agnus iterum sit per Medę veneficiū, 64.
Arión, 157, 10.
Arisbe Metropis filia, 209.
Arisbe Hyrtacho datur uxor, ibid.
Aristus Autonoei sibi conjugavit, 158.
Aristarchus, 329.
Aristodeme, 211.
Aristodemus fulmine ictus occumbit, 143.
Aristomachus, 46.
 — interficitur, 141.
 — Hippomedontis pater, 174.
Ariston, 388.
Aristonicus Tarentinus, 306, 310.
Arctus, 259.
Arrhetus, 211.
Arsinoë per Phegi filios capta, Tegeam transvehitur, & Agapenori traditur custodienda, 185.
Arsinoë per Apollinem gravidata Æsculapiū parit, 197.
 — Leucippi filia, 195.
Arsippe, 412.
Artemicha, 442.
Artemisia, 314, 323, 337.
Ascalabus Mismes fil. 451.
Ascalaphus Maris filius, 50, 202.
Ascanius, 211, 285.
Asia Oceani fil. 5, 244, 269, 279, 286, 295.
Asius, 189.
Asopides, 138.
Asopus Oceani & Terhyis filius, 212.
 — Aeginam à Jove raptam quærens Corinthum abir, 213.
Aspalis, 430-31, 32.
Asperus, 327.
Assaon, 397, 398.
Assaracus, 253, 254.
Assaracus Capyn procreat, 206.
Assatio carniū per Mercurium primum inventa, 195.
Assetus, 372.
Assyria, 351.
Assyrii, 223.
Aster, 306.
Asteria, 10.
Asteria insula, 468.
Asterion regulus Cretensium, 149.
 — ex Europa in conjugem ducta filios aliquot sustulit, ibid.
Asterius, 41. Comarx filius, 50.
 — liberis nullis relictis decedit, 150.
 — cognomento Minotaurus, 151.
Asterope Cebrenis amvis filia, 209.
Asteropea, 39.
 — Peliz filia, 63.
Astra nata sunt ex Astræ & Aurora, 5.
Astrus, 5.
Astyanax, 137.
Astyanassa, 317.
Astycræa, 167.
Astydamia, 139.
 — Peleum apud Acastum calumniatur quasi eam stuprare voluisset, 216.
 — Acasti conjux Pelei amore correpta cum per literas ad concubitum invitatur, ibid.
Astygites, 431.
Astygones, 211.
Astynous Phaëthontis filius, 223.
Astyoche Phalanis filia, 139.
Astyoche, 167.
Astyoche Simoëntis filia, 206.
Astypalza, 128.
Atabytium mons, 152.
Anriope Nyctei filia, 165.
Atalanta Schœnei filia, 31.
 — seram Oenei agros vastantem prima percussit sagittâ, 31.
Atalanta Clymenes & Jasi filia, 191.
 — exposita per Ursam lactatur, 192.
 — per venatores invēta educatur, ib.
 — adulteræ fastæ ætatis se virginem conservat, & in solitudine venatui studet, ibid.

- Rhœcum & Hylæum centauros vim virginitati parantes sagittis perfodit & necat. *ibid.*
- cum viris præclarissimis ad ventionem in aprum Calydonium indictam venit. *ibid.*
- ad certamen in Pelæi honorem institutum se confert. 192.
- cum Peleo luctans palmam aufert. *ibid.*
- ut nubat per patrem adducitur. *ibid.*
- armata cum procis in stadio decurrit. *ibid.*
- pomis aureis colligendis intentata, cursu vincitur per Melanionem. *ibid.*
- non Melanioni sed Hippomeni nupta. 193.
- ex Melanione, vel ex Marte Parthenopæum procreavit. *ibid.*
- Ate. 207.
- Athamantia. 38.
- Athamas. 24.
- Æoli filius, regulus Bœotiz. 35.
- de rerum penuria Levæada oraculum consultit Delphicam. 36.
- liberis etiam illis quos ex Inone susceperat, ira Junonis privatur. 37.
- furens ipse Learchum filium sagittâ perimit. 37.
- è Bœotia pellitur. *ibid.* Denique rogat ubi habitaturus sit in posterum, & de eo per deum certior fit. *ibid.* lupis ovium femora depascentibus obviam venit. 38. regionem in qua sedem posuisset, Athamantiam vocavit. *ibid.*
- majorem natu filium Learchum quasi cervum venatus interficit. 159.
- Athenæ. 140. 244. 267. 282.
- Minervæ adjudicatæ sunt. 222.
- Athenienses Eurysthei filios occidunt. 140.
- Thebas capiunt. 181. 265. 266. 282. 283.
- & fame & peste vexantur. 235.
- ad Jovem placandum filia: Hyacinthi jugulant. 236.
- de belli per Minoen illati exitu oraculum consulunt. 236.
- Atlantea. 74.
- Atlantida. 194.
- Atlas homeris cœlum sustinet. 5.
- decerpta ex Hysperidum horro mala ad Herculem perfert. 120.
- audito quod Hercules cisticillum ad cœlum commodius sustinendum sibi facere vellet, rursus id onus recipit ipse. *ibid.* poma aurea Hysperidum deponit. 120.
- Atlas. 192.
- Atrox. 438.
- Atthis virginitate nondum expugnata moritur. 225.
- Attica universa per Neptunum pelago inundata. 221.
- Atreus Menelai pater. 102.
- Atrofa. 251.
- Atromes. 138.
- Atropos. 7.
- Atymnius Jovis & Cassiopeæ filius. 149.
- Auctores cædis Apidis per Argum Panopien perimuntur. 69.
- Auge Alei & Neziræ filia. 131. 139. 190. ab Hercule eam non agnoscere viiatur. 131. puerum occulente pariens in templo Minervæ deponit. *ibid.*
- Sacerdotio Palladis in luco ejus præest. 191.
- Augeas rex Elidis. 106. cujusnam filius. 106.
- Helii filius. 50.
- pecoris ditissimus. 106. Herculi promittit postulata. *ibid.* sed paulo post promissis stare non vult. 107. ejus stabulum. 328.
- imperat ut Phyleus & Hercules ab Elide facestant. *ibid.*
- per Herculem bello impetitur. 128. cui ducibus electis se opponit. 129. occiditur per Herculem. *ibid.*
- Augustus imperator. 327.

Aulis,

Aulis, 125.
 Aurora, 5.
 — Orionem rapit, 13.
 — Cephalum rapit, 39.
 — Tithonum amat & in *Aethiopia* aufert, 209.
 — Cephalum perditè amat, 123.
 — Cephalum secum in *Syriam* asportat, ex eoque gravidata *Tithonum* parit, *ibid.*
Ausonia, 60.
Auresion, 142.
Autochthonos, 461.
Autoleon, 257.
Autolychnus *Mercurii* filius, 49.
Automares, 74.
Automedula, *Alcathoi* filia, 98.
Autonoe, 6, 75.
Autonoe *Petei* filia, 139.
Autonoe *Cadmi* filia, 158.
Autonous *Melanei* filius, 416-47-18.
Axion *Phegei* filiorum unus, 185.
Axijs fluvius, 420.

B.

Babylon, 441.
Bacchæ in vincula conjecit, 162.
Bacchidæ, 373.
Bacchus *Argivis* mulieribus furorem injicit, 45.
 — ad *Tethym* confugit, sub formâ puellæ, 162, tauri, 422. *Melanthides*, 283. *Comædia*, 322.
 — *Indiam* universam peragrat & *Thraciam*, 162.
 — In *Thracia* & *India* *Relis* locatis, *Thebas* revertitur, *ibid.*
 — feminas *Thebanas*, relictis domibus, in *Cithærone* monte *debacchari* compellit, *ibid.*
 — se demum *Thebanis* declarat, 163.
 — *Argos* adit, *ibid.*
 — ad *Icariam* in *Naxum* transvehitur, *ibid.*
 — prædatoriam *Tyrthenorum* na-

vem mercede conducit, *ibid.*
Balijs equus *Peleo* per *Neptunum* donatus, 332. prius *gigas*, 324.
Banijs, 161.
Barba *Typhoni* impexa. proluxaque erat, 19.
Basilæus *Lyci* filius, 346.
Batea, 199.
Batea *Teneri* filia, 206.
Baton auriga *Ampharai*, 180.
Bartus & ejus *Specula*, 449.
Bebryce, 75.
Bebryces, 52.
 — in *Pollucem* impetum faciunt, 53. *Salmadesium* deveniunt, *ibid.*
Bellerophon ex *Eurymede* *Glauci* filius, 38, 80, 148, 351.
 — *Chimzram* occidit *ignivomam*, 38.
 — fratrem imprudens perimit, 80.
Argos confugiens expiatur à czde fratrjs, *ibid.*
 — cum *Schenobza* concumbere non vult, *ibid.*
 — consensu *Pegaso* *Chimzram* sagittis impetit, 81.
 — in *Solymos* pugat, 82. *Amazonas* expugnat, *ibid.*
 — *Lyciorum* juventutem czdit, *ibid.*
Bellum à *Jove* contra *Saturnum* *Tiranâsque* fratres gestum, 4.
 — inter *Curetes* & *Calydonios*, 32.
 — contra *Labdacum*, 228.
 — inter *Athenienses* & *Eleusinos*, 232.
Bellum *Trojanum*, 320.
Belus, 71, 466.
 — ex *Aegypto* non discedit, 72. regnum consequitur, *ibid.*
Auchinoen *N-li* filiam uxorem ducit, *ibid.* liberos ex eâ tollit, *ibid.*
 — *Aegyptiorum* rex, 147.
Benignitas *Lyci* *Mariandynorum* regis erga *Argonautas*, 56.
Penthesileyme, 232.
Bia, 5.
Bias, 42, 211.

Bias Amythaonis filius, 43. Peronem Nelei filiam in uxorem deposcit. *ibid.*
Bifaltis, 259. 272.
Bistones sumptis armis Herculi equas Diomedea eripere tentant, 109 ab Hercule perimuntur, 110.
Bithynis Amyci mater, 52.
Butes, 228.
Bœotia, 149, 276, 397, 449.
Bœoti, 279.
Boreas, Orithyam rapit & cum ea concumbit, 49.
Bores, 161.
Borus Perieris filius cognomentum Sperchii fluminis, 216.
Borysthenes, 456.
Bos Cadmo vix dux, 156.
 — percurfa Bœotia humi procumbit, *ibid.*
Bos discolor Illo per Phrygiæ regem data, 207.
Bolporus unde dictus, 70.
Borres, 439.
Bottizorum terra, 265.
Boves solis ex Erythia per Alcyonium abacti, 16.
Boves solis, 51.
 — Iphicli, 43.
 — Nestoris abiguntur, 91.
 — Geryonz puniçz, 114.
 — ab Hercule poculo aureo impositi, 115.
 — Apollinis fur: im per Mercurium abacti, 194.
 — Pheretis per Apollinem gemelliparæ omnes fiunt, 199.
Brælia Cinyæ filia, 223.
Branchidæ, 274. 290.
Branchus, 273. 290.
Brangas Strymonis filius, 248.
Bretannus, 394.
Briareus filius Cæli, 1.
Brges, 313.
Brimius mons, 243.
Eritomantis, 475.
Bromius, 75.
Bronte. Cyc'opum fuit unus, & Cæli quidem tellurisque filius, 1.

Brusias regio, 293.
Bubastus, 345.
Bubulcus quidam Herculem execratur quòd ejus taurum vorarit, 119.
Bubulcus Corythi, 191.
Bucolion, 188, 209.
Bucolus, 139. 200.
Bulagoras Pharag. 338.
Buleus, 138.
Bulis. 413. 414.
Bupalus, 310.
Busiris Automaten ducit, 74.
 — ex Neptuno & Lyfianaffa Epaphi filia natus, 118. regnat in Ægypto, *ibid.* ad aram Jovis monitus oraculo ho'pites immolat, 118. vatem id jubentem mactat, deinde peregrinos, 119. comprehensum Herculem mactare vult, *ibid.* Sed ab eo cum filio & pizcone perimitur *ibid.*
Butes Teleontis filius, 49.
 — Argonautarum solus ad Sirenas enatat, 60. per Venerem raptus ad Lilybzum habitatum relegatur, *ibid.*
Byblii, 244. 367. 364. 459. 460.
Byssa Eumeli filius, 434.
Byzas, 254.
Byze, 475.

C.

Cadavera Argivorum à Creonte projiciuntur insepulta, 180.
Cadmia à vulpe devastata, 92.
Cadmia, 157.
Cadmus Phznicum rex, 272. 278. 306. 397.
 — penetrat in Thraciam, 149.
 — draconem interficit, 156.
 — Minervæ consilio dentes draconis à se infecti ferit, 156.
 — ubi Telephassam vitâ functam Sepelisset, à Thracibus hospitio exceptus, Delphos de Europa sciscitaturus proficiscitur, 156.
 — Bove vix ducere uti jubetur, 156.
 — Urbem condere jubetur, ubicunque bos vix dux defessa procubuerit, *ibid.* — pet

- per terram Phocensium iter facit, 156.
 — bovi inter Pelagoris armenta obviam factus, eam sequitur, ibid.
 — lapides inter viros armatos ex terra ortos conjicit, 157.
 — pro viris, qui à terra armati exierant, Cælis Marti per annum torum servit, ibid.
 — peplum & monile (Vulcani opus) uxori donat, ibid.
 — cum Harmonia ad Enchelienses commigrat, 164.
 — duces bellis ab Encheliensibus contra Illyrios delecti, ibid.
 — Illyriorum regnum adipiscitur, ibid.
 Cadmus & Harmonia in dracones mutantur, ibid.
 — in campum Elysiū à Jove mittuntur, ibid.
 Cades Danaï filiarum expiatur, 76.
 Cælus, 438.
 Cænis, 438.
 Cæneus, 49.
 Cæremoniz Cybeleiz, 146.
 Cala, 138.
 Calais, 49.
 — Aquilonis filius, 54.
 Calchas vates, 220, 249, 274, 326.
 Calcho, 308.
 Calchus, 368.
 Caliande, 75.
 Callias, 145.
 Callichorus puteus, 14.
 Callidice, 76.
 Calliope musarum princeps, 7, 290.
 — Rhesi mater esse putatur à plerisque, 9.
 Callirhoe Oceani filia, 114.
 Callirhoe Acheloi filia, 184.
 Callirhoe cum Alcmenzone coituras se negat, nisi peplum & monile prius acceperit Phegeo donata, 185.
 — à Jove petit, ut Alcmenonis filii Mox cum fiant ætatis, ut mortem patris ulcisci possint, 185.
 Callirhoe Scamandri filia Troi in conjugem ducta, 206, 253.
 Callisto filia Lycaonis, 189.
 — cum Diana venationis studie delectatur, & stolam cum stola Dianæ eandem induta virginem se apud illam mansuram jurat, 189.
 — à Jove invita comprimitur, ibid.
 — inter astra à Jove collocata & Ursa nominata, 190.
 Calyce, 208.
 Calyce, 24, 74.
 Calydon, 27, 29, 184, 407.
 Calydonii, 408.
 Calypso, 6.
 Campe à Jove interfecta, 4.
 Campi Phlegreæ, 16.
 Campus Elysius, 164.
 — Thriasis per Neptunum afflictus 222.
 Camirus urbs, 296.
 Canache, 24, 25.
 Cancer corporis pervassi Herculis pede admoiso Hydræ opem fert, 102.
 Candaules, 324.
 Canes Astronis in rabiem conversi dominum ipsum devorant, 160.
 Canethus, 188.
 Canis feram perimens quancunq; 93.
 Canis Molossici generis, 110.
 Canis Cephalî perniciosissimus, 230.
 Canobus, 250.
 Cantharus, 448.
 Capaneus Hipponoi filius, 174.
 — per Jovem fulmine perimitur, 179.
 — in vitam revocatus, 198.
 — Stheneli pater, 202.
 Capira draconum centum è manibus Typhonis eminebant, 19.
 Caput Typhonis sæpius astra attingebat, ibid.
 — Gorgonis Minervæ donatur, 83, 84, 88. id à Minerva præcisum fuisse putatur, ibid.
 — Eurysthei amputatum Alcmenæ datur, 140.
 Capys Assaraci & Nicomremes filius, 206.
 Cares, 244, 295.
 Caria, 149.
 Carne, 475.

- Carnus Apollo, 265.
 Carteron, 188.
 Carthæa, 405.
 Carystii, 289.
 Cassius extrema Syriæ mons, 20.
 Cassamenos Cætoris filius, 392.
 Cassandra, 210.
 — Corporis sui copiam Apollini
 facere non vult, licet promiserit,
 211.
 Cassiopea Cephei conjux, 86. se
 omnium formosissimam esse ja-
 stat, ibid. Nereidas in cæramen
 provocat, ibid. easque sic offen-
 dit, ibid.
 — filiam Andromedam ceto devo-
 randam dare jubetur, ibid.
 Castor filius Jovis, 171, 174.
 Castor & Pollux Helenam recupe-
 rant, 201.
 Castor Menelai ex Leda filius rem
 militarem exercet, 203.
 Catana, 288.
 Caucasus Scythiæ mons, 22, 56.
 Caucon, 188.
 Caunus, 346, 346. Urbis, 344, 460.
 349.
 Cebren amnis, 209.
 Cebriones, 211.
 Cecropia, 221.
 Cærops corpore humano simul &
 serpentino præditus, primus in
 Attica regnat, 221. terræ fil. 415.
 — Agraulon uxorem ducit, 222.
 — humanitatem exuit, 225.
 Cærops Erecthei filiorum maximus,
 233.
 — Metiadusam uxorem ducit, ibid.
 Celenderis urbs, 223.
 Celæneus, 90.
 Celæno, 76.
 Celeus, 440.
 Celeus Eleusiniorum rex, 14.
 — Cererem recipit, ibid.
 Celeustanor, 138.
 Celeutor, 34.
 Celtæ, 358, 412.
 Celtrine Britanni filia, 394.
 Cenchris, 422.
 Cenzum Eubææ promontorium, 136.
 Cenzus Jupiter, ibid.
 Centauri lapidibus armati & abietibus,
 in Pholi antrum irrumpunt,
 104. Anchius & Agrius per Her-
 culem perimuntur, ibid. Cæteri
 Maleam usque fugantur, ibid.
 Centauricidæ Sirenes, 330.
 Centaurus filius Lamæ, 316.
 Centimani fuerunt filii Cæli per
 eum ex Tellure uxore suscepti, 1.
 tum magnitudine tum robore ho-
 minibus aliis antecelluerunt,
 ibid.
 — unde dicti fuerint, ibid.
 — Tiranæ in carcerem custodiunt, 4.
 Cephalenia insula, 308.
 Cephalus, 39, 93.
 — Heres & Mercurii filius, 223.
 — ab Aurora supra modum amarus,
 ibid.
 — Procridis maritus, 229.
 Cephalus Deionæi filius, 477.
 — ab Areopagi iudicibus exiliis
 adjudicatur sempiterno, 230.
 Cephæus, 30.
 — Alei filius, 49.
 — Beli filius, 72.
 — Æthiopum vi compulsus An-
 dromedam scopulo alligat, 86,
 283.
 Cephissus, 229.
 Ceraunii montes, 246.
 Cerberus ab inferis per Herculem
 abstrahendus, 121. qui & qualis
 fuerit, describitur, ibid.
 Cerberus Cretensis, 440.
 Cercestis, 74.
 Cercopes per Herculem capti, & in
 vincula coniecti, 123.
 Cercops, 70, 77.
 Ceres à Saturno patre devoratur, 3.
 — Proserpinam filiam per Pluto-
 nem abreptam passim quærit, 13. &
 alia eo facientia, 255, 451.
 — Diis irata & mulieri mortali af-
 simila a Eleusinen proficiscitur, 14.
 — filium quendam Celei immorta-
 lem facit, ibid.

— Ascalapho,

- Alcalapho grave Saxum apud inferos imposuit, 15. ejus Spectrum, 260.
 — ab Aegyptiis Iſu vocata, 71.
 — Alcalaphum mutat in bubonem, 123.
 — in Erinnyis formam conversa ex Neptuni concubitu parit Arionem, 180. in equam conversa, 312.
 — Jasioni perditæ amara, 205. Erinnyis dicta, 316. ejus donum Pandaro datum, 423. In Atticam venit, 451.
 Certamen gymnicum, 76.
 — Panathenæorum, 235.
 — Olympicum ab Hercule institutum, 113.
 — Lati Athenis habitum.
 — Isthmiorum, 159. Sisypho auctore fuit institutum, ibid.
 — Nemezum, 175.
 — inter Eteoclem & Polynicen singulare, 179.
 Cerva cornibus auratis insignis, Diana sacra ad Oenoen, 103.
 Cereus, 189.
 Cero, 6.
 Cetor Thrax, 382.
 Cetus, 284.
 Ceus, 405.
 Ceuthonymus, 122.
 Ceyx Luciferi filius, 25. 454.
 — Splendidam Herculi vestem afferre jubetur, 136.
 Chærus, 74.
 Chalbes Buſſidis præco, 119.
 Chalcidenses, 259.
 Chalciope Arææ filia, 37. Erypyli 139. Rhæxonoris, 234.
 Chalcis, 370.
 Chasco, 308.
 Chalcodon Herculem vulnerat, 128.
 — pater Elephenoris, 202.
 Chaones, 396.
 Chariclo Minervæ charissima, 177.
 Charinus, 245. 338.
 Carybdis, 60.
 Chelidon, 422.
 Cherimachus, 90.
 Cherroneſus, 36. 286.
 Cherſidamas, 90.
 Chilonis, 386.
 Chimæra quivoma, 38.
 — per Jobaten extinguenda, 87. primâ ſui parte leo, poſtremâ draco, media capra, belluarum trium viribus ſub natura una munita, ibid. Amſedari curâ nutritur, ibid. Ex Typhone & Echidnâ nata, ibid.
 Chione miſcetur Neptuno, 231.
 — clam parte Eumolpum paries ibid.
 Chiron centaurus geminus, 5.
 — ab Hercule vulneratur, 195. licet immortalis eſſet, talis tamen eſſe deſinit, ibid.
 — pater Endeidis, 213.
 — haſta fraxinea Peleum donat, 218. vide 306, 321. 331. 472.
 Chius, 12. 334.
 Chloris Amphionis filia, 41.
 — filiarum Niobes natu maxima, 167.
 Chloris, 442.
 Chromius, 90. 281.
 Chryſa, 165.
 Chryſaor Geryonz pater, 86.
 Chryſeis, 138.
 Chryſes, 111. 150.
 Chryſippe, 75.
 Chryſippus artem curulem docet, 166.
 Chryſonoe, 272.
 Chythonia Buxæ conjux, 219.
 Cibifis, 84.
 Cichreus Neptuni & Salaminis filius, 215.
 — moriens ſine liberis regnum Telamoni concedit, 215.
 Cilix, 148.
 — adjuagit ſe quærentibus Europam, ibid.
 — loca Phœniciz finitima invadit, ibid.
 — regionem Pyramo amni adjacentem ſubigit, ibid.

- Ciliciam de suo nomine vocat, ib.
 Cilla Laomedontis fil. 208.
 Cimmerica, 70.
 Cingulum Hippolytz, 110.
 Cinyras Assyriorum rex, 223.
 — in Cyprum se confert, ibid.
 — Paphum condit, ibid.
 — Metharmen uxorem ducit, ibid.
 Circe, 37.
 — expiat Argonautas ab Absyni
 ezde, 60.
 Circe, 321, 368.
 Cirphis, 419.
 Cissa, 422.
 Cisseus, 75, 209.
 Cithæron mons, 96, 162.
 Cithyrus, 396.
 Cius, 52, 400.
 Clarius, Apollo, 249.
 Clava ferrea à Periphete gestari soli-
 12, 238.
 Claudius imperator, 326.
 Claves Plutonis ab Aeaco servantur,
 214.
 Clavus æneus in cute Tali fixus, 62.
 Cleinis, 441.
 Cleobza, 28, 252.
 Cleobza, quæ & Philachme, 371.
 Cleochares, 196.
 Cleochus, 149.
 Cleodora, 75.
 Cleodora, 167.
 Cleolaus, 138, 141.
 Cleonæ, 87, 129.
 Cleonymus, 386.
 Cleopatra se suspendit, 33.
 Cleopatra, 468.
 — Trois & Callirhoës filia, 206.
 — Orithyz ex Borea filia, 231.
 — Phineæ sit uxor, ibid.
 Cleopatra, 74.
 Cleophile, 191.
 Cletor, 188.
 Clinius, 267.
 Clio, 7.
 Clio Pierum deperit, 8.
 Clite, 286, 392.
 Clite, 75.
 Clitus, 75, 252, 354.
 Clonia Nympha, 194.
 Clonius, 221.
 Clotho, 7.
 Clymene Atrei filia, 77.
 Clymene, 152, 253.
 Clymene Minya filia, 191.
 Clymenus, 169.
 Clymenus Minyarum rex, 97.
 Clymenus, 29.
 Clypei per Acrisium & Prætum fra-
 tres primum inventi, 78.
 Clysonymus, 221.
 Clytemnestra uxor Agamemnonis,
 200.
 Clytemnestra, 319, 455.
 Clytia Amyntoris peller, 220.
 Clytippe, 138.
 Clytiæ ab Hecate ferro candenti oc-
 ciditur, 18.
 Clytiæ, 208.
 Cocalus, 264.
 Cocytus, 306.
 Codrus, 283, 294.
 Cœus Cœli & telluris filius, 2.
 Cœlum humeris Atlantis sustinetur,
 5.
 Cœlus primus orbis universi præfuit
 imperio, 1.
 — Tellurem duxit uxorem, 1.
 — Cyclopas liberos suos victos in
 Tartarum deiecit, 2.
 — è Tellure procreat Oceanum, 2.
 — è regno expulsus, 2.
 Cœranus, 154.
 Cœus filius fuit Cœli ex Tellure con-
 iuge, 1, 10.
 Cœus, 5.
 Colchi, 37, 52, 226, 231.
 Colchici navim Argo nusquam in-
 veniunt, 61, horum alii alia fecisse
 narrantur, ibid.
 — navem Argo tandem inveniunt,
 ibid, Medeam ab Alcinoos repos-
 cunt, ibid.
 — cum Phæacibus habitare statuunt
 ibid.
 Colchis, 286.
 Colonus, 171.
 Colophon, 249.

Columba

- Colomba per Symplegadas medias mittenda, 55.
 Columnæ Herculis duæ, 114.
 Colymbæ, 421.
 Coma Gorgonis ænea, 131.
 Comætho, 90.
 Cometes Asterii pater, 50.
 Comætho Præclai filia, 93. amore Amphitryonis inflammatur, ibid. aureum de capite patris capillum secat, ibid. interficitur, ibid.
 Conope lacus, 429.
 Consuetudo quâ mulieres sacrificantes scommata jaciunt, unde orta sit, 62.
 Contentio inter Neptunum & Jovem de Thetidis matrimonio, 218.
 Contumelia, sive Hybris mater Panis, 11.
 Copreus Pelopis Eliensis caduceator, 101. is post interfectum Iphitum Mycenis exulavit, ib. & ab Eurystheo expiationem consecutus ibidem habitavit, ib. Herculem imperat ut Hydram Lernæam tollat, ib. ut item Cervam cornutam Mycenæ afferat, 103.
 Corcyra insula, 61.
 Corcyra, 246.
 Corethor, 188.
 Corinthii Mermerum & Pheretem Medæ ex Jasone liberos trucidant, 65.
 Corinthii, 64.
 Corinthus aliquandò Ephyra dicta, 38.
 Corinthus, 246, 266, 373, 419.
 Cornu Amalthææ, 132.
 Coronis Phlegyz filia, 197, 443. Mortua in pyra conflagrat, 198.
 — præter patris voluntatem nubens Iſehyi mulieretur, ibid.
 — gravidata ab Apolline percutitur & necatur, ibid.
 Coronus Cznei fil. 49.
 Coronus Leoniei pater, 202.
 Corpus Typhonis totum penais erat circumdatum, 18.
 Corpus Icarî humatur ab Hercule, 125.
 Corvus albus per Apollinem in nigrum mutatus, 158.
 Corybantes ex Apol. & Thalia nati, 9.
 Corycium antrum, 20.
 Corynetes, 238.
 Coryphasium, 450.
 Corythus bubulcus, 191.
 Corythus Paridis filius, 262, 398.
 Corythus Herculis Amasius, 311.
 Cos insula, 18, 128. devastatur per Herculem, ibid.
 Cræsus, 305, 315.
 Cragaleus, 480.
 Cranaë Cranaï filia, 225.
 Cranzehme, ibid.
 Cranaë Atthidis filia, ibid.
 Cranaus, 222.
 — ductâ ex Lacedæmone Peliade Cranaen genuit, 225.
 Cranro, 6.
 Cratieus, 42.
 Cratos, 5.
 Crebren amnis, 212.
 Creon Corinthiorum rex, 64.
 — Amphitryoni socium fore contra Teleboas quâ conditione promittat, 91.
 — Iphiclo filiam juniorem dat uxorem, 98.
 — regnum Laii invadit, 169.
 — Menœcei filius, ibid.
 — ænigma Sphingis solituro & regnum & Laii uxore se traditurum, voce præconis renunciari jubet, 170.
 — Thebanorū regnū adipiscitur, 180.
 — Argivorum cadavera projicit inſepulta, ibid.
 — Corinthiorum rex, 187.
 Creontiades, 139, 98.
 Crenis porta Thebana, 176.
 Crepitacula ænea Herculi per Palladem data, 108.
 Cresphontes Myſſenen sortito habere volens terræ glebam injicit, 144.
 — cum filiis duobus interficitur, 145.
 Creta, 62, 93.
 Creta, 195, 264, 269, 399.
 Crete Asterii filia, 150.
 Crete, 152.
 Cretenia, ibid.
 Cretenses, 149. mendaces, 323.
 B Cretensis

Cretensis puer à dracone amatus , 261.
 Creteus de virz exitu oraculum consulit, oraculum infaustum celat, 152.
 — senio confectus Althmeni filio regnum tradere cupit, 152.
 — Rhodum contendit. *ibid.*
 — Aërophen in terras longinquas cum Clymene amandat, *ibid.*
 Crethe, 127.
 Cretheus, 40.
 Cretinia regio, 353.
 Creusa Erecthei filia, 24, 267.
 Creusa Hecubæ filia, 210.
 Creusa, 229, 285.
 Criasus, 68, patri Argo in regno Peleponnesiaco succedit, *ibid.*
 Crines à capite Typhonis squalentes ventilabantur, 19.
 Crinò, 76.
 Crissa, 412.
 Critheus, 24.
 Crius Cœli Tellurisque filius, 2.
 Crius, 5.
 Crocon, 190.
 Crotoniates, 257.
 Cro opus, 259.
 Creatus dux Angæz belli contra Herculem, 128.
 Creatus Amphiloichi pater, 202.
 Ctesippus, 139.
 Ctesippus, *ibid.*
 Ctesulla, 405.
 Cithonius, 75, 164.
 Cupido, 332.
 Curetes Jovem in Creta alunt. 3.
 — in antro Dictæo armati Jovemque puerum asservantes hostilibus scuta concutunt, nè Saturnus vocem ejus vagientis exaudiat, *ibid.*
 — Epaphum ob preces Junois occulant, 71.
 — à Jove occiduntur, *ibid.*

— Minoi aiunt filium ejus Glaucum bovem inter armenta tricolore esse, 154.
 Curia Romana, 298.
 Curus ab alatis trahendus draconibus, 15.
 — Neptuni pennatus, 28.
 — draconum alatorum, 65.
 Cyanippus, 46.
 Cybella Phrygiæ urbs, 161.
 Cychreus, 215.
 Cyclopes Cœli Tellurisque filii fuerunt, 1, in media fronte oculum unum singuli habuerant, unde sic appellati, *ibid.*
 — Jovem tonitru donant, 4.
 — Tirynthem manibus cingunt, 78.
 Cycnus, 273.
 Cydippe, 406.
 Cydon, 399.
 Cygna lacus, 429.
 Cygnus Martis & Pyrenes filius, 117.
 — Martis & Pelopæz filius, 115.
 Cylina, 255.
 Cyllene Nympha, 187.
 Cyllene mons Arcadiæ, 193.
 Cymo, 6.
 Cymothoe, *ibid.*
 Cynæthus, 182.
 Cynortes Amyclæ & Diomedes Laphiræ filiz filius, 39, 196, 197.
 Cyprus Salaminia, 473. Serpentibus plena, 366.
 Cypselus, 329, 411.
 Cyrene, 109.
 Cyrenzus, 314.
 Cyrus, 280, 385. Antiochi filius, *ibid.*
 Cytorus, 37.
 Cyzicus imperat Dolionibus, 51.
 Argonautas benignissimè suscipit, *ibid.*
 — à Dolionibus per ignorantiam occiditur, *ibid.* ab iisdem sumptuosè tumulatur, *ibid.* 265.

D.

Dadalus Eupalami filius, 137.
 cædis reus Athenas aufugit,
 151.
 — ligneam in rotulis vaccam
 concavam construit, ibid.
 — pellem bubulam circum-
 suit, ibid.
 — in prato ubi taurus pasceret, lo-
 cavit, ibid.
 Dædalus Pasiphaen in vaccam lig-
 neam intromisit, ibid.
 — primus imagines statuasque
 Deorum invenit, ibid.
 — Talaum Perdicis sororis filium,
 discipulum suum ex arce dejectum
 occidit, 237.
 — In Areopago reus cædis peractus
 ad Minocem fugit, ibid.
 — architectus omnium præstantis-
 simus, ibid.
 Daiphron Sczam in uxorem ducit,
 74.
 Daiphron, 76.
 Damascichon, 167.
 Damastiratus Platænsium rex, 169.
 Damaspippus, 200.
 Damsys Gigas, 331.
 Danaë Acrisi ex Eurydice filia, 78.
 284.
 — in Seriphum insulam desertur,
 83.
 Danaus Beli filius, 72.
 — ad Lybiam incolendam per
 Belum patrem mittitur, ibid.
 — è conjugibus pluribus filias pro-
 creat quinquaginta, ibid. cum
 fratre Ægypto de regno conten-
 dens, ope filiarum filios ejus
 quinquaginta præter unum alter-
 umque necavit omnes, ibid.
 — filibus in navem *ῥαυδοπόρον*
 appellatam & à seipso fabrefactam
 impositis aufugit, ibid. in Rhodum
 appellens Minervæ Lindiæ statuam

dedicat, ibid. inde Argos se confert
 73. ibi ei Helanor regnum tradit,
 ibid. ille regno porcius regionis
 incolæ Danaos vocat, ibid. filias
 suas aquarum emittit, ibid.
 — pollicitationibus filiorum Ægyp-
 ti parum fidit, ibid. injuriæ, fugæ,
 exiliisque sui reminiscitur, ibid.
 — Nuptias filiarum Ægypti filijs pa-
 ctus, eas distribuere incipit, 74.
 & Hypermnestram quidem dat
 Lynceo, ibid. Gorgophonem verò
 Proteo, ibid.
 — Hypermnestram in vincula con-
 jectam asservat, quod Lynceum
 sponsum non interfecisset, 76.
 Daphne Amyclæ filia, 374.
 Daphnis Mercurii filius, 393.
 Dardania, 206, 254, 261.
 Dardanus, 205, 377. ob fratris inter-
 itum morret, ibid.
 Dardanus Thesal, 308.
 Dares, ibid.
 Darius Hytaspis, 316.
 Dascylus, 111.
 Daulia Phocidis urbs, 218.
 Daunii, 368, 471.
 Deianeira, 6.
 — Herculis sit uxor, 132.
 — se ipsa suspendit, 137.
 — Oenei filia, 139.
 Deicoon, ibid. 98.
 Deidamia, 220, 315.
 Deimachus, 24, 48.
 Deion, 24, 139.
 Deion Phocidis rex, 38.
 Deioneus, 93.
 Deioptes, 211.
 Deiphobus, ibid.
 Deiphon, 14, 145.
 Deiphyle filia Adrastii, 34.
 Deipyle, 46.
 Dentes draconis, 57.
 Deliades, 80.
 Delius, 361.
 Delos unde nomen accepit, 10.
 Delphicum oraculum, 74.
 Delphi, 11, 36, 99, 141.
 Delphus, 278, 295, 389.
 B 2 Delphynæ

Delphyne serpens, 20.

Deluv, 10, 12.

Demaretes, 52.

Democoon, 211.

Demonice, 27.

Demophoon Thesei filius, 465.

Dercynus Nept. filius, 115.

De'o, 6.

Desiderium Junonis Porphyriani per Jovem injectum, 17.

Deucalion filius fuit Promethei, 22.

— cum Pyrrha in arcam ingreditur. ibid.

— noctes diesque novem in pelago circumfertur, 23. demum Parnasum appellit, ibid.

— generis humani restaurationem deposcit, ibid.

Deucalion, 150, 189.

Dexamenus, 107.

Dexitheia, 150.

Dione filia Cœli & Tellure, 2.

Diana Taurica, 318. Dianæ cerva,

325, 436. per Dianam jurare, 375.

405. ejus statua, 432. Noctivaga, 434.

templum in Creta, 476.

— venationis studio delectata virgo permansit, 10.

— Orionem necat, 12.

— Aloidas per dolum de cutru perimit, 26.

— in cervam mutata, ibid.

— Herculi cervam aufert, 103. sed illam ab eo placata redditam Mycenis inferre vivæ ei permittit, ibid.

— Astionem in cervum mutat, 160.

— filias Niobes sagittis conficit, 167.

Dicæarchus Telestinus, 320.

Dicæus, 256.

Distynna, 476.

Dictys, 39, 83. Scirphi rex, 87.

Didymæi Apollinis templum, 345.

Didymus Regio, 274.

Dii ob Typhonem in Cœlum irruentem in Aegyptum properant, 19. sequæ ob insequentem illum in varias formas transmutant, ibid.

— Cœlo relicto Nuptias Cadmi in Cadmia celebrant, 157.

— nuptias Thetidis cum Peleo commendant singuli, 218.

Diluvium Deucalionis sub Nyctimo regnum adeptum factum est, 189, 195.

Dimocras, 395.

Dino, 84.

Diocorystes, 74.

Diodorus auletes, § 38.

Diogeneia Cepheï filia, 229.

Diognetus vates, 316. pugil, 329.

Diognetus Erythr. 361.

Diomede Xuthi filia, 38.

Diomedes Rhœsum in bello Trojano obtruncat, 9.

— Thebanis Trojanisque bellum infert, 35.

Diomedes, 34.

— Agrii filios ferè omnes occidit, 35.

— Martis & Cyrenes filius, Bistonum Thracii generis pugnacissimior, 109.

Diomedes Tydei filius, 182, 202.

Diomedeia necessitas, 276.

Diomus, 419.

Dione, 26.

Dioneus, 229.

Dionysus pater Phani, 49. & Staphyli, ibid.

— per Jovem in hadum transformatur, 159.

— post vicem inventam per Junonem in furorem actus Aegyptum Syriamque peragrat, 161.

Dionysus Bacchus Chironis alumnus, 312.

— Lycurgo furorem injecit, 162.

— malum & remos vertit in serpentes, 163.

— colitur ab hominibus ut Deus, ib.

— matrem revocat ab inferis, 164.

— cū matre in Cœlū conscendit, ib.

— in Atticam venit, 227.

Diopatra, 447.

Diores, 347.

Dioscori, id est, Jovis filii, 197.

Dioscori diebus alternis inter Deos esse permittuntur, 205.

— in superos relati, ibid.

— filias Leucippi in matrimonium habere cupiunt, 204. Di-

Diofcorus Therzus, 315.
 Diexippe, 75.
 Dirce Lyci conjux, 166.
 Dirce crinibus è tauro relegata necatur, *ibid.*
 Dirce fons, *ibid.*
 Distantia Tartari à terra, 2.
 Dodonis Sylva, 49.
 Deliche infula, 125. Icaria per Herculeum vocata, 126.
 Doliones, 51.
 Dolopes, 220.
 Delus, 260.
 Dore in Cretam navigant, 295. in Peleponnesum, 265. unde dicti fuerint, 267, 268.
 Dorienfes unde vocati, 24.
 Dorion, 74.
 Doris, 5.
 Dorus, 24. *ibid.*
 Dorycleus Hippocoontis filius, 200.
 Doryclus, 211.
 Doto, 6.
 Draco infomnis, 48.
 Draco immortalis, centiceps Hesperidum mala fervat, 117.
 Draco animal formidabile, 145.
 Draco unus alterum draconem extinctum per herbam allatam, & ei appofitam revocat in vitam, 155.
 Draco Eupompi Samii filius, 314.
 Dryas Martis filius, 30.
 Dryas, 75.
 Dryas à patre Eurygo furente interficitur, 162.
 Dryope, 410, 465.
 Dryopes, 134.
 Dryops Sperchii filius, 410, 463, 281.
 Dule Pieris ab Aetolia oriunda, 203.
 Dulichium, 107.
 Dymas, 144.
 Dynamene, 6.
 Dynastes, 138.

E.

Eχάρις, Cenfamani, 1.
 Ecdyfia feftum, 438.

Echedorus amnis, 107.
 Echemon, 211.
 Echemus Timandram in conjugem duxit, 200.
 Echenais, 393.
 Echeneus fons, 367.
 Echephron, 42, 211.
 Echidna Tartari & Terræ filia, 69.
 per Argum Panopien interempta, *ibid.* viatores enim corripiebat, *ib.*
 Echidna, 81, 170.
 Echinades infulæ, 55.
 Echion, 157, 397.
 — Agaven duxit uxorem, 158.
 Echo, 333.
 Edoni, 162.
 Ection, 212.
 Eidothea, 460.
 Elara Orchomeni filia, 11.
 Elates Polyphemi pater, 50.
 Elattonus, 180.
 Elatus, 105.
 — Arcadis & Leaneitz filius, 199.
 — rerum summa potitur, *ibid.*
 Electra, 56, 95, 193. Atlantis filia, 205, 250.
 Electra porta Thebana, 176, 466.
 Electryo filiorum eadem ulcisci cupit, 91. bellum contra Teleboas confiare parat, *ibid.* occiditur, 92.
 E totâ Argivorum terra exigitur, *ibid.*
 — cum Taphio Mycenis imperat, 90.
 Eleenfes, 327.
 Elephantis, 74.
 Eliphenor Chalcodontis filius, 202.
 Eleuthea, 128.
 Eleus, 93.
 Eleufin, 121.
 Eleufinii, 231.
 Eleuther fil. Apollinis, 194.
 Eleutherz Boeotiz, 165.
 Elienfes, 91, 329.
 Elis, 106.
 Elis capitur, 129.
 Elo urbs Argivorum, 91.
 Emasphorus, 200.
 Emathia, 421.
 Emathion Ithoni ex Aurora filius, 209.

B 3 Enaieie

- Enarete Deimachi filia, 24.
 Enceladus Amymonen ducit, 74.
 Enchelienses, 164.
 — ab Illyriis bello impetuntur, 164.
 Endeis, 213.
 Endymion Calyces & Aethlii filius,
 26. Eliden transmigrat, ibid.
 Enipeus Auvius, 40.
 Ensis Peleo per Vulcanum donatus,
 217.
 Entedides, 138.
 Entheis, 236.
 Erato, 84.
 Eone, 138.
 Epaphus, 71.
 Epaphus Memphis uxorem ducit,
 ibid.
 Ephefia, 153.
 Ephefii, 277.
 Ephefius ager, 276. 413.
 Ephefus, 125.
 Ephialtes, 17. 25.
 Ephialtes Junonem sibi in conjugem
 deposcit, 26.
 Ehippus, 418.
 Ephyriades Nymphæ, 273.
 Ephyra, 38.
 Epicafta, 168.
 Epicafta, 27. 139. Egei filia, ibid.
 Epicedius, 311.
 Epidamnius, 319.
 Epidaurus, 68. 238.
 Epidaus, 41.
 Epigoni paternas cædes ulturi bellum
 contra Thebanos gerendum statu-
 unt, 181.
 — Alcæzone duce Thebanos op-
 pugnatum eunt, ibid.
 Epilais, 137.
 Epimerheus, 5. 22.
 Epipola Carystia, 325.
 Epirus, 186. 246. 348. 411.
 Epistrophus Schedii pater, 202.
 Epochus, 191.
 Epopeus, 25.
 Equæ Diomedis Thracis, 109.
 — Carnibus humanis vesciebantur,
 ibid.
 Equi Jovis alati, 10.
 Erasinus, 475.
 Erasippe, 139.
 Erato, 6. 7. 75.
 Eratus, 138.
 Erechtheis locus sic appellatus, 221.
 Erechtheus, 218.
 — post Pandionem regnum accipit,
 229.
 — Praxitheam dedit uxorem, ibid.
 — unam filiarum jugulare jubetur,
 232.
 — filiarum natu minimam immo-
 lat, 232.
 — Eumolpum obtruncat, 233.
 Erechthidarum genus, 283.
 Eretrius quidam scindapsi inventor,
 334.
 Erginus Neptuni filius, 49.
 — cum exercitu ingenti contra
 Thebas proficiscitur, 97. non paucis
 trucidatis pacem jurejurando sta-
 bilitam ira dat, ut sint ei tributa-
 ri, ibid.
 Eristheus, 222.
 Eristhonius, 206.
 — Troem creat, ibid.
 — unde genitus, 226.
 — in templo à Minerva ipsa enu-
 tritur; Athenarum regno potitus
 est, 227.
 — Pasitheam uxorem accipit, ibid.
 — vira functus in fano Palladis
 primo sepelitur, ibid.
 Eridanus, 60.
 Erigone patrem vestigat, 227.
 — ob patrem interfectum se suspen-
 dit, 228.
 Erimus, 109.
 Erinyes filiz fuerunt Cœli, 2. 316.
 Eriphyle, 46. nupsit Amphiarao, ibid.
 Eriphyle, 173. 182. 389.
 Erippe Xanthi uxor, 358.
 Eris, 424.
 Eritharus, 273.
 Erithius Apollo, 336.
 Erodius, 417.
 Eros, 338.
 Erymanthus mons, 104.
 Erynnis, 316.

- Eryfichthon Cecropis filius, 222.
 — sine liberis maribus decedit & vita, ibid.
 Erythea, 114. ab oceano non procul sita infula est, ibid.
 Erythea infula, 117. 247. 394.
 Erythras, 138.
 Erythraei, 361.
 Erythraeum mare, 283.
 Erythroë, 38.
 Eryx, Neptuni fil. 116. cum Hercule luctatur, ibid.
 Estiza urbs per Thebanos & condita & inhabitata, 183.
 Eteocles, 171. 172.
 — Adrasti & Commilitonum ejus mandata negligit, 176.
 — Thebanos armat, 174.
 Eteochus cursu vincit in certamine Nemezo, 175.
 Ethodæa, 167.
 Evadne Argi conjux, 68. Strymonis & Neææ filia, ibid.
 — Iphidis filio in Capanei rogam seipsam conjicit, 181.
 Euzmon, 188.
 — Eurypyli pater, 202.
 Evagoras, 41.
 Evagore, 6.
 Evander, 211.
 Eabza, 63.
 Eubceas, 138.
 Euboles, ibid.
 Euchenor, 74.
 Euchrate, 6.
 Eudora, ibid.
 Eudonus, 308.
 Euenus, 28. 50.
 — seipsum præcipitat in fluvium, ibid.
 — Hypsipyles ex Jasone filius, 50.
 — amnis, 133.
 Eueres, 90.
 Eueres Pterelai filius superstes, 91.
 Eognorus, 339.
 Eulimene, 6. 399.
 Evippe, 75. ibid. 348.
 Evippus, 28.
 Eumedes, 34.
 Eumelus, 190. 189.
 — Admeti filius, 202.
 Eumenidum lucus, 171.
 Eumides, 137.
 Eumolpe, 6.
 Eumolpus, 121.
 — infans per matrem Chionen in mare dejicitur, 231.
 — per patrem Eieſtheam obtinuit, 233.
 Eumon, 188.
 Eunice, 6.
 Eunomia, 7.
 Eunomus Architelis filius per Herculem pugno percussus occiditur, 133.
 Eunomus Locrus citharædus, 248.
 Euopis, 395.
 Eupalamus Metionis & Alcippæ filius, 237.
 Eupator, 338.
 Euphemus Neptuni filius, 49.
 Euphemus, 420.
 Euphorbus, 309.
 Euphrosyne, 7.
 Eupompus Samius, 314.
 Europa ad Jovem ducta, 108.
 Europa Phœnicis filia, 147. 271.
 Europa nusquam invenitur, 148.
 — per filios Agenoris investigatur. Agenoris ipsius jussu, ibid.
 — non invenitur, ibid. Regio, 244. 350.
 Euroras Leletis indigetis filius, 196.
 Euryale, 85.
 Euryalus Euippes filius, 348.
 Euryalus Mœcistei filius, 46. ad Trojam navigat, ibid.
 Eurybæa, 5. 6.
 Eurybæus Euphemæ filius, 420.
 Eurybius, 41. 140.
 Euryce, 138.
 Eurycape, ibid.
 Eurydamas, 74.
 Eurydice Orphei conjux Serpentis morsu à medio tollitur, 7.
 — quod eam maritus ejus Orpheus aspexisset in Tartarum redit, 8.

— Lacedæmonis filia, 78.
 — Acrisii uxor, 78.
 — Adrastii filia, 208.
 Eurygenea Hyperphantis filia, 171.
 Eurylochus, 75.
 Eurymede, 38.
 Eurymedon, 111.
 Eurymenes, 41.
 Eurynome, 5.
 Eurynome Oceani filia, 7.
 Euryops, 138.
 Euryppyle, 255.
 Euryphyle.
 Eurypylus, 138.
 — Nepruni & Astypalæ filius, 128.
 per Herculem peremptus, ibid.
 — Temeni filius, 145.
 — Mecistei filius, 182.
 — Euzmonis filius, 202.
 Eurysthenes, 142, 144.
 Eurystheus, 90. imperat Mycenis, ib.
 — Stheneli filius, ibid. Seprimestris
 in lucem prodit, ibid.
 — non vult ut Hercules Mycenæ
 ingredietur, 101. jubet autem ut
 res ab eo gestæ ante portas osten-
 tentur, ibid.
 — pæ metu dolium æneum sub
 terra sibi occultari mandat, ibid.
 deinde per Copeum Herculi sig-
 nificat, quos labores deinceps ex-
 antlare debeat, ibid.
 — Hippolytæ cingulum ad se
 deferri jubet, 120.
 — boves sibi ab Hercule tradi-
 tas immolat Junoni, 117.
 — poma Hesperidum ab Hercule
 accepta Herculi reddit, 120.
 — Antimachen ducit, 191.
 Euryte, 28, 223.
 Euryteles, 139.
 Eurythemis Cleobææ filia, 28.
 Eurytion, 31, 105.
 Eurytion à Pyleo nolente per jacu-
 lum confossus, 31.
 Eurytion bubulcus. Geryonz, 114.
 Eurytion Astoris filius, 215.
 Eurytus, 437.
 Eurytus Carum rex, 460.

Eurytus telo querno Interfectus, 17.
 — Mercurii filius, 49.
 — Orchalæ regulus, 123.
 — ab Hercule puniatur, 135.
 — cum filiis occiditur, 136.
 Eurytus, 200.
 — Thalpii pater, 202.
 Euseirus Nepruni filius, 446.
 Euterpe, 7, 9.
 Eutyches, 200.
 Euxanthius, 150.
 Exercitus Temeni in Naupacto mor-
 bo ingenti molestat, 142.
 Exole, 138.

F.

FAlx adamantina Saturno per ma-
 trem Tellurem contra patrem
 Cœlum porrecta, 2.
 Faustulus, 297, 319.
 Fax Ilium depascens & concremans,
 209.
 Feriz Dionysii per Proeti filias non
 receptæ, 78.
 Filiz Danai sponfos suos occidunt,
 76.
 — capita præfecta in Eernæ defo-
 diunt, corpora ante urbem depla-
 rata sepeliri curant, ibid.
 — Jovis imperio per Miner-
 vam Mercuriumque à cæde spon-
 forum expiantur, ibid.
 — Proeti furentes per totum Argivo-
 rum agrum errant, ibid. in Arca-
 diam Peleponnesumque reversæ
 per deserta discurrunt, 79.
 — magis magisque insaniunt,
 ibid. zdibus propriis desertis in
 suos ipsarum filios detravunt,
 ibid. fugientes in deserta se
 abduunt, ibid. Curantur unâ ex-
 ceptâ, 80.
 — Cadmi evulgant Semelen cum
 mortali quodam concubuisse, ab
 Jove autem se compressam men-
 titam esse. & ob id fulmine peri-
 tam, 138.

Filia

Filix Cinyra viris alienigenis permittitur in Aegypto moriuntur, 223.
 — Erethei se jugulant omnes, minimam sororem jussu patris jugulatam videntes, 232.
 — Hyacinthi per Athenienses jugulatur, 236.
 Filii Coeli, 1.
 — Ponti, 5.
 — Latonæ Tityum sagittis conficiunt, 11.
 — Thestii de fera agrum Oenei depopulatâ contendunt, 32.
 — Melanis Oeneo insidiantes, 34.
 — Agrii penè omnes occiduntur per Diomedem, 34.
 — Boreæ Harpyias persequuntur, 54.
 — Aegypti Argos proficiscentes similitudinem inter se gliscientem compescunt, 73. filias Danaï sibi dari conjuges obsecrant, ibid.
 — Electryonis vim vi repellunt, 91. concursu mutuo perimuntur, 91.
 — Hippocoontis Neteo suppetias ferunt, & Licymnii filium occidunt, 130.
 — Herculis Eurytheum fugientes ad Ceycem se receperunt, 139.
 — Athenas concedunt, 140.
 — Aegimii occiduntur, 144.
 — Agenoris investigant Europam nusquam apparentem, 148.
 — Asterionis discordiam exercent inter se mutuam, 149.
 — Alcæzoniis mox adulti facti mortem patris uiscuntur, 185.
 — Phegeum & uxorem ejus occidunt, 186.
 — Lycaonis quinquaginta mortalibus omnibus impietate antestiterunt, 188.
 — Jovi viscera pueri cujusdam contritæ edenda apponunt, ibid.
 — Boreæ ex Orithyia cum Jafone navigantes in Colchos, moriuntur Harpyias insectati, 231.
 Flameum aureum pro redimendo Priami fratre per Hecionem Herculi datum, 127.

Fons Martius, 156.
 Fontes Lernæi, 73.
 Fontes Amymones, 102.
 Forma Calistoniæ Dianæ venatrix sociis præstans, 189.
 Fratres germani filii Coeli ab imâ Tartari profunditate revocantur, 2.
 Fructus terræ, 141, 142.
 Fumus è sagis Cyaneis errantibus eructatus, 60.

G.

Gadira quondam Erythea dicta, 114.
 Gala ea, 6.
 Galatus quidam Achillis, 333.
 Galea Pluroni per Cyclopes donatur, 4.
 Galea Orci, 84.
 Galinithias, 458.
 Galliz — seu Celæ, 60.
 Gallia, 253.
 Galli, 3, 7.
 Ganymedes raptus, 113.
 — ob formæ præstantiam raptus per aquilam pincerna sit deorum, 206.
 Gelon Siculus, 287.
 Genetor, 188.
 Genitalia Coeli per Saturnum filium abscissa in Pelagus dejiciuntur, 2.
 Genus Inachi, 67.
 Genus Croci unde, 139.
 Gerastus Cyclops, 236.
 Gerenii, 42.
 Geryon, 247. à Junone adjuvatur contra Herc. 310, 394, 412.
 Geryones Chrysaoris filius, 114, 86. pulchrè descriptus, 114.
 Gigantes terribili vultu, promisso capillo, proluxâ barbâ, pedes anguineos habere produntur, 16.
 — saxa & arbores accensas jaculantur, ibid.
 Gigonius lapis, 313.
 Glaucæ Creontis Corinthiorum regis filia, 64.
 Glaucæ, 74.
 Glaucippe, 75.
 Glaucorhoe, 6.
 Glaucus,

Glaucus, 38. 150.
 Glaucus Sisyphi filius, 80.
 Glaucus Minois filius, 154.
 — adhuc infans murem insequitur,
 & in dolium mellis delapsus perit,
 154.
 Glaucus in os Polyidi iussu ejus in-
 spuit, & sic artem vaticinandi
 obliviscitur, 155.
 Glyciseaetes, 139.
 Gnosis Nympha, 203.
 Gorge, 29. 34. 74. 407. 409.
 Gorgon, 121. 284. 412.
 Gorgones, 6.
 — capita squamosarum anguium
 spiris obstita habent, 85 dentes tam
 magnos quam magni sunt suum, ib.
 manus item aeneas & alas aureas,
 ibid. eos qui illas intuentur in
 Saxa commutant, 85.
 — somno excita Perseum insequuntur, 86. illum autem intueri
 non possunt, Orci galea rectum,
 ibid.
 Gorgophone, 39.
 Gorgophone Danaï filiarum una, 74.
 Proteo datur in uxorem, ibid.
 Gorgophone Persei filia Perieri
 nupit, 197.
 Gorgophonus, 90.
 Gorgythion, 211.
 Gorgyra, 15.
 Græca oracula, 274.
 Græcia, 267.
 Græcia inusitata frugum caritate
 pressa, 214.
 Græci fabulatores, 279. 283.
 Græci ad Trojam, 274. 293. reduces,
 318.
 Granum mali Punici datum Proser-
 pinæ per Plutonem, 15.
 Gratia Eurynomes è Jove filia, 7.
 Gratia in Faro, 235.
 Gratia à Diana consecrata, 18.
 Graveolentia, 50.
 Gutta virilium sanguinis Cælo ab-
 scissorum, profluentes in mare,
 causæ fuerunt filiarum quarundam
 2.

Gyas unus è filiis Cæli & Telluris,
 1.
 Gyges, 325.

H.

Hamonius, 132.
 Hamus, 21. unde dictus fuerit, ib.
 Hamus, 70.
 Hagnius, 49. al. Agrius.
 Halcyone, 24.
 Halcyoneus, v. Alc.
 Halia, 6.
 Halicarnassus, 325.
 Halimede, 6.
 Halirrhothius Neptuni & Eurytes
 filius, 223.
 Halis turris, 321.
 Halis Tyrrena venefica, 322.
 Halocrates, 138.
 Halocus, 382.
 Hamadiyades, 74.
 Harmonia Martis & Veneris filia,
 157. 164. 397.
 Harmonia in leonem versa, 306.
 Harpa, 442.
 Harpagus, 280.
 Harpaleus, 183.
 Harpalice, 369.
 Harpalycus, ibid.
 Harpalus, 442.
 Harpe Jovi per Typhonem adempta,
 20.
 Harpes Cyclops natus è Cælo &
 Tellure, 1.
 Harpyia, 6.
 Harpyia in Phineum vatem cæcum
 immisit, 53. majorem partem
 ferculorum mensis impostorum
 ipsi abripiunt, ibid. reliqua fercula
 sordant 54.
 — per Boreæ filios insequentes ni-
 hil mali perpessæ, 55. Phineum
 se nullâ injuriâ affecturas promit-
 tunt, ibid.
 Harpyia, 54. 55.
 Haruspicina, 43.

Hebe, 7.

Hebe. 7.
Hebe filia Junonis. 137.
Hecaea 407.
Hecale. 150.
Hecate ex Perſa & *Aſteria* genita. 5.
Hector *Andromachem* ducit. 182.
 184. 212.
Hecube filia *Dymantis*. 209. viderur
 ſibi ardentem facem parere. *ibid.*
Helanor vel *Pel.* 73.
Helas. 89.
Helena. 201.
Helena *Nemefis* & *Jovis* filia. *ibid.*
Helena ex ovo nata. *ibid.*
 — forma præſtans rapitur à *Theſeo.*
ibid.
 — per *Caſtorem* & *Pollacem* recu-
 perata. *ibid.*
 — rapitur è *Sparte.* 212.
Helena ſons. 322. filia *Mufæ.* *Timon-*
is. *Micythi.* 317-18. 19-20.
Helenion herba. 318.
Helenus. 211.
Helenus *Priami* filius. 274.
Helicaon. 384.
Helice. 382.
Helicon. 421.
Heliconis. 138.
Heliconius *Leo.* 309.
Helix. 187.
Heilas. 139.
Helle filia *Athamantis.* 36.
 — decidit in Mare quod eſt inter
Sigeum & *Cherſoneſum.* *ib. d.* in eo
 extinguitur. *ibid.*
Hellen ex *Deucalione* & *Pyrrha* natus
 23.
Hellen. 24.
Hellenes Græci vocati. 24.
Helleſpontus unde dictus. 37.
Helleſpontus. 116.
Helius *Augez* pater. 50.
Hemithea *Staphyli* filia. 268. 345.
Hephæſte *Cranai* fil. 225.
Hepheſtine. 76.
Heraclea undenam dicta. 181.
Heraclidæ in *Peleponneſum* redeunt.
 140.
Heraclidæ *Peleponneſo* relictâ *Mara-*
thonem commigrant. *ib.*

Heraclidæ per *Hyllum* in *Peleponne-*
ſum reducti. 141.
Heraclidæ. 145.
Heraclitor. 357.
Heraeus. 188.
Hercules *Linum* interficit. 7.
Hercules ad *Erythiam.* 247. 394.
Lyodius. 253. *Sylei* filiam amat.
 256. *Protei* filios occidit. 272.
 igne moritur. 305. 309. in ejus
 ſepulcro leo. *ib. ejus amafii.* 335. po-
 ſteri. 465. lavacra. 410. *Corinthii*
 ab *Hercule.* 412. in hinnulum
 verſus. 457. cum *Argonautis.* 453.
 — dexterum *Ephialtæ* oculum la-
 gittando effodit. 17.
 — *Prometheum* *Caucaſo* affixum
 liberat. 22.
 — commiſſa cum *Plutone* pugna
Alceſtim ad auras ſuperas reducit.
 47.
 — *Jovis* filius. 49.
 — *Argos* remeat 52. apud *Omphale-*
lem ſervit. *ibid.*
 — *Argonautarum* dux. *ibid.*
Hercules gignendus. 90.
 — in pedes erectus *Serpentes* duos
 maximos necat. 94.
 — de eade *Lini* accuſatur. 95. *Rha-*
damanthi lege abſolvitur. *ibid.* ad
 boum armenta per *Amphitryonem*
 amandatur. 96. ubi dum educatur,
 corporis & virium præſtantia cæ-
 teros antecellit. *ibid.* terribilis viſu,
 tanquam *Jovis* filius. *ibid.* cubi-
 torum quatuor altitudine eſt. *ibid.*
 igneum ex oculis ſplendorem ef-
 fundit. *ibid.* nec fruſtrâ ab arcu
 ſagittam emittit. nec jaculo ferit.
ibid. inter boum armenta annum
 agens decimum leonem *Cithæo-*
neum occidit. *ibid.*
 — agitare currus ab *Amphitryone*
 diſcit. 95. artem luſtandi ab *Autolyco.*
ibid. rationem ſagittandi
 ab *Euryro.* *ibid.* à *Caſtore* ſub armis
 exerceri. *ibid.* à lino *Citharædicam.*
ibid.
 — unam eandemque ſibi puellam
 ſupponi

- supponi putans, viriat quinquaginta, 96. leonis pellem induit, 97.
- legatos Ergini ignominia afficit, 97. arma sumit à Minerva, 98. Erginum obruncat, ibid. Minyas in fugam vertit, ib. tributum geminarum Thebanis pendere jubet, ib. Creontis filiam Megaram ob rem praeclare gesta accipit conjugem, 98. ex ea filios procreat tres, ibid.
- peritus sagittandi per Eurytum,ensem à Mercurio, sagittas ab Apolline, thoracem aureum à Vulcano, peplum à Minerva accipit, ibid. Clavam in sylva Nemeza sibi ipse comparat, 99. post confectam cum Minys pugnam in furorem incidit, ibid. suos ipse filios ex Megara procreatos cum duobus Iphiclinatis in ignem conjicit, ibid. hinc se exilio mancipat, ibid. expiatur à Theseio, ibid. Delphos profectus sciscitatur, quo habitatum ire debeat, ib. hoc tempore per Pythiam Hercules primum vocatur, ibid. Alcides antea semper appellari solitus, ibid. Tirynthe se habitaturum ex Pythia intelligit, ibid.
- Tirynthem commigrat, ib. quicquid ab Eurytheo jubetur, facit, ib. in leonem Nemezum contendens, Cleonas pervenit, 100. leonem interficit, ib. humeris impositum Mycenae portat, ibid. Jovi servatori sacra peragit, ibid.
- Iolai opem contra Hydram implorat, 102.
- cervam Dianae sacram interficere nolens annum totum persequitur, 103. tandem cum amaeon Ladone transitura esset, sagitta percutit, ib. & captam humerisque impositam auferre vult, ibid.
- Chironis genu telo vulnerat immedicabiliter, 105. Hercules ad apri venationem contendit, ib. & cum vincum Mycenis infert, ibid.
- Eurytionem centaurum obruncat, 107. Symphalides aves fugare jubetur, ibid.
- Volonum multitudine stipatus ad Diomedem navigat, 109. perdomitis equarum Diomedis custodibus, eas ad mare abigit, ib. Bistonibus eas ipsi eripere parantibus, equas Abdero custodiendas committit, 109. Bistonibus devictis & Diomede occiso reliquos in fugam agit, 110. Abdero urbe condita, equus abactus Eurytheo tradit, ibid.
- ad Hippolytæ cingulum capiendum mittitur, ibid.
- Hippolyten necat, 112. Zonam ei aufert, ib. reliquis devictis renavigat, ib. Trojam appellit, ibid.
- se Hesionem salvam conservaturum promittit, 113.
- cerum occidit & Hesionem conservat, ib. excidium Trojae minatus Aenum appellit, ib. à Poltye hospitio excipitur, ib. inter navigandum Sarpedonem interficit, 113.
- Proetæ filios interemit, ibid.
- ad Geryonæ boves concedit, 114. per Europam transiens monstra multa prætergreditur, ib. in Lybiā trajicit, ib. per Tarsessum iter facit, ib. columnas duas in Europæ Libyæque finibus oppositas constituit, ib. solis radiis calefactus, arcum in illummet ipsum intendere non erubuit, ibid, 115.
- poculo aureo Oceanum trajicit, ibid. Erytheam advehitur, ibid. in Arbanthe monte pernoctat, ibid. canem clava percutit. Bubulcum item Eurytionis cani opem ferentem occidit, ibid.
- Tarsessum tranat, ibid. poculum aureum reddit Soli, ib. d. Abderam transfessus in Libyam pervenit, ib. Aebionem & Dercynum perimit, ib. per Tyrrheniam iter habet, ib. taurum amissum quaerit, ibid. invenit eum inter Eycis armenta indeque reposcit, 116. Erycem ter victum tandem perimit, ibid. taurum receptum cum bobus aliis in mare Ionium reducit, ibid. collectis

- collectis bobus Strymonem lapidibus opplet, & non navigabilem facit, *ibid.* traductas boves Eurytheo dat, *ibid.* ad Echedorum amnem pervenit, 117. à Cygno ad cetratam singulare provocatur, *ib.* Antzum perimit, 118. à Libya Egyptum peragrat, *ib.* comprehensus ad aram trahitur mactandus, 119. vinculis ruptis Bustrin & filium ejus necat, *ibid.* Asia percursa Thermydras appellit, *ibid.* in Arabiam pervadit, 119. Emathionem necat, *ibid.* facto per Libyam itinere ad mare extimum navigat, *ib.* Ibi Scypho sumptò in obiectam continentem navigat, *ib.*
- Nereum comprehensum ligat, 118. cum non priùs dimittit, quàm ubi Hesperides, & mala illarum aurea sint, edoceatur, *ibid.*
 - Prometheus liberat à Caucaſo, ad Jovem reducit, 119.
 - pro Atlante cælum sustinet, 120. diutiùs sustinere nolens, cesticillū capiti imponendum facere se velle fingens, faci ut a Cœli sustinendi onere per Atlantem liberetur, *ibid.*
 - aurea Hesperidum poma tria per Atlantem humi deposita aufert, *ibid.* vel ut alii, ea draconi cæſo ablata Eurytheo donat, *ibid.* quæ ipsi per Eurytheum reddita dat Minervæ, *ibid.*
 - Eleusinem ad Eumolpum descendit ut sacris Cereris per eum iniurietur, 121. à quibus ut indignus repellitur, *ibid.* tandem expiatus admittitur, *ibid.* indè ad Tænarum accedit, *ib.* penetrat ad inferos, *ib.* in Gorgonem gladium stringit, *ib.* in demo Plutonis Theseum & Pirithoum offendit, *ibid.* Theseum ibi manu prehensum excitat, 122. Pirithoum frustra in vitam revocare nititur, *ibid.* Sanguinem animabus præbiturus unam è bubus Plutonis jugulat, *ibid.* Meænoctium Plutonis bubulcum modis indignis tractat, *ibid.* Cerberum à
- Plutone deposcit, *ib.* obliinet eanem, eumq; ad Eurytheum abducit, 123. & ad inferna reducit, *ibid.* Thebas reversus Megaram Iolaos dat conjugem, 123. Iphitum in bubus amissis quærendis juvat, 124. templum Delphicum spoliare vult, *ib.* avesto tripode ædem oracularem sibi propriam construere, 125. venditur, *ib.* Omphalæ serviens Cercopas captos in vincula conficit, *ibid.* Svlzum cum Xenodice filia interficit, *ibid.*
- ad Dolichem insulam delatus Icari corpus humat, *ibid.*
 - Hercules ab Ilío classem reducit, 128. fœda tempestate per Junonem affigitur, *ib.* ad insulam Co navigans lapidum iactu per Coos in portum appellere prohibetur, *ib.* sed ille insulam vi capit, *ib.* Eurypylum perimit, *ib.* per Chalcodontem vulneratus ope Jovis salvus evadit, *ibid.* Co devastata Phlegram adit, *ibid.* ibi cum diis gigantes debellat, *ib.* in Augeam bellum mover, *ibid.*
 - in morbum incidit, 129. cum Molionidis inducias facit, *ibid.*
 - Caramen Olympicum inficit, *ib.* aram Pelopi, & diis duodecim excitat, *ibid.*
 - Elidem capit, 129. adversus Pylum castra mover, *ib.* expugnat, 130. Periclymenum Neleumq; cum liberis Nesto excepto interficit, *ib.* Plutone Pyliis opitulantem vulnerat, *ib.* Pylo vastata in Lacedæmonem bellum gerit, *ibid.*
 - Cepheū adversus Lacedæmonios bello verandos sibi socium cupit, 130. Cæro Hippocoonte, & filiis ejus in servitutem redactis Tyndareo Lacedæmonem subdit, 131. Tegeam transiens Augem non agnitā viriat, *ib.* Calydonē profectus Deianeirā petit in conjugem, 131. luctatus hujus rei causa cum Acheloo in taurū transformato, ei cornu unum perfregit, *ib.* Deianiram accipit, *ib.*

Acheloo

- Acheloo cornu reddit, ibid. loco ejus Amaltheæ cornu recipit. ibid.*
 — in exilium abiens Trachinem ad Ceycem se confert. 133. cum Dei-
 anirâ uxore ad Evenum amnem
 venit. *ibid.* Nessum centaurum ibi
 offendit. *ibid.*
 — bovem integrum devorat. 134.
 — à Ceyce hospitio excipitur. *ibid.*
 — Dryopas debellat. *ibid.*
 — per Itonem iter facit. 134.
 — Ægimio se belli socium ad-
 jungit. 134.
 — Coronum perimit & Ægimio
 regni fines omnes liberos reddit.
 135.
 — Laogoram obruncat. *ibid.*
 — à Cygno ad certamen singulare
 provocatur. *ibid.*
 — Cygnum interficit. *ibid.*
 — Orchomenum pervenit. *ibid.*
 — Amyntorem virâ privat. *ibid.*
 — Jovis Cenæ aram constituit. 136.
 — sacrificat. *ibid.*
 — ægrotans navi Trachinem adve-
 hifur. *ibid.*
 — inter Deos relatus. 139.
 — Hippocoonem & liberos ejus
 interimit. 100.
Hermione Menelai ex Helena filia.
 203.
Hermochares. 405.
Hermus. 75.
Hero. 382. 384.
Herodotus. 52. 167.
Herse. 223.
Hefione. 77.
 — Laomedontis filia. 113. 127.
 — saxis alligata celo devoranda
 proponitur. *ibid.*
 — Laomedontis filia Telamoni per
 Herculem datur uxor. 127.
Hefione. 208.
Hesperides. 117.
Helychee. 138.
Herruria. 60.
Hiacynthus. 236.
 — Lacedæmone Athenas commi-
 grat. *ibid.*
- Hicelæon.* 384. 409.
Hierax. 70. 409.
Hieromneme Simoëntis filia. 206.
Himerzi. 227.
Hippalmus Penelei pater. 50.
Hippasus pater Astoris. 49. 422.
 — Ceycis filius. 136.
Hippeus. 137.
Hippocles. 372.
Hippocoon exditur. 130.
 — Icarionem & Tyndareum Lacc-
 dzmone ejicit. 199.
Hippocoon. *ibid.*
Hippocoonidæ puerum Licymnii
filium, quod lapide canem, qui
Herculem mordere voluerat pe-
tiiffet, interficiunt loris. 130. hunc
 bello per Herculem molestantur.
 129.
Hippocorystes. 76.
Hippocratea. 139.
Hippodamas. 24.
Hippodamia. 74. 416.
 — Oenomai filia. 83.
Hippodice. 76.
Hippodrome. 128.
Hippolyta. 467.
Hippolyte. 110.
 — Amazonum regina. *ibid.*
 — ad Herculem sponse profecta
 Zonam se ei daturam promittit.
 112.
Hippolytus. 74. 198.
Hippomedon. 174. 337.
Hippomedusa. 74.
Hippomenes. 193.
Hipponome. 89. Manzei filia. *ibid.*
Hipponoë. 6.
Hipponous. 33. 174. 211.
Hipponus Triballi filius. 444.
Hippostratus Amaryncei filius. 33.
Hippotes Phylantis Antiochi ex
Hercule nati filius. 143.
Hippotes solum vertere cogitur. *ibid.*
Hippothoe. 6. 42. 89.
Hippothonus. 74. 200. 211.
Hippotus. 183.
Hippozygus. 139.
Historia de excarnatione Tiresiæ va-
 ria. 177. Historia

Historia de Palladio, 207.
 Homerus, 9. 78. 81. 167.
 Hominem animal illud per Sphingem
 ænigmatice propositum ait esse
 Oedipus, 171.
 Homines è formicis facti, 230.
 Homolippus, 138.
 Homolois porta Thebana, 176.
 Horz Jovis ex Themide filiz, 7.
 Horus, 188.
 Hyacinthus Veneris ex Adonidis
 compressu filius, 8. Apollinis ama-
 sus, ibid. & 197.
 Hyacinthus ab Apolline invito occi-
 ditur, 8.
 Hyades stellæ è nymphis factæ, 159.
 Hydra Lernæ copiose descripta 101.
 Hylas Thiodomantis filius, 51. Her-
 culis amatus, ibid. aquatum e-
 missus ob formam eximiam à
 nymphis rapitur, ibid.
 Hylæus, 31.
 — ab Atalanta perimitur, 192.
 Hyllus filiorum Deianiræ maximus,
 137.
 — Eurystheum obruncat, 140.
 — Iolen uxorem ducit, 141.
 — Delphos concedit quâ ratione
 Heraclidæ redire possint in Pele-
 ponnesum sciscitaturus, ibid.
 — Heraclidas in Peleponnesum re-
 ducit, ibid.
 Hymæus, 199.
 Hymæi, 313. 314.
 Hyperbius, 76.
 Hyperborei, 13. 117.
 Hyperboreus, 441.
 Hyperenor, 157.
 Hyperenor filius Apollinis, 194.
 Hyperion Cœli Tellurisque filius, 2.
 5. 211.
 Hyperipte, 76.
 Hyperlaus, 34.
 Hypermanestra, 28. 438.
 — natu filiarum Danaï maxima, 74.
 — per patrem Danaum Lynceō da-
 tur conjux, 76.
 Hyperphas, 171.
 Hypirychus, 212.

Hypseus, 38.
 Hypsærus, 443.
 Hypsicreon Milesius, 380.
 Hypsipylus, 384.
 Hypsipyle Thoantis filia, 50.
 — per Jasonem comprimitur, ibid.
 — Lemnia, 175.
 — per mulieres Thebas venditur,
 ibid.
 — vitæ tuendæ gratia servit apud
 Lycurgum, ibid.
 Hypsista porta Thebana, 176.
 Hyrcus filius Apollinis, 194.
 Hyrcus Nyctei & Lyci pater, ibid.
 Hyrieus, 382.
 Hyrneto filia Temeni, 145.
 Hyrtacus, 209.

I.

Iaculum Cephalî inevitabile, 290.
 Jalmenus Martis filius, 202. vide
 Almenus.
 Iambe anus quædam, 14.
 Japetus Cœli è conjuge Tellure fili-
 us, 2. 5.
 Japyges, 265.
 Jardanus, 125.
 Jason Cererem deperit, 205.
 — vim facere volens fulmine ictus
 perit, ibid.
 — Jovis filius, 260. filius Argi, 310.
 Cyzicum occidit, 286. Amycum,
 323.
 Jason, 31.
 — Aesone natus, 47.
 — rei rusticæ studiosus, 48.
 — Anaurum amnem trajiciens al-
 terum in eo calceum amittit, ibid.
 — Argum fil. Phryxi invitat ad au-
 ream pellem, 48.
 — ad Aetern contendit, 57.
 — pharmaco inunctus tauros per-
 domat, 58. occidit Spartos, ibid.
 — vellus aureum dat Peliz, 63. cum
 heroibus lectissimis in Isthmum
 navigat, 64. navem dedicat Nep-
 tuno.

- tuno, ibid. monet Medeam, cogitet, quâ ratione injurias per Peliam illatas ulciscatur, ibid.
- cum Medea Corinthum commigrat, 64. per decennium totum fortunatè vivit, ib. dimissa Medea Glaucem ducit, ibid.
- Jafus, 191.
- Argi ex Ismene filius, 69.
- Jafus, 68.
- Iberus, 212.
- Ibycus, 316.
- Icaria insula, 323.
- Icarion, 199.
- Icarion & Tyndareus Lacedæmone ejecti ad Thestium confugiunt, 200.
- Icarius, 39, 197, 200.
- sustibus enectus, 227.
- Icarus, 225.
- Icetaon, 208, v. Hicetaon.
- Ida nympa, 3. mons, 212. regio, 253.
- Idæa, 205.
- Idæus, 191. Priami filius, 324.
- Idas Apharei filius, 30. Neptuni fil. creditus, 197.
- Clymeni, 369. Egypti, 76.
- Idas Misenen proficiscitur, 28.
- Idea per Phineum in uxorem ducta, 231.
- Idmon vates ab apro percussus, 56.
- Idomene Pheretis filia, 42.
- Abantis filia, 79.
- Idomeneus Deucalionis filius, 151.
- Idomeneus Priami fil. 212.
- Idyia Oceani filia, 57.
- Jelysus, 296.
- Ilaira, 204.
- Ilaira Philodices filia, 197.
- Ilebia, 346.
- Ilissus amnis.
- Ilium ab Ilo, 207, 254, 347, 398, 474.
- Illyrii bello infestant Eucelienses, 164. & Dorienteses, 471.
- Illyris, 354.
- Illyrius Cadmi fil. 164.
- Ilus, 206.
- sine liberis extinctus, ibid.
- Trois & Callirhoës filius, 206.
- in Phrygiam pervenit, ibid.
- in Phrygia palestra vincit, 207.
- in Phrygia per regem pueris quinquaginta, puellis totidem donatur, 207.
- Eurydicen uxorem ducit, 208.
- Ilithya, 7.
- Imago Herculis impiè efficta, 126.
- eadem per eundem lapide noctu percussa, ibid.
- Imber aureus, 83.
- Imbrus, 75.
- Imeusimur, 200.
- Impietas filiorum Deucalionis efficit, ut diluvium tempore ejus esset, 189.
- Inachus ex Oceano & Tethye gignitur, 67.
- Argivorum fluvius ab Inacho nominatur, 67.
- Philodices pater, 197.
- Indi, 161.
- India, 162.
- Ino Melicertam filium secum in mare dejecit, 37.
- Athamantis post Nephelen mortuam uxor, 36.
- Nephelæ natis insidiatur, 35.
- mulieribus ut tritum torreat suadet, 36.
- filia Cadmi, 158.
- nubit Athamanti, 159.
- Melicertam in ferventem lebetis aquam conjicit, 159.
- cum perempto filio in maris profunda desilit, 159.
- Insulæ fortunatorum, 194.
- Io, Argiva, 344.
- Io ex Iaso orra traditur, 69. vel ex Inacho, ibid.
- ad Epaphum filium querendum accingit se, 71.
- Syriam penè universam pervagatur, ibid.
- tandem Epapho filio invento in Aegyptum remeat, ibid.
- ab Aegyptiis Isis appellatur, ib.
- Iobates Bellerophonem ad Chimeram extinguendam mittit, 81.
- Bellerophontis

— Bellerophontæ præstantiam miratus literas Proeti et ostendit, 82.
 rogat ut secum maneat, 82. Philomenen filiam ei dat uxorem, ibid.
 regni successorem constituit, ibid.

Iocasta, 168.

— laqueo sibi collum frangit, 171.

Iolaus filius Iphicli, 98.

Iolaus auriga, 101.

Iolcus, 31.

Iolcus urbs, 42.

— per Peleum expugnatur, 219.

Iole Euryti filia, 123.

— caprivā abducitur, 136.

Ion, 24, 267.

Iones ab Ione vocati, 24, 244, 295, 366

Ionis, 358.

Ionium mare, 346.

Ionius, 348.

Joppe, 283.

Jovis sanguis, 441.

Iphianassa, 78.

Iphicles Amphitryonis filius, 31.

Iphiclus, 28.

— Hercules frater, 131.

— Thestii filius, 50.

— Protefilai pater, 202.

Iphidamas filius Busridis, 119.

Iphigenia, 318, 326, 455.

Iphimedia Triopis filia, 25.

Iphimedia per Neptunum compressa geminos parit, 25.

Iphimedes, 140.

Iphimedusa, 74.

Iphinoe, 78.

— fil. Proeti natu maxima moritur, 80

Iphis, 138.

— Alectoris filius, 173.

Iphitus, 101.

Iphius, 175.

Irene Jovis ex Themide filia, 7.

Iris, 6.

Iritus Nauboli filius, 50.

Irus, 473.

Irus Boeotius, 324.

Isa, 6.

Isis Egyptiis, Ceres Græc. 71.

Ischys Elati fil. 158.

Imarus Hippomedontem prostermit,

179.

— mortuus, 232.

Ismene Asopi filia, 69.

Ismene, 171.

Ismenus, 167, 213.

Issa, 307.

Issicum bellum, 320.

Ister, 74.

Isthmus, 109, 126.

Isthmus Corinthiorum per Sinin infestus, 238.

Italia, 246, 356, 358, 420, 450.

Iion, 135.

Ity, 423.

— crucidatus & elivatus per Proen Tereo patri datur edendus, 228

Julitz, 406.

Junio, 310, 317, 334, 336, 414, 416, 458.

— per Saturnum devoratur, 3.

— citra concubitu parit Vulcanum, 9

— Eatonam à Jove compressam per totum mundum insectatur, 10.

— Siden ad inferos detrudit, 12.

— Acræa, 65.

— Inonem in buculam candidam convertit, 69.

— vaccam à Jove deposcit, ibid.
 acceptam Argo Panopæ custodiendam tradit, ibid.

— bovem æstio concitat, 70.

— precatur Curies ut Epaphum occulant, 71.

— dracones duos magnitudinis infestatæ mittit in lectum Hercules ad perdendum eum, 94.

— sumit Amazonum unius formam, 112. nunciat Hippolyten ab Hercule & sociis ejus rapti, ibid.

— Hesperidum mala suis in nuptiis Jovi munerata est, 117.

— Herculi fordæ immittit temperatam, 128. hinc per Jovem suspenditur ex Olympo, ibid.

— Thebanis Sphingem immittit, 191
 Juno Tiresiam luminum usu privat, 155

15.

— Dianæ persuadet ut Calistonem tanquam ursam configat, 190.

Junx, 422

Jupiter in antro Dictæo per Rheam editur in lucem, 3. — judæ

- iussu ætatis Metin socium capit, *ibid.*
- adversus Saturnum & Titanas bellum gerit, 4.
- fratres per Saturnum patrem in carcerem coniectos liberat, *ibid.*
- per Cyclopes tonitru donatus, *ibid.*
- fit rex Cœli, *ibid.*
- Menœtium in bello Titanico in Tartarum detrudit, 5.
- aquam Stygis de scopulo per inferorum loca fluentem iurisdictionis religione decorat, *ib.*
- sibi Junonem connubio jungit, 7.
- multis cum immortalibus tam mortalibus mulieribus miscetur, 7.
- Thetidi miscetur, 9.
- Thetidem gravidatam prius quàm pariat absorbet, 10.
- adjuvat Plutonium ad Proserpinam rapiendam, 13.
- imperat Plutoni ut Proserpinam remittat, 15.
- Typhonem eminùs conspicatus fulmine percutit, 20. cominus autem illum falce adamantinâ deterruit, *ibid.* ad Casium usque persequitur, *ibid.*
- Typhonem ad Nysam usque persequitur, *ibid.*
- Vulcano Prometheum ad montem Caucasum religandum tradit, 21.
- imbribus largè effusis partem Græciæ maximam cooperuit, 22.
- Phryxius, 23.
- Phryxius, 37.
- Salmonæum fulmine extinguit, 40.
- facit ut Argonautæ errent, 60.
- irascitur cum illis ob Absyrti mortem, *ibid.*
- Nioben primam mortalium init 68.
- Ionem Junonis Sacerdotio decoratam viuat, 69.
- Jupiter Ceteras occidit, 71.
- in imbrem aureum mutatus per impluvium in Danaes sinum delapsus cum eâ concumbit, 83.
- ad Alcmenen contendit, 94. mutatus in formam Amphitryonis cum Alcmenæ concumbit, *ibid.*
- Servator, 100.
- Herculem & Apollinem de Tripode pugnautes fulmine dirimit, 125.
- Junonem ex Olympo suspendit, 128.
- Cenzus, 136.
- Europæ amore captus in taurum mutat se, & per mare Rhodium navigat, 147, 148.
- Europam per mare archit in Cretam, *ibid.*
- Europam in Creta comprimit, *ibid.*
- Sarpedoni vitam trium ætatum concedit, 49.
- Atabyrius, 153.
- ardens Semelem cum ea clam Junone concumbit, 158.
- partum Semeles semestrem ex igne medio abreptum femori insuit, 158.
- Dionysum gignit, *ibid.* eumque Mercurio tradit, 159.
- Dionysum in hædum transformat, *ibid.*
- init Antiopen, 165.
- Tiresiæ pro luminibus adeptis vaticinandi scientiam concedit, 178.
- Capaneum fulmine perimit, 179.
- Ambracium immortalitate donavit, 180.
- hominis mercenarii formâ accepta ad filios Lycaonis, ut de impierate eorum cognoscat, accedit, 188.
- Lycaonem & filios ejus omnes excepto natu minimo fulmine extinguit, 189.
- à filiis Lycaonis invitatur, 188.
- Calistonem invitam subigit, 189.
- in Dianam vel Apollinem mutatus, *ibid.*
- Calistonem

- Calistonem verrit in ursam, 190.
- Atlantidas aliquas compressit, 194.
- Mercurium suum & aliorum deorum nuncium facit, 196.
- ex Taygete Lacedæmonem procreat, ibid.
- Apollinem in Tartarum dejicere vult, 199.
- in cygnum versus cum Leda concumbit, 201.
- in cygnum versus Nemesis inquit, ibid.
- Idam fulminat, 25.
- Aegidem opponit Palladi Minervam vulneratur, 208.
- Aeginum rapit, 213.
- Aeginam comprimit, ibid.
- Neptunum & Minervam contententes pacat, 222.
- deceptor, 283.
- Typhonem occidit, 457.
- Jusjurandum amantium irritum est, 28.
- Ixion, 31.

L.

- L**αα, inde λαοί, 23.
- L**abdacus Polydori ex Nyctēide filius, 164.
- sentiens eadem quæ Pentheus, post eum decumbit, 165.
 - bello infestatus, 228.
- L**abyrinthus domicilium fuit ob multiplices viarum ambages, occursum & recursus, hominem fallens, 15.
- à Dædalo constructus, ib. 205.
- L**ac Amaltheæ, 3.
- L**acedæmon ab Hercule bello impetratur, 130.
- Regio à Jovis filio Lacedæmone dicta, 196, 298, 309.
- L**acedæmonii, 295.
- L**achesis, 7.
- L**aconia, 374.
- L**adon amnis, 103.

- L**acres Arceſii filius, 49.
- Ulyſſis pater, 202.
- L**ælaps in lapidem cum vulpe, quam persequitur, convertitur, 93.
- Cephalæ canis celerrimus, 230.
- L**ais, 305.
- L**aius filius Labdaci anniculus, 164, 440.
- fugatus, 166.
 - in Peleponneſo per Pelopen hospitio excipitur, ibid.
 - regnum accipit, 168.
 - uxorem ducit Jocaſtam vel Epicaſtam, ibid.
 - per Damafistratum ſepelitur, 169.
- L**amia fera, 419.
- L**ampon, 208.
- L**amprus Pandionis filius, 437.
- L**ampus, 75.
- L**anomene, 138.
- L**aoamas Eteoclis filius, 182.
- Aegialeum necat, ibid.
- L**aoamia Bellerophonis filia, 148.
- L**aodice Phoronei uxor, 67.
- filia Cinyræ, 190.
- L**aodice Hecubæ filia, 211, 376.
- L**aoocus, 27, 211.
- jaculo vincit in Nemeæo certamine, 196.
- L**aooras Dryopum rex, 135.
- vit petulans & improbus, ibid.
 - cum filiis ſuis in Apollinis loco epulans occiditur, ibid.
 - Lapitharum adverſus Ægimium ſocius, ibid.
- L**aoore, 135.
- L**ααi populi dicti ſunt tanquam lapides, 23.
- L**aoomedon Herculi equas, quas promiſerat, non dat, 113, v. 324.
- Oicleum pugnantem interficit, 126.
- Ili ex Eurydice filius, 208.
- L**aothoë, 138.
- L**aphria, 476.
- L**apides per Deucalionem miſſi faciem viro- rum trahunt, 23.
- L**apis faſciis involutus à Saturno devoratur, 4.

- Lapitha Cæneus, 438.
 Lapithæ, 104.
 Lapithæ Aegimium infestant, 134.
 Larissæi, 88.
 Latinus Italorum rex, 246.
 Latona, 5. 442. ejus sanum, 437.
 ——— Dianam & Apollinem in
 Niobes liberos irritat, 166.
 Leades Eteoclem prostermit, 179.
 Leanira Amyclæ filia, 190.
 Learchus filius Athamantis, 36.
 — à patre Athamante furiis percito
 perimitur sagittâ, 37.
 — filius Athamantis natu major, 159.
 Leda Thestii Aetoli filia, 200.
 — ovum per Nemefin ex Jovis con-
 cubitu partum in arcam reponit,
 201.
 Legati Ergini à Thebanis tributum
 exacturi, 97.
 — Atheniensium ad Minoem mis-
 si, 236.
 Leitus Alestoris filius, 50.
 Leitus Penelei pater, 202.
 Lelas, 432.
 Leleges, 367.
 Lelex Euroræ filius, 196.
 Lemniz, 50.
 Lemnos, 334.
 Leo Cithæroneus, 96. à Cithærone
 impetum faciens Amphitryonis &
 Thestii boves dissipat, ibid.
 — Nemezus per Herculem con-
 ficitur, 100 invulnerabilis, ibid.
 Leodamas, 289.
 Leonte Helena, 318.
 Leophonte, 27.
 Leon, 188.
 Leonteus Coroni filius, 202.
 Leptæus, 328.
 Lerna, 76.
 Lerna palus, 101.
 Lerus Insula, 408.
 Leucas, 337.
 Leuce Insula, 456.
 Leucippa, 330.
 Leucippe, 364.
 Leucippus, 39. 139.
 Leucomas Gnoſſius, 356.
 Leucone, 364.
 Leucopetra, 337.
 Leucopæus, 29.
 Leucophrya Mandrolyti filia, 353.
 Leucothes, 273.
 Libanus mons, 466.
 Libethri, 291.
 Libya Epaphi ex Memphide filia, 71.
 ab hac pars terræ una Libya vocata
 est, ibid.
 Licentia Scommatum in Theſmo-
 phoriis unde nata sit, 14.
 Lichas per Herculem à Bœotia in
 Euboicum mare præceps dejicitur,
 136.
 Licymnius, 91.
 — puer adhuc admodum
 ſervatur incolamis, ibid.
 — occiditur, 141.
 Ligyron qui & Achilles, 219.
 Lilybæum, 51.
 Limnorea, 6.
 Lindus, 296.
 Lingua Philomelæ deſecta, 229.
 Linus Orphei frater, 95. citharâ per-
 cuſſus ab Hercule interit, ibid.
 — Apollinis filius, 258. 259.
 Littus Aeniense, 113.
 Livius, 41.
 Lixus, 75.
 Loca extra Iſthmum & Teleponne-
 ſum vi aquarum conteſta, 23.
 Locri, 257.
 Locri Epicnemedii, 133.
 Locris, 63. 221.
 Locrus Phæaciæ, 246.
 Locus Tomi appellatus, 59.
 Louis fluvius, 290.
 Lucifer, 25.
 Lucina, 458.
 Lucius Hermioneus, 315.
 — Phoronei filius.
 Lucus Mycenæus, 70.
 Lucus Apollinis, 135.
 — Eumenidum, 171.
 — Palladis, 190.
 — Jovis, 193.
 Ludi Iſthmici tertio celebrati, 119.
 Luna, 5.

Luna Endymionem flagrantissimè deperit, 26.
Lurcus Phoronei filius, 343.
Lybia, 61, 72, 114, 117.
Lycæon Cyllenes Nymphæ filius, 187.
 — Arcadibus imperans à multis uxoribus filiorum quinquaginta factus est pater, 187.
Lycæus, 449.
Lycia, 78.
Lycii, 351.
Lycomedes, 210.
Lycon, 200.
Lycopus, 34.
Lycormas, 28.
Lycurgus Arcas, 30.
 — ex Pronacte natus, 46.
 — Circa Nemeam habitavit, ibid.
 — Ancæ pater, 49.
Lycurgus, 139.
 — Dryantis filius, rex Edonorum, 162.
 — per Dionysum in furorem actus, ibid.
 — Dryantem filium securi percussus interfecit, ibid.
 — resipuit ubi corporis sui extrema præcidit, 162.
 — in montem Pangæum abductus in vincula conficitur, ibid.
 — Dionysi voto equis laniatus occumbit, ibid.
Lycurgus Rex Nemeæ, 175.
 — Alei & Nearxæ filius, 190.
 — per medicamenta in vitam ex morte revocatus, 198.
Lycus Mariandynorum Rex, 36.
 — à Thebanis imperator belli declaratur, 165.
 — post annum imperii vigesimum obruncatur, ibid.
 — Sicyonem capit, 165.
 — Epopeum interfecit, ibid.
 — Antiopen captivam abducit, ibid.
Lycus ex Hyreæ & Nympha Clonia natus, 194.
 — Antiopen in vinculis torquet, 166.
 — Nyctei frater, 164.
Lycus Dascyli filius, 211.

— à filiis suis occiditur, 166.
 — Agaven uxorem ducit, 74.
Lycus Neptuni fil. in insulas fortunatas mittitur, 194.
Lydi, 125.
Lydia, 393, 423.
Lycæus Aphareæ filius, 30.
Lyncæus post Danaum Argis dominatur, 77. Abantem ex Hypermetra gignit, ibid.
Lyncæus tantâ oculorum perspicacitate fuit, ut etiam sub terra latentia pervidisse dicatur, 197.
 — ex Aphareo & Arene natus, ibid.
Lyncæus Herculis fil. 138.
Lyra per Mercurium primum inventa, 195.
Lyrus sine liberis decedit, 206.
Lyfia, 145.
Lyfianassa, 6.
Lyfidice Pelopis filia, 89.
Lyfidice, 138.
Lyfimache, 45, 211.
Lyfinomus, 90.
Lyfippe, 78.
Lyfippus, 138.
Lyfes, 137.
Lyfithous, 211.
Lytra, 236.

M.

Macæus, 188.
Macednus, ibid.
Macedones, 290.
Macer, 337.
Machaon Æsculapii filius, 202.
Mænades, 8.
Mænalus, 188.
 — filius Lycæonis, 187.
 — Atalantæ pater juxta quosdâ, 188.
Mæon, 176.
Mæra canis, 217.
Mæra Erasini filia, 475.
Magnet, 24.
 — Acoli filius Naidem Nympham ducit uxorem, 39.
Magnesia, 269 unde dicta, 449.
Ma'a,

Maia, 190, 194.

— per Jovem in antro Cyllenes vitata Mercurium parit, 194.

Mala aurea Hesperidum Hercules petit, 117.

— uspiam collocari religiosum erat, 120.

Malea mons, 104.

Mandrolitus, 353.

Manes dii, 116.

Mantinus, 188.

Manro filia Tiresia, 183.

Manus Typhonis altera ad Hesperum, altera ad Orientem pertingebat, 19.

Ma:athon, 109.

Mare Siculum, 21.

Mariandyni, 56.

Marpessa, 28.

Mars per Ephialtem & Otum in vincula conjicitur, 26.

— Ascalaphi pater & Jalmeni, 50, 202.

— sententiam deorum duodecim in Ariopago contra Neptunum absoluturus, 223.

Marces, 139.

Marsyas Olympi filius, 11. tibias invenit, ibid.

— Apollinem de musica provocat, ibid.

— ab Apolline devictus, 12.

— è Pini ramo suspenditur per Apollinem, ibid.

Massilia, 358, 361.

Mâtris Thebanus, 313.

Mecisteus, 46, 175, 188.

— Euryali pater, ibid.

Medea cum Thetide de pulchritudine certat, 323.

Medea Jasonem perditè amat, 57. Aetæ filia, ibid. Idyia matre nata, ibid.

— Jasonem adjuvat in tauris perdomandis, ibid. pharmacum ei suppeditat, 58.

— fratrem Absyrtum iugulat, 59.

— Jasoni conjugatur, 61.

— Felix filias, ut patrem necent

elixentque suadendo inducit, 64.

— aricem in frusta concisum elixatumque agnum reddit, ibid.

— Jasonis uxori pepulum veneno infectum mittit, quos ex Jasone filios habet trucidat: currum draconum alatorum conscendit; in eo profugit Athenas: filios infantes adhuc, in fuga ista, ante Acræ Junonis aram supplices reliquit: Athenis Aegeo nupta Medum gignit: cum filio Medo Athenis ejicitur: nulli suorum cognita Colchos remeare; Aetæ patri regnum, ex quo ejectus est, recuperat: 65, 66.

Medeficasta, 211.

Medus Medæ ex Aegeo filius: magnum apud barbaros imperium nanciscitur: Mediam vocat regionem sibi subjectam, bellum inferens Indis moritur, 65.

Medusa, 85, 90, 121, 211. hæc Gorgonum sola mortalis est, ib.

Megaletor, 433.

Megamede Arni filia, 96.

Meganira Croconis filia, 190, 419.

Megapenthes, 80.

— Proeti filius, 88, Argivorum regno præficitur, 89.

Megara Creontis filia, 139.

— per Minoem subversa, 236.

Megara filia fuit Cæli, 2.

Megareus Hippomenis filius, 235.

Meges Phylei filius, 102.

Megeſſarus Thanaces pater, 223.

Melaneus Dryopum Rex, 410.

Melanion, 175, 191.

— Atalantæ amore inflammatur, 192.

— mala aurea à Venere accepta objicit Atalantæ, ut iis colligendis inrenta cursus obliviscatur, 193.

— Atalantæ conjugio potitur, ibid, — in luco Jovis coeuntes in leones mutantur, 193.

Melampus, 42. voces avium intelligit, 43. quæ per eas futura edocetur, mortalibus prædicis, 43. vari-

cinari

cinari quoque per haruspicinam
scit, *ibid.*

— boves Iphicli Pylum perducit,
45.

— Amythaonis filius, 79.

— Vates insignis, 79. rationem po-
tionandi & expurgandi primus
invenit, 79. virginibus Proeti fu-
rentibus sanitatem pollicetur, 79.

— curat Proeti filias furentes, *ibid.*

Melanippus, 324.

Melanippus capite obtruncatus, 180.

— Novissimus Asiaci filius Tydeum
in ventriculo percutit, 179.

Melanthides Bacchus, 283.

Melantii scopuli, 61.

Melas, 29, 34, 37.

Melas Licymnii filius, 136.

Meleager, 29, 121. Naturæ fuit in-
vulnerabilis, 30.

— Thestii liberos obtruncat, 32.

— Contabescit, *ibid.*

— quosdam à Thestii liberis occidit,
ibid.

— Oenei filius, 49.

Meliboea, 167.

— Oceani filia, 187.

Melicerta, 36.

Melegunis Insula, 347.

Melie, 6.

Melienenses, 135, 289, 446.

Melilotus, 323.

Meline, 138.

Melissa Oceani filia, 67.

Melissus, 372.

Melita, Erasini filia, 475.

Melitenenses, 431.

Melius, 211.

Melpomene, 7.

Memnon, 209.

Memphis Nili filia, 71. ab ea Mem-
phis urbs vocata est, *ibid.*

Menachus, 75.

Menippides, 138.

Menæceus, 168.

Menæceus ebrius cum uxore con-
cumbit, *ibid.*

— semetipsum maculat ante portas,
179.

Menæcius à Jove in Tartarum mis-
sus, 5.

Menæcius Astoris filius, 49.

Menæcius Patrocli pater, 202.

— boum Plutonis custos, 115. cum
Hercule propter boves abactas
pugnam conferens sagittâ perfo-
ditur & interit, *ibid.*

— Ceuthonymi filius, 122. precibus
Proferpiuz servatur, *ibid.*

Menedemus Eleensis Bunez filius,
327.

Menelaus, 153.

— Atrei filius, 202.

Menelaus cum Helenâ Tauros pro-
fectus, 318. cum raperetur Helena
fuit in Creta, 325.

— à Tyndareo Helenæ sponsus de-
claratur, 203.

— ex Helena Hermionen gignit, *ib.*

— regno Spartano præfectus, 205.

Menippa Orionis filia, 452.

Mentor, 138, 140.

Mercurius Hippolytum conficit, 18.

— à Deucalionem missus à Jove,
23.

— Martem furto à vinculis eripit
26.

— pater Euryti, 49.

— Argiphontes appellatus, 70.

— Herculem vendit, 125.

Mercurius fur, 434.

— Admeti boves abigit, 449.

— Apemofynes amore correptus
eam vitiat, 153.

— Dionysum ad Junonem & Atha-
mantem affert, 159.

— Amphioni lyram donat, 166.

— Jovis à Maia filius, 194.

— adhuc vagiens in cunis, inde
erumpit, *ibid.*

— Pieriam pervadit Apollinifque
boves clam abigit, *ibid.*

— boum Apollinis, quas Pylum
abducebat, pedibus calceos induc-
bat, ne vestigia earum deprehen-
derentur, *ibid.*

— boum Apollinis in spelæo ab-
conditarum duas immolat, earum

coria scopulis affigit, & viscera earum partim tosta, partim elixâ edit, 195.
 — in Cyllenen proficiscitur, ibid.
 — ante ostium antri in quo boves Apollinis absconderat restudinem invenit, ibid.
 — restudini purgat nervos ex bo- um mactatarum intestinis confectos inducit, ibid.
 — rationem carnum torrendarum primus invenit, ibid.
 — lyram primus invenit, ibid.
 — fasciis adhuc involutus de bobus abactis per Apollinem accusatur apud Maiam matrem, ibid.
 — boves Apollini reddere non vult, licet per Jovem patrem id facere jubeatur, ibid.
 — Apollini donat lyram, 196.
 — pascens boves fistulam compin- git, ibid.
 — Jovis reliquorumque deorum nuncius per Jovem fit, ibid.
 Mermerus Medex ex Jasone filius, 65.
 Metope Oenopionis filia, 12.
 — Atlantis filia, 38, 198, 209.
 Merope Cresphontis uxor invita du- citur à Polyphonte, 145, filium terrium patri suo ipsius alendum tradit, 146.
 Merops Aefaci avus maternus, 210.
 Messana, 281.
 Messapii, 417.
 Messena, 39.
 Messenii, 30.
 Mestor, 89, ibid. 211.
 Meta Aegei uxor, 284.
 Meranira Celei conjux, 15.
 Metharme Pygmalionis filia, 223.
 Metiodusa Eupalami filia, 233.
 Metiocha, 452.
 Metion, 229.
 Metionides, 203.
 Metis Oceani filia Jovis socia, 4.
 — Saturno pharmacum bibendum propinat, ibid.
 Merope fluvii Ladonis filia, 212.
 Mida, 243.

Midea mulier Phrygia, 90.
 — Pelopis filius per Sthenelum commendatur, 91.
 Milesii, 358, 362, 371.
 Milerus puer à filiis Asterionis per- ditè amatur, 149.
 — filius Apollinis & Aram, 149.
 Acacallidis, 459.
 — in Sarpedonis amorem benervo- lentiamque inclinât, ibid.
 — in Cariam appellit ibique ur- bem conditam de suo nomine Milerum vocat, ibid.
 Miletus urbs, 358, 380.
 Minerva tibias abjecit quòd vultum deformem efficerent, 11, v. 332.
 — Encelado fugienti Siciliam In- sulam objicit, 18. pelle Pallanti de ractâ corpus suum tegit, ibid. expiat Danaïdas, 76.
 — Herculi reddit poma Hesperidum per eum sibi donata, 120.
 — Cadmo regiam adornat, 157.
 — Cadmo Harmoniam dat uxorem ibid.
 — apud Tritonem educatur, 207.
 — post Neptunum in Attica com- patet, 221.
 — Athenis de seipsa nomen impo- suit, 222.
 — sibi arma consilari volens Vulcanum adit, 225.
 — Pudica & virgo virum non vult admittere, 226.
 — Erichthonium immortalem clam diis aliis facere studens educat, ib.
 — Erichthonium in cista positi Pandroso Cecropis filiz commendat, ib.
 Minnyrides, 473.
 Midioi filii, 111, 154.
 Minos, 93, 93, 148.
 — Neptuno taurum immolaturus, cum sibi ab eo mitti perit, 150.
 — taurum à Neptuno missum non immolat, sed eo ad armenta de- ducto, immolat alium, ibid. v. 366.
 — se Neptuno immolaturû promit- tit quicquid è mari apparuisset, 108.
 — Jovis ex Europa filius, 148.
 — Miletum

— *Miletum & Sarpedonem bello vincit*, 149.
 — *Cum Rhadamantho iudex animarum apud inferos constituitur*, 150.
 — *Cretam incolit*, *ibid.*
 — *leges conscribit*, *ibid.*
 — *Pasiphaen ducit uxorem*, *ibid.*
 — *Cretæ regno prohibetur*, *ibid.*
 — *Minotaurum intra labyrinthum conclusum custodiri jubet*, 151.
 — *cum Procride concumbit*, 129.
 — *cum mulieribus multis rem habet*, 230.
 — *audita filii morte sublatam è capite coronam abiecit*, 235.
 — *in Faro Græciis sacra facit*, *ibid.*
 — *classe Athenas oppugnat*, *ibid.*
 — *Megareum interficit*, *ibid.*
 — *Megarum potitur*, 236.
 — *Scyllam pedibus vinctam è puppe deiecit, & eam submergit*, *ibid.*
 — *Athenas capere nequit*, *ibid.*
 — *orat Jovem Athenienses puniat*, *ibid.*
 — *Septem pueros toridemque puellas ab Atheniensibus Minotauro devorandos perit*, 237.
Mnestheus Pereti filius, 202.
Minotaurus taurino est vultu, cætera homo est, 151.
 — *in Labyrintho conclusus*, 237.
Minyas, 191.
Minytus, 167.
Misma, 451.
Mnemofyne Cœli è Tellure filia, 2, 421.
Mnesileus, 204.
Mnesimache, 107.
Mnestra, 75.
Molione, 129.
Molionidæ copias Herculis ægrotantis ex insidiis aggrediuntur, *ibid.* & multos ex iis trucidant, *ibid.* trucidantur ab Hercule, *ibid.*
Molochus pauper, 100. *Herculem hospitio excipit*, *ibid.* eidem hostiam immolare vult, *ibid.*
Molus, 27, 154.

Monomachia inter Herculem & Cygnum, 117.
Mons Artemisius, 103.
Montes Thessalici aquarum diluvii immunes, 23.
Mopsus, 436.
Mors Meleagri, 31.
Mors Absyrti per Jovem vindicata, 60.
Morsimus Trachinius, 308.
Moyseus Hebræus, 329.
Mulciber in bo'em, 457.
Mulieris quæ mortuum Meleagrum dep'o ant in aves commutatur, 33.
Mulieres Lemniæ Venerem nihili faciunt, 50.
Mulieres Lemniæ cum patres tum viros suos jugulant, *ibid.*
Munichus Dryantis filius, 422.
Munitus Acamantis filius, 377.
Musa Jovis ex Mnemofyna filia, 7.
 — *Tamyrin cantu victum oculis & citharædica privavit*, 9.
Mycenæ, 89, 90.
Mycenæus lucus, 70.
Mygdon rex Amyci frater, 111.
Myiscus Ulyssis monitor, 308.
Myrmidon, 25.
Myrrha Thoantis Assyriorum regis filia, 224.
 — *irâ Veneris, amore patris corrumpitur*, *ibid.*
 — *rogat deos ut nusquam compareat*, *ibid.*
 — *per deos in arborem nominis istius mutatur*, *ibid.*
Myti, 191. *Mytia*, 51, 191. *Candaulæ uxor*, 324.

N.

N is, 27, 75.
 — *Nympha, sit uxor Magnætis*, 39.
Nanis Cæsi filia, arcem Cyro prodit, 386.
Narcissus, 263.
Navis πειραξέροπος appellata, 72.
Natolus Iani pater, 50.
Nauæa Ionenam sit dictus, 142.
 situs in *Ætolia*, *ibid.*

Nauplius

- Nauplius Neptuni filius. 77. morientium casum moleste ferr. ibid. moritur & ipse tandem. ibid. Clymenem habuit uxorem, ibid. & 153.
 Naufimodon. 77.
 Naufithoe. 6.
 Nautz quidam in furorem per Dionysum acti in mare se precipitant. 163. & in Delphines mutantur. ibid.
 Naxii. 381.
 Naxus. 163, 380, 381.
 Nezra. 68.
 — Perei filia. 190.
 Nebrophonus. 51.
 Neleus. 41, 294.
 — regno pulsus Messenam migrat. ibid.
 — Periclymeni pater. 49.
 — Pyliorum Dynasta. 124. Herculem expiare non vult. ibid.
 — ab Hercule cum filiis, excepto Nestore, perimitur. 130.
 Nelidz. 370.
 Nelo. 75.
 Nemea. 46, 157.
 Nemezus leo. 309, 310.
 Nemesis. 201.
 — concubitus Jovis fugiens in anserem mutatur. ibid.
 — è Jovis concubitu ovum parit. ibid.
 Neomeris. 6.
 Neoptolemus. 220.
 Nephelion Minois fil. 111, 150.
 Nephela Athamantis uxor. 35.
 — moritur. 36.
 — Phryxum Jovi immolandum liberat. ibid.
 Nephos Herculis filius. 138.
 Neptunus à Saturno deglutitur. 3.
 — à Cyclopiis donatur tridente. 4.
 — Rex maris fit. ibid.
 — Amphirriten uxorem ducit. 13.
 — Polyboten infestatur. 18.
 — Iphimedian comprimitur. 25.
 — formâ fluminis Enpei sumptâ cum Salmonei filiâ concumbit. 40.
 — parer Euphemi & Ergini. 49.
 — Inacho fontes siccat. 73.
 — Amymonæ fontes Lerazos indicat. ibid.
 — Cephei regnum inundat, & cetero vastat. 86.
 — raptam Hippothon in Echinadas insulas infert. 89. comprimit, & Taphium ex ea procreat. ibid.
 — Cetum immittit Trojæ. 112.
 — Mileto irascitur. 151.
 — Pasiphaen sic afficit, ut taurum deperiret. ibid.
 — duas Pleiadas corrumpit. 194.
 — Idæ pater. 197.
 — equos donat Peleo nuptias cum Thetide celebranti. 218, 332.
 — primus venit in Atticam. 221.
 — campum Thriacium micæ affligit. 222.
 Neptunus Ceterem sollicitat. 312.
 — Mariem in Arcopago cædis reum agit. 223.
 — Eumolpum in mare a matre dejectum excipit, & in Æthiopiam transfert educandum. 231.
 Nereides. 6, 86.
 Nereus Caranzus. 318.
 Nereus Deus marinus. 6, 25, 472.
 Nessæ. 422.
 Nessus Centaurus. 309.
 Nessus Centaurus. 133, 309. per amnem Euenum homines iussit. 133. Hoc tibi iustitiæ causa, à Diis assignatum jactitat. ibid. Deianiræ Herculis uxori, dum traiecit, vim infert. 134. ob id ab Hercule in corde sagittâ percussus moritur. ib. Moriturus Deianirâ docet quomodo, ut à marito ametur, efficiat. ib.
 Nestor. 41.
 — pereuntibus fratribus, solus incolumis servatur. 42. apud Gerenios educabatur. ibid.
 Nervi pedum manuumque Jovis per Typhonem dissecti. 10.
 Nervi Jovis rursus agglutinati. ibid.
 Nymphæ Jovis & Themidis filiz. 117
 Nicandra

Nicandra textrix. 391.

Nice. 5. 138.

Nicharchus. 328.

Nicippe. 90. 138.

Nicocreon Rex Salaminus. 474.

Nicodamas. 436.

Nicodromus. 138.

Nicostratus Menelei ex Helena filius.
203.

Nicothoe. 54.

Nilus fluvius. 251.

Ninus. ibid.

Niobe. 67. primam è mortalibus
Jupiter compressit. 68.

— Tantalus aut Asaionis filia. 167.
397.

— ob liberorum numerum se Lato-
næ fecundorem esse iactat. 167.

— ad Tantalum patrem pervenit.
168.

— Jovem precari in saxum com-
mutatur. ibid.

Nireus Symxus. 309.

Nisus. 233.

— Pandionis filius Megaris regnat.
235.

— abscissis per filiam capillis perit.
236.

Nisyris Insula. 18.

Nomades. 456.

Nomion. 413.

Nothus. 154.

Numitor. 296.

Nycteis Nyctei filia à Polydoro in
uxorem ducta. 164.

Nycteus Cthonii filius. ibid.

— se ipsum interficit. 165.

Nycteus ex Hyreo & Clonia nymphe
natus. 194.

Nyctimus junior. 188.

Nymphæ Nyfam habitantes à Jove
in stellas mutatz Hyades vocantur.
159.

Nymphæ in Ainos mutatz. 447.

Nysa mons. 20.

— Asiz urbs. 159.

Nysia. 315.

O.

O Calca Mantinei filia. 77. al.
Agallia.

— Bzontiz regio. 98.

Oceanides ter millenz. 5.

Oceanus Cæli Tellurisque filius. 2.

Ocmus Avis. 418.

Oculi Typhonis igne micabant. 19.

Ocypete. 6. 54. 75.

Ocypode. 54.

Ocythoe. ibid.

Odyssis Regio. 290.

Oechalia. 135.

Oeagrus. 290.

Oeagri filius Linus interficitur ab
Hercule. 7.

Oear. 77.

Oebalus. 199.

Oedipus à pedum tumore sic vocatus.
168.

— suppositicius, & Spurius appella-
tur. 169.

— Delphos profectus, deum de
parentibus suis sciscitatur. ibid.

— patrem occisurus, & matrem
initurus per oraculum dicitur, si in
patriam reveratur. ibid.

— in patriam redire non vult. ibid.

— Polyphontæ de via cedere non
vult. ibid.

— Polyphontem & Laium necat.
ibid.

— Thebas pervenit. ibid.

— ænigma Sphingis solvit. 171.

— regnum Læi accipit & matrem
ignorans ducit. ibid.

— Oculis orbatus Thebis expellitur,
& filios non defendentes execra-
tur. 171.

— fugit cum Antigone in Colonom
Atticæ locum. ibid.

— in Enomonidum luco supplex
confedit. ibid.

— à Thesæo suscipitur. 172.

— è vita migrat. ibid.

Oeme. 76.

Oeneus.

Oeneus, 29, 75, 407, 408.

— Diis omnibus, Dianā solā prae-
ritā, primitias rerum omnium de-
dit, 30.

— Petibzā uxorem ducit, 33.

— in vincula coniectus & flagris
caesus, 35.

— senio confectus, ibid.

— in Peleponnesum abductus, ibid.
occiditur in Arcadia, ibid. Argos
translatus in Oenoë sepelitur, ibid.

— pater Meleagri, 49.

Oenoe urbs ab Oeneo appellata, 35,
282.

— puella, 436.

Oenomaus Steropen ducit uxorem,
191.

Oenone Crebrenis amnis filia, 212.

— à Rheā vaticinandi artem edocta
fuit, ibid.

— Paridem sanare non vult, ibid.

— pharmaca curando Alexandro
Paridi parat, ibid.

— Alexandrum mortuum intelli-
gens, laqueo vitam finit, ibid.

Oenopion, 382.

Oestribles Herculis fil. ex Hefychee,
138.

Oera Trachiniorum mons, 137, 463.

Oetci, 388.

Oetho Neptuni filius, 252.

Ogygia, 167

— porta Thebanā, 176.

Oicleus, 49, 125.

— interficitur à Laomedonte, ibid.

— Amphiarai pater, 173.

Oileus Ajacis pater, 202.

Olea in Luco Mycenæo, 70.

— à Minervā inventa, 222.

Olenius, 34. Olenus opp. Achaiz
expugnata, 31.

Olympia, 324.

Olympici, 320.

Olympus, 26.

— Mons, 110.

Olympuse, 118.

Olynthus, 248, 377.

Omphale, 52.

— Lydorum Regina, 119.

Onchaïdes portæ Thèbanæ, 176.

Onchestus Agrii filius, 34.

— lucus Nepruni, ibid.

Oneirus ab Oreste occisus, 315.

Onesippus, 138.

Opis una virginum quæ ex Hyper-
boris venerant, 13.

Ops Titanibus irata, gigantes à Cælo
procreat, 16.

Opheltæ, 46.

— Eurydices & Lycurgi filius, 175.

Oples, 234.

Opleus, 15, 188.

Opus, 109, 221.

Orav, 153.

Orchomenus, 95, 135, 453.

— Vir, 188, 422.

Orcus, 18, 330.

Oreas, 138.

Oreilochia, quæ & Iphigeneia, Achil-
lis uxor, 456.

Orestes, 24, 315.

Oreius, 382, 444.

Orgia, 291.

Orion in Delo à Diana necatur, 12,
13.

— Neptuni ex Euryale filius, ibid.

Orithyia, 229.

— à Boreā rapta, 231.

Orpheus Citharædicam exercet, 7.
lapides arboresque cantu Citharæ
mover, ibid.

— in domum Plutonis ad Eurydi-
cem morsu serpentis sublatam,
revocandam descendit, 7.

— non obtemperans Plutonis con-
silio, conjugem respicit, 8.

— Mysteria Bacchica invenit, 8. à
Mznadibus discerpitur, ibid.

— ad Pieriam sepultus esse traditur,
ibid.

— Argonautas inhibet, 60.

— Oeagri filius, 49.

Orhrus canis biceps boum Geryonæ
custos, 114. ex Echidna & Typho-
ne ortus, ibid.

Orsedice, 123.

Orseis Nympha, 24.

Ontygius, 442.

Orythia, 466.

Ossa

Ossa Olympo imponitur, 26. mons
Theſſaliz, 310.
Otho, 252.
Othrys mons, 446.
Otus, 25.
— ſibi Dianam in conjugem dari
vult, 26.
Ovædæ quis, 1.
Ovum quod Nemefis è Jovis concu-
bitu peperit, ab Opilione in nemo-
re inventum, & Ledæ allatum, 201.
Oxynius, 293.
Oxylus è Prologenea & Marte na-
tus, 27.
— Andremonis filius, 143.
— unoculus erat, ibid.
Oxyporus, 223.

P.

PAcis templum, 320.
Pæan, 63.
Pæas Thaumaci filius, 49. v. Poe.
— Philoctetæ pater, 202.
Palæmon fil. Vulcani, 49.
Palæmon, 139.
Palamedes, 77, 153, 305, 325.
Palladium ſignum Ilo à Jove datum,
209.
— deſcriptum, 110.
Pallas, 5.
— armata è Jovis capite exiit, 10.
— filia Tritonis, 207.
— Minervæ vulnus illatura, ibid.
Pallena, 259, 272.
— Oethonis filia, 252.
Pallene, 331, 354, 355.
Pammon, 211.
Pamphylus, 144.
Pan Jovis & concumeliæ filius, 11.
Panæſtes, 438.
Panathenæa, 235. Celebritas Pana-
thenæorum, ibid.;
Panæto, 382.
Pandareus, 423, 425. Meropis filius,
470.
Pandion, 76, 228, 270, 437.
— matri ſux ſocorem habuit uxo-
rem, 228.

— Procnen filiam Teteo dat uxo-
rem, ibid.
— moritur, 219.
— Phineï è Cleopatra filius, 237.
— cum Cecrope patre regnans, per
liberos Metionis eiecit, 219.
— Megaris regnat, 233.
Pandorus, 229.
Pandrosium, 222.
Pandrosos, ibid.
— Cecropis filia, 226.
Pangzum, 162.
Panope, 6, 137.
Panopeus Phoceniſis, 193.
Panyafis, 15, 199, 224.
Paphus, 223.
Parchæ, 7.
— Agrum Gigantem conficiunt, 18.
— Typhonem fruſtratæ ſuat, 21.
Pardaliſis, 396.
Patia Nymphe, 150.
Paris, 262, 274, 307, 317, 334.
Paris Alexander cognominatus, 210.
— inventos parentes agnoſcit, ibid.
Parnafſus, 23, 267.
Paros Inſula, 111, 235.
Parthaon, 27. ibid.
Parthenius mons, 191.
Parthenope Stympheſis filia, 139.
Parthenopæus Promachum gignit,
46.
— arcu vincit in certamine Ne-
mezo, 175.
— per Amphidicum proſtratus, ibid.
— bellum gerit in Thebanos, 193.
Partus Alcmenes prohibitus, 90.
Paſiphaë Solis filia, 478.
Paſiphae, 37. conjux Minois, ibid.
— Solis & Perſeidis filia, 150.
— Nepruni inſtinctu taurum ada-
mar, 151.
— in vacca lignea collocata à Tau-
ro initur, ibid.
— Aſterium cognomine Minotau-
rum parit, ibid.
— efficiebat incantatione, ut quo-
ries alia eum Minoe marito cu-
barer, eam viperæ lethali morbo
affligerent, 230.

Paſithea

- Pafithea Naïs Nympha. 227.
 Patroclus Menœtii & Stheneles filius.
 138. 202. 220.
 Pedias. 225. Menetis filia. *ibid.*
 Pegasus. 421.
 Pegasus equus Bellerophonæ aliger,
 ex Medusa & Nepruno natus. 81.
 85.
 Pelagon. 213.
 Pelagus Sardinia. 60.
 Pelagia Peleponnesus à Pelasgo
 dicta. 68.
 Pelasgi. 258.
 Pelagus. 68.
 — Jovis & Niobes filius. 187.
 Peleus Aesci filius. 31. 49. 213.
 Peleus. 256. 272. 330.
 — ab Actore expiatus Antigonem
 filiam ejus in conjugem accipit.
 215.
 — cum Atalanta certat pugna
 palæstrica. 216.
 — Tethin uxorem ducit. 217.
 — ad Eurytionem exulatum se
 confert. 215.
 — cum Eurytione in apri Calydonii
 venationem egressus, Eurytionem
 telo misso ferit. 216.
 — à Centauris comprehensus sibi
 moriendum putat. 217.
 — per Chironem servatur incolu-
 mis. *ibid.*
 — Antigonem uxorem ducit. *ibid.*
 — Polydoram filiam Sperchio dat
 uxorem. *ibid.*
 — ferarum captarum linguas dese-
 ctas in peram condit. *ibid.*
 — in monte Pelio obdormit. *ibid.*
 — Jasonis & Dioscurorum ope Iol-
 cum expugnat. 219.
 — Phœnicem ad Chironem, ut ab
 eo curetur, ducit. 220.
 — Phœnicem Dolopum regem con-
 stituit. *ibid.*
 Pellene. 16. 17.
 Pelias. 233.
 — à lividula faciei parte vocatus.
 40.
 — Junonem nunquam honore ullo
 affectisse narratur. 41.
 — Thessaliam incolit. 42.
 — ab Admeto curram à leone &
 dracone trahendum postulat. 46.
 — Iolci regnat post Crætheum.
 47.
 — à filiabus enecatur & elixatur.
 63.
 — reditum Argonautarum iniquo
 animo fert. *ibid.* de Aesone obtrun-
 cando cogitat. *ibid.*
 — filium à matre Jasonis relictum
 perimit. *ibid.*
 — à filiabus concisus elixatur. 64.
 Pelides. 384.
 Pelion Ossæ monti imponitur. 26.
 104. 269.
 Pelius pater Acasti. 49.
 Pellis velleris aurei Colchis in Martis
 luco è quercu suspensa. 48.
 — leonis Nemeæ. 99.
 Pellus. 418.
 Pelopea. 42. & 167.
 Peloponnesi. 141.
 Peleponnesus. 35. 250. 255. 375. 382.
 389.
 — Apia ab Api denominata. 67.
 — peste gravatur. 140.
 Pelops. 89.
 — Laïum in Peleponneso hospicio
 accipit. 166.
 Pelor. 157.
 Pemphredo. 84.
 Penelope Hippalmi filius. 50.
 — Leiti filius. 202.
 Penelope Ulyssi elocata. 200.
 Peneus. 269.
 Penthesilea. 330.
 Pentheus Agaves & Echionis filius.
 162.
 — à Cadmo in regno subrogatur.
 163.
 — in Cithæronem Mimallonidas
 exploraturus se confert. 163.
 — furem sæminarum Thebanarū
 in Cithærone compescit. 162.
 — à matre illum feram esse putante
 membraim conciditur. 163.
 Περικλῆς navis unde dicta. 72.
 Peplum Harmoniæ dat Cadmus. 157.
 Pepo.

Pepo. 422.
 Perdix. 237.
 Pereus Elati filius. 190.
 Pergama. 113.
 Periander. 377.
 Peribœa Hipponoi filia. ducitur ab
 Oenoe in uxorem. 168.
 — Polybi conjux. 168.
 — Alcathei filia. 215.
 Periclymenus. 41. hic, licet in varias
 formas mutandi se à Neptuno
 potestatem accepisset. 41. interfici-
 tur tamen ab Hercule. 42.
 — Nelei filius. 59.
 — filiorum Nelei fortissimus. 130.
 varias inter pugnandum formas
 induit. ibid. ab Hercule perimitur.
 130.
 — Neptuni filius. 179.
 Perieres. 24. 39. 89.
 — Menœcei auriga. 97. Clymenum
 lapidis ictu vulnerat. ibid.
 — Cynoræ filius fuit. 197.
 — Aëoli filius. 199.
 Perilaus. 200.
 Perimede. 24.
 Perimedes. 140.
 Perimele. 448.
 Periphas. 75.
 Periphetes Vulcani & Anticliæ
 filius.
 — Mygdoniæ rex. 151.
 Peripnous. 310.
 Peristhenes. 75.
 Peritætes Arcas. 307.
 Pers. 41. 212.
 Persæ. 252. 314.
 Perses. 5. ibid.
 Perseus. 42. 83.
 — Phineum ejusque conjuratos in
 Saxa convertit. 87. in Seriphum
 revertitur. ibid.
 — Phorci filias adit. 84.
 — adamantina harpe à Mercurio
 accepta ad oceanum devolat. 85.
 Gorgonas dormientes deprehendit,
 ibid. Medusæ caput amputat. ibid.
 hoc in pera ponit & recedit.
 86.

— Orca galea testus invisibilis est.
 ibid. in Æthiopiam pervolat. ibid.
 Andromedam deperit. ibid. à ceto
 eam liberaturum promittit Ce-
 pheo, si in uxorem dare velit.
 ibid.
 — Argos properat. 88.
 — ad Teutamiz Regis certamen
 gymnicum accedit. ibid. Acrisii
 pedem disco percutit, & interficit.
 ib. extra urbem sepelitur. ibid. Tiry-
 nthem proficiscitur, Megapenthem
 invisurus. ibid.
 — Tiryntem adeptus, Midæam &
 Mycenas munivit. 89.
 Pestis in Peleponnesum universam
 grassatur. 140.
 Pereus Menesthei pater. 102.
 Petrus Scironides. 140.
 Peucecius. 187.
 — Lycaonis filius. 461.
 Phædimus. 167.
 Phædra. 150.
 Phæstus. 437.
 Phæstii. 438.
 Phæthion filius Tithoni. 223.
 Phagus. 430.
 Phalzæus. 411.
 Phalias. 138.
 Phanites. 327.
 Phantasia Memphis. 328.
 Phantes. 75.
 Phanus Dionysi filius. 49.
 Phara. 364.
 Pharmacum Saturno à Mete pro-
 pinatum. 4.
 Pharræ. 74.
 Phæus Terræ Colchicæ flumen.
 56.
 Phællus. 188.
 Phayllus. 318.
 Phæaces. 61. 246.
 Phædia. 152.
 Phægeus. 184.
 — Alcæmoni pepulum & monile
 tradit. 185.
 Pheneatenfes. 245.
 Phæzæ urbs Thessaliæ. 46.
 Phæzi. 300.

- Theres, 42, 221.
 — Crethei filius, 46.
 — Admeti pater, 49.
 — Medea ex Jasone filius, 65.
 Phereus, 407.
 Pherusa, 6.
 Phiceum, 130.
 Phigius, 186.
 Philamon, 210.
 Philzus, 432, 433.
 Philammon, 8.
 — Philonidis filius, 250.
 Philippus, 312, 316.
 Philobie Persei uxor, 376.
 Philoctetes Pantis filius, 202.
 — Serpentis ictu perit, 326. Pari-
 dem vulnerat, 350.
 Philodice Inachi filia, 197.
 Philolaus, 111, 150.
 Philomache Amphionis filia, 42.
 Philomela, 228. à Terco vitata,
 Procne Sorori miserias significat, ib.
 sit hirundo, 229, 271.
 Philonoe Tyndarei filia per Dianam
 immortalis facta, 200.
 Philonomus Lacedaemonius, 90, 278,
 295.
 Philostephanus vates semper investis,
 313.
 Philottus, 397.
 Philyra Saturni conjux, 55.
 Philyra Nauplii uxor, 77.
 Phineus, 34.
 — Vates cecus, 53. Agenoris filius,
 53, vel Neptuni, ibid. exxcatus
 fuit à diis, quod hominibus futura
 pradiceret, ibid. vel à Bo.ca &
 Argonautis, vel à Neptuno. Filios
 per novercam eorum inductus o-
 culorum luce privar, ibid.
 — ab Harpyiarum injuriis liberatus,
 Argonautas docet de navigatione,
 55.
 — Boli filius, 72.
 — Cephei frater, 87, 283. Perseo
 infidiatur ob Andromedam, 87.
 primus Andromedae maritus desig-
 natus, ibid.
 — Cleopatra uxorem ducit, 231.
 — Idzam ducit uxorem, ibid.
 — filios oculis privar, ibid. Lycas-
 tis filius, 188.
 Thirres, 289.
 Phlegra, 128.
 Phlegrei Campi, 16.
 Phlegyas Martis & Chrysz Boeoidis
 filius, 165, 197.
 Phobius, 371.
 Phocis, 228.
 Phocus Aci filius, 214, 472.
 Phocus in certaminibus praestabat al-
 liis, 214.
 Phoebe filia Coeli è Tellure, 2.
 — Philodices filia, 197.
 Phoenice, 148.
 Phoenissa, 75.
 Phoenix in Phoenicen se convertit, 148.
 — Andromedam rapit, 283.
 — Amyntoris filius, 220.
 — per Amyntorem oculorum luce
 privatus, ibid.
 Pholoë, 104, 105.
 Pholus Centaurus Sileni & Meliz
 Nymphae filius, ibid.
 Phemonoe oracula edit, 321.
 Phorcus, 6, 84.
 Phorbas, 306.
 Phorbus, 27.
 Phorcyades, 6.
 Phorcys filius Ponti, 6.
 Thoroneus Aegialei potitur, 67. ex
 Laodice nympha Apin & Nioben
 procreat, ibid.
 — Inachi filius, ibid.
 Thrasimus, 229.
 Thryxus Nephelae ex Athamante
 filius, 35.
 — Iovi immolandum ad aram con-
 stituitur, 36. liberatur per Nephelen
 matrem, ibid.
 — in Colcho penetrat, 37.
 — Argi pater, 50.
 Thronis, 37.
 Phryges, 244.
 Phrygia, 161, 206.
 Phrygius, 392.
 Phthia, 27, 31, 215, 167.
 Phthiotis, 267.

Phthius,

- Phthius, 188.
 Phylace, 44.
 Phylacus, 39.
 Phylas rex Ephyræ præfectus, 137.
 — Antiochi filius, 143.
 Phyleus Megetis filius, 202. Augez
 fil. 106.
 — ab Hercule citatus in pa-
 trem testimonium dixit, 106. Du-
 lichium commigrat, 107.
 Phyllus, 427. ejus monumentum, 430
 Phyllus, 188.
 Pirthonius Apolloniater, 270.
 Pieriz, 421, 243.
 Pirithous, 317.
 Pisidice, 383.
 Placia Atrei filia, 208.
 plarzenses, 169.
 Platanus Xerxis, 314.
 Platon, 188.
 Plectrum primò per Mercurium fuit
 inventum, 195.
 Pleiades, 193.
 Pleione, ibid. Oceani filia, ibid.
 Plesauræ, 6.
 Plesirrhous, 314.
 Pleuron, 27.
 Flexippus, 28.
 — Phineï de Cleopatra filius, 231.
 Plisthenes Aërope uxorem ducit, 153
 Plato de Saturno devoratur, 3.
 — à Cyclopius galea donatus, 4.
 — rex inferorum fit, 5.
 — potestatem facit Orpheo conjugis
 ex inferis domum reducendæ, 8.
 — rapit Proserpinam, 13.
 — Proserpinæ grassum mali
 Punici dat edendum, 15.
 — Pyliis contra Herculem opem
 ferens ab eo vulneratur, 137.
 Pietia, 194.
 Pierus Magnetis filius, 8.
 — Veneri Adonidis amorem expro-
 brat, ibid.
 Pione, 6.
 Piranthus, 68.
 Piren, 69, 80.
 Pirene, 74.
 Pirithous Ixionis filius, 31.
 — nuptias Proserpinæ poscit, 122.
 — Polypoetæ pater, 202.
 Pisander, 34.
 Pisidice, 24, 42. ibid.
 Pisistratus, ibid.
 Pifus, 197.
 Pirtheus Pelopis filius, 214.
 Pityocampes Sinis à pinis curvandis
 nominatus, 239.
 Pocula Medæ, 62.
 Poculum aureum Herculi à Sole do-
 natum, 115.
 Podalirius Æsculapii filius, 201.
 Podarce, 75.
 Podarces Hesiões frater, 127, 208.
 Priamus vocatus, 128.
 Polichus, 188.
 Polis, 278, 295.
 Polites, 211.
 Pollux, 37, 201.
 — filius Jovis, 42, 197.
 — Amycum in pugilatu interficit, 53
 — genus pugnandi cesticum
 exercet, 203.
 — Lynceum occidit, 204.
 — per Jovem in Cælum evehitur, 205
 — Castore mortuo immorta-
 litatem rennit, ibid.
 Polys Sarpedonis frater, 113.
 Polybotes per maris fluctus in Insu-
 lam Cò pervenit, 18.
 Polybus Corinthiorum rex, 168.
 Polycaste, 42.
 Polytor, 75.
 Polyeetes, 363.
 Polycrite, 361.
 Polydamas, 313.
 Polydestes, 29.
 Polydestes nericus Diictys frater,
 83. Seriphi rex, ibid. Danae amore
 corripitur, ibid.
 Polydora Pelei ex Antigone fil. 216.
 Polydorus filius Cadmi unicus, 158.
 — Thebanorum rex, 164.
 — Nycteidem uxorem ducit, ibid.
 Polygonus Protei filius, 113.
 Polyidus Cærani fil. 154. draconē ad
 cadavere Glauci accidentē occidit, ib.
 herbā illā, quā draco alium draconē
 vivificaverat, Glaucum de mortuis
 revocat, 155. D — Coio.

- colorem bovis, rubi
 fructui assimilatur, ibid.
 — per Minœm non prius dimittitur, quàm Glaucum filium etiam varicinandi artem docuerit, ibid.
 — coactus docet, ibid.
 Polylaus, 138.
 Polymede Autolyce filia, 47.
 Polymedon, 211.
 Polymela, 147.
 Polymelus, 221.
 Polymnia, 7.
 Polynices, 171.
 Polynices Thebis fugatus monile & pepulum exportans Argos adit, 172.
 — Argiam caput uxorem, 173.
 — ad Iphinalectoris filium contendit, ibid.
 — vincit lucta in certamine Nemæo, 176.
 polynoe, 6.
 Polypemon, 238.
 Polyphemus, 423.
 Polyphemus Elari filius, 50.
 — Hylam à latronibus abripi putans, eos ense nudato persequitur, 52.
 Polyphontes Heraclidarum genere ortus, 145.
 — Laii præco, 169.
 — Oedipo ut sibi de via cedat, imperat, 169.
 — eorum Oedipi jugalium alterum interficit, ibid.
 Polypoetes, 27.
 Polypoetes Pirinchoi filius, 202.
 Polytechnus, 425.
 Polyxena, 210.
 Polyxenus Eliensium Rex, 91.
 — Agasthenis filius, 202.
 Polyxo, 75.
 — Antiope mater, 194.
 Polyzelus Cyrenæus, 314.
 Pompeius Magnus, 327.
 Pontus, 6.
 Porphyrio in Herculem & Junonem impetum facit, 17.
 — à Jove & Hercule sagittis transfigitur, 17.
 — gigantum præcipuus, 16.
 Portæ Thebarum septem, 176.
 Porthus Martis filius, 188, 407.
 Potamon, 75.
 Proetides portæ Thebarum, 176.
 Proetus, 77.
 — per Acrisium fratrem Argis exactus in Lyciam ad Iobaten se confert, ibid.
 — Amphianactis filiam ducit, 78.
 — imperat Tirynthe, 78.
 — è Sthenobza Lysippen procreat, 78. 190.
 — eurationi filiarum furentium ægide assentitur, 79.
 — scribit ad Jobaten ut Bellerophonem occidi curet, 80.
 — violat Danaen, 83.
 Praxithea, 138.
 — Phraimi & Diogenes filia, 229.
 Priamus, 128, 248, 274.
 Priami filii, 210.
 Priamus Aristen Hyrtaco dat uxorem, 209.
 Prion, 423.
 Procella ignis magna ex ore Typhonis efferebat, 19.
 Procles, 142, 144.
 Progne, 288.
 — Tereo datur uxor, ibid.
 — sit lasciva, 229.
 Procris Erecthei filia, 38, 229.
 — Cephalus uxor, 229.
 — in adulterio per Cephalum maritum deprehensa ad Minœm confugit, ibid.
 — cum Pteleonte concumbit, ibid.
 — radice Circea sumpta, incantatione Pasiphaës lœdi non poterat, 230.
 — conjugem Minois verita Athenas proficiscitur, ibid.
 — in gratiam Cephalus redit, ibid.
 — studiosissima venationis, ibid.
 — in venatione per jaculum Cephalus mariti inevitabile percussa moritur, ibid.
 Proles zœa Jovis consilio sublata, 22.
 Promachus

- Promachus** cum Epigonis in bello contra Thebanos militat. 46.
 — **Parthenopæi** filius. 182.
Promedon Naxius. 32b.
Prometheus. 5.
 — ex aqua & terra formatis hominibus ignem, quem Jovi in ferula furatus est, impertitur. 21.
 — loco Chironis immortalitatem adipiscitur. 105.
 — **Herculem** monet, ne ad **Hesperidum** mala proficiscatur ipse, sed **Atlanti** ad Cœlum sustinendum succedens eum pro se mittat. 120.
 — **Vaticinatur** natum è **Tethide** filium Cœlo dominaturum. 218.
Pronax. 46.
Pronoe Nais. 255.
Pronoe **Phorbi** filia. 27.
Pronous **Phegei** filius. 186.
Propontis. 55.
Proserpina **Jovis** è **Stryge** filia. 7.
 — per **Plutonem** raptâ. 13.
 — **Adonis** conspectum reddere non vult. 224.
Protesilaus **Iphicli** filius. 202.
Proteus. 113. ex **Neptuno** procreatus. *ibid.*
 — **Ægyptiorum** Rex, **Dionysium** primus omnium hospitio excipit. 161.
Protheus. 74.
Proto. 6.
Protogenea **Dentalionis** filia. 255.
Protomedusa. 6.
Prothous. 34.
Psalacantha herba *Ægyptia*. 322.
Pfamathe. 6.
 — **Crotopi** filia. 258.
 — **Nerei** filia in fontem mutata. 213.
Pfophidii, **Alemzonis** filios, (**Phegei** & uxoris ejus occisores) **Tegeam** usque persequuntur. 186.
 — per **Tegeenses** & **Argivos** fugantur. *ibid.*
Pfophis. 104.
Pteleon. 229.
Pteroclaus ex **Taphio** natus. 89. hic per **Neptunum** fit immortalis. 89.
 — **Taphum** capere nequit. 93.
 — moritur. *ibid.*
Ptolemæi canis. 312.
Ptoos. 38.
Puer **Thebanus** singulis mensibus vulpi agros **Thebanos** vastanti apponi solitus. 93.
Pueri **Athenienses** septem quotannis mittuntur **Minorauro** devorandi. 238.
Pygmæi. 336.
Pygmalion **Cypriorum** Rex. 223.
Pyla. 223.
Pylæon. 41.
Pylarge. 76.
Pylas patrum **Biantem** occidit. 233.
 — traducto in **Peleponnesum** populo **Pylum** condit. *ibid.*
Pyleus **Eurytionem** nolens jaculo confodit. 31.
Pylii de bobus abactis per **Apollinem** examinati. 194.
Pylius. 121.
Pylus. 27. 233.
 — **Urbs** à **Nelco** condita. 41.
 — per **Herculem** expugnatur. 130.
Pyramus amnis. 148.
Pyrene. 117.
Pyrippe. 138.
Pyrrhous **Achilles**. 335.
Pyrrha **Epimethi** & **Pandoræ** filia. 22. hæc omnium prima fuit à diis plasmata. *ibid.*
Pyrrha dictus **Achilles** apud **Lycomedem**. 107.
Pyrrhus **Achilles** ex **Deidamia** filius.
 — **Neoptolemus** est nominatus. 220.
Pyrrhus **Epirotarum** rex. 387.
Pythagoras. 330.
Pythia **Alcidi** dat nomen **Herculis**. 99. **Tirynthe** habitantem prædicat. *ibid.* **Eurysteo** annos duodecim servitutum, totidemque labores imperatos confecturum. *ibid.* tandem immortalitate donatum. *ibid.*
 D 3 ————— per

- per Temennum reprehensa, 142.
- Pythius, 327, 405.
- Pytho serpens templi Delphici custos, 11.
- per Apollinem perimitur, ibid.
- Pytholaus, 300.

Q

Q Uinquaginta remis *πενήκιστο*
ποις navis, 71.

R

- R Adix Circa, 230.
- Reges Persarum undè originem habeant, 81.
- Reges Græciz Helenam petitori Spartam adveniunt, 201.
- Regia Hippocoontis, 130. spectatur ab Hercule, ibid.
- Regnum cæli Jovi obtingit, 4.
- Remus, 319.
- Rhadamanthus Jovis fil. 98. post Amphitryonis eadem Alcmene ducit, ib. Ocaleam habitare concedit, ib.
- leges condit, 149.
- legibus à se conditis Insularis imperat, ibid.
- ex fuga in Scæotiam contendit, 149.
- Alcmene uxorem ducit, 150.
- vita sanctus iudex animarum apud inferos constituitur, ibid.
- Rhea filia Cæli è Tellure, 2.
- Saturni soror, ab eodem in uxorem ducitur, 3.
- Jovem in utero ferens in Cretam proficiscitur, ibid.
- involutum fasciis lapidem Saturno dat devorandum, ibid.
- vaticinandi perita fuit, 212.
- Rheginus, 248, 249.
- Rhegium, 400, 401, 402.
- R. elus bello Trojano per Diomedem obtruncatus, 9.
- Eucarpes & Strymonis filius, ibid.

- Rhoecus ab Atalanta interficitur, 192.
- Rhexenor, 234.
- Rhode, 13. ibid.
- Rhodia, 74.
- Rhodiorum portus, 119.
- Rhodus, 295, 296.
- Rhododaphne, 315.
- Rhodope Amisena, 338.
- Rhodus, 141.
- Rhoecus filius Staphyli, 345.
- Roma, 298.
- Romani unde, 294.
- Romulus, 296.
- Ropalus Herculis filius, 313.
- Rubra si peregrinetur nullis se viribus tueri potest, 145.
- Ryndacus, 286.

S

- S Aacerdotium Minervæ & Neptuni, 229.
- Sacra Cereris, 121.
- Sagitta Herculis, 105.
- Salamis filia Asopi, 215.
- Salamis, 472.
- Salmonæus, 24.
- ubi habitasset circa Thessaliam, in Elidem reversus urbem condit, 39. contumeliosus suapte ingenio, ibid. adæquat se Jovi, ibid. poenas impieratis hujus luit, ibid.
- Salmydessus urbs Thraciz, 53.
- Samothrace Insula, 260, 205.
- Sandalium, 319.
- Sandocus Astynoi filius, 223.
- è Syria in Ciliciam profectus Celeridem condit, ibid.
- Sangarius fluvius, 209.
- Sanguis Nessi phylurum, 136.
- Sao, 6.
- Serapis, 68.
- Sardes, 286.
- Sardinia, 60.
- Insula, 133.
- Sardiorum Arx, 385, 458.
- Sarpedon Neptuni filius, Poltyis frater,

- rer, homo contumeliosus ab Hercule perimitur, 113.
- Jovis ex Europa filius, 148. v. 460.
- Jovis ex Laodamia Bellerophon-
tz filia, potius quam ex Europa,
filius, 148.
- Cilici adversum Lycios bellum
gerenti opitulatur, 149.
- ex Lyciz parte sibi regnum com-
paravit, *ibid.*
- vitam ad tres ztates per Jovem
consequitur, *ibid.*
- Atymnium amat indeque in se-
ditionem cadit, *ibid.*
- Saturnus filius Coeli novissimus è
Tellure uxore, 2.
- defecta Czli genitalia in pelagus
dejecit, *ibid.*
- in locum patris Coeli è regno ex-
puli sufficitur, *ibid.*
- Titanas fratres compeditos in
Tartarum demittit, *ibid.*
- Rheam sororem sibi in matri-
monium copulat, 3.
- liberos suos devorat, *ibid.*
- vi pharmaci per Metin propinati
eum lapidem devoratum, tum fi-
lios alios antea deglucitos evo-
mit, *ibid.*
- Satyrus ab Amydone Danai filia te-
lo percussus expergesit, 73. miro
puellæ ineundæ capitur desiderio,
ibid. at Neptuni interventu in
fugam se dare cogitur, *ibid.*
- Saxa errantia, 60.
- Scza Danai filia, 74.
- Sczus, 200.
- Scamander fluvius, 105.
- Scellis, 382.
- Schedius Epistrophii filius, 102.
- Scheria Insula, 248.
- Scione, 254.
- Schzneus Atalantz pater, 49.
- Schzneus Autonoi filius, 417.
- Scylla, 60.
- Nisi fil. Minois amore flagrat, 236
- Scyrius, 233.
- Scyros insula, 220.
- Scythæ, 250. 310.
- Scythia, 70.
- Seis, 27.
- Seleucus Nicatoris filius, 326.
- Semele filia Cadmi, 158.
- metu externata partum semestris
ejecit, *ibid.*
- ab Actæone in uxorem petita, 160
- Semiramis, 251.
- Seriphus, 39.
- Seriphus Insula, 83.
- Sicania, 264.
- Sicilia, 280, 288, 347. 393. 450.
- Siculum mare, 347.
- Siculus, 265, 289.
- Sicyon, 80.
- Side uxor Orionis, 12.
- Sigeum, 35.
- Silenus, 243, 336.
- Simois, 106.
- Simulacrum Junonis per Proeti filias
contemptum, 78.
- Sinis Polypemonis & Sylex filius,
238.
- Corinthiorum Isthmum insidet,
238.
- viatores ad arbores flectendas
compellebat inviros, *ibid.*
- per Theseum è medio sublatus,
239.
- Sinus Ionius ab Ione vocatus, 70.
- Siproetes Cretensis, 438.
- Sipylus, 167, 168.
- Sirenes ex Melpomene & Acheloo
natæ, 9. Centauricidæ, 325. 330.
interficiunt Telemachum, 335.
- Sirenes è Sterope & Acheloo ortæ,
29.
- Sirenes, 60.
- Sisyphidæ, 266, 411.
- Sisyphus, 24, 213.
- Æoli filius, 38.
- apud inferos saxo volutando
cruciat, *ibid.*
- ducit Meropen, 193.
- Sithon, 51.
- Sithonii, 272.
- Sirhonia, 248.
- Sirhonijs puer, Orpheus, 367.

- Smierus Democli Delphi filius, 272.
 Smyrna, 466.
 Socleus, 188.
 Sol, 5.
 — Herculem poculo aureo donat.
 115.
 Solcam Circe gigantem interfecit.
 321.
 Solymi, 82.
 Sophoclis mors, 305.
 So ores Pandrosi cistam, in qua
 Erichthonius tegebatur, retegunt.
 226.
 Sortes iacta in situlam aqua plenam.
 144.
 Spargapiza Darium educavit, 316.
 Sparta, 278.
 Spartani, 248, 386.
 Sparte filia Eurora, 196.
 Spartus, 161.
 Sperchius flumen, 217.
 Sphinx per Junonem Thebanis
 immissa, 170.
 — ex Echidna & Typhone orta.
 ibid.
 — ab adjunctis ipsius descripta.
 ibid.
 — ænigmatis per musas instructa in
 monte Phiceo confedit, ibid.
 — ex omnibus ænigma propositum
 solvere nescientibus, abreptum
 unum devorat, ibid.
 — se ex arce quadam præcipitem
 dat, 171.
 Spio, 6.
 Spitz viperarum in cruribus Typhonis
 erant, 19.
 — Staphylus Dionysi filius, 49.
 Statua Cereri per Iōnem posita.
 71.
 Stenygru, 142.
 Sternops, 34.
 Sterope, 27.
 — Cephei filia, 131.
 — conjux sit Ocnomai, 194.
 — Acasti filia, 216.
 Steropes unus fuit è Cyclopiis,
 filius Cœli & Telluris, 1.
 Stesichorus Himerzus poeta, 287.
 excæcatus, 321.
 Sthenele, 73.
 Sthenele Acasti filia, 220.
 Sthenelus, 75.
 — Amphitryonem ex tota Argivorum
 terra ejicit, 92. Mycenarum &
 Tirynthis ditione potitur, ibid.
 Mideam Pelopis filii commendat,
 ibid.
 — Capanei filius, 182, 202.
 Stheno, 85.
 Sthenobza, 78. Bellerophonem de
 concubitu interpellat, & accusat.
 80.
 — Procto nubit, 190. Antra dicta.
 ibid.
 Stichius Ætolus, 335.
 Straticus, 42.
 Stratobares, 90.
 Stratonice, 27.
 Strongyle quæ & Naxos, 382.
 Strophades Insulæ, 55.
 Stymno Scamandri filia, 208.
 Strymon Thracum Rex, 348.
 — flumen navigabile innavigabile
 fit per Herculem, 116.
 Styx, 5.
 Stygne, 75.
 Stymphalis palus descripta, 108.
 Stymphalus Arcadiz urbs, ibid.
 Stymphalus Arcadum Rex, 214.
 — Elati è Laodice filius, 190.
 Sybaris, 420.
 Syleus per Aulidem iter facientes
 terram fodere compellit, 125. inter-
 ficiatur ab Hercule, 125, 207, 256.
 Sylea Corinthi filia, 238.
 Symplegades, 55.
 — immobiles factæ, 56.
 Syria, 165.

T.

TAbula vocalis. 49.

Tænarus. 129.

Talus Biantis & Peronis filius. 45.

Cretæ custos. 62. Argonautas repellit. *ibid.*

Talus Perdiciis fil. 297. ferram invenit à Dædal'o per invidiam occisus. *ibid.*

Tanais. 354.

Tantalus. 470.

Taphus. 89. Taphius Neptuni fil. *ibid.*

Taphii. 91.

Tartarus locus est in inferno tenebrosissimus. 2.

— à terra tantum distat, quantum cælum. *ibid.*

Tartessus. 114.

Tauri arripedes. 57.

Taurica. 358.

Taurömenium. 280.

Taurus mons. 218.

Taurus Nelei filius. 41.

Taurus Cretensis. 108.

— Marathonius. 235.

Taygete. 194.

Tebus. 200.

Tegea. 185.

Tegyrius Thraciæ Rex. 232.

Telamon Aæci filius. 31.

— prior quàm Hercules in urbem Trojam intrat. 127. igitur ab eo, quodd meliorem se omnibus præstaret, ense stricto invaditur. *ibid.* proximos lapides colligens, & in quem finem id faceret per Herculem rogatus, responder aram se Herculi Callinico extructurum. *ib.* laudatur ab Hercule. *ibid.* Laomedonris filiam uxorem accipit Hesione. *ibid.*

— procreat Teucrum ex Hesione. *ibid.*

— Aæcis & Teucri pater. 202.

— Aæci filius. 213.

— amicus Pelei, non frater fuit. *ibid.*

— Thoo fratri disco caput ferit, & occidit. 214.

— occisum, adjutore Peleo, in Sylva occidit. *ibid.*

— ad Cychreum in Salaminem exulatum vadit. 215.

— Periboeam uxorem ducit. *ibid.*

Telehin. 68.

Teleboz. 89.

Telegonus imperii Egyptiaci administrator 71.

— Protei filius. 119.

Teleon Butz pater. 49.

Telephassa conjux Agenoris. 147.

— Agenoris libetis ad quærendam Europam adjungit se. *ibid.*

— penetrat in Thraciam cum Cadmo. 148.

Telephus. 35.

— à cerva appellatus. 191.

Teles. 198.

Telestilla. 167.

Telestinus. 120.

Telestas. 211.

Teleus. 369.

Teleuragoras. 138.

Tellis. 326.

Tellus uxor fuit Cæli. 1.

— Jovi victoriam contra patrem Saturnum vaticinatur. 4.

Telum Hercules Chironis genu infligitur. 105.

Temenus ob occisum vatem quandam ad exilium decennale damnatur. 142.

— milium copias legit. *ibid.*

— sortes jacit in situlam, aquæ plenam. 144.

— Phegei filius. 161.

Teneus. 270.

Tennes. 268.

Tenus Insula. 231.

Templum pro Palladio per Ilium constructum 208.

Terambus Eusciri filius. 446. 447.

Tetrapolis Attica. 267.

Tereina Strymonis filia. 444.

D 4 Tereus

Tereus Martis filius, 128.

— Philomelam & Procnem fugientes persequitur, ibid.

— in upupam mutatur, ibid.

Teridæ, 203.

Termera, 400.

Terpsichore, 7.

Terpsicratea, 138.

Terra indignè fert filiorum, per Cœlum maritum in Tartarum dejectorum, interitum, 2.

— Titanas incitat ut patrem Cœlum dolo aggrediantur, ibid.

— Saturno filio falcem adamantinam suppeditat, ibid.

— Tartaro admitta, 18. annonam negat, 36.

— Jovis dexteram contractu suo demulcens, iram compescit, 183.

Tethys filia Cœli è Tellure, 2.

Tettigida Myrthena, 137.

Teucer, 261, 474.

Teucer Telamonis ex Heliõe filius, 227.

— Telamonis filius, 202.

— Scamandri & Idæ filius, 203.

— moritur, ibid.

Teucris à Teucro vocati, ibid.

Teameffus, 479.

Teutamias Larissorum rex, 88. in patris honorem certamen gymnicum edit, ibid.

Teuthras Myfōrum Dynastes, 191.

Thalia, 7.

Thalpius Euryti filius, 202.

Thamyris Philaemonis & Argiopes nymphæ filius, 8. Thrax, 394.

— cū formâ corporis rûm fidibus præstans vir, ibid.

— mulas canu provocat, ib.

Thanace Megeffari filia, 223.

Thargelia, 363.

Thasus Insula, 113. à Thaso, Cadmi filio, 149, 278.

— Androgei filii habitanda per Herculem datur, 111.

— Neptuni filius adjungit se Europam quæ entibus, 147.

— Thasum urbem de suo no-

mine appellatam inhabitat, 149, 278.

Thaumacus pater Poeantis, 49.

Thaumas, 6.

Theano, 75.

Thebæ, 57.

— urbs undè dicta, 166.

— clade non mediocri afficitur, 170.

Thebais poema, 33.

Thebani Ergino vestigales, 97.

— Tydeo struunt insidias, 176.

— ad moenia confugiunt, 183.

— diu multumq; vagati Hestizam urbem à se conditam incolunt, ibid.

Thebe Alexandri Tyranni uxor, 300.

Theias Beli fil. 466.

Thelxion, 63.

Themis filia Cœli è Tellure, 2.

— oracula dat Delphis, 207.

— Ili filia, 11.

Themiscyta, 111.

Themisto Hypseï filia, 38.

Themistocles, 313.

Theoclus, 239.

Theonoe, 250.

Theophrastus, 315.

Thera, 167.

Theragrus, 369.

Thereus, 315.

Therimachus, 98, 139.

Thermodon, 56.

Thermopylæ, 331.

Thermus finis, 293.

Thermydræ Rhodiorum portus, 119.

Thersander Pólynici filius, 182.

Thersippus Agrii filius, 33.

Theseus Ægei filius, 36. ex Æthra, 238.

— apud inferos ab Hercule conspectus, 112.

— Helenam rapit & Athénas eam abducit, 201.

— clavam ferream gestare solius, 238.

Thesmophoria, 14, 358.
 Thespiez, 98.
 Thespiades, 139.
 Thespius adoptivus Pylii filius, 121.
 Thesproti, 184.
 Thesprotus, 187.
 Theffalia, 256, 286, 364.
 Theffalus bos lignivorus Cerambiz, 448.
 Theffalus, 139.
 Theffius, Iphicli pater, 50.
 — Aetolus, 200.
 Theta, 287.
 Thetis, 6. Nerei fil. 162. Vulcanum Tervat, 9. filium ex se natum Patre præstantiorem fore prævidit, 218.
 Thetidis preces, 330. alas Achilli dat, 331. nuptiz, 218, 332. cum Medea contendit de formâ, 323. Argo navem per Cyaneas petras ducit, 60. Monente Junone abstinet à Jovis concubitu, 218. formam variat, ibid. Achillem immortalem facere vult, 219. bello Trojano periturum metuit, 220. occultat in Scyro, ibid.
 Thia, 2, 5.
 Thiodamas, 134.
 Thoas Hypsipyles pater, 50.
 — per filiam Hypsipylem servatur, 50.
 — Borythenis filius, 456.
 — Assyriorum rex, 224.
 — cum Myrrha filia per menses duodecim concumbit in seius, ibid.
 — Myrrham stricto ense persequitur, eam interfecturus, ibid.
 Thoon gigas à Parci confectus, 18.
 Thoricus, 93. Atticz locus, ibid.
 Thraces, 355.
 Thraces per Herculem in Thaso expugnati, 113.
 Thracia, 162.
 Thraffa Martis filia, 444.
 Thrasymedes, 42.
 Thrasius campus, 212.
 Threuppei, 137.

Thylæ Siculæ, 114.
 Thymotes, 282.
 Thyone, 164.
 Thyreus, 29.
 Thyria Amphinomi filia, 427, 429.
 Tibiz per Marfyan inventa, 11. per Minervam fuerunt abjecta, ibid.
 Tibetius Cæsar, 329.
 Tigafis, Herculis filius, 138.
 Tigris amnis, 54. nominatur Harpys ab una Harpyiarum, ibid.
 Tilphusius fons, 183.
 Timandra, 200.
 Timon Aegyptius, 320.
 Tiphys moritur, 56.
 Tiphysæ, 138.
 Tiresias vates Thebanus, 177. longævus, 178.
 — formam mutat septies, 306. Angues necat, 438.
 — Eueris & Chariclonis filius, 177.
 — oculis captus, ibid.
 — Thebanis futura prædicit, 178.
 — repentinâ morte perit, 183.
 Tiryns, 78.
 Tisamenus Orestis filius, 141. Peleÿ ponnesciorum Rex, 143.
 — occiditur, 144.
 Tisiphone filia Cœli fuit, 2.
 — forma præstantissima per Creontis conjugem divenditur, 187.
 Tisiphonus, 300.
 Titanes, 188.
 — appellati fuerunt filii quidam Cœli è Tellure procreati, 2.
 — omnes in patrem excepto Oceano impetum faciunt, ibid.
 — in vincula confecti, & in Tartarum detrusi Centimanis dantur custodiendi, 1.
 — à filiis Temeni ad Temenum occidendum conducuntur, 145.
 Titanidea Clœri & Telluris filiz, 2.
 Tithonus, 209.
 — in Aethiopiam ab aurorâ abducitur, ibid.

Titony-

Titonychus (*Tynnichus*) **Chalcidionius** Poeta, 326.

Tityrus *Ætolas*, 320.

Tityus *Jovis ex Elara filius*, 11.

— magnitudinis inausuræ fuit, 11.

— *hæronam conspicatus abripit*, ibid.

— etiam mortuus cruciatur, 11.

Tityus *Alexandro infidiarius*, 316.

Tlepoletus, 133, 139.

— *Licymaium occidit quidem*, sed non sponte, 141.

— *exul magnâ cum manu Rhodum venit*, 141.

Tomi, 59.

Torgus *coloniam deducit*, 411.

Torone, 113.

Toxeus, 29.

Toxistratea, 139.

Trachin, 133, 135.

Trachion *Carystius*, 325.

Tragasia, 366.

Trajectus *Thracius unde nominatus*, 70.

Trambelus, 390, 391.

Trapexita *Tautomenitanus vaser*, 281.

Trapexus, 188.

Triballus, 444.

Tridens *Neptuno per Cyclopes donatur*, 4.

Trimilis *Lycia dicta*, 469.

Trioculus, 143.

Triops, 25.

Tripodiscium *urbis*, 259.

Triptolemus *Metaniræ natorum maximus*, 15.

Tripus *Delphicus Delphis per Herculem avectus*, 125.

Triticum *suasæ Inonia per mulieres rostum*, 36.

Triton *amnis*, 10, 13.

Troades, 377.

Troæzen, 126, 395.

Troja *peste affligitur per Apollinem*, 112, *cero per Neptunum*, ibid.

— *à Troe nuncupata*, 206.

Troiz mala, 254, *obsidio*, 274, *excidium*, 317, 249, 377.

— *ab Hercule capta*, 109.

— *bello imperita*, 212.

Troilus, 211.

Tros, 106, *Erichonii filius*, 253.

Tudus *Candaulæ uxor acutissimi visus*, 325.

Tumulus *Aies*, 207.

Tumulus *Geraſti Cyclopis*, 236.

Tydeus, 34.

— *adversus Thebas in bellum proficiscitur*, ibid.

— *à Menalippo vulneratus occumbit*, ibid. & 179.

— *Oenei filius*, 172.

— *Deipylea uxorem accipit*, 173.

— *certibus vincit in certamine Nemezo*, 175.

— *Eteoclis orator*, 176.

— *cerebrum Menalippi absorbet*, 180.

— *Diomedis pater*, 202.

Tyndareus, 197.

— *Oebali & Batez filius*, 199.

— *Theſtii filiam Ledam ducit uxorem*, 200.

— *metuit ne si unâ è procis multis Helena despondeatur, seditis moveatur per alios*, 201.

— *procos Helenæ eo adigit, ut iurent seditionem se non moturos*, 203.

— *Menelaum filiz suæ sponſum declarat*, ibid.

— *Menelao regnum tradit*, 205.

Typhon *humana ferinaque natura nascitur ex terra in Sicilia*, 18. hic corporis vastitate & robore cæteris, quos terra genuerat, omnibus antecellebat, ibid.

— *lapides in Cœlum candentes jaculatus, cum sibilo boarūque magno ferebatur*, 19, 456, 457.

— *Spirarum volumine Jovem circumplectitur & derinet*, 20.

— *matura mitiâque poma gustat*, 21.

— *in Thraciam contendit*, ibid.

Typhis *Hagnii filius*, 49.

Tyramus, 90.

Tyreus.

Tyrcus, 29.
Tyria mulier uxor *Aegypti*. 79.
Tyrimma, 348.
Tyrò Salmonei filia, 40. 42.
 — geminos parit & exponit, *ibid*.
Tyrrheni, 163.
Tyrrhenia 321. 325. 335.
Tyrrhenum mare, 347.
Tyrsenia, 325.

V.

Vates quidam magnus existimatus, 142. interfectus, 143.
Udzus, 157.
 — unus è Spartorum genere, 177.
Vena Tali à collo ejus ad calcem pertingens, 62.
Venatio apri Calydonii, 126.
Venti nati sunt ex *Aurora* & *Astræo*.
 5. 317. 319. 334.
Venus ex *Dione Jovis* filia, 7.
Venus Nessum contra *Herculem* dolis instruit, 309. ei dies festus, 315. ejus *Scyphus*, 332. *Pani Echus* amorem injicit, 333. cum aliis *Deabus* contendit, 334. cum *Mercurio*, 335.
 — *Mascula* per quem primum incepta, 8.
 — *Auroram* ardore perpetuo cruciat, 13.
 — à mulieribus *Lemniis* nihili facta, 50.
 — *Buten* ad *Lilybæum* relegari 60.
 — cum *Anchite* congregitur & *Aeneam* gignit, 206.
 — *Adonin* clam diis in arca occultatum ante *Proserpinam* constituit, 224.
Vespasianus Imperator, 320.
Vesta, 381. v. 35.
Victoria *Jovis* contra *Saturnum* patrem certâ conditione per *Tellurem* prædicta 4.
Viperæ in crucibus *Typhonis* sibilum ingentem excitabant, 19.

Virga aurea per *Apollinem Mercurio* pro fistulâ data, 196.
Virgines Athenienses septem *Minotauro* quorannis mittuntur devorandæ, 238.
Viri Lemnii ancillas è *Thracia* abductas subigunt, 50.
 — è terra ex dentibus satis orti profiliunt, 58.
 — armati è dentibus *draconis* per *Cadmm* satis oriuntur, 156. Hi mutuis vulneribus sese conficiunt, 157.
Virus graveolentia terribissimum mulieribus *Lemniis* per *Venerem* injectum, 50.
Visum *Hecubæ Priamo* per eam recitatum, 210.
Ulysses *Laertæ* filius, *Helenæ* procur, 202.
 — *Palladium* aufert, *tibia* vincit, 335. ejus errores, 322. 347. 348.
 — instruit *Tyndareum* de *prociis Helenæ* sic obligandis, ne si uni despondeatur seditionem moveant alii, 203.
 — *Tyndareo* promittit opem contra *procos Helenæ* seditionem moturos, *ibid*.
 — *Achillem* apud *Lycomedem* quæsitum invenit, 220.
Voluptas in coeundo nam virorum an mulierum major sit, 178.
Urania, 7.
Vulcanus è Cælo præcipitatus, 9.
 — in *Lemno* per *Thetidem* servatus, *ibid*. 43. 332.
 — *Peleum* ense donat, 217.
 — *Minervam* stuprare cupit, 226.
 — in femur *Minervæ* semen effundit, 226.
Vulpes agros devastans, 91.
 — animal dolosum, 145.
Vultur occulta revelat, & futura prædicat, 44.
Vultures cor *Tityi* apud inferos depascere non desistunt, 11.
Vulturinus *Apollo*, 277.

X. *Xanthippe*

X.

X Anthippe Dori filia, 27.

Xanthippus, 34.

Xanthus, 138.

Xanthus pater Leucippi, 352.

Xanthus equus Peleo per Neptunum donatus, 218.

— Bæotia Rex, 282.

— fluvius, 321, 468, 469.

— Samius, 361. Termerensis, 400.

Milesius Erippen redimit à Celta, 358.

Xenodamus Menelai è Gnusia nympha filius, 203.

Xenodice Sylei filia, 125. ab Hercule interfecta, ibid.

Xenodice, 150.

Xuthus, 24.

Xuthus Peleponnesum adipiscitur, ib.

Xuthus Creusæ maritus, 229.

Z.

Z Elus, 5.

Zetes Boreæ filius, 49.

— Boreæ & Orithyæ filius, 231.

Zethus unus ex Lyci interfectores, 165.

— rei pecuariæ studiosus, 166.

— Theben ducit, ibid.

— Sagittis confixus occumbit, 168.

— ex Jove & Antiope natus, 194.

Zeusippe Pandionis uxor & matris ejus soror, 228.

INDEX.

INDEX AUCTORUM.

A.
A Bas Sophista, 315.
 Acusilius, 68. 69. 78. 108. 160. 187.
 203. 212. 231.

AEsopus, 329.

Alcmanis Narrantes, 326.

Alcmonidis Scriptor, 34.

Alexander

Aetolus, 372.

Myadus, 310.

Andrisi Naxica, 361.

ejus operis, I. 111. 381.

Antenor Cretensis, 329.

Antigeni Mutationes, 448.

Antiochus Mythicus, 325.

Antipater Acanthius, 308.

Apollonius Rhodius

in Argonauticis, 55.

Causo, 244. 366.

Epigrammat. 448.

Apollonius Astronomus, 329.

Archelaus Cyprius, 320.

Areus Laco, in Cygno, 427.

Aristarchus Grammat., 329.

Aristocritus

de Mileto, 366.

Aristodemus Nyleus, 357.

Aristonicus Tarentinus, 307. 310.

Aristoteles, 307. 371.

Asclepiades Myrleanus, 70. 151.

in I. Bithyniacen., 399.

Asus poeta, 189.

Athanadz Ambracica, 410.

Athenodorus Eretrensis, 323.

B.

Bacchylides, 335.

Boxus [al. Boeibus] poeta

in Ornithogonia, 409. 416. 444.

in II. ejus operis, 436. 439.

440. 441. 444.

Botrias Myndius, 308.

C.

Callimachus, 322.

Castor Chronographus, 69.

Cephalo Gergethius

in Troicis, 349. 398.

Cercops Milesius, 70. 77.

Charinus Iambographus, 338.

Corinna

in Heterocumenen I, 452.

Cratini Eunide, 326.

Crinagoras Epigrammatogr. 322.

D.

Dares Phrygius, 308.

Destadas, 369.

Demaratus, 52.

Demetrius Scepsius, 326.

Democydes, 330.

Demodocus, 335.

Didymarchus

in Metamorphoseon, III. 448

Diodorus *ἱερατικός* poeta, 374.

Diogenes Historicus, 354.

Diognerus vates, 316.

Dionysius Mitylenzus, 52.

E.

Eubulus comicus, 322.

Eumelus poeta, 189. 190. 203.

Euphoriion in

Apollodoro, 392.

Hyacintho, 306.

Thraci, 369. 390.

Eupolidis Hybristodicæ, 327.

Euripides, 72. 179. 186. 191. 317.

G. Gallus

G.
Gallus Cornelius, 343.
 H.
Hegesippus in
 Melesiacis, 376.
 Palleniaciis, 354.
 Helena poetria, 320.
 Hellanicus in Troicis, 398.
 Hermes, 347.
 Hermesianax
 Leontio, 351.
 in II. ejus operis, 473.
 Herodorus, 52. 167.
 Herodorus, in I, 306. 314. 321. 324.
 Hesiodus, 33. 54. 63. 69. 78. 81. 167.
 178. 193. 224.
 in Op. & D. 326.
 in Aspidē, 84.
 in Eois magnis, 448.
 Homerus, 9. 78. 81. 148. 167. 306.
 307. 310. 313. 318. 321. 336.
 Hypermenes de chio, 334.
 I.
Ibycus Poeta, 316.
 L.
Lesbiacō scriptor, 384.
Licymnius chiis, 385.
 Lycophron Alex. 330.
 M.
Matris Thebanus Hymnogr. 313.
Menecrates Xanthius
 in Lyciacis, 468.
 Melesiacō scriptor, 371.
 Mnesagoras, 199.
 Mæro in Diris, 391.
 Mulzus Atheniensis, 310.
 N.
Naupacticon scriptor, 199.
Neanthes Cyzicenus
 in II. 397.
 Nicænetus in Lyrco, 344. 366.
 Nicander, 468.

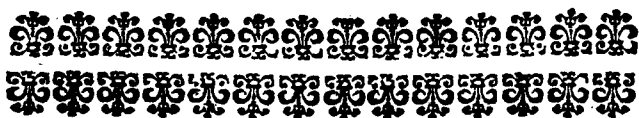
Heterocumenon I. 410. 446. 448. 472.
 II. 410. 437. 459. 461.
 III. 405. 457.
 IV. 419. 421. 427.
 451. 452. 458. 458.
 456. 458. 463.
 De Poetis, 349.
 O.

Orphici, 199.
 P.
Pamphilus, 448.
 Paanyas, 15. 199. 224.
 Parthenius, 367.
 Phantias Erefius, 356.
 Phanites Microgram. 328.
 Phantasia Memphisitis, ibid.
 Pherecydes, 12. 15. 34. 52. 70. 95. 132.
 148. 157. 177. 189. 213. 465.
 Phileras ad Hermen. 347.
 Philocrates, 228.
 Phylarchus, 388. 395.
 in XV. 374.
 Pisander, 34.
 Plestirrhous Hymnographus, 314.
 Redituum [Néswr] scriptor, 77.
 S.

Satyrus, 329.
Simmius Rhodius, 397.
 in Apolline, 441.
 Sophocles Euryalo, 348.
 Stesichorus, 199. 258. 313. 320.
 T.

Telles, 316.
Thebaidos scriptor, 33.
 Theodorus Samothrax, 334.
 Theophrastus in Epist. 315.
 in L. de temp. I. 380. III. 361.
 Telefila, 167.
 Timæus Siculus, 393.
 Tragici, 69. 77. 78.
 Tynnichus Chalcidensis, 316.
 X.
Xanthus Lydius, 397.

FINIS.

N O T Æ

A D

PRIMUM LIBRUM

B I B L I O T H E C Æ

Apollodori Atheniensis.

P Ag. 1. lin. 1. 'Ουρανός] Fuit hæc Orphicorum de Diis traditio; ab iis ad Græcos pervenit. Diodorus, Eusebius ex Euemero, Athenagoras ex Orpheo hoc nos docent. Varro de L.L. *Principes Dei Cælum* [Cælus] & Terra, n. apud Græcos; nam in Ægypto Serapis & Isis, in Latio principes Saturnus & Ops. Philo Byblius ex Phœnicum Theologia alios deos Coelo antiquiores recenset. V. Euseb. Boethius quoque in Porphyrium libro 3. sic scribit, *Quantum ad veteres Theologos, refertur Jupiter ad Saturnum, Saturnus ad Cælum, Cælus ad antiquissimum Ophionem,*

A

cujus

cujus nullum est principium. Eadem ferè habet Schol. Æschyli ad v. 957. Promethei; & Tzetzes in Lycophronem. Epici Cycli scriptores hinc originem perpetui carminis deducebant. V. Procli Chrestomathiam.

- L. 7. Βριάρεων, Γύγν,] Apud Hesiodum legis Γύγν. Athenagoras ex Orpheo eandem lectionem confirmat. Scholiastæ tamen Apollonii Rhodii ita Scribunt, ut hîc editur, & Γύγν eundem esse volunt cum Briareo. Horatio quoque dicitur Gyas centimanus.

Ibid. Κοῖον] Hesiodo & Athen, κῶηθ dicitur, & Parœmiographis Κῶηθ καὶ Βριάρεω ἰσχυρότερο; infra in aliâ progenie occurrit Κοῖθ, cuius Virgilius meminit.

- L. 15. Ἄργιν] Hesiodo Ἄργιν; Schol. Æschyli & Athenag. Ἄργθ. Vox est peregrina, ostendit se in 3 Marci, v. 17. Plura de his ex Antiquis adfert Schol. Eurip. in initio Alcest. Tria esse Cycloporum genera observant viri docti. 1. Hos ipsos; 2. qui Tiryntem mănibus cinxerunt; 3. quos Virgilius Ætnæos vocat.

Pag. 2. lin. 2. Τάρταρον] Orpheus apud Proclum

Ὦς ἐπέστην αὐτὰς ὁ Ὀυρανός.

ἀμείλιχον ἦτορ ἔχοντας,

καὶ φύζον ἐνομήσαν

πίπτε βαδὺν γαῖαν εἰς Τάρταρον

- L. 10. Κρῖον] Alii Κρίον, & Poet. Κρῖον scribunt.

16. Διόνειον] Ex Orpheo; omisit Hesiodus,

τὴν Ὀρφέως ὑποκρίσας — καὶ παρὰ τοῖς Διοφάντα.

Tzetzes & Alexander Rhetor.

23. Ὀκεανῷ] Rem narrat Orpheus apud Proclum. Solus Titenius, qui fuit antiquissimus Titanum, ut scrip-

scripsere Ister & Philochorus; *Solus Sol ab injuriâ numinum abstinuit*, inquit Servius ad 6 Æneid. Cæterum præter hos Coeli & Terræ filios Stephanus Ethnicographus alios recenset in v. Ἀδνα & Μίλητος. Ἐκτομὴ hanc quam passus est Coelus & Saturnus ad Physiologiam transferunt Cornutus, Porphyrius de Antro, & Proclus in Timæum, ex Orpheo.

P.3.1.3. Παρίδων] Mss. Oxon. & Palat. παρίδων. *Ob hanc victoriam primus coronabatur Saturnus.* Tertullianus ex Pherecyde. Saturnum & Rheam homines fuisse, Deorum autem numero à Phœnicibus adscriptos prodidit Sanchoniathon apud Theodoretum, 3 contra Græcos.

21. Μελισσίων] Lege — αἰώ; ; Melissei. *Parmeniscus ait Milissea quendam fuisse regem Crete, ad cujus filias Jovem nutriendum fuisse deportatum.* Hyginus Poetic. Astron. Servius ad 3 Æneid. Virgilius 4 Georg. has Nymphas intelligit apes. Zenobius in Adag. more suo totam hanc ἀετοχὴν exscripsit.

29. Πία] Orphea sequitur. Agathocles Babylonius lapidem hunc ex Proconneso petatum scripsit. Vocabatur Βαλπυλαῖ, inquit Hesychius. De Bætuliis multa Damascius in Vita Isidori. V. Seldenum de Diis Syris ex Scaligero ad N. Euseb. 2051.

P.4.1.1. Ἐγγυήδην] L. ἐγγυήσο.

2. Μῆπν] Μῆπνς Orphicorum deus erat. Hic igitur Hesiodus incipit Orphea περιφειλέειν, v. notam 16. p.2. confer Hesiod. Theog. v.886.

5. Ἐφ' εἰ] Mss. ὑφ' εἰ. Mox, iidem, ἐξήνεγκαν legunt. Lincæ 20 restitue βροντὴν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνόν. Damascius tamen libro περὶ ἀρχῶν Orphei versus adfert, in quibus non datur ἀστραπή ——. De Cyclopiibus inquit Orpheus,

Οἱ Ζηνὶ βροτῶν τ' ἰδοῦ, πύξαν τε καὶ αὐτὸν
Πρωτοὶ πικρόχολοι —————

25. Ἐν τῷ Ταρταρῷ] Saturnum cum Titanibus intellige. Nota in hac re illud apud Auctorem libelli de Fluminibus, Τὸν αὖ πάλιν δῖος Ζεὺς πικρὸν ἔριον κατεπαρ-
πύραεν. Augustinus alicubi commemorat laneos deorum pedes. *Auream columnam positam esse in fano Jovis Triphylīi ab ipso Jove, titulus indicabat, in quā columnâ gesta sua perscripsit.* Lactant. ex Ennio Euc-
meri interprete.

P. 5. l. 5. Σπῆξ] Ægii codd. & Pal. habent Σπῆξ, Hesi-
odus Ζόξω. Styx & Zeuxo inter Oceanidas; utra hîc
retinenda sit, dubium est; quoniam pauca recensentur, v. p. 67.

L. 6. Ἀμφίτρε] Heliodus & Cod. Pal. Ἀμφίτρε, rectè.
Amphitrite & Styx notiores erant scribæ, quàm Am-
phiro & Zeuxo; est autem Amphitrite ex aliâ
gente.

L. 8. Ἀπὸ] Apollonius Rhodius Κοινογένης vocat. Cal-
limacho Κοικηῆς (mallem Κοινηῆς) & Κοισίης dici-
tur.

L. 9. Θεία] Hesiodus & Schol. Η Ἰλ. Θ. Hyginus tamen
Æthram ei uxorem dat.

L. 11. Εὐρυβοίας] L. Εὐρυβίας, ut & p. 6. Hesiodus emen-
dandus in hâc parte, nam apud eum Κοῖς hujus Eu-
rybiæ dicitur maritus, pro quo Κεῖς substitui debet
ex nostro & Tzetze.

14. Ἀσίαι τ'] Mss. hîc & infra legunt τ'.

20. Χείρων] Solus Centaurorum Chiron natus ex Sa-
turno, reliqui nubigenæ ex Ixione & Ne-
phelæ.

28. Στυγῆς] Styx numpha & fons. Jupiter Nymphæ favens honorem fonti habuit. Apollodorus libro 24. περὶ Στῶν egit de rebus apud Inferos, adeoque de Styge; factam hanc ait ὅρκον Στῶν δι' ἐναντίοις, Styx enim omnia corrumpit & consumit. Dii contrὰ τῇ περὶ αἰθέρι & περὶ ὅπῃ διεσκήσασι. Plura vide apud Stobæum p.129. Ed. Canter. Est autem Styx proprie non ἐν ᾧ, sed infra in Tartaro, ubi Dii puniuntur, Saturnus & Titanes; nam ut Erynnys animas punit, ita Styx deos.

P.6.1.5. Φόρυξ] L. φόρυς. L.12. pro λίξομορ, uterque codex scriptus habet λίγμορ.

18. Γλαυκοδόνη] In his magna discrepantia, nam pro

Γλαυκοδόνη,	Γλαυκονόμη, Hesi.& Pal. legunt.
Δοῖα,	Δοῖα.
Γαλάτεια,	Γαλάτεια.
Πρωτομέδσα,	Πρωτομέδσα, Hesi. Πρωτομ. O.& P.
Πιόνη,	Ἰδιόνη, Helioid.
Ἀλιμέδνη,	Ἀλιμῆδνη, Hesioid.
Νεέμνεις,	Νημερτῆς.
Δηϊάνεισα,	Κομειάνεισα, Ιανεισα, Hom.
Πολυδὴ,	Πλωδὴ.
Ἀντιγόνη,	Ἀντιγόνη.
Μελίη,	Μελίτη, Hesi.
Ἰσσίη,	Νησιή, Hesi. Hom. Sch. Apoll.
Δωιαμένη,	Δωιομένη, Hygin.

Inter has Nereidas quasdam miscuit Oceanidas, uti clarum est ex Hesiodo & tabulis Genealogicis. Orpheus numerabat quinquaginta, cum sequitur Hesiodus; Homerus triginta, non sine magnâ nominum varietate ab his; Apollodorus quadraginta & quinque, Hyginus his quatuor adjecit. Apud Hesiodum bis ponitur Πρωτοῖ, altero in loco ponerem Πλωτοῖ, hanc enim in suis

exemplaribus reperit Ægius. Aristarchus numerum Hesiodi auxit, addendo Θούη, vereor, ut rectè, nam ea ad aliam familiam pertinet.

P.7.1.1. Ζῆς ὁ γαμῆν' Ἡέων] 'Ιεγὲ γαμῶ, multum veteribus decantatus. Pisander Larandensis de hac re VI. libros carminum scripsit. His in nuptiis citrum primò è terrâ ortum scripsit Asclepiades Rerum Ægypt. libro LX. Pythagorici numero binario Junonem ideo designabant, quod uni i.e. Jovi accessione alterius inharet: Vulcano octonarium adscribebant, quoniam ex primo motu, i.e. dyade, quæ Juno est, constat. Capella.

3. Ἀγύλω] Lege Ἀγνυ. Quod autem sequitur μίγνυ, &c. scias ex Orpheo depromi, ut locupletissime testatur Athenagoras.

9. Μολέγας] Hesiodus versu 905 ex Jove & Themide procreatas scribit, idem versu 218; ejusdem Theogoniæ, Noctis filias facit. Diu est cùm suspicatus sum illud opus non esse unius hominis. Orpheus fuit auctor ultimæ sententiæ, eamque alicubi secutus est Sophocles; colligo hoc ex Phylis Stobæi.

P.8.1.10. Ἐπίσεψεν] L. ἔπεισε. Porro Orpheus non invenit, sed ex Ægypto in Græciam transtulit sacra Bacchi. Ideo inventor creditus, quoniam multa innovavit. V. Diod. Sic. l.1. Bibliothecæ. In Latinis rectiùs veritas, *ille nihil tale credens, conversus respexit uxorem*. Rem hanc ἐπέψεν exsequitur Virgilius 4 Georg.

L. 12. Τίττωμαι] L. τίθωμαι. O quam piget lolia hæc omni ferè lineâ renascentia devorare!

L.14. Πίερον] Eustathius ad 12.β. p.338. ed. Rom. aliam Magnetis familiam percrenet, in quâ nulla occurrit Pieri Mentio.

19. Τάκινδον] De hoc v. p. 197. Hesychium in Τάκινδον, & quæ ad Παλæphatum. Schol. Nicandri vult

vult esse Amyclæi & Diomedes filium.

Ibid. *Θάμνεις*] Adagiographi scribunt *Ἀμνεις*; Eustathius quoque disertè hoc notat.

20. *Ἀργείων*] Natalis videtur legisse *Ἀργείων*.

30. *Στεφάνῳ*] Lege *στεινόςου* cum O. & P. & *παιπίας*. Eustath. & Zenobius, non agnito Apollodoro, hæc in sua derivarunt. V. Schol. *α. β.*

P. 9. l. 9. *Κορύμβας*] Hos Strabo *Ἀπύλων* & *Πύλλας* filios esse prodit ex Pherecyde, si memini; De his Scaliger ad Catullum & Eusebii Chron. multa disputat, item Casaub. ad Geographum; & Hieron. Mercurialis. Ex Ægypto (ibi enim Corybantium ponit Herodotus) in Phrygiam venisse videntur, Orpheo duce; hinc in Cretam & Græciam, Dardano auctore. Vocabulum sonat peregrinum quid. Scribitur Corybas, Curbas, & Curbeis. Non absudic ab Hebraico Cherub. Pingebant in Adytis templorum Ægyptii animalia varia; docent nos hoc Clemens, & Hero Alexandrini; vocant *ζῶα πολύμορφα*; Empedocles apud Porphyrium *ζῶα γερπία*. Eadem locutione utuntur Interpretes 70 in Daniele ubi fit sermo de Cherubim. Orphicorum eadem est phrasis ubi de Corybante agunt, vocant enim *Ἀπολύμορφον ἄνακτα, Ἰδὸν Διφύη, πολύμορφον*. Porro, *ἀγνεολόγητον* & tanquam prius notum ponit Scriptor divinus cherub suum, etiam loco eo, quo ejus primùm meminit. Diodorus scribit *ἐν ἀπύρρητον* esse, quo patre orti sunt Corybantes, v. cum lib. 3. Nota etiam attribui eis gladium, & Arboris Custodiam. Paria observare licet in Sacris Corybantiacis. Quòd pingi solebant Corybantes in templis, ostendit Martia: — picto stat Corybante tholus. Dicitur quoque (quod ad gladium refero) Corybas, in Hymnis Orpheo adscriptis, *Ἀρήϊος* & *Ὀλβίος*. De Arbore meminit Julianus, Damascius in

vitâ Isidori, & Kalendarium Romanum vetus, ad XI. Kal. Aprilis, Arbor intrat; tangit & Arnobius l.v. Denique Custodiam quod attinet, diserte docet Proclus Theol. libro 6. c. 13. Orphea Corybantibus attribuisse *Δωάμιν φερεικῆν*. Apollodorus noster apud Lexicographos conatur, sed infeliciter, vocis, Corybas, rationem ex Græco fonte haurire. Præter Suidam & Harpocracionem, v. Porphyrium de Abst. Sed solenne est Græcis rerum hujusmodi origines ad se trahere, etiam invitâ Minervâ suâ; fatis id docet quæ de vocabulo *Cabirus* delirant, ne plura addam ex Bocharto, Hensio aliisque.

- L. 14. *Χωρίς ἐνῆς*] Ergo Vulcanum *ἑκατόμυλον* vocat Lucianus. Hoc modo & Corybas natus est ex Proserpinâ, teste Servio in 3 Æneid. Est autem hujus de Vulcano fabulæ auctor Heliodus; licet enim hodie legamus in Theogoniâ

Ἡ; η δ' ἤφαιστος κλυτὸν ἐν φιλόπῳι μύθοισι

Γένεσι ——— olim tamen ille versus sic concipiebatur ——— *ἐν φιλόπῳι*, ita certe Schol. Apollonii Rhodii legit; ita videtur legisse Manilius (quod non suspicatus est magnus vir Jos. Scaliger) ita Lilius Gyraldus: Dosiades in Arâ Vulcanum *ἐκ πύργου* dixit.

- L. 22. *Τροίαν ἑλάν*] Interpres hîc historiam neglexit, verte, *cum cepisset Trojam*, nam tempestas fœda ei immittebatur in reditu, v. p. 128. item Schol. Hom. in fine *ιλ. α.*, & ξ.

29. *Μίγυν*] *ὃ Ζεὺς δένει*] Commelinus hîc dubitavit δένει an δένει legeret; sine dubio legere oportet *Μήνει*. Jupiter non devorabat aut Thetidem aut Themidem. Harum neutra mater fuit Minervæ, sed Metis. Res manifesta est ex Hesiodo, cui concinit Interpres Homeri ad *ιλ. α.* v. 195. ubi legis *Μῆτις*
ἔγκυρ

ἔγκυϑ ἔσσι Ἀθηνᾶν καπιπρόσθι ὑπὸ τοῦ Διδε, item Gale-
nus 3 de dogm. Hipp. & Platonis. Scholiastæ, Æschyli
ad v. 906. Prom. locus hic corruptus imposuit; sane
ἄστις ex linea superiori huc defluxit. Verba hæc με-
ταβαλλέσθαι π. 1. &c. posita sunt extra suum locum,
v. infra p. 218. Natalis de Comitibus multos citat
auctores, quos vidisse vix credo, inter cæteros lo-
cum hunc adducit ex Athenodoro Byzantio; quis sit
ille Athenodorus quæro.

P. 10. l. 2. Ἐλεγε] Quis? Prometheus? p. 218. Themis?
v. p. 11. l. 3. an malles ἐλέγξω? ἔλεγε tamen absolute
occurrit & alibi apud hunc nostrum, quasi de oraculo
respondente, ut p. 133. l. 8.

L. 9. Καί ποιν ἄνδρ] Ægius post hæc aliquid desiderari
existimat, mihi non videtur.

12. Τρίτων] Non ad Bœoticum, nec Thessalicum, sed
Lybicum Tritona, Schol. Apoll. 1. & 4. v. 1311. Apo-
stol. Prov. Cent. XIX. *Diogenes Babylonius* (Apollo-
dori præceptor) *in eo libro qui inscribitur Minerva,*
partum Jovis, ortumque Virginis ad Physiologiam tra-
ducit, sejungit à fabulâ, Cicero 1. de Naturâ Deorum,
apud eundem in 2. quandam Minervam legimus *na-*
tam ex Jove & Coryphe Oceani filia, quam Arcades Co-
ryphasiam vocant.

L. 18. Θάλασσαν] Lege, mare, & quæ, in Lati-
no.

20. Καὶ πόλις ἀπ' ἐκείνης Ἀσπερία] Πόλις an νῆσος? post
ἐκείνης distingue & locum totum sic constitue, νῆσος
ἀπ' ἐκείνης, Ἀσπερία πρῶτον κληθεῖσα, Ὁρτυγία ἑκαλῶτο,
ὕστερον δ' Ἀῖλα, Hyginus, Servius, & Enarrator Ly-
cophronis, qui hunc locum ob oculos habuit, mecum
facit. Callimach. Τόρεα δ' ἔτ' Ἀσπερίν, οὗ δ' ἐδὲ πο-
ῖπλοο Ἀῖλα. Schol. Apoll. ad ver. 308. lib. 1. omnia
perturbat, v. vers. 419.

- P. 11. l. 1. Ὑβρις] Hæc est Palat. & Oxon. Codicis Læcio, eam secutus est Tzetzes in Lycophr. Schol. tamen Pindari, Ægius, Gyraldus, & Commelinus in suis invenerunt Θύβρις.
2. Θέμις] Delphis πρὶν νῦν ἰχθυομένης, ἃν Θέμις, Schol. Pindari; Themis ante Apollinem responsa dabat. Schol. Juven. Θέμις ἐνέπρια χρυσῶν, & διανοήσθαι propriè χρυσῶς δίδναι. Diodorus.
4. Χάσμα] V. Diodorum libro XVI. super hoc chasma stabat Templi adytum.
- L. 10. Ἐλάτης] Ἐλάτης Oxon. Ἐχάτης, Pal. primam confirmat Apollonius. l. v. 761.
- L. 16. Πύθωνα] Mss. Πυθῶ.
- L. 20. Τὸς παῖδας] Apollonius & Q. Calaber soli Apollini; Callimachus Minervæ; Pausan. in Laconicis utrique tribuit necem Tityi.
- P. 12. l. 5. Ἀπόλλων, καὶ ποιεῖν] Mss. Oxon. l. καὶ αὐτὸ π. fortè καὶ ταῦτ.
12. Ἐν Διῶν] Hom. Od. ε. juxta alios à Scorpio interfectus. Πανσέχεια, ὅρη δ' Ἀχαιῶν, ὧν οἷς ὁ Ὀρίων ἀπὶ θανάτου, Hesych. Tzetzes aliique cum Neptuni & Βρύλλης filium dixêre, sed illam dictionem ex Ἐυριάλως depravatam quis non videt?
24. Μερόπην] Schol. Arati Μάεπην vocat; alii Ærophen & Aeropen. Eratosthenes, cum nostro, rectè; fuit Oenopion Bacchi & Ariadnes filius.
27. Χάκτιον] Vulcani in Lemno, unde Cedalionem accepit viæ ducem. Theo in Aratum, & Hyginus.
- P. 13. l. 5. Ἀλλὰ τῇ μὲν Ποσειδῶνι] Templum Neptuno in Peloriade, terræ aggeribus extruxit. Diodor. in fine 4. Callimacho & Catullo Oarion dicitur.

P. 14. l. 2. Ἑρμῶν] Legebatur ἑμῶν in Ægii Codd. Ἑρμῶν in aliis. Commelinus restituit Ἑρμῶν secutus Ægium & veritatem ipsam. V. Strabonem l. 8. Pausan. p. 152. l. 2. & Aristoph. Schol. in Equites, qui locum hunc exscripsit, itidem & Zenob. Schol. Hom. α. β. Hermione Sacra Proserpinæ. Variant antiqui de loco raptus Proserpinæ. Aristot. & Diodorus Siciliam, alii Atticam, alii Pontum volunt. V. Cononem p. 255.

L. 20. Ὅτι τῷ [τῷ] Κελσῷ] Sic alii, & Μεγαρίτης. De totâ hâc re (in quâ narrandâ valde discrepant scriptores) videas licet Schol. in Hephæst. & in Nicandrum Cl. Alexand. & Arnob. & Procli Chrestom. infra l. α. β. γ. δ. ε.

L. 31. Διὸς] Scripti habent Δημοφῶν. Quàm autem parum tibi in nominibus his constant Historici, Vide Servium in Georg. I. Diodorum V. & Hyginum.

P. 15. Τειρολέμω] Pro Μεγαρίτης Mss. legunt Περξιδίας. Sane de parentibus Triptolemi magna est incertitudo. Pausan. in Atticis tradit Musæum parentes ei dare Oceanum & Terram; Orphea, alios; Choerilum & Athenienses adhuc alios. Adi Arnob. V. & Servium Georg. I. Triptol. hujus leges habemus apud Xenophontem & Hieron. adv. Jovin. l. 2. & Stobæum p. 1.

21. Ποίας] Ovid. Metam. V. narrat eam 7 grana edisse. Fastorum verò 4 tantum 3. Qui jejunia apud Inferos solverent, apud superos permanere, ut prius, Lex Parcarum non linebat.

26. Καταμαρτυρήσαντο] Primò verbum illud non notat falsum testimonium; deinde Ascalaphus non dixit falsum testimonium, tantùm prodidit Proserpinam edisse grana quod verum erat. Servius hunc facit Stygis

Stygis filium, Ovid. Orphnes. Melanippides fabulam
Περσεφόνην scripsit, de Ascalapho hoc plura v. ad p.
122.451.

27. Γοργύραι] Porphyrius de Styge apud Stob. conser-
vavit nobis locum Apollodori ex libro α' διὰ 24.
ubi hæc eadem habentur. Sophron autem lepidé, ut
alia, finxit Gorgyræ nutricem fuisse Μορμολύ-
χην.

L.30. Καθ' ἑνυσον ἐνταυθ'] Servius hac in re non consen-
tit, I Geor.

P.16. l.6. 'Cυραῖ]

'Ουκ ἐλθέτω γίγαντες ἐπ' αὐτὸν ἐν μακρότασι,

'Ουτε γῆς ἐγένετο κ' αἵμα' ἐχρύνετο. Orpheus.

15. 'Εγένετο] *Exorti sunt*, & φλέγρας. Videtur noster
hic distinguere inter Phlegram & Pallenem; alii,
eiusdem loci duo esse volunt nomina; de hac pugná v.
Stephan. de Urb. in Παλλήνη.

Ibid. Πορφυρίων] Alius est Porphyrion Sisyphi filius
Schol. Apoll. Rhod. unde corrigendus est Schol. qui
Seriphi filium Porphyrionem facit.

P.16. l.20. 'Αλκυονίδες] Hujus filias recenset Apollonius
Cent. II. vox ψαλῶ propter sequens K ut dicitur
Grammatici; fuit & alius Alcyoneus, v. p. 419.
443.

27. Δόξον] *Oraculum* potius quam rumor.

P.17. l.5. Φαίνεν] *Prodirent, Oriendur.*

16. 'Επὶ τ' γῆς] F. αἰδ. In Ægii edit. legis, ἔξω τ' Ἀιολίης,
quæ verba interpreti Gallico Passeratio imposuere.
Porro notant Grammatici Pallenem dici de Achaicâ,
Pallanen de Arcadiâ. Schol. Pind. N. 4. & Apollonii
Rhodii aliter de hac pugná scribunt.

20. Ἡφα] Ptolemæus Hephæst. hâc in re duos nominat Gigantes Anonymum & Pyripnoum, v.p.3 10. mox βονδὺς l.X.

P.18. l.1. Δρυὶς] In Pal. erat Διδὺς. Enimvero Thyrsus postulat, ut legamus Διδυζον — Scripturæ abbreviatio mendum pepererat.

12. Διαρρήξαι] Mss. Oxon. ἀπορρήξαι, sed Νήσεσσιν cum Pal. l. contra Stephan. & Strabonem sine X.

16. Γεσσιονα] Non memini me alibi hunc legere; sed & stellâ locum suspectum reddidit Ægius. An ergo Ἀγρίονα leges? hunc enim huic pugnæ interfuisse scripsit Eumelus in Titanomachia, apud Sch. Apollonii Rhodii. Alii produnt à Marte interfectum Mirantem, Picoloon Sol confecit, uti apud Eustath. in Od. K. testatur Alexander Paphius; Besbicus ab Hercule & Proserpinâ victus cecidit, v. Steph. de Urb. his addendi Obrimus, Phrutus, Pelorus, Damastor, Rhœtus, Palleneus, Rhuncus, Ascus, Echion, Pronomus, Almops, Celado, Cinnus, Theodamas, Athos, & alii ex Hygino, quorum nullus hîc ponitur, post vocem Μοῖσαι, Ἀγρίων κ' operæ (quod & sexcenties peccarunt) omisere. Plura de his apud Stephanum habes in voce Ἀπύτμεσσιν.

26. Τυρῶνα] Homero Τυφονῶς; Pindaro Τυρῶς. Æschylo, utrâque terminatione effertur.

27. Σικελία] L. Κελικία. Pind. Pyth. Od. 1. Τυρῶς τὸν ποτε Κελικίον θρέψεν πολυώνυμον ἄνδρα, hunc versum Sch. Æschyli in Prom. Heliodo tribuit. Schol. distinctius, ἐν Κελικίᾳ μὲν ἐγεννήθη, ἐκολλάθη δ' Τυρῶς ἐν Σικελίᾳ, v. infra. p.20.

P.19. l.7. Χῆρας ὃ ὤχρ] Leontûchus apud Zoroastrem & Jamblichum talis & tantus.

9. Κεφαλαί] Pindaró, ἐπὶ τῷ Πάριον θεῶν πύλινον. Apollodorus in hac descriptione quædam sumplit ab Æschylo.
33. Ἰδὺς μύθον] v. Ovid. Metam. 5. Anton. Liberalem p. 456. Hyginum Astron. Poet. Bocharti Hieroz.
- P. 20. l. 4. Κατακρίσιν] L. κρίσιν, ἀδελφὴν ἀρ-
πη.
6. Κασίε] Oxon. Κανίσε, Apollonius 2 Argon. hoc confirmat, ejus tamen Schol. videtur hic legisse Κασίε, nam reprehendit Apollodorum de Syriâ.
- P. 21. l. 10. Τέτων ὃ πάλιν] Sidonius; *restringens fulmine fulmen*. Trophæum de Gigantibus victis alii Damascum, alii Pitheculas insulas positum contendunt.
25. Ἀνδράσις πάσις] Ob hæc inventa arâ & statuâ honorabatur Athenis in Palladis templo; erat eadem ara Vulcano quoque sacra. Schol. Sophocl. in Oed. Colon. ex Apollod. πᾶσι θεῶν.
- P. 22. l. 7. Ἀντὶ λίβης] Adde πῶ. Infra lege ἔπει. De Prometheo, v. p. 119.
- L. 15. Δευκαλίον] Ejus matrem Clymenen dicit Sch. Pindari; idem notat ex Apollodoro (forte, in Catal. Homer.) Deucalionem habitasse in Κυνῶ, v. ad θ. Ol. Strab. p. 425. & Eustath. ad β 11.
27. Ἀνίβη] Oxon. εἰσέβη. Hæc omnia Schol. Hom. 11. xj λίξιν exscripsit. Primum diluvium contigit sub Ogyge, secundum sub Deucalione, tertium sub Dardano. Vocatum est hoc Deucalionis diluvium, quod in iis partibus terrarum ubi regnabat, (neque enim universale erat) invaluit. Tres alios Deucaliones recenset Schol. Apollonii. Confer. pag. 189.

P.23.l.4. Διόν] Verte, Montes Theſſaliæ dirempti ſunt, συνάμαλ'α καὶ Τίμων διόν, Sch. Horn. Seneca, aiunt aliquando Oſſam Olympo cohæſiſſe. Caſaub.ad Strabonem hæc vidit.

5. Καὶ τὰ ἐκείδε] Pal. ἐκείδε, mox σωτὴρ χυδὸν Ἔγ.σωτὴρ χυδὸν Commel.

10. Πάνασθ] Servius,ad Athum.l.17. αἰσῆ] pro αἰσῆ], & ὑπὲρ κεφαλῆς, Plutarchus ex Mythologiis Græcis ait Deucalionem,emiſſâ Columbâ, intellexiſſe aquas conſediſſe; quod petitum ex ſacrâ paginâ.

17. Ἑρμῆν] Ovid.& Serv. ex Themide aiunt Deucalionem quid ſacto opus eſſet, didiciſſe. V. Suidam in Ἑρμην.

L.30. Ὁν ἐν Διδε] Eſſe enim Deucalionis tantum καὶ ἐν Διδε] in quidam volunt;v.infra p.267.

P.24.l.2. Κεραυῦ] Lege Κεραυδν, eum enim expulit, p.225. confirmant Codd.Ægii & Palat.

3. Περὶ Ὀλύμπου] Schol. Pind. plenè ſed aliter, de hæc, ad Olym. Θ.

6. Ὀρενίδες] Pal. Ὀρενίδες. Virgil. glomerantur Oreides; p.430. Ὀρενίδες.

7. Ζεῦ] Pulsus à fratribus ſuis è Theſſaliâ, venit in Atticam,dignuſque viſus eſt Erechtheo,qui ei gener fieret.Pauſ.condidit Tetrapolin,obiit in Ægialo, v.Schol. l. initio.

9. Γραικός] Scal.ad Euseb. ait; primò Γραικοὶ dicti ſunt, deinde Γραικός. Stephanus Γραικὸν facit filium Theſſali. Vox habetur apud Callimachum, Alexandrum Ætolum, Lycophronem, Ariſtotelem, Thucyd.Marmora Arundel. Dicæarchum. Eſt autem ea appellatio prior. Græcis ipſis magis placuit vox Hellen; aliis alia,v.Hefych.in Παιδς.Schol. Apolloniῦ Rhodii ad v.1089.l.3. adfert ex noſtri Apollodori libris in Homer Catalogum nonnulla quæ locum hunc illuſtrant.

P. 24. l. 24. 'Εναρίτω] Schol. Pindari ad IV. Pyth. 'Εά-
ρειαν vocat. Apostolius Cent. II. Æolo aliam uxorem,
& stirpem tribuit.

26. Κειδέα] Lege Κρηδ. Schol. Pindari & Lycophronis

'Αιολίδαι δ' ἐγένοντο δημοπόλοι Κασιῶτες,
Κρηδύς, ἥ δ' Ἀδάμας, καὶ Σίσυρος αἰολομήτης,
Σαλμωνίδης τ' ἄδικος, καὶ ὑπέρθυμος φεικῆς.

Videtur in his Heliiodus primus Salmonea notasse, nam
Homerus laudat.

L. 29. Καράχλω] Palat. & Hygin. ——— κλω,

P. 25. l. 'Αλκυόνη] Schol. Theocr. Id. 7. Mæoli & Ca-
nobes filiam fuisse scribit.

25. 'Αλκυίδης] Schol. l. l. ad v. 385. Hos inter Gigan-
tes multi recensent, non satis rectè.

P. 26. l. 14. 'Εν ἀμάρτῃ] Cubat in mendo locus. Lego ἐν
Νάξῳ, confirmat hanc lectionem Pindarus Pyth. 4.

24. 'Ηλιν ὄντι] Endymion Elidis rex secundum Iby-
cum, fuit Jovi ob singularem justitiam charissimus, alii
Spartanum gente tradunt, v. omnino Schol. Apollonii
ad v. 55. libri 4.

P. 27. l. 3. Νηϊδος] V. p. 196.

L. 6. Κυρήπδα] Marcianus Heracl.

————— 'Αιτωλία

'Εξ Ἡλιδος λαβῆσαι ἡ ἀποικίαν, &c.

L. 11. 'Αφ' ἑαυτῶ] L. ἑαυτῶ.

L. 29. Παρδάονα] L. Πέρδα, ut infra & Palat. Hyginus
tamen Parthaona legit.

P. 28. l. 4. 'Απαρίως] L. cum aspiratione, ut in La-
tin.

23. Γηρῶς] Pal. γηρῶς rectè.

27. 'Αλ-

27. Ἀλδαία.] Oxon. addit Ἀΐδα, ὡς ἔοικε. Thestio Ledam filiam facit Sch. Apoll. Rhod. ad. I. quanquam ibi Thespius scribatur, in Comment. in πρὸ κλειδίου Thestius. De matre horum nullo modo convenit inter veteres.

P.29.l.11. Τὸν πάρευν.] Lege ᾧ πάρευν.

16. Ἀλδαίαν.] Theoph. ad Autolycum p.85.

21. Παιδάς.] Rectius παίδα. Mox post φασὶ omittetur.

P.30.l.4. Ἀτρώθ.] Vox ista omittitur à Zenobio, qui cætera ad verbum expressit, in Latino omittit vocem *Natura*.

10. Ἐξελάθειο.] F. ἐπιδάθειο.

19. Ἐχάλεεν.] Scripti & Zenob. melius, σιωπέλεεν.

24. Δρύας.] Oxon. habet Γύμας.

30. Θησώς.] Plutarchus in Theseo, hinc proverbium deductum innuit, ἐκ ἀνδρῶν θησώς.

P.31.l.7. Ἀταλάντη.] Duas fuisse Atalantas apud plerosque constat. Altera fuit Jasi filia, cujus meminere Ælianus, v.Hist.l.13.c.1. Propertius Eleg. 1. Schol. Apollonii Rhodii. Ἀταλάντη Ἰάσωνος θυγάτηρ, ἣν ἔγχευ Μελανίαν, ἑτέρα ἢ ἀρχαία [Ἀρχαία] ἢ Σχοινίως. Noster tamen infra unam tantam fuisse existimat, v. p.191. 2,3. Schol.Hom.I.11.

9. Θεσίε.] Pro Thestio sæpe Thespius occurrit in variis Scriptoribus, Apollonio, Diodoro & nostro. Vide p.28.n.27.

12. Κηφίως.] In Latinis lege *Cepheo Anceæque ac aliis nonnullis, venatum ire cum faminâ indignum reputantibus*.

18. Ἰδύ.] Scripti, Ἰάκ.

25. Ῥαδύς.] Γυλάξ Oxon. Γυλάς & Πίλαξ Pal. mihi videtur Ἰόλαξ, ex Hygino, nili forte Κηφύς iterum cum Anceæ conjunges.

- P.32.l.13. Τὸς δ'] L. μδ', l. 23. l. Iphiclus. Ad reliqua illustranda de Althæâ & Meleagri interitu confer Schol.Aristoph. in Ranis. Antoninum Liber: p.407. Homer. ελ.1. Ælian.4. Animal. Hesych. in Μελαγείδης. Pausan.10.
21. Ἀμριος. ὃ δῆρας] Lege τῷ δῆρας.
- P. 33. l. 10. Ἀνής] Alii malè ἀνέστασαν, v. p. 171.
11. Γνωῖται] Liberalis & Suidas; ἀσλαφαί.
15. Ἰσποῖν] Is Zenobio est Ἰσποφόνος, idem ait Πείθειαν Οἰκῶς βιάζει, legendum Οἰνεύς, uti mox hîc sequitur.
16. Θηβαΐδα] Κυκλογράφον intelligit.
21. Τὸ Ἀμαρυγνίως] Hipostratus non fuit hujus filius, sed Phycæi. Schol. Pind. Ol. X. ex Hesiodo. Verte igitur laxius, ex genere *Amaryncei*.
- P.34.l.1. Πόσιονδ'] Antiquus admodum poeta Hesiodo suppar, scripsit Heracleida.
11. Ἀλκμαιονίδα] In Latinis dele *tragediam*.
- P.35.l.4. Μετ' ἄλλω] Faber reposuit Ἀδράς, quod non probo; lego Ἐυρύδα, is enim cum Diomede Argium ulciscébatur. Testis Pausanias. Hyginus tamen in hac re narrandâ Diomedi addit Sthenelum Capanei filium.
11. Θυγατέρα] In Latinis lege, *filia*.
17. Τηλέρου ἐστίν] Telephi Vestam, inquit Interpres, ineptè. Emendo, Τέλφουσαν, est autem Telphusa Arcadiæ regio & urbs. Vid. Stephanum in V. & Plin.
- P.36.l.1. Ἀΐδης δ'] Interpres malè, *is verò uxore Nephelæ mortuâ*. Videtur legisse αἰδῆς δ'. Porro unde illud, *Nephelæ mortuâ*? Athamas duxit primam Themistonem, secundam Nephelen, (quæ insana facta est) Apotiolius deam habitam scribit, tertiam Iōnem Cadmi filiam.

filiam. Vid. Pausan. Schol. 11. n. Schol. Apollonii ad 1. *ἄνδρι γαμῶν*, est *ἐπὶ γαμῶν*, ut alibi noster loquitur.

P. 37. l. 5. *Περσίδης*] Al. *Πέρσης*. V. Tzetz. in Lycophr. p. 34-gr.

16. *Καθήλων*] Veriora his de ariete isto vide apud Schol. Apollonii Rhodii. Crius Phrixus *ἔραυε* cum servavit. Vel *κείδε* erat *πάρθου κείδεσθαι* quo navigavit.

17. *Καμύπης*] Alii Iophossam dicunt, sed hoc erat *ἐπὶ νύμῳ*. Schol. Rhodii 2. ubi & Euenian dictam prodit.

18. *Ἄργος*] Inter hos qui hîc *Κύνου* dicitur, O. & P. *Κυρίσσεως* est aliis *Κυρίσσεως* & *Κυήσσεως*. Tzetzes inepte duos facit *Κάπυ* & *Σῶρον*. Meminere Schol. Apollonii ad v. 1125. & 1155. l. 2. Hyginus f. 14. Quatuor his Pausanias addit Presbonem, qui defuncto Phrixo in Græciam redierit.

22. *Λίεαρχον*] Pal. *Κλίεαρχον*, utroque modo dicitur. Tzetz. in Lyc.

P. 38. l. 2. *Μηρῆς*] Pal. *μοίρας*. Tzetzes *κρία*.

5. *Κήσας*] Non dicimus condere regionem, sed urbibus instruere. Athamantium in Pthiâ, ponit Apoll. 2. *Ἄλυν* in Theffaliâ eum condidisse ait Strabo. Schol. Apollonli vicina loca esse dicit.

9. *Λεύκονα*] Tzetzes *Ἐρυθρον*, *Σχόλῳα*, *Τετλωνδν*. Oxon. *Πτύον*. Steph. *Πηῶν*. Leuconis mentio apud Stephanum, v. *Ἀργοντι*, & Schol. Apoll. ad 2. v. 1147.

13. *Κήσας*] Eumelus ait Ephyram Oceani fil. primam inhibitaſſe terram, ab eâque Ephyram urbem dictam. Paus. Corinth. Homer. tantum *Ἴνδα ὃ Σίοντι* *ἔκειν*, v. Stephan. *ἡλίεπολις*.

15. *Μερόπην*] Vide p. 194. *Σίοντι* *Ἔολικῇ* *Δείσσει*. Præter Glaucum, habuit Therfandr. Ornytionem & Almun.

20. Κολαζεύ] Hæc ex Pherecyde adfert Schol.
11. Ζ.

24. Τίνες] Lege τίνι.

26. Ἀιγίνας] V. p. 213.

30. Διῖων] P. 24. aliis Deioneus dicitur, v. Eustath. 11. β.
Mox pro Φωκίδῃ, melius Φωκιδῷ.

P. 39. 1. 3. Ἀνεΐδης] Pal. Ἀνεΐδης. Est autem φύλακῷ Ioni-
cum pro φύλαξ.

P. 39. 1. 23. Πολυδίκη] Pierum hîc non γυναικῶν, quia
supra posuerat p. 8. Hos Androthoes & Peristhenis fi-
lios facit, Schol. Rhodii ex Pherecyde.

28. Ἥλιν] Ἥλιν regio est, non tantum urbs. Schol. 11. Η.
& Virgilius, mediæq; per Elidos urbes, & prius, p. 28.
Σαλμωνίη Straboni, Σαλμωνίη Diodoro urbs hæc dicitur,
quam condidit Salmoneus. Ex his quæ sequuntur vi-
deas manifesto Diodorum Sic. verba Apollodori re-
tinuisse. Cæterum Elin condidit Eleius. Sch. Hom.
11. V.

P. 40. 1. 4. Ἐξηραμίδας] Lego cum Cod. Pal. Ἐξηραμίδας
ficcatas, vel Ἐξηρήνημίδας, v. Serv. ad 6. Æneid.

15. Κρηθεῖ] Odio novercæ ad Patrum Crethea in
Theffaliam recessit, qui etiam posthæc eam in connu-
bio habuit, p. 42.

21. Ποσειδῶν]

Non sic Æmonio Salmonida mixtus Enipeo

Tenarius facili pressit amore Deus. Propert.

Vide non absimilem historiam in Epistolâ quâdam
Æschinis.

25. Ἐγκλιμῶν] ἐγκλιμῶν, expositis.

P. 41. 1. 1. Ἐχέλεον] In Latinis monstrosum illud, ἵμμε-
lauit, jugula. Νηλεὺς autem παρὰ τὸ μὴ εὐκλεῖναι ὑπὸ
ἡ μνηστῶν, dicebatur.

5. Μνηστῆρ] Erat illa Σιδηρῶ.

13. Ἀτιμάζων] Plus est, quàm negligere, n. injuriâ^s afficere. Ἠπίμωσιν, ἀπίμως ὕβεισιν, inquit Schol' Hom.
16. Ἐκπῶν] Iolco. Diodor.4. ait Peliam, adjunctis sibi Melampode & Biante aliisque, in Peloponnesum abiisse. Cum nostro Apollodoro facit Pindar. Pyth.4. qui ait Amythaonem (Biantis & Melampodis P.) habitasse Messenæ postquam è Thessalia decesserat. Amythaonem in Pylo allocat noster p.42. videtur Amythaon unâ migrasse cum Neleo. Δὲ παλαιῶν ἰστοίων ἀκέρη ὅπως ὡς μὴ ὁμολογημένων σφίδρα, Strabo.
- P.41. l.16. Πύλον] Condidit Pylas Clefoni f. Lelegis nepos.
18. Ἀμφιόν] Alius ab Amphione Thebano. Errat ergo Diodorus Sic. l.4. nam Homerus Odyss. XI. apertè docet hunc fuisse Orchomeniorum Principem. Consentit & Pausan. Bœoticis.
21. Ταῦρ] Inter hos non numeratur Chromius. Alii quoque ab aliis, qui hîc non numerantur. V. Schol. Apoll. ad v. 156.1.
25. Πεικλύδην] Hæc habes in fragmentis Hesiodi.
30. Ἐξοπέρην] L. ——— δις., Vel Ἐξοπέρην σ.
- P.42. l.4. Νέστωρ] Hæc ex Hesiodi Catalogo. V. Stephanum in Γερνία.
6. Ἀναξίβειαν] Al. Ἀναξίβοιαν, priorem Scripturam secutus est Eustath. & Tzetzes ex hoc loco. Fuit hæc soror Agamemnonis. Prior uxor erat Eurydice fil. Clymeni.
13. Περίας] Hæc excerptit Tzetzes in Lycophronem.

23. Τὴν αὐτὴν ἀδελφ.] Uncata non sunt ab Apollodoro ; nec in Latinis, nec necessaria sunt. Habet tamen Tzetzes.

26. Ἐιδυμένω] Sch. Rhodii, Δοειμένω vocat. Quæ sequuntur de Melampode habes ferè apud Pausan. in Messenicis. Schol. Theocr. εἰδ. γ. Homeri Odyss. Rhodii ad 1.

P. 43. l. 26. Φυλάκε] Lege Ἰρίκακς εἰ Φυλάκε. Schol. Rhodii. Ἰρίκακς quasi Ἰρίκαλκς. Hesiodus miram ei pedum velocitatem tribuebat. V. Eust. ad il. β. p. 323. & Schol. Odyss. λ. ν. 325. φυλάκε Thessaliæ urbs.

31. Βίας] Hic Ægius videtur legisse βιά ; lege in Latinis. Quas cetera Bias nullo pacto abigere posset.

P. 44. l. 11. Κορυφαῖον] Faber, Ὀροφαῖον. Palat. rectè κορυφαῖον.

P. 45. 7. Ἰεῖς δρυὶς] Eustath. A, Odyss. p. 2685, hæc fusè enarrat. Athenæus p. 498, quosdam versus ex 2 Melampodias (quam scripsisse creditur Hesiodus) adfert, qui huc faciunt; quibus ex Suidâ ejusdem Hesiodi adjungas hos ,

Ἀλλὰ δὲ μὲν ἴδωκεν Ὀλύμπῳ Ἀιακίδης ·
Νῦν δ' Ἀμυδαορίδαίς · πῦρ τ' ἔπειτα Ἀτρεΐδης.

25. Ἐν Ἀργεῖ γυναικί] Vel Προϊτίδαις potius.

35. Τάλας] Vide quæ Eustath. il. β. p. 288.

P. 46. l. 2. Παρθενόπιδας] Hic secundum nonnullos ad Thebas militavit, non autem ille Atalantes fil. Schol. Sophoclis Oedip. Colon.

Ibid. Πρώναξ] Phlegon eum aliter γενεαλογεῖ.

28. Ἐκείῳ δώσει] Sic verte, Pelias promiserat se daturum ei filiam, qui ad currum trahendum leonem & aprum jungeret.

P. 47. l. 8. Πιπλησάμενον] Faber πηλασάμενον.

21. Περὶ Μοιρῶν] L. παρὰ & μέλλω.
 20. ἈΛΚΗΣΙΣ] Oxon. legit ὑπεραπίδαυς. Xenophon Ἀγ-
 πλοχθὺν παῖδες ὑπεραπίδαυς.
 25. Πολυμήδην] Hanc Lectionem retinuit Tzetzes Enar-
 rator Lycophr. De matre Jafonis veteres litigant.
 Erat ei mater Rhæo fil. Staphyli secundum aliquos;
 Alcimeden alii vocant, Polymelen alii, atque hæc for-
 tasse est quam nonnulli Polyphemen dicunt. Præter
 has reperio Theogneten Laodici filiam, Arnen quoq;
 & Scarphen ei pro parente dari. Scholiastes Rhodii ex
 Herodoro commemorat Polymeden; noster Hero-
 dorum sæpe sequitur. Diodoro Amphinome ἰσηϊῶ. V.
 p. 63. n. 24.
 27. Ἰώλκε Πελίας] Pindarus Pyth. Ode IV. & Apolloni-
 us libro 1. hanc historiam tangunt.
 P. 48. l. 4. Θυσίας] Rectius θυσίαν ut infra. Sed & Tzet-
 zes, & Zenob. qui representant hunc locum, sic legere
 in suis.
 10. Ἀναύρων] Canterus non habet pro nomine proprio,
 vertitque adeo *torrentem*. Consentit Turnebus. Est
 sanè ἀναύρως, inquit Apollonii Schol. πᾶς ὁ ἐν χιμῶνι
 ρέων ποταμὸς, nec inficior ità hoc loco capi posse, &
 apud Callimachum hymno in Dianam; sed & latius
 aliquando accipitur. Ἀπας ἀναύρων νασμὸς ἀνανδήσει.
 Flumina perennia exsiccabant Persæ, Ilissum, Pe-
 neum, Onochonem, Mæandrum. Atque hoc sensu oc-
 currit vox apud Schol. Callimachi, Lucanum, Hesychi-
 um, & Pindari Scholiastem.
 12. Συμβαλὼν] Oraculi sententiam affecutus. Euripides
 Medcæ.

Σοφώπρ' ἢ καὶ ἄνδρα Συμβαλῶν, ἔπι.

Et Neophron ibid. in Scholiaste. Pherecydes apud.
 Pind. Interp. συμβάλλει τὸ μασιήιον.

19. Ἐσθλᾶτον] Quid sit ἐπιδεικνὴ δυνάμεις ostendit Casaub. ad Theophr. Eustath. ad 11. Proœm. Verte, *sive forte ei in mentem venit.*
20. Ἦρε] Ἦρης ὁ Πελασγίδης ἐκ ἀλείγειν. Pelias, inquit, Apollonius. Schol. Pindari ex Pherecyde, ὡς ἔλθοι ἢ Μῆδ' αὖτ' ἀπὸ Πελίου κακόν. Pindarus, κλέψεν τὴν Μηδείαν σὺν αὐτῇ τὰν Πελίου φόνον. Apollonius 3. 1125. 6. & 4. v. 241. 2. V. Schol. Eurip. Medæ. P. 441.
26. Ἄρεθ' ἀλά] V. p. 27. ἐν Ἄρεθ'.
30. Ἐπὶ τῷ] L. τῷτο.
31. Ἄργον ἢ φείξω] V. p. 37. l. 18. & sequitur Pherecydem. V. Sch. Apol. p. 1. Post Phrixi mortem ejus filii in Græciam redierunt p. 53. secundum autem Apollonium, non ante quàm Argonautæ expeditionem hanc jam essent ingressi. Obviam enim sibi invicem facti sunt ad Ἄρεως γῆσον. Ἄργον Ἄρεσείδην vocat Apollonius 1. Erit ita hic Arestoris filius Argus alius à seniore illo Argo πανόπῃ Arestoris filio. Sed Tzetzes in Lycophr. sic scribit, Ἄργω ἐκλήθη ἔπ' ἔστ' Ἀπολλόνιον, Ἄργος αὐτ' ἐκασπύγειν, ὃ Ἔσπερος, ἢ Ἀλέκτορος υἱός, &c. Apollonii Codd. non sunt usquequaque emendati in hoc catalogo.
- P. 49. l. 1. Περὶ πηκόντορον] Ante hæc tempora parvis naviculis & acatiis utebantur Græci. Phœnices primi longas naves excogitarunt, quarum prima, Græcis cognita, fuit illa Danaï p. 72. Euripides in Helenâ πηκόντορον vocat Σιδωνίαν, hoc in loco per πηκόντορον non necesse est intelligere navem 50 remorum absolutè, sed longam; sic puto accipi hanc vocem apud Pindarum Pyth. Od. 4. imò Theocritus in Hylâ hanc ipsam navem vocat τριακοντάζυγον, i. e. ἐξηκόντορον.
6. Φωνῇ] Φωνῇην, ex Apollonio Rhodio. Fragmentum

Stephani in *Δαδώνη*. Lycophron vocat *κίσαν λαλη-
θρον*.

13. *Ἀγνίς*] Lege in Lat. Hagnii.

20. *Κέρων*⊕] Fragmentum Stephani in *Δάπον*, *Δωίδς*,
Λατίδης Κέρων⊕.

21. *Παλαίμων*] Al. *Παλαμῶν*⊕ Apollonio.

22. *Ἀδμήτος φρε*.] In fragm. Steph. v. *Δάπον* I. *Φρηπῆδης*
δ' Ἀδμήτος, sunt Sophoclis verba Argonautas recen-
sentis.

27. *Ἐρυσλος*] Apoll. *Ἐρυσλος*. Cui additur *Ἐχίων*. Sed
Pindaro *Ἐρυσλος*.

30. *Ἐργῆνος Ποσ*.] Manifesto errore, pro *Ἐυφημος*,
qui male apud Apollonium dicitur Polyphemus. Pin-
darus, Pausanias, Val. Flaccus meminere Euphemi à
Τῆναρο.

P. 50. L. 12. *Ἀυγίας Ἥλις*] Rectius *Ἥλις*. Pausan. Eliacis.

5. *Ἰεῖλος*] Rectius *Ἰφῖλος*.

6. *Ἀλμῶς*] L. *Ἰαλμῶς*. Horum mater Astyoche Acto-
ris f.

7. *Ἀστέιος*] Apollonio *Ἀσπερίων*. Numerum Heroum ho-
rum quod attinet, non convenit antiquis Scriptoribus
inter se, nam Diodorus Siculus scribit fuisse Argo-
nautas 54. totidem numerat Apollonius. Tzetzes in
Lycophronem, quinquaginta. Noster non ultra 45.
Idmon & Butes infra commemorantur. Nonnullos
habes hic, qui non ponuntur ab Apollonio. Sed Hy-
ginus in diversum abit longissime. Periëre Catalo-
gi quos Æschylus suis Cabiris, & Sophocles Lemnia-
dibus intexuit.

Catalogus Argonautarum secundum Apollonium Rhodium.
 Quibus præfigitur stellula, non sunt apud Apollodorum.

Acastus	* Eurytion
Admetus	Eurytus
* Æthalides	Hercules
* Amphidamas	Jason
* Amphion	Idas
Anceus	* Idmon
* Anceus <i>alter</i>	Iphiclus
* Areïus	* Iphiclus <i>alter</i>
Argus	* Iphitus
Asterius	* Iphitus <i>alter</i>
* Asterion	* Laocoon
Augéas	* Leodocus
Butes	* Lynceus
Calais	Meleager
* Canthus	Menœtius
Castor	* Mopsus
Cepheus	* Nauplius
* Clytius	* Oileus
Coronus	Orpheus
* Echion	Palæmonius
Erginus	Peleus
* Eribotes	Periclymenus
Euphemus	* Phalerus
* Eurydamas	* Phlias

Pollux	Atalanta
Polyphernus	Autolycus
* Talaus	Euryalus
Telamon	Ialmenus
Tiphys	Iritus
Zetes	Laertes
	Leitus
Ex Apollodoro his ad-	Peneleus
dantur	Phanus
	Poeas
Actor	Staphylus
Amphiarus	Theseus
Ascalaphus	

14. Ῥψπύλας] Lege Ῥψπύλης, & infra ἰππών·
 ἴουσι. V. p. 175. & Schol. Apoll. 1. Hyginum Fab.
 XV. Æschylus Hypsipylon drama fecit.

P. 51. l. 1. Ῥυππών] Lege Ῥυππών, vel Ῥυππών. Homer.
 il. Z. Statius 6. Ῥυππών N. Damascenus habet in Ec-
 log. Valesii.

4. Δολίεσι] De his omnibus plenâ manu Schol. Apoll.
 ad v. 947. 1. & porro.

25. Καίλειπον] Ergo Hercules Theocrito λεπταύτης di-
 citur. Mox lege ἡρπύγη.

P. 52. l. 7. κίε] Chius deduxit Milesios in Mysiam; inde
 urbi & fluvio nomen. Schol. Rhod. fine 2. Locum hunc
 Zenob. exscripsit.

9. Ἡρόδω] L. Ἡρόδω. ἀρχὴν, redde, ab initio. Post
 πλεῖστοι adde τῶν.

14. Ἀφείαις] L. Ἀφείαις. Hesiodus in Ceycis nuptiis
 apud Sch. Rhodii.

18. Δημάρεσις] L. Δημάρας.

19. Διονύσις] Hanc διαγωνίαν vide apud Schol. Apoll.
 v. 1291.

24. 'Ασπιδον] Lege, ἀσπίδον.

P.53. l. 1. Πυγμαλιν] Theocrit. εἰδ. 23. & Apollonius 2.

11. Τὴν δε.] L. δ.

14. 'Αγηνόρε] Hesiodus prodidit illum Phœnicis Agenoris filii fuisse filium. Videtur incredibile à primo Agenore ad hæc tempora perdurasse. V. Sch. Argon. 2. ad v. 178.

P.53. l. 20. Βορέε] Adi Diodor. 4.

21. Μνηστῆ] Erat ei nomen Dia. Sch. Rhodii. 'Ιστίαν vocat Diodorus.

22. 'Ιστίε] Ex Cleopatra, Orython & Crambin, habuit etiam Manandynon & Thynum.

25. Φρίξε] Prodidit hoc Hesiod. in magnis Eœis. Sch. Rhodii.

27. 'Αρπίε] Asclepiades ait immissas fuisse à Sole. V. Schol. Hom. Od. M. Phinei filias aliqui credidère 'Ερά-
στειν & 'Αρπύρεσσιν. Alii γαίδηγοῦσας Thaumantis & Electræ filias, Iridos sorores. Confer Apollonium & Virgilium.

P.54. l. 32. 'Ωκυδον] L. 'Ωκυδέω. Mox 'Ωκυπέντω. Hesiod.

P.55. l. 1. Κατὰ δ'] Rectius παρ'.

4. Στρυμόδες] Alii apud Schol. Apollonii, quod ibi ad Jovem precantes conversi sunt Boreadæ. Infra 231.

P.56. l. 19. Συμπληγάδες] Insulæ duæ Bosphro Thracio vicinæ. Homerus & Herodotus πλεγκίδες vocant. Pindarus Vivas Petras (ex vulgi opinione) appellat. Ubi inspicendus ejus interpres, p. 257. Alii σιωδερμάδες & σιωρρμάδες & κυανίδες (à colore) nominarunt. Flexuosus erat cursus, adeoque videbantur Petræ inter se concurrere. Schol. Eurip. Medæ, ad v. 1. Post Argûs transi-
missionem intellectum est, eas reverâ stare. Theocr. in Hylâ ἀφ' ἧ τότε χοιρῆδες ἦν.

20. *Χρῶν γὰρ ἴν*] Idem docet Sch. Theocr. Confer Schol. Apol. 2. & Odyss. M.
- P. 56. l. 24. *Μαριανδυνίς*] Scalig. ad Euseb. Chron. p. 37. primò Mariandyni, deinde Galatæ dicti.
- P. 57. l. 2. *Καδορμηδίδης*] L. *μυθολογ.* Oxon. & Pal. Æetes nomen Regum Colchidis, ut Cæsar apud Romanos. Ut hic Æetes idem forte non fuerit cum eo qui Phrixum hospitaliter excepit.
10. *Παῖ' αὐτῶν*] An αὐτῶν? & mox τέτυς, l. τέτοις.
25. *Ἰδίας*] L. *Ἑιδίας.* Sophocl. Scythis apud Schol. Rhod. 4.
- P. 58. l. 1. *Ὀμόσωντο*] Βοῦ μὲν ὄρεως (Μήδης) καὶ θεὸς μαρτύρεται. Eurip. & Apollon. initio 4.
3. *Τὸς μὲν.*] Lege μέλλοντα τὸς.
20. *Νεὸ ἄλσος*] Sc. Hecates aut Martis, v. 29. l. *ἡγεζόμενον.*
- P. 59. l. 10. *Ἀψυρίδας*] E. lecto illum rapuit. Pherecydes. Erat autem Medæ *ἑτερομήτωρ*, ex Nereide. Dictus est & Phaethon. Vide Interpretes Apollonii.
18. *Φονίδι*] In ædibus Ætæ hoc factum prodidit Sophocles in Colchidibus.
30. *Διαχιδέντες*] Al. *διαχιδέντες*, & *διαχιδέντες*.
- P. 60. l. 1. *Παραπλέουσι*] Nota non usitatam locutionem.
6. *Ἀψυρίδας*] Cave intelligas insulas Ponti Euxini, nunc enim Argonautæ alibi gentium sunt. Legit Cod. Pal. *Σύριδας*. Imò & Tzetzes, hæc cum describeret, ita legit. Adi Aristotelem 8 Polit. c. X. & Solinum, cap. 8. Quare Strabonem & Melam hinc emendandos puto ubi de his agunt.
10. *Ἀύσονιαν*] Atqui nondum natus est Auson Ulyssis filius, à quo gens nomen cepit. Tale est *Λαρινάρις venit littora.*

13. Λιβύων] Rectius Λαγύων, Apollonius 4. Ἐθνα μάλιστα
Κελπῶν καὶ Λαγύων περὶ πάντας.

15. Σαρδάνιον] Scribitur Σαρδάνιον (Homero,) Σαρδάνιον,
& Σαρδῶν.

27. Πίπτει παγκλαί] Oxon. & Pal. interponunt Κυάνειαι.
Male, neque enim hæ Petræ, nisi ad similitudinem
Symplegadam, dicuntur Cyanæ. Et sic intelligen-
dus est Tzetzes in Lycophr. p. 131. Edit. Cant. Neque
verum est quod ait Ortellius, Strabonem dicere Sym-
plegadas esse Homero παγκλάς. Scribit enim Strabo
à Symplegadibus, quarum mentio occurrebat in Ja-
sonis expeditione, Homerum finxisse παγκλάς suas in
Ulyssis erroribus.

P. 61. l. 1. Ἡγεε] Conjunxit Homerum & Apolloni-
um.

2. Θειτακεία] Al. κίαι.

8. Κερκυραίοις] L. ex Apollonio, Κερκυραίοις, sic &
Tzetzes ad Lycophronem, ubi exscribit hunc lo-
cum.

10. Ἀλμυρίδα] Lege Ἰλλυρίδα ut p. 70. alii in Illyricum
avecti incoluerunt insulas Apfyrtidas. Strabo 2 Schol.
Apollonii ad v. 1002. Tzetzes, ubi supra.

16. Οὐ δόσεν] Lege ἐκείνοις.

22. Πειπύπῳσι] L. πειπύπῳσι.

24. Τὴν Μενόσῃ δόξαν] Codd. scripti, τῆς Μ. δόξης. Lege
Μελανθίου δ. Schol. Argon. Strab. Hesych. *Apollo stans
super Scopulos Melantios, missâ sagittâ, in altum ful-
gur jaculatus est.* Lego enim κλέεσθαι. Dignus erat
hic locus, in quo emendando aliquam operam collo-
cassent viri docti qui Apollodorum ante nos recen-
suerunt.

P. 62. l. 4. Ἀιγλαίη] Malè Oxon. & Pal. Ἀιγλαίη, rectius
Ἀιγλήτη. V. Apoll. 4. & p. 298. infra.

11. Σκόπῳ] Adde τῷ.

14. Τάλω] Dosiadæ in arâ, γηέχλαε• έρ• dicitur.

22. Δέρμα] Ἦλος est περίου. Ruptâ venâ necesse erat ei mori. Sophocles in Talo. Sch. Rhod. V. Eustath. in Odyss. Y. p. 1893. Simonides eum prius in Sardinia fuisse; Ibycus charum Rhadamantho scripsit. Legum jurisque custos & vindex severus fuisse videtur.

P.63.l.7. Τελδοτῆσαι] Adde λίγυσι. L. 15. pro τίηρασι lege τίωρασι. Tzetzes in Lycoph. habet δουρ μισί.

18. Ἐπεσφῶν] Oxon. ὑπεσφῶν melius. Pro, desperabat, redde, cū non crederet reversuros.

21. Ὁ ὃ αἰτῶμαι.] Hic autem se ipsum interficiendi copiam postulans.

24. Μίμης] Amphinome Diodor. & Πελία. Quæ mox sequuntur, ὡς φῶς πύλαων, sunt uncis includenda. Sed nec Tzetzes legit. Πέρμαχον scribe cum Diodoro.

P.64.l.10. Ἀστερόπειαν] Hæc uncis comprehensa non sunt in Pal.Cod. nec Oxon. imò abesse debent. Nomina Virginum, inquit Pausanias, Poetarum nemo indicavit. Micon Piçtor earum imaginibus Asteropéan & Antinoen adscripsit. Est igitur verisimile ex Pausaniâ (ut & alia nonnulla) venisse in oram alicujus Apollodori Mss. inde in textum. Hyginus, Peliadas ait fuisse Alcestin, Pelopian, Medusam, Ilidocen (alii Polidicen) Hippothoen. V. p. 42. supra.

19. Ἄρνα] Æsonem, Jasonem, Dionysi nutrices cum suis viris ὀνειποίησε. Jason ideo dictus δῖος βασις, Medea Ἰφάνδρα, Dosiadæ. Hujusmodi παρεψήσεις, vide apud Zenob. c. 4. Pr. 92. V. Argum. Medæ Eurip.

25. Κρεεργῦσι &] Κατεψύσσιν, leg.

P.65.l.10. Μέρμερον] Al. Μόρμερον. Sequitur Euripidem.

P.65. l.21. Κορίνθιος] Euripides 5 talenta à Corinthiis accepit, ut eadem hanc in ipsam Medeam transferret à Corinthiis, vide Schol.Eurip.Medæe,p.406.V.Plutar.*Alexandro.*

24. Θυσίη] Plutarchus in vitâ.

27. θυγάς θ] F. ζξ & mox θ ζα' αὐτὸν.

P.66. l.3. Ἀντίαν] Hunc Diodorus cecidisse in prælio scribit,cum Argonautas persequeretur.

10. Καίτησιν] Oxon. ἀποκρίσεις.

NOTÆ

N O T Æ

A D

SECUNDUM LIBRUM BIBLIOTHECÆ APOLLODORI.

P Ag. 67. lin. 4. Ἰνάχῃ] Al. — χθον, ut p. 147. Sic
& Oxon. cum Pal.
5. Ὠκεάνῃ] Hoc ideo finxerunt Græci, quoniam
navi in Peloponnesum venit.

Ibid. Ποταμίδε] Auctor de Fluviiis (vulgò Plutar.) ait,
dictus est 1. Carmanor, 2. Haliacmon (v. Hesiodum)
3. Inachus.

6. Μελίαιδε] Tzetzes in Lycoph. Schol. Eurip. & Schol.
Hom. 12. legit Μελία. Syncellus, Inachi & Niobæ
filium esse Vult. Aliis, est Archia. Melissa Epi-
damni filia est, Stephano in Δυρράχων. Melissæ Jovis
nutrices (v. p. 3.) fuere; has Callimachus Μελίας vo-
cabat.

17. Λαοδίκης] Oxon. & Tzetzes, Τηλοδίκης. Pausanias Cerdûs meminit, quæ fuerit Phoronei uxor. Δωα-
σίων videtur post *Πελοποννησιακῶν* ponendum.
21. Νιόβη] Alia est Tantalî. Habuit & fil. Spartum
sive Spartonem. Euseb.
- P.68.l.4. καὶ Τελχῖν⊕] L. ἡ. Græca Eusebii ponunt
Telchinas in Peloponneso, ut hîc noster. V. Scal. ad
Euseb.22.p. & 16.
7. Σάραμις] Non est qui ab Ægyptiis colebatur. Quæ
autem Api Sicyonio attribuenda sunt, Argivo huic
ineptè noster dat. Nymphodorus Amphipolites
apud Cl.Alex. scribit *Apin loculo (σὺρρ) conditum ,
repositumque in templo, primò Soroapin, postea Sarapin
dictum fuisse.*
10. Πρώτη] Et ultimæ mortalium Alcmenæ, quæ erat
decima sexta à Niob.Diod.& D.Halic.
- P.68.l.11. Ἀκισίλα⊕] Hic Heliodum non tantum *με-
τήλλαξεν*, ut inquit Cl. Alex. Sed aliquando ab eo
dissentit. Interpres autem non recte vertit ; redde,
*Sed & Pelasgus quoque (Acuililao teste) à quo Pelo-
ponnesi incolas dictos fuisse Pelasgos.*
15. Πελασγὸς] Sic & Pausan. Apia, Pelasgia , Argos,
Ægialia, Achaia, Inachia, Apidania, Peloponnesus,
Morea, eadem est gens. De Pelasgis vide Rhei-
neccium in familiis. Cum Hesiodo facit Schol. Eu-
rip. in Orest. & Nic. Damascenus, in excerptis.
24. Ἰαλόν] Oxon. Ἐχέων. Pal. Ἀχέον & Ἀχέων. Sed
nihil muto. Qui hîc est Πείρανος⊕ Ms. Pal. est Πεί-
ρας Plutarcho; Aphricano apud Euseb. & Hygino
Peranthus. Ἐπιδάυρ⊕ secundum Magnas Eoas fili-
us fuit Jovis, secundum Epidaurios, Apollinis. Κρί-
ας⊕ aliis, inquit Pausanias, est Πείρασ⊕. Augustinus
& Schol. Eurip. Criasum, Hyginus Crinum vocat.
Πείρασος (sive Κρίας⊕) successit in regno quintus.

Et uxorem Augustinus jungit Melanronicem, Sch. Eurip. Oreste, Melanthonem.

27. Ἰάσῳ] Hygino est Βάσῳ; Pal. Cod. & Sch. Euripidis Ἐμβασῳ; accedit Oxon. cui supra, Ἐγῳσῳ.

Ibid. Ἀγίνωρ] Ex Triopâ Phorbantis (qui fuit Criasi) nati sunt gemini Pelasgus & Jasus, deinde Agenor & Xanthus: est igitur frater Jasi Agenor. Aliter. Argus Jovis genuit Criasum, hic Phorbantem, is Arestorem, Arestor Argum Panoptem. Forte igitur scriptum reliquerat Apollodorus Ἀγίνωρ & Ἀρέτωρ γίνεῖ. τέτε & Ἀργῳ. Arestoris & Mycenæ filius Argus. Pausan.

30. Ὀφθαλμὸς] Unum oculum ei Juno dedit insomnem, inquit Pherecydes, quatuor, alii. Vide Schol. Eurip. Phœniissis, ubi & alia huc spectantia.

P. 69. l. 4. Λίγῳ] Adde post ὅ, ἔπ, ut sit λίγῳ ὅ ἔπ &.

10. Ἰασῳ] Oxon. & Pal. Ἰεῳ. Sed soli hoc dicunt.

11. Ἰώ] Vehementer dubitat de hâc Io, Vossius lib. 1. c. 14. de Idol. & Africani apud Euseb. Chron. p. 26. Sed hanc non posse esse Inachi filiam, hoc arguit, quod Argus Panoptes ei datus sit custos, qui sex generationibus à priori Io aberat. Scholiastes Eurip. ex Phorbante Triopam deducit, ex Troipâ Jasum, ex Jaso & Leucania Iônem hanc. Deinde Iûs Sacerdotis filius fuit Trochilus, cujus tempora ab Inacho longe recedunt.

18. Πέρων] V. p. 68. ubi Πέρων. Lege Πέρωνος. Ex Scal. in Euseb. p. 24.

20. Ἰερωσίῳ] Habuit quidem Io sacerdotium hoc primo, utra autem Io fuerit, non potest certò statui. Videtur intelligenda Io Inachi, quoniam ejus frater

Phoroneus Junoni Argivæ sacra fertur primus constituisse, suamque sororem eis præfecisse est simile veri. Scribit tamen Plutarchus Peirantem primo ea Sacra, filiamque suam Callithyan instituisse sacerdotem. Quod autem Io prima fuerit sacerdos, solus, opinor, Hesychius dicit, cujus locus non uno mendo forte laborat. V. eum in *ἱερεῖς*. Alii Callithyan & Callithoen vocant. V. Scal. ad Euseb. Chron. p.24. Nec adhuc probarunt viri docti (quod tamen ponunt) Callithyan esse Iûs cognomen, quodque una sit sub duplici appellatione. Observamus autem apud Scriptores magnam discrepantiam de Iônis patre. Promethei fil. vult Euseb. nec est error calami, ut voluit Scal. nam & Plutarchus in Iside idem dicit. Cadmi filia est Etymologici Magni auctori in *Βιωματοῖς*. Iasi & Inachi, supra. Sed & Mercurii multi esse crediderunt. Fuerunt plures homonymæ.

21. *Φωγῆδης*] Latina non rectè se habent. Verte, & cum ab illo v.f. p.h. f.c. tacitum suo in busulam c. transf. & cum eâ se conc. jurejurando pernegavit. Omissa est particula *ἥ* & leg. *ἀντὶ* pro *ἀντὶν*.

P.70.l.1. *Ἀσκληπιάδης*] Arestor duxit Mycenen Inachi filiam; ita Argus erit Inachi nepos, non filius. Sed Schol. Eurip. ex Pherecyde ostendit eum fuisse Arestoris qui fuit Phorbantis. Confunduntur Argi duo. Ægius hîc omnia perturbat. Schol. Æschyli filium Aleuadae esse tradit.

5. *Ἀκασίλαος*] Hæc habet Sch. Sophocl. initio Elect. & Schol. Æsch. v. 570. Prom. Codd. Scripti propius accedentes legunt *γῆγνῆ*. Ægius, nescio quâ de causâ, hîc Peirenem inseruit. In latinis pone *ortum*, & *fili-um*.

7. & 8. *Ἐνιπιδόσι*] De hoc Luco agunt Herodotus & Pausan. Oleam hanc Pausan. *ἀνύον* vocat. V. eum p.

121. & 403. Sophocles Electra — $\tau\epsilon\iota\sigma\epsilon\upsilon\mu\eta\gamma\theta\alpha\lambda\alpha\varsigma$ $\iota\pi\alpha\chi\upsilon\kappa\epsilon\upsilon\varsigma$.
12. $\Lambda\alpha\delta\epsilon\upsilon\gamma$] Schol. Hom. ad $\iota\lambda.$ 1. $\lambda\alpha\beta\epsilon\upsilon\gamma$, minus recte. Factum hoc scribit Stephanus Byzant. in Eubœâ. Argum, inquit, *Panoptem Hermes interfecit in Arguris.*
19. $\iota\omicron\nu\iota\omicron\nu$] Hos errores late describit Æschylus in Prom. à v. 570.
- P. 71. l. 1. $\epsilon\pi\alpha\phi\iota$] Ex $\Delta\iota\delta\epsilon\iota\pi\alpha\phi\iota\varsigma$ $\epsilon\pi\alpha\phi\iota\gamma\epsilon\iota\tau\alpha\iota$.
9. $\epsilon\mu\epsilon\upsilon\delta\epsilon\iota\sigma\iota$] Pro $\sigma\iota$ substitue $\omega\varsigma$.
18. $\iota\omicron\nu$] Ideo & Thebis Boeotiis Ceres colebatur, quoniam Cadmus Epaphi $\epsilon\pi\alpha\phi\iota\gamma\epsilon\iota\tau\alpha\iota$ eas condidit. Sch. Eurip. Phœn. & Stephan. de urb. in Βέσσει.
20. $\mu\epsilon\mu\phi\iota\nu$] Cassiopéam vocat Hyginus.
29. $\alpha\gamma\acute{\alpha}\nu\omega\gamma\epsilon\varsigma\ \mu\epsilon\delta\upsilon$] L. $\epsilon\nu$. Præter hos geminos, Leligem & Bufiridem genuit (Pausan. & Augustinus,) de quibus infra. Tzetzes Chil. 7. n. 136. hunc locum versibus reddidit.
32. $\epsilon\pi\epsilon\theta\eta\sigma\alpha\mu\epsilon\theta\alpha$] Deesse videtur $\lambda\acute{\epsilon}\gamma\epsilon\iota$. Non solet Epitomator sic loqui.
- P. 72. l. 3. $\alpha\gamma\chi\epsilon\upsilon\epsilon\iota\omega$] Schol. Hom. $\alpha.$ $\iota\lambda.$ hunc locum ad verbum exscriplit. Tzetzes Chil. legit Achiroen. Idem alibi Euryrrhoen, ex Hippostrato historico.
6. $\alpha\iota\gamma\upsilon\pi\tau\iota\omicron\nu$] Josephus contra Apionem. $\alpha\iota\gamma\upsilon\pi\tau\iota\theta\alpha$ qui *Sethon*, *Danaus* qui *Herméas* dicitur.
7. $\epsilon\upsilon\epsilon\pi\iota\delta\eta\varsigma$] Arato $\kappa\eta\phi\omega\varsigma\ \iota\alpha\sigma\acute{\iota}\delta\eta\varsigma$. Nam Io, Epaphus, Libye, Belus, Agenor, Cepheus. Phineus hic à Tzetze collocatur; Sch. Euripidis & hunc & Cephea ad Aganorem refert. His à nonnullis filia Damno additur.
10. $\kappa\alpha\iota\phi\acute{\alpha}\kappa\eta\sigma\iota\nu$] Leg. — $\iota\pi\nu.$ $\mu\omicron\chi\epsilon\lambda\alpha\varsigma\epsilon\iota\lambda\acute{\alpha}\mu\beta\alpha\varsigma$. Eustath. ex Schol. Hom. locum descriplit $\chi\epsilon\iota\lambda\acute{\epsilon}\xi\iota\nu$, etiam

inclusa uncis legit, quæ in utroque Codd. Ms. meritò non comparent.

15. Παῖδες, υ] Hippostratus (apud Phlegontem) ait ex Europâ tot fuisse filios.

20. Παῶν ἐνδὲς] Usque ad ἀνείλες uncis conclude omnia, nam Cod. Oxon. non habet. Deinde καὶ δὲ π καὶ ἐκ καὶ ἑκαδὲν ὅτι ϑ. α. ε. α. καὶ, non sunt in Oxon. aut Pal. & salvo orationis contextu omitti possunt. Legit tamen Sch. Hom. & Eustath. Inquit vir doctus, alicubi Pindarus duas Danaïdas purgat hoc scelere. Imò ei contradicit Pindarus Nem. Od. 10. eique imposuit Pind. Od. 9. Pyth.

28. τὴν καλεῖσθαι] Usque ad ἐν ᾧ absunt utrique Cod. Ms. Sanè cur πενήκοντες à numero πενήκοντα καρῶν dici debeat, non constat: hæc tamen enarratores Homericì admittunt. Qui corrumpit hunc locum eis os sublevit.

34. Περσέων] Schol. Homer. & Mss. περσῶν, περσίγων. priùs περσίχουσι Λήμνω.

P. 73. l. 4. Ἐλάνωρ] Ox. & P. Eustath. hinc fecit Ἑλλ. --- Sed vera lectio est apud Pausan. & Euseb. Γελάνωρ, & apud Plutarch. in Pyrrho. Danaus ab Iōne quintus jus habuit ad hoc regnum. Vide Pausan. in Corinthiacis.

5. Ἀνίδες] Hæc Mss. non agnoscunt, quæ sequuntur usque ad — αἰύδρι. Hinc autem dicta est Argos Ἀργεῖον. Danaus Aquatica instrumenta instituit, unde αἰετοφόρος, hoc est aquilegem Nonnus appellavit. V. Strab. 1.

P. 74. l. 6. Ἀργυφίης] Tzetze Ἀργυφίη, aliis Isæa dicitur.

11. Εὐρώπης] Nili filiâ. Automaten commemorat Pausanias. Cæterùm quoniam Hyginus in his nec eadem nomina nec connubia servat, contentus ero assignasse variantes

variantes ex Mss. lectiones. Quærant interim Grammatici (qui nihil nescire volunt) harum Ægyptiaca nomina.

23. Ἀλκμήων] Oxon. ——— ωρ l. 29. Pal. Ἀμαθονίδων male, 32. Pal. Κερκίς.

P. 75. l. 3. Μίναχος] Lege Μίναχ. & statim ἐν Φοίβ.

19. Κισσός] Pal. Κιστός, & pro Ἀυσιόνη, Ἀγανόνη, pro Ἑγεπὼ, Pal. Ἑυρεπὼ.

27. Βρύκη] Lege Βεβρύκη. Eustath. ad Dionys. ait & hanc pepercisse marito suo.

28. Ἐκκλησίαν τοῦ πατρὸς] Supra l. 12. πατρὸς.

P. 76. l. 1. Πυλάρην] Pal. l. Πηλάρην, l. 2. in Græcis octo promittuntur, sex tantum numerantur.

10. Ἀρβηλος] Pal. Ἀρβύλος, & Paulò infra Κρηνῆς, deinde ἐγχείρη: Μίδων, Pal. & Zenob. His addit Marmor Arundelianum Ἐλίκω & Ἀρκιδίκω, quarum nulla hîc mentio. Hyginus priorem habet. Zenob. pro ἐκκλησίαν τοῦ πατρὸς, habet --σας-- supra διεκλήρη-- & hic ἐστῆσας.

P. 77. l. 3. Ναύπλιον] Duo fuêre Nauplii. Posterior vixit tempore Argonautarum, & Clymenen in matrimonio habuit. De priori meminit Schol. Eurip. ad Orestem. Hujus posteri erant Damastor, & Peristhenes. Ejus nominis Timotheus Milesius fabulam Scripsit. V. Athen. 8. Porro quod Nauplienses in coloniam Nauplius deduxerit narrat Pausanias lib. 4. Danaus 48 è filiabus in certamen produxit. Nam Amymone & Hypermnestra jam virgines non erant.

12. Ἀπρίως] Oxon. l. Κασρίως; qui autem Palamedem genuit, is est, quem Apollonius & Flaccus Valerius in Argonauticis commemorant. V. l. 16. noster duos hos debuit destinguere.

14. Κέρκωϛ] O. & P. Κέρκωϛ malè. Adeo ubique hi duo Codd. conspirant, ut credam unum & eundem fuisse, aut alterum ex altero descriptum.
18. Λυγκῆς] Stephanus in Ἀργῷ, Argivi, inquit, appellantur πατρωνυμικῶς, ἐν ᾧ τὸ τῶν ἡρακλείδων τε (l. Ἡρακλῶν) αὖτ' ὃ Ἡρακλῆς, Περσίδων αὖτ' Περσῶν, ὃ Λυγκῶν καὶ Δαναΐδων, αὖτ' ὃ Δαναῦ Ἀργυράδων, καὶ Φοιβαίων. Atque hinc apud Apollonium Λυγκῆιον Ἀργος. Schol. Eurip. ad Hecubam ait, Lyncea Danaum de medio sustulisse, unà cum filiabus.
22. Ὠχλαίαι] O. & P. legunt Ἀγαλλείαι. Sch. Eurip. ad Orest. Ἀγλαΐαι.
24. Δίδυμοι] Præter hos Idomene, Alce, & Lycus notus.
- P. 78. l. 1. Ἀσπίδες] Non primi; usus erat Danaus & Abas Clypeo. Hyginus. Quidam Abantern Clypei inventorem ferunt. Serv. In hoc prælio ligneis clypeis utebantur. Schol. Eurip. Orest. & Strabo.
15. Μεισιμέδων] Non Cyclopes, ut vult Ægius, sed Prætus & Acrisius.
20. Τίρυνθ] Ibi regni caput. Possedit Heræum, Midean & oram Argolidis maritimam.
- Ib. Ἐυρυπύκν] Aliis est Aganippe. V. Schol. Rhodii 4. Præter Danaen, alii addunt Apæfantum, Pharsalum, & Euareten.
22. Πρίστρ] Politianus in Sylloge 1. observ. integrum hunc locum melius vertit. Sed huc adferre non vacat.
24. Ἰριάνασα] Alii his addunt Megapenthem, Elegen & Celenen. Ælian. v. H. Diodorus hanc Ἰριάναν vocat, Servius Cyrianassam.
30. Πάρον] Elegantiores & opulentiores Patris sui ædes esse affirmabant. Paus. & Schol. Odyss. O.

P.79.1.6. Ἐιδυμένης] Rectè. Politianus tamen Idothean legit. Dubito an Abantis filia fuerit, nam p. 44. est Pheretis, Diodorus Aglaiam vocat.

10. Ἐυρηκός] Sc. apud Græcos. Clemens ab Ægyptiis ait Cereris sacra; Herodotus, Liberi Patris intulisse scribit Græciæ.

P.80.1.7. Σικυών] Pausanias ab Aroaniis montibus ad Lyfos (in Arcadiâ) compulisse, ibique in Minervæ templo eas sanasse scribit. Consentit Stephan. in λῆσσοις & Ἀζαρία. Καδαρμῦ in P. & Ox. est καδαρμῶν. Factam hanc medicinam aliqui credunt Helleboro nigro, qui exinde Melampodium & Proetium dici postea cepit.

14. Μελαμπεδι] Hinc familiæ Melampodiarum & Biantidarum. V. Rheineccium.

16. Μεγακλίδην] A luctu Patris. Argivorum reges alios addunt aliqui Hipponoum, Capanea & Sthenelum.

17. Βιλλεσφόρης] Præter ea quæ jam sunt uncis restricta, Codex Oxon. etiam εἰς Ἀργῶ, omittit. Præter Tyrynthæ regnabat. Pro Δηλιάδην scripti habent Ἰλιάδην. Confer. Zenob. Cent. 2. n. 87.

P. 82. 1. 4. Μαχεδῆναι] L. μαχέσσι, ex Homero.

9. Ἀλκίον] Errore typorum, pro Λυκίων, & pro π, l. τῇ, vel πότι.

P.83.1.14. Λάγνα] Hunc casum suavissimis versibus Simonides descripsit apud Dionys. Halic. εἰς σωμαθείας.

19. Ὁμομήτης] Deest Oxon. & Pal. v. supra, p. 39. nec agnoscit Zenobius, qui totum hunc locum fideliter descripsit.

P.3. l.25. 'Εργον] Pingebat se paraphernalia non habere, ad nuptias Hippodamiæ conciliandas.

29. Περσὺς ὁ ἄσπερ] Videtur ex Pal. hîc addendum, καὶ ὅτι τῇ κατὰ τὸν Ἰσχυρόντος, deinde ὅ vel καὶ ἐκ αὐτῆς. Locum hunc habet Schol. Rhod. 4. v. 1515.

P.84. l.5. τίς] παραγίγῃ. Zenob.

L.6. 'Ενὸ, &c.] Apud permultos scriptores hæc corruptè leguntur, pro 'Ενὸ, Περσὺς. Hesiodus malè Homerum interpretatus hæc finxit. Hesych. in Τεργέλλω.

15. 'Αποδίδει] Mallem δίδει, cum Pal. & Zenob.

19. Πήραν] Hactenus Zenob. & Tzetzes. Quæ sequuntur usque ad αἶχιν ὅ-- non agnoscunt. Pindarus quidem hujusce fabulæ meminit; quorsum autem testis hîc adducatur non video. Κίβελλας quid sit ex hoc loco docet Etymol. M. & Sch. Hesiodi. Scribitur Hesychio & Palat. Cod. Κύβελλας; Schol. Rhod. Κίβελλας. Faber vult, Κίβολλας. Grammatici olim Scutum habuere pro ἰσχυρόντος, uti constat ex Theodosio in Dionys. Thracem, & Dionys. Longino; nec potuit hoc ignorare Apollodorus. Multi tamen (nec ij contemnendi) Hesiodi sortum censuerunt. V. Schol. ad finem Aspidis.

P.85. l.9. 'Ερμῆ] Eratosthenes ait à Vulcano; forte ei Mercurius dedit acceptam à Vulcano. Tzetzes l. 'Ερμῆ.

22. Χάρις] Adde καὶ-- hæc Tzetz. in Lycoph. excerptit.

L.25. Τὰς χεῖρας] Oxon. & Pal. ἢ χεῖρας.

30. 'Απολυμένους] Dicit hoc Eratosthenes; ut mirum sit Hyginum & Astron. affirmare neminem hoc dixisse. De his Drama Æschylus dedit, Φορμίδης.

P. 86. l. 4. 'Ο μὲν Περ.] Adde ἔν. Confer Palæphatum.

P. 87. l. 19. Περιπρυγ.] L. περιπεριγῶν.

23. Συγκαλιόσῃος] Sc. ad convivium, vel in concionem. V. Palæphatum.

P. 88. l. 17. Τάταμιν] L. Τάταμινος; Dion. Halic. in I. Antiq. R.

20. Γυμνάσιον ἀγῶνα] Tzetzes interpolans hunc locum ait fuisse πέντεθλον. Quod verum non est, nam πέντεθλον nondum erat in usu. V. Schol. Rhod. ad 4.

P. 89. l. 9. Πέρσιω] L. Πέρσιος. Herodotus & Plato hunc faciunt Persarum Principem. Sed gente Persa fuit à quo Reges Persarum originem traxêre. Ex Semeronio Babylonio Alēxandrinum Chron. cum Perseum vocat. Qui hîc ἔλας, Tzetxæ Ἑλλην. Omittit Schol. Rhod. 2.

19. Ἀλκίως, &c.] L. Ἀλκαίη καὶ Ἰπποτόμης.

25. Τάριον] Paulò aliter Schol. Rhodii ad v. 747. 2.

26. Τηλεβόαι] V. Stephanum in Τηλεβοίς.

P. 90. l. 3. Ἀλίοχος] Tzetzes in Lycoph. hunc locum adducit, & legit Ἀμπλος, & Ἐυώρης, Φιλώνυμος.

30. Μυκητιῶν] Interpres non distinxit, adeoque pervertit. Lege, Πτορεβαί filii καὶ cum Τάρφιο.

P. 91. l. 7. Προβλήσιος] L. συμβλ. nisi malletς περιελάσιος.

11. Ἐυήρης] L. ὅς καὶ τὰς ναῦς & Τάρφιων-- ἀπὶ πλοῦς. Μυκήνας, ἀντὶ.

P. 92. l. 21. Στρατιύην] Στρατιεύς Ochor. & συλλαβίδης; Pal. habet συλλαμβάνειδης.

P.92.l.28. ῥ' *ῥ' ποσειδῶνος*] Supra p.69.l.4. p.95.l.9. eadem vulpes cum Teumeliâ. De quâ vide quæ ad Palæphatum. V. infra p.477. &c.

P.93.l.2. Ἀρπαγύση] Scripti, ἀρπαγύση.

10. Μίνως] Confer Hygin. Astron. P.l.11. Palæph.c. de Pasiphac. Anton. Liberalem p.477. Heraclitum de Incredib.

19. Ἐλνς] Scripti, Ἐλόνος. L. Ἐλνς ῥ, & Ἐλιν.

29. Τείχα] Vides vestigiâ historiæ de Sampsône. Adi p. 236.

P. 94. l. 4. Κεράλφ] Confer Eustath. ad β. ια. p. 307.

7. Πρδς ῥ] L. ῥδ. L. 12. malè omittitur γινόμενος.

P. 95. l. 22. Ἐπιλήξασα] Ἐπιλήπθω, increpo, hoc in loco.

30. Ἀρξανί] Mallem ἀρξανία, verte, qui ulciscitur inferentem injurias; mox ἀπυλῶν habet Oxon, rectè.

P.96.l.7. Τετραπυχαῖον) Herodorus Ponticus addit, pedem unum L. ὦν—sunt autem duo ferè choliambi, Barth.

21. Θεπίων) L. Θεπιόνων. Pal. Θεσιών. Paulò post δῆ-
ραγ.

29. Μεγαμήδος) L. ———δης, ———ῆς Ἀγνί. Oxon.

P.97.l.15. Κλύμενον ῥ] L. ῥ. Infra ἡμιδνής. Minyas Nept. & Chryfogones fil. Orchomenon non procul à Thebis condidit.

P.98.l.25. Κατα ῥ] L. μέλα.

P.99.l.2. Πίπλον) L. πάλτον vel παλτῶν. Ineptè Herculi *replum* dat Interpres.

17. Προσηγόμεσιν) τὸ ὃ ῥῶτον vel τὸ γδ legendum. Oraculum hac de re extat apud Tzet. in Lycoph.

25. Κερ. δ.] Scribe, in Græcis Κερ. ε. in Latino, C.V.
30. Νεμέιν] L. Νεμεαίν.
- P.100.1.7. 'Ιερει] Sic & Ægius reperit. Scribe ἱερῆον, aut ἱερῆα.
19. 'Αμφισομον] Pervium, bipatens, biforum. V. Hyginum.
- P.101.1.11. 'Ηλέϊ] Adde, filium.
22. Πεδιον, καὶ τὰ βοσκήματα] Verte, *inde in campos exibat, & pecora & agros depopulabatur.* Confer p. 81.
25. Κεφαλὰς] Alii tria, alii octo; Simonides 50 capita ei dat. V. Servium in Æneid.
- P.102.1.2. 'Αμυμώνης] V. p. 73. & Eustath. ad 11. p.37. Ed. Rom.
7. Θᾶλλον ἦ] Vidit Faber aliquid turbatum. Lege θατί-
ρφ. Zenob.
21. 'Αναφρομένων] Al. ἱερ. & θαυδμ. mox θαυγνέ-
ωφθ.
30. 'Ανάσας] L. 'Αναχίσας, vel ἀναρρήξας; prior lectio a-
pud Zenob. posterior apud Anonymum, quem edidit Allatius, in Excerptis.
- P.103.1.3. Παρογένεσι] L. παρογένεσι. Semper in hac voce peccatum est.
5. Κεράσιω] Palat. Κερνήτην. Servius Cereniten à loco dictam scribit. Lege Κερνήτην ex 7 Pausaniz.
9. 'Αρτίμω] Hanc Dianæ sacram emisit Taygete, Epigrammate & auratis cornibus insignem.
19. Τοξεύσας] Confirmat hoc Virgilius, Fixerit Æripedem cervam. videtur tamen non interfecisse. Alius igitur in hâc re narranda utitur φθάνει καὶ συλλαμβάνει. Vide La-Cerdam ad Æneidos 6.

25. Κτείναντα] *Quod occidere vellet; meditaretur.* Nam vivam Mycenis intulit.
26. Ὑπομμυσάμεροϑ] *Malletm υπομμυσάμεροϑ. Vel ὑποψάμεροϑ, quod propius accedit.*
- P. 104. l. 2. Ψαρίδα] *Malè pro Φωκίδα.* Tzetzes & Anonymus Allatianus.
29. Παρὰ Μαλίαν] *Pal. παρὰ Μελ.*
- P. 105. l. 1. Τὸ γόνατ] *Pal. γόνατον, Tzetzes γόνατα. Deest εἰς.*
7. Ἐπίσταν] *Videtur hîc deesse ὁ ὃ ἀν.*
8. Σπήλαιον ἀλλάσσει] *Rectius ἀπαλλάσσει.*
12. Προμηθεΐ] *Scriptorum lectio consentiens est, Διὶ Προμηθεΐω. Mihi simplicissima placet, Προμηθεΐα. V. p. 120. l. 1. de seipso Prometheus — ὅτω δαεῖν μὲ ἔστιν ἐπιπρομηθεΐον, apud Æschylum.*
20. Φολόην] *Nequaquam. Lege Ὠλεον, ex p. 107.*
23. Ἐλδασίνα ὄρεϑ] *Oxon. ὄρε.*
28. Ἐκ νεκρῶ] *Ex cadavere.*
30. Χίρὸς ὀλιθίαν] *Ὀλιθίαν.*
- P. 106. l. 5. Ἐκόμισεν] *Credo addidisse ἔμπνευ, uti habetur apud Anonymum, quod etiam Tzetzes expressit, v. p. 103. l. 30.*
9. Ἀυγείη] *Semel dixerim rectius scribendum apud omnes, Ἀυγεία. Sed Ἀυγεία & Ἀινεία longo usu invaluère.*
11. Ἥλιε] *An Ἥλιος? nam is Elin condidit, ut supra p. 50. Sed Apollonio credendum, v. 172. l. 1.*
25. Τὸ θεμέλιον] *Τὸν θεμ. Oxon. & Anonymus in ceratam. Herculis.*
31. Ἐκρεῖν] *Rectius ἔκρυν.*
- P. 107. l. 2. Ἐπιτεπέλειδς] *L. ὀπιτεπέλει, nisi omittas ὀπ.*

4. Ἡρώτω] L. Ἡρωῖτα. Paulo infra Ἡρα omisit typographeta, cujus Sphalmata confer cum Augear sterquilinio.
- P. 108. l. 6. Παιίδες] Oxon. & Pal. ἀπαίτοι ut p. 19. l. 1. Ægius ex Apollonii 2. posuit παιίδες; ubi videndi Grammatici, & Etymol. in Συναρμολίς. Aiunt *his aves emissis pennis suis jaculatus esse*. Non potuisse autem Herculem *ἡσίοξυστος διὰ τὸ πῆθ'Θ*. An igitur ἀβλήτοι scripserit Apollodorus; an f. ἀνυπέρβλητοι, ut p. 1.
17. Ἀνίπτατος] Mallet *ἀνίπτατος*.
- P. 108. l. 27. Θαλάσσης καὶ] Hic aliquid desideratur, quod suppleri possit ex p. 150. l. 23, 24, &c. ex Anonymo, & Zenob. Cent. IV.
- P. 109. l. 4. Λαβὼν ἄξιόν τε] Lege, ἡξίον, postulabat Hercules. Quanquam Anonymus, *Μίνως ὃ λαμβάνειν ἡξίον καὶ διαγωνισόμενον*. Totum locum sic constituo — *ἡξίον λαβὼν ἡξίον, Μίνως ἦτον αὐτῷ, &c.* Taurum porro hunc Eurystheus sacrum abire permisit, non Hercules. Infra lege *δευκαλίνης*.
29. Ἡρίμυς] O. & P. Ἐρμῦ. Tzetzes Ἡρίμυ. Sed receptam lectionem confirmat Ethnographus in Ἀβδηρῶν. V. Hesychium in *Διομύδιος ἀνάγκη*.
- P. 110. l. 5. Ἀβδηρῶν] Alii Ἀβδηρῶν, & Ἀβδηρῶν, ut Gabala, Ecbatana.
7. Τῶς ἱππύς] L. τῆς.
8. Μεθύνει] Sacras Junoni inquit Diodor. Quo de more vide quæ Casaub. ad Suetonii Julium, ubi de equis Rubiconi dicatis sermo est. Hesych. in voce ἀρσίοι. Platonem de Homero e r. p. emisso.
25. Τρέφοισιν] Verte, *liberorum alendorum*.
32. Ἀδμήτης] De hac vide Athen. L. 15. c. 4.
- P. 111. l. 5. Ἐνυμείδων καὶ] Illud καὶ deest Oxon. recte.

23. Ἀμύκη] Unci notant non reperiri vocem in scriptis. Imo contra historiam hîc ponitur, & pro Βεβρύχων res ipsa postulat Μαριανδυνῶν. Deinde post συμβαλόντων distinguendum. Sententia hæc est, *suppetias venit Hercules Lyco Mariandynorum Regi contra Bebrycas, quorum multos interfecit, inter ceteros Mygdonem, cujus frater Amycus à Polluce castibus victus erat.* V. Schol. Apollonii ad 2. v. 755. Confer Schol. Nican-dri ad Alex. Tzetzes Natali hac in re imposuit.

32. Θιμοκύραν] L. μήρας λ. mox x̄ deest, & ὡς αὐτῶν. Oxon.

P. 112. l. 14. Ἰππολύτης] Tzetzes ad Lycophronem hæc exscripsit ipsum laudans Apollodorum, aliâmq; sententiam aliorum apponit. Aliarum Amazonum de-victarum nomina exhibet Stephanus in Θη-βαίς.

30. Κῆρ⊕] In Lat. *qui*, & *offendit*.

P. 113. l. 11. Δάσειν] In Latin. *Hæc* pro Hoc.

31. Πολύρονον] Tzetzes hæc enarrans, legit Timo-lum.

P. 114. l. 6. Ἐρυθείας] De hac vide doctissimum Vossi-um ad Melam. Pomponius Lætus de Sacerd. Ro-man. & alii Ἐρυθράν vocant. Eustath. ad Perieg. hæc Herculi Tyrio tribuit, p. 80.

14. Ἐχιμ.] L. ἰχισμ.

30. Ἀντισοίχαν] Al. — χυς.

P. 115. l. 3. Χρύσειον] χάλκιον ᾧ λέβητι μίαν διενύχαστο πόν-τον. Alex. Ephes. Pherecydes apud Macrobi. & Panyasis. Hercules usus est leoninâ Pelle pro velo, clavâ pro malo.

6. Ἀρβαίσι] Uterque scriptus, Ἀβαίσι.

11. Μενοίπ[ο] In Mss. Μενοίπης, ut infra p. 122. ubi Σκυδων: filius etiam Mss. dicitur. Tzetzes editos confirmat.

19. 'Ενδύμω[ρ] Χλημῶ ἀγῶτα βυπληδέ[ο] ζξ' Ερυθεία. Euphorion.

23. 'Αβδήειαν] Vox nihili; lege 'Ιβηρίαν. Mss. 'Αυδηρίαν, οἷς Αιγύλιω non potest ferri. Pono Αιγυσίνιω. Vide Stephanum in voce, ubi ex nostro pro Τάρσει l. Ταρτησαν.

31. Διαπλοσσυμω[ρ] Scripti διανηζάμω[ρ].

P. 116. l. 3. 'Ερυκίναν] Scripti ostendunt 'Ελύμων quod ferri potest. Elyma Siciliæ urbs erat.

4. 'Ερυξ] Filius Neptuni & Aphrodites, inquit Tzetzes.

25. 'Ηγω] O. & P. ἤγαγον. Deinde Σπρύνωνα ἀμφιλάμω[ρ]. Quod & Canterus vidit. Et mox pro παλῶδν, ὄν. Lego παλῶδν ὄν, dele in Latinis, accusans, & lege, trajiciens. Tzetzes in Lycoph. pro Σπρύνωνα, posuit 'Ορρήντιω, in mari Tyrrhenico. Vid. Ortelium.

P. 117. l. 3. 'Αδλων ἐν] L. ἐν μινι, vel ἐνι μ.

9. Κομίξι] — ἴσιν. Oxon. & Pal. h. e. — μί- σιν.

12. 'Αθλαγ[ον] 'Ατλαν[ο] — Hæc ex Pherecyde de Nuptiis Junonis sumpsit Apollodorus uti discimus ex Schol. Apoll. ad v. 1396. l. 4. confer Athen. 3. c. 7. Lege mox ποικίλαις. In hac suâ Geographiâ ab aliis longe abit Apollodorus.

20. 'Αγλη] 'Ερυθεία & f. 'Εσπερία. Nam ἐρίαν inter has nusquam legi. Pro 'Αρῆδισα Cod. Pal. habet 'Ερῆ- δισα.

30. Μέ[ο]ν] Pal. μί[ο]ς.

34. Διδε δ'] Ex Pherecyde, quem noster, ut gentilem suum, hîc & alibi potius sequitur, quam Herodorum Ponticum.

P. 118. l. 2. Συλλαβὼν] Verte, quem comprehensum —

10. Ἀστῆθ'] Erat ἱκνωσίανης. Herodorus. Gabinus historicus Romanus ait apud Lingen (vel Tingen) Ἀστῆθι sepulchrum esse, & sceleton cubitarum sexaginta; Sertorium autem detexisse, & iterum humasse. Strabo l. 17. ejus ossa ad fidem faciendam, deposita ad Olympia ab Hercule scripsit Pherecydes.

15. Ἐγχεσθ'] Forte ἰγχεσθ', vel ἰγχεσθ'. Scripti, ὅμασι quod accedit ad ὅμασι. Pro θάλασσε, κλάσσε. Lucanus l. 5. describit hanc luctam. V. Fabri Agonist. l. 1. c. 19. Euseb. Chron. Can. p. 124.

16. Ψαίνεσθ'] Locorum & regionibus peritus, facile se defendebat; unde credebatur fortior evadere si terram suam tangeret. Lego ἰχθυόπτεον.

21. Ἐξήθ'] Melius, δεξήθ'.

23. Λυβανίσσης] Alicubi legere memini Λυβυανίσσης, p. 71. Λιβύης. Tzetzes vulgatam retinet. Bufiris Ægypti fil. supra p. 74.

29. Ουρίπθ'] Oxon. Φορίπθ'. Mox παύσασθ'.

P. 119. l. 2. Ἐρασι] L. Ἰσφαξι.

7. Ἀμφιδάμνησθ'] Pal. & Schol. Rhodii legunt Ἰσιδάμνησθ'.

10. Ἀστιά] Ἀστίαν magis probo.

11. Θερμύδρσι Ποδίων] Λαδίων Oxon. & Pal. repone Λινδίων, ex Conone p. 253. & Paroemiographis. Tzetzes l. Θερμύδρσι Ῥόδον. Idem tamen chil. 2. Hist. 40. de hac re loquens, habet in τῇ Λινδῷ.

25. Δείπας] V. p. 115. v. Schol. Apollonii ad v. 1396.
1.4.

33. Δείλυσαι δεσμὸν ἑλόμε.] Lego δείλυσαι, δεσμὸν ἑλόμενον
⌘ ⌘ ἑλ. *qui elegit vinculum ex oleâ.* Lectio hæc con-
firmatur ex lib. 15 Athenæi c. 4. ubi Prometheus
Spontaneo vinculo se constringi passus est in memori-
am priorum malorum. Reliqua sic constituo, καὶ παρὲς
τὸ Διὶ Χείρωνα, ἀδάνητον ὄντα, θνήσκειν ἀπὸ αὐτοῦ δέλον-
τα. Περμηδυνὸς λυόμενος. Æschyli erat drama veteribus
notum. De vinculis Promethæis Scripsit Herodorus.
Primus Prometheus extispicia invenit; hæc poenâ me-
ritò affectus; *prius enim inspiciebant exta, tantum ad*
salubritatis & pestilentie signa percipienda. Ci-
cero 1. Divin. Vid. Auctorem de Fluviiis in
Phasi.

P. 120. l. 4. Ὁμοδόν] Oxon. & Pal. ἐπιδόν. Prome-
theus ob beneficium acceptum, monuit Hercu-
lem de iis omnibus quæ eum exequi oport-
uit.

12. Τρία μῦλα] V. Suidam in ἡρωικῆς ἀγορῆς, & ἡγε-
κλῆς.

14. Πόλον ἔχον] Post hæc aliquid desideratur. Atlas re-
versus dixit se nolle cælum recipere, poma vero ad
Eurysthea delaturum. Hercules (Promethei moni-
tu) rogat tantisper sustinere velit polum, dum ipse
capiti spiram componeret, dolum non intellexit At-
las, cælum recepit, εἰque vale dixit Hercules. V. Sch.
Rhodii l. citato. Hæc loci mens. Verba non respon-
dent.

33. Ὅσιν γὰρ] Oxon. addit ἕκ.

P. 121. l. 10. Ἐυμολπὸν] Schol. Sophocles ad Oedip.
Colon. ostendit hunc ob Eumolpo Thrace quintum
fuisse, qui mysteria reperit. Fiebant autem Eleusine
quotannis Cereri & Proserpinæ. Initiati coronam Myr-

team gerebant, & vestimenta non mutabant, quam diu præ vetustate haberi possent.

13. Ἐπιδύμε] Hæc aliquantum luxata puto. Schol. Hom. 11. Θ, ad Verbum excipit. Et post, *μυῖσαι · δι' ὃ Πυλὶν δεῖδε γένε' ἡδὲ, καὶ παρεγέρμεθα ἑμυῖτο*. Schol. Aristoph. scribit Athenienses non admisisse eum ad Mysteria magna, sed invenisse ejus gratiâ, *μυστήρια μεγάλα*, quæ Proserpinæ erant propria. Quod Pylii filius factus est, docet Plutarch. in Theseo. Idem honos habitus est Baccho, Dioscuris, Æsculapio & Hippocrati peregrinis, contra leges & instituta.

18. Κεῖται] Sch. Hom. 1. ἡγρίδῃ τῷ ᾧ Κεῖταισαν φόνος.

20. Ἐμυήδῃ] Prius enim tantum μύσος, nunc factus est ἐπὶ μύσος.

- P.122. l.8. Ἠγάρε] Eum liberavit; quoniam suâ sponte non descendebat.

12. Ἀσπαλάρε] Supra p.15.

17. Προκαλ.] L. προκαλ. & μέσθ.

31. Ἀνῆκε] Pal. ἀρῆκε; non muto.

- P.123. l.1. Ἐφείσι] Oportet sit ἐπίσι.

6. Ὀπν] Uterque scriptus habet ὄπν. An is est qui Oeni funem comedit. V. Antonin. Liberalem p. 451. Ovid. Metam.5. & Hesych. de Oto.

- P.123. l.8. Ἡρακλῆς] Hæc certamina Tzetzes in Chiliadibus describit iisdem sæpe verbis usus, quibus noster. Ordinem alicubi eundem non servat; Herodorum sequi se profitetur. Scholiastæ in Rhodium multa de his Laboribus habent ex Pherecyde, ordine pariter aliquantum mutato. Ritterhulius in Comment. in II Cyneg. Oppiani, plurima Scriptorum loca adduxit, qui de hoc argumento egerunt. His adde Anonymum Allatii, quem Mss. vidi penes doctiss. amicum nostrum If. Vossium.

25. Ἱφίτη] De numero & nascendi ordine Eurytidarum, vid. Schol. in Soph. Trachin. circa v. 275.

P.124.l.3. Βοῶν] Tzetzes, equos vocat. Ejus interpres locum vertere debuit — *equis abactis per Autolycum*.

19. Ἀφικῆ] ——— φικνῆ].

25. Διηρόβη] Arcadiæ rex erat.

P.125.l.10. Διηρόβη] O. & P. λατρεῖσιν v. p. 99. Diodorus paulò explicatiùs, ἡ ἰαυτῆς πικρῶ, ut servitutis pretium nomine poenæ penderet.

20. Τιμὴν] Oblatum pretium à Mercurio, inquit Diod. in Lat. dele *fraternæ*.

25. Κέρκωπι] Olum & Eurybatum; juxta alios Andulum & Atlantum. Ægius vocat Passalum & Echemum. Hunc Suidas Acmona nominat. Vetus Lexicon ex Xenagorâ, ait eos in Simios mutatos fuisse.

26. Συλία] Locus hic corruptus est; restituo, Συλία ἢ Ἀύδιον. V. Cononem p. 256. & Tzetzem Chil. ex Ἀύδιον vel Αὐδὸν facile fit Ἀυλίδι.

P.126.l.3. Πίσαν] Forte Pisâ.

15. Καθάραι] Olim Canterus emendavit κατάραι, appulisse.

19. Ὀκτωκίδεα] Homerus, 6 tantum. Il. 4.

P.127.l.22. Ἐξ ἧς ὕστερον] Quod sæpe dixi, uncata non sunt in Mss. habet tamen Tzetzes in Lycophronem hæc ξηγαῖς λίξαι.

30. Τίθεπιε δῆρ] Pal. τί ποιε δ.

P.128.l.20. Δι' Ἀθηναῖν] L. δι' Ἀθηναῖς, sic enim prius loquitur p.17.

P.128.l.27. Ἀγῶνα] Hoc factum est tribus annis à primo bello Thebano, uti colligo ex veteri Chronologo apud Cl. Alexand. Ideo autem Pelopi inferias per-

solvit, quoniam quartum consanguinitatis gradum ab eo tenuit.

29. Δώδεκα] Pari numero Deucalion prius. V. Schol. Apoll. l. 3. Paus. & Aristoph.

32. Πύλον] Nestoris Pylus erat Triphiliaca. Strabo l. 8.

P. 130. l. 2. Πεικλόμερον] Plene de eo Schol. Apollonii ad v. 156. lib. 1. Tzetzes Chil. 2. H. 45. & Severi Ethopæia.

P. 130. l. 17. Παῖδα] OEonus ei nomen. Pausan. Post ἄξις deest in Oxon. & lin. 31.

P. 131. l. 21. Τυωδαρίφ] Hippocoon hunc fratrem suum Lacedæmone eiecerat. V. p. 200.

25. Ἀλεῖ] In Lat. lege *Alei* & *Aleus*, & l. seq. dele *antea*.

P. 132. l. 8. Τηλίφω] Hujus historiam narrant Diodor, Pausan. Arcad. & Strabo 12 & 13. noster infra, p. 191.

11. Τάφραντας] Alia est in Paphlagonia; hæc in Mysia. V. p. 192.

15. Ἡρακλῆς] Argumentum in Sophoc. Trachin: hinc desumptum multa nostro restituit.

21. Ἐπεσον] Legit Sch. Soph. πὸ δεισιπρόντων, & Eustath. ad Dionys. p. 62.

25. Ἀμαλθείας] Hoc à Mercurio accepit Hercules. Vid. Hesych. & Palæphatum & Paræmiographos.

30. Δωιάμιν ἔχῃ] Sch. Soph. εἴχε. Mox ἀφ' αὐτοῦ τε & ἄπορον.

P. 133. l. 2. Φύλας] Φυλᾶς Diodoro. Infra Phylantis filius Antiochus filius est.

7. Θέσπον] Interpres hic nihil vidit. Redde, *misit, ac septem è filiis retinere apud se præcepit, tres autem ad Thebæas mittere, reliquos quadraginta in Sardiniam,*

nam, deductâ coloniâ, destinare. Pro *πίναξ* Cod. Pal. habet *πινάκοντα*. Cætera confirmantur ex Diodoro & Pausan.

17. **Ευνομον*] Cyathum vocat Paus. Tzetzes Ennomum. Diod. Eurynomum. Pro *παίους* Codd. scripti habent *παῖδας*. Hæc hausit noster ex Herodoro. Interp. multa peccati; pro *πυγνο*, pone *talitro*, pro, *pocula*; *aquam ei affundentem*, ex historia.

P. 134. l. 1. *Δίβη*] Scripti *Δίη*, & ita, Zenob. legerat. Argum. Trach. ut editus.

2. *Διανείξας*] Aliter *Διάνειξαν*. L. 3. *ἐπὶ τρεῖς ἔσω*, l. — *ῥε Νέστωρ*, ut legit Interpres, & Schol. Sophoclis.

6. **Ἀνακραγύους*] — *ζύους*.

10. *Περσικαλιστάμω* ☉] Enarrator Sophocli. & Zenob. rectè hîc habent *Διάνειξαν*.

25. *Λύους*] In Oxon. defunt *χὶ σφάξαι χὶ ἐψήους*. Et Sch. Soph. non habet *χὶ ἐψήους*. Pro *ἦσαν*, Oxon. & Pal. *ἦσαν*.

31. **Αργυμῖον*] Stephanus & Diodorus cum nostro faciunt. Alii Æpaliurn ultimum Dorienfium regem esse volunt.

P. 135. l. 9. *Λαογόξαν*] Mss. *Λαγόξαν*. Schol. Sophoclis *Ἀλαγόξαν*. Tzetzes nostram lectionem retinuit.

P. 135. l. 11. *Μηλίων*] *Μηνίων*, P.

33. **Ἐπικνημίδων*] — *μηλίων*. In Latin. verte *Melienfibus Trachine oriundis*. Et, *Epicnemidiis*.

P. 136. l. 1. **Ευρύλον*] De hoc quid veteres scripsêre docet Schol. Soph. in Trachin. p. 124, 125. edit. gr.

14. **Εἰς Τραχῖνα*] Lege, *ὅς Κίον & Λίχων ἐπέμ.*

18. Δείσασα μὴ πάλιν] Oxon. μὴ κρίνῃ. Alii ἐκρίνῃ.
Reçtè.

21. Τέττε] L. τέττα.

27. Καλὴκόνησιν] Post Βοιωτίας cætera uncis conclusa apud nullum exscriptorum habentur; non malè tamen addita sunt; Æschylus in Glauco Pontio.

Ἐυβείδα κερπήν ἀμφὶ Κηναῖς Διδε
Ἀκλὴν, καὶ αὐτὸν τύμβον ἀθάνα Λίχα. Athen.

30. Συναπαῶντο ὃ] Oxon. τε. L. — ὦντο ὃ ὃ
αἱ.

P.137.1.4. ὅττω] Duos hoc nomine Herculis filios prodidit Panyasis, & Sch. Soph. Hujus posteros commemorat Phlegon Lycurgum Spartanum, Prytaneum, Europum, Sokum, Procleum, Aristodemum, Aristomachum, Cleodæum Hyllo natum.

10. Ἐκέλευσιν] Ἐτέλευσιν P. pro ἐπείασι, nisi addas αὐτῷ, lege ἐπείασι cum Sch. Sophoclis & Zenob. mox ὦντο non τέττε, & Φιλοκλήτης non Ποίεισιν officium hoc præstitit. Diodor. & Hyginus.

23. Ἥραν] L. Ἥρα.

30. Πρεσβυτάτη] Etiam natu minima geminos peperit. Pausan.

33. Θεοψέππας] Ox. θεψ. lego θεψέππας.

34. Ἐυμείδης] Oxon. Ἐυμῶ. f. Ἐυμήδης. Post quam vocem posuit Ægius stellam. Et sanè deest nomen Mulieris quæ erat mater Creontis.

Ib. Ἐπιδιδῶ] Ægius scribit ἐπίδα. Divinandum est.

Ib. Κράθης] Pal. Κίρθης ὃ Ἰόβης, Ἐυρύβι. Sed Ἐυρυβίας probabilior lectio.

- P.138.l.3. Μελίτης] Nescio an hæc sit de quâ Sophoclis enarrator ad Trach. ἐπιθ. ἐλθ. ἐκ Μελίτης. Fuit & Naufithoi.
5. 'Ευρύπυλθ.] Aut hæc non sunt sana, aut ordinem immutat.V.l.11.
6. 'Αγλαίης] 'Αγλαίης Ægius & Oxon.
8. Λισθ.] Oxon. Λυσθ. & Ægius.
10. 'Ιπποδρόμθ.] Ægius & Ox. — δρομθ.
11. Τελειπυγίας 'Ευρυπύλθ.] Ægius ita edidit, quæ in aliis dividuntur, vide l. 4. & 5. 'Ιππυθ. forte est ἱππιδθ.
13. 'Ολυμθ.] Oxon. & Ægius 'Ολυμπίσης Νικέδρομος, V.l.28.v.Steph.'Ολυνθθ.
14. Κλειδάθ.] Natum ex servâ scribit Diodorus, cum esset Hercules apud Omphalen.
15. 'Εξόλης] Ægius & Oxon. 'Ιξολθ.
16. 'Ομβλυθ.] Ægius 'Ομβλυπθ. & Στραβινοκθ.
17. 'Ατρώμης] Ægius & Oxon. 'Ατρωμος.
19. Κάλης] Ante hanc vocem stellam fixit Ægius, & scripsit Κλααμήπθθ. Nolo ὀντροπολεῖν.V.Steph.'Ακίλη.
23. 'Ευρύπυλθ.] Oxon. & Æg. 'Ευρυπύλης 'Αρχίδικθ. Eustathius inter hos. Ῥέπαλον commemorat. Ut non male pro aliquo ex his Eurypulis hunc substituas.
27. Λυγκάθ.] Oxon. Λυγκάθθ.
28. 'Ολυμπίσης] L.13. supra.
29. 'Ησυχίης] 'Ησυχίης μοχ 'Ευρυπίης Oxon. & Ægius. vox 'Ελδχίης suspecta est Ægio, mihi ignota.
31. 'Αντιμάχθ.] Oxon. & Æg. 'Αντίμαχθ. ; mox, itidem Πύειπθθ.
34. Λύσιπθθ.] Oxon. Λυσίππης & 'Εράσιπθθ. ut Ægius.

- P. 139. l. 3. *Αδελφῶν*] Ox. & Æg. & Hyginus
— πΘ.
5. *Θεῶν θυγ.*] Videntur desiderari duæ in hoc catalogo. Pausanias scribit aliquos narrare unde-quinquaginta corruptas ab Hercule.
8. *Γαυκονορέης*] L. *Γαυῶ*Θ, *Ὀρέης* confirmatur hæc emendatio ex Diodoro, Sch. Pind. Sophoclis, & Lycophronis, item ex Hygino & Pausania.
11. *Δήλων*] P. 98, hunc non numeravit. Sed Interpres Pindari ad 4 Pyth. ex *Ἐνέᾳ* Argivo *πυθαλο-γῆ*.
13. *Ἀγέλα*Θ] *Λάμων* dicitur Diodoro, Ovidio Læmus.
15. *Ἐυρυπύλῳ*] Regis Coi ; Pind. Schol. sed dissentit Polyænus.
16. *Ἐπιχόρῃ*] *Ἐγέας* quis sit quæro ; an *Ἀυγείη* ?
20. *Ἀτυόχῃ*] Alii Medam vocant. Schol. Sophocl.
22. *Αὐλόνοῃ*] Tzetzes ; ex Iphinoe, Antæi uxore, genuit Palæmona. Præter hos alii Herculis filii recensentur Antiochus, Rhopalus, Antimachus, Clymenus, Aristodemus, Polydorus, Mecistophonus, Toxoclytus, Menēbrontes, Chersibius, Lamōn, & qui apud Hyginum ; qui tamen forte iidem sunt cum his. De numero eorum quos ex Megarâ habuit non constat. Pindarus octo esse scripsit ; v. Tzetzem in Lycophr. & Sch. Pind. ad 4 θ. Pyth. Habuit quoque præter concubinas jam numeratas aliam, Myrto dictam, cujus meminit Plutarchus in Aristide. V. Herod. p. 4 & 227 ; Scal. in *Συναγ.* 1c. p. 358.
- P. 140. l. 3. *Ἐλὲν ἑωμὸς*] Statius in XII de hac eleganter ; ejus situm in medio foro describit. Barthius in eum, & Petitus in leg. Atticis omnia videntur convassæ huc spectantia.

17. ῥῆμα] Facit cum nostro Zenob. Cent. II. & Diodorus. Sed Eurip. Pind. Pausan. & Strabo hoc tribuunt Iolao.
34. Ἡλιδον] In margine Oxon. ἀνεχόμενος in Tricorinthon inquit Diodorus. Uterque locus erat in Tetrapoli.
- P. 141. 1. 2. Τηπέλαμος] Argis jam habitabat. L. 8. ὀλίγων lege. Nisi forte tollenda sit particula negans ὁκ. Nec enim legimus eum coloniam deduxisse. Vid. Pind. Ode 7. Olymp. Homerum α. β.
25. Κατί] L. κατὰ. Heraclidarum καὶ τοῦδε prima ab aliis cautè distinguenda est. Hanc pro epoche temporis noster in suis Chronicis posuit, ut ex Diodoro discas. Multa Scalig. & Petav. de hâc disputarunt.
34. Κλεολέω] Phlegon Κλεόλεον rectè vocat. Tzetzes in Lycoph. Κλεόλεον. Eusebius Ἀγρίλεον. Sylbur. ad Pausan. & Simpson in Chronol. videri possint.
- P. 142. 1. 4. Πιδίον] Mallem πιδίοντες, ita & Cornelinus restituit. Loquitur de Hylo aliisque se prioribus.
- 10, 11. Καὶ Στείουρον] Lege Στείουραν, ἢ ὠρυγία ἀξίαν, ἢ ἰσθμὸν ἠκούσι δάλασαν. Ambiguitas Oraculi erat in voce στείουρα. Quæ & Isthmum significare posset, quemadmodum Aristomachus existimavit; Et fretum illud, quod Ætolos & Peloponnesios disternit; nam Pythia apud Euseb. Præpar. 5. explicat se, aitque ὅτι ἢ γὴν λίγω στείουρα, ἀλλὰ ἢ ὠρυγία. Oraculum erat,

Νίλῳ ῥοι φαίνετο ποτὶ δὲ ὀδῷ στείουρον.

17. Ἀιτωλίας] Antiquitūs Naupactus ad Locridem pertinebat. Philippus postea Ætoliæ adjudicabat. Cod. scripti, ἐπαύρις το ἑ Δοκεῖσθαι ἐνθα γινώ. Pro τῶν Faber l. κόλπω.

25. Ἀντισίωρος] Hujus meminit Schol.Pind.Pyth.4.ejus filius Theras, qui Theram condidit. V.Scal.ad Euseb. Animad.p.37.

P.143.l.3. Φύλαγος] Series hæc est ; Hercules (& Meda) Antiochus, Phylas, Hippotes, Aletes. Multa ad hæc disputat Reinesius Epist.24.

13. Μένιν] Pal. ἡ μάντις. Alii Carnum vocant.V.Euseb.Præp.5.

16. Καὶ δὲ γὰρ δύο ἐπὶ] Hæc superflua sunt. Descendere in Peloponesum sæpius tentarunt Heraclidæ ; hinc nata inter Chronologos de tempore disputatio ; alii ab Ilia excidio annum 30, alii 50, alii 60, alii 80 posuere, ut noster apud Diodorum, & Euseb.

23. Ἀνδραίμονος] Pausan.l.5. Ἀίμονος. Andræmon ejus erat avus. Hæmon, Thoas, Andræmon, qui ex Gorge OEni fil. Thoantern genuit. Fuit ergo Oxylyus Heraclidarum consanguineus.

24. Μονορδάμω] Pausan. ὃ ἔπρος διέρθετο τῇ ἡμίῳ τῇ ὀφθαλμῶν. Mox l. ὀκκότῃ.

P.144.l.3. Δύμας] Apud Steph. Δυμάς scribitur. Et Ἀίμος. Horum meminit Pausanias.

26. Δδῖρας ὃ τ κλ.] Lego, ὃ λίδ. δ. V.Polyænum l.1.

P.145.l.14. Ἐυρύπυλον] Hujus meminisse viderur Stephanus in Δρυόπ. Pausanias filios ei dat Κῆστον, Φάλην, Ἀγρᾶιον, Κερύλλω.

17. Δηϊφόντη] Stemmæ. Hercules, Ctesippus, Thrasyanor, Antimachus, Deiphontes.

20. Τεῖνα] Suspecta mihi hæc vox. An Δυμᾶναι? erant ij populus Doriensis, & sub Temeno militabant. Faber conjicit τινὰς reponendum, quod mihi

mihi non videtur satisfacere huic loco:

28. $\phi\omicron\iota\delta\delta\iota\varsigma$] Quod populo magis quam Optimatibus studebat.

31. 'Αυτῶν ἦν] Αλκυῖων, ἦν ἡ . Fortè $\epsilon\kappa\ \tauῶν$. Vel $\alpha\lambda\gamma\iota\varsigma$ $\eta\eta$.

P. 146. l. 3. 'Αιγυπῶν] Haud dubiè 'Αιγυπῶν . Hyginus vocat Telephonem.

4. Παγῖ] Cypselo.

NOTÆ

N O T Æ

A D

TERTIUM LIBRUM

B I B L I O T H E C Æ

A P O L L O D O R I.

P Ag. 147. lin. 5, 6. Ἀγνίον Θ] Redi ad p. 71. unde hæc pendent.

12. Περσικὸν ἄλφειον] Verte, *quis supra recensuimus.*

14. Τηλεφάναν] Alii alias uxores ei dant, Damnônem & Argiopen Schol. Apollonii ad 3; Antiopen Sch. Eurip.

16. Βελύκη] Belum & Agenora addit Schol. Eurip.

P. 148. l. 1. Πίστη] Suspectum habet hunc locum Faber, & alii. Πίστη Pal. unde κλέπτης quis scriptum existimet. Sed nihil mutandum. Lucianus de hac re loquens ἐν ἡμέτῳ ἐμπιστάν. Idem de Deâ Syriâ Sidoniorum Nomisma

missima scribit Europam habere tauro insidentem.
V. infra pag. 279. ἀποκρίων ἀδελφός.

L. II. Καδ' Ὀμήων] Mirum duos confudisse Sarpedonas.
Nam is de quo Homerus loquitur fuit Evandri filius; is autem Sarpedonem Europæ filium patrem habuit. Peccatum hoc peccat noster alibi.

20. Θάου] Agenoris, inquit, Pausan. & Stephanus pro Κλίξ, Oxon. l. Κλίξ, scilicet Κλίξ, ut juxta Pherecydem fuerit Cilicis filius. Quod non probo. Cæterum Thasum à Poetis Pinacum dici tradit. Sch. Eurip.

35. Ἐν Θέραι] In Theram appulisse scripsit Theophrastus, teste Pindari Scholiaste ad 4. Pyth.

P. 149. l. 3. Θάου] De hac insulâ vide quæ Scal. ad Euseb. Chron. n. 589. & Conon, infra p. 278. & Marcianus Heracl.

P. 150. l. 8. Καρρία] Rectius Καρία. Sic Diod. Pausan. Strabo, & Mss. mox. Ægius agnoscit Κρητία.

9. Δολιχίωνα] Præter hunc tres alios ejusdem nominis enumerat Schol. Apollonii ad 3.

10. Ἐχάλω] Pal. Ἀρχάλλω. Paus. Ἀρχαμίδα. Vid. infra p. 459.

P. 151. l. 1. Θαλασσοκραίησος] Diodorus & Strabo primo huic Minoi imperium in mare tribuunt. Fuit tamen aliter Minos Lycasti filius, hujus nepos Thalassocratia non minor. Hi duo non satis accuratè distinguuntur apud Scriptores.

4. Ὀργισθής] V. supra p. 108.

P. 152. l. 4. Κραίης] Scripti habent Καρρίας, perpetuo. V. p. 77. & 154. l. 4.

5. Ἀλθιμύρης] Pro ὕδ. Oxon ὕδ.

23. Περίηξι] Oxon. περιήξι, rectè.

24. Κρηίνιαν] Pal. Κελισίαν. In Latin. dele de se.

26. Ἀπαβύειον] Pal. ἈπβειΘ, male. Est autem Ἀπβυρον nomen, v. Stephanum in voce. Tzetz. Chil.

P. 153. l. 25. ὈρεαΘ] L. ὈιακΘ. V. p. 77. Hoc quod non viderit qui ante nos percurrit Apollodorum, mirari non cesso. Infra, operæ aliud agentes pro νεῶς posuere ναῶς, pro ἥρωσι, ἥρασι.

P. 154. l. 12. Τὸν μῦθον] Pal. omittit articulum, & pro μῦθον habet μᾶ, unde facies μῆζον. Vide Zenob. c. 4. Pr. 45 & 46 cum notis. Sed nihil muto. Fabulam paulò aliter narrat Hyginus, Palæphatus & Apostolius. Muscam an murem persecutus fuerit, non permagni refert.

17. Τερχάμαλον] Malleta τερχαμων, & paulò infra pro θαν, Oxon. habet χρεαν, ut μοχ.

P. 155. l. 9. Συμπίδου] Al. — Δη. Enarrator Lycophronis — δέλων ἀγγεῖλαι δέλοντα, ὅπως ἀναρεθῇ ὑπὸ αὐτῷ. Timebat enim mortem à Minoe. Infra ἀνίστη, Oxon. V. Palæphatum.

27. Ἐἰς τὸ εἶμα] Tzetzes, οἷς τὸ ἑαυτοῦ εἶμα. Quod autem sequitur, μέλει τῷδε μοι λελέχθω, satis ostendit non esse Epitomen, quod toties clamat Faber.

P. 156. l. 4. Δέλωις] Hoc Oraculum conservavit nobis Sch. Aristophanis in Ranas; Euripidis in Phœnissas. Tzetzes in Chil. tangit. Locum hunc verbatim transcripsit Sch. ιλ. β. unde quædam hîc emendari possunt.

17. Ἐνθα] Lege, ἔνθα γὰρ ἡ πόλις.

18. Ἀθηνᾶ] Oraculum jussit μελαμφύλλῃ φθονί βέζην.

20. Τινὰ ὄψ'] Tzetzes in Chil. duos misit, Deioleonta & Seriphum, f. πινὰς — ἀνηφορῶδες. Et sic Schol. Hom. β.

P.157. l. i. Σπερλὺς] De his & totâ hac historiâ. V. Sch. Apollonii ad 3. Eurip. ad Phœnissas; & quæ ad Palæph. edit. Cantabr. p. 14. & Maufac. ad lib. de Flum.

13. Πέρπ'] Pherecydem adfert Sch. Apoll. l. 3. aliis verbis hæc ipsa enarrantem. Timagoras his 5 addidit Creontem; Androton inter Spartos numerabat Ægea. V. Sch. Lycophr.

17. Ἀίδιον ὀταυλὸν] Aliter dicitur μέγας ὀταυλὸς, & octo annis constabat. Suidas in κέδμθ. Et Clem. Alex. Strom. i.

21. Βασίλῃ] F. — λείαν.

P.158. l. i i. Ἐξαπατηθεῖσαι] Lucianus Σεμίλῳ ἀπαλθεῖσαι ἢ Ἥρα. Vide quæ collegit Barthius ad 7. l. Thebaid.

11. Καλανδίουσις] Nutus Jovis est quasi juramentum, ιλ. α.

Ὁ, πικρὴν κεφαλὴν καλανδίου, &c.

Ergo non potuit irritum facere, sive ἀγανεύσαι

22. Ἐξαμνησιῶν] Lucianus ἱθαμνησιῶν.

26. Λοίπῃ] Vide quæ Scaliger ad p. III. Mani. lii.

P.159. l. 7. Λάαρχον] V. p. 37, supra.

21. Σισύρου] Erat enim frater Athamantis. V. Argumenta ad Pindari Isthmia.

P.160. l. 23. Ἐπαύσις] Ox. & Pal. Ἰπαυσιν. In his Canibus Actæonis plane videas ἀντιπνιπονδίδι. Adeo discerpta sunt eorum nomina, ut sanari non possint sine ope meliorum codicum. Hyginus in his sequitur

E

Apol-

Apollodorum. Ex eo (& Ovidio) jactura hæc (si qua est) levare aliquantulum possit. L. ἔξ ὧν ἴπαι — nempe, masculi, ut apud Hyginum, deinde sæminæ sequebantur *μῆλ' αἰ. τ.* in illo versu *Λυγυλῆς, &c.* habebantur tres qui eum consumpsērunt, uti meminit Hyginus, forte *Λυγυλῆς, Ἰχνοδάτης πύδης αἰνίδης, ἡδὲ Μελαμπος*. Quod autem sequitur, *ἢ τὸ ὄνομα εἴ,* sit alterius Poetæ de his canibus locus, Hesiodi aut Euphorionis. Post *ἡμῶν* versus sequitur, qui omnino aut abesse debet, aut alio loco collocari. Videtur mihi præter morem suum facere Apollodorus, qui tot Versus hic citat in re minimè necessariâ, quod alias non facit, cum res ipsa ferè postularet. Existimo hos omnes in margine alicujus exemplaris scriptos, brevibusque lineis distractos, in possessionem non suam, ut fit, venisse, v.p. 178. l. 15. De Actæone potest videri Pausan. l. 9. Nonnus 5. Statius 3. Palæph. cap. 4.

P. 161. l. 25. Ἀφικνοῖ] Omiserunt operâ *κῆκῶ*. Pro *Κύβαλα* rectius *Κύβελα*. Habet Lucianus & *Κύβελον*. Interpres Homeri ad Z. α. hæc paulo aliter ex Eumelo. Ubique in Latinis pro Dionysius, scribe Dionysus.

P. 164. l. 15. Ἰλλυρίων] Prope montes Ceraunos.

32. Λαίον] Series. Agenor, Cadmus, Polydorus, Labdacus, Laius, OEdipus, Polynices, Eteocles.

P. 165. l. 6. χρύσεος] Mss. *Θαλίσεος*. Vid. Pausan. l. 9.

26. Περὶ Ἐπεω.] Aliqui legunt *περὶ*, quod non necesse est.

P. 167. l. 3. Μίνυον] Tzetzes in Chil. vocat *Ἐπινύτιον*. Interpres Statii Epiniten. Qui hic dicitur *Ἀγύνωε* est

est aliis Ἀρχήνορ, Ἐδδαίαν Cod.Oxon. scribit Ἐδο-
δαίαν ut & Pal. mox pro Θήραν iidem bene habent
Νέαιραν, ita enim hanc alii quoque appellant. Φθίαν
etiam, Φθίαν vocant. Tzetzes Φάιδαν. Pro Astycratea
alii ponunt Chlorida. Sch.Eurip.ad Phoen.inter has
ponit Νηΐδα. Vide quæ Barth. consarcinavit ad 3
Thebaid. Hyginum fab.XI. Parthenium c.34. Tzetz.
Chil.4.Hist.141.

29. κλωεύς] Homerus Odyss. λ. facit alterius Am-
phionis filiam, nempe Ιασιδά, ut prius ostē-
di.

32. Ἀμύκλα] Scripti Ἀμύκλας, quod rectum
est.

P.168. l.9. καλὰ] Restitue μελὰ.

P. 169. l. 18. Σπινὼ] Pausan. p. 616. χρεῖν vo-
cat.

P.170.l.11. Ἀινιγμα] Habetur apud Sch.Eurip.Sopho-
clis,Æschyli,& Lycophronis.

21. Σωιδόντες] Rectius ἐκ Σωιδόνων & ἀρπάζουσι, &
πολλῶν pro πολλαίς, ut p.192.

P.171. l.3. Ἀνδρῶπον] Schol.Æschyli ineditus rem ver-
bis complexus est.

Κλυθὶ καὶ ἐκ ἐθέλουσα, κακώτερε μῦθε δαυδῆϊον,
Φωνῆς ἡμετέρης σὸν τέλει ἀμπαλῆης.

Ἀνδρῶπον κατέλεξας ὅς ἦν ἡγευ γαῖαν ἐφίρπης,
Πρῶτον ἔρου τετραάκτους νήπιον ἐκ λαγόνων.

* Γυραλέον ὃ πέλαον, βίταλον πόδα, βάκρον ἐρείδῃ
Ἀυχένα φωνίζων, γῆρας καμψόμοτον.

19. Ἐυρυγίνταν] Pausan. & Schol. Eurip. Ἐυ-
ρυγάνηαν Περιφανῆον dicunt; scripti Τεύδραν-
τον.

26. **Ἀέας*] Pelops ob raptum Chrysippum execrabatur Laium; OEdipus filios suos, non minori diritate. Auctor Cyclicæ Thebaidos aliam causam attulit, uti & Æschylus in Septem ad Thebas. Vide Schol. Eurip. ad OEdip. Colon. v. 1439. Athen. l. 11. c. 3. Zenob. Cent. 5. Pr. 43. De OEdipi sepulturâ v. Schol. Soph. ad OEd. Col. v. 90.
- P. 172. l. 15. *Φυλαδάδης*] Vide Argumentum Septem ad Thebas.
18. **Ὀρμον*] Monile hoc manserat in hac familiâ ab Harmoniæ nuptiis. Vid. p. 157. Donum exi-
tiale.
21. *Ταλαῦ*] *Stemma*. Æolus, Creteus, Amythaon, Bias, Talaus, Adrastus.
25. *Γενομήνης*] Locum hunc descripsit Zenob. in **Ἀσπέρτα Νέμους*. Inspiciendus est & Schol. Eurip. ad Phœniss. v. 412.
- P. 173. l. 10. **Ἀεΐδας*] Quorum Catalogum dat Diod. Sic. & Statius 4.
12. **Ἀμφιάρατος*] *Familia*. Melampus, Antiphates, Oicles, Amphiarus.
19. **Ἴφιν*] *Genus*. Megapenthes, Argæus, Anaxagoras, Alektor, Iphis.
29. **Ἀντίφης*] L. *ἀντίφης*.
- P. 174. l. 1. *Γενομήνης*] Pro *ἀντίφης* lego *ἰγυῆς*; cum incidissent lites inter se & Adrastum, juravit, reconciliatione factâ, Amphiarus, se arbitrio Eriphykes permissurum, si quando posthac oriretur inter eos aliqua contentio. Confirmatur hæc emendatio ex Sch. Pind. Nem. & Sophocl. Interpres hîc nemini satisfaciet.
12. **Ἀδριανὸν ἑξαΐδην*] Imo *ἄνδρα αὐτοῦ*. ut Commenlinus ante nos vidit, & admonuit.

19. **Συναδρόσις**] Deest **εραδόν**. Aut aliquid tale, si vox **Συναδρόσις** sana sit. Mihi aliter videtur, puto enim rectius **Σωδήςσις** posse substitui; vel, **Σωδοινήσις**. Splendido enim convivio duces excepit Adrastus, ut constat ex Statio & Athen. l. XI. c. i. vel **Σωμύσις**, ut apud Pausaniam.
24. **Ἀεισούμῃ**] Habuit is in matrimonio Mythidicen sororem Adraſti. Ibid. **Ταλαῦ**. Hyginus Mnesimachi filium facit.
- P. 175. l. 5. **Ἰριον**] L. **Ἐπίοκλον** Ἰρι^Θ. Confirmat Pausan. p. 627. Mecisteus erat Adraſti frater. Pausan.
10. **ῥψπύαν**] Deesse aliquid videtur, si omittas **ἥης**, constabit melius sententia.
14. **Λυκίργη**] Pausan. p. III. Hyginus Lycum vocat. V. Argumenta in Nemea Pindari.
26. **Σημῆιον** τῷ] O. & P. **τῷ**. Amphiaraus de exitu belli hinc conjectabat. Archemorus indicat malum initium; cur Anchemoron pro eo substituat Faber non video.
- P. 176. l. 21. **Ἐπὶ ἰσῶν**] Veterum historicorum loca de Thebis & Portis adducit Tzetzes ad Lycophr. edit. Cant. p. 180.
27. **Ἀγκάιδας**] Ox. & Pal. **Ὀχνηίδας**. Pausan. **Νηίδας**. Schol. Æschyli ineditus, de his ita, **Ὀργε ἐν τῇ Ἀιγύπτῳ καὶ Τύρῳ καὶ τῇ Φοινίκῃ καλεῖται ἡ Ἀδωνῆς**. V. Seld. D. Syr. c. 2. l. 4.
28. **ῥψίτας**] Sic dictas, quoniam ibi colebatur Jupiter Ἰψι^Θ, de quo Hesych. Cadmus ex Phœnicia *Dei excelsi* nomen Græciæ intulit.
30. **Ἡλέκτρα**] Alii malunt **Ἡλεκβίδας**; prior lectio ter quater apud Pausan. Statium, & Schol. Euripidem. In Latin. lineâ sequenti, deest Tydeus.

P.177.l.3. *Ἴους*] Catalogum Ducum habet ex Æschylo Euripides. Æsch. Scholiastes ineditus sic locum hunc illustrat. Argivorum Duces; Tydeus, Capaneus, Eteoclus, Hippomedon, Parthenopæus, Amphiraus, Polynices, Thebarum Portæ; Proetides, Electræ, Neitides, Oncææ, Boreæ, Omoloides, Hebdomæ. Duces Thebanorum; Melanippus, Polyphontes; Megareus, Hyperbius, Actor, Læsthenes, Eteocles. Vides Septem Portas, sub Duce quamque suo, intra & extra.

7. *Εὐήρης*] Phlegon, *Ευμάρις*.

21. *Ἐπὶ πάντα*] F. *ὀπιβόντα*, vel *ὀπισθότα*.

28. *Διαναδάρας*] Faber *διαναδάρα* (αν πᾶσαν. v.p.208.n.9.

P.178.l.15. *Δεγεγνεία*] Quos sequatur auctores Apollodorus non constat. Alii aiunt *μοιρῶν ἑσάν δίκας, ἃ ἀνδρατέρπεδς ἢ μέλαν, τήνδε γυναικα τὰς ἑννέα*. Sic Phlegon, & Hesiodus. Quare & hi, & versus sequentes Nostro adversantur. Ferè sum in eâ sententia ut credam non additos fuisse ab Apollodoro ipso, (uti nec nomina Canum Actæonis.) Occurrunt apud Tzetzem in Lycophr. & Schol. Odyss. Huc respexit Actor Amorum apud Lucian. ἢ *δίκηα τέρψις ὅλη τῇ μοίρῃ πολιορκίῃ ἢ ἄρρενα*. Barth. in 4 Statii locum hunc examinat.

30. *Νικήσειν*] Malè, *eum*, in Lat. redde, superiores fore.

P.179.l.3. *Πρὸς πρῶν*] L. *πρὸ πρῶν*. prima pugna erat apud Ismenum.

8. *Αὐτῆς*] *Ἀυτῆς*.

20. *Λαίδης*] Apud Pausan. occurrit Laidas quidam Thebanus, apud Æsch. Sch. ined. Læsthenes. Æschylus Megarea opponit Eteoclo.

21. *Ἀμφίδικον*] Uno ore Diodorus, Eurip. Statius Asphodicum vocant, ut & Pausan. l.9.

25. Λοιπὸς Θ] Oxon. Ἀσύνετος addit, sc. Ἀσύνετος. Mox pro ἡμιδρήτε, idem Oxon. ἡμιδρήτη.

P. 180. l. 6. Ἐκτείναν αὐτὸν] Aliter, ἔπεναν αὐτὸν.

7. Διελὼν δ ἐγκέφαλον] Veteres non edebant, imò non nominabant ἐγκέφαλον, inquit Apollodorus noster apud Athen. quod verum non est. Eustath. p. 757. Phlegon narrat Spectrum Comedisse totum infantem πᾶν δ κεφαλῆς. Lycophron vocat Tudea Κερσίβωρον, Diosiades in secunda arā, ἀνδροβῶτα. Sextus Emper. l. III. c. 24. tangit hunc locum. Plenius enarrat Schol. Pindari Nem. Od. X.

P. 180. l. 10. Ἐπίχρη] L. ἀπὶ χροῖο.

16. Βάτωρ] Pausanias ait fuisse Amphiarai cognatum; vidit sepulchrum utriusque.

19. Ἀδάνειον] Idemque ejus μαντεῖον passim in Græcia celebre. Hujus mentio apud Herod. 5. Nicol. Damascenum (in excerptis) Val. Max. l. 8. c. 16. Schol. Pind. N. O. X.

22. Ἀρείων] De eo videndus Strabo. Homerus ei divinum genus tribuit. Antimachus scripsit eum ex Terrâ genitum. Fuit primo Onci equus, 2. Herculis, 3. Adraisti, qui fracto curru, equo hoc vehens evasit.

P. 181. l. 10. Ἐλέη] V. quæ supra. Cæterum Adrastus mortuus Megaris, sepultus est Sicyone. Herod. & Sch. Pind.

16. Ἰφιδέ] Ut Ἀπιδέ; Codd. tamen scripti Ἰφιδέ; quæ lectio supra ex Pausan. restituebatur. Hyginus ait Evadnen fuisse Phylaci filiam.

32. Μητίεα, ὅμως] Barthius mallet ἑδερμῶς.

P. 182. l. 2. Θερσάνδρε] Hujus posteri, Autefion, Tisamenos, Theras qui Theram condidit.

3. Τὸν ἔρμον καὶ τὸ πέπλον] Supra ab ipso Polynice dicitur accepisse monile. Solvit dubium hoc Cod. Oxon. nam omittit voces has ἔρμον καὶ τὸ. vides ex interpolatione multa corrupta esse. Accepit prius ἔρμον, nunc πέπλον. Confer p. 157. 173.

10. Ἀλκμαίων] Sc. Ἄλκ. καὶ Ἀμφίλοχος Ἀμφιαράου. In his recensendis variat Pausanias.

21. Μάχη] Pugna hæc commissâ est apud Glifantem.

P. 183. l. 4. Τελουσίαν] Emenda Τελουσίαν ex Stephano, vel Τέλων. Τελουσαῖον apud Diodorum, uterque ex scriptis habet Τελουσίαν. Τράρρα, πόλις Βοιωτίας. Steph. Strabo 9, paulo abit à nostro. Septem ætates, à Cadmo usque, vixisse Tiresiam aiunt. Divinis eum honoribus Thebani post mortem affecerunt.

P. 184. l. 6. Ὀϊκλία] Patrem Amphiarai, avum suum.

9. Ἀρσινόη] Ἀλφεισίβοια dicitur Pausaniæ.

18. Πόλιν διαλαμβ.] Urbem condere, munire. Τὰ quod mox sequitur, otiosum est.

P. 185. l. 15. Τεμένε καὶ] Hæc non nemo ex Pausaniâ hûc transtulit. Infra alios duos nominat noster, qui monile Delphos portarint, quos fuisse eosdem agnoscit Pausanias cum his qui insidiati sunt Alcmaeon.

P. 186. l. 7. Ἀγαπήνορα, οἱ] Deest καὶ.

20. Ἀνέστη] Phocentis quidam monile hoc Delphis furto abstulit. Ejus filius furore correptus, Paternas ædes incendit. Athen.

P. 187. l. 9. Ἀγοράσαντα] Verte, mercatum esse in servum.

17. Ἐπελάγημι] Connecte cum p. 68. non solet sic loqui Epitomator.

30. Μαίναλον] Catalogus iste conferri debet cum Pausaniâ, lib. 8. & Tzetze in Lycophr.

P. 188. l. 6. Ἐυμωνα] Al. Ἐυαίμωνα.

8. Μαίναλον] Prius. Μοχ pro ἄθιον & Λύκων Tzetzes legit ἄθιον & Λύκων, Pausanias Λυκία.

16. Νύκτιμον & νεώτερον] Hæc non sunt Apollodori verba, quoniam de Nyctimo jam egit, etiam omisit Cod. Oxon.

19. ὄντι πάντες] Locum hunc descripsit ex Genealogiis Hecatæi Milesii, quem Græcè citat Natalis Comes, & Tzetzes non posito nomine. Est autem notandum Lycaonem hîc purgari eo scelere, quod ei omnes Poetæ imputant. H. Grotius in Epist. ad Gallos putabat Nicol. Damascenum in hâc historiâ conscribendâ dedisse aliquid Romanorum auribus, sed vides altius provenisse. Jovi Lycæo templum posuit Lycaon. Paus.

25. Ἐπὶ χρείαν] Lycophron voluit esse Nyctimum; Arcada Germanicus in Aratum.

P. 189. l. 3. Ἐκλεάωνος] Hecatzus paulò distinctius, alios ex filiis cum Lycaone in lupos vertit, alios fulmine confecit. Consentit & Pausan. Nicolaus Damascenus Apollodorum secutus est tum in numero filiorum Lycaonis assignando, tum in pœna. V. ex eo excerpta; quæ in sua quoq; transtulit Suidas in Λυκίων.

10. Παραλαβόντος] Tzetzes hæc descripsit. Nyctimum hunc (quem ni fallor Pausanias ἀρεσβύτατον vocat) ex Artoniâ genuit Lycaon. Vid. Schol. Eurip. ad Orestem.

P. 190. l. 15. Διαινείας] Schol. Eurip. ad Orest. Mss. legant Διαινείας.

19. Χρυσουπίαι] Mss. χρυσουπίαι. Tzetza Πεγυυπίαι ;
 'Επιμυιάδ. Pausaniæ. Qui autem hic 'Ελάτ. Schol.
 Eurip. dicitur 'Ελάτ. Tzetzes cum nostro facit &
 Pausanias.

28. 'Αυγη] De hac prius, p. 131, 132. Atque una hæc
 repetitio tam prolixa satis ostendit libellum hunc
 non esse majoris operis Epitomen. De Auge magna
 apud scriptores Eurip. Strabonem, Diod. & Pausan. dif-
 crepantia est.

29. Λυκῆργος] His addunt Amphidamanta Apollon : &
 Paus. v. infra.

P. 191. l. 10. 'Εφθίς] Supra γυναικα ἐποίησι. Non sunt
 αἰούτα.

24. Κλεοφίλης] Scripti, — φύλης. Idæus qui statim se-
 quitur, ab aliis rectius Jasos & Jason dicitur. Nam
 mox, 'Ιάσος ῥ, & Schol. Rhodii ad v. 233.
 l. 1.

32. 'Αρρέων] In Latinis adde, *Mascula*.

P. 192. l. 16. Πελίς] Hos ludos funebres patri instituit
 Acastus. V. p. 64. meminit hujus agonis Zenob. c. 6. pr.
 44.

P. 193. l. 7. Μη δαρδονίας] Canterus ἰ. σωδερ. V. Palæpha-
 tum.

12. 'Απιδάντιον] Duas Atalantas, Arcadicam, & Bœoti-
 cam, antiqui confundunt. Callimachus Hymno in
 Dianam ea omnia, quæ noster hætenus de Atalantâ
 scripsit (exceptis iis, quæ de pomis aureis) Atalantæ
 Jalii filiæ Arcadicæ tribuit. Atalanta quæ hic Schoenei
 filia dicitur, fuit Bœotica. Schoeneum inter Atha-
 mantis filios ponit Apollodorus. Condidit, aut sal-
 tem nomen dedit Schoeno Bœotiæ civitat. Sch. Hom.
 Hanc Atalantam vicit projectis aureis malis Hippo-
 menes. Hæc antiquior est alterâ. Tzet. Chil. XII. H.
 453. V. p. 31. supra.

23. Ἀτλαντῆ] Adi p. 5.

P. 194. l. 6. Λύκῳ] Aliqui Λεῦκον scribunt. Ex hâc Eurypylum etiam genuit, ut testatur Schol. Apollonii 4.

11. Ἐλδθῆρα] In Latinis dele filiam. Καλίστω additam puto ex glossa ab imperito aliquo, qui hîc de Therâ sermonem fieri crediderat.

P. 195. l. 12. Λύραν] Certum est ex supervacuâ repetitione, ea quæ uncis circumscripta sunt, ex orâ in ordinem venisse.

31. Περιστακομίσεις] Divide πρὸς Δία κομίσεις.

P. 196. l. 8. Ἀντιδίδωμι] Paulò aliter Schol. Nicand. Alex.

18. Μαιῖκην ἐπιδεῖν] Divinatio ei contingeret. ἐπιδείξις & δειξιμὸς ἐπιδείξις, & δεῖξαι μοι δυνάμειον ἦλθεν διδρῆ, & ἐπιδείκνυσθαι apud Eustath. in Iliados Proœmio, hoc confirmant. Sed & hoc prius attigi.

23. Ἐκ Διδῆ] Faber putat hinc constare libellum hunc esse Epitomen majoris. Sed τίς, quod deest, ἀπὸ καὶ τοῦ intelligitur.

29. Νηΐδῳ] Supra p. 27. 75. hæ Nymphæ Hamadryades & Epimeliades dicuntur Arcadibus. Pausan. 8.

32. Ἀμύκλα] L. Ἀμύκλα vel — κλα.

P. 197. l. 10. Τυωδάρσαν] Eustath. ad ιλ. 6. hos γεγελογοῖ ab OEbalo.

12. Ἀρήνης] Tzetzes, addit ἢ Ἀρήνης ἢ Ἀρίων, ex variante Scripturâ.

16. Ἦνεγχαν] Scripti melius δῖνεγχαν.

19. Καὶ θυλοδίκης ἢ Ἰνάχῃ] Hæc verba desunt Oxon. Cod.

29. Κορωνίδης] Theodoretus de Græc. affect. cur. Sermone 8, hæc adfert.
33. Ἀπόλλων] Scripti supra Ἀπόλλω habuere. Pro ᾗ re-
pone τῆς καὶ.
- P.198.1.2. Τῷ δ'] Faber ἔπειτα, mihi placet μὴ τῷ δ' &
ἐλομῶν. Nam illud , subscriptum sæpe in , abiisse
deprehendimus. Pro Ἐλάτῃ ὅς scripti habent καὶ νέως
ἀδελφεῖ, quod est otiosum glossema.
7. Καίλαρξ, δ'] L. δ'. Hanc historiam ex Pherecy-
de & Hesiodo noster, Schol. Pindari, & Ovidius hau-
sere. Nam Pindarus fabulam de Corvo respuit. V. in-
fra p.443.
21. Γεργίνης] Γεργόν. Zenob. locum excrip-
sit.
30. Καπνία] Locum hunc ad se transfulere Sch. Pind.
Pyth.O.III. & Eurip. in Alcest. non sine aliquâ varie-
tate. Stefichorus de Capaneo & Lycurgo testis adfer-
tur, ergo post ας dele δ'. Mox scribe Ἐειρύλω καὶ Ἰω-
πλ. de iis enim Auctor Naupactiorum. De Glauco
Μνησαγόρας, sic enim legit Pal. Schol. Eurip. Ameliago-
ram vocat. Vossius Melesagoram. Natalis Comes
ex Mnesagorâ quædam de Chirone adfert. V. Sextum
Emp. l.1.c.12.
- P.200.1.3. Ἐμάςχορος] Ἐνάσχορος vel Ἐναραφός.
Pro τίς Faber Σίβη reponit. Apud Pausan. in
Lacon. Hippocoontidæ memorantur Alcimus, Ena-
ræphorus, Dorceus, Sebrus.
- P.207.1.5. Κάτω,] Adde καὶ Κλυταίμης.
- P.201.1.7. Νεμέτις] Hesiodus in eâ sententiâ. V. German.
in Phæn.
- P.202.1.26. Κριδίη] L. περικειδίη.
- P.203.1.5. Νυμφί] Ἐπὶ pro ὑπὲρ, c. Pal. infra in nu-
mero capitum error est; nam X bis poni-
tur.

16. Δέλης] Servâ. Paus. Nota autem Homerum scribere Helenam neminem præter Hermionen genuisse, ideo Lycophron eam *ἑλίουπαιδα* vocat. Sophocles in Electra ex eâ *ἑλῆϊς παῖδας* dat, Heliodum secutus; Eustath. ad Γ. ιλ. Nicostratum, *Ἀιθιόλαν* (Tzetzes *Ἐθιόλαν* vocat) Diæthum & Maraphium tribuit. Tzetzes his addit Menelaum.

19. *Τηειδάης*] Oxon. *Τηρηίδα* Θ.

P.204.l.9. *Ἀνώγων*] Tzetzes legit ἡ *Ἀναξις* καὶ *Ἀνλοδο* Θ. V. Pausan.

11. *Βυλῆαν*] Pal. βῦν λῆαν, f. βιῶν λ. & proximis lineis *ἑλῆϊν*. Pugnam hanc ob virgines factam scribunt Lycophron & Sch. Pind.

20. *Πρῶτον Ἰδέας*] Al. *πρῶτ* Θ.

29. *Λυγκῆς*] *Ἀμφότεροι ἐλέχων ὑπὸ τῇ δρυϊ, μόνον ἑ Λυγκῆς ἢ Κάσσεα εἶδ* inquit Didymus apud Sch. Pind. qui quidem Sch. Apollodori verba citat, ex hoc ipso loco.

P.205.l.3. *Πίσρα*] Tzetzes in Chil. 11. H.48. fusè hanc rem narrat. Habet Lycophronis Schol. qui ait fuisse *σῆλιν λιθίνην* raptam è sepulchro Aphaeci.

17. *Ἠλέκτρας*] Hæc penè verbatim habes p. 260. sub hoc Dardano. accidit diluvium tertium (Vide p. 22. 189.) propter quod aiunt Dardanum decessisse.

29. *Νεμέμβροι Τεῦπερι*] Scholiast. ιλ. Θ. Vide p. 284.

P.206.l.1. *Βάτταν*] De hac plenè Eustath. ιλ. p.351. ed. Rom.

7. *Γενομένην αὐτῶν*] L. αὐτῶν. Infra *ποτὶ παρελαβὼν* abest *τὴν βασιλείαν*. Post *καλεῖσθαι* pro *τῷ* scribe *τὴν*.

P.207. l. 1. Καλαμών] Hæc exscripsit Tzetz. in Lycoph. lege mox πάλιν.

12. Φρυγίας Ἀπης] Sic dicebatur ab Oraculo cuius Tzetzes meminit. Sed & Ἀκίη à Trojanis, ut Stephanus in Ἴλιον docet, & sane Tzetzes legit hic Ἀκίη.

21. Συμβεβηκός] Pedibus cohærentibus. Vid. Hesychium in Δαίδαλον. L. ult. pro illatum l. illatum.

P.208. l. 7. Φερεκύδης] Pherecydes scripsit Παλλάδα esse τὸ ἀχρεοποίητο μορφώματα, καὶ πᾶν τὸ ἐξ ἐργῶν ὡς γὰρ παλλόμορον, καὶ τὸ Παλλάδιον δ' Ἀθηνᾶς τοῦτο ἦν, vide Tzetzem; ut Palladium non solius Palladis fuerit imago. V. p. 274.

9. Περιθίωαι] Et lin. 1. περιθύναι, sed Oxon. utroque — θύναι. Pro περισπιδάσκων, magis placet περισπιδάσκει, aut delenda est vocula περι.

10. Ἦν ἱδύ(ον)] Non caret dubio hæc lectio, Tzetzes enim in Lycophronem hæc ubi adducit, legit δ' ἀίγιστον αἰγίδα.

13. Καί τ' ἐφορᾶν] Interpres errat. Loquitur Apollodorus de stupro Electræ à Jove illato, v. p. 205. dele igitur per anni pest. contag. Verto, ad hunc (Jovem) accessisse Electram, illum autem simul cum Ate demisisse Palladium, &c. lego enim Δία ῥίψαι μὲν Ἀπης confirmat hanc correctionem Eustath. l. p. 157. De Palladio v. Clem. Alex. Suidam in Διοπτῆς & Παλλάδιον. Cononem p. 275. Dionys. Halic. l. 1. Antiq. Eust. ad l. p. 627.

22. Ἀδράστου] Fuit is Meropis filius, princeps regionis quæ cum aliis novem Trojanis parebat. De eo Strabo agit libro 13. ex Homeri l. β.

23. Σφρυμῶ] Pal. Σφρυμῶ, Tzetzes Σφρυμῶ habet.
27. Ἀδελίῳ] De eo p.204. Cæterum Porphyrius in Paralipomenis Homericis ait Alcmana Priamo matrem dedisse Ἀδελίῳ; Hellenicum, Τρυμῶ; Stamis in Lesbiacis adfert Thoasem Teucris filiam. V. infra p. 324.
29. Λάμπωνα] Homero Λάμπων.
P.209.l.1. Καλύνης] Schol. Apoll. Καλύνης. De Bucolione v. il. Z.22.
31. Ἡσίοῦ καὶ Κίλλαν] Tzetz. in Lycoph. Videtur legisse, bis, Ἀΐδουσαν, idem Tzetzes alibi alterius Κίλλαν meminuit. V. p.211.n. 30. cæterum Αἰδουσαν hanc Eustath. il. α. vocat Ἀνδουσαν; Polyænus editus, 7, Ἀνδρίαν, Mss. Ἐνδρίαν.
- P.209.l.10. Μικρὸν ὀρέδον] Pal. & Oxon. μικρῶ. V.p. 127.
17. Ἀσπερίῳ] Legit Pal. Σπερίῳ, Tzetzes vocat Μερίῳ. Ovid. in fine XI Metam. Hesperien vel Eperien.
25. Κισίῳ] Euripides hoc scripsit, quem secuti sunt Virgilius & Ennius; Homerus filiam Dymantis facit; Theanûs verò patrem Cisseum. V. Servium. Habebat Dymas prope Sangarium, ideo Hecube credita est Sangarii filia.
28. Ἐκλῶ] Stesichorus, Ibycus, Alexander Ætolus, Euphorion Lycophron Hectorem Apollinis filium prodidere. V. Schol. Homeri il. Γ. & Lycophronis.
- P.210. l. 7. Γενίῳ] Tzetzes in Lycophron. p. 47. ed. Cant. hunc locum illustrat, aliterque ac Faber intellexit.
13. Ἀγίλα] Pal. legit Ἠγίλα.

21. Πάειν] 'Απὸ τοῦ πείναι τὸν μένον. Schol. Hom.

P.211. l.2. Μανικὴν] In templo Apollinis Thymbræi Helenus & Cassandra somnum captabant ; accedentes duo serpentes dormientium aures purgabant, καὶ ἀμφότεροι ἔπος δὲ μανικῆς μετίλαβον. Schol. Hom. H. 11. Post μανικῆς αὐτῷ ante πῶδιν deest τδ.

9. Ἀνφρον] Iliados ultimo Ἀντίφρονον legis & Ἀγαυόν, qui hic omittitur.

14. Παῖδες] Quinquaginta filios habuit ; septemdecem ex legitima uxore. Homerus ait illum ἐννεακαίδεκα ἐκ μιᾶς νηδύος suscepisse. In his numerandis vide Hyginum fab.XC. infra lege Ἀδύνοτον, Τπίονχον, Ἐχέμων vel Ἐχίμων. 11. 6.

30. Θυγατέρες] Has & Laomedontis filias p. 208. confundit Tzetzes in Lycophron. Tettius & Rutgerlius v. Lect. l. 6. de hac re aliter, sed minus recte.

P.212. l.7. Μη παῖν] Hic elapsa est (ἐπὶ) vocula. Rheæ sacra est quercus inquit Ger.Vossius in Libris de Idolol. citat autem hujus rei testem Apollodorum nostrum ex hoc tertio libro. Natalis eandem observationem adfert ex tertio Apollodori de Diis ; quem librum nunquam vidit.

16. Οἰωνήν] Repudii memor ; ideo μνησίχαλον, & Lycophroni βαρύζηλον dicitur. V. p. 349. peperat Paridi Corythum, v. infra p. 398. Quæ mox unci circumscripta veniunt, non habentur in Mss.

30. Πηρῆς] Hinc opinor emendandus Pausanias qui l. 2 sic scribit Ἀσπιδος Κυγλίσσης καὶ ποσειδῶτος. Pro Μετόπω ex Diodoro repone Μετόνην.

- P. 213. l. 1. $\Lambda\acute{\alpha}\lambda\upsilon\gamma\omicron\varsigma$ & $\tau\acute{\iota}$] Lege $\pi\epsilon\lambda\alpha\mu\acute{\iota}$ $\delta\upsilon\gamma\alpha\lambda\iota\sigma$
 $\acute{\alpha}\lambda\eta$.) $\delta\acute{\upsilon}\omicron\mu$. Pelagontem Diodorus Pelasgum vo-
 cat.
3. Ἐικοσι] Harum aliquot commemorat Pausa-
 nias. Sed Diodorus disertè 12 tantum po-
 nit.
5. Ἀργιναι] Quæ sunt circellis circumscripta in Ox-
 on. non leguntur.
9. $\Sigma\iota\omega\phi\epsilon$] Consentit Pausanias, 2.
22. Μύρμιρυς] Tzetzes ad Lycophron. hæc &
 alia.
26. Χείρων] Atqui Chironis non fuit, sed Schironis, te-
 stis Pausanias, & Plutarchus in Theseo; quid quòd uter-
 que Mss. sic legit.
29. Ἀκλαίη] Stella præfixa facit ut dubitem de lectione.
 Ex Pherecyde Interpres Lycophronis notat Pelea fa-
 miliarem factum Euryto Actoris filio, v. p. 215. me-
 minit idem Cychrei, qui synchronos his fuerit. Puto
 igitur reponendum Ἀκλῆς , aut Ἀκλῶν ex p. 25.
 pro Ἀκλαίη . Pro Κρηδαίως legi oportere Κυχρείως , cui
 lectioni favent Mss. qui legunt hîc Κυδρείως . Variè
 autem scribitur vox Cychreus; legitur apud Diodo-
 rum, (ubi de Telamone agit) $\text{Κεγχερίως δὲ γάτης}$
 Γλαύκη ; apud Tzetzem utroque modo pingi-
 tur.
32. Ψαμμάδῃ] Ἐς πύλιν quid sit, non constat. Ἐς φύκιν
 Cod. Oxon. legit. Mox corrige. $\text{Διὰ τὸ μὴ βελ. Γω-}$
 ελδῶν . Præter jam dictos Æaci filios Theo-
 criti Schol. Crotona & Alcimum commemo-
 rat.
- P. 214. l. 5. Ἀφρῆας] Pausan. in fine Atticorum & alibi
 rem narrat.

22. Τὰς καὶς τῷ ᾄδῃ] Vir doctus ut probet hunc librum esse alterius auctoris & non Apollodori, hoc loco contendit istam locutionem desumptam esse ex Sacra pagina. Enim verò legimus apud Pausaniam l. 5. ἔχῃ δὴ ὁ Πλάτων καὶν καὶ λέγουσιν ἐπ' αὐτῇ τὸ καλέμενον Ἀδην καλῆναι — Axiochus Platonis, τὰ δ' ἐπὶ πύλαις τὸ εἰς Πλάτωνος ὁ δὲ σιδυροῖς καὶ ποταμῶν καὶ καλῶν αὐτῶν. Novit Homerus & Pythagoras πύλαις αὐτῶν. In Apollodoro hic & alibi Ἀδης non debet verti *Pluto*, sed *Orcus* vel *Dis pater*.

P. 215. l. 11. Πειλοῖαν] Alii, Ἑλεῖαν. Hanc Tzetzes ait fuisse Porthaonis filiam. Pro Ἀλκᾶν Oxon. & P. legunt Ἀλκᾶνδρ. Alcathoum Pelopis filium agnoscit Paulanias.

20. καὶ στρατοῦ] Latinus non satis cauté. Verte. *Hic etiam in bello contra Trojam*, &c. Telamon, non Ajax, intelligitur, p. 127.

27. Πρὸς Εὐρυτίωνα] Tzetzes hæc ad verbum citat ex Pherecyde; pro Eurytione tantum legit Εὐρύιον, ita & Mss. & Schol. Aristophanis hæc ex nostro adducens. Vide Tzetzem ad Lycoph. p. 37. & Apollonium, cui Eurytion est Actoris nepos, Iri filius. Eurytum & Eurytiona unum eundemque intellige, p. 31. ex Apollonio loquitur; hic ex Pherecyde Apollodorus. Confer. p. 472.

P. 216. l. 2. Πολυδῶρη] Iliados II v. 175.

10. Ἐκ φθίας] Quatuor partes Thessaliæ Apollodorus esse scripsit ad Homericum Catalogum, Pelasgiotin, Thessaliotin, Pthiotin, Jolcitin. Schol. Apollonii.

14. Ἐπὶ Πελίᾳ] De quo agone supra p. 192. V. & Pausaniam libro V. Cætera habet Damascenus in Excerptis.

17. Ἀστυδάμεια] Schol. Aristoph. ad Nubes exscripsit. Apollonii interpres ad 1 variat. Cretheida, aut Hippolyten juxta alios, vocat.
20. Σωζέω] Locum hunc ex Schol. Aristophanis restitutam — χείρων, ὅς ἐστι μάλιστα ἀνὴρ ἐκζητήσιος δίδω-
σιν ἀνὴρ.
23. Γαμή] Quæ sequuntur usque ad πικνοῖ, excepta voce Πηλός, desunt omnia Oxon. & Palatino codici. Pro quibus hæc habent, Γαμή ἥ ἐ Πηλός Πολυδάμαν τὴν Πειρήνους ἐξ ἧς ἀνὴρ γίγνεται Μενίδας ἐπὶ κελῶ ἐ Σπέρ-
χης ἧς ποταμῶ. Sed nihil mutandum. Confer Hom. *Il.* Π. V. 177.
- P. 218. 1. 2. ἐπιδέω] Lego ἐίμω. Pind. Isthm. Ode 8. Tzetzes ita legit, & res ipsa postulat. Libanius in Diegematis, ait Noctem prohibuisse. Mox pro ἀπο-
χόντα, pono ἀπείχοντο.
8. Προμηθεΐα] Æschylus inter cætera Promethei me-
rita erga Jovem hoc commemorat. Post eum Q. Calaber l. V. Lucian. Schol. Hom. *Il.* α. vide p. 519.
26. Γαμή] Re verâ Philomelam Actoris filiam. Cupiens autem Chiron celebrem reddere Pelea, sermones sparlit eum Thetidem ducturum, deosque nuptiis interfuturos. V. Schol. Aristoph. ad Nubes. Et Apollonii ad IV. De his nuptiis agit Pind. 3 & 8 Isth. Agamemstor Epithalamium scripsit, scripsit & Catullus, & primus omnium Hesiodus.
33. Ἡφαιστος] Apollodorus hoc non scripsit; desunt Oxon. omnia usque ad ἀδάντατοι. Vides hûc non venisse, sed irruisse contra ordinem verborum. Quid quòd Machæram hanc sive à Mercurio sive à Vulcano, ante has nuptias habuit Peleus, ut ex prioribus constat, item ex Schol. Apollonii, & Aristoph. & ex Zenobio. V. plura p. 332.

P. 219. l. 11. Ἀΐαλον] Oxon. Ἀΐαλον-
τα.

16. Νηητίδης φησὶ] Sophocles idco decessisse ait, quoniam Peleusei convitiatus erat. Schol. Apollonii ubi supra.

31. Δὶ ἀνδρῶν] Melius, δι' ἀνδρῶν.

P. 220. l. 9. Παρίδιον] Hic deesse videtur hujusmodi quid eis ἢ Δυκομήδης παρδινῶνα ἐν τῇ Σκέρῳ· καὶ αἱ οἱ. Homerus hæc de Achille nusquam prodidit: in A. 11. testatur Patroclum & Achillem libentissime ad bellum accessisse. V. alia p. 307. 315. & Tzet. p. 54. in Lycophr.

13. Πύρριον] Sic dictus à Lycomede, Neoptolemus à Phoenice. Pausan.

21. Φοῖβιξ] Series generis. Æolus, Cercaphus, Ormenus, Amyntor, Phoenix & Euzæmon cujus fil. Eurypylos.

24. Καταφασμάτης] L. φδορῶν, ut p. 231. infra. Clytiam hanc aliqui vocant Phtiam; cui lectioni suffragantur Codd. Mss. & Tzetzes. Matrem quoque aliqui Hippodamiam, alii Cleobulen dixere. Veteres Grammatici Aristodemus & Sosiphanes apud Eustathium conantur purgare Heroem Phoenicem hoc crimine; imo Euripides ἐν Φοίνικι, inquit Eustathius, ἀπαλαστον ἢ ἥρωα σωτηρεῖν. Et noster fictum innuit crimen. Sed apud Homerum habes fatentem reum. Adhuc, dubitatur an re ipsâ oculos ei pater excluserit, an diris & imprecationibus eum prole privaverit. Quod autem συμβολικῶς oporteat intelligere hanc excæcationem Tzetzes contendit. Ovidius priori sententiæ favet, is enim In Ibin sic scribit

Id quod Amyntorides, videas.

1. Πάριος] Confanguineus Achilli. Jupiter, Myrmidon, Actor (ex Æginâ Æacum & Menœtium genuit,) Menœtius Patrocli, Æacus Pelei pater fuit.

P. 221. l. 4. Πολυμήλει] Lego Πολυμήλει τῆς Π.

7. Κλυτώνυμον] Schol. Hom. ιλ. Μ. Κλητώνυμον, Palat. Κλυτώνυμον, Oxon. Κλητώνυμον scribit; hunc alii Æanem dixere. Nulla hîc est lacuna uti Fabro videtur, nam μέλει τῶν Τρῳικῶν nec ultra, has historias deduxit Apollodorus, teste Photio.

13. Κάκρυς] Certum est non fuisse αὐτὸχθόνα, sed Ægyptium. Dat hoc Apollodorus suis Atheniensibus, qui hoc nomine plurimum sibi blandiebantur. Barbaros tenuisse primo Græciam non negat Strabo l. 7. Cecrops θρωῆς dicebatur, quod Ægyptios mores cum Græcis miscuerat. Primus Minervam (ex Ægypto) Græciæ colendam proposuit; primus Deum Ζῆνα appellavit, (hoc sic interpretor, Deum viventem colui voluit, latet ea vis in voce quâ Hebræi deum indignant) Aram primus apud Athenienses extruxit. Euseb. Suidas. Sch. Aristoph. Pausanias tradit paulo diversa, sed verisimilia de Cecrope. Primus Jovem cognomine *supremum* vocavit; (v. quæ de Cadmo prius, quem multi Ægyptium credidere.) nihil ἔμμελον ei immolandum duxit, &c. Plura Tzetzes ad Lycoph. p. 23. & Scal. ad Eusebium, p. 27. Nota porro hinc incipere *Arundelianum marmor*, inter quod & nostrum Apollodorum magnum existere consensum facile videas; fuit istius Chronologiæ auctor Atheniensis, atque adeo Apollodori civis, ut minus mirum sit eadem de rebus patriis reperiri apud utrumque, ne dicam eadem verba, ut hâc ipsâ in re. Pro Ἀκλῆν Palat. Mss. legit Ἀκλῆν, Marmor Ἀκλῆκῆν, Pausan. Ἀκταίων.

P.222.1.2. 'Ελαίαν, ἢ νῦν] Apollodori ætate, & Varronis paulo post, ut ex eo Plinius (ex Apollodoro Varro,) Athenis quoque durare traditur olea in certamine edita à Minerva. Hæc Pausaniæ secunda dicitur, quæ repullulavit ex primâ à Persis incensâ. Ab hac Pandroso aliæ mulieres nominari voluere, ut illa, cui Pappus Σωαγωγῆς librum inscripsit.

10. Κρανάδην] Cod. Oxon. hic ab aliis abit, legit enim Δάπον, ἢ δὲ Ἐρεσίχθονα.

23. 'Ακταίη κέρων Ἀγρᾶυλον] Porphyr. 2. L. de Abst. vocat Nympham Agraulida. Hujus filia Agraulos; Pausaniæ l. 4. Aglauros. Cod. Pal. Ἀγραίη, & Stephano populus Atticus Ἀγρᾶυλή. Ἀἶτᾱς iste primus Atticæ imperitavit, ut volunt aliqui. Ogygem non agnoscunt Philochorus, Apollodorus, Marmor Arund. aut alii Athenienses Chronologi. V. Syncellum.

30. Θυγατρίδες] Vide Stephanum in Ἀγρᾶυλή.

P.223.1.4. Ποσειδῶν] Scaliger ad Euseb. Chron. p. 31. sic emendat hunc locum Ποσειδῶν Θῆ ἐνάγον] Θ, ἐν Α. π. κρίνει, διὰ ζόντων τῶ δώδεκα παῶν, Ἀρεῖς, καὶ ἑπταλῆς. Sed Græci sic loquuntur, κρίνει Ἀρεῖς disceptat cum Martē, sic & C. Pal. quare nihil hic mutandum in verbis puto. Servius ad illud Virgilii -- *Oleæque Minerva inventrix*, causam hujus litis paulo diversam adfert, idem tamen & Pausanias, & Marmor, collocant hæc sub Cecrope; ut errent, qui Orestem dicant primum in Areopago judicium subiisse. Id autem scripsit Eusebius ex aliquo antiquorum, & Scholiastes Euripidis ad v. 1651. Orestis; item Æschyli ad Eumenidas. Lucianus autem in libro de Saltatione expressè hanc vocat παῖτιν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κρίειν. Dicebatur locus primò πάγος, Saxum; post hoc judicium Martis, Ἀρεῖος. Cephalus ob Procrin, Dædalus ob Talum, Cly-

Clytæmnestra ob Agamemnona, ante Orestem, ob Clytæmnestram & Ægisthum interfectum, causam in Areo pago dixere.

11. Τιθωνός] Non hunc, sed Phaethontem Auroræ filium facit Pausanias. Alius fuit Tithonus Priami frater ἀμφιμήτης, quanquam ad λ. Iliad. v. i. Grammatici non distinguunt. V. p. 209.

14. Σάνδακος] O. & P. Σάνδακος. Καλλένδριον, P. Σαινάκω, Ox. Hesychius, in Κινύρας, vocat Φαργακὴν. Stephanus in Ἀμαθῦς, Ἀμαθύσω. Fateor me in his nihil liquidi tenere. Pro Sandoco vel Sandaco Satrachum; pro Megessaro Megarsum invenio in Cyprus in Chronologis Μεγάλαρον.

20. Κινύρας] Hinc est quod Cyprii apud Herodotum profitentur se oriundos ab Atheniensibus. V. etiam Pausan. p. 5. præter hos filios Stephanus πεί π. dat ei Κυρία & Μαρία.

21. Πάφον] Paphi filium facit Hyginus. Cinyras Paphi rex cum omni suâ prosapia nutriebatur in Veneris templo. Arnob. 6. Hinc intelliges Hesychium in Κινυρίαι.

26. Πυγμαλίωνος] De eo Porphyrius l. 4. de Abstinentiâ ab Anim.

27. Θυγαῖδας] Cyprus Stephanus; Smyrnam Hyginus ei filiam assignat.

P. 224. l. 1. Ἀδωνις] Stephanus in Ἀμαθῦς, in Amathunte colitur Adonis Osiris ἐν Ἀιγυπτίῳ ὄντα Κύριοι καὶ Φοίνικας ἰδοπιῖν. Alius ab hoc erat Adonis Byblius, si rectè distinguit Tzetzes; aliqui duos quoque Cinyras faciunt Byblium & Cyprium.

6. Θείαν] Lege Θείαν. V. p. 466. Quin imo sic legitur in 3 Halieut. Oppiani, & in Græcis Scholiis & in Tzetze. Multi hanc Myrrham Cinyræ filiam esse volunt, in eâ fuit sententiâ Theodorus apud Plutarchum

chum in Paral. minoribus, & Stobæum Sermone LXII. item Hyginum. V. Tzetzem ad Lycoph. p. 133. Nicephori Basilacæ Diegemata.

15. Ἡ δὲ πάρος.] Mallem πάρος. mox O. & P. ἀπὸ-
νός.

27. Ἀπιδίδε.] Arnobius l. IV. hoc notat. V. Hymnum Or-
phei in Adonidem.

P. 225. l. 5. Ἵπὸ αὐτοῦ.] Fingunt Martem Ἀφροδίτην
Veneris sub specie apri Adonidem interemisse. Tzet-
zes.

6. Κέντρον.] Sepultus est in Acropoli Athenis. Clem.
Alex.

7. Κρανός.] Pro asterisco pone βασιλίδι vel ἰβασίλιδι.
Hujus res attigere Justinus, Suidas & Tzetzes. V. Sca-
lig. ad Euseb. p. 30. His temporibus ut Varro scribit,
regnante Athenis Cranao successore Cecropis, Dilu-
vium fuit, quod appellatum est Deucalionis. Au-
gustinus l. 18. c. 10. de Civit. Eusebius sub Cecrope
id evenisse scripsit. Varro hæc ex Apollodoro
videtur hausisse, ut alia quædam, de quibus pri-
us.

20. Ἀφροχόρα.] Intellige Cranaum inquit Faber. Malé.
Habuit Amphictyon Cranai filiam in matrimonio,
non est ergo credibile illum fuisse Cranai fi-
lium. Lego igitur ἀφροχόρα cum Oxon. Cod. Quod
autem juxta alios, esset Deucalionis filius, testatur
Pausanias. Itonum reliquit filium, à quo Iton civi-
tas, & Minerva Itonis dicta fuit. Schol. Apoll. Arg.
i. Stephan. Βοιωτία.

23. Ἡραϊς.] Lege Ἡραϊς καὶ Κρανῶν θυγατρὶς Ἀθηνᾶς
Tzetzes in Chil. Ἐκχόρα — Ἡραϊς καὶ
Ἀθηνᾶς τὴν Κρανῶν ἀδελφὴν, in margine scribitur Ἀτ-
τίς. Idem alibi in Chil. hanc ipsam historiam per-
texens sine ullâ varietate Ἀθηνᾶς habet. Athena non

nume-

numeratur inter filias Cranai. Puto igitur Apollodorum scripsisse Ἡραΐς κ' ἡ τῷ Κραναῦ θυγατρὶς Ἀτθίδος, ut loqui intelligatur non ex suâ sed aliorum sententiâ, nam ipse supra quidem Atthidem decessisse scribit virginem.

26. Ἀθηναῖς] Apostolius Cent. XV. Suidas.

P. 226. l. 4. Ἐγγύς αὐτῆς] Scribe αὐτῆς ἐγγύς, πολλῇ, &c.

• Verte, quantum potuit (erat enim claudus) coire conabatur. Locum hunc adducit Sch. Hom. ιλ. β. iplis verbis. Perstrinxit Tzetzes in Lycophr. p. 24. Idem est, qui Homero Erechtheus vocatur. V. Etymol. M. in Ἐρεχθίδος.

27. Ἀπ' αὐτῆς] L. ὑπ' αὐτῆς.

P. 227. l. 5. Παναθηναίων] Suidas & Meursius.

6. Πανθείαν] O. & P. Πραξιθείαν. Tzetzes Πραξιθείαν & Πραξιθείαν vocat. Mox post ἔξ ἧς Oxon. addit αὐτῆς. Mallem αὐτῆς. Ex hac ei natam quoque Orithyan scribit Eusebius.

12. Ἐν τῷ α, πῇ] Lego ἐν πῇ αὐτῇ πενήν. Sepeliebatur in eo ipso fano in quo olim nutriebatur. Consule Euseb. Præp. Evang. l. 2. c. 8.

27. Ἐκλύσαντες] Pal. ἑκλύσαντες, sed rectius Oxon. ἐκλυσάντες; & mox fortè γήγοντες pro γήσαντες, ut Faber.

P. 228. l. 4. Πανθείων] Hic omiserunt operæ § & numerum VIII.

19. Ἐφθγγε κ'] Hic quædam exciderunt in Latino, nimiam properantiâ operarum. Servius ad Eclogam 6. & Zenob. Cent. III. hæc narrant.

25. Καὶ διὰ τίπων] Deesse possit κ'. Mox παρατίθενται quàm περιίδουται magis placet.

- P. 229. l. i. Περσελάλητοι] Pal. Περσελάλητοι. Servius notat etiam Ityn conversum in Phassam. Lege mox ἀπορυσσῶ.
7. Ἀποθανόντες] Ob domûs suæ calamitates mœrore confectus vitâ cessit. Thucyd. Pausanias. Euseb.
13. Βέπης] Eteobutadarum genus ab hoc ortum est, ex quo genere Sacerdotes Athenis elegebantur. Harpocr. in voce, & in Σκίον. Suidas, Hesych. in Βεπάδης Porphy. in π. ἀποχ.
16. Ἐχέπαιδες] Præter hos alii addunt Orneum, Alconem, Thespium.
18. Θυγατέρες] De numero non constat; aliqui Sex fuisse volunt. Variant scriptores de immolatione, & ordine morientium. V. Suidam in Παρθένος. Porphyrium πει' ἀποχῆς, 2.
24. Διϊόνως] Recte, utcunque Pal. & Oxon. Διϊόνω, & Apostolius Δῆινω. Infra lege Πτελίον.
- P. 230. l. 9. Ἐχρίω αὐτῷ] Verte, cum haberet Minos. Κεράλε glossema est; additur contra historię veritatem; nec agnoscit Oxon. Canis hic (inquit Hyginus) fuit Europæ Custos addita à Jove, inde venit ad Minoem. Tzetzes Chil. Μίνως — δὲ αὐτῷ ἑυσοχὸν ἀκόντιον καὶ κίνα παχύδερμον. Quod sequitur ἐπὶ τέτοις, totum in his cum sciret virum sum.
13. Πίς] Minus frequens, quam πίνις.
20. Ἐς θήραν] Oxon. ἐπὶ θ. & mox cum Pal. idem legit θωκέσας καὶ αὐτῆς ἐν τῇ — Pal. autem λόσχη, noster λ: γχυῖ retinet.
24. Τυχὸν] Oxon. τυχών, & Ἀρείω πάγῳ, & θυγάν, quæ & apud Tzetzem Chil. habes.

- P. 231. l. 1. Ἀρπίους Βορέας] Eam raptam scripsit Choerilus ἀνδρῶν ἀμείλυνε' ὑπὸ τῆς Κηφισοῦ πηγῆς ; Simonides, prope Brilissum, alii prope Ἰλίουσιν, vel Ἐλίουσιν ut apud Pausaniam legitur. Qui autem rapuit, erat Boreas filius Strymonis uti scripsit Hefagoras in Megaricis. Vide Schol. Apollonii lib. 1. Ori-thyam pro deâ cultam à mercatoribus ex saxo vetusto notat Reinesius.
4. Χείρην] Sch. Rhodii addit χερσίδαν. Sed forte error est ex simili dictione.
10. Περὶ Τήνον] Lego Αἴνον. Prope Ænum in Cephaleniâ ad Strophadas, ita Schol. Rhodii l. 11. ex Hesiodo. Quod autem ibi occidebantur, aliqui quidem prodidêre; Hesiodus verò, Antimachus & Apollonius aliter sentire.
13. Πλήξιπποσ] Scholiastæ Rhodii, Κράμβης & Orythos vel Parthenius.
16. Ἰδαίαν] Rectius quàm si cum Schol. Apoll. Δίαν scribas, habet autem idem utranque lectionem. V. Schol. Sophoc. in Antigenen.
23. Κολαζονίαι] Hercules eum λακτίσας ἀπέκλεινεν, inquit Schol. Rhodii, ex Dionysii Argonautis.
24. Ποσειδῶνι μίγνυθ] Hoc testatur Schol. Eurip. V. p. 121. Cætera quæ de Eumolpo traduntur, à nemine alio (quod sciam) commemorantur, (noster autem s. hausit ex Callisthenis Thracicis, quod calligo ex Plut. Par. M.) quare licet in his quædam suspecta habeam, nolo tamen attingere; placet enim potius tacere, quàm incerta scribere. Paulo infra pro ἔνδον ὁ βένδοι κύμης, codex Palat. legit ἔνδον ἐν βένδοι κύμης.
- P. 232. l. 10. Μετὰ Ἴσµάρου] Apud Clementem Immarus, apud Pausaniam Immaradus, apud Eusebium Præp. Evang. Ismarus dicitur. Cecidit in prælio pro Eleusiniis

niis contra Erechthea & Athenienses. Pro Τενύειον, Oxon. legit Τενύειον. Vide Steph. πένυρα.

P.232. l.30. Θυγατέρων [ραάξη] V. Suidam in Παρδένθ. Plutar. Paral. Minor. Porphy. 2. l. αὐτὰ Ἀποχῆς.

P.233. l.29. Ἀιγία] Adoptatum à Pandione scribit Plutarchus in Theseo. Lycoph. Phemii filium scribit.

P.234. l.5. Πᾶν κρᾶτθ' Ἀιγυῖς] Quoniam erat κρεσβύπατθ' inquit Pausanias.

13. Ὅ γ' ὁ δ. Oxon. Ὅ γ' οὐδ.

14. Ἀσκή] Pro παιδία (quam lectionem hinc Tzetzes retinuit) Plutarchus legit πίδα μέγα; Schol. Eurip. παιδία; hunc vide ad Medæ v. 678. ubi eidem ἀσκή vertitur γαστήρ, παιδὶν, αἰδοῖσθαι.

15. Πεῖν ἐς ἄκρον] Schol. Eurip. γυνὴν Ἀδ.

P. 235. l. 7. Ἐπείλῃ] Palatin. melius ἀπείλῃ.

10. Μαρεθώνιον] Pausanias, p. 50.

25. Πάρρ] P. III. Minoam dictam notat Stephanus ex Nicanore.

P.236. l.5. Τρίχα] V. p. 89. lege mox Μίνας γ' Μεγαρῶν.

17. Λοιμῆ] V. excerpta Helladii apud Photium. Zenob. c. 3. p. 93.

20. Τάκινθ] Lego Ἀνθίδα, (deinde omitto Ἡρηνίδα quam ex priori factam suspicor) Λυσίαν, sic enim Pal. & Oxon. Ὁρδίαν, hanc quippe addit Oxon. Hyginus aliquam ex his Spariantiden vocat. Diodorus fusè de toto hoc bello agit lib. 4.

25. Τάκινθθ'] Suidas in Τάκινθίδης. Mcx pro ἀπείπιν pone ἀνείπιν.

P.237.1.3. 1.δ.] Omitte 1.δ. V. p.238.

12. Καίσιδαίσι] Lege κείσιδαίσι.

17. Ἀγαλμάτων] Dædalus, inquit Pausanias, nomen habuit ἀπὸ τοῦ Δαίδαλον. Erant autem antiquis ἔβανα dicta δαίδαλα. Quantum ille statuariæ addidit discas ex Euseb. Chron. ex Tzetze in Chil. pag. 10. ex Hesychio, & Zenobio, Cent. III. & Palæphato, & Callistrati *Statuis*.

19. Πέρδικα) Aliis Περδίκην dicitur.

20. Τάλα) Palat. & Tzetzes vocant Ἀπάλω; Pausanias Κάλω dicitur, Schol. Eurip. in Orestem Τάλαλ. Diodoro τάλας rectè. Servius ad VI Æneidos in hac narrandâ historiâ ab aliis decedit.

30. Ποσειδῶν) Ταύρου) Erat hic Dux exercitus qui navibus adveniens Minoem in regno acquirendo adjuvit v. p. 150. & Tzetzem in Chil. 1. hist. 19. Palæphatus hoc nomine adolescentem quendam agnoscit in Minois aulâ. Eusebius in Chron. ex Philochoro pag. 125.

31. Σωήρισι) Canterus voluit Ὠμήρισι; Commelinus Ὠήρισι, Faber Ὠήρισι. Ego lego Ὠμήρισι. Sic loquitur noster alibi, Ὠμήρισι τῷ Διὶ & p. 57. Ὠμήρισι ἀντὶ & p. 151. Tzetzes de hac re loquens τῇ μοιχείᾳ γυναικὸς αὐτοῦ Ὠμήρισι.

P.238.1.5. Μεγίστῳ) Confer p. 151. Dicta est Pasiphae peperisse Minotaurum, quoniam duos peperit, unum Minoi, Tauro alterum. Serv. Atheniensium pueros à Minoc non credidit Aristoteles fuisse interfectos, sed in agris operam rusticam exercentes consenuisse. Cæterum non videtur simile veri Apollodorum ea hîc voluisse repetere, de Minotauro & pueris, quæ superiori paginâ scripserat. Etiam suspicor, folium hîc intercidisse, in quo Icari nativitas; Dædali incarcerationis utriusque ad Cocalum fuga continebantur,

tur. Possumus τὰ λεγόμενα supplere ex Tzetze, vel potius ex Zenobio, qui ut aliàs, ita fors ferat, hac in re etiam conservârit nobis ipsa Apollodori verba. Scribit enim Δαίδαλον ὃς ὤν' Ἰχέρῳ τῷ παιδί καὶ οὐκ ἔστι Μίνως ἐν τῷ λαβυρίνθῳ δι' ὅσπερ οἰσγάσκητο μίσος ὅτι τῷ ἔ Παριφάνης ἔρασε, τῷ πατρὶς ἔ Ταύρον. ὃς ὃ πῆρεθ' ἑλπίας ἀνδράσι καὶ τῷ παιδί, ὅς ἔστιν ἔ λαβυρίνθῳ, καὶ ἀναπαύμενος ἔφυγε ὤν' Ἰχέρῳ. Ἰχέρῳ μὲν ἐν ματωρότερον φερόμενον, καὶ ἔ καλῶς ἔσθ' ἔ ἡλίε τακίσις, αἱ πῆρυγες διελύθησαν. καὶ ἔτος μὲν εἰς τὸ ἀπ' ἐκείνου κληθὲν Ἰχέριον πῆλαγ' ἑλπίσθη. Δαίδαλ' ὃ διασώζει. ὃς Μίνως ἐν ἔδωκε Δαίδαλον, καὶ καὶ ἔ ἑλπίσθη χρίσας ἑρδων ἐκδύμζε κόχλον, καὶ πολλὰ ὑπακούοντο δοῦναι μισθὸν τῷ διὰ τῷ κοχλίῳ λίθον διείξασι. διὰ τῆς τομίζων ἐνρήσθη Δαίδαλον. ἔλθων ὃ εἰς Κώχλον, παρ' ὃ Δαίδαλ' ἑρδύσθη, δέκνυται ἔ κοχλίαν. ὃς ὃ λαβὼν, ἐπιγέλλετο διείξειν, καὶ Δαίδαλ' ἔδωκε. ὃς ὃ ἔξέλεας μύρμηκ' ἔλθων, καὶ τῆς ἔ κοχλίαν, εἰσσεύει αὐτῷ διελθῆν. λαβὼν ὃ Μίνως ἔ λίθον διήρμαμένον, ἔσθ' ἔ παρ' ἐκείνῳ ἔ Δαίδαλον, καὶ ἐνδύσας ἀπῆγε. Κώχλ' ὃ ὑποχόμενος δόσθη ἔξένισιν αὐτοῖς. ὃς ὃ λυσάμενος ἔσθ' ἔ Κώχλ' θυγατέραν ἀνῆρέθη, ζῆσαν πίσαν ὅτι χαλκῶν αὐτῷ.

Dædalum autem cum filio Icaro Minos Labyrintho incluserat, quod illius opera Pasiphaë tauri esset amore capta. Ille vero alas sibi filioque adaptans Labyrintho excessit, volansque effugit cum Icaro. Quo altius, quam par erat, elato, ceram alarum ejus Sol dissolvit, itaque nomen dedit pelago, in quod delapsus est, Icario. Dædalus vero salvus evasit; quem & Minos est persecutus, & omnibus regionibus vestigando cochleam portavit, ingens etiam pretium pollicitus ei, qui testidini funem immitteret, Dædalum se inventurum sic confidens. Ad Cocalum vero delatus, apud quem Dædalus latitabat, ostendit ei cochleam,

cochleam, quâ ille acceptâ, immissurum se nuntiavit, & Dædalo tradidit. Qui appenso formicæ lineo filo, & cochleam perforans, finxit se per illam iturum. Minos vero accepto fune, latere apud illum Dædalum cognovit. Statimque tradi sibi postulavit: Cocalus autem daturum se promittens, hospitio accepit. Ille forte dum lavat à Cocali filiabus ardenti resinâ infusâ necatus est.

Cætera quæ ad Minoem & Dædalum pertinent docet Diod. Sic. Paus. Boeot. Strabo 6. Arist. Pol. 2. Stephanus in Κάμικ. Euseb. Chron.

10. Πέναν) Pendent hæc a p. 234. Thesei res fusæ tractat Plutarchus; V. Euseb. & Pausan. & de ejus voto cum ad Minotaurum iret, vide Macrobius 1 Sat. c. 17. & Tzetzen ad Lycophronem pag. 144.

29. Πρωτόμυθος ἐκάλειτο) Pal. & Oxon. ὑπερχαλῖτο, unde fiat commodè ἐπικαλῖτο. Lucianus, 'Εἰ μὴ περὶ δόλας τε πρωτόμυθος ὤμιλεθ' ἑκάς. Præter hos fustulit Phæam, Scironem, Cercyonem, & Damastem dictum Procrustem. Plutarchus.

P. 239. l. 6. Ἀπόλλω) L. ἀπόλλυσι.

ΛΕΙΨΕΙ ΠΟΛΛΑ΄.

Primo defunt omnia, quæ pag. 151. recepit se scripturum de Phædrâ & Ariadne; Pauca sunt quæ de Theseo reliqua habemus; nihil autem restat de Amazonum contra Athenas expeditione. De Pelope ejusque regni divisione. De Belli Trojani origine, & Ilii exidio. De erroribus quorundam Græcorum post captam Trojam. Lucianus in Libro de Saltatione videtur Apollodorum in Epitomen misisse; ex eo possit quis colligere, quæ hîc desiderantur; nempe omnia, quæ acciderunt ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἐνδὺς ἀχαιῶν ἐν τοῖς νόμοις γενημένων; hæc erant Ὀδυσσεὺς μαρία, καὶ Φιλοκλήτης ἐρημία, καὶ ὄλας, ἢ πᾶσα Ὀδυσσεὺς πλὴν

πλάνη, καὶ Κίρκη, καὶ Τηλέγονος, καὶ ἡ Ἀϊόλα ἰσόμενον δα-
 σεία καὶ τὰ ἄλλα μέχρι τῆς μνηστῆρων πρῶτης. Item ἡ κατὰ
 Παλαμήδους ὀπίβουλή. Ναυπλίου ἔργον. Αἰαντος μάχη, καὶ ἡ
 διατρεῖς ἐν ταῖς πύργαις ἀπώλη. De quibus ferè omni-
 bus extant apud Lycophronis Interpretem narratio-
 nes, quas ex Apollodoro hausisse meritò videri po-
 test, quoniam ex eo alia sua pleraque mutatus
 est.

F R A G-

Fragmenta

BIBLIOTHECÆ

APOLLODORI.

Αμφίλοχος δ' Ἀλκμαίωνος ὕστερον στραδῶσαις Τροίαν
μετὰ χιμῶνα ἀπερρίφθη πρὸς Μόψον· καὶ ὑπὲρ τῆ βασι-
λείας μονομαχῆντες, ἀλλήλους ἀπέκλιναν.

Amphilochus Almazonis filius postquam profectus est ad
Trojam, tempestatis vi ejectus, venit ad Mopsum.
De regno contendentes se ipsi mutuo interemerunt.
Ex Tzetze in Lycophronem.

Τυνδὸς εἰς Λιβύῳ ληπὼν τὰς ἑαυτοῦ ναῦς, ὅππ' Κίνυθα ποταμὸν
ἔλθων καποικεῖ. Μάγνης ἢ καὶ Περσίδος ἐν Ἐυβοίᾳ περὶ
τῆ Καφαρέα σὺν πολλαῖς ἐπέροις διαρδείχονται. Νειόπολεμος
ἢ μετὰ ζήμιας περὶ εἰς Μόλοσος ἀπῆλθε μετὰ Ἑλένη,
καθ' ὁδὸν δάψας τὸ Φόινικα. Τῷ ἢ Περσίδος περὶ τῆ Καφα-
ρέα ναυγήσαντι, οἱ σὺν αὐτῷ Μάγνητες εἰς Κρήτην ῥιφί-
δις φέκονται.

Guneus in Libyâ relinquens suas naves, venit ad fluvium Cinyphem ibique habitavit. Magnes autem & Prothous ad Eubœam pròpe Capharea cum multis aliis periêre. Neoptolemus verò post septem dies ad penetravit decessit cum Heleno, postquam Phœnicem in viâ sepelisset. Magnetes denique qui cum Prothoo erant, postquam ipse naufragio intercidisset, eieci Cretam occuparunt. Tzetzes.

Μετὰ τὴν Ἰλίου ἄλωσιν αἱ Λαομέδοντος θυγατέρες, Πριάμους ὁ δὲ Διόφαι Ἀιδυλλᾶ, Ἀστυόχῃ, Μηδισπύστῃ μίαν τῶν λοιπῶν αἰχμαλώτων ἐκείσιν προσηύδα τὴν Ἰταλίαν, ἐυλαβέμεναι τὴν Ἑλλάδα Διόφαι, πρὸ σκάφῃ ἐπέστηξεν, ὅτιν ὁ ποταμὸς Ναύαιδος ἐκλήθη καὶ αἱ γυναικες Ναυπηγίδες, οἱ δὲ σὺν αὐταῖς Ἕλληες ἀπολήσαντες πρὸ σκάφῃ, ἐκτὶ κατέβησαν.

Post Trojæ captivitatem Laomedontis filiarum (Priami sorores) Æthylla, Astyoche, Medicaeste cum reliquis captivis, verentes servitutem apud Græcos, cum huc Italiæ pervenissent, navigiis ignes submiserunt; unde Fluvius Nauæthus dictus est, & mulieres Nauprestides. Græci verò qui cum eis erant, deperditis navibus ibidem habitare optimum factu crediderunt. Tzetzes. V. Cononem p. 254.

Sunt & alia quædam loca de Græcorum à Trojâ reditu in his Tzetze commentariis, quæ ego ex Apollodoro desumpta fuisse non dubito; quoniam tamen ejus nomine, ut ea quæ jam protuli, non insigniuntur, omittenda censui. Scias interim L. C. me Venetiis & alibi gentium per literas diligenter quæsisisse Apollodori λεγόμενα, sed frustra. Quoniam autem Photius testatur Apollodorum Bibliothecæ finem fecisse in recensendis Ulyssis erroribus, ego quoque errores meos, quos in perlustrando Apollodoro admisi benè multos, in eodem Ulysse concludam; si prius

matriculam Græcorum à bello Trojano reducum,
exhibuero, quam ab hoc loco minime alienam fore
existimo. Ecce Matriculam,

Græci à bello Trojano reduces.

Acamas Thesei F.

Agamemnon Atrei F.

Agapenor Ancæi F.

Ajax Oilei F.

Amphilochus Amphiarai F.

Antiphus Theffali F.

Demophoon Thesei F.

Diomedes Tydei F.

Eptistrophus Iphiti F.

Euryalus Mecistei F.

Eurypilus Euæmonis F.

Guneus Enianum Dux.

Jalmenus Martis F.

Idomeneus Deucalionis F.

Leitus Bœotorum Dux

Leonteus Coroni F.

Meges Phylei F.

Menelaus Atrei F.

Menestheus Petei F.

Meriones Moli F.

Neoptolemus Achillis F.

Nestor Nælei F.

Nireus Charopi F.

Phidippus Theffali F.

Philoctetes Pœantis F.

Phœnix Amyntoris F.

Podalirius Æsculapii F.

Polyxenus Agasthenis F.

Prothous Tenthredonis F.

Stenelus Capanei F.

Teucer Telamonis F.

Thalpius Euryti F.

Thoas Andræmonis F.

Thrasymedes Nestoris F.

Ulysses Laertiæ F.

F I N I S.

ANDREÆ